

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ,

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ, ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ, ਨਾਨਕੁ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

(੨)

ਸੋਚੈ, ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ, ਜੇ ਸੋਚੀਂ ਲੱਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ,
ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆਂ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ, ਜੇ ਬੰਨਾਂ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾਂ ਲਖ ਹੋਹਿ, ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ,
ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ; ਨਾਨਕ, ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ, ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ,
ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ, ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥
ਇਕਨਾਂ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ, ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ,
ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ, ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ, ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ, ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆਂ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ, ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ, ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ, ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਬਨਾ ਕਬੀ, ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਬੀ, ਕੋਟੀਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

ਦੇਦਾਂ ਦੇ, ਲੈਦੇਂ ਬਕਿ ਪਾਹਿੰ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ, ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
 ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ, ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ, ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥
 ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇੰ, ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿੰ ਮੰਗਹਿੰ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ,
 ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ, ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥
 ਮੁਹੈ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ, ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ,
 ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ, ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ, ਏਵੈਂ ਜਾਣੀਐ, ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥
 ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ, ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
 ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ, ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ, ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ, ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ, ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ,
 ਗੁਰੁ ਗੌਰਖੁ ਬਰਮਾ, ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾਂ, ਆਖਾ ਨਾਹੀ,
 ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

(੫)

ਸੁਣਿਐ, ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ, ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥
ਸੁਣਿਐ, ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ, ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਲਾਰੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥
ਸੁਣਿਐ, ਸਰਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ, ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਹਾਬ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ, ਭਗਤਾਂ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ, ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥
ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ, ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ, ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ, ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ, ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ, ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ, ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥
ਮੰਨੈ, ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ, ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

E:\2-01-2006\Das Granthi (New 06) (5)

ਧਰਤੀ, ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ, ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥
ਜੀਅ ਜਾਤਿ, ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾਂ ਲਿਖਿਆ, ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥
ਏਹੁ ਲੇਖਾ, ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ, ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥
ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ, ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥
ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ, ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ, ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਾਂ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥
ਅਸੰਖ ਜਪ, ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ, ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ, ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ, ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਅਸੰਖ ਭਗਤ, ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ, ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸੂਰ, ਮੁਹੰ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ, ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਾਂ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

(੮)

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ, ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ, ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
 ਅਸੰਖ ਅਮਰ, ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ, ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥
 ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ, ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ, ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥
 ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ, ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ, ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕੁ, ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ॥
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥
 ਅਸੰਖ ਨਾਂਵ, ਅਸੰਖ ਥਾਂਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ, ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ,
 ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀਂ, ਨਾਮੁ, ਅਖਰੀਂ, ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀਂ, ਗਿਆਨੁ,
 ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀਂ, ਲਿਖਣੁ, ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾਂ, ਸਿਰਿ,
 ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ, ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ,
 ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ, ਤੇਤਾ ਨਾਉਂ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈਂ, ਨਾਹੀ ਕੋ ਬਾਉਂ ॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ, ਕਹਾਂ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾਂ, ਏਕ ਵਾਰ ॥
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ, ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ, ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਭਰੀਐ ਹਬੁ ਪੈਰੁ, ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ, ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ,
 ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ, ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭਰੀਐ ਮਤਿ, ਪਾਪਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
 ਓਹੁ ਧੋਪੈ, ਨਾਵੈਂ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ, ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ,
 ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ, ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ, ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥
 ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ, ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ, ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ,
 ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਗਤਿ, ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ,
 ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ, ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਅਸਤਿ ਆਬਿ,
 ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥ ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ, ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ,
 ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ, ਕਵਣੁ ਬਿਤਿ, ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥ ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ,
 ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ, ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥
 ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆਂ, ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਬਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ,
 ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ, ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥
 ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾਂ, ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ, ਕਿਉਂ ਵਰਨੀ, ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ,

ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ, ਇਕਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ, ਵਡੀ ਨਾਈ,
ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੋਂ ਜਾਣੈ, ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥
ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲੱਖ, ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ,
ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ, ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥
ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ, ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ,
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ, ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥
ਨਦੀਆਂ ਅਤੈ ਵਾਹ, ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ, ਨ ਜਾਣੀਅਹਿੰ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ,
ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ, ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁੰ ਨ ਵੀਸਰਹਿੰ ॥੨੩॥
ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ, ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ, ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ, ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ, ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ, ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ, ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
ਅੰਤੁ ਕਾਰਣਿ, ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿੰ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ, ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿੰ ॥
ਏਹੁ ਅੰਤੁ, ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ, ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ, ਉਚਾ ਬਾਉਂ ॥ ਉਚੇ ਉਪਰਿ, ਉਚਾ ਨਾਉਂ ॥
 ਏਵਡੁ ਉਚਾ, ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ, ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥
 ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ, ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ, ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥
 ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ, ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ, ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
 ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ, ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ, ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇ,
 ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ, ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ, ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
 ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ, ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ, ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥
 ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ, ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥ ਹੋਰੁ, ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ, ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੈ, ਜੇਤਿਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥
 ਆਪੇ ਜਾਣੈ, ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਹਿ, ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
 ਜਿਸਨੋ ਬਖਸੇ, ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਨਕ, ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥
 ਅਮੁਲ ਗੁਣ, ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ, ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥
 ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ, ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਭਾਇ, ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ, ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ, ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ, ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ, ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
 ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ, ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ, ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
 ਆਖਹਿੰ ਵੇਦ, ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਆਖਹਿੰ ਪੜੇ, ਕਰਹਿੰ ਵਖਿਆਣ ॥
 ਆਖਹਿੰ ਬਰਮੇ, ਆਖਹਿੰ ਇੰਦ ॥ ਆਖਹਿੰ ਗੋਪੀ, ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥
 ਆਖਹਿੰ ਈਸਰ, ਆਖਹਿੰ ਸਿਧ ॥ ਆਖਹਿੰ ਕੇਤੇ, ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
 ਆਖਹਿੰ ਦਾਨਵ, ਆਖਹਿੰ ਦੇਵ ॥ ਆਖਹਿੰ ਸੁਰਿ ਨਰ, ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥
 ਕੇਤੇ ਆਖਹਿੰ, ਆਖਣਿ ਪਾਹਿੰ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ, ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿੰ ॥
 ਏਤੇ ਕੀਤੇ, ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤਾਂ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿੰ, ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
 ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ, ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ, ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾਂ ਲਿਖੀਐ, ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾਂ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥
 ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ, ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ, ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ,
 ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉਂ ਕਹੀਅਨਿ, ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿੰ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ, ਪਾਣੀ, ਬੈਸੰਤਰੁ, ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥
ਗਾਵਹਿੰ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿੰ, ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਹਿੰ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ, ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ,
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ, ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ, ਸਤੀ, ਸੰਤੋਖੀ, ਗਾਵਹਿੰ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ,
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾਂ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਮੋਹਣੀਆਂ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ, ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ, ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ,
ਗਾਵਹਿੰ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥
ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਹਿ, ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ, ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ, ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ, ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ, ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
ਹੈ, ਭੀ, ਹੋਸੀ, ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ, ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥
ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਂਤੀ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ, ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ, ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ, ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ, ਸੋਈ ਕਰਸੀ, ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
 ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ, ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥
 ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ, ਪਤੁ ਝੋਲੀ, ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥
 ਖਿੰਬਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆਂ, ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥
 ਆਈ ਪੰਥੀ, ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ, ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥
 ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ, ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥
 ਆਪਿ ਨਾਬੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ, ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥
 ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ, ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥
 ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ, ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ, ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ, ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
 ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ, ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥
 ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ, ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ, ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਆਦੇਸੁ
 ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ, ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥
 ਇਕ ਦੂ, ਜੀਭੋ ਲਖ ਹੋਹਿ, ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੋੜਾ ਆਖੀਅਹਿ,
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆਂ, ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥
 ਸੁਣਿ ਗਲਾਂ ਆਕਾਸ ਕੀ, ਕੀਟਾਂ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ, ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ
 ॥੩੨॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
 ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
 ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ਰਾਤੀਂ, ਰੁਤੀਂ, ਥਿਤੀਂ, ਵਾਰ ॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਬਾਪਿ, ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ॥
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥
 ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥
 ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
 ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆਂ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥
 ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥
 ਕੇਤੇ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ, ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ,
 ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੀਆਂ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥
 ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ,
 ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ, ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥
 ਕੇਤੀਆਂ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆਂ ਬਾਣੀ, ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥
 ਕੇਤੀਆਂ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ, ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥
ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥
ਤਾ ਕੀਆਂ ਗਲਾਂ, ਕਥੀਆਂ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ; ਸੁਰਤਿ, ਮਤਿ, ਮਨਿ, ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ; ਸੁਰਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥
ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ, ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥
ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥
ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਬਨੇ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
ਸਚਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥
ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ, ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥
ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ, ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥
 ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ, ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥
 ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ, ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ, ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ, ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
 ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ, ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
 ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ, ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
 ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ, ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ, ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ, ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

(੯੬) ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ, ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈਂ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ, ਚਾਤ੍ਰਕ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ॥
ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ, ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ, ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ, ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ, ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ, ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ, ਜਹਾਂ ਤੂੰ ਵਸਿਆ, ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹਉ ਘੋਲੀ, ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ, ਤਾਂ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ, ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ, ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ, ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ, ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ, ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਾਗੁ ਹੋਆ, ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
ਸੇਵ ਕਰੀ, ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾਂ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ, ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ, ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥

(੬੬੦) ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ, ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ,
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ, ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀਂ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ,
ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾਂ, ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ, ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ,
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਦਇਆਲ, ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਂ ॥ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉਂ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਨਾਹੀਂ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ,
ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ, ਕੇਵ ਰਹਾਂ ॥ ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ,

ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀਂ ਕੋਇ, ਜਿਸੁ ਆਰੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾਂ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀਂ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ, ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ, ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਾਹਿਬ,
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ, ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥

(੭੨੧) ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧, ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ੳ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ, ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ,
 ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ, ਕਿਉਂ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉਂ ਮਿਹਰਵਾਨਾ,
 ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉਂ ॥ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ, ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ॥
 ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ, ਤਿਨਾ ਕੈ ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਾਇਆਂ ਰੰਝਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ, ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥ ਰੰਝਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਝੈ ਸਾਹਿਬ,
 ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ, ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
 ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ, ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੋ,
 ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ, ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ, ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥
 ਤਿਲੰਗ ਮ: ੧ ॥ ਇਆਨੜੀਏ, ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ,
 ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ, ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥
 ਭੈ ਕੀਆਂ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆਂ ਨੈਣੀ, ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਂਗਾਰੋ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਰੀ,
 ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ, ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਜਾਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ, ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥

ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ, ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥

ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ, ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿਜੈ ॥

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ, ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਾਣਿ ਗਣਿਜੈ ॥

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ, ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ, ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥

ਤਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕੱਥੈ ਕਵਨ, ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤਿ ॥੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੂਪੇ ॥੨॥

ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਕਾਏ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਏ ॥੩॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਠਾਮੇ ॥੪॥

ਨਮਸਤੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਾਮੰ ॥੫॥

ਨਮਸਤੰ ਅਜੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਢਾਹੇ ॥੬॥

ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਛੇਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਧੇ ॥੭॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ ॥੮॥

ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੇਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੂਪੇ ॥੯॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭੇਸੇ ॥੧੦॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਘਾਤੇ ॥੧੧॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੋਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸੋਕੇ ॥੧੨॥

ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਥਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਨੇ ॥੧੩॥

ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰੁ ਪਾਣੇ ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰੁ ਮਾਣੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਗਿਆਤਾ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥੫੨॥
 ਅਭੇਖੀ ਅਭਰਮੀ ॥ ਅਭੋਰੀ ਅਭੁਗਤੇ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਸ੍ਵਰੰ, ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥੫੩॥
 ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ॥ ਦੇਵੇ ਸੁ ਧਰਮੇ ॥੫੪॥
 ਨਮੋ ਰੋਗ ਹਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਰਾਗ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੰ ॥ ਨਮੋ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ॥੫੫॥
 ਨਮੋ ਦਾਨ ਦਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਇਸਨਾਨੰ ॥੫੬॥
 ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਇਸਟ ਇਸਟੇ ॥ ਨਮੋ ਤੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰੰ ॥੫੭॥
 ਸਦਾ ਸੱਚਿ ਦਾ ਨੰਦ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਅਨੂਪੇ ਅਰੂਪੇ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥੫੮॥
 ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾ ॥ ਬੁਧ ਦਾ, ਬ੍ਰਿਧ ਕਰਤਾ ॥ ਅਧੋ ਉਰਧ ਅਰਧੰ ॥ ਅਘੰ ਓਘ ਹਰਤਾ ॥੫੯॥
 ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇ ॥ ਸ੍ਵਰੰ, ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ॥ ਸਿਧ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੰ ॥੬੦॥
 ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ॥ ਅਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ ॥ ਸਮਸਤੋ ਪਰਾਜੀ ॥ ਸਮਸਤਸਤ ਧਾਮੰ ॥੬੧॥

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹੈਂ ॥ ਥਲੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥੬੨॥
 ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਸ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਸ ਹੈਂ ॥੬੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ॥ ਅਨੰਦੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥੬੪॥

ਨਮਸਤੁੰ ਨ੍ਰਿਨਾਥੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਭੰਜੇ ॥੬੫॥

ਨਮਸਤੁੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੁੰ ਅਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦੇਸੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੇਸੇ ॥੬੬॥

ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਜ ਸਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਹ ਮਾਹੇ ॥੬੭॥

ਨਮੋ ਰੀਤ ਰੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਖ ਰੋਖੇ ॥ ਨਮੋ ਸੋਖ ਸੋਖੇ ॥੬੮॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੀਤੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੀਤੰ ॥੬੯॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਿਆਨੰ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਾਨੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥੭੦॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕ੍ਰਿਸੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਅਨੰਗੇ ॥੭੧॥

ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੰ ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥ ਅਖਿਜੇ ਅਭਿਜੇ ॥ ਸਮਸਤੰ ਪ੍ਰਸਿਜੇ ॥੭੨॥

ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕ੍ਰਾਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧੰ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭੩॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮੇ ॥ ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਧਰਮੇ ॥ ਅੱਖਲ ਜੋਗੇ ॥ ਅਚੱਲ ਭੋਗੇ ॥੭੪॥

(੩੪)

ਨ ਆਵਈ ਵਹੁ ਚਿਤਿ ॥੮੬॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਨੰਗ ॥੮੭॥
ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਅਨਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥੮੮॥
ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ॥ ਭਾਨਾਨ ਭਾਨ ॥ ਦੇਵਾਨ ਦੇਵ ॥ ਉਪਮਾ ਮਹਾਨ ॥੮੯॥
ਇੰਦ੍ਰਾਨ ਇੰਦ੍ਰ ॥ ਬਾਲਾਨ ਬਾਲ ॥ ਰੰਕਾਨ ਰੰਕ ॥ ਕਾਲਾਨ ਕਾਲ ॥੯੦॥
ਅਨਭੂਤ ਅੰਗ ॥ ਆਭਾ ਅਭੰਗ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥੯੧॥
ਮੁਨਿ ਗਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮ ॥ ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਅਖੰਡ ॥੯੨॥
ਆਲਿਸ੍ਯ ਕਰਮ ॥ ਆਦ੍ਰਿਸ੍ਯ ਧਰਮ ॥ ਸਰਬਾ ਭਰਣਾਢ੍ਯ ॥ ਅਨਡੰਡ ਬਾਢ੍ਯ ॥੯੩॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਬਿੰਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਉਦਾਰੇ ॥ ਅਪਾਰੇ ॥੯੪॥

ਹਰੀਅੰ ॥ ਕਰੀਅੰ ॥ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਅਕਾਮੇ ॥੯੫॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਕਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਹਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਦਾਨੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਜਾਨੇ ॥੯੬॥

ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਭਰਤੀ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਲੇ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਕਾਲੇ ॥੯੭॥

ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਸੇ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਵਾਸੇ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਮਾਨਯੈ ॥ ਚੱਤੂ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨਯੈ ॥੯੮॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਨ ਭਿਤ੍ਰੈ ॥੯੯॥ ਨ ਕਰਮੰ ॥

ਨ ਕਾਏ ॥ ਅਜਨਮੰ ॥ ਅਜਾਏ ॥੧੦੦॥ ਨ ਚਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰੈ ॥੧੦੧॥ ਪ੍ਰਿਥੀਸੈ ॥ ਅਦੀਸੈ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸੈ ॥ ਅਕ੍ਰਿਸੈ ॥੧੦੨॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਥਤੇ ॥

ਕਿ ਆਛਿਜ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਭਿਜ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਰੰਜ ਕਰਮੈ ॥ ਕਿ ਆਭੰਜ ਭਰਮੈ ॥੧੦੩॥

ਕਿ ਆਭਿਜ ਲੋਕੈ ॥ ਕਿ ਆਦਿਤ ਸੋਕੈ ॥ ਕਿ ਅਵਧੂਤ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਬਿਭੂਤ ਕਰਨੈ ॥੧੦੪॥

ਕਿ ਰਾਜੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਆਸੋਕ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਾ ਅਭਰਨੈ ॥੧੦੫॥

ਕਿ ਜਗਤੰ ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ॥ ਕਿ ਛਤ੍ਰੰ ਛਤ੍ਰੀ ਹੈ ॥ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸਰੂਪੈ ॥ ਕਿ ਅਨਭਉ ਅਨੂਪੈ ॥੧੦੬॥

ਕਿ ਆਦਿ ਅਦੇਵ ਹੈ ॥ ਕਿ ਆਪਿ ਅਭੇਵ ਹੈ ॥ ਕਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਬਿਹੀਨੈ ॥ ਕਿ ਏਕੈ ਅਧੀਨੈ ॥੧੦੭॥

ਕਿ ਰੋਜੀ ਰਜਾਕੈ ॥ ਰਹੀਮੈ ਰਿਹਾਕੈ ॥ ਕਿ ਪਾਕ ਬਿਐਬ ਹੈ ॥ ਕਿ ਗੈਬੁਲ ਗੈਬ ਹੈ ॥੧੦੮॥

ਕਿ ਅਫਵੁਲ ਗੁਨਾਹ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਹੈ ॥ ਕਿ ਕਾਰਨ ਕੁਨਿੰਦ ਹੈ ॥

ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ॥੧੦੯॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਰਮੰ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਦਲੀ ਹੈਂ ॥੧੧੦॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਮਾਨਿਯੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਦਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਗਉਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਭਉਨੈ ॥੧੧੧॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਸਾਜੈ ॥੧੧੨॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਦੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਲੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਜਾਹੋ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਭਾਹੋ
॥੧੧੩॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਕਾਲੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਪਾਲੈ ॥੧੧੪॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਹੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਗੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਭੇਖੀ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਪੇਖੀ ॥੧੧੫॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਕਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਰਾਜੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਸੋਖੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਪੋਖੈ ॥੧੧੬॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਤ੍ਰਾਣੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਭੇਸੈ ॥੧੧੭॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਧਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਜਾਪਯੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਥਾਪਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਭਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਮਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰੁ ਚੰਦ੍ਰੈ ॥੧੧੮॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀਮੈ ॥ ਕਿ ਪਰਮੰ ਫਹੀਮੈ ॥

ਨਿਰੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥
 ॥੧੩੧॥ ਨਿਰੁਕਤ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਨਉਕਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥
 ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੨॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥
 ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥੧੩੩॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥
 ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੩੪॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ॥ ਅਬੈ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਧੂਤ ਹੈਂ ॥੧੩੫॥
 ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੧੩੬॥
 ਅਭਗਤ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਕਤ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥੧੩੭॥
 ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਅਲਿੱਖ ਹੈਂ ॥ ਅਦਿੱਖ ਹੈਂ ॥੧੩੮॥
 ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਢਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥੧੩੯॥
 ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੪੦॥
 ਅਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦ ਹੈਂ ॥੧੪੧॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਬੰ ਹੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਖਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥੧੪੨॥

ਸਰਬੰ ਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥੧੪੩॥

ਸਰਬੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਧਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਮੁਕਤਾ ॥੧੪੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋ ਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਅਨੰਗੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੪੫॥

ਪ੍ਰਮਾਥੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਥੇ ॥ ਅਗਾਧਿ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨ੍ਰਿਬਾਧਿ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੪੬॥

ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਥੇ ॥ ਨ੍ਰਿਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਰਬੰਗੀ ਅਨੂਪੇ ॥੧੪੭॥

ਨ ਪੋਤ੍ਰੈ ਨ ਪੁਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਤਾਤ੍ਰੈ ਨ ਮਾਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਜਾਤ੍ਰੈ ਨ ਪਾਤ੍ਰੈ ॥੧੪੮॥

ਨ੍ਰਿਸਾਕੰ ਸਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਮਿਤੋ ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ਅਜਾ ਹੈਂ ॥੧੪੯॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿ ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹਾਜ਼ਰ ਹਜੂਰ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥

ਸਮਸਤੁਲ ਕਲਾਮ ਹੈਂ ॥੧੫੦॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਚਰਾਗ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥੧੫੧॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥੧੫੨॥

ੴ (੪੦) ੴ

ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ॥ ਹਰੀਫੁਲ ਸਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥
ਹਿਰਾਸੁਲ ਫਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥੧੫੩॥ ਕਲੰਕ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥
ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮ ਹੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥੧੫੪॥ ਸਮਸਤੁਲ ਜੁਬਾ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਨਰਕ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥੧੫੫॥
ਕਿ ਸਰਬੁਲ ਗਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਰਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਤਮੀਜ ਹੈਂ ॥
ਸਮਸਤੁਲ ਅਜੀਜ ਹੈਂ ॥੧੫੬॥ ਪਰੰ ਪਰਮ ਈਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਦੀਸ ਹੈਂ ॥
ਅਦੇਸੁਲ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥੧੫੭॥ ਜਿਮੀਨੁਲ ਜਮਾ ਹੈਂ ॥
ਅਮੀਕੁਲ ਇਮਾ ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਜੁਰਅਤਿ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥੧੫੮॥
ਕਿ ਅਚਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਸੁਬਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਜਬ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥੧੫੯॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਪਸਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਅਚਲੰ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥੧੬੦॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਮੁਦਾਮ॥ ਅਰਿ ਬਰ ਅਗੰਜ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਪ੍ਰਭੰਜ॥੧੬੧॥

ੴ

ਅਨ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨ ਸਲਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਅਖੰਡ ॥ ਬਰ ਨਰ ਅਮੰਡ ॥ ੧੬੨ ॥
 ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮੁਦਾਮ ॥ ੧੬੩ ॥
 ਅਨਛਿਜ ਅੰਗ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਉਦਾਰ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਜਲ ਥਲ ਅਮੰਡ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਅਭੰਡ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੰਤ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਬਿਅੰਤ ॥ ੧੬੫ ॥
 ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਪ੍ਰਿਤ ਧਰ ਧੁਰਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਏਕੈ ਸਦਾਹੁ ॥ ੧੬੬ ॥
 ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ॥ ਕਬਨੀ ਅਨਾਦਿ ॥ ਖਲ ਖੰਡ ਖਿਆਲ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਅਕਾਲ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਘਰ ਘਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਚਿਤ ਚਰਨ ਨਾਮ ॥ ਅਨਛਿੱਜ ਗਾਤ ॥ ਆਜਿਜ ਨ ਬਾਤ ॥ ੧੬੮ ॥
 ਅਨਝੰਝ ਗਾਤ ॥ ਅਨਰੰਜ ਬਾਤ ॥ ਅਨਟੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਨਠਟ ਅਪਾਰ ॥ ੧੬੯ ॥
 ਆਡੀਠ ਧਰਮ ॥ ਅਤਿ ਢੀਠ ਕਰਮ ॥ ਅਣਬ੍ਰਣ ਅਨੰਤ ॥ ਦਾਤਾ ਮਹੰਤ ॥ ੧੭੦ ॥

ਹਰਿ ਬੋਲਮਨਾ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿਘਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ਮਹਿ ਮੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ੧੭੧ ॥
 ਜਗਤੇਸੁਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈਂ ॥ ਕਲਿ ਕਾਰਨ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਉਬਾਰਨ ਹੈਂ ॥ ੧੭੨ ॥
 ਪ੍ਰਿਤ ਕੇ ਧਰਨ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਕੇ ਕਰਨ ਹੈਂ ॥ ਮਨ ਮਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਜਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ੧੭੩ ॥

ਸਰਬੰ ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਨਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥੧੭੪॥
 ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਸੁੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੇਸੁਰ ਹੈਂ ॥ ਜਗਤੇਸੁਰ ਹੈਂ ॥੧੭੫॥
 ਬ੍ਰਹਮੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਪਰ ਤੇ ਪਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥੧੭੬॥
 ਅਜਪਾ ਜਪ ਹੈਂ ॥ ਅਥਪਾ ਥਪ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੭॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਧਰਣੀ ਪ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੮॥
 ਅਮਿਤੇਸੁਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੯॥
 ਅਜਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਨਰ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਘਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੦॥
 ਬਿਸੁੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੧॥
 ਭਵ ਭੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਰਿਪੁ ਤਾਪਨ ਹੈਂ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਨ ਹੈਂ ॥੧੮੨॥
 ਅਕਲੰ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਹੈਂ ॥੧੮੩॥
 ਪਰਮਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਆਤਮ ਹੈਂ ॥ ਆਤਮ ਬਸ ਹੈਂ ॥ ਜਸ ਕੇ ਜਸ ਹੈਂ ॥੧੮੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ, ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ, ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥

ਨਮੋ ਅੰਧਕਾਰੇ, ਨਮੋ ਤੇਜ ਤੇਜੇ ॥ ਨਮੋ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦੇ, ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥੧੮੫॥
 ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ, ਤਾਮਸੰ, ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਤੰ, ਅਤਤੰ. ਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ, ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ, ਨਮੋ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੇ ॥੧੮੬॥
 ਨਮੋ ਜੁੱਧ ਜੁੱਧੇ, ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਜ ਭੋਜੇ, ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥
 ਨਮੋ ਕਲਹ ਕਰਤਾ, ਨਮੋ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ, ਅਨਾਦੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੮੭॥
 ਕਲੰਕਾਰ ਰੂਪੇ, ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕੇ ॥ ਨਮੋ ਆਸ ਆਸੇ, ਨਮੋ ਬਾਂਕ ਬੰਕੇ ॥
 ਅਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ, ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ, ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ ॥੧੮੮॥

ਏਕ ਅਛਰੀ ਛੰਦ ॥

ਅਜੈ ॥ ਅਲੈ ॥ ਅਭੈ ॥ ਅਬੈ ॥੧੮੯॥

ਅਭੂ ॥ ਅਜੂ ॥ ਅਨਾਸ ॥ ਅਕਾਸ ॥੧੯੦॥

ਅਗੰਜ ॥ ਅਭੰਜ ॥ ਅਲੱਖ ॥ ਅਭੱਖ ॥੧੯੧॥

ਅਕਾਲ ॥ ਦਿਆਲ ॥ ਅਲੇਖ ॥ ਅਭੇਖ ॥੧੯੨॥

ਅਨਾਮ ॥ ਅਕਾਮ ॥ ਅਗਾਹ ॥ ਅਢਾਹ ॥੧੯੩॥

ਅਨਾਥੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਮੋਨੀ ॥੧੯੪॥
 ਨ ਰਾਗੇ ॥ ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਨ ਰੂਪੇ ॥ ਨ ਰੇਖੇ ॥੧੯੫॥
 ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਭਰਮੰ ॥ ਅਗੰਜੇ ॥ ਅਲੇਖੇ ॥੧੯੬॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥
 ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਸੁ ਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥
 ਸਦਾ ਸੱਚਿਦਾ ਨੰਦ, ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥
 ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ, ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥ ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ, ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੧੯੮॥
 ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਖੰਭਵ ਸੁਭੰ, ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥
 ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਰੇ ਮਨ, ਐਸੋ ਕਰਿ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥

ਬਨ ਸੇ ਸਦਨ, ਸਬੈ ਕਰਿ ਸਮਝਹੁ, ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਤ ਕੀ ਜਟਾਂ, ਜੋਗ ਕੋ ਮੱਜਨੁ, ਨੇਮ ਕੇ ਨਖਨ ਬਢਾਓ ॥

ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ, ਆਤਮ ਉਪਦੇਸਹੁ, ਨਾਮ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਓ ॥੧॥

ਅਲਪ ਅਹਾਰ, ਸੁਲਪ ਸੀ ਨਿੰਦਾ, ਦਯਾ ਛਿਮਾ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਹਿਬੋ, ਹੂੈ ਬੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤਿ ॥੨॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੰਕਾਰ ਲੋਭ ਹਠ, ਮੋਹ ਨ ਮਨ ਸੋ ਲਖਾਵੈ ॥

ਤਬ ਹੀ ਆਤਮ ਤਤ ਕੋ ਦਰਸੇ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥੩॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਰੇ ਮਨ, ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਓ ॥

ਸਿੰਝੀ ਸਾਚ, ਅਕਪਟ ਕੰਠਲਾ, ਧਿਆਨ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਾਂਤੀ ਗਹੁ ਆਤਮ ਬਸਿ ਕਰ ਕੀ, ਭਿੱਛਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰੰ ॥

ਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੇ ਅਸਿ ਕੋ, ਘਾਇ ਬਚਾਇ ਨ ਆਖੋ ॥੨॥
 ਕੈਸੇ ਤੇਹਿ ਤਾਰਿ ਹੈ ਸੁਨਿ ਜੜ, ਆਪ ਡੁਬਿਖੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ॥
 ਛੁਟਿਹੋਂ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਤਬ ਹੀ, ਗਹੋ ਸਰਨਿ ਜਗਤਾਗਰ ॥੩॥੧॥੫॥
ਖਿਆਲ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ, ਹਾਲ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਣਾ ॥
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਰੋਗੁ ਰਜਾਈਆਂ ਦਾ ਓਢਣ, ਨਾਗ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦੇ ਰਹਣਾ ॥
 ਸੂਲ ਸੁਰਾਹੀ ਖੰਜਰੁ ਪਿਯਾਲਾ, ਬਿੰਗ ਕਸਾਈਯਾਂ ਦਾ ਸਹਣਾ ॥
 ਯਾਰੜੇ ਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਸੱਬਰੁ ਚੰਗਾ, ਭਠ ਖੇੜਿਆਂ ਦਾ ਰਹਣਾ ॥੧॥੧॥੬॥
ਤਿਲੰਗ ਕਾਫੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਕੇਵਲ, ਕਾਲਈ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨੰਤਿ ਮੂਰਤਿ, ਗੜੁਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿੰਦ ਉਸਤਤਿ ਜਉਨ ਕੇ ਸਮ, ਸਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਕਉਨ ਬਾਟ ਪਰੀ ਤਿਸੈ, ਪਬ ਸਾਰਥੀ ਰਬ ਹੋਇ ॥੧॥
 ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾਂਕਰ, ਪੁਤ੍ਰੁ ਪੌਤ੍ਰੁ ਮੁਕੰਦ ॥
 ਕਉਨ ਕਾਜ ਕਹਾਹਿਗੇ, ਤੇ ਆਨਿ ਦੇਵਕਿ ਨੰਦ ॥੨॥

(੪੯)

ਦੇਵ ਦੈਤ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ, ਜਿਹ ਕੀਨ ਸਰਬ ਪਸਾਰ ॥
ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੋਨ ਕੋ, ਮੁਖ ਲੇਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰ ॥੩॥੧॥੭॥
ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੧੦ ॥ ਸੋ ਕਿਮ, ਮਾਨਸ ਰੂਪ ਕਹਾਏ ॥
ਸਿਧ ਸਮਾਧ ਸਾਧ ਕਰ ਹਾਰੇ, ਕਯੋਹੁੰ ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਰਦ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰ ਧੂਅ ਸੇ, ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹਾਰ ਹਠ ਛਾਡਿਓ, ਤਦਪਿ ਧਿਆਨ ਨ ਆਏ ॥੧॥
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪ੍ਰੇਤ ਤੇ, ਨੇਤਹ ਨੇਤ ਕਹਾਏ ॥
ਸੂਛਮ ਤੇ ਸੂਛਮ ਕਰ ਚੀਨੇ, ਬ੍ਰਿਧਨ ਬ੍ਰਿਧ ਬਤਾਏ ॥੨॥
ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਸਭੈ ਸਜਿ, ਏਕ ਅਨੇਕ ਸਦਾਏ ॥
ਸੋ ਨਰ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਬਾਚੇ, ਜੋ ਹਰਿ ਸਰਣ ਸਿਧਾਏ ॥੩॥੧॥੮॥
ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੧੦ ॥ ਏਕ ਬਿਨ, ਦੂਸਰ ਸੋ ਨ ਚਿਨਾਰ ॥
ਭੰਜਨ ਗੜਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਜਾਨਤ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹਾ ਭਇਓ ਜੋ ਅਤਿ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ, ਬਹੁ ਬਿਧ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾਈ ॥

(੪੯)

ਪਾਨ ਥਕਿਓ ਪਾਹਿਨ ਕਹ ਪਰਸਤ, ਕਛੁ ਕਰ ਸਿੱਧ ਨ ਆਈ ॥੧॥
 ਅੱਛਤ ਧੂਪ ਦੀਪ ਅਰਪਤ ਹੈ, ਪਾਹਨ ਕਛੁ ਨ ਖੈ ਹੈ ॥
 ਤਾ ਮੈ ਕਹਾਂ ਸਿਧ ਹੈ ਰੇ ਜੜ, ਤੋਹਿ ਕਛੁ ਬਰ ਦੇ ਹੈ ॥੨॥
 ਜੋ ਜਿਯ ਹੋਤ, ਤੋ ਦੇਤ ਕਛੁ ਤੁਹਿ, ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਕੇਵਲ ਏਕ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ, ਯੋ ਨਹਿ ਕਤਹਿ ਉਧਾਰ ॥੩॥੧॥੯॥
ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ, ਨ ਬਾਚਨ ਪੈ ਹੈ ॥
 ਚੋਦਹ ਲੋਕ ਜਾਂਹਿ ਬਸ ਕੀਨੇ, ਤਾਂ ਤੇ ਕਹਾਂ ਪਲੈ ਹੈ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥
 ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਉਬਾਰ ਨਾਸਕ ਹੈ, ਜਾਕਰ ਨਾਮ ਰਟੈ ਹੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਰੁਦ੍ਰ ਸੂਰਜ ਸਸਿ, ਤੇ ਬਸਿ ਕਾਲ ਸਬੈ ਹੈ ॥੧॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ ਮਤ, ਜਾਕਹ ਨੇਤ ਕਹੈ ਹੈ ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਕਲਪ ਬਹੁ, ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਨ ਐ ਹੈ ॥੨॥
 ਜਾਂਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨਹਿ ਜਨਿਯਤ, ਸੋ ਕਿਮ ਸਿਯਾਮ ਕਹੈ ਹੈ ॥
 ਛੁਟਹੋ ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਬਹੀ, ਤਾਂਹਿ ਚਰਨ ਲਪਟੈ ਹੈ ॥੩॥੨॥੧੦॥

(੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥) ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰਯੇ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ, ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥

ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ, ਸੁੱਧ ਸੁਧਾਦਿਕ, ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥

ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ, ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ, ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀਅਤ, ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ਕੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ, ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰ ਤੇ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ, ਏਕ ਰੱਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥

ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ, ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗਿ, ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥

ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ, ਪੰਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ, ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ, ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ, ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥

ਏਤੇ ਭਏ, ਤੇ ਕਹਾ ਭਏ ਭੂਪਤ, ਅੰਤ ਕੋ, ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਂਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥

ਜੀਤ ਫਿਰੈ, ਸਬ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੋ, ਬਾਜਤ ਢੋਲ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥

ਗੁੰਜਤ ਗੂੜ, ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ, ਹਿੰਸਤ ਹੀ, ਹਯ ਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥

ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤ, ਕਉਨ ਗਨੈ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ, ਅੰਤ ਕਉ, ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥

ੴ ❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁ (੫੨) ❁❁ ੴ

ਤੀਰਥ ਨ੍ਰਾਨ, ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ, ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੈ ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ॥

ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰ, ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥੨੪॥

ਸੁਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ, ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ, ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੋ ॥

ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ, ਕਰ ਪਰਬਤ ਪੰਖ, ਹੱਲੇ ਨ ਹੱਲੈਂਗੋ ॥

ਤੋਰ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੋ ॥

ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ, ਤਿਆਗ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੋ ॥੫॥੨੫॥

ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ, ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੱਯਾ ॥

ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੱਯਾ ॥

ਗਾੜੇ ਗੜਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ, ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚੱਕ ਚਾਰ ਲਵੱਯਾ ॥

ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰ ਨਾਇਕ, ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੱਯਾ ॥੬॥੨੬॥

ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੋ ॥

ੴ ❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁

ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ, ਬਲ ਮੈ, ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ, ਸਭ ਬਾਧ ਬਪੈਂਗੇ ॥
 ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ, ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥
 ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈ ਜਗ, ਸੱਤ੍ਰੁ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਂਗੇ ॥੭॥੨੭॥
 ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ, ਜੋਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੇ, ਰਾਜੁ ਕਰੈਂਗੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ, ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ, ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ, ਸਾਜ ਬਰੈਂਗੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ, ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ, ਅੰਤ ਫਸੇ, ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਂਗੇ ॥
 ਜੇ ਨਰ, ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਹੈ ਪਗ, ਤੇ ਨਰ, ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
 ਕਹਾ ਭਯੋ, ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੂੰਦ ਕੈ, ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ, ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥
 ਨੁਾਤ ਫਿਰਿਓ, ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ, ਲੋਕ ਗਇਓ, ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
 ਬਾਸੁ ਕੀਓ, ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੈ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥
 ਸਾਚੁ ਕਹੋ, ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ, ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੀਓ, ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥
 ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਿਓ ਸਿਰ, ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥
 ਕਾਹੂੰ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ, ਕਾਹੂੰ ਪਛਾਹ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥

ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੋ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ, ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕਉ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ॥
 ਕੂਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭਹੀ ਜਗੁ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥੩੦॥
ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰਯੇ ॥ ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ, ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ॥
 ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ, ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥
 ਪੋਖਤ ਹੈ, ਜਲ ਮੈ, ਥਲ ਮੈ, ਪਲ ਮੈ; ਕਲ ਕੇ, ਨਹੀ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ, ਦੋਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥੧॥੨੪੩॥
 ਦਾਹਤ ਹੈ, ਦੁਖ ਦੋਖਨ ਕੋ, ਦਲ ਦੁੱਜਨ ਕੇ, ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ॥
 ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ, ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਭਾਰੈ ॥
 ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ॥
 ਰੋਜੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੋਕਤ, ਰਾਜਕ ਰੋਖ, ਰੂਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜੀ ਨ ਟਾਰੈ ॥੨॥੨੪੪॥
 ਕੀਟ ਪਤੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ, ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਖਪੇ ਅਹੰਮੇਵ, ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ, ਭ੍ਰਮ ਸਿਉ ਭਰਮਾਏ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਹਸੇਬ ਥੱਕੇ ਕਰ, ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥

ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਉ ਬਿਨਾ, ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ, ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥੨੪੫॥
 ਆਦਿ ਅਨੰਤ, ਅਗਾਧ ਅਦੈਖ, ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥
 ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਾਤਮ ਆਪ, ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ, ਅਛਿਦ੍ਰੁ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ, ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ, ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਹੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏ ਹੈ ॥੪॥੨੪੬॥
 ਕਾਮ ਨ, ਕ੍ਰੋਧ ਨ, ਲੋਭ ਨ, ਮੋਹ ਨ; ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ॥
 ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੋ ਤਨ, ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੋਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਅਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮੀਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮਾਨ ਕੋ ਦੈ ਹੈ ॥
 ਕਾਹੇ ਕੋ ਡੋਲਤ ਹੈ, ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈ ਹੈ ॥੫॥੨੪੭॥
 ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
 ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਊ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸੰਬੁਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੇ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ, ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥੨੪੮॥

ੴ ॥ (੫੬) ॥ ੴ

ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ, ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥
 ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ; ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੂ ਕੋ; ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ, ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥
 ਖੋਜ ਥਕੇ, ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ; ਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥੨੪੯॥
 ਨਾਰਦ ਸੇ, ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ; ਰੁਮਨਾਰਿਖ ਸੇ, ਸਭਹੂੰ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ; ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ; ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ, ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਧਿਆਨ ਧਰੋ, ਤਿੰਹ ਕੋ ਮਨ ਮੈ; ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੋਜੁ, ਸਭੈ ਜਗ ਛਾਇਓ ॥੮॥੨੫੦॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ; ਅਭੇਦ ਨ੍ਰਿਪਾਨ, ਸਭੈ ਪਚਹਾਰੇ ॥
 ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ, ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ, ਰੇਖ ਨ; ਰੰਗ ਨ, ਸਾਕ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥
 ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ; ਅਦ੍ਵੈਖ ਜਪਿਓ, ਤਿਨਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੯॥੨੫੧॥
 ਤੀਰਥ ਕੋਟ, ਕੀਏ ਇਸਨਾਨ; ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ, ਮਹਾ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰੇ ॥

ੴ ॥

ਦੇਸ ਫਿਰਿਓ, ਕਰਿ ਭੇਸ ਤਪੋ ਧਨ; ਕੇਸ ਧਰੇ, ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਆਸਨ ਕੋਟ, ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ; ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਯਾਸ, ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨ, ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥

ੴ ਸ੍ਰੈਯਾ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਬਿਧਨਾ, ਸੋਈ ਪਾਯਤੁ ਮਿਸ੍ਰੁ ਜੂ, ਸੋਕ ਨਿਵਾਰੋ ॥

ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਅਪਰਾਧੁ ਨਹੀ, ਗਯੋ ਯਾਦ ਤੇ ਭੂਲ, ਨਹ ਕੋਪੁ ਚਿਤਾਰੋ ॥

ਬਾਰੋ ਨਿਹਾਲੀ ਪਠੈ ਦੈ ਹੋਂ ਆਜੁ, ਭਲੇ ਤੁਮ ਕੋ, ਨਿਹਚੈ ਜੀਅ ਧਾਰੋ ॥

ਛੜੀ ਸਭੈ ਕ੍ਰਿਤ ਬਿੱਪਨ ਕੇ, ਇਨਹੂ ਪੈ ਕਟਾਛ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਨਿਹਾਰੋ ॥੧॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਜਿਤੇ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਦਾਨ ਕਰੇ ॥

ਅਘ ਅਉਘ ਟਰੇ ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫੁਨ ਧਾਮ ਭਰੇ ॥

ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਬਿਦਿਆ ਲਈ, ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਭ ਸਤ੍ਰੁ ਮਰੇ ॥

ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਜੇ ਹਮ ਹੈਂ, ਨਹੀ ਮੋ ਸੇ ਗਰੀਬ ਕਰੋਰ ਪਰੇ ॥੨॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਇਨ ਹੀ ਕੀ ਭਾਵਤ, ਅਉਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਹਾਤ ਨ ਜੀ ਕੋ ॥

ਦਾਨ ਦਯੋ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਭਲੋ, ਅਰੁ ਆਨ ਕੋ ਦਾਨ ਨ ਲਾਗਤ ਨੀਕੋ ॥

ਆਗੈ ਫਲੈ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਦਯੋ, ਜਗ ਮੈ, ਜਸੁ ਅਉਰ ਦਯੋ ਸਭ ਫੀਕੋ ॥

ਮੋ ਗ੍ਰਹ ਮੈ, ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਤੇ, ਸਿਰ ਲਉ, ਧਨ ਹੈ ਸਬ ਹੀ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ॥੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਚਟ ਪਟਾਇ ਚਿਤ ਮੈ ਜਰਯੋ, ਤ੍ਰਿਣ ਜਿਖੋ ਕ੍ਰੁੱਧਤ ਹੋਇ ॥
 ਖੋਜ ਰੋਜ ਕੇ ਹੇਤ ਲਗ, ਦਖੋ ਮਿਸ੍ਰ ਜੂ ਰੋਇ ॥੪॥

ਸੁਵੈਯਾ ॥ ਜਾਗਤਿ ਜੋਤਿ ਜਪੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ, ਏਕੁ ਬਿਨਾ ਮਨਿ ਨੈਕ ਨ ਆਨੈ ॥
 ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਸਜੈ, ਬ੍ਰਤ ਗੋਰ ਮਝੀ ਮਠ ਭੂਲ ਨ ਮਾਨੈ ॥
 ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਦਯਾ ਤਪ ਸੰਜਮ, ਏਕੁ ਬਿਨਾਂ ਨਹਿ ਏਕ ਪਛਾਨੈ ॥
 ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਜਗੈ ਘਟ ਮੈਂ, ਤਬ ਖਾਲਿਸ ਤਾਹਿੰ ਨਖਾਲਿਸ ਜਾਨੈ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹੱਥ ਧਰਿਓ, ਉਹ ਜਾਨਤ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਘਟ ਕੀ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਯੋ ਹੈ, ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਛਟਕੀ ॥
 ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮ ਚੀਨਯੋ, ਫੇਰਿ ਦਈ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਮਟਕੀ ॥
 ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭ ਤਯਾਗ ਦਯੋ ਹੈ, ਰਾਮ ਰਸਾਯਨ ਸੇਂ ਅਟਕੀ ॥

(੭੧੭)

ੴ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪ ਸਤਬ੍ਰਤ, ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ ਅਜੈ ਹੈ ॥

ਦਾਨ ਦਾਮ ਦਮ ਸੰਜਮ ਨੇਮ, ਜਤਬ੍ਰਤ ਸੀਲ ਸੁਬ੍ਰਿਤ ਅਬੈ ਹੈ ॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦ ਅਨਾਹਦ, ਆਪਿ ਅਦ੍ਵੈਖ ਅਭੇਖ ਅਭੈ ਹੈ ॥

ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਅਰੇਖ ਜਰਾਰਦਨ, ਦੀਨ ਦਾਮਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਹੈ ॥੧॥

ਆਦਿ ਅਦ੍ਵੈਖ ਅਭੇਖ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ, ਸੱਤਿ ਸਰੂਪ ਸੁ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥

ਪੂਰ ਰਹਯੋ ਸਭ ਹੀ ਘਟ ਕੈ ਪਟ, ਤੱਤ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਵ ਪ੍ਰਨਾਸੀ ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ, ਫੈਲ ਰਹਯੋ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਬਾਸੀ ॥

ਦੀਨ ਦਾਮਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ, ਆਦਿ ਅਜੋਨ ਅਜੈ ਅਬਨਾਸੀ ॥੨॥

ਆਦਿ ਅਭੇਖ ਅਛੇਦ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਬੇਦ ਕਤੇਬਨਿ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਯੋ ॥

ਦੀਨ ਦਾਮਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ, ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਬੈ ਘਟ ਛਾਯੋ ॥

ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਗਣੇਸ ਮਹੇਸੁਰ, ਗਾਹਿ ਫਿਰੈ ਸ੍ਰੁਤਿ ਬਾਹ ਨ ਆਯੋ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਅਗੂੜ ਇਸੇ ਪ੍ਰਭ, ਤੈਂ ਕਿਹਿ ਕਾਜਿ ਕਹੋ ਬਿਸਰਾਯੇ ॥੩॥
 ਅੱਚੁਤ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਸੱਤ ਸਰੂਪ ਸਦੈਵ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜਾਇ ਜਰਾ ਬਿਨੁ, ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਪਰੰਪਰ ਮਾਨੇ ॥
 ਸਿੱਧ ਸ੍ਰੀਮੰਤੁ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਬੈ ਜਗ, ਏਕ ਹੀ, ਠੋਰ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਰੰਕ ਕਲੰਕ ਬਿਨਾ ਹਰਿ, ਤੈਂ ਕਿਹਿ ਕਾਰਣ ਤੇ ਨ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥੪॥
 ਅੱਛਰ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਸੱਤ ਸਦੈਵ ਤੁਹੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ, ਸਬ ਕੈ ਸਦ ਪੇਟ ਕੋ ਪੋਖਨਹਾਰਾ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਦੁਹੂ ਮਿਲਿ, ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਔਰ ਜਹਾਂਨ ਨਿਦਾਨ ਕਛੂ ਨਹਿ, ਏ ਸੁਬਹਾਨ ਤੁਹੀ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥੫॥
 ਆਦਿ ਅਗਾਧਿ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ, ਅਲੇਖ ਅਜੇਅ ਅਨਾਹਦ ਜਾਨਾ ॥
 ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਤੁਹੀ, ਸਬ ਹੂੰ ਸਬ ਠੋਰਨ ਮੋ ਮਨੁਮਾਨਾ ॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਮਣੀਧਰ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ, ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਪਛਾਨਾ ॥
 ਦੀਨ ਦਖਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੋ, ਕਛੂ ਭੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਨ ਜਾਨਾ ॥੬॥

ਸੱਤਿ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪ ਸਤੱਬ੍ਰਿਤ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੁਹੀ ਉਪਜਾਯੋ ॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵਨ ਦੇਵ ਮਹੀਧਰ, ਭੂਤ ਭਵਾਨ ਵਹੀ ਠਹਰਾਯੋ ॥
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ, ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਬਿਲੋਕ ਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਅਗੂੜਿ ਇਸੋ ਪ੍ਰਭ, ਤੋਹਿ ਕਹੋ ਕਿਹਿ ਆਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥੭॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਮਹੀਧਰ ਨਾਗਨ, ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬਡੋ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ, ਗੁਨ ਗਾਇ ਬੱਕੇ ਪੈ ਤੋ ਜਾਇ ਨ ਚੀਨੋ ॥
 ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਰ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ, ਜਿਹਿ ਸੋ ਸਬ ਕੇ ਚਿਤ ਚੀਨੋ ॥
 ਪੂਰ ਰਹੀ ਮਹਿਮੋਂ ਮਹਿਮਾ, ਮਨ ਮੈ, ਤਿਹਿ ਆਨ ਮੁਝੈ ਕਹਿ ਦੀਨੋ ॥੮॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਹਯੋ ਤਿਹਿ, ਸਿੱਧ ਸਮਾਧਿ ਸਬੈ ਕਰਿ ਹਾਰੇ ॥
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੀਚਾਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥
 ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ, ਯੂਅ ਸੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਅਜਾਮਲ ਤਾਰੇ ॥
 ਨਾਮੁ ਉਚਾਰ ਤਰੀ ਗਨਿਕਾ, ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ ਬੀਚਾਰ ਹਮਾਰੇ ॥੯॥
 ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ, ਸਿੱਧ ਸ੍ਰੂਪ ਸਬੋਂ ਪਹਿਚਾਨਯੋ ॥

ਗੰਧੂਬ ਜੱਛ ਮਹੀਧਰ ਨਾਗਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਚਹੂੰ ਚਕ ਜਾਨਯੋ ॥
 ਲੋਕ ਅਲੋਕ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ, ਅਰੁ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਦੁਹੂੰ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਯੋ ॥
 ਚਿੱਤ ਅਗਯਾਨ ਸੁਜਾਨ ਸੁਖੰਭਵ, ਕੌਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨਿਦਾਨ ਭੁਲਾਨਯੋ ॥੧੦॥
 ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਠੋਕ ਬਧੇ ਉਰ ਠਾਕੁਰ, ਕਾਹੂੰ ਮਹੇਸ ਕੌ ਏਸ ਬਖਾਨਯੋ ॥
 ਕਾਹੂੰ ਕਹਿਯੋ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮੈ ਹਰਿ, ਕਾਹੂੰ ਮਸੀਤ ਕੈ ਬੀਚ ਪ੍ਰਮਾਨਯੋ ॥
 ਕਾਹੂੰ ਨੇ ਰਾਮ ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕਹੁ, ਕਾਹੂੰ ਮਨੈ ਅਵਤਾਰਨ ਮਾਨਯੋ ॥
 ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਬਿਸਾਰ ਸਬੈ, ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਕਉ, ਕਰਤਾ ਜੀਅ ਜਾਨਯੋ ॥੧੧॥
 ਜੌ ਕਹੇ ਰਾਮ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਤਿ, ਕਾਹੇ ਕੌ ਕੌਸਲ ਕੁੱਖ ਜਯੋ ਜੂ ॥
 ਕਾਲ ਹੂ ਕਾਨੁ ਕਹੈ ਜਿਹਿ ਕੌ, ਕਿਹਿ ਕਾਰਣ ਕਾਲ ਤੇ ਦੀਨ ਭਯੋ ਜੂ ॥
 ਸੰਤ ਸਰੂਪ ਬਿਬੈਰ ਕਹਾਇ, ਸੁ ਕਿਯੋਂ ਪਥ ਕੋ ਰਥੁ ਹਾਂਕ ਧਯੋ ਜੂ ॥
 ਤਾਹੀ ਕੋ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਿ ਕੈ, ਜਿਹ ਕੋ ਕੋਊ ਭੇਦੁ ਨ ਲੇ ਨ ਲਯੋ ਜੂ ॥੧੨॥
 ਕਿਯੋਂ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਹੈ, ਕਿਹ ਕਾਜ ਤੇ ਬੱਧਕ ਬਾਣੁ ਲਗਾਯੋ ॥
 ਅਉਰ ਕੁਲੀਨ ਉਧਾਰਤ ਜੋ, ਕਿਹ ਤੇ ਅਪਨੋ ਕੁਲ ਨਾਸੁ ਕਰਾਯੋ ॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਯੋ ਜਿਹ, ਸੋਊ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਮੋਹਿ ਬਤਾਯੋ ॥੧੬॥
 ਧਯਾਨ ਲਗਾਇ ਠਗਿਓ ਸਬ ਲੋਗਨ, ਸੀਸ ਜਟਾਂ ਨਖ ਹਾਥ ਬਢਾਏ ॥
 ਲਾਇ ਬਿਭੂਤ ਫਿਰਯੋ ਮੁਖ ਉਪਰਿ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਬੈ ਡਹਕਾਏ ॥
 ਲੋਭ ਕੇ ਲਾਗੈ ਫਿਰਯੋ ਘਰ ਹੀ ਘਰ, ਜੋਗ ਕੇ ਨਯਾਸ ਸਬੈ ਬਿਸਰਾਏ ॥
 ਲਾਜ ਗਈ ਕਛੁ ਕਾਜੁ ਸਰਯੋ ਨਹਿ, ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨ ਨ ਆਏ ॥੧੭॥
 ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਿੰਭ ਕਰੈ ਮਨ ਮੂਰਖ, ਡਿੰਭ ਕਰੈ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੈ ਹੈ ॥
 ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਗ ਠਗੇ ਠਗ ਲੋਗਨਿ, ਲੋਗ ਗਯੋ ਪਰਲੋਗ ਗਵੈ ਹੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਖਾਲ ਕੀ ਠੋਰ ਜਹਾ, ਤਿਹਿ ਠੋਰ ਬਿਖੈ ਤੁਹਿ ਠੋਰ ਨ ਐ ਹੈ ॥
 ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾਂ ਜੜ, ਭੇਖ ਕੇ ਕੀਨੇ ਅਲੇਖ ਨ ਪੈ ਹੈ ॥੧੮॥
 ਕਾਹੇ ਕਉ ਪੂਜਤ ਪਾਹਨ ਕਉ, ਕਛੁ ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ॥
 ਤਾਹੀ ਕੋ ਪੂਜ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਕੈ, ਜਿਹ ਪੂਜਤ ਹੀ ਅਘ ਓਘ ਮਿਟਾਹੀ ॥
 ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਬੰਧਨ ਜੇਤਕ, ਨਾਮ ਕੇ ਲੇਤ ਸਬੈ ਛੁਟਿ ਜਾਹੀ ॥
 ਤਾਹੀ ਕੋ ਧਯਾਨੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸਦਾ, ਇਨ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਕਰੇ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ॥੧੯॥

ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸਦਾ ਸਿਵਜੂ, ਸਬ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਭਇਆ ਹਮ ਜਾਨਯੋ ॥
 ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਮਿਟ ਗਯੋ ਜਗ, ਯਾਂਹੀ ਤੇ ਤਾਹਿ ਸਬੋ ਪਹਿਚਾਨਯੋ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕੇ ਭੇਦ ਸਬੈ ਤਜਿ, ਕੇਵਲ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਮਾਨਯੋ ॥੨੩॥
 ਕਾਲ ਗਯੋ ਇਨ ਕਾਮਨ ਸਿਉ ਜੜ, ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੀਐ ਨ ਚਿਤਾਰਯੋ ॥
 ਲਾਜ ਕੇ ਛਾਡਿ ਨਿਲਾਜ ਅਰੇ, ਤਜਿ ਕਾਜਿ ਅਕਾਜ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਯੋ ॥
 ਬਾਜ ਬਨੇ ਗਜ ਰਾਜ ਬਡੇ, ਖਰ ਕੇ ਚੜਿਬੋ ਚਿਤ ਬੀਚ ਬਿਚਾਰਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਲਾਜ ਹੀ ਲਾਜ ਤੈਂ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਯੋ ॥੨੪॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਪੜੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ, ਭੇਦ ਕਛੂ ਤਿਨ ਕੇ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥
 ਪੂਜਤ ਠੌਰ ਅਨੇਕ ਫਿਰਯੋ, ਪਰ ਏਕ ਕਬੈ ਹੀਯ ਮੈ ਨ ਬਸਾਯੋ ॥
 ਪਾਹਨ ਕੌ ਅਸਥਾਲਖ ਕੋ, ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ਫਿਰਯੋ ਕਛੂ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ, ਅਗੂੜ ਪ੍ਰਭੂ ਤਜਿ, ਆਪਨ ਹੂੜ, ਕਹਾਂ ਉਰਝਾਯੋ ॥੨੫॥
 ਜੋ ਜੁਗਿਯਾਨ ਕੇ ਜਾਇ ਉਠਿ ਆਸੂਮ, ਗੋਰਖ ਕੇ ਤਿਹਿ ਜਾਪੁ ਜਪਾਵੈ ॥
 ਜਾਇ ਸੰਨਯਾਸਨ ਕੇ ਤਿਹ ਕੋ, ਕਹ ਦੱਤ ਹੀ ਸੱਤ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

ਜੇ ਕੋਊ ਜਾਇ ਤੁਰੱਕਨ ਮੈ, ਮਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਦੀਨ ਤਿਸੈ ਗਹਿ ਲਾਵੈ ॥
ਆਪਹਿ ਬੀਚ ਗਨੈ ਕਰਤਾ, ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ॥੨੬॥
ਜੇ ਜੁਗੀਆਨ ਕੇ ਜਾਇ, ਕਹੈਂ ਸਬ ਜੋਗਨ ਕੇ, ਗ੍ਰਹ ਮਾਲ ਉਠੈ ਦੇ ॥
ਜੇ ਪਰੇ ਭਾਜਿ ਸੰਨਾਸਨ ਦੇ, ਕਹੈਂ ਦੱਤ ਕੇ ਨਾਮ ਪੈ, ਧਾਮ ਲੁਟੈ ਦੇ ॥
ਜੇ ਕਰਿ ਕੋਊ ਮਸੰਦਨ ਸੋ, ਕਹੈਂ ਸਰਬ ਦਰਬ ਲੈ ਮੋਹਿ ਅਬੈ ਦੇ ॥
ਲੇਉ ਹੀ ਲੇਉ ਕਹੈਂ ਸਬ ਕੇ ਨਰ, ਕੋਊ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਇ ਹਮੈ ਦੇ ॥੨੭॥
ਜੇ ਕਰਿ ਸੇਵ ਮਸੰਦਨ ਕੀ, ਕਹੈ ਆਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਸਬੈ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ॥
ਜੇ ਕਛੁ ਮਾਲ ਤਵਾਲਖ ਸੋ, ਅਬ ਹੀ ਉਠਿ ਭੇਟ ਹਮਾਰੀ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥
ਮੇਰੇ ਈ ਧਾਨ ਧਰੇ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ, ਭੂਲ ਕੈ ਅਉਰ ਕੇ ਨਾਮੁ ਨ ਲੀਜੈ ॥
ਦੀਨੇ ਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨੇ ਭਜਿ ਰਾਤਹਿ, ਲੀਨੇ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਨੈਕੁ ਪ੍ਰਸੀਜੈ ॥੨੮॥
ਆਖਨ ਭੀਤਰਿ ਤੇਲ ਕੋ ਡਾਰ, ਸੁ ਲੋਗਨ ਨੀਰੁ ਬਹਾਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਜੇ ਧਨਵਾਨੁ ਲਖੈਂ ਨਿਜ ਸੇਵਕ, ਤਾਹੀ ਪਰੋਸਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਮਾਵੈ ॥
ਜੇ ਧਨ ਹੀਨ ਲਖੈਂ ਤਿਹੋਂ ਦੇਤ ਨ, ਮਾਂਗਨ ਜਾਤ ਮੁਖੋ ਨ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਲੂਟਤ ਹੈਂ ਪਸੁ ਲੋਗਨ ਕੋ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨੯॥
 ਆਖਨ ਮੀਚ ਰਹੈਂ ਬਕ ਕੀ ਜਿਮ, ਲੋਗਨ ਏਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਨਿਆਤ ਫਿਰਯੋ ਸਿਰੁ ਬੱਧਕ ਜਯੋਂ, ਅਸ ਧਿਆਨ ਬਿਲੋਕ ਬਿੜਾਲ ਲੱਜਾਯੋ ॥
 ਲਾਗਿ ਫਿਰਯੋ ਧਨ ਆਸ ਜਿਤੈ ਤਿਤ, ਲੋਗ ਗਯੋ ਪਰਲੋਗ ਗਵਾਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਭਜਯੋ ਨ ਅਰੇ ਜੜ, ਧਾਮ ਕੇ ਕਾਮ ਕਹਾ ਉਰਝਾਯੋ ॥੩੦॥
 ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਤ ਕਹਾ, ਇਨ ਲੋਗਨ ਕੋ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਐ ਹੈ ॥
 ਭਾਜਤ ਕਾ ਧਨ ਹੇਤ ਅਰੇ, ਜਮ ਕਿੰਕਰ ਤੇ ਨਹ ਭਾਜਨ ਪੈ ਹੈ ॥
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰੁ ਨ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਬੈ, ਉਹਾ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਕੋਉ ਸਾਖ ਨ ਦੈ ਹੈ ॥
 ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਅਕੇਲੋਈ ਜੈ ਹੈ ॥੩੧॥
 ਤੇ ਤਨ ਤਯਾਗਤ ਹੀ ਸੁਨ ਰੇ ਜੜ, ਪ੍ਰੇਤ ਬਖਾਨ ਤ੍ਰਿਆ ਭਜਿ ਜੈ ਹੈ ॥
 ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ, ਇਹ ਬੇਗ ਨਿਕਾਰਹੁ ਆਇਸੁ ਦੈ ਹੈ ॥
 ਭਉਨ ਭੰਡਾਰ ਧਰਾ ਗੜ ਜੇਤਕ, ਛਾਡਤ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਗਾਨ ਕਹੈ ਹੈ ॥
 ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਅਕੇਲੋਈ ਜੈ ਹੈ ॥੩੨॥

(੫੮੧) (ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਅਵਤਾਰ ਵਿਚੋਂ ਸੋਲਾਂ ਸ੍ਰੈਯੇ ॥)

ਸ੍ਰੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ ਬਿਨਾਸਨ ਕਉ, ਕਲਿਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵਹੰਗੇ ॥
ਤੁਰਕੱਛਿ ਤੁਰੰਗ ਸਪੱਛ ਬਡੇ, ਕਰਿ ਕਾਢ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੰਪਾਵਹੰਗੇ ॥
ਨਿਕਸੇ ਜਿਮ ਕੇਹਰਿ ਪਰਬਤ ਤੇ, ਤਸ ਸੋਭ ਦਿਵਾਲਯ ਪਾਵਹੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ॥੧॥੧੪੧॥
ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾ ਲਖ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਲਜਾਵਹੰਗੇ ॥
ਅਰਿ ਮਾਰ ਸੁਧਾਰ ਕੈ ਟਾਰ ਘਣੇ, ਬਹੁਰੋ ਕਲਿ ਧਰਮ ਚਲਾਵਹੰਗੇ ॥
ਸਭ ਸਾਧ ਉਬਾਰ ਲੈ ਹੈਂ ਕਰ ਦੈ, ਦੁਖ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵਹੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ॥੨॥੧੪੨॥
ਦਾਨਵ ਮਾਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ, ਰਣਿ ਜੀਤ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਵਹੰਗੇ ॥
ਖਲ ਟਾਰ ਹਜਾਰ ਕਰੋਰ ਕਿਤੇ, ਕਲਕੀ ਕਲਿ ਕ੍ਰਿਤਿ ਬਢਾਵਹੰਗੇ ॥
ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ ਜਿਤ ਹੀ ਤਿਤ ਧਰਮ ਦਿਸਾ, ਲਖ ਪਾਪਨ ਪੁੰਜ ਪਰਾਵਹੰਗੇ ॥
ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੇ ॥੩॥੧੪੩॥

ੴ (੭੧) ੴ

ਛੀਨ ਮਹਾ ਦਿਜ ਦੀਨ ਦਸਾ ਲਖ, ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਰਿਸਾਵਹੰਗੋ ॥

ਖਗ ਕਾਢ ਅਭੰਗ ਨਿਸੰਗ ਹਠੀ, ਰਣ ਰੰਗ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵਹੰਗੋ ॥

ਰਿਪ ਜੀਤ ਅਜੀਤ ਅਭੀਤ ਬਡੇ, ਅਵਨੀ ਪੈ ਸਬੈ ਜਸੁ ਗਾਵਹੰਗੋ ॥

ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੋ ॥੧੪੪॥

ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਮਹੇਸ ਗਨੇਸ, ਨਿਸੇਸ ਭਲੇ ਜਸੁ ਗਾਵਹੰਗੋ ॥

ਗਣ ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਜਯ ਸੱਦ ਨਨੱਦ ਸੁਨਾਵਹੰਗੋ ॥

ਨਰ ਨਾਰਦ ਤੁੰਬਰ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ, ਸੁ ਬੀਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਜਾਵਹੰਗੋ ॥

ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੋ ॥੧੪੫॥

ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਮੁਚੰਗ ਉਪੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸੇ ਨਾਦ ਸੁਨਾਵਹੰਗੋ ॥

ਡਫ ਬਾਰ ਤਰੰਗ ਰਬਾਬ ਤੁਰੀ, ਰਣ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ਬਜਾਵਹੰਗੋ ॥

ਗਣ ਦੁੰਦਭ ਢੋਲਨ ਘੋਰ ਘਨੀ, ਸੁਨ ਸੜ ਸਬੈ ਮੁਰਛਾਵਹੰਗੋ ॥

ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹੰਗੋ ॥੧੪੬॥

ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਕਮਾਨ ਸੁਰੰਗ, ਦੁਰੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਹਾਵਹੰਗੋ ॥

ੴ ੴ

ਗਣਿ ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਮਿੱਧ ਸਨੈ, ਕਰਿ ਉਚਾਇ ਕੈ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੦॥
 ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾਂ, ਅੰਗ ਦੇਖ ਅਨੰਗ ਲਜਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਸਦਾ, ਸਬ ਠਉਰ ਸਬੈ ਠਹਰਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਵ ਭਾਰ ਅਪਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੋ, ਕਲਿਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੧॥
 ਭੂਮ ਕੋ ਭਾਰ ਉਤਾਰ ਬਡੇ, ਬਡ ਆਛ ਬਡੀ ਛਬ ਪਾਵਹਗੇ ॥
 ਖਲ ਟਾਰ ਜੁਝਾਰ ਬਰਿਆਰ ਹਠੀ, ਘਨ ਘੋਖਨ ਜਿਉ ਘਰਾਵਹਗੇ ॥
 ਕਲ ਨਾਰਦ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪਰੀ, ਜੈਪਤ੍ਰ ਧਰੱਤ੍ਰ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ॥
 ਭਲ ਭਾਗ ਭਯਾ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਗੇ ॥੧੫੨॥
 ਝਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੁਝਾਰ ਬਡੇ, ਰਣ ਮੱਧ ਮਹਾ ਛਬ ਪਾਵਹਗੇ ॥
 ਧਰ ਲੁੱਥ ਪਲੁੱਥ ਬਿਬਾਰ ਘਣੀ, ਘਨ ਕੀ ਘਟ ਜਿਉ ਘਰਾਵਹਗੇ ॥
 ਚਤੁਰਾਨਨ ਰੁਦ੍ਰ ਚਰਾਚਰ ਜੇ, ਜਖ ਸੱਦ ਨੱਦ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ॥

ਤੁਮਹੀ ਜੀਅ ਨ ਉਪਾਇੰ ॥ ਕਉਤਕ ਹੇਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਤਿਨ ਮੋਂ ਬਾਦ ਬਢਾਇ ॥੯॥
 ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ, ਸੈਫ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ॥ ਰੱਛ ਕਰੋ ਹਮਰੀ ਸਦਾ,
 ਕਵਚਾਂਤਕ ਕਰਵਾਰ ॥੧੦॥ ਤੁਹੀਂ ਕਟਾਰੀ ਦਾੜ੍ਹ ਜਮ, ਤੂੰ ਬਿਛੁਓ ਅਰੁ ਬਾਨ ॥
 ਤੇ ਪਤਿ ਪਦ ਜੇ ਲੀਜੀਐ, ਰੱਛ ਦਾਸ ਮੁਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧੧॥ ਬਾਂਕ ਬਜ੍ ਬਿਛੁਓ ਤੁਹੀਂ,
 ਤੁਹੀਂ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ॥ ਤੁਹੀਂ ਕਟਾਰੀ ਸੈਹਥੀਂ, ਕਰੀਐ ਰੱਛ ਹਮਾਰਿ ॥੧੨॥
 ਤੁਮੀ ਗੁਰਜ ਤੁਮਹੀ ਗਦਾ, ਤੁਮਹੀਂ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਮੋਰੀ ਸਦਾ,
 ਰੱਛ ਕਰੋ ਸਰਬੰਗ ॥੧੩॥ ਛੁਰੀ ਕਲਮ ਰਿਪ ਕਰਦ ਭਨਿ, ਖੰਜਰ ਬੁਗਦਾ ਨਾਇ ॥
 ਅਰਧ ਰਿਜਕ ਸਭ ਜਗਤ ਕੋ, ਮੁਹਿ ਤੁਮ ਲੇਹੁ ਬਚਾਇ ॥੧੪॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਪਾਵਹੁ,
 ਜਗਤ ਤੁਮ, ਤੁਮਹੀਂ ਪੰਥ ਬਨਾਇ ॥ ਆਪ ਤੁਹੀ ਝਗਰਾ ਕਰੋ, ਤੁਮਹੀ ਕਰੋ ਸਹਾਇ
 ॥੧੫॥ ਮੱਛ ਕੱਛ ਬਾਰਾਹ ਤੁਮ, ਤੁਮ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ॥ ਨਾਰ ਸਿੰਘ ਬਉਧਾ ਤੁਹੀਂ,
 ਤੁਹੀਂ ਜਗਤ ਕੋ ਸਾਰ ॥੧੬॥ ਤੁਹੀਂ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤੁਮ, ਤੁਹੀਂ ਬਿਸਨ ਕੋ ਰੂਪ ॥
 ਤੁਹੀਂ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ, ਤੁਹੀਂ ਆਪ ਹੀ ਭੂਪ ॥੧੭॥ ਤੁਹੀਂ ਬਿਪ੍ਰ ਛੜੀ ਤੁਹੀਂ,
 ਤੁਹੀਂ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰਾਉ ॥ ਸਾਮ ਦਾਮ ਅਰੁ ਡੰਡ ਤੂੰ, ਤੁਮਹੀ ਭੇਦ ਉਪਾਉ ॥੧੮॥

ਸੀਸ ਤੁਹੀਂ ਕਾਯਾ ਤੁਹੀਂ, ਤੈਂ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੈਂ ਬਿਦਯਾ ਜਗ ਬਕਤ੍ਰੁ ਹੁਇ,
ਕਰੇ ਬੇਦ ਬਖਯਾਨ ॥੧੯॥ ਬਿਸਿਖ ਬਾਨ ਧਨੁ ਖਾਗ੍ਰੁ ਭਨ, ਸਰ ਕੈਬਰ ਜਿਹੋ ਨਾਮ ॥
ਤੀਰ ਖਤੰਗ ਤਤਾਰਚੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੦॥ ਤੈਣੀਰਾਲੈ ਸਤ੍ਰੁ ਅਰਿ,
ਮ੍ਰਿਗ ਅੰਤਕ ਸਸ ਬਾਨ ॥ ਤੁਮ ਬੈਰਨ ਪ੍ਰਥਮੈ ਹਨੋ, ਬਹੁਰੋ ਬੰਨੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੨੧॥
ਤੁਮ ਪਾਟਸ ਪਾਂਸੀ ਪਰਸ, ਪਰਮ ਸਿਧ ਕੀ ਖਾਨ ॥ ਤੇ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ਭਏ,
ਦੀਅ ਤਵ ਜਿਹੋ ਬਰਦਾਨ ॥੨੨॥ ਸੀਸ ਸਤ੍ਰੁ ਅਰਿਆਰ ਅਸ, ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥
ਸਕ੍ਰੁ ਸੁਰੇਸਰ ਤੁਮ ਕੀਯੋ, ਭਗਤ ਆਪੁਨੋ ਜਾਨ ॥੨੩॥ ਜਮਧਰ ਜਮਦਾੜਾ ਜਬਰ,
ਜੋਧਾਂਤਕ ਜਿਹੋ ਨਾਇ ॥ ਲੂਟ ਕੂਟ ਲੀਜਤ ਤਿਨੈ, ਜੇ ਬਿਨ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ ॥੨੪॥
ਬਾਂਕ ਬਜ੍ਰੁ ਬਿਛੂਓ ਬਿਸਿਖਿ, ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਸਭ ਰੂਪ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ,
ਭਏ ਜਗਤ ਕੇ ਭੂਪ ॥੨੫॥ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੇਰ ਸਮਰਾਂਤ ਕਰਿ, ਸਿੱਪਰਾਰਿ ਸਮਸੇਰ ॥
ਮੁਕਤ ਜਾਲ ਜਮ ਕੇ ਭਏ, ਜਿਨੈ ਕਹਯੋ ਇਕ ਬੇਰ ॥੨੬॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੱਤ੍ਰੁ ਅਰਿ,
ਸਾਰੰਗਾਰਿ ਜਿਹੋ ਨਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਚਿਤ ਬਸੋ, ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੭॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ**
ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਪੁਰਾਣੇ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਉਸਤਤ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧॥

ੴ ❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀ (ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨ ਵਿਚੋਂ ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ) ❀❀❀❀ (੭੮) ❀ੴ

(੧੩੮੫) ੴ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ ਕੀ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਰੇ, ਸੁ ਲਏ ਬਚਾਇ ॥
ਔਰ ਨ ਉਪਜਾ ਦੂਸਰ, ਜਗ ਭੱਛੋ ਸਭੈ ਬਨਾਇ ॥੩੬੬॥
ਜੇ ਪੂਜਾ ਅਸਿਕੇਤੁ ਕੀ, ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥
ਤਿਨ ਪਰ ਅਪਨੋ ਹਾਥ ਦੈ, ਅਸਿਧੁਜ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥੩੬੭॥
ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੈਤ, ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਤਨ ਪੁਨਿ ਰਿਸਿ ਠਾਨੀ ॥
ਬਲ ਅਪਬਲ, ਅਪਨੋ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਰਬ ਠਾਨਿ, ਜਿਯ ਬਹੁਰਿ ਹੰਕਾਰਾ ॥੩੬੮॥
ਰੇ ਰੇ ਕਾਲ, ਫੂਲਿ ਜਿਨਿ ਜਾਹੂ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਨਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਮਚਾਹੂ ॥
ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕਰੋਂ, ਰਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕੈ ਅਸਿਧੁਜ, ਕੈ ਦਾਨਵ ਨਾਹੀ ॥੩੬੯॥
ਏਕ ਪਾਂਵ, ਤਜਿ ਜੁੱਧ, ਨ ਭਾਜਾ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਦੈਤਨ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥
ਆਂਤੋ ਰੀਧ, ਗਗਨ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬਾਹਤ ਬਿਸਿਖ, ਤਊ ਹਠਿ ਭਏ ॥੩੭੦॥
ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਰਨ, ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਨਿਰਖਿ ਖੜਗ ਧੁਜ, ਕਾਟਿ ਗਿਰਾਏ ॥
ਬੀਸ ਸਹੱਸ੍ਰ, ਅਸੁਰ ਪਰਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਛਾਡੇ, ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥੩੭੧॥

ਮਹਾਂਕਾਲ, ਪੁਨਿ ਜਿਯ ਮੈ ਕੋਪਾ ॥ ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਰੋਪਾ ॥
 ਏਕ ਬਾਨ ਤੇ, ਧੁਜਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਦੁਤਿਯ ਸੱਤ੍ਰੁ ਕੋ ਸੀਸ, ਉਡਾਯੋ ॥੩੭੨॥
 ਦੁਹੂੰ ਬਿਸਿਖ ਕਰਿ, ਦੈ ਰਥ ਚੱਕ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਏ, ਛਿਨ ਇਕ ਮੈ ਬੱਕ੍ਰ ॥
 ਚਾਰਹਿ ਬਾਨ, ਚਾਰ ਹੂੰ ਬਾਜਾ ॥ ਮਾਰ ਦਏ, ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥੩੭੩॥
 ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕਾ, ਕਾਟਸਿ ਮਾਥਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤਿ, ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥
 ਦੁਤਿਯ ਬਾਨ ਸੌਂ, ਦੋਊ ਅਰਿ ਕਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਯੋ, ਅਸਿਧੁਜ ਨਰ ਨਾਹਰ ॥੩੭੪॥
 ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ, ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥
 ਪੁਹਪਨ ਬ੍ਰਿਸਟਿ, ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ, ਬਧਾਈ ਦਈ ॥੩੭੫॥
 ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ, ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
 ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ, ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੩੭੬॥

ਕਬਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ, ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਚਿੱਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
 ਤਵ ਚਰਨਨ, ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੩੭੭॥

ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ, ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥ ਆਪੁ ਹਾਬ ਦੈ, ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਖੀ ਬਸੈ, ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖੜ, ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੩੭੮॥
 ਮੋ ਰੱਛਾ, ਨਿਜੁ ਕਰਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥ ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੋ, ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥
 ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੋਰਿ ਭਜਨ ਕੀ, ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥੩੭੯॥
 ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ, ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਧਯਾਉਂ ॥ ਜੋ ਬਰ ਚਾਹੋ, ਸੁ ਤੁਮਤੇ ਪਾਉਂ ॥
 ਸੇਵਕ ਸਿੱਖੜ, ਹਮਾਰੇ ਤਾਰਿਯਹਿ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸੱਤ੍ਰੁ, ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਿਯਹਿ ॥੩੮੦॥
 ਆਪੁ ਹਾਬ ਦੈ, ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥ ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ, ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
 ਹੂਜੋ ਸਦਾ, ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ, ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥੩੮੧॥
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ, ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ, ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਬੰਧੁ, ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥ ਤੁਮਹੋ, ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ॥੩੮੨॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ, ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰਿ, ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ, ਕੀਆ ਤਮਾਸਾ ॥੩੮੩॥
 ਜਵਨ ਕਾਲ, ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਯੋ ॥ ਬੇਦ ਰਾਜ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਯੋ ॥

(੮੧)

ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿ, ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੪॥

ਜਵਨ ਕਾਲ, ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੇ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ, ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੇ ॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ, ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ, ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩੮੫॥

ਨਮਸਕਾਰ, ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ, ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥

ਸਿਵਕਨ ਕੋ, ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਯੇ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਕੋ, ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਯੇ ॥੩੮੬॥

ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ, ਜਾਨਤ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ, ਪਛਾਨਤ ॥

ਚੀਟੀ ਤੇ, ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ॥੩੮੭॥

ਸੰਤਨ ਦੁਖ, ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ, ਸੁਖੀ ॥

ਏਕ ਏਕ ਕੀ, ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੩੮੮॥

ਜਬ, ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ, ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥

ਜਬ, ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ, ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥੩੮੯॥

ਜੇਤੇ ਬਦਨ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੁਝਿ, ਉਚਾਰੈ ॥

ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ, ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਜਾਨਤ, ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥੩੯੦॥

ਨਿਰੰਕਾਰ, ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਲੰਭ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
 ਤਾਕਾ, ਮੂੜੁ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥ ਜਾਕੋ, ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੩੯੧॥
 ਤਾਕੋ, ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜੁ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥
 ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੋ ਕਹਤ, ਸਦਾ ਸਿਵ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ, ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥੩੯੨॥
 ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ, ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਨਤ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
 ਤੁਮਰਾ, ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥੩੯੩॥
 ਏਕੈ ਰੂਪ, ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ, ਕਹੀ ਭੂਪਾ ॥
 ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ, ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥੩੯੪॥
 ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ, ਰਾਜਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ, ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥
 ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ, ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥੩੯੫॥
 ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ, ਕਰੋ ॥ ਸਿੱਖਯ ਉਬਾਰਿ, ਅਸਿੱਖਯ ਸੰਘਰੋ ॥
 ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ, ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇਛ, ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੩੯੬॥
 ਜੇ, ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ, ਦੁਖਿਤ ਹੈ ਮਰੇ ॥

ਪੁਰਖ ਜਵਨ, ਪਗੁ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨਕੇ ਤੁਮ, ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੩੯੭॥
ਜੋ ਕਲਿ ਕੋ, ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ, ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਐਹੈ ॥
ਰੱਛਾ ਹੋਇ, ਤਾਂਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥੩੯੮॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ, ਤਨ ਜਾਂਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋ ॥ ਤਾਕੇ ਤਾਪ, ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋ ॥
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ, ਘਰ ਮੇਂ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਹ, ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੩੯੯॥
ਏਕ ਬਾਰ, ਜਿਨ ਤੁਮੈਂ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ, ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਨਰ, ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਰਹਾ ॥੪੦੦॥
ਖੜਗਕੇਤ, ਮੈਂ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਹਾਬ ਦੈ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
ਸਰਬ ਠੋਰ ਮੋ, ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੪੦੧॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ, ਹਮ ਪਰ ਜਗ ਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ, ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ, ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ, ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੪੦੨॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ, ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ, ਤਤਕਾਲਾ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ, ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੁਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ, ਕੋਈ ॥੪੦੩॥

ਅੜਿਲ ॥ ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿ, ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥

ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ, ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥

ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੋ, ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥

ਹੋ ਜੋ ਯਾਕੀ ਏਕ ਬਾਰ, ਚੋਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੪੦੪॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ, ਸਹਸ ਭਣਿਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ, ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੰਜੈ ॥

ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ, ਰਵਿ ਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ, ਗੰਬ ਸੁਧਾਰਾ ॥੪੦੫॥੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ, ਤ੍ਰਿਯਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ, ਚਾਰਿ ਸੌ ਪਾਂਚ

ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪੦੫॥੨੫੫੮॥ ਅਫਜੁੰ ॥

ਸੁੰਯਾ ॥ ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ, ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ, ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥

ਰਾਮ, ਰਹੀਮ, ਪੁਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਨੇਕ ਕਹੈ ਮਤ, ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ,

ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ, ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ,

ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ, ਸਬ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ,

ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨੰਦੁ ॥ ੧ੳ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ,
 ਮਨਿ ਵਜੀਆਂ ਵਾਧਾਈਆਂ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆਂ, ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆਂ ॥
 ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ, ਮਨਿ ਜਿਨੀਂ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ,
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ, ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ,
 ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾਂ ਗਲਾਂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ,
 ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ, ਜਿਸੁ ਦੇਹਿੰ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
 ਸਦਾ 'ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ' ਤੇਰੀ, ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ,
 ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ, ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ, ਜਿਨਿ ਭੁਖਾਂ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆਂ ॥
ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ, ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ, ਜਿਨਿ ਇਛਾਂ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆਂ ॥
ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥
ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ, ਸਬਦ ਵਾਜੇ,
ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ, ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥
ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ, ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥
ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ, ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ,
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਬਾਉਂ ਨਾਹੀ, ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ, ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ ਆਨੰਦੁ, ਆਨੰਦੁ, ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ,
ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ, ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ,

ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ, ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ
 ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿੰ, ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿੰ ਜਿਸਨੋ,
 ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿੰ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿੰ ਦਹਦਿਸਿ,
 ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ,
 ਜਿਨਾਂ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿੰ ਪਿਆਰੇ, ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥
 ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ, ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹੰ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹੰ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ,
 ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ, ਮਨੁ, ਧਨੁ, ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ,
 ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ, ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ,
 ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ, ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥
 ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ, ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ,
 ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ, ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮਨ ਚੰਚਲ, ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ,

ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ, ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਚਾਲ ਭਗਤਾਂ, ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ ਜਿਉਂ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ,
ਤਿਵ ਚਲਹੁ ਸੁਆਮੀ, ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹੁ,
ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ, ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥
ਜਿਸਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ, ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ, ਜਿਉਂ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ ਏਹੁ 'ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ', ਸੁਹਾਵਾ ॥
ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ,
ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ, ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾਂ,
ਗਲੀਂ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥
ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ, ਜਿਨੀਂ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ,
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀਂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ, ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉਂ,
ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਹੰਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ, ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀਂ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸੇ ਪਵਿਤੁ, ਜਿਨੀਂ ਗੁਰਮੁਖਿ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥

ਕਰਮੀਂ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ, ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ,
ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ, ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥
ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ, ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ, ਹਰਿ ਸਿਉਂ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ,
ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ, ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥ ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ, ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ, ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਹਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਤਿਸਨਾ,
ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ, ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਵੇਦਾਂ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ, ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ,
ਫਿਰਹਿ ਜਿਉਂ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ, ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ,
ਤਿਨੀਂ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ, ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ, ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ, ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ
ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ, ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀਂ ਖਟਿਆ, ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ, ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥ ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ,
ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ, ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ, ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ,

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥ ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ,
ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ, ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਜੰਮਿਆ, ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ, ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ,
ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ, ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ
ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ, ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ,
ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ, ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁੰ, ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ,
ਤਿਸਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐਂ, ਵਿਚਹੁੰ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ,
ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ, ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ,
ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ, ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ,
ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁੰ ਜੀਅਹੁੰ,
ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁੰ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,

॥੩੪॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ, ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ, ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ
 ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ, ਜਾਂ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ, ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ, ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
 ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ, ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉਂ, ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥
 ਏ ਨੇਤ੍ਰੁਹੁ ਮੇਰਿਹੋ, ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ, ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ,
 ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ,
 ਜਾਂ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ,
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ, ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ ਏ ਸ੍ਰਵਣੁ ਮੇਰਿਹੋ,
 ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ, ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ, ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥
 ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ, ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ,
 ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ, ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹੁ,

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ,
 ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ, ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥
 ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ, ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ,
 ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ, ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥
 ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ, ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੁਣੀਆ,
 ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ, ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥
 ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ, ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ,
 ਹੋਵੈ ਅੰਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ, ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥
 ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ, ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ,
 ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ, ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥

(੯੮)

ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ, ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ,
 ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ, ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥
 ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥ ਵੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ,
 ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ, ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥
 ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ, ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ,
 ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ, ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥
 ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ, ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ,
 ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ, ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ, ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ,
 ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ, ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥
 ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ, ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ,
 ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੋ ਕਰੇ, ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ,
 ਸੋਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ, ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ, ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ,
ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ, ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥
ਜਗ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ, ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥ ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ,
ਗਲਿ ਪਈ ਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ, ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥
ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ, ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ,
ਸੋ ਦਰਗਹੁ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ, ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥
ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ, ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਆਸਾੜੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ,
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ,
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ, ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ, ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ,
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ, ਸੰਮ੍ਰਬ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ, ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ,
ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ, ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ, ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥ ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ,
 ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥
 ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ, ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ,
 ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥ ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ, ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥
 ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ, ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ,
 ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ, ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥
 ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ, ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ,
 ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ,
 ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ, ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥
 ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ, ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ,
 ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ, ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
 ਜੇ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ, ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ,
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ ਅਸੂ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ, ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥

ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ, ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ,
 ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ, ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ, ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ,
 ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ, ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥
 ਵਡਭਾਰੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ, ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ,
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ ਕਤਿਕ ਹੋਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗੁ, ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥੯॥
 ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ, ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ,
 ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ, ਸੰਗਿ ਸਾਧ
 ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ, ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥
 ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ, ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ,
 ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ, ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ, ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ,
 ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ॥੧੦॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ, ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ, ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ,
 ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ, ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ, ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ,
 ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ, ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥
 ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ, ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ,
 ਜਿਸਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ,
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ, ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥
 ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ, ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ, ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ,
 ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ, ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥
 ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ, ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ,
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥

(੧੧੦੭) ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧, ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ॥ ੧ੳ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ, ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ,
ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ, ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ, ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ,
ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ, ਪੰਬੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ, ਤੁ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥
ਬਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ, ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ, ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥
ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ, ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ॥ ਨਵ ਘਰ ਬਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਉਚਉ,
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ, ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ, ਕੋਕਿਲ ਸਬਿਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥੨॥ ਤੂ ਸੁਣਿ,
ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ, ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥
ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ, ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ, ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ,
ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣ ਨ ਜਾਏ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ,

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ, ਵੈਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ, ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੬॥
ਮਾਹੁ ਜੇਠੁ ਭਲਾ, ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ॥ ਥਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ, ਸਾਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ॥
ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ, ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ, ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ,
ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ॥ ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ, ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ॥
ਨਾਨਕ, ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ, ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ॥੭॥ ਆਸਾੜ ਭਲਾ,
ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ॥ ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ, ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ॥ ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ,
ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਰਬੁ ਫਿਰੈ, ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ, ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥
ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ, ਸੁਖ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ,
ਜਿਸ ਨੋ ਇਹ ਮਨੁ ਦੀਆ, ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥੮॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ,
ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ, ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥
ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ, ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ
ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ, ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ,
ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ, ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ, ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੯॥

ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ, ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਜਲ ਬਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ,
 ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ, ਕਿਉਂ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ,
 ਦਾਤਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ, ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥
 ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ, ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ, ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ, ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥
 ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ, ਸਾਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ, ਦੂਜੈ ਭਾਈ ਖੁਈ ॥
 ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾਂ ਪਿਰ ਮੁਤੀ, ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ ॥ ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ,
 ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੇ ॥ ਦਹਦਿਸਿ ਸਾਖ ਰਹੀ ਹਰੀਆਵਲ, ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥
 ਨਾਨਕ, ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥ ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ,
 ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ, ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ
 ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ, ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥ ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ, ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ,
 ਗੁਣ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ, ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ, ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥
 ਨਾਨਕ, ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ, ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ ਮਾਸਾ ॥੧੨॥ ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ,

ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ,
 ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ, ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ,
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ, ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥
 ਹਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ, ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ, ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ,
 ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥ ਬੇਦਸ ਮਾਹ, ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥
 ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਰੇ, ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ,
 ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ, ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ, ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ,
 ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ, ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੋ ॥
 ਨਾਨਕ, ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ, ਹਰਿ ਵਰੁ ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਰੋ ॥੧੭॥੧॥

(੩੭੧)

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਫਾਗਨ ਮੈ ਸਖੀ ਡਾਰ ਗੁਲਾਲ, ਸਭੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨ ਬੀਚ ਰਮੈ ॥

ਪਿਚਕਾਰਨ ਲੈ ਕਰਿ ਗਾਵਤਿ ਗੀਤ, ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਗੁਰਨ ਤਉਨ ਸਮੈ ॥

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਜ ਗਲੀਨ ਕੇ ਬੀਚ, ਕਿਧੋ ਮਨ ਕੇ ਕਰਿ ਦੂਰ ਗਮੈ ॥

ਅਰੁ ਤਿਖਾਗ ਤਮੈ ਸਭ ਧਾਮਨ ਕੀ, ਇਹ ਸੁੰਦਰਿ ਸਖਾਮ ਕੀ ਮਾਨ ਤਮੈ ॥੮੬੭॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਫੂਲਸੀ ਗੁਰਨ ਫੂਲ ਰਹੀ, ਪਟਿ ਰੰਗਨ ਕੇ ਫੁਨ ਫੂਲ ਲੀਏ ॥

ਇਕ ਸਖਾਮ ਸੀਗਾਰ ਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈਂ, ਪੁਨ ਕੋਕਲਕਾ ਸਮ ਹੋਤ ਜੀਏ ॥

ਰਿਤ ਨਾਮਹਿ ਸਖਾਮ ਭਯੋ ਸਜਨੀ, ਤਿਹ ਤੇ ਸਭ ਛਾਜ ਸੁ ਸਾਜ ਦੀਏ ॥

ਪਿਖਿ ਜਾ ਚਤੁਰਾਨਨ ਚਉਕ ਰਹੈ, ਜਿਹ ਦੇਖਤ ਹੋਤ ਹੁਲਾਸ ਹੀਏ ॥੮੬੮॥

ਏਕ ਸਮੈ ਰਹੈ ਕਿੰਸਕ ਫੂਲਿ ਸਖੀ, ਤਹ ਪਉਨ ਬਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਭਉਰ ਗੁੰਜਾਰਤ ਹੈਂ ਇਤ ਤੇ, ਉਤ ਤੇ ਮੁਰਲੀ ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਜਾਈ ॥

ਰੀਝ ਰਹਿਯੋ ਸੁਨਿਕੈ ਸੁਰ ਮੰਡਲ, ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥

ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਬੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੬੯॥

ਜੇਠ ਸਮੈ ਸਖੀ ਤੀਰ ਨਦੀ, ਹਮ ਖੇਲਤ ਚਿਤ ਹੁਲਾਸ ਬਢਾਈ ॥
 ਚੰਦਨ ਸੇਂ ਤਨ ਲੀਪ ਸਭੈ, ਸੁ ਗੁਲਾਬਹਿ ਸੇ ਧਰਨੀ ਛਿਰਕਾਈ ॥
 ਲਾਇ ਸੁਗੰਧ ਭਲੀ ਕਪਰਯੋਂ ਪਰ, ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
 ਤੋਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ, ਇਹ ਅਉਸਰ ਸਖਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੦॥
 ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚਲੈ ਜਿਹ ਅਉਸਰ, ਅਉਰ ਬਘੂਲਨ ਧੂਰ ਉਡਾਈ ॥
 ਧੂਪ ਲਗੈ ਜਿਹ ਮਾਸ ਬੁਰੀ, ਸੁ ਲਗੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਸੀਤਲ ਜਾਈ ॥
 ਸਖਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਸਭੈ ਹਮ ਖੇਲਤ, ਸੀਤਲ ਪਾਟਕਕਾ ਬਿਛਟਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੧॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਜੇਰ ਘਟਾ ਘਨ ਆਏ ਜਹਾਂ ਸਖੀ, ਬੂੰਦਨ ਮੇਘ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥
 ਬੋਲਤ ਚਾਤ੍ਰਕ ਦਾਦਰ ਅਉ ਘਨ, ਮੋਰਨ ਪੈ ਘਨਘੋਰ ਲਗਾਈ ॥
 ਤਾਹੀ ਸਮੈ ਹਮ ਕਾਨੂਰ ਕੇ ਸੰਗ, ਖੇਲਤ ਥੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੨॥
 ਮੇਘ ਪਰੈਂ ਕਬਹੂੰ ਉਘਰੈਂ ਸਖੀ, ਛਾਇ ਲਗੈ ਦੂਮ ਕੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਸਖਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਫਿਰੈਂ ਸਜਨੀ, ਰੰਗ ਫੂਲਨ ਕੇ ਹਮ ਬਸਤ੍ਰ ਬਨਾਈ ॥
 ਖੇਲਤ ਕ੍ਰੀੜ ਕਰੈ ਰਸਕੀ, ਇਹ ਅਉਸਰ ਕਉ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
 ਸਖਾਮ ਸਨੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਖਾਮ ਬਿਨਾ ਅਤਿ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੩॥
 ਮਾਸ ਅਸੂ ਹਮ ਕਾਨ੍ਹਰ ਕੇ ਸੰਗ, ਖੇਲਤ ਚਿੱਤ ਹੁਲਾਸ ਬਢਾਈ ॥
 ਕਾਨ੍ਹ ਤਹਾਂ ਪੁਨ ਗਾਵਤ ਥੋ, ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਰਾਗਨ ਤਾਨ ਬਸਾਈ ॥
 ਗਾਵਤ ਥੀ ਹਮ ਹੂੰ ਸੰਗ ਤਾਹੀ ਕੇ, ਤਾ ਛਬਿ ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
 ਤਾ ਸੰਗ ਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਖਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੪॥
 ਕਾਤਕ ਕੀ ਸਖੀ ਰਾਸ ਬਿਖੈ, ਰਤ ਖੇਲਤ ਥੀ ਹਰਿ ਸੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥
 ਸੇਤਹੁ ਗ੍ਰਾਰਨ ਕੇ ਪਟ ਛਾਜਤ, ਸੇਤ ਨਦੀ ਤਹ ਧਾਰ ਬਹਾਈ ॥
 ਭੂਖਨ ਸੇਤਹ ਗੋਪਨ ਕੇ, ਅਰੁ ਮੋਤਨਹਾਰ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥
 ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੫॥
ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਮਘ੍ਰ ਸਮੈ ਸਬ ਸਖਾਮ ਕੇ ਸੰਗ ਹੁਇ, ਖੇਲਤ ਥੀ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥
 ਸੀਤ ਲਗੈ ਤਬ ਦੂਰ ਕਰੈ ਹਮ, ਸਖਾਮ ਕੇ ਅੰਗ ਸੋ ਅੰਗ ਮਿਲਾਈ ॥

ਫੂਲ ਚੰਬੇਲੀ ਕੇ ਫੂਲ ਰਹੇ ਜਿਹ, ਨੀਰ ਘਟਯੋ ਜਮੁਨਾ ਜੀਯ ਆਈ ॥
ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਅਉਸਰ ਯਾਹਿ ਭਈ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੬॥
ਬੀਚ ਸਰਦਰੁਤ ਕੇ ਸਜਨੀ, ਹਮ ਖੇਲਤ ਸਿਖਾਮ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ ॥
ਆਨੰਦ ਕੈ ਅਤਿ ਹੀ ਮਨ ਮੈ, ਤਜਕੈ ਸਭ ਹੀ ਜੀਯ ਕੀ ਦੁਚਿਤਾਈ ॥
ਨਾਰਿ ਸਭੈ ਬ੍ਰਿਜ ਕੀਨ ਬਿਖੈ, ਮਨ ਕੀ ਤਜਿ ਕੈ ਸਭ ਸੰਕ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥
ਤਾ ਸੰਗ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੭॥
ਸੁਯਾ ॥ ਮਾਘ ਬਿਖੈ ਮਿਲਕੈ ਹਰਿ ਸੋ, ਹਮ ਸੋ ਰਸ ਰਾਸ ਕੀ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥
ਕਾਨ੍ਹ ਬਜਾਵਤ ਥੋ ਮੁਰਲੀ, ਤਿਹ ਅਉਸਰ ਕੋ ਬਰਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
ਫੂਲ ਰਹੇ ਤਿਹ ਫੂਲ ਭਲੇ, ਪਿਖਿਯੇ ਜਿਹ ਰੀਝ ਰਹੇ ਸੁਰਗਾਈ ॥
ਤਉਨ ਸਮੈ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਥੀ ਰਿਤ, ਸਯਾਮ ਬਿਨਾ ਅਬ ਭੀ ਦੁਖਦਾਈ ॥੮੭੮॥
ਸੁਯਾ ॥ ਸਯਾਮ ਚਿਤਾਰ ਸਭੈ ਤਹ ਗ੍ਹਾਰਨ, ਸਯਾਮ ਕਹੈ ਜੁ ਹੁਤੀ ਬਡਭਾਰੀ ॥
ਤਿਯਾਗ ਦਈ ਸੁਧ ਅਉਰ ਸਭੈ, ਹਰਿ ਬਾਤਨ ਕੇ ਰਸ ਭੀਤਰ ਪਾਰੀ ॥
ਏਕ ਗਿਰੀ ਧਰ ਹੁੈ ਬਿਸੁਧੀ, ਇਕ ਪੈ ਕਰੁਨਾਹੀ ਬਿਖੈ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥

ਕੈ ਸੁਧ ਸਖਾਮ ਕੇ ਖੇਲਨ ਕੀ, ਮਿਲ ਕੈ ਸਭ ਗੁਰਨ ਰੋਵਨ ਲਾਰੀ ॥੮੭੯॥

ਇਤਿ ਗੋਪੀਅਨ ਕੋ ਬਿਰਲਾਪ ਪੂਰਨੰ ॥ ॐ

(੩੭੫ ਬਾਰਹ ਮਾਹ) ਰਾਧੇ ਬਾਚ, ਉਧਵ ਸੋ ॥ ਸੁਯਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ, ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਹਯੋ, ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨ ਕੀ ਜਾਈ ॥

ਸਖਾਮ ਗਏ ਮਥੁਰਾ, ਤਜਿ ਕੈ ਬ੍ਰਿਜ; ਹੋ ਅਬ ਧੋਂ ਹਮਰੀ ਗਤਿ ਕਾਈ ॥

ਦੇਖਤ ਹੀ ਪੁਰ ਕੀ ਤ੍ਰੀਯ ਕੋ, ਸੁ ਛਕੇ, ਤਿਨ ਕੇ ਰਸ ਮੈ ਜੀਯ ਆਈ ॥

ਕਾਨ੍ਹ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸਿਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੧॥

ਸੁਯਾ ॥ ਸੇਜ ਬਨੀ ਸੰਗ ਫੂਲਨ ਸੁੰਦਰ, ਚਾਂਦਨੀ ਰਾਤ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥

ਸੇਤ ਬਹੇ ਜਮੁਨਾ, ਪਟ ਹੈਂ ਸਿਤ; ਮੋਤਨਹਾਰ ਗਰੇ ਛਬਿ ਛਾਈ ॥

ਮੈਨ ਚੜਯੋ ਸਰਿ ਲੈ ਬਰਕੈ, ਬਧਬੇ ਹਮ ਕੋ, ਬਿਨ ਜਾਨ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥

ਸੋਊ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸ ਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੨॥

ਸੁਯਾ ॥ ਰਾਤ ਬਨੀ ਘਨ ਕੀ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ, ਸਖਾਮ ਸੀਗਾਰ ਭਲੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥

ਸਖਾਮ ਬਹੈ ਜਮੁਨਾ ਤਰਏ, ਇਹ ਜਾ, ਬਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਸਖਾਮ ਸਹਾਈ ॥

ਸਖਾਮਹਿ ਮੈਨ ਲਗਯੋ ਦੁਖ ਦੇਵਨ, ਐਸੇ ਕਹਿਯੋ ਬਿਖ ਭਾਨਹਿ ਜਾਈ ॥
 ਸਖਾਮ ਲਯੋ ਕੁਬਜਾ ਬਸਿਕੈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਿਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੩॥
ਸੁਯਾ ॥ ਫੂਲ ਰਹੇ ਸਿਗਰੇ ਬਿਜ ਕੇ ਤਰ, ਫੂਲਿ ਲਤਾ ਤਿਨ ਸੋ ਲਪਟਾਈ ॥
 ਫੂਲਿ ਰਹੇ ਸਰ ਸਾਰਸ ਸੁੰਦਰ, ਸੋਭ ਸਮੂਹ ਬਢੀ ਅਧਿਕਾਈ ॥
 ਚੇਤ ਚੜਯੋ ਸੁਕ ਸੁੰਦਰ ਕੋਕਿਲਕਾ ਜੁਤ, ਕੰਤ ਬਿਨਾ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਦਾਸੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਯੋ ਗਹਿ ਹੋ, ਟਸਿਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਿਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੪॥
 ਬਾਸ ਸੁਬਾਸ ਅਕਾਸ ਮਿਲੀ, ਅਰ ਬਾਸਤ ਭੂਮਿ ਮਹਾਂ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥
 ਸੀਤਲ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਸਮੀਰ, ਬਹੈ ਮਕਰੰਦ ਨਿਸੰਕ ਮਿਲਾਈ ॥
 ਪੈਰ ਪਰਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਬੈਸਾਖ, ਸਭੈ ਬਿਜ ਲੋਗਨਿ ਕੀ ਦੁਖੁ ਦਾਈ ॥
 ਮਾਲਨ ਲੈਬ ਕਰੋ ਰਸਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੫॥
ਸੁਯਾ ॥ ਨੀਰ ਸਮੀਰ ਹੁਤਾਸਨ ਕੇ ਸਮ, ਅਉਰ ਅਕਾਸ ਧਰਾ ਤਪਤਾਈ ॥
 ਪੰਥ ਨ ਪੰਥੀ ਚਲੈ ਕੋਊਓ, ਤਰੁ ਤਾਕ ਤਰੈ ਤਨ ਤਾਪ ਸਿਰਾਈ ॥
 ਜੇਠ ਮਹਾ ਬਲਵੰਤ ਭਯੋ, ਅਤਿ ਬਿਆਕੁਲ ਜੀਯ, ਮਹਾ ਰਿਤ ਪਾਈ ॥

ਐਸੇ ਸਕਯੋ ਧਸਕਿਯੋ ਸਸਿਕਿਯੋ, ਟਸਿਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੬॥
ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਪਉਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਹੈ ਅਤਿ ਤਾਪਤ, ਚੰਚਲ ਚਿਤਿ ਦਸੋ ਦਿਸ ਧਾਈ ॥
 ਬੈਸ ਅਵਾਸ ਰਹੈ ਨਰ ਨਾਰ, ਬਿਹੰਗਮ ਵਾਰ ਸੁ ਛਾਹਿ ਤਕਾਈ ॥
 ਦੇਖ ਅਸਾੜ ਨਈ ਰਿਤ, ਦਾਦਰ ਮੋਰਨ ਹੂੰ ਘਨ ਘੋਰ ਲਗਾਈ ॥
 ਗਾਢ ਪਰੀ ਬਿਰਹੀ ਜਨ ਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੭॥
ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਤਾਲ ਭਰੇ ਜਲ ਪੂਰਨਿ ਸੋ, ਅਰੁ ਸਿੰਧੁ ਮਿਲੀ ਸਰਤਾ ਸਭ ਜਾਈ ॥
 ਤੈਸੇ ਘਟਾਨ ਛਟਾਨ ਮਿਲੀ, ਅਤਿ ਹੀ ਪਪੀਹਾ ਪੀਖ ਟੇਰ ਲਗਾਈ ॥
 ਸਾਵਨ ਮਾਹਿ ਲਗਿਓ ਬਰਸਾਵਨ, ਭਾਵਨ ਨਾਹਿ ਹਹਾ ਘਰ ਮਾਈ ॥
 ਲਾਗ ਰਹਯੋ ਪੁਰ ਭਾਮਨ ਸੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੮॥
ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਭਾਦਵ ਮਾਹਿ ਚੜਿਯੋ ਬਿਨ ਨਾਹਿ, ਦਸੋ ਦਿਸ ਮਾਹਿ ਘਟਾ ਘਹਰਾਈ ॥
 ਦਯੋਸ ਨਿਸਾ ਨਹਿ ਜਾਨ ਪਰੈ, ਤਮ ਬਿੱਜੁ ਛਟਾ ਰਵਿ ਕੀ ਛਬਿ ਪਾਈ ॥
 ਮੂਸਲਧਾਰ ਛੁਟੈ ਨਭਿ ਤੇ, ਅਵਨੀ ਸਗਰੀ ਜਲ ਪੂਰਨਿ ਛਾਈ ॥
 ਐਸੇ ਸਮੇ ਤਜਿ ਗਯੋ ਹਮ ਕੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੧੯॥

ਸ਼੍ਰੋਤਾ ॥ ਮਾਸ ਕੁਆਰ ਚਢਯੋ ਬਲੁਧਾਰ, ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਨ ਮਿਲੇ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਸੇਤ ਘਟਾ ਅਰੁ ਰਾਤ ਛਟਾ, ਸਰ ਤੁੰਗ ਅਟਾ ਸਿਮਕੈ ਦਰਸਾਈ ॥
 ਨੀਰ ਬਿਹੀਨ ਫਿਰੈ ਨਭ ਛੀਨ, ਸੁ ਦੇਖ ਅਧੀਨ ਭਯੋ ਹੀਖ ਰਾਈ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ ਤਿਨ ਸੋ ਬਿਬਕਿਯੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੦॥
 ਕਾਤਕਿ ਮੈ ਗੁਨਿ ਦੀਪ ਪ੍ਰਕਾਸਤ, ਤੈਸੇ ਅਕਾਸ ਮੈ ਉੱਜਲ ਤਾਈ ॥
 ਜੂਪ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਫੈਲ ਰਹਯੋ, ਸਿਗਰੇ ਨਰ ਨਾਰਨ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥
 ਚਿਤ੍ਰ ਭਏ ਘਰ ਆਂਝਨ ਦੇਖ, ਗਚੇ ਤਹ ਕੇ ਅਰੁ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮਾਈ ॥
 ਆਯੋ ਨਹੀ, ਮਨ ਭਾਯੋ ਤਹੀ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੧॥
ਸ਼੍ਰੋਤਾ ॥ ਬਾਰਜ ਫੂਲ ਰਹੇ ਸਰ ਪੁੰਜ ਸੁਗੰਧ ਸਨੇ, ਸਰਿਤਾਨ ਘਟਾਈ ॥
 ਕੁੰਜਤ ਕੰਤ ਬਿਨਾ ਕੁਲ ਹੰਸ, ਕਲੇਸ ਬਢੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਿਹ ਮਾਈ ॥
 ਬਾਸੁਰ ਰੈਨ ਨ ਚੈਨ ਕਹੂੰ, ਛਿਨ ਮੰਘਰ ਮਾਸ ਅਯੋ ਨ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥
 ਜਾਤ ਨਹੀ ਤਿਨ ਸੋ ਮਸਕਿਯੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੨॥
ਸ਼੍ਰੋਤਾ ॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਅਵਾਸ ਸੁ ਬਾਸੁ, ਉਦਾਸ ਬਢੀ ਅਤਿ ਸੀਤਲਤਾਈ ॥

ਕੂਲ ਦੁ ਕੂਲ ਤੇ ਸੂਲ ਉਠੈ, ਸਭ ਤੇਲ ਤਮੋਲ ਲਗੈ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥
 ਪੌਖ ਸੰਤੋਖ ਨ ਹੋਤ ਕਛੂ, ਤਨ ਸੋਖਤ ਜਿਉ ਕੁਮਦੀ ਮੁਰਝਾਈ ॥
 ਲੋਭ ਰਹਯੋ ਉਨ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਯੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੩॥
 ਮਾਹਿ ਮੈ ਨਾਹਿ, ਨਹੀ ਘਰਿ ਮਾਹਿ; ਸੁ ਦਾਹ ਕਰੈ, ਰਵਿ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਤ ਬਿਲਾਤਤ ਦਯੋਸਨ, ਰੈਨ ਕੀ ਬਿਰਧ ਭਈ ਅਧਿਕਾਈ ॥
 ਕੋਕਿਲ ਦੇਖਿ ਕਪੋਤ ਸਿਲੀਮੁਖ, ਕੁੰਜਤ ਏ ਸੁਨਿ ਕੈ ਡਰ ਪਾਈ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਰੀਤ ਕਰੀ ਉਨ ਸੋ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੪॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਫਾਗੁਨ ਫਾਗ ਬਢਯੋ ਅਨੁਰਾਗ, ਸੁਹਾਗ ਨ ਭਾਗ ਸੁਹਾਗ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਕੇਸਰ ਚੀਰ ਬਨਾਇ ਸਰੀਰ, ਗੁਲਾਬ ਅਬੀਰ ਗੁਲਾਲ ਉਡਾਈ ॥
 ਸੋ ਛਬਿ ਮੈਨ ਲਖੀ, ਜਨ ਦ੍ਰਾਦਸ ਮਾਸ ਕੀ ਸੋਵਤ ਆਗ ਜਗਾਈ ॥
 ਆਸ ਕੋ ਤਯਾਗ ਨਿਰਾਸ ਭਈ, ਟਸਕਿਯੋ ਨ ਹੀਯੋ, ਕਸਕਿਯੋ ਨ ਕਸਾਈ ॥੯੨੫॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਕ੍ਰਿਸਨਾਵਤਾਰੇ, ਬ੍ਰਿਹ ਨਾਟਕ,
 ਬਾਰਾਮਾਹਾ, ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ॥

ੴ * * * * * ਟਿੱਕੇ ਦੀ ਵਾਰ ੯੬੬ * * * * * (੧੧੯) * * * * * ੴ

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ, ਤਥਾ ਸਤੈ ਭੂਮਿ ਆਖੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ, ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ,
ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ, ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵਦੈ ॥
ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨ ਛਤੁ ਸਿਰਿ, ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮਦੇਵ ਦੀ,
ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ। ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ, ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ।
ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵੰਦੈ ॥੧॥ ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ, ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥
ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ, ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ, ਮਲਿ
ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ, ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥
ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ, ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥ ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ,
ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ, ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥

ੴ * * * * * E:\2-01-2006\Das Granthi (New 06) (119) * * * * * ੴ

ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ, ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ,
ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ, ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀਐ ॥
ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ, ਬੰਨਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਰਿਨਿ ਛਟੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ,
ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥ ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ, ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੰਨਣਾ,
ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ, ਲੈ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਆਖੈ, ਸਚਾ ਕਰੇ, ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ,
ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ, ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈ ਡਾਲੀ ॥
ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ, ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ,
ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਡ, ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ, ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ॥
ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਪਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ,
ਮਨਮੁਖ ਬੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ, ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥
ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ, ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥੪॥ ਹੋਰਿਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ,
ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਉਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ, ਉਚ ਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਉਨ ॥

ਘੋੜਾ ਕੀਤੇ ਸਹਜ ਦਾ, ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ,
ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ, ਚੜਿਆ ਰੈ ਭਾਣੁ ॥
ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ, ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥ ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ, ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥
ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ, ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ,
ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ, ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ, ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ ਜਾਣੈ ਬਿਰਬਾ ਜੀਅ ਕੀ,
ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ, ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਵਸੀ, ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ,
ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ, ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ,
ਪੋਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ, ਜਿਨ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ, ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ,
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਆਬਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ, ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥

ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲੁ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ਕੈ, ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ,
ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਤਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ, ਲਬੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ,
ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ, ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥
ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਨੁ, ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ,
ਨਿਤ ਨਵਾਂ ਨਿਰੋਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ, ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ, ਸੋਇ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ,
ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ, ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ, ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਸਾਹਿਬੋ,
ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ, ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥

(੭੭੩)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ, ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ, ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ਬਾਣੀ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ, ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜਹੁ, ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ, ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ, ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ, ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥

ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹੋਆ ਵਡਭਾਰੀ, ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ, ਆਰੰਭ ਕਾਜੁ ਕਚਾਇਆ ॥੧॥

ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ, ਬਿਲਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ, ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ, ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥

ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ, ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ, ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥

ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ, ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ, ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ, ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ, ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ, ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥੨॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ, ਮਹਲਾ ੧, ਕੁਚਜੀ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੰਵੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ, ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ, ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ, ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਵੁ ਨ ਆਵਨੀ,
 ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਬਰਾ,
 ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ,
 ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ,
 ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ, ਮੈ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥
 ਮੰਦਰੁ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ, ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸੁ,
 ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ, ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥
 ਸਾਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ, ਕਿਆ ਮੁਹੁੰ ਦੇਸੀ, ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਬੀਆ,
 ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ, ਦੁਖਾ ਕੂੰ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥

ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖੜਾ, ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ, ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ,
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ,
ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ,
ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ,
ਮੇਰਾ ਸਭੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ, ਗੁਰ ਕਹੈ,
ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਿਆਗੋਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ, ਵਿਸਾਰੋਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥
ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ, ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥
ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ, ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ, ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥
ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ, ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥
ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ, ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥

ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ, ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ, ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ, ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
 ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ, ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ, ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਅੰਹਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ,
 ਪਿਠਿ ਦੇਇ, ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ,
 ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ **ਸਲੋਕ ਮ: ੧** ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ,
 ਕਲਮ ਧੰਨੁ, ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ, ਧਨੁ ਮਸੁ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ, ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ
 ॥੧॥ **ਮ: ੧** ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ, ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ,
 ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥ **ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧** ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ, ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ,
 ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ, ਮੈ ਨਾਹੀ, ਜਾਂ ਹਉਂ ਕਰੀਂ, ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥
 ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ, ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ
 ਸਾਹਿਬੁ, ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ, ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ,
 ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ, ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ, ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ, ਮੰਡਲ, ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ, ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
ਸੋਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ, ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ, ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ, ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ, ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ, ਸਾਚਾ, ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ, ਭੀ, ਹੋਸੀ,
ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ, ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਂਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ,
ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ, ਜਿਉਂ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ, ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ,
ਸਾਹਾਂ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ, ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ,
ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ, ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥
ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ, ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ, ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥
ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ, ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ
ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭੁ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ, ਧਿਆਨੀ,
ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ, ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ,

ਬਿਨਉ ਕਰਉ, ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ, ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ, ਕਰਿ ਦਇਆ,
 ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ, ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ, ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ, ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ, ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ, ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ, ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ, ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ, ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ, ਹਰਿ, ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ, ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥
 ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ, ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ, ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ, ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ, ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ, ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ, ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ, ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ
 ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ, ਮਨ ਚਿਤਵਹਿੰ ਉਦਮੁ,
 ਜਾਂ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਬਰ ਮਹਿ, ਜੰਤ ਉਪਾਏ, ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ,
 ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ, ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ, ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ, ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਨਨਿ, ਪਿਤਾ, ਲੋਕ, ਸੁਤ, ਬਨਿਤਾ, ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥
 ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ, ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥
 ਉਡੇ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ, ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ,
 ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ, ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ,
 ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ, ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਬਲਿ ਬਲਿ,
 ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ, ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪, ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ,
 ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ, ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ,
 ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ,
 ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ, ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ, ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ, ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥
 ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ, ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ,
 ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ, ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ, ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ,

(੧੩੬)

ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ, ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ, ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ,
ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ
॥੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ, ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
ਸੇ ਮੁਕਤੁ, ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ, ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥
ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ, ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥
ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ, ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ, ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ, ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥
ਸੇ ਧੰਨੁ, ਸੇ ਧੰਨੁ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ, ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥
ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ, ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ, ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ,
ਤੇਰੇ ਭਗਤ, ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ, ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ,
ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ, ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ, ਤੁਧੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ,
ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ, ਪੜਹਿ, ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ, ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ, ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥
ਸੇ ਭਗਤ, ਸੇ ਭਗਤ, ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ, ਜੋ ਭਾਵਹਿ, ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥
ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ, ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ, ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ, ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ, ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
 ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ, ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿੰ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ,
 ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ, ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ,
 ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ, ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ,
 ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਂਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ, ਸੋਈ ਥੀਸੀ, ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿੰ ਸੋਈ ਹਉੰ ਪਾਈ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ, ਤੂੰ ਸਭਨੀਂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿੰ,
 ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ, ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ, ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ, ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿੰ ॥
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ, ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ,
 ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿੰ, ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ,
 ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ, ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ,
 ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ, ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ,
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿੰ, ਜਾਣਹਿੰ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ, ਗੁਰਮੁਖਿ,

ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ, ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ,
 ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ, ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ, ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ, ਹਮ ਦੇਖਾ,
 ਤਹੁ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ, ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ, ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ,
 ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ, ਜਤੀ, ਸਤੀ, ਨਹੀ ਪੜਿਆ,
 ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ, ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ,
 ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ,
 ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ, ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ,
 ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ, ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ,
 ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ, ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ, ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ, ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ, ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ, ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ ਕੀ ਜੇ ਸਰਨਿ ਪਰੇ, ਸੁ ਲਏ ਬਚਾਇ ॥

ਔਰ ਨ ਉਪਜਾ ਦੂਸਰ, ਜਗ ਭੱਛਯੋ ਸਭੈ ਬਨਾਇ ॥੩੬੬॥ ਜੇ ਪੂਜਾ ਅਸਿਕੇਤੁ ਕੀ,
 ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਅਪਨੋ ਹਾਬ ਦੈ, ਅਸਿਧੁਜ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥੩੬੭॥
ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੈਤ, ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਤਨ ਪੁਨਿ ਰਿਸਿ ਠਾਨੀ ॥
 ਬਲ ਅਪਬਲ, ਅਪਨੋ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਰਬ ਠਾਨਿ, ਜਿਯ ਬਹੁਰਿ ਹੰਕਾਰਾ ॥੩੬੮॥
 ਰੇ ਰੇ ਕਾਲ, ਫੂਲਿ ਜਿਨਿ ਜਾਹੂ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਨਿ, ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਮਚਾਹੂ ॥
 ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕਰੋਂ, ਰਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕੈ ਅਸਿਧੁਜ, ਕੈ ਦਾਨਵ ਨਾਹੀ ॥੩੬੯॥
 ਏਕ ਪਾਂਵ, ਤਜਿ ਜੁੱਧ, ਨ ਭਾਜਾ ॥ ਮਹਾਰਾਜ, ਦੈਤਨ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥
 ਆਂਤੋ ਗੀਧ, ਗਗਨ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬਾਹਤ ਬਿਸਿਖ, ਤਉ ਹਠਿ ਭਏ ॥੩੭੦॥
 ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਰਨ, ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਨਿਰਖਿ ਖੜਗ ਧੁਜ, ਕਾਟਿ ਗਿਰਾਏ ॥
 ਬੀਸ ਸਹੱਸ੍ਰ, ਅਸੁਰ ਪਰਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਛਾਡੇ, ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥੩੭੧॥
 ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਪੁਨਿ ਜਿਯ ਮੈ ਕੋਪਾ ॥ ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਰੋਪਾ ॥
 ਏਕ ਬਾਨ ਤੇ, ਧੁਜਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਦੁਤਿਯ ਸੱਤ੍ਰੁ ਕੋ ਸੀਸ, ਉਡਾਯੋ ॥੩੭੨॥
 ਦੁਹੂੰ ਬਿਸਿਖ ਕਰਿ, ਦੈ ਰਬ ਚੱਕ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਏ, ਛਿਨ ਇਕ ਮੈ ਬੱਕ੍ਰ ॥

ਚਾਰਹਿੰ ਬਾਨ, ਚਾਰ ਹੂੰ ਬਾਜਾ ॥ ਮਾਰ ਦਏ, ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥੩੭੩॥
 ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕਾ, ਕਾਟਸਿ ਮਾਥਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤਿ, ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥
 ਦੁਤਿਯ ਬਾਨ ਸੌ, ਦੋਊ ਅਰਿ ਕਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਯੋ, ਅਸਿਯੁਜ ਨਰ ਨਾਹਰ ॥੩੭੪॥
 ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ, ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥
 ਪੁਹਪਨ ਬ੍ਰਿਸਟਿ, ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ, ਬਧਾਈ ਦਈ ॥੩੭੫॥
 ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ, ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
 ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ, ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੩੭੬॥

ਕਬਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ, ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ, ਚਿੱਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
 ਤਵ ਚਰਨਨ, ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੩੭੭॥
 ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ, ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਖੀ ਬਸੈ, ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਯ, ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੩੭੮॥
 ਮੋ ਰੱਛਾ, ਨਿਜੁ ਕਰਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥ ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੌ, ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥

ਨਮਸਕਾਰ, ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ, ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਸਿਵਕਨ ਕੋ, ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਯੋ ॥ ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਕੋ, ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਯੋ ॥੩੮੬॥
 ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ, ਜਾਨਤ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ, ਪਛਾਨਤ ॥
 ਚੀਟੀ ਤੇ, ਕੁੰਚਰ ਅਸਬੂਲਾ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ॥੩੮੭॥
 ਸੰਤਨ ਦੁਖ, ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ, ਸੁਖੀ ॥
 ਏਕ ਏਕ ਕੀ, ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੩੮੮॥
 ਜਬ, ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ, ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਜਬ, ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ, ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ ॥੩੮੯॥
 ਜੇਤੇ ਬਦਨ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੂਝਿ, ਉਚਾਰੈ ॥
 ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ, ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਜਾਨਤ, ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥੩੯੦॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ, ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿ੍ਰਲੰਭ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
 ਤਾਕਾ, ਮੂੜੁ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥ ਜਾਕੋ, ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੩੯੧॥
 ਤਾਕੋ, ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜੁ, ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥

ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੌ ਕਹਤ, ਸਦਾ ਸਿਵ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ, ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥੩੯੨॥
 ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ, ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਨਤ, ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
 ਤੁਮਰਾ, ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥੩੯੩॥
 ਏਕੈ ਰੂਪ, ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ, ਕਹੀਂ ਭੂਪਾ ॥
 ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ, ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥੩੯੪॥
 ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ, ਰਾਜਾ ਹ੍ਰੈ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ, ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥
 ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ, ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥੩੯੫॥
 ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ, ਕਰੋ ॥ ਸਿੱਖਯ ਉਬਾਰਿ, ਅਸਿੱਖਯ ਸੰਘਰੋ ॥
 ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ, ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇਛ, ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੩੯੬॥
 ਜੇ, ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ, ਦੁਖਿਤ ਹ੍ਰੈ ਮਰੇ ॥
 ਪੁਰਖ ਜਵਨ, ਪਗੁ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨਕੇ ਤੁਮ, ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੩੯੭॥
 ਜੋ ਕਲਿ ਕੌ, ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈਂ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ, ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਐਹੈਂ ॥
 ਰੱਛਾ ਹੋਇ, ਤਾਂਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥੩੯੮॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ, ਤਨ ਜਾਂਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋਂ ॥ ਤਾਕੇ ਤਾਪ, ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋਂ ॥
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ, ਘਰ ਮੇਂ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਹ, ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੩੯੯॥
ਏਕ ਬਾਰ, ਜਿਨ ਤੁਮੈਂ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ, ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਨਰ, ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਰਹਾ ॥੪੦੦॥
ਖੜਗਕੇਤ, ਮੈਂ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ, ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
ਸਰਬ ਠੋਰ ਮੋ, ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ, ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੪੦੧॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ, ਹਮ ਪਰ ਜਗ ਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ, ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ, ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ, ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੪੦੨॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ, ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ, ਤਤਕਾਲਾ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ, ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ, ਕੋਈ ॥੪੦੩॥
ਅੜਿਲ ॥ ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿੰ, ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ,
ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੋ, ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥
ਹੋ ਜੋ ਯਾਂਕੀ ਏਕ ਬਾਰ, ਚੌਪਈ ਕੇ ਕਹੈ ॥੪੦੪॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ,

ਸਹਸ ਭਇੱਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ, ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥ ਭਾਦਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ,
 ਰਵਿ ਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ, ਗੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥੪੦੫॥੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ, ਤ੍ਰਿਯਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ, ਚਾਰਿ ਸੌ ਪਾਂਚ
 ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪੦੫॥੭੫੫੮॥ ਅਫਜੂ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪਰਿ, ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾਰ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖ ਮੁਹਿ,
 ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰ ॥੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮੈ ਨ ਗਨੇਸਹਿ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਨਾਉਂ ॥
 ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ, ਕਬਹੂੰ ਨਹ ਧਿਆਉਂ ॥ ਕਾਨ ਸੁਨੇ ਪਹਿਚਾਨ ਨ ਤਿਨ ਸੋ ॥
 ਲਿਵ ਲਾਗੀ, ਮੋਰੀ ਪਗ ਇਨ ਸੋ ॥੨॥ ਮਹਾਕਾਲ ਰਖਵਾਰ ਹਮਾਰੋ ॥ ਮਹਾ ਲੋਹ,
 ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰੋ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਰਖਵਾਰ ॥ ਬਾਹ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਚਾਰ ॥੩॥
 ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਮੁਝੈ ਪ੍ਰਿਤਪਰੀਐ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਸੱਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੇ ਮਰੀਐ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ,
 ਜਗ ਮੈ ਦੋਊ ਚਲੈ ॥ ਰਾਖ ਆਪ ਮੁਹਿ, ਅਉਰ ਨ ਦਲੈ ॥੪॥ ਤੁਮ ਮਮ ਕਰਹੁ,
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ, ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾਨ ਆਪਨਾ, ਮੁਝੈ ਨਿਵਾਜ ॥
 ਆਪ ਕਰੋ, ਹਮਰੇ ਸਭ ਕਾਜ ॥੫॥ ਤੁਮ ਹੋ, ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਬੇਦੀਯਨ ਕੇ ਕੁਲ ਬਿਖੈ, ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥
 ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਏ, ਜੱਹ ਤੱਹ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੧॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ, ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ,
 ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ ॥੧॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ, ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋਕ ॥
 ਹੈ, ਹੈ, ਹੈ, ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ, ਜੈ, ਜੈ, ਜੈ, ਸੁਰ ਲੋਕ ॥੧॥ **ਸੁਯਾ** ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਕੋ ਪੂਤ ਹੋ,
 ਬਾਮਨ ਕੋ ਨਹਿ, ਕੈ ਤਪੁ ਆਵਤ ਹੈ ਜੁ ਕਰੋ ॥ ਅਰੁ ਅਉਰ ਜੰਜਾਰ, ਜਿਤੋ ਗ੍ਰਹ ਕੋ,
 ਤੁਹਿ ਤਿਆਗ, ਕਹਾ ਚਿਤ ਤਾ ਮੈ ਧਰੋ ॥ ਅਬ ਰੀਝ ਕੈ, ਦੇਹੁ ਵਹੈ ਹਮ ਕਉ,
 ਜੋਉ ਹਉ ਬਿਨਤੀ, ਕਰ ਜੋਰ ਕਰੋ ॥ ਜਬ ਆਉ ਕੀ ਅਉਧ, ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ,
 ਅਤਿਹੀ ਰਨ ਮੈ, ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੋ ॥੧॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਦਸਮ ਕਥਾ, ਭਾਗੰਤ ਕੀ,
 ਭਾਖਾ ਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥ ਅਵਰ ਬਾਸਨਾ, ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਭ, ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਕੇ ਚਾਇ ॥੧॥
ਸੁਯਾ ॥ ਧੰਨ ਜੀਓ ਤਿਹ ਕੋ, ਜਗ ਮੈ, ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ, ਚਿੱਤ ਮੈ ਜੁਧੁ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਦੇਹ ਅਨਿੱਤ, ਨ ਨਿੱਤ ਰਹੈ, ਜਸੁ ਨਾਵ ਚੜੈ, ਭਵਸਾਗਰ ਤਾਰੈ ॥ ਧੀਰਜ ਧਾਮ,
 ਬਨਾਇ ਇਹੈ ਤਨ, ਬੁੱਧਿ ਸੁ ਦੀਪਕ, ਜਿਉ ਉਜੀਆਰੈ ॥ ਗਿਆਨਹਿ ਕੀ ਬਢਨੀ,

ਮਨਹੁ ਹਾਥ ਲੈ, ਕਾਤਰਤਾ ਕੁਤਵਾਰ ਬੁਹਾਰੈ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕਥਾ,
 ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟਲ, ਸਭ ਕੋਈ, ਭਾਖਤ ਨੇਤ ॥ ਸੁਰਗ ਬਾਸ, ਰਘੁਬਰ ਕਰਾ,
 ਸਗਰੀ ਪੁਰੀ ਸਮੇਤ ॥੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਇਹ ਕਥਾ, ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ,
 ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਸਨ ਭਗਤ ਕੀਏ, ਫਲ ਹੋਈ ॥ ਆਧਿ ਬਯਾਧਿ,
 ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸੰਮਤ ਸੱਤ੍ਰਹ, ਸਹਸ ਪਚਾਵਨ ॥ ਹਾੜ ਵਦੀ ਪ੍ਰਿਥਮ,
 ਸੁਖ ਦਾਵਨ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਭੂਲ ਪਰੀ, ਲਹੁ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰਾ
 ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਤੁੰਗ ਕੇ, ਚਰਨ ਤਰ, ਸਤਦ੍ਰਵ ਤੀਰ ਤਰੰਗ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਪੂਰਨ ਕੀਯੋ, ਰਘੁਬਰ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਜਾਨੋ ਨਹੀ,
 ਬਾਦ ਸੁਬਾਦ ਬਿਬਾਦ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਕਲ ਪੂਰਣ ਕੀਯੋ, ਭਗਵਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੧॥
 ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ, ਤਬ ਤੇ ਕੋਉ ਆਖ, ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥
 ਰਾਮ, ਰਹੀਮ, ਪੁਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤ, ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ,
 ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ, ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ,
 ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ, ਸਬ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ,

ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ,
 ਮਨਿ ਵਜੀਆਂ ਵਾਧਾਈਆਂ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆਂ, ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆਂ ॥
 ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ, ਮਨਿ ਜਿਨੀਂ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ,
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ, ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ,
 ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾਂ ਗਲਾਂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ, ਸੋ ਕਿਉਂ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਮੰਨ ਮੇਰੇ, ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ,
 ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ, ਜਿਸੁ ਦੇਹਿੰ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
 ਸਦਾ 'ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ' ਤੇਰੀ, ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ,
 ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ, ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ, ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥

(੧੫੦)

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ, ਜਿਨਿ ਭੁਖਾਂ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆਂ ॥
ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ, ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ, ਜਿਨਿ ਇਛਾਂ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆਂ ॥
ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ, ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥
ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਰੈ, ਸਬਦ ਵਾਜੇ,
ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ, ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥
ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ, ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ,
ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ, ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਰੀਹੋ,
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ, ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥
ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ, ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ,
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ, ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ, ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥
ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ, ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥

E:2-01-2006(Das Granthi (New 06) (150)

ਨੇੜੀਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ, ਸ੍ਰਵਣੀਂ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉਂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆਂ,
ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉਂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ, ਜਿਸਨੋ ਏਹ ਵਬੁ ਦੇਇ ॥
ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ, ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥
ਮ: ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ, ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀਂ ਪਾਇ,
ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ, ਮਨਹੁੰ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਸੰਗਿ, ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ,
ਖਿਨ ਮਾਹਿੰ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ, ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿੰ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ, ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿੰ ॥੨॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ, ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ,
ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥ ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੂ, ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਧਿਆਈਐ, ਜਿਸੁ ਡਿੱਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ,
ਘਰਿ ਨਉਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥ ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇੰ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸਾਹ
ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ, ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ, ਕਲਰੀਧਰ ਪਿਤਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਲੀ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਦਾਤੇ, ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇੰ ਸਹਾਇ ॥ ਦਸਾਂ ਪਾਤਸਾਹੀਆਂ ਜੀ ਦੇ,
ਆਤਮਕ ਸਰੂਪ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ, ਜਾਗਤੀ ਜੋਤ ਜ਼ਾਹਿਰਾ ਜ਼ਹੂਰ,
ਹਾਜ਼ਰਾ ਹਜ਼ੂਰ ਸਰਬ ਕਲਾਂ ਭਰਪੂਰ, ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇੰ ਸਹਾਇ ॥ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ,
ਸਾਹਿਬ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ,
ਸਾਹਿਬ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਓ, ਚਾਲੀ ਮੁਕਤਿਓ, ਸ਼ਹੀਦੋ ਮੁਰੀਦੋ ਸਚਿਆਰਿਓ,

ਬੰਦਾ ਘਾਟ ਜੀ, ਨਗੀਨਾ ਘਾਟ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਗੰਗਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ,
 ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ ਬੋਲੇ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੯॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ,
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੇ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੧੦॥ ਸਰਬੱਤ ਸਮੁੰਹ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ,
 ਨਗਾਰਿਆਂ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬਾਂ, ਸੰਜੁਗਤ, ਤਖਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ, ਸ੍ਰੀ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ, ਸੁਖ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਮੇਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥
 ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੇ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥੧੧॥
 ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ਬੋਲੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀਓ ਮਹਾਰਾਜ, ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ,
 ਸਬਦ ਬਾਣੀ, ਕੀਰਤਨ ਚੌਕੀ, ਸੋਦਰ ਰਹਰਾਸਿ, ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ,
 ਭੂਲ ਚੂਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ, ਸਿੱਖ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਸੁਣਦੇ ਸਰਬੱਤ ਲਾਹਿਵੰਦ ਹੋਣ,
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੇ, ਕਰੋ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੋ ਗਿਰੰਥ ਇਹ,
ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ॥
ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡ, ਖਲ ਦਲ ਖੰਡ, ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡ, ਬਰਬੰਡ ॥ ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡ,
ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਜੋਤਿ ਅਮੰਡ, ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਤਾ ਕਰਣੰ, ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੰ,
ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਣੰ, ਅਸ ਸਰਣੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣ,
ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਜੈ ਤੇਗੰ ॥੨॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ,
ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਉ ਤਨ,
ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬੂਹ,
ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥ ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੇ ਸੋ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ,
ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਾਂਇ ਗਹੇ, ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ, ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ,
ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥ ਰਾਮ, ਰਹੀਮ, ਪੁਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਨੇਕ ਕਹੈ ਮਤ,
ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਸਬੈ, ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ,

ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ, ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ,
ਸਬ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੮੬੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ,
ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ, ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੮੬੪॥

(੬੬੩) ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ ॥
੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁ, ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ, ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥
ਧੂਧੁ ਮਲਆਨਲੋ, ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ, ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥
ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ, ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ, ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ, ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥
ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ, ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ, ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ, ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥
ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ, ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰ ਸਾਖੀ, ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ, ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ, ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ, ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ, ਨਾਨਕ, ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ, ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥
॥੧॥੭॥੯॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ, ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ,
ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ,
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ, ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ,
ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ, ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ,
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ, ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀ, ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ, ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ,
ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ, ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ, ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ,
ਸਗਲ ਜੁਠਾਰੇ ॥ ਤੇਰੋ ਕੀਆ, ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ, ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ, ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ
॥੩॥ ਦਸ ਅਠਾ, ਅਠਸਠੇ, ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ, ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ, ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ, ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ, ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥
ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥ ਧੂਪ, ਦੀਪ, ਘ੍ਰਿਤ, ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾਪਤੀ
॥੧॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ, ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਉਤਮੁ ਦੀਅਰਾ, ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀਂ ਨਿਰੰਜਨੁ, ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ, ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ, ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ,
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ,
ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ, ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ,
ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ, ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ
॥੨॥੬॥੩੪॥ (੬੧੮)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ
ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥
ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ, ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥
ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥ (੬੨੬)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਾਈ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ,
 ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ, ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ, ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥
 ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ, ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ,
 ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੯॥ (੮੧੯)

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ, ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਨਾ ਹਉ, ਨਾ ਤੂੰ,
 ਨਹ ਛੁਟਹਿ, ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥ (੨੫੬)
ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ, ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ, ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ (੫੧੯)
ਪਉੜੀ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ, ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ,
 ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ, ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ, ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ,
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ (੬੫੨)

ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ, ਹਸੁ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥
ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ, ਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥
ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ, ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥
ਭਗਤ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥

ਸੁਯਾ ॥

ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਉ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥
ਰਾਖਤ ਹੈਂ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ, ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥

॥ ਸੋਹਿਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ, ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ,
 ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ, ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ, ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ, ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ, ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ,
 ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ, ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥
 ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ, ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ,
 ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ, ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ, ਛਿਅ ਗੁਰ, ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ,
 ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ, ਜੈ ਘਰਿ, ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ,
 ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ, ਚਸਿਆ, ਘੜੀਆ, ਪਹਰਾ; ਥਿਤੀ, ਵਾਰੀ,
 ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ, ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ, ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ, ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥
 ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ, ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ, ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ, ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ, ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ, ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ, ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥
 ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ, ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ, ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ, ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ, ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ, ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ,
 ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ, ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ, ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ,
 ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ, ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ,
 ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ, ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ,
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ,
 ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ,
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ, ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ, ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ, ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ, ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ,
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ, ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ; ਨਾਨਕ, ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ,
ਦਾਈ ਦਾਇਆ, ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ, ਬੁਰਿਆਈਆ,
ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ, ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ,
ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ, ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ, ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਜਾਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ, ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ,

ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥ ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ, ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥
 ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ, ਸਾਹ ਸਾਹਾਣ ਗਣਿੱਜੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ,
 ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥ ਤ੍ਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ, ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤਿ
 ॥੧॥ **ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ** ॥ ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥
 ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਨਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਦਾ ਨੰਦ, ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥
 ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ, ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ, ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥
 ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ, ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੧੯੮॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ, ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥
 ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ, ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ, ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਤਾਰ ਖਾਸੇ ਦਸਖਤ ਕਾ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਰਛਾ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥
ਸਰਬ ਕਾਲ ਜੀ ਦੀ, ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜੀ ਦੀ, ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥

ਆਗੈ ਲਿਖਾਰੀ ਕੇ ਦਸਖਤ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਉਪਈ ॥

ਪ੍ਰਣਵੇ, ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀਅਲ, ਕੀਓ ਪਸਾਰਾ ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਲੋਕ ਚਤ੍ਰੁ ਦਸ, ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੧॥
ਹਸਤ ਕੀਟ ਕੇ, ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਵ ਰੰਕ, ਜਿਹ ਇਕਸਰ ਜਾਨਾ ॥
ਅਦੈ ਅਲੱਖ, ਪੁਰਖ, ਅਬਿਗਾਮੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੇ, ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥
ਅਲੱਖ ਰੂਪ, ਅਛੈ ਅਨਭੇਖਾ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ॥
ਬਰਨ ਚਿਹਨ, ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ, ਅਦੈ ਅਬਿਕਾਰਾ ॥੩॥

ਏਕ ਚਿੱਤ, ਜਿਹ ਇਕ ਛਿਨ ਧਿਆਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ, ਬੀਚ ਨ ਆਇਓ ॥੧੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿਤ ॥

ਕਤਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੁਇਕੈ, ਚੇਤਨਾ ਕੇ ਚਾਰ ਕੀਓ, ਕਤਹੂੰ ਅਚਿੰਤ ਹੁਇਕੈ, ਸੋਵਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ॥
ਕਤਹੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੁਇਕੈ, ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਭੀਖ, ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਦਾਨ ਹੁਇ ਕੈ,
ਮਾਂਗਿਓ ਧਨ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜਨ ਕੋ, ਦੀਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ, ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜਨ ਤੇ,
ਛੀਨ ਛਿਤ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ,
ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੧॥੧੧॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧੂਬ ਉਰਗ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆਧਰ,
ਕਹੂੰ ਭਏ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ, ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਹੁਇਕੈ ਹਿੰਦੂਆ,
ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗੁਪਤ ਜਪਿਓ, ਕਹੂੰ ਹੁਇਕੈ ਤੁਰਕਾ, ਪੁਕਾਰੇ ਬਾਂਗ ਦੇਤ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕਾਬ ਹੁਇ ਕੈ, ਪੁਰਾਨ ਕੋ ਪੜਤ ਮਤ, ਕਤਹੂੰ ਕੁਰਾਨ ਕੋ,
ਨਿਦਾਨ ਜਾਨ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ,
ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੨॥੧੨॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ, ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ,
ਕਹੂੰ ਦਾਨਵਾਨ ਕੋ, ਗੁਮਾਨ ਮਤ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਕੋ, ਮਿਲਤ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ ਸੀ,

ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਪਦਵੀ, ਛਪਾਇ ਛੀਨ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ ਬਿਚਾਰ, ਅਬਿਚਾਰ ਕੇ ਬਿਚਾਰਤ ਹੋ,
 ਕਹੂੰ ਨਿਜ ਨਾਰ, ਪਰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ,
 ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੩॥੧੩॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ,
 ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਅਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥
 ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਸਾਰਦਾ ਭਵਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਮੰਗਲਾ ਮਿੜਾਨੀ,
 ਕਹੂੰ ਸਿਆਮ ਕਹੂੰ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਧਾਮੀ, ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਠਉਰ ਗਾਮੀ,
 ਕਹੂੰ ਜਤੀ, ਕਹੂੰ ਕਾਮੀ, ਕਹੂੰ ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ,
 ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਸੁਰ ਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੪॥੧੪॥ ਕਹੂੰ ਜਟਾਂ ਧਾਰੀ,
 ਕਹੂੰ ਕੰਠੀ ਧਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਸਾਧੀ, ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕਰਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਕਾਨ ਫਾਰੇ,
 ਕਹੂੰ ਡੰਡੀ ਹੁਇ ਪਧਾਰੇ, ਕਹੂੰ ਫੂਕ ਫੂਕ ਪਾਵਨ ਕੋ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਪੈ ਧਰਤ ਹੋ ॥
 ਕਤਹੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ਹੁਇ ਕੈ, ਸਾਧਤ ਸਿਲਾਹਨ ਕੋ, ਕਹੂੰ ਛਤ੍ਰੀ ਹੁਇ ਕੈ,
 ਅਰ ਮਾਰਤ ਮਰਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਮ ਭਾਰ ਕੋ, ਉਤਾਰਤ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ, ਕਹੂੰ ਭਵ ਭੂਤਨ ਕੀ,
 ਭਾਵਨਾ ਭਰਤ ਹੋ ॥੫॥੧੫॥ ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੇ, ਨਿਦਾਨ ਕੋ ਬਤਾਵਤ ਹੋ,

ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤਕਾਰੀ, ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ ਪਯੂਖ ਹੁਇ ਕੈ, ਪੀਵਤ ਪਿਵਾਵਤ ਹੋ,
ਕਤਹੂੰ ਮਯੂਖ ਉਖ, ਕਹੂੰ ਮਦ ਪਾਨ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾ ਸੂਰ ਹੁਇ ਕੈ, ਮਾਰਤ ਮਵਾਸਨ ਕੋ,
ਕਹੂੰ ਮਹਾਂਦੇਵ, ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਂ ਦੀਨ, ਕਹੂੰ ਦ੍ਰਬ ਕੇ ਅਧੀਨ,
ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ, ਕਹੂੰ ਭੂਮ, ਕਹੂੰ ਭਾਨ ਹੋ ॥੬॥੧੬॥ ਕਹੂੰ ਅਕਲੰਕ,
ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਮਯੰਕ, ਕਹੂੰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਜੰਕ, ਕਹੂੰ ਸੁੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਧਰਮ,
ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕੇ ਹਰਮ, ਕਹੂੰ ਕੁਤਸਤ ਕੁਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ,
ਨਰ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਛਾਲਾ ਧਰੇ ਛੈਲ ਭਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਛਕ ਵਾਰੀ,
ਕਹੂੰ ਛਲ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥੭॥੧੭॥ ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਕੇ ਗਵਯਾ, ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜਯਾ,
ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਕੇ ਨਚਯਾ, ਕਹੂੰ ਨਰ ਕੋ ਅਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ ਕਹਾਨੀ,
ਕਹੂੰ ਰਾਜਾ, ਕਹੂੰ ਰਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜਯਾ,
ਕਹੂੰ ਧੇਨ ਕੇ ਚਰਯਾ, ਕਹੂੰ ਲਾਖਨ ਲਵਯਾ, ਕਹੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ॥
ਸੁੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾਦਾਨ ਹੋ,

ਕਿ ਨ੍ਰਿਦੋਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ ॥੮॥੧੮॥ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿਰੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੋ,
 ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੇ ਭੂਪ ਹੋ, ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਬਚੱਯਾ,
 ਦੂਧ ਪੂਤ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ, ਰੋਗ ਸੋਗ ਕੇ ਮਿਟੱਯਾ, ਕਿਧੋ ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਮਾਨ ਹੋ ॥
 ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਹੋ, ਕਿ ਅਦੈ ਅਵਤਾਰ ਹੋ, ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਸੂਰਤਿ ਹੋ,
 ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ ॥ ਜੋਬਨ ਕੇ ਜਾਲ ਹੋ, ਕਿ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੋ,
 ਕਿ ਸੜਨ ਕੇ ਸੂਲ ਹੋ, ਕਿ ਮਿੜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ॥੯॥੧੯॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦ,
 ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੋ ਬਿਖਾਦ, ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਕੋ ਨਨਾਦ, ਕਹੂੰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਹੋ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ, ਕਹੂੰ ਨੀਤ ਅਉ ਅਨੀਤ, ਕਹੂੰ ਜ਼ਾਲਾ ਸੀ,
 ਜਗਤ ਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਕਹੂੰ ਇਕਾਤੀ ਕੋ ਜਾਪ, ਕਹੂੰ ਤਾਪ ਕੋ ਅਤਾਪ,
 ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਤੇ ਡਿਗਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬਰ ਦੇਤ, ਕਹੂੰ ਛਲ ਸਿਉ ਛਿਨਾਇ ਲੇਤ,
 ਸਰਬ ਕਾਲ ਸਰਬ ਠਉਰ, ਏਕ ਸੇ ਲਗਤ ਹੋ ॥੧੦॥੨੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਯੇ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ, ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥

ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ, ਸੁੱਧ ਸੁਧਾਦਿਕ, ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥
 ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੇ, ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ, ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀਅਤ, ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ਕੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ, ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੂੰ ਤੇ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ, ਏਕ ਰੱਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥
 ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ, ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗਿ, ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ, ਪੌਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ, ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ, ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ, ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਏਤੇ ਭਏ, ਤੋ ਕਹਾ ਭਏ ਭੂਪਤ, ਅੰਤ ਕੌ, ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਂਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥
 ਜੀਤ ਫਿਰੈ, ਸਬ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੇ, ਬਾਜਤ ਢੋਲ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥
 ਗੁੰਜਤ ਗੂੜ, ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ, ਹਿੰਸਤ ਹੀ, ਹਯ ਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥
 ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤ, ਕਉਨ ਗਨੈ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ, ਅੰਤ ਕਉ, ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥
 ਤੀਰਥ ਨ੍ਰਾਨ, ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ, ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੈ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ॥

ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰ, ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ, ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥੨੪॥
 ਸੁਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ, ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ, ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥
 ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ, ਕਰ ਪਰਬਤ ਪੰਖ, ਹੱਲੇ ਨ ਹੱਲੈਂਗੇ ॥
 ਤੋਰ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ, ਤਿਆਗ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੇ ॥੫॥੨੫॥
 ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ, ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੱਯਾ ॥
 ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ, ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੱਯਾ ॥
 ਗਾੜੇ ਗੜਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ, ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚੱਕ ਚਾਰ ਲਵੱਯਾ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰ ਨਾਇਕ, ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੱਯਾ ॥੬॥੨੬॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ, ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ॥
 ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ, ਬਲ ਮੈ, ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ, ਸਭ ਬਾਪ ਬਪੈਂਗੇ ॥
 ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ, ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥

ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈ ਜਗ, ਸੱਤ੍ਰੁ ਸਭੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਂਗੇ ॥੭॥੨੭॥
 ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ, ਜੋਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੇ, ਰਾਜੁ ਕਰੈਂਗੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ, ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ, ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ, ਸਾਜ ਬਰੈਂਗੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਰ, ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ, ਅੰਤ ਫਸੇ, ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਂਗੇ ॥
 ਜੇ ਨਰ, ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਹੈ ਪਗ, ਤੇ ਨਰ, ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
 ਕਹਾ ਭਯੋ, ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੁੰਦ ਕੈ, ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ, ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥
 ਨੁਾਤ ਫਿਰਿਓ, ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ, ਲੋਕ ਗਇਓ, ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
 ਬਾਸੁ ਕੀਓ, ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੈ, ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥
 ਸਾਚੁ ਕਹੌ, ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ, ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੀਓ, ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥
 ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਿਓ ਸਿਰ, ਕਾਹੂੰ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥
 ਕਾਹੂੰ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ, ਕਾਹੂੰ ਪਛਾਹ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਓ ॥
 ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੋ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ, ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕਉ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ॥
 ਕੂਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭਹੀ ਜਗੁ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥੩੦॥

ੜ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੋਮਰ ਛੰਦ ॥

ਹਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
 ਅਕਲੰਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਛਿੱਜ ਤੇਜ ਉਦਾਰ ॥੧॥੩੧॥
 ਅਨਭਿਜ ਰੂਪ ਦੁਰੰਤ ॥ ਸਭ ਜਗਤ ਭਗਤ ਮਹੰਤ ॥
 ਜਸ ਤਿਲਕ ਭੂ ਭ੍ਰਿਤ ਭਾਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੩੨॥
 ਅਕਲੰਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਸੋਕ ਬਿਦਾਰ ॥
 ਕਲ ਕਾਲ ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੩॥੩੩॥
 ਅਨਖੰਡ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਸਭ ਥਾਪਿਓ ਜਿਹ ਥਾਪ ॥
 ਅਨਖੇਦ ਭੇਦ ਅਛੇਦ ॥ ਮੁਖ ਚਾਰ ਗਾਵਤ ਬੇਦ ॥੪॥੩੪॥
 ਜਿਹ ਨੇਤ ਨਿਗਮ ਕਹੰਤ ॥ ਮੁਖਚਾਰ ਬਕਤ ਬਿਅੰਤ ॥
 ਅਨਭਿੱਜ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਅਨਖੰਡ ਅਮਿਤ ਅਥਾਪ ॥੫॥੩੫॥
 ਜਿਹ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਸਾਰ ॥ ਰਚਿਓ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਅਖੰਡ ॥ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥੬॥੩੬॥

ਜਿਹ ਅੰਡ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕੀਨੇ ਸੁ ਚੋਦਹ ਖੰਡ ॥
 ਸਭ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਸਾਰ ॥ ਅਬਿਖਕਤ ਰੂਪ ਉਦਾਰ ॥੭॥੩੭॥
 ਜਿਹ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਨ੍ਰਿਪਾਰ ॥ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰਸੂਲ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤ, ਕੋ ਨ ਕਬੂਲ ॥੮॥੩੮॥
 ਕਈ ਸਿੰਧ ਬਿੰਧ ਨਗਿੰਦ੍ਰ ॥ ਕਈ ਮੱਛ ਕੱਛ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ॥
 ਕਈ ਦੇਵ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰ ॥ ਕਈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ॥੯॥੩੯॥
 ਕਈ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਰ ਬੁਹਾਰ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਔ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥
 ਕਈ ਰੁੱਦ੍ਰ ਛੁੱਦ੍ਰ ਸਰੂਪ ॥ ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਨੂਪ ॥੧੦॥੪੦॥
 ਕਈ ਕੋਕ ਕਾਬ ਭਣੰਤ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਭੇਦ ਕਹੰਤ ॥
 ਕਈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਖਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਕਬਤ ਹੀ ਸੁ ਪੁਰਾਨ ॥੧੧॥੪੧॥
 ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਉਰਧ ਤਾਪ ਦੁਰੰਤ ॥
 ਕਈ ਉਰਧ ਬਾਹੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਭੇਸ ਉਦਾਸ ॥੧੨॥੪੨॥
 ਕਹੂੰ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਕਰੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਦੁਰੰਤ ॥

ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਗ ਕਰਮ ਉਦਾਰ ॥੧੩॥੪੩॥
 ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ ਅਨੂਪ ॥ ਕਹੂੰ ਨਿਆਇ ਰਾਜ ਬਿਭੂਤਿ ॥
 ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰੀਤ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ॥੧੪॥੪੪॥
 ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਫਿਰੰਤ ॥ ਕਈ ਏਕ ਠੌਰ ਇਸਬੰਤ ॥
 ਕਹੂੰ ਕਰਤ ਜਲ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥ ਕਹੂੰ ਸਹਤ ਤਨ ਪਰ ਤਾਪ ॥੧੫॥੪੫॥
 ਕਹੂੰ ਬਾਸ ਬਨਹਿ ਕਰੰਤ ॥ ਕਹੂੰ ਤਾਪ ਤਨਹਿ ਸਹੰਤ ॥
 ਕਹੂੰ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਧਰਮ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤ ਉਦਾਰ ॥੧੬॥੪੬॥
 ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਹਤ ਅਭਰਮ ॥ ਕਹੂੰ ਕਰਮ ਕਰਤ ਅਕਰਮ ॥
 ਕਹੂੰ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ॥ ਕਹੂੰ ਨੀਤ ਰਾਜ ਅਨੂਪ ॥੧੭॥੪੭॥
 ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਹੀਨ ॥ ਕਹੂੰ ਏਕ ਭਗਤ ਅਧੀਨ ॥
 ਕਹੂੰ ਰੰਕ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਅਵਤਾਰ ॥੧੮॥੪੮॥
 ਕਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਰਟੰਤ ॥ ਕਈ ਸੇਖ ਨਾਮ ਉਚਰੰਤ ॥
 ਬੈਰਾਗ ਕਹੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂੰ ਫਿਰਤ ਰੂਪ ਉਦਾਸ ॥੧੯॥੪੯॥

ਸਭ ਕਰਮ, ਫੋਕਟ ਜਾਨ ॥ ਸਭ ਧਰਮ, ਨਿਹਫਲ ਮਾਨ ॥
 ਬਿਨ ਏਕ, ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਭਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥੨੦॥੫੦॥

ੜੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਘੁ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹਰੀ ॥ ਥਲੇ ਹਰੀ ॥ ਉਰੈ ਹਰੀ ॥ ਬਨੇ ਹਰੀ ॥੧॥੫੧॥
 ਗਿਰੇ ਹਰੀ ॥ ਗੁਫੇ ਹਰੀ ॥ ਛਿਤੇ ਹਰੀ ॥ ਨਭੇ ਹਰੀ ॥੨॥੫੨॥
 ਈਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਉਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਜਿਮੀ ਹਰੀ ॥ ਜਮਾ ਹਰੀ ॥੩॥੫੩॥
 ਅਲੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਦੋਖ ਹਰੀ ॥ ਅਦ੍ਵੈਖ ਹਰੀ ॥੪॥੫੪॥
 ਅਕਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਦ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥੫॥੫੫॥
 ਅਜੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਅਮੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਸੁਤੇਜ ਹਰੀ ॥ ਅਤੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥੬॥੫੬॥
 ਅਜਾਤ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਤ ਹਰੀ ॥ ਅਮਿਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਅਮਾਤ ਹਰੀ ॥੭॥੫੭॥
 ਅਰੋਗ ਹਰੀ ॥ ਅਸੋਕ ਹਰੀ ॥ ਅਭਰਮ ਹਰੀ ॥ ਅਕਰਮ ਹਰੀ ॥੮॥੫੮॥
 ਅਜੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਦ ਹਰੀ ॥੯॥੫੯॥
 ਅਖੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਭੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਡੰਡ ਹਰੀ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਰੀ ॥੧੦॥੬੦॥

ਅਤੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਜੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਵ ਹਰੀ ॥੧੧॥੬੧॥
ਭਜੋ ਹਰੀ ॥ ਥਪੋ ਹਰੀ ॥ ਤਪੋ ਹਰੀ ॥ ਜਪੋ ਹਰੀ ॥੧੨॥੬੨॥
ਜਲਸ ਤੁੰਹੀ ॥ ਥਲਸ ਤੁੰਹੀ ॥ ਨਦਿਸ ਤੁੰਹੀ ॥ ਨਦਸ ਤੁੰਹੀ ॥੧੩॥੬੩॥
ਬਿਛਸ ਤੁੰਹੀ ॥ ਪਤਸ ਤੁੰਹੀ ॥ ਛਿਤਸ ਤੁੰਹੀ ॥ ਉਰਧਸ ਤੁੰਹੀ ॥੧੪॥੬੪॥
ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਰਟਸ ਤੁਅੰ ॥ ਠਟਸ ਤੁਅੰ ॥੧੫॥੬੫॥
ਜਿਮੀ ਤੁੰਹੀ ॥ ਜਮਾ ਤੁੰਹੀ ॥ ਮਕੀ ਤੁੰਹੀ ॥ ਮਕਾ ਤੁੰਹੀ ॥੧੬॥੬੬॥
ਅਭੂ ਤੁੰਹੀ ॥ ਅਭੈ ਤੁੰਹੀ ॥ ਅਛੂ ਤੁੰਹੀ ॥ ਅਛੈ ਤੁੰਹੀ ॥੧੭॥੬੭॥
ਜਤਸ ਤੁੰਹੀ ॥ ਥ੍ਰਤਸ ਤੁੰਹੀ ॥ ਗਤਸ ਤੁੰਹੀ ॥ ਮਤਸ ਤੁੰਹੀ ॥੧੮॥੬੮॥
ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ ॥ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ ॥ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ ॥ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ ॥੧੯॥੬੯॥
ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ ॥ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ ॥ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ ॥ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ ॥੨੦॥੭੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੂਕ ਮਲਹਾਰੀ, ਗਜ ਗਦਹਾ ਬਿਭੂਤ ਧਾਰੀ, ਗਿਦੂਆ,
ਮਸਾਨ ਬਾਸ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਘੁਘੂ ਮਟ ਬਾਸੀ, ਲਗੇ ਡੋਲਤ ਉਦਾਸੀ,
ਮ੍ਰਿਗ ਤਰਵਰ, ਸਦੀਵ ਮੋਨ ਸਾਧੇ ਈ ਮਰਤ ਹੈ ॥ ਬਿੰਦ ਕੇ ਸਧੱਯਾ,

ਤਾਹ ਹੀਜ ਕੀ ਬਡੱਯਾ ਦੇਤ; ਬੰਦਰਾ ਸਦੀਵ, ਪਾਇ ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਫਿਰਤ ਹੈ ।। ਅੰਗਨਾ ਅਧੀਨ,
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਏਕ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਛੀਨ, ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ ।।੧।।੭੧।।
 ਭੂਤ ਬਨਚਾਰੀ, ਛਿਤ ਛਉਨਾ ਸਬੈ ਦੁਪਾਧਾਰੀ; ਪਉਨਕੇ ਅਹਾਰੀ, ਸੁ ਭੁਜੰਗ ਜਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ।।
 ਤ੍ਰਿਣ ਕੇ ਭਛੱਯਾ, ਧਨ ਲੋਭ ਕੇ ਤਜੱਯਾ; ਤੇਤੇ ਗਉਅਨ ਕੇ ਜੱਯਾ,
 ਬਿਖ ਭੱਯਾ ਮਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ।। ਨਭ ਕੇ ਉਡੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਪੰਛੀ ਕੀ ਬਡੱਯਾ ਦੇਤ;
 ਬਗੁਲਾ ਬਿੜਾਲ ਬਿਕ, ਧਿਆਨੀ ਠਾਨੀਅਤੁ ਹੈ ।। ਜੇਤੇ ਬਡੇ ਗਿਆਨੀ, ਤਿਨੇ ਜਾਨੀ.
 ਪੈ ਬਖਾਨੀ ਨਾਹਿ; ਐਸੇ ਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਨ, ਭੂਲ ਆਨੀਅਤੁ ਹੈ ।।੨।।੭੨।। ਭੂਮ ਕੇ ਬਸੱਯਾ,
 ਤਾਹਿ ਭੂਚਰੀ ਕੇ ਜੱਯਾ ਕਹੈ; ਨਭ ਕੇ ਉਡੱਯਾ, ਸੋ ਚਿਰੱਯਾ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ।। ਫਲ ਕੇ ਭਛੱਯਾ,
 ਤਾਹਿ ਬਾਂਦਰੀ ਕੇ ਜੱਯਾ ਕਹੈ; ਆਦਿਸ ਫਿਰੱਯਾ, ਤੇਤੇ ਭੂਤ ਕੈ ਪਛਾਨੀਐ ।।
 ਜਲ ਕੇ ਤਰੱਯਾ ਕੋ, ਗੰਗੋਰੀ ਸੀ ਕਹਤ ਜਗ; ਆਗ ਕੇ ਭਛੱਯਾ, ਸੋ ਚਕੋਰ ਸਮ ਮਾਨੀਐ ।।
 ਸੂਰਜ ਸਿਵੱਯਾ, ਤਾਹਿ ਕਉਲ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦੇਤ; ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਿਵੱਯਾ, ਕੌ ਕਵੀ ਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ
 ।।੩।।੭੩।। ਨਾਰਾਇਣ ਕੱਛ ਮੱਛ, ਤਿੰਦੂਆ ਕਹਤ ਸਭ; ਕਉਲ ਨਾਭ ਕਉਲ ਜਿਹ,
 ਤਾਲ ਮੈ ਰਹਤੁ ਹੈ ।। ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਗੁਜਰ, ਗੁਪਾਲ ਸਬੈ ਧੇਨਚਾਰੀ; ਰਿਖੀਕੇਸ ਨਾਮ ਕੈ,

ਮਹੰਤ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਧਵ ਭਵਰ ਔ ਅਟੇਰੂ ਕੇ, ਕਨ੍ਹਯਾ ਨਾਮ, ਕੰਸ ਕੋ ਬਧੱਯਾ,
 ਜਮਦੂਤ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਮੂੜ ਰੂੜ ਪੀਟਤ, ਨ ਗੂੜਤਾ ਕੋ ਭੇਦ ਪਾਵੈ; ਪੂਜਤ ਨ ਤਾਹਿ,
 ਜਾਕੇ ਰਾਖੇ ਰਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥੪॥੭੪॥ ਬਿਸੁਪਾਲ ਜਗਤਕਾਲ, ਦੀਨਦਿਆਲ ਬੈਰੀ ਸਾਲ;
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ, ਜਮ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਟਾ ਧਾਰੀ, ਸਤੀ ਸਾਚੇ ਬਡੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ;
 ਧਿਆਨ ਕਾਜ ਭੂਖ ਪਿਆਸ, ਦੇਹ ਪੈ ਸਹਤ ਹੈ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਜਲ ਹੋਮ,
 ਪਾਵਕ ਪਵਨ ਹੋਮ; ਅਧੋ ਮੁਖ ਏਕ ਪਾਇ ਠਾਢੇ, ਨ ਬਹਤ ਹੈ ॥ ਮਾਨਵ ਫਨਿੰਦ,
 ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਨ ਪਾਵੈ ਭੇਦ; ਬੇਦ ਔ ਕਤੇਬ, ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਕਹਤ ਹੈ ॥੫॥੭੫॥
 ਨਾਚਤ ਫਿਰਤ ਮੋਰ, ਬਾਦਰ ਕਰਤ ਘੋਰ; ਦਾਮਨੀ ਅਨੇਕ ਭਾਉ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥
 ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲ, ਨ ਸੂਰਜ ਤੇ ਤਪਤ ਤੇਜ; ਇੰਦ੍ਰ ਸੇਂ ਨ ਰਾਜਾ, ਭਵ ਭੂਮ ਕੋ ਭਰਤ ਹੈ ॥
 ਸਿਵ ਸੇ ਤਪਸੀ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਨ ਬੇਦ ਚਾਰੀ; ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੀ, ਤਪੱਸਿਆ,
 ਨ ਅਨਤ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ, ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਅਧੀਨ; ਸਦਾ ਜੁਗਨ ਕੀ ਚਉਕਰੀ,
 ਫਿਰਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥੬॥੭੬॥ ਏਕ ਸਿਵ ਭਏ, ਏਕ ਗਏ, ਏਕ ਫੇਰ ਭਏ;
 ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ, ਅਵਤਾਰ ਭੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਕੇਤੇ,

ਬੇਦ ਔ ਪੁਰਾਨ ਕੇਤੇ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੂਹਨ ਕੈ, ਹੁਇ ਹੁਇ ਬਿਤਏ ਹੈ ॥ ਮੋਨਦੀ ਮਦਾਰ ਕੇਤੇ,
 ਅਸੁਨੀ ਕੁਮਾਰ ਕੇਤੇ; ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ਕੇਤੇ, ਕਾਲ ਬਸ ਭਏ ਹੈ ॥ ਪੀਰ ਔ ਪਿਕਾਂਬਰ ਕੇਤੇ,
 ਗਨੇ ਨ ਪਰਤ ਏਤੇ; ਭੂਮ ਹੀ ਤੇ ਹੁਇ ਕੈ, ਫੇਰਿ ਭੂਮ ਹੀ ਮਿਲਏ ਹੈ ॥੭॥੭੭॥
 ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ, ਬਡੇ ਬਡੇ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ; ਛਤ੍ਰ ਹੀ ਕੀ ਛਾਇਆ,
 ਕਈ ਕੋਸ ਲੋ ਚਲਤ ਹੈ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ, ਦਾਬਤਿ ਫਿਰਤਿ ਦੇਸ;
 ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ, ਦ੍ਰੁਪ ਕੋ ਦਲਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਨ ਸੇ ਮਹੀਪ, ਔ ਦਿਲੀਪ ਕੈਸੇ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ;
 ਬਡੇ ਅਭਿਮਾਨ, ਭੁਜ ਦੰਡ ਕੋ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਦਾਰਾ ਸੇ ਦਿਲੀਸਰ, ਦ੍ਰੁਜੋਧਨ ਸੇ ਮਾਨਧਾਰੀ;
 ਭੋਗਭੋਗ ਭੂਮ, ਅੰਤ ਭੂਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਹੈ ॥੮॥੭੮॥ ਸਿਜਦੇ ਕਰੇ ਅਨੇਕ,
 ਤੋਪਚੀ ਕਪਟ ਭੇਸ; ਪੋਸਤੀ ਅਨੇਕ ਦਾ, ਨਿਵਾਵਤ ਹੈ ਸੀਸ ਕੋ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਮੱਲ ਜੋ ਪੈ,
 ਕਾਢਤ ਅਨੇਕ ਡੰਡ; ਸੋ ਤੋ ਨ ਡੰਡੋਤ, ਅਸਟਾਂਗ ਅਬਤੀਸ ਕੋ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਰੋਗੀ,
 ਜੋ ਪੈ ਡਾਰਿਓ ਰਹਿਓ ਉਰਧ ਮੁਖ; ਮਨ ਤੇ ਨ ਮੂੰਡ ਨਿਹਰਾਯੋ, ਆਦਿ ਈਸ ਕੋ ॥
 ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਸਦਾ ਦਾਮਨਾ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ਜਗਦੀਸ ਕੋ
 ॥੯॥੭੯॥ ਸੀਸ ਪਟਕਤ, ਜਾਕੇ ਕਾਨ ਮੈ ਖਜੁਰਾ ਧਸੈ; ਮੂੰਡ ਛਟਕਤ,

ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੂੰ ਕੇ ਸੋਕ ਸੌਂ ॥ ਆਕ ਕੋ ਚਰੱਯਾ, ਫਲਫੂਲ ਕੋ ਭਛੱਯਾ; ਸਦਾ ਬਨ ਕੋ ਭ੍ਰਮੱਯਾ,
 ਅਉਰ ਦੂਸਰੋ ਨ ਬੋਕ ਸੌਂ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਭੇਡ, ਜੋ ਘਸਤ ਸੀਸ ਬ੍ਰਿਛਨ ਸੌਂ;
 ਮਾਟੀ ਕੋ ਭਛੱਯਾ ਬੋਲ, ਪੂਛ ਲੀਜੈ ਜੋਕ ਸੌਂ ॥ ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ;
 ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਭੇਟੈ ਪਰਲੋਕ ਸੌਂ ॥੧੦॥੮੦॥ ਨਾਚਿਓ ਈ ਕਰਤ ਮੋਰ,
 ਦਾਦਰ ਕਰਤ ਸੋਰ; ਸਦਾ ਘਨਘੋਰ ਘਨ, ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਏਕ ਪਾਇ ਠਾਢੇ,
 ਸਦਾ ਬਨਮੈ ਰਹਤ ਬ੍ਰਿਛ; ਫੂਕ ਫੂਕ ਪਾਵ ਭੂਮ, ਸ੍ਰਾਵਗ ਧਰਤ ਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਅਨੇਕ ਜੁਗ,
 ਏਕ ਠਉਰ ਬਾਸੁ ਕਰੈ; ਕਾਗ ਅਉਰ ਚੀਲ, ਦੇਸਦੇਸ ਬਿਚਰਤ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ,
 ਮਹਾ ਦਾਨ ਮੈ ਨ ਹੂਜੈ ਲੀਨ; ਭਾਵਨਾ ਯਕੀਨ ਦੀਨ, ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ ॥੧੧॥੮੧॥
 ਜੈਸੇ ਏਕ ਸ੍ਵਾਂਗੀ, ਕਹੂੰ ਜੋਗੀਆ ਬੈਰਾਗੀ ਬਨੈ; ਕਬਹੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ਭੇਸ, ਬਨ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ ॥
 ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਹਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ; ਕਹੂੰ ਲੋਭ ਕੀ ਖੁਮਾਰੀ, ਸੌਂ ਅਨੇਕ ਗੁਨ ਗਾਵਈ ॥
 ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਕਹੂੰ ਹਾਬ ਪੈ ਲਗਾਵੈ ਬਾਰੀ; ਕਹੂੰ ਡੰਡਧਾਰੀ ਹੁਇ ਕੈ, ਲੋਗਨ ਭ੍ਰਮਾਵਈ ॥
 ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ, ਪਰਿਓ ਨਾਚਤ ਹੈ ਨਾਚਨ ਸੌਂ; ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ,
 ਕੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪਾਵਈ ॥੧੨॥੮੨॥ ਪੰਚ ਬਾਰ ਗੀਦਰ, ਪੁਕਾਰੇ ਪਰੇ ਸੀਤ ਕਾਲ;

ਕੁੰਚਰ ਔ ਗਦਹਾ, ਅਨੇਕ ਦਾ ਪੁਕਾਰ ਹੀ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਪੈ, ਕਲਵੱਤ੍ਰ ਲੀਓ ਕਾਂਸੀ ਬੀਚ;
 ਚੀਰ ਚੀਰ ਚੋਰਟਾ, ਕੁਠਾਰਨ ਸੌ ਮਾਰਹੀ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਫਾਸੀ ਡਾਰ,
 ਬੂਡਿਓ ਜੜ ਗੰਗਧਾਰ; ਡਾਰ ਡਾਰ ਫਾਸ ਠਗ, ਮਾਰ ਮਾਰ ਡਾਰਹੀ ॥ ਡੂਬੇ ਨਰਕ ਧਾਰ,
 ਮੂੜ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ; ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ, ਕੈਸੇ ਗਿਆਨ ਕੋ ਬਿਚਾਰਹੀ॥੧੩॥੮੩॥
 ਤਾਪ ਕੇ ਸਹੇ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਪਾਈਐ ਅਤਾਪ ਨਾਬ; ਤਾਪਨਾ ਅਨੇਕ ਤਨ, ਘਾਇਲ ਸਹਤ ਹੈ ॥
 ਜਾਪ ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਪਾਯਤ ਅਜਾਪ ਦੇਵ; ਪੂਦਨਾ ਸਦੀਵ, ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਉਚਰਤ ਹੈ ॥
 ਨਭ ਕੇ ਉਡੇ ਤੇ, ਜੋ ਪੈ ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਈਯਤ; ਅਨਲ ਅਕਾਸ ਪੰਛੀ, ਡੋਲਬੋ ਕਰਤ ਹੈ ॥
 ਆਗ ਮੈ ਜਰੇ ਤੇ, ਗਤ ਰਾਂਡ ਕੀ ਪਰਤ ਕਰ; ਪਤਾਲ ਕੇ ਬਾਸੀ,
 ਕਿਉ ਭੁਜੰਗ ਨ ਤਰਤ ਹੈ ॥੧੪॥੮੪॥ ਕੋਊ ਭਇਓ ਮੁੰਡੀਆ, ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਊ
 ਜੋਗੀ ਭਇਓ; ਕੋਊ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਕੋਊ ਜਤੀ ਅਨਮਾਨ ਬੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੋਊ,
 ਰਾਫਜੀ ਇਮਾਮ ਸਾਫੀ; ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਬੈ, ਏਕੈ ਪਹਚਾਨਬੋ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ ਸੋਈ,
 ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਓਈ; ਦੂਸਰੋ ਨ ਭੇਦ ਕੋਈ, ਭੂਲ ਭ੍ਰਮ ਮਾਨਬੋ ॥ ਏਕ ਹੀ ਕੀ ਸੇਵ,
 ਸਭਹੀ ਕੋ ਗੁਰਦੇਵ ਏਕ; ਏਕ ਹੀ ਸਰੂਪ, ਸਬੈ ਏਕੈ ਜੋਤ ਜਾਨਬੋ ॥੧੫॥੮੫॥

ਦੇਹਰਾ ਮਸੀਤ ਸੋਈ, ਪੂਜਾ ਔ ਨਿਵਾਜ ਓਈ; ਮਾਨਸ ਸਬੈ ਏਕ ਪੈ, ਅਨੇਕ ਕੋ ਭ੍ਰਮਾਉ ਹੈ ॥
 ਦੇਵਤਾ ਅਦੇਵ ਜੱਛ, ਗੰਧੂਬ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ; ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਦੇਸਨ ਕੇ,
 ਭੇਸ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥ ਏਕੈ ਨੈਨ, ਏਕੈ ਕਾਨ, ਏਕੈ ਦੇਹ ਏਕੈ ਬਾਨ; ਖਾਕ ਬਾਦ ਆਤਸ,
 ਔ ਆਬ ਕੋ ਰਲਾਉ ਹੈ ॥ ਅਲਹ ਅਭੇਖ ਸੋਈ, ਪੁਰਾਨ ਔ ਕੁਰਾਨ ਓਈ; ਏਕਹੀ ਸਰੂਪ,
 ਸਬੈ ਏਕ ਹੀ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥੧੬॥੮੬॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਆਗ ਤੇ, ਕਨੂਕਾ ਕੋਟ ਆਗ ਉਠੇ;
 ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਹੁਇ ਕੈ, ਫੇਰਿ ਆਗ ਮੈ ਮਿਲਾਹਿਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਧੂਰ ਤੇ,
 ਅਨੇਕ ਧੂਰ ਪੂਰਤ ਹੈ; ਧੂਰ ਕੇ ਕਨੂਕਾ, ਫੇਰ ਧੂਰ ਹੀ ਸਮਾਹਿਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਨਦ ਤੇ,
 ਤਰੰਗ ਕੋਟ ਉਪਜਤ ਹੈ; ਪਾਨ ਕੇ ਤਰੰਗ, ਸਬੈ ਪਾਨ ਹੀ ਕਹਾਹਿਗੇ ॥ ਤੈਸੇ ਬਿਸ੍ਵ ਰੂਪ ਤੇ,
 ਅਭੂਤ ਭੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ, ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿਗੇ ॥੧੭॥੮੭॥
 ਕੇਤੇ ਕੱਛ ਮੱਛ, ਕੇਤੇ ਉਨ ਕਉ ਕਰਤ ਭੱਛ; ਕੇਤੇ ਅੱਛ ਵੱਛ ਹੁਇ,
 ਸਪੱਛ ਉਡ ਜਾਹਿਗੇ ॥ ਕੇਤੇ ਨਭ ਬੀਚ, ਅੱਛ ਪੱਛ ਕਉ ਕਰੈਗੇ ਭੱਛ; ਕੇਤਕ ਪ੍ਰਤੱਛ ਹੁਇ,
 ਪਚਾਇ ਖਾਇ ਜਾਹਿਗੇ ॥ ਜਲ ਕਹਾ, ਬਲ ਕਹਾ, ਗਗਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਹਾ;
 ਕਾਲ ਕੇ ਬਨਾਏ ਸਬੈ, ਕਾਲ ਹੀ ਚਬਾਹਿ ਗੇ ॥ ਤੇਜ ਜਿਉ ਅਤੇਜ ਮੈ,

ਅਤੇਜ ਜੈਸੇ ਤੇਜ ਲੀਨ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ, ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿਗੇ ॥੧੮॥੮੮॥
ਕੂਕਤ ਫਿਰਤ ਕੇਤੇ, ਰੋਵਤ ਮਰਤ ਕੇਤੇ; ਜਲ ਮੈ ਡੁਬਤ ਕੇਤੇ, ਆਗ ਮੈ ਜਰਤ ਹੈ ॥
ਕੇਤੇ ਗੰਗ ਬਾਸੀ, ਕੇਤੇ ਮਦੀਨਾ ਮਕਾ ਨਿਵਾਸੀ; ਕੇਤਕ ਉਦਾਸੀ ਕੇ,
ਭ੍ਰਮਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥ ਕਰਵਤ ਸਹਤ ਕੇਤੇ, ਭੂਮ ਮੈ ਗਡਤ ਕੇਤੇ; ਸੂਆ ਪੈ ਚੜਤ ਕੇਤੇ,
ਦੂਖ ਕਉ ਭਰਤਹੈ ॥ ਗੈਨ ਮੈ ਉਡਤ ਕੇਤੇ, ਜਲ ਮੈ ਰਹਤ ਕੇਤੇ; ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ,
ਜਕ ਜਾਰੇ ਈ ਮਰਤ ਹੈ ॥੧੯॥੮੯॥ ਸੋਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤਾ, ਬਿਰੋਧ ਹਾਰੇ ਦਾਨੋ ਬਡੇ;
ਬੋਧ ਹਾਰੇ ਬੋਧਕ, ਪ੍ਰਬੋਧ ਹਾਰੇ ਜਾਪਸੀ ॥ ਘਸ ਹਾਰੇ ਚੰਦਨ, ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਚੋਆ ਚਾਰ;
ਪੂਜ ਹਾਰੇ ਪਾਹਨ, ਚਢਾਇ ਹਾਰੇ ਲਾਪਸੀ ॥ ਗਾਹ ਹਾਰੇ ਗੋਰਨ, ਮਨਾਇ ਹਾਰੇ ਮੜੀ ਮੱਟ;
ਲੀਪ ਹਾਰੇ ਭੀਤਨ, ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਛਾਪਸੀ ॥ ਗਾਇ ਹਾਰੇ ਗੰਧੂਬ,
ਬਜਾਇ ਹਾਰੇ ਕਿੰਨਰ ਸਬ; ਪਚ ਹਾਰੇ ਪੰਡਤ, ਤਪੰਤ ਹਾਰੇ ਤਾਪਸੀ ॥੨੦॥੯੦॥
ੜੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨ ਰਾਗੰ, ਨ ਰੰਗੰ, ਨ ਰੂਪੰ, ਨ ਰੇਖੰ ॥
ਨ ਮੋਹੰ, ਨ ਕ੍ਰੋਹੰ, ਨ ਦ੍ਰੋਹੰ, ਨ ਦ੍ਵੈਖੰ ॥ ਨ ਕਰਮੰ, ਨ ਭਰਮੰ, ਨ ਜਨਮੰ, ਨ ਜਾਤੰ ॥
ਨ ਮਿਤ੍ਰੰ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਪਿੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਮਾਤੰ ॥੧॥੯੧॥ ਨ ਨੇਹੰ, ਨ ਗੇਹੰ, ਨ ਕਾਮੰ,

ਨ ਧਾਮੰ ॥ ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਭਾਮੰ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਜੋਨੀ ਸਰੂਪੰ ॥
 ਸਦਾ ਸਿੱਧਦਾ, ਬੁੱਧਦਾ, ਬਿਰਧ ਰੂਪੰ ॥੨॥੯੨॥ ਨਹੀ ਜਾਨ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥
 ਕਹਾਂ ਬਾਸ ਤਾਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾਕੋ, ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਕਹਾ ਕੈ ਬਖਾਨੋ, ਕਹੈ ਮੈ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੯੩॥ ਨ ਰੋਗੰ, ਨ ਸੋਗੰ; ਨ ਮੋਹੰ, ਨ ਮਾਤੰ ॥
 ਨ ਕਰਮੰ, ਨ ਭਰਮੰ; ਨ ਜਨਮੰ, ਨ ਜਾਤੰ ॥ ਅਦੈਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਜੋਨੀ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥੪॥੯੪॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾ ਪਰਮ, ਪ੍ਰਗਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
 ਅਛੇਦੰ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੰਗੇ ॥
 ਨਮੋ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ, ਨਮੋ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ ॥੫॥੯੫॥ ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਕੀਟ,
 ਕੋਟੈ ਉਪਾਏ ॥ ਉਸਾਰੇ ਗੜੇ, ਫੇਰਿ ਮੇਟੇ ਬਨਾਏ ॥ ਅਗਾਧੇ ਅਭੈ,
 ਆਦਿ ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾ ਪਰਮ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੬॥੯੬॥
 ਨ ਆਧੰ ਨ ਬਿਆਧੰ, ਅਗਾਧੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਖੰਡਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਆਦਿ ਅਛੈ ਬਿਭੂਤੇ ॥
 ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਮਰਨੰ, ਨ ਬਰਨੰ ਨ ਬਿਆਧੇ ॥ ਅਖੰਡੇ ਪ੍ਰਚੰਡੇ, ਅਦੰਡੇ ਅਸਾਧੇ ॥੭॥੯੭॥
 ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ, ਸਨੇਹੰ ਸਨਾਥੇ ॥ ਉਦੰਡੇ ਅਮੰਡੇ, ਪ੍ਰਚੰਡੇ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥

ਨਮੋ ਏਕ ਤੰਤ੍ਰੇ ॥੧੪॥੧੦੪॥ ਨ ਧਰਮੰ ਨ ਭਰਮੰ, ਨ ਸਰਮੰ ਨ ਸਾਕੇ ॥
 ਨ ਬਰਮੰ ਨ ਚਰਮੰ, ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਬਾਕੇ ॥ ਨ ਸੱਤ੍ਰੰ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੰ, ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੰ ਸਰੂਪੇ ॥
 ਨਮੋ ਆਦਿ ਰੂਪੇ, ਨਮੋ ਆਦਿ ਰੂਪੇ ॥੧੫॥੧੦੫॥ ਕਹੂੰ ਕੰਜ ਕੇ, ਮੰਜ ਕੇ, ਭਰਮ ਭੂਲੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਰੰਕ ਕੇ, ਰਾਜ ਕੇ, ਧਰਮ ਅਲੂਲੇ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਕੇ, ਭੇਸ ਕੇ, ਧਰਮ ਧਾਮੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਕੇ, ਸਾਜ ਕੇ, ਬਾਜ ਤਾਮੇ ॥੧੬॥੧੦੬॥ ਕਹੂੰ ਅਛ ਕੇ, ਪਛ ਕੇ,
 ਸਿੱਧ ਸਾਧੇ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿੱਧ ਕੇ, ਬੁੱਧਿ ਕੇ, ਬ੍ਰਿਧ ਲਾਧੇ ॥ ਕਹੂੰ ਅੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਕੇ,
 ਸੰਗਿ ਦੇਖੇ ॥ ਕਹੂੰ ਜੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਕੇ, ਰੰਗ ਪੇਖੇ ॥੧੭॥੧੦੭॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ,
 ਕਰਮ ਕੇ, ਹਰਮ ਜਾਨੇ ॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ, ਕਰਮ ਕੇ, ਭਰਮ ਮਾਨੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚਾਰ ਚੇਸਟਾ,
 ਕਹੂੰ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਯਾ, ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਭੂਪੰ ॥੧੮॥੧੦੮॥
 ਕਹੂੰ ਨੇਹ ਗ੍ਰੇਹੰ, ਕਹੂੰ ਦੇਹ ਦੋਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਅਉਖਦੀ, ਰੋਗ ਕੇ ਸੋਕ ਸੋਖੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਿੱਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਦੈਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧੂਬ, ਕਿੰਨਰ ਕਹਾਨੀ
 ॥੧੯॥੧੦੯॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੀ, ਸਾਤਕੀ, ਤਾਮਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੇ,
 ਤਾਪਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਹਤਾ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਜੁਗਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਮ ਕੀ ਭੁਗਤ ਮੈ,

ਭਰਮ ਭੁਗਤੰ ॥੨੦॥੧੧੦॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆ, ਕਹੂੰ ਦਾਨਵੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ,
ਬਿਦਿਆ ਧਰੇ, ਮਾਨਵੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੀ ਹੋ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆ ॥ ਕਹੂੰ ਸ੍ਰਿਸਟਿਕੀ,
ਪ੍ਰਿਸਟਕੀ, ਰਿਸਟ ਪੰਨਿਆ ॥੨੧॥੧੧੧॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਬਿਓਮ ਬਾਨੀ ॥
ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ, ਕਾਬ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਅਦ੍ਰ ਸਾਰੰ, ਕਹੂੰ ਭਦ੍ਰ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਮੱਦ੍ਰ ਬਾਨੀ,
ਕਹੂੰ ਛੱਦ੍ਰ ਸਰੂਪੰ ॥੨੨॥੧੧੨॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਕਾਬ ਰੂਪੰ ॥
ਕਹੂੰ ਚੇਸਟਾ ਚਾਰ, ਚਿਤ੍ਰੰ ਸਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੁਰਾਨ ਕੋ, ਪਾਰ ਪਾਵੈ ॥
ਕਹੂੰ ਬੈਠ ਕੁਰਾਨ ਕੇ, ਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥੨੩॥੧੧੩॥ ਕਹੂੰ ਸੁੱਧ ਸੇਖੰ, ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮੰ ॥
ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾ, ਕਹੂੰ ਬਾਲ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੁਆਲ ਸਰੂਪੰ, ਜਰਾ ਰਹਤ ਦੇਹੰ ॥
ਕਹੂੰ ਨੇਹ ਦੇਹੰ, ਕਹੂੰ ਤਿਆਗ ਗ੍ਰੇਹੰ ॥੨੪॥੧੧੪॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਭੋਗੰ, ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਾਗੰ ॥
ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਹਰਤਾ, ਕਹੂੰ ਭੋਗ ਤਿਆਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸਾਜੰ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤੰ ॥
ਕਹੂੰ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰਗਿਆ, ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤੰ ॥੨੫॥੧੧੫॥ ਕਹੂੰ ਆਰਬੀ, ਤੋਰਕੀ,
ਪਾਰਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਪਹਲਵੀ, ਪਸਤਵੀ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਭਾਖਿਆ,
ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਬਿਦਿਆ, ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ॥੨੬॥੧੧੬॥

ਜਿਹ ਸੜ੍ਹ ਮਿੜ੍ਹ, ਨਹੀ ਜਨਮ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਪੁੜ੍ਹ ਭ੍ਰਾਤ, ਨਹੀ ਮਿੜ੍ਹ ਮਾਤ ॥
 ਜਿਹ ਕਰਮ ਭਰਮ, ਨਹੀ ਧਰਮ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੇਹ, ਨਹੀ ਬਿਓਤ ਬਾਨ ॥੩॥੧੨੩॥
 ਜਿਹ ਜਾਤ ਪਾਤ, ਨਹੀ ਸੜ੍ਹ ਮਿੜ੍ਹ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੇਹ, ਨਹੀ ਚਿਹਨ ਚਿੜ੍ਹ ॥
 ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ, ਨਹੀ ਰਾਗ ਰੇਖ ॥ ਜਿਹ ਜਨਮ ਜਾਤ, ਨਹੀ ਭਰਮ ਭੇਖ ॥੪॥੧੨੪॥
 ਜਿਹ ਕਰਮ ਭਰਮ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਪਾਤ ॥ ਨਹੀ ਨੇਹ ਗੇਹ, ਨਹੀ ਪਿੜ੍ਹ ਮਾਤ ॥
 ਜਿਹ ਨਾਮ ਥਾਮ, ਨਹੀ ਬਰਗ ਬਿਆਧ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਨਹੀ ਸੜ੍ਹ ਸਾਧ ॥੫॥੧੨੫॥
 ਜਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ਵਾਸ, ਨਹੀ ਦੇਹ ਨਾਸ ॥ ਜਿਹ ਆਦਿ ਅੰਤ, ਨਹੀ ਰੂਪ ਰਾਸ ॥
 ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ, ਨਹੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥ ਜਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ਆਸ, ਨਹੀ ਭੂਮ ਭੁਗਤਿ ॥੬॥੧੨੬॥
 ਜਿਹ ਕਾਲ ਬਿਆਲ, ਕਟਿਓ ਨ ਅੰਗ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਖੈ ਅਭੰਗ ॥
 ਜਿਹ ਨੇਤ ਨੇਤ, ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ॥ ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ, ਕਥਤ ਕਤੇਬ ॥੭॥੧੨੭॥
 ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ, ਆਸਨ ਅਡੋਲ ॥ ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜ, ਅਛੈ ਅਤੋਲ ॥
 ਜਿਹ ਧਿਆਨ ਕਾਜ, ਮੁਨ ਜਨ ਅਨੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ, ਜੋਗ ਸਾਧਤ. ਦੁਰੰਤ ॥੮॥੧੨੮॥
 ਤਨ ਸੀਤ ਘਾਮ, ਬਰਖਾ ਸਹੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ, ਏਕ ਆਸਨ ਬਿਤੰਤ ॥

ਕਈ ਜਤਨ, ਜੋਗ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਾਧੰਤ ਤਦਪ, ਪਾਵਤ ਨ ਪਾਰ ॥੯॥੧੨੯॥
 ਕਈ ਉਰਧ ਬਾਹ, ਦੇਸਨ ਭ੍ਰਮੰਤ ॥ ਕਈ ਉਰਧ, ਮੱਧ ਪਾਵਕ ਝੁਲੰਤ ॥
 ਕਈ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ॥ ਕਈ ਕੋਕ ਕਾਬ, ਕੱਥਤ ਕਤੇਬ ॥੧੦॥੧੩੦॥
 ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਕੋਟ, ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਅਹਾਰ ॥
 ਕਈ ਕਰਤ, ਸਾਕ ਪੈ ਪਤ੍ਰ ਭੱਛ ॥ ਨਹੀ ਤਦਪ, ਦੇਵ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਤੱਛ ॥੧੧॥੧੩੧॥
 ਕਈ ਗੀਤ ਗਾਨ, ਗੰਧੂਬ ਰੀਤ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਬਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ, ਜਗਿਆਦਿ ਕਰਮ ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ॥੧੨॥੧੩੨॥
 ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਭਾਖਾ ਰਟੰਤ ॥ ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ, ਬਿੱਦਿਆ ਪੜੰਤ ॥
 ਕਈ ਕਰਤ, ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀ ਨੈਕ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਪਾਰ ॥੧੩॥੧੩੩॥
 ਕਈ ਤੀਰਥ ਤੀਰਥ, ਭਰਮਤ ਸੁ ਭਰਮ ॥ ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਦੇਵ ਕਰਮ ॥
 ਕਈ ਕਰਤ, ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀ ਤਦਪ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਪਾਰ ॥੧੪॥੧੩੪॥
 ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਧਰਮ ॥ ਕਈ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਉਚਰਤ ਸੁ ਕਰਮ ॥
 ਨਿਉਲੀ ਆਦਿ ਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਹਸਤ ਦਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਅਸ੍ਰਮੇਧ, ਮਖਕੋ ਬਖਾਨ ॥੧੫॥੧੩੫॥

ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਰੀਤ, ਕਹੂੰ ਬਿਰਧ ਚਾਰ ॥
 ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਜੱਛ ਰੰਧਰਬ ਗਾਨ ॥ ਕਹੂੰ ਧੂਪ ਦੀਪ, ਕਹੂੰ ਅਰਘ ਦਾਨ ॥੧੯॥੧੩੯॥
 ਕਹੂੰ ਪਿੜ੍ਹ ਕਰਮ, ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ॥ ਕਹੂੰ ਨ੍ਰਿਤ ਨਾਚ, ਕਹੂੰ ਗਾਨ ਰੀਤ ॥
 ਕਹੂੰ ਕਰਤ, ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਉਚਾਰ ॥ ਕਈ ਭਜਤ, ਏਕ ਪਗ ਨਿਰਾਧਾਰ ॥੧੭॥੧੩੭॥
 ਕਈ ਨੇਹ ਦੇਹ, ਕਈ ਗੇਹ ਵਾਸ ॥ ਕਈ ਭ੍ਰਮਤ, ਦੇਸ ਦੇਸਨ ਉਦਾਸ ॥
 ਕਈ ਜਲ ਨਿਵਾਸ, ਕਈ ਅਗਨ ਤਾਪ॥ ਕਈ ਜਪਤ, ਉਰਧ ਲਟਕੰਤ ਜਾਪ॥੧੮॥੧੩੮॥
 ਕਈ ਜਪਤ, ਜੋਗ ਕਲਪੰ ਪ੍ਰਜੰਤ ॥ ਨਹੀ ਤਦਪ, ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਅੰਤ ॥
 ਕਈ ਕਰਤ ਕੋਟ, ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀ ਤਦਪ, ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੇ ਮੁਰਾਰ ॥੧੯॥੧੩੯॥
 ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਸਕਤ, ਨਹੀ ਪਰਤ ਪਾਨ ॥ ਬਹੁ ਕਰਤ ਹੋਮ, ਅਰ ਜੱਗ ਦਾਨ ॥
 ਬਿਨ ਏਕ ਨਾਮ, ਇਕ ਚਿੱਤ ਲੀਨ ॥ ਫੋਕਟੋ ਸਰਬ, ਧਰਮਾ ਬਿਹੀਨ ॥੨੦॥੧੪੦॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥

ਜੈ ਜੰਪਹੁ, ਜੁੱਗਣ ਜੂਹ ਜੁਅੰ ॥ ਭੈ ਕੰਪਹੁ, ਮੇਰ ਪਯਾਲ ਭੁਅੰ ॥
 ਤਪ ਤਾਪਸ, ਸਰਬ ਜਲੇਰ ਬਲੰ ॥ ਧਨ ਉਚਰਤ, ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਮੇਰ ਬਲੰ ॥੧॥੧੪੧॥

(੨੦੦)

ਅਨਖੇਦ ਸਰੂਪ, ਅਭੇਦ ਅਭਿਅੰ ॥ ਅਨਖੰਡ ਅਭੂਤ, ਅਛੇਦ ਅਛਿਅੰ ॥
 ਅਨ ਕਾਲ ਅਪਾਲ, ਦਿਆਲ ਅਸੁਅੰ ॥ ਜਿਹ ਠਟੀਅੰ, ਮੇਰ ਅਕਾਸ ਭੁਅੰ ॥੨॥੧੪੨॥
 ਅਨਖੰਡ ਅਮੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਨਰੰ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਬਰੰ ॥
 ਸਭ ਕੀਨੀ ਦੀਨ, ਜਿਮੀਨ ਜਮਾ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਸਰਬ ਮਕੀਨ ਮਕਾ ॥੩॥੧੪੩॥
 ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਰੁਖੰ ॥ ਜਿਹ ਤਾਪ ਨ, ਸਾਪ ਨ ਸੋਕ ਸੁਖੰ ॥
 ਜਿਹ ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ ਭੁਅੰ ॥ ਜਿਹ ਖੇਦ ਨ, ਭੇਦ ਨ ਛੇਦ ਛੁਅੰ ॥੪॥੧੪੪॥
 ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ, ਪਾਤ ਨ ਮਾਤ ਪਿਤੰ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ, ਛੜੀ ਛੜ ਛਿਤੰ ॥
 ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੇਖ ਨ ਰੋਗ ਭਣੰ ॥ ਜਿਹ ਦੁਖ ਨ, ਦਾਗ ਨ, ਦੋਖ ਗਣੰ ॥੫॥੧੪੫॥
 ਜਿਹ ਅੰਡਹ ਤੇ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚਿਓ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਕਰੀ, ਨਵ ਖੰਡ ਸੱਚਿਓ ॥
 ਰਜ ਤਾਮਸ, ਤੇਜ ਅਤੇਜ ਕੀਓ ॥ ਅਨਭਉ ਪਦ ਆਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਲੀਓ ॥੬॥੧੪੬॥
 ਸ੍ਰਿਅ ਸਿੰਧਰ, ਬਿੰਧ ਨਗਿੰਦ ਨਗੰ ॥ ਸ੍ਰਿਅ ਜੱਛ ਗੰਧੂਬ, ਫਣਿੰਦ ਭੁਜੰ ॥
 ਰਚ ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਨਰੰ ॥ ਨਰਪਾਲ ਨ੍ਰਿਪਾਲ, ਕਰਾਲ ਤ੍ਰਿਗੰ ॥੭॥੧੪੭॥
 ਕਈ ਕੀਟ ਪਤੰਗ, ਭੁਜੰਗ ਨਰੰ ॥ ਰਚਿ ਅੰਡਜ, ਸੇਤਜ ਉੱਤਭੁਜੰ ॥

ਕੀਏ ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਸਰਾਧ ਪਿਤੰ ॥ ਅਨਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਗਤੰ ॥੮॥੧੪੮॥
ਪ੍ਰਭ ਜਾਤ ਨ, ਪਾਤ ਨ, ਜੋਤ ਜੁਤੰ ॥ ਜਿਹ ਤਾਤ ਨ, ਮਾਤ ਨ, ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਤੰ ॥
ਜਿਹ ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਭੁਅੰ ॥ ਜਿਹ ਜੰਪਹਿ, ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ ਜੁਅੰ ॥੯॥੧੪੯॥
ਨਰ ਨਾਰ ਨਪੁੰਸਕ, ਜਾਹਿ ਕੀਏ ॥ ਗਣ ਕਿੰਨਰ, ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਦੀਏ ॥
ਗਜ ਬਾਜ ਰਬਾਦਿਕ, ਪਾਂਤ ਗਣੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ, ਭਵਾਨ ਤੁਅੰ ॥੧੦॥੧੫੦॥
ਜਿਹ ਅੰਡਜ, ਸੇਤਜ ਜੇਰ ਰਜੰ ॥ ਰਚ ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਜਲੰ ॥
ਰਚ ਪਾਵਕ ਪਉਨ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਲੀ ॥ ਬਨ ਜਾਸੁ ਕੀਓ, ਫਲ ਫੂਲ ਕਲੀ ॥੧੧॥੧੫੧॥
ਭੂਅ ਮੇਰ ਅਕਾਸ, ਨਿਵਾਸ ਛਿਤੰ ॥ ਰਚ ਰੋਜ, ਇਕਾਦਸ ਚੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਿਤੰ ॥
ਦੁਤ ਚੰਦ ਦਿਨੀਸਹ, ਦੀਪ ਦਈ ॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਪਉਨ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਈ ॥੧੨॥੧੫੨॥
ਜਿਹ ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੀਏ ॥ ਜਿਹ ਛਤ੍ਰ, ਉਪਾਇ ਛਪਾਇ ਦੀਏ ॥
ਜਿਹ ਲੋਕ, ਚਤਰਦਸ ਚਾਰ ਰਚੇ ॥ ਨਰ ਗੰਧੂਬ, ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਚੇ ॥੧੩॥੧੫੩॥
ਅਨਧੂਤ ਅਭੂਤ, ਅਛੂਤ ਮਤੰ ॥ ਅਨਗਾਧ ਅਬਾਧ, ਅਨਾਦ ਗਤੰ ॥
ਅਨਖੇਦ ਅਭੇਦ, ਅਛੇਦ ਨਰੰ ॥ ਜਿਹ ਚਾਰ ਚਤਰ ਦਿਸ, ਚਕ੍ਰ ਫਿਰੰ ॥੧੪॥੧੫੪॥

ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ, ਰੰਗ ਨ, ਰੇਖ ਰੁਗੰ ॥ ਜਿਹ ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ, ਜੋਗ ਜੁਗੰ ॥
ਭੂਅ ਭੰਜਨ ਰੰਜਨ, ਆਦਿ ਸਿਰੰ ॥ ਜਿਹ ਬੰਦਤ ਦੇਵ, ਅਦੇਵ ਨਰੰ ॥੧੫॥੧੫੫॥
ਗਣ ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ, ਭੁਜੰਗ ਰਚੇ ॥ ਮਣ ਮਾਣਕ, ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਸੁਚੇ ॥
ਅਨਭੰਜ ਪ੍ਰਭਾ, ਅਨਰੰਜ ਬ੍ਰਿਤੰ ॥ ਜਿਹ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵਤ, ਪੂਰ ਮਤੰ ॥੧੬॥੧੫੬॥
ਅਨਖੰਡ ਸਰੂਪ, ਅਡੰਡ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜੈ ਜੰਪਤ, ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭਾ ॥
ਜਿਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਅਨੰਤ ਕਹੈ ॥ ਜਿਹ ਭੂਤ ਅਭੂਤ, ਨ ਭੇਦ ਲਹੈ ॥੧੭॥੧੫੭॥
ਜਿਹ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਜਪੈ ॥ ਸੁਤ ਸਿੰਧ ਅਧੋ ਮੁਖ, ਤਾਪ ਤਪੈ ॥
ਕਈ ਕਲਪਨ ਲੋ, ਤਪ ਤਾਪ ਕਰੈ ॥ ਨਹੀ ਨੈਕ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ, ਪਾਨ ਪਰੈ ॥੧੮॥੧੫੮॥
ਜਿਹ ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਸਭੈ ਤਜਿਹੈ ॥ ਇਕ ਚਿੱਤ, ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਕੇ ਜਪ ਹੈ ॥
ਤੇਉ, ਯਾ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਰ ਹੈ ॥ ਭਵ ਭੂਲ, ਨ ਦੇਹ ਪੁਨਰ ਧਰ ਹੈ ॥੧੯॥੧੫੯॥
ਇਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ, ਨਹੀ ਕੋਟ ਬ੍ਰਿਤੀ ॥ ਇਮ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ, ਸਾਰਸੁਤੀ ॥
ਜੋਉ ਵਾ ਰਸ ਕੇ, ਚਸ ਕੇ ਰਸ ਹੈ ॥ ਤੇਉ ਭੂਲ ਨ, ਕਾਲ ਫੰਧਾ ਫਸ ਹੈ ॥੨੦॥੧੬੦॥
ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਰੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈਂ, ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਜਾਨੀਐ ॥

ਅਭੂਤ ਭੂਤਹੈ ਸਦਾ, ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਹੈਂ ਸਦਾ,
 ਅਭੇਵ ਭੇਵ ਨਾਥ ਹੈਂ ॥ ਸਮੱਸਤ ਸਿੱਧ ਬ੍ਰਿਧਦਾ, ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਸਾਥ ਹੈਂ ॥੧॥੧੬੧॥
 ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਥ ਹੈਂ, ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਹੈਂ ਸਦਾ ॥ ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਗੰਜ ਹੈਂ,
 ਸਦੀਵ ਸਿੱਧ ਬ੍ਰਿਧਦਾ ॥ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ॥
 ਸਦੀਵ ਸਿੱਧ ਸੁੱਧ ਦਾ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੜ੍ਹ ਜਾਨੀਐ ॥੨॥੧੬੨॥ ਨ ਰਾਗ ਰੰਗ ਰੂਪ ਹੈਂ,
 ਨ ਰੋਗ ਰਾਗ ਰੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਦੋਖ ਅਦਾਗ ਅਦੱਗ ਹੈਂ, ਅਭੂਤ ਅਕ੍ਰਮ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥
 ਨ ਤਾਤ ਮਾਤ ਜਾਤ ਹੈਂ, ਨ ਪਾਤ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਦੋਖ ਅਸੇਖ ਅਭੇਖ ਹੈਂ,
 ਸਦੀਵ ਬਿੱਸੁ ਭਰਨ ਹੈਂ ॥੩॥੧੬੩॥ ਬਿਸੁੰਭਰ ਬਿਸੁਨਾਥ ਹੈ, ਬਿਸੇਖ ਬਿਸੁ ਭਰਨ ਹੈ ॥
 ਜਿਮੀ ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ, ਸਦੀਵ ਕਰਮ ਭਰਮ ਹੈ ॥ ਅਦੈਖ ਹੈ, ਅਭੇਖ ਹੈ,
 ਅਲੇਖ ਨਾਥ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੈ, ਬਿਸੇਖ ਆਨ ਮਾਨੀਐ ॥੪॥੧੬੪॥
 ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਮੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਮੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਸਿ ਆਵਈ ॥ ਪੁਰਾਨ ਐ ਕੁਰਾਨ,
 ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਬਤਾਵਈ ॥ ਨ ਕਰਮ ਮੈ, ਨ ਧਰਮ ਮੈ, ਨ ਭਰਮ ਮੈ, ਬਤਾਈਐ ॥
 ਅਗੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈ, ਕਹੋ ਸੁ ਕੈਸ ਪਾਈਐ ॥੫॥੧੬੫॥ ਜਿਮੀ ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ,

ਸਮੱਸਤ ਏਕ ਜੋਤ ਹੈ ॥ ਨ ਘਾਟ ਹੈ, ਨ ਬਾਢ ਹੈ, ਨ ਘਾਟ ਬਾਢ ਹੋਤ ਹੈ ॥
 ਨ ਹਾਨ ਹੈ, ਨ ਬਾਨ ਹੈ, ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਜਾਨੀਐ ॥ ਮਕੀਨ ਔ ਮਕਾਨ, ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ
 ॥੬॥੧੬੬॥ ਨ ਦੇਹ ਹੈ, ਨ ਗੋਹ ਹੈ, ਨ ਜਾਤ ਹੈ, ਨ ਪਾਤ ਹੈ ॥ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ,
 ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤਾਤ ਹੈ, ਨ ਮਾਤ ਹੈ ॥ ਨ ਅੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਸੰਗ ਹੈ,
 ਨ ਸਾਬ ਹੈ ॥ ਨ ਦੋਖ ਹੈ, ਨ ਦਾਗ ਹੈ, ਨ ਦ੍ਰੋਖ ਹੈ, ਨ ਦੇਹ ਹੈ ॥੭॥੧੬੭॥
 ਨ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਨ ਸਿਯਾਰ ਹੈ, ਨ ਰਾਉ ਹੈ, ਨ ਰੰਕ ਹੈ ॥ ਨ ਮਾਨ ਹੈ, ਨ ਮਉਤ ਹੈ,
 ਨ ਸਾਕ ਹੈ, ਨ ਸੰਕ ਹੈ ॥ ਨ ਜੱਛ ਹੈ, ਨ ਗੰਧੂਬ ਹੈ, ਨ ਨਰੁ ਹੈ, ਨ ਨਾਰ ਹੈ ॥
 ਨ ਚੋਰ ਹੈ, ਨ ਸਾਹ ਹੈ, ਨ ਸਾਹ ਕੋ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ॥੮॥੧੬੮॥ ਨ ਨੇਹ ਹੈ, ਨ ਗੋਹ ਹੈ,
 ਨ ਦੇਹ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਲ ਕੋ ਮਿਲਾਉ ਹੈ ॥
 ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੇਖ ਹੈ,
 ਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥੯॥੧੬੯॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ,
 ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਾਇਆ ਕੋ ਮਿਲਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਰੂਪ ਹੈ,
 ਨ ਰੇਖ ਹੈ ॥ ਨ ਕਰਮ ਹੈ, ਨ ਧਰਮ ਹੈ, ਅਜਨਮ ਹੈ, ਅਭੇਖ ਹੈ ॥੧੦॥੧੭੦॥

ਨ ਤਾਤ ਹੈ, ਨ ਮਾਤ ਹੈ, ਅਖਾਲ ਅਖੰਡ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਛੇਦ ਹੈ, ਅਭੇਦ ਹੈ,
ਨ ਰੰਕ ਹੈ, ਨ ਭੂਪ ਹੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪੁਨੀਤ ਹੈ, ਪੁਰਾਨ ਹੈ ॥ ਅਗੰਜ ਹੈ,
ਅਭੰਜ ਹੈ, ਕਰੀਮ ਹੈ, ਕੁਰਾਨ ਹੈ ॥੧੧॥੧੭੧॥ ਅਕਾਲ ਹੈ, ਅਪਾਲ ਹੈ, ਖਿਆਲ ਹੈ,
ਅਖੰਡ ਹੈ ॥ ਨ ਰੋਗ ਹੈ, ਨ ਸੋਗ ਹੈ, ਨ ਭੇਦ ਹੈ, ਨ ਭੰਡ ਹੈ ॥ ਨ ਅੰਗ ਹੈ,
ਨ ਰੰਗ ਹੈ, ਨ ਸੰਗ ਹੈ, ਨ ਸਾਥ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਯਾ ਹੈ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪੁਨੀਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਥ ਹੈ
॥੧੨॥੧੭੨॥ ਨ ਸੀਤ ਹੈ, ਨ ਸੋਚ ਹੈ, ਨ ਘ੍ਰਾਮ ਹੈ, ਨ ਘਾਮ ਹੈ ॥ ਨ ਲੋਭ ਹੈ,
ਨ ਮੋਹ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਨ ਕਾਮ ਹੈ ॥ ਨ ਦੇਵ ਹੈ, ਨ ਦੈਤ ਹੈ, ਨ ਨਰ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥
ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਕੀ ਬਿਭੂਤ ਹੈ ॥੧੩॥੧੭੩॥ ਨ ਕਾਮ ਹੈ,
ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ, ਨ ਲੋਭ ਹੈ, ਨ ਮੋਹ ਹੈ ॥ ਨ ਦ੍ਰੈਖ ਹੈ, ਨ ਭੇਖ ਹੈ, ਨ ਦੁਈ ਹੈ,
ਨ ਦ੍ਰੋਹ ਹੈ ॥ ਨ ਕਾਲ ਹੈ, ਨ ਬਾਲ ਹੈ, ਸਦੀਵ ਦਇਆਲ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਗੰਜ ਹੈ,
ਅਭੰਜ ਹੈ, ਅਭਰਮ ਹੈ, ਅਭੂਤ ਹੈ ॥੧੪॥੧੭੪॥ ਅਛੇਦ ਛੇਦ ਹੈ ਸਦਾ,
ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਗੰਜ ਹੈ ॥ ਅਭੂਤ ਅਭੇਖ ਹੈ ਬਲੀ, ਅਰੂਪ ਰਾਗ ਰੰਗ ਹੈ ॥
ਨ ਦ੍ਰੈਖ ਹੈ, ਨ ਭੇਖ ਹੈ, ਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਮ ਹੈ ॥ ਨ ਜਾਤ ਹੈ, ਨ ਪਾਤ ਹੈ,

ਨ ਚਿਤ੍ਰੁ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈ ॥੧੫॥੧੭੫॥ ਬਿਅੰਤ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਤੇਜ ਜਾਨੀਐ ॥
 ਅਭੂਮ ਅਭਿੱਜ ਹੈ ਸਦਾ, ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ॥ ਨ ਆਧ ਹੈ, ਨ ਬਿਆਧ ਹੈ,
 ਅਗਾਧ ਰੂਪ ਲੇਖੀਐ ॥ ਅਦੋਖ ਹੈ, ਅਦਾਗ ਹੈ, ਅਛੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੇਖੀਐ ॥੧੬॥੧੭੬॥
 ਨ ਕਰਮ ਹੈ, ਨ ਭਰਮ ਹੈ, ਨ ਧਰਮ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰੁ ਹੈ, ਨ ਤੰਤ੍ਰੁ ਹੈ,
 ਨ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕੋ ਰਲਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਹੈ, ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥
 ਅਭੰਗ ਹੈ, ਅਨੰਗ ਹੈ, ਅਗੰਜ ਸੀ ਬਿਭੂਤ ਹੈ ॥੧੭॥੧੭੭॥ ਨ ਕਾਮ ਹੈ, ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ,
 ਨ ਲੋਭ ਮੋਹ ਕਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਆਧ ਹੈ, ਨ ਗਾਧ ਹੈ, ਨ ਬਿਆਧ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ॥
 ਨ ਰੰਗ ਰਾਗ ਰੂਪ ਹੈ, ਨ ਰੂਪ ਰੇਖ ਰਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਹਾਉ ਹੈ, ਨ ਭਾਉ ਹੈ,
 ਨ ਦਾਉ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ॥੧੮॥੧੭੮॥ ਗਜਾਧਪੀ, ਨਰਾਧਪੀ, ਕਰੰਤ ਸੇਵ ਹੈਂ ਸਦਾ ॥
 ਸਿਤਸਾਪਤੀ, ਤਪਸਾਪਤੀ, ਬਨਸਾਪਤੀ ਜਪਸ ਸਦਾ ॥ ਅਗਸਤ ਆਦਿ ਜੇ ਬਡੇ,
 ਤਪਸਾਤਪੀ ਬਿਸੇਖੀਐ ॥ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਕੋ, ਕਰੰਤ ਪਾਠ ਪੇਖੀਐ
 ॥੧੯॥੧੭੯॥ ਅਗਾਧ ਆਦ ਦੇਵ ਕੀ, ਅਨਾਦ ਬਾਤ ਮਾਨੀਐ ॥
 ਨ ਜਾਤ ਪਾਤ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ, ਸਤ੍ਰੁ ਸਨੇਹ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਲੋਕ ਕੇ,

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖਿਆਲ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਤੁਰੰਤ ਦ੍ਰੋਹ ਦੇਹ ਕੇ, ਅਨੰਤ ਭਾਂਤ ਸੋ ਦਹੈ ॥੨੦॥੧੮੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੂਆਮਲ ਛੰਦ ॥

ਰੂਪ ਰਾਗ ਨ ਰੇਖ ਰੰਗ, ਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਆਦ ਨਾਥ ਅਗਾਧ ਪੁਰਖ,
ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਜਾਕੋ, ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥
ਹਸਤ ਕੀਟ ਬਿਖੈ ਬਸੈ, ਸਭ ਠਉਰ ਮੈ ਨਿਰਧਾਰ ॥੧॥੧੮੧॥ ਜਾਤ ਪਾਂਤ ਨ ਤਾਤ ਜਾਕੋ,
ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਤ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਸਰਬ ਠਉਰ ਬਿਖੈ ਰਮਿਓ, ਜਿਹ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ॥
ਆਦਿ ਦੇਵ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ, ਅਗਾਧ ਨਾਥ ਅਨੰਤ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ,
ਅਬਿਖਾਦ ਦੇਵ ਦੁਰੰਤ ॥੨॥੧੮੨॥ ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ, ਜਿਹ ਮਰਮ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ॥
ਸਨਕ ਅਉ ਸਨਕੇਸ ਨੰਦਨ, ਪਾਵਹੀ ਨ ਹਸੇਬ ॥ ਜੱਛ ਕਿੰਨਰ ਮੱਛ ਮਾਨਸ,
ਮੁਰਗ ਉਰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਪੁਕਾਰ ਹੀ, ਸਿਵ ਸਕ੍ਰ ਔ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥੩॥੧੮੩॥
ਸਰਬ ਸਪਤ ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ, ਜਾਪਹੀ ਜਿਹ ਜਾਪ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਗਾਧਿ ਤੇਜ,
ਅਨਾਦ ਮੂਰਤਿ ਅਤਾਪ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਆਵਈ ਕਰ, ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੀਨ ॥
ਸਰਬ ਠਉਰ ਰਹਿਓ ਬਿਰਾਜ, ਧਿਰਾਜ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੪॥੧੮੪॥

ਜੱਛ ਗੰਧੂਬ ਦੇਵ ਦਾਨੋ, ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਛੜੀਅਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬੈਸਨੰ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਿਰਾਜੈ,
 ਸੂਦ੍ਰ ਭੀ ਵਹ ਨਾਹਿ ॥ ਗੂੜ ਗਉਡ ਨ ਭੀਲ ਭੀਕਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਖ ਸਰੂਪ ॥
 ਰਾਤ ਦਿਵਸ ਨ ਮੱਧ ਉਰਧ, ਨ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਅਨੂਪ ॥੫॥੧੮੫॥ ਜਾਤ ਜਨਮ ਨ,
 ਕਾਲ ਕਰਮ ਨ, ਧਰਮ ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰ ਨ ਦੇਵ ਪੂਜਾ,
 ਗੌਰ ਕੇ ਨ ਅਧੀਨ ॥ ਸਰਬ ਸਪਤ ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ, ਜਾਨੀਐ ਜਿਹ ਜੋਤ ॥
 ਸੇਸ ਨਾਮ ਸਹੰਸ ਫਨ, ਨਹਿ ਨੇਤ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ॥੬॥੧੮੬॥ ਸੋਧ ਸੋਧ ਹਟੇ ਸਭੈ ਸੁਰ,
 ਬਿਰੋਧ ਦਾਨਵ ਸਰਬ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਹਟੇ ਗੰਧਰਬ, ਗਵਾਇ ਕਿੰਨਰ ਗਰਬ ॥
 ਪੜਤ ਪੜਤ ਬਕੇ ਮਹਾ ਕਬਿ, ਗੜਤ ਗਾੜ ਅਨੰਤ ॥ ਹਾਰ ਹਾਰ ਕਹਿਓ ਸਭੂ ਮਿਲ,
 ਨਾਮ ਨਾਮ ਦੁਰੰਤ ॥੭॥੧੮੭॥ ਬੇਦ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇਓ, ਲਖਿਓ ਨ ਸੇਬ ਕਤੇਬ ॥
 ਦੇਵ ਦਾਨੋ ਮੂੜ ਮਾਨੋ, ਜਛ ਨ ਜਾਨੈ ਜੇਬ ॥ ਭੂਤ ਭੱਬ ਭਵਾਨ ਭੂਪਤ,
 ਆਦ ਨਾਬ ਅਨਾਬ ॥ ਅਗਨ ਬਾਇ ਜਲੇ ਬਲੇ ਮਹਿ, ਸਰਬ ਠਉਰ ਨਿਵਾਸ ॥੮॥੧੮੮॥
 ਦੇਹ ਗੇਹ ਨ ਨੇਹ ਸਨੇਹ, ਅਬੇਹ ਨਾਬ ਅਜੀਤ ॥ ਸਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ,
 ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੀਤ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਹਰਤਾ, ਸਰਬ ਦਿਆਲ ਅਦ੍ਵੇਖ ॥

(੨੦੯)

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨ ਜਾਕੋ, ਜਾਤ ਪਾਤ ਨ ਭੇਖ ॥੯॥੧੮੯॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਜਾਕੋ,
ਰਾਗ ਰੂਪ ਨ ਰੰਗ ॥ ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸੂਬ ਘਾਇਕ, ਸੂਬ ਤੇ ਅਨਭੰਗ ॥
ਸੂਬ ਦਾਤਾ ਸੂਬ ਗਿਆਤਾ, ਸੂਬ ਕੋ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ,
ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਲ ॥੧੦॥੧੯੦॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸ੍ਰੀਪਤ, ਸਰਬ ਕੋ ਕਰਤਾਰ ॥
ਬਰਨ ਚਿਹਨ ਨ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਕੋ, ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਕਾਰ ॥ ਜਾਤ ਪਾਤ ਨ ਗੋਤ੍ਰ ਗਾਥਾ,
ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਬਰਨ ॥ ਸੂਬ ਦਾਤਾ ਸੂਬ ਗਿਆਤਾ, ਸੂਬ ਭੂਅ ਕੋ ਭਰਨ ॥੧੧॥੧੯੧॥
ਦੁਸਟ ਗੰਜਨ ਸੱਤ੍ਰ ਭੰਜਨ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਮਾਥ ॥ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤਾ,
ਜਗਤ ਮੈ ਜਿਹ ਗਾਥ ॥ ਭੂਤ ਭੱਬ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਵ ਅਗੰਜ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰੀਪਤ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਅਭੰਜ ॥੧੨॥੧੯੨॥
ਧਰਮ ਕੇ ਅਨ ਕਰਮ ਜੇਤਕ, ਕੀਨ ਤਉਨ ਪਸਾਰ ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਗੰਧਰਬ ਕਿੰਨਰ,
ਮਛ ਕਛ ਅਪਾਰ ॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜਲੇ ਬਲੇ ਮਹਿ, ਮਾਨੀਐ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥
ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਪੁਸਟ ਕਰਤਾ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਹਰਤਾ ਕਾਮ ॥੧੩॥੧੯੩॥
ਦੁਸਟ ਹਰਨਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰਨਾ, ਦਿਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਾਲਕ ਸਤ੍ਰ ਘਾਲਕ,

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੁਕੰਦ ॥ ਅਘੋ ਡੰਡਣ ਦੁਸਟ ਖੰਡਣ, ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ॥
ਦੁਸਟ ਹਰਣੰ ਪੁਸਟ ਕਰਣੰ, ਸਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧੪॥੧੯੪॥
ਸਰਬ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਹਰਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਕੇ ਅਨਕਾਮ ॥ ਸ੍ਰਬ ਖੰਡਣ ਸ੍ਰਬ ਦੰਡਣ,
ਸ੍ਰਬ ਕੇ ਨਿਜ ਭਾਮ ॥ ਸ੍ਰਬ ਭੁਗਤਾ ਸ੍ਰਬ ਜੁਗਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
ਸ੍ਰਬ ਖੰਡਣ ਸ੍ਰਬ ਦੰਡਣ, ਸਰਬ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ॥੧੫॥੧੯੫॥
ਸ੍ਰਬ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਸ੍ਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਨ, ਸਰਬ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਬਿਸੁ ਭਰਤਾ,
ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਦੰਡਣ ਪੁਸਟ ਖੰਡਣ, ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਖੰਡ ॥
ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ, ਜਪਤ ਜਾਪ ਅਮੰਡ ॥੧੬॥੧੯੬॥
ਸ੍ਰਿਸਟ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਜੇਤੇ, ਜਾਨੀਐ ਸਬਚਾਰ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਸ੍ਰੀਪਤਿ,
ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨ ਗਿਆਤਾ, ਸ੍ਰਬ ਮਾਨ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ॥
ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਕਰੇ ਕਈ ਦਿਨ, ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪਇੰਦ੍ਰ ॥੧੭॥੧੯੭॥
ਜਨਮ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਗਿਆਤਾ, ਧਰਮ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ॥ ਬੇਦ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਈ,
ਸਿਵ ਰੁਦ੍ਰ ਅਉ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪਇੰਦ੍ਰ ਬਿਆਸ, ਸਨਕ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ॥

ਗਾਇ ਗਾਇ ਬਕੇ ਸਬੈ ਗੁਨ, ਚਕ੍ਰਤ ਭੇ ਮੁਖ ਚਾਰ ॥੧੮॥੧੯੮॥
ਆਇ ਅੰਤਿ ਨ ਮਧ ਜਾਕੋ, ਭੂਤ ਭਬ ਭਵਾਨ ॥ ਸਤ ਦੁਆਪਰ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਕਲਜੁਗ,
ਚੜ੍ਹ ਕਾਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਬਕੇ ਮਹਾ ਮੁਨ, ਗਾਇ ਗੰਧੂਬ ਅਪਾਰ ॥
ਹਾਰ ਹਾਰ ਬਕੇ ਸਭੈ, ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਪਾਰ ॥੧੯॥੧੯੯॥
ਨਾਰਦ ਆਦਕ ਬੇਦ ਬਿਆਸਕ, ਮੁਨਿ ਮਹਾਨ ਅਨੰਤ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਬਕੇ ਸਭੈ,
ਕਰ ਕੋਟ ਕਸਟ ਦੁਰੰਤ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਬਕੇ ਗੰਧੂਬ, ਨਾਚ ਅਪਛੂ ਅਪਾਰ ॥
ਸੋਧ ਸੋਧ ਬਕੇ ਮਹਾ ਸੁਰ, ਪਾਇਓ ਨਹਿ ਪਾਰ ॥੨੦॥੨੦੦॥
ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ, ਉਚਰਿਓ ਮਤਿ ਸਿਉ ਬੈਨ ॥
ਸਬ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਗਦੀਸ ਕੋ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਧ ਤੈਨ ॥੧॥੨੦੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਕਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕਉਨ ਧਰਮ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ ॥੨॥੨੦੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹ ਜੀਤਬ ਕਹ ਮਰਨ ਹੈ, ਕਵਨ ਸੁਰਗ ਕਹ ਨਰਕ ॥
ਕੋ ਸੁਘੜਾ ਕੋ ਮੂੜਤਾ, ਕਹਾ ਤਰਕ ਅਵਤਰਕ ॥੩॥੨੦੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋ ਨਿੰਦਾ ਜਸ ਹੈ ਕਵਨ, ਕਵਨ ਪਾਪ ਕਹ ਧਰਮ ॥
 ਕਵਨ ਜੋਗ ਕੋ ਭੋਗ ਹੈ, ਕਵਨ ਕਰਮ ਅਪਕਰਮ ॥੪॥੨੦੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹੋ ਸੁ ਸ੍ਰਮ ਕਾਸੋ ਕਹੈ, ਦਮ ਕੋ ਕਹਾ ਕਹੰਤ ॥
 ਕੋ ਸੂਰਾ ਦਾਤਾ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਤੰਤ ਕੋ ਮੰਤ ॥੫॥੨੦੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਜਾ ਕਵਨ, ਹਰਖ ਸੋਗ ਹੈ ਕਵਨ ॥
 ਕੋ ਰੋਗੀ ਰਾਗੀ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਤੱਤ ਮੁਹਿ ਤਵਨ ॥੬॥੨੦੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਵਨ ਰਿਸਟ ਕੋ ਪੁਸਟ ਹੈ, ਕਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਕਵਨ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੈ, ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ ॥੭॥੨੦੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਕਰਮ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ, ਕਹਾ ਭਰਮ ਕੋ ਨਾਸ ॥
 ਕਹਾ ਚਿਤਨ ਕੀ ਚੇਸਟਾ, ਕਹਾ ਅਚੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੮॥੨੦੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਹਾ, ਕਹਾ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ ॥
 ਕੋ ਰੋਗੀ ਸੋਗੀ ਕਵਨ, ਕਹਾ ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਨ ॥੯॥੨੦੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋ ਸੂਰਾ ਸੁੰਦਰ ਕਵਨ, ਕਹਾ ਜੋਗ ਕੋ ਸਾਰ ॥

ਕੋ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨੀ ਕਵਨ, ਕਹੋ ਬਿਚਾਰ ਅਬਿਚਾਰ ॥੧੦॥੨੧੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੀਰਘ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥

ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੰਡਣ, ਅਸੁਰ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਣ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥

ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣ, ਗੂੜ ਗਤੇ ॥

ਅਛੇ ਅਖੰਡੇ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੇ, ਖੰਡ ਉਦੰਡੇ, ਅਲਖ ਮਤੇ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਛੜ ਛਿਤੇ ॥੧॥੨੧੧॥

ਆਸੁਰੀ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਣ, ਪੁਸਟ ਉਦੰਡਣ, ਰੂਪ ਅਤੇ ॥

ਚੰਡਾਸੁਰ ਚੰਡਣ, ਮੁੰਡ ਬਿਹੰਡਣ, ਧੂਮ ਬਿਧੁੰਸਣ, ਮਹਖ ਮਥੇ ॥

ਦਾਨਵ ਪ੍ਰਹਾਰਨ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਨ, ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ, ਉਰਧ ਅਧੇ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥੨॥੨੧੨॥

ਡਾਵਰੂ ਡਵੰਕੈ, ਬਬਰ ਬਵੰਕੈ, ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ, ਤੇਜ ਬਰੰ ॥

ਲੰਕੁੜੀਆ ਫਾਂਧੈ, ਆਯੁਧ ਬਾਂਧੈ, ਸੈਨ ਬਿਮਰਦਨ, ਕਾਲ ਅਸੁਰੰ ॥

ਅਸਟਾਇਧ ਚਮਕੈ, ਭੂਖਣ ਦਮਕੈ, ਅਤਿ ਸਿਤ ਝਮਕੈ, ਫੁੰਕ ਫਨੰ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ, ਦੈਤ ਜਿਣੰ ॥੩॥੨੧੩॥
 ਚੰਡਾਸੁਰ ਚੰਡਣ, ਮੁੰਡ ਬਿਮੁੰਡਣ, ਖੰਡ ਅਖੰਡਣ, ਖੂਨ ਖਿਤੇ ॥
 ਦਾਮਨੀ ਦਮੰਕਣ, ਧੁਜਾ ਫਰੰਕਣ, ਫਣੀ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਜੋਧ ਜਿਤੇ ॥
 ਸਰ ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਮਥੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਤਲ, ਉਰਧ ਅਧੇ ॥੪॥੨੧੪॥
 ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਹਾਸਨ, ਸੁਛਬ ਨਿਵਾਸਨ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰਕਾਸਨ, ਗੂੜ ਗਤੇ ॥
 ਰਕਤਾਸੁਰ ਆਚਨ, ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਮਾਚਨ, ਨ੍ਰਿਦੈ ਨਰਾਚਨ, ਧਰਮ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
 ਸ੍ਰੇਣੰਤ ਅਚਿੰਤੀ, ਅਨਲ ਬਿਵੰਤੀ, ਜੋਗ ਜਯੰਤੀ, ਖੜਗ ਧਰੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ, ਧਰਮ ਕਰੇ ॥੫॥੨੧੫॥
 ਅਘ ਓਘ ਨਿਵਾਰਨ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਜਾਰਨ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਬਾਰਨ, ਸੁਧ ਮਤੇ ॥
 ਫਣੀਅਰ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਬਾਘ ਬਕਾਰਣ, ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਸਾਧ ਮਤੇ ॥
 ਸੈਹਥੀ ਸਨਾਹਨ, ਅਸਟ ਪ੍ਰਬਾਹਨ, ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਨ, ਤੇਜ ਅਤੁਲੰ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਜਲੰ ॥੬॥੨੧੬॥

ਚਾਚਰ ਚਮਕਾਰਨ, ਚਿਛੁਰ ਹਾਰਨ, ਧੂਮ ਧੁੰਕਾਰਨ, ਦ੍ਰੁਪ ਮਥੇ ॥
 ਦਾੜਵੀ ਪ੍ਰਦੰਤੇ, ਜੋਗ ਜਯੰਤੇ, ਮਨੁਜੁ ਮਥੰਤੇ, ਗੂੜ ਕਥੇ ॥
 ਕਰਮ ਪ੍ਰਣਾਸਨ, ਚੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਨ, ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਤੇਜਨ, ਅਸਟ ਭੁਜੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਭਰਮ ਬਿਨਾਸਨ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥੭॥੨੧੭॥
 ਘੁੰਘਰੂ ਘਮੰਕਣ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਮੰਕਣ, ਫਣੀਅਰ ਫੁੰਕਾਰਣ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥
 ਅਸਟਾਟ ਪ੍ਰਹਾਸਨ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਨਿਵਾਸਨ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਣਾਸਨ, ਚਕ੍ਰ ਗਤੇ ॥
 ਕੇਸਰੀ ਪ੍ਰਵਾਹੇ, ਸੁੱਧ ਸਨਾਹੇ, ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ, ਏਕ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਕੁਮਾਰ, ਅਗਾਧ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥੮॥੨੧੮॥
 ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਬੰਦਨ, ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਨ, ਭ੍ਰਿਸਟ ਬਿਨਾਸਨ, ਮ੍ਰਿਤ ਮਥੇ ॥
 ਕਾਵਰੂ ਕੁਮਾਰੇ, ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ, ਆਦ ਕਥੇ ॥
 ਕਿੰਕਣੀ ਪ੍ਰਸੋਹਣ, ਸੁਰ ਨਰ ਮੋਹਣ, ਸਿੰਘਾ ਰੋਹਣ, ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਸਭ ਠਉਰ ਨਿਵਾਸਨ, ਬਾਇ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸ ਅਨਲੇ ॥੯॥੨੧੯॥
 ਸੰਕਟੀ ਨਿਵਾਰਨ, ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਤੁੰਦ ਤਥੇ ॥

ਦੁਖ ਦੋਖ ਦਹੰਤੀ, ਜੁਆਲ ਜਾਯੰਤੀ, ਆਦ ਅਨਾਦ ਅਗਾਧ ਅਛੇ ॥
 ਸੁਧੱਤਾ ਸਮਰਪਣ, ਤਰਕ ਬਿਤਰਕਣ, ਤਪਤ ਪ੍ਰਤਾਪਣ, ਜਪਤ ਜਿਵੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਰਖਣ, ਆਦ ਅਨੀਲ ਅਗਾਧ ਅਭੇ ॥੧੦॥੨੨੦॥
 ਚੰਚਲਾ ਚਖੰਗੀ, ਅਲਕ ਭੁਜੰਗੀ, ਤੁੰਦ ਤੁਰੰਗਣ, ਤਿਛ ਸਰੇ ॥
 ਕਰ ਕਸਾ ਕੁਠਾਰੇ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ, ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ, ਤੂਰ ਭੁਜੇ ॥
 ਦਾਮਨੀ ਦਮੰਕੇ, ਕੇਹਰ ਲੰਕੇ, ਆਦ ਅਤੰਕੇ, ਕੂਰ ਕਥੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਰਕਤਾਸੁਰ ਖੰਡਣ, ਸੁੰਭ ਚਕ੍ਰਤ, ਨਿਸੁੰਭ ਮਥੇ ॥੧੧॥੨੨੧॥
 ਬਾਰਜ ਬਿਲੋਚਨ, ਬ੍ਰਿਤਨ ਬਿਮੋਚਨ, ਸੋਚ ਬਿਸੋਚਨ, ਕਉਚ ਕਸੇ ॥
 ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਹਾਸੇ, ਸੁਕ ਸਰ ਨਾਸੇ, ਸੁਬ੍ਰਿਤ ਸੁਬਾਸੇ, ਦੁਸਟ ਗ੍ਰਾਸੇ ॥
 ਚੰਚਲਾ ਪ੍ਰਅੰਗੀ, ਬੇਦ ਪ੍ਰਸੰਗੀ, ਤੇਜ ਤੁਰੰਗੀ, ਖੰਡ ਸੁਰੰ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦ ਅਨਾਦ ਅਗਾਧ ਉਰਧੰ ॥੧੨॥੨੨੨॥
 ਘੰਟਕਾ ਬਿਰਾਜੈ, ਰੁਣਤ੍ਰੁਣ ਬਾਜੈ, ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਭਾਜੈ, ਸੁਨਤ ਸੁਰੰ ॥
 ਕੋਕਲ ਸੁਨ ਲਾਜੈ, ਕਿਲਬਿਖ ਭਾਜੈ, ਸੁਖ ਉਪਰਾਜੈ, ਮਧ ਉਰੰ ॥

ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੱਝੈ, ਮਨ ਤਨ ਰਿੱਝੈ, ਸਭੈ ਨ ਭੱਜੈ, ਰੋਹ ਰਣੈ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਚੰਡ ਚੱਕ੍ਰਤਨ, ਆਦ ਗੁਰੰ ॥੧੩॥੨੨੩॥
 ਚਾਚਰੀ ਪ੍ਰਜੋਧਨ, ਦੁਸਟ ਬਿਰੋਧਨ, ਰੋਸ ਅਰੋਧਨ, ਕੂਰ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
 ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਪ੍ਰਲੈ ਪ੍ਰਜੰਸਨ, ਜਗ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸੁਧ ਮਤੇ ॥
 ਜਾਲਪਾ ਜਯੰਤੀ, ਸਤ੍ਰ ਮਥੰਤੀ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਦਾਹਨ, ਗਾੜ ਮਤੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਗਤੇ ॥੧੪॥੨੨੪॥
 ਖੜੀਆਣ ਖਤੰਗੀ, ਅਭੈ ਅਭੰਗੀ, ਆਦਿ ਅਨੰਗੀ, ਅਗਾਧ ਗਤੇ ॥
 ਬ੍ਰਿੜਲਾਛ ਬਿਹੰਡਣ, ਚੱਛਰ ਦੰਡਣ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡਣ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
 ਸੁਰ ਨਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਦੁਸਟ ਨਿਵਾਰਣ, ਦੋਖ ਹਰੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਬਿਸ੍ਰੁ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰੇ ॥੧੫॥੨੨੫॥
 ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸੇ, ਉਨਤਨ ਨਾਸੇ, ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ, ਅਤੁਲ ਬਲੇ ॥
 ਦਾਨਵੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਖਣ, ਸਰਵਰ ਵਰਖਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਧ੍ਰਖਣ, ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥
 ਅਸਟਾਇਧ ਬਾਹਣ, ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਣ, ਸੰਤ ਪਨਾਹਣ, ਗੂੜ ਗਤੇ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥੧੬॥੨੨੬॥
 ਦੁਖ ਦੋਖ ਪ੍ਰਭਛਣ, ਸੇਵਕ ਰਛਣ, ਸੰਤ ਪ੍ਰਭਛਣ, ਸੁਧ ਸਰੇ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਸਨਾਹੇ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਦਾਹੇ, ਅਰ ਦਲ ਗਾਹੇ, ਦੋਖ ਹਰੇ ॥
 ਗੰਜਨ ਗੁਮਾਨੇ, ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਵਾਨੇ, ਸੰਤ ਜਮਾਨੇ, ਆਦਿ ਅੰਤੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਸਾਧ ਪ੍ਰਦਛਨ, ਦੁਸਟ ਹੰਤੇ ॥੧੭॥੨੨੭॥
 ਕਾਰਣ ਕਰੀਲੀ, ਗਰਬ ਗਹੀਲੀ, ਜੋਤ ਜਤੀਲੀ, ਤੁੰਦ ਮਤੇ ॥
 ਅਸਟਾਇਧ ਚਮਕਣ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਮਕਣ, ਦਾਮਨ ਦਮਕਣ, ਆਦਿ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
 ਡੁਕਡੁਕੀ ਦਮੰਕੈ, ਬਾਘ ਬਬੰਕੈ, ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ, ਸੁਧ ਗਤੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ, ਅਨਾਦ ਮਤੇ ॥੧੮॥੨੨੮॥
 ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ, ਏਕ ਭਟੇ ॥
 ਪਾਪਾਨ ਬਿਹੰਡਣ, ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਚੰਡਣ, ਖੰਡ ਅਖੰਡਣ, ਕਾਲ ਕਟੇ ॥
 ਚੰਦ੍ਰਾਨਨ ਚਾਰੈ, ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ, ਮੁੰਡ ਮਥੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਧੂਮ੍ਰ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਆਦਿ ਕਥੇ ॥੧੯॥੨੨੯॥

ਰਕਤਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਚੰਡ ਚਕ੍ਰਦਨ, ਦਾਨਵ ਅਰਦਨ, ਬਿੜਾਲ ਬਧੇ ॥
 ਸਰ ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣ, ਦੁਰਜਨ ਧਰਖਣ, ਅਤੁਲ ਅਮਰਖਣ, ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥
 ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਬਿਧੁੰਸਨ, ਸ੍ਰੋਣਤ ਚੁੰਸਨ, ਸੁੰਭ ਨਪਾਤ, ਨਿਸੁੰਭ ਮਥੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ, ਆਦਿ ਅਨੀਲ, ਅਗਾਧ ਕਥੇ ॥੨੦॥੨੩੦॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥

ਤੁਮ ਕਹੋ, ਦੇਵ ਸਰਬੰ ਬਿਚਾਰ ॥ ਜਿਮ ਕੀਓ, ਆਪਿ ਕਰਤੇ ਪਸਾਰ ॥
 ਜਦਪ ਅਭੂਤ, ਅਨਭੈ ਅਨੰਤ ॥ ਤਉ ਕਹੋ, ਜਥਾਮਤ ਤ੍ਰੈਣ ਤੰਤ ॥੧॥੨੩੧॥
 ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ, ਕਾਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਅਦੈ ਅਭੂਤ, ਅਨਭੈ ਦਿਆਲ ॥
 ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਦੁਖ ਦੋਖ ਰਹਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਸਭ ਬੇਦ ਕਹਤ ॥੨॥੨੩੨॥
 ਕਈ ਉਚ ਨੀਚ, ਕੀਨੋ ਬਨਾਉ ॥ ਸਭ ਵਾਰ ਪਾਰ, ਜਾਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ॥
 ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ, ਜਾਨੰਤ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨ ਮੂੜ, ਕਿਉ ਨ ਸੇਵੰਤ ਤਾਹਿ ॥੩॥੨੩੩॥
 ਕਈ ਮੂੜ, ਪੜ੍ਹ ਪੂਜਾ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਸਿੱਧ ਸਾਧ, ਸੂਰਜ ਸਿਵੰਤ ॥
 ਕਈ ਪਲਟ ਸੂਰਜ, ਸਿਜਦਾ ਕਰਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਰੂਪ, ਦੈ ਕੈ ਲਖਾਇ ॥੪॥੨੩੪॥

ਅਨਛਿਜ ਤੇਜ, ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ, ਅਦੈ ਅਨਾਸ ॥
 ਸਭ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇ, ਰਹਤ ਰੂਪ ॥ ਅਨਭੈ ਅਕਾਲ, ਅਛੈ ਸਰੂਪ ॥੫॥੨੩੫॥
 ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਮਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਦੁਖ ਦੋਖ ਹਰਤ, ਦਾਤਾ ਦਿਆਲ ॥
 ਅੰਜਨ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਭੰਜ ਨਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪ੍ਰਭਾਉ, ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਥ ॥੬॥੨੩੬॥
 ਜਿਹ ਜਾਤ ਪਾਤ, ਨਹੀ ਭੇਦ ਭਰਮ ॥ ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਹੀ, ਏਕ ਧਰਮ ॥
 ਜਿਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਦੋਊ, ਏਕ ਸਾਰ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਚਲ ਅਪਾਰ ॥੭॥੨੩੭॥
 ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਇ, ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ॥ ਕਹਿ ਬਾਸ ਤਾਸ, ਕਹਿ ਕਉਨ ਭੇਖ ॥
 ਕਹਿ ਨਾਮ ਤਾਸ ਹੈ, ਕਵਨ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀ, ਪੁਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ॥੮॥੨੩੮॥
 ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਰਣ ਸਰੂਪ ॥ ਜਿਹ ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨਹੀ, ਰੰਗ ਰੂਪ ॥
 ਜਿਹ ਖੇਦ ਭੇਦ ਨਹੀ, ਕਰਮ ਕਾਲ ॥ ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ ਕੀ, ਕਰਤ ਪਾਲ ॥੯॥੨੩੯॥
 ਉਰਧੰ ਬਿਰਹਤ, ਸਿੱਧੰ ਸਰੂਪ ॥ ਬੁੱਧੰ ਅਪਾਲ, ਜੁੱਧੰ ਅਨੂਪ ॥
 ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨਹੀ, ਰੰਗ ਰਾਗ ॥ ਅਨਛਿਜ ਤੇਜ, ਅਨਭਿਜ ਅਦਾਗ ॥੧੦॥੨੪੦॥
 ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਪ, ਬਨ ਤਨ ਦੁਰੰਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਉਚਰੰਤ ॥

ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਇ, ਜਿਹ ਪੈਰ ਪਾਰ ॥ ਦੀਨਾਨ ਦੋਖ ਦਹਿਤਾ, ਉਦਾਰ ॥੧੧॥੨੪੧॥
 ਕਈ ਕੋਟ ਇੰਦ੍ਰ, ਜਿਹ ਪਾਨ ਹਾਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟ ਰੁਦ੍ਰ, ਜੁਗੀਆ ਦੁਆਰ ॥
 ਕਈ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਅਨੰਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਉਚਰੰਤਾ॥੧੨॥੨੪੨॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰਯੇ ॥

ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ, ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ॥
 ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ, ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥
 ਪੋਖਤ ਹੈ, ਜਲ ਮੈ, ਬਲ ਮੈ, ਪਲ ਮੈ; ਕਲ ਕੇ, ਨਹੀ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ, ਦੋਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥੧॥੨੪੩॥
 ਦਾਹਤ ਹੈ, ਦੁਖ ਦੋਖਨ ਕੋ, ਦਲ ਦੁੱਜਨ ਕੇ, ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ॥
 ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ, ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਭਾਰੈ ॥
 ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ, ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ॥
 ਰੋਜੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੋਕਤ, ਰਾਜਕ ਰੋਖ, ਰੂਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜੀ ਨ ਟਾਰੈ ॥੨॥੨੪੪॥
 ਕੀਟ ਪਤੰਗ, ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ, ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ॥

ਦੇਵ ਅਦੇਵ, ਖਪੇ ਅਹੰਮੇਵ, ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ, ਭ੍ਰਮ ਸਿਉ ਭਰਮਾਏ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ, ਹਸੇਬ ਥੱਕੇ ਕਰ, ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥
 ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਉ ਬਿਨਾ, ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ, ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥੨੪੫॥
 ਆਦਿ ਅਨੰਤ, ਅਗਾਧ ਅਦ੍ਵੈਖ, ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿਖ, ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥
 ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ, ਅਨਾਤਮ ਆਪ, ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ, ਅਛਿਦ੍ਰ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ, ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ, ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਹੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏਹੈ ॥੪॥੨੪੬॥
 ਕਾਮ ਨ, ਕ੍ਰੋਧ ਨ, ਲੋਭ ਨ, ਮੋਹ ਨ; ਰੋਗ ਨ, ਸੋਗ ਨ, ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ॥
 ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੇ ਤਨ, ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੋਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਅਜਾਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮੀਨ ਕੋ ਦੇਤ, ਜਮਾਨ ਕੋ ਦੈ ਹੈ ॥
 ਕਾਹੇ ਕੋ ਡੋਲਤ ਹੈ, ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ, ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈ ਹੈ ॥੫॥੨੪੭॥
 ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
 ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਉ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥

ਰਾਖਤ ਹੈ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ ਸੰਬੁਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੇ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ, ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥੨੪੮॥
 ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ, ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ, ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥
 ਭੂਮ ਅਕਾਸ, ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ; ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ, ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੂ ਕੋ; ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ, ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥
 ਖੋਜ ਬਕੇ, ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ; ਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਬ ਨ ਆਵੈ ॥੭॥੨੪੯॥
 ਨਾਰਦ ਸੇ, ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ; ਰੁਮਨਾਰਿਖ ਸੇ, ਸਭਹੂੰ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ; ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਹਰਿ ਹਾਬ ਨ ਆਇਓ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ, ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ; ਸਿੱਧ ਸਨਾਬ, ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਧਿਆਨ ਧਰੋ, ਤਿੰਹ ਕੋ ਮਨ ਮੈ; ਜਿਹ ਕੋ ਅਮਿਤੋਜੁ, ਸਭੈ ਜਗ ਛਾਇਓ ॥੮॥੨੫੦॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ, ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ; ਅਭੇਦ ਨ੍ਰਿਪਾਨ, ਸਭੈ ਪਚਹਾਰੇ ॥
 ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ, ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਰਾਗ ਨ, ਰੂਪ ਨ, ਰੇਖ ਨ; ਰੰਗ ਨ, ਸਾਕ ਨ, ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥

ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ, ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ; ਅਦ੍ਵੈਖ ਜਪਿਓ, ਤਿਨਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੯॥੨੫੧॥
 ਤੀਰਥ ਕੋਟ, ਕੀਏ ਇਸਨਾਨ; ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ, ਮਹਾ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰੇ ॥
 ਦੇਸ ਫਿਰਿਓ, ਕਰਿ ਭੇਸ ਤਪੋਧਨ; ਕੇਸ ਧਰੇ, ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਆਸਨ ਕੋਟ, ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ; ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਯਾਸ, ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨ, ਅੰਤ ਕੇ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥

ੜੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥

ਅੜੁ ਕੇ ਚਲੱਯਾ, ਛਿਤ ਛੜੁ ਕੇ ਧਰੱਯਾ; ਛੜੁਧਾਰੀਯੋ ਕੇ ਛਲੱਯਾ, ਮਹਾਂ ਸੜੁਨ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈਂ ॥
 ਦਾਨ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ, ਮਹਾ ਮਾਨ ਕੇ ਬਢੱਯਾ; ਅਵਸਾਨ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ ਹੈਂ,
 ਕਟੱਯਾ ਜਮਜਾਲ ਹੈਂ ॥ ਜੁੱਧ ਕੇ ਜਿਤੱਯਾ, ਔ ਬਿਰੁਧ ਕੇ ਮਿਟੱਯਾ; ਮਹਾਂ ਬੁਧ ਕੇ ਦਿਵੱਯਾ,
 ਮਹਾਂ ਮਾਨਹੂੰ ਕੇ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਗਿਆਨ ਹੂੰ ਕੇ ਗਿਆਤਾ, ਮਹਾਂ ਬੁਧਤਾ ਕੇ ਦਾਤਾ ਦੇਵ;
 ਕਾਲਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ, ਮਹਾਂ ਕਾਲਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥੧॥੨੫੩॥ ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ,
 ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਪਿਆਵੈ; ਗੌਰ ਗਰਦੇਜੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ, ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਜੋਰੀ ਜੋਗ ਸਾਧੈ,
 ਪਉਨ ਸਾਧਨਾ ਕਿਤੇਕ ਬਾਧੈ; ਆਰਬ ਕੇ ਆਰਬੀ, ਅਰਾਧੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥

ਫਰਾ ਕੇ ਫਿਰੰਗੀ ਮਾਨੈ, ਕੰਧਾਰੀ ਕੁਰੇਸੀ ਜਾਨੈ; ਪਛਮ ਕੇ ਪਛਮੀ, ਪਛਾਨੈ ਨਿਜ ਕਾਮ ਹੈਂ ॥
 ਮਰਹਟਾ ਮਘੇਲੇ, ਤੇਰੀ ਮਨ ਸੋ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ; ਦਿੜਵੈ ਤਿਲੰਗੀ, ਪਹਚਾਨੈ ਧਰਮ ਧਾਮ ਹੈਂ
 ॥੨॥੨੫੪॥ ਬੰਗ ਕੇ ਬੰਗਾਲੀ, ਫਿਰ ਹੰਗ ਕੇ ਫਿਰੰਗਾਵਾਲੀ; ਦਿਲੀ ਕੇ ਦਿਲਵਾਲੀ,
 ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੈ ਚਲਤ ਹੈਂ ॥ ਰੋਹ ਕੇ ਰੁਹੇਲੇ, ਮਾਘ ਦੇਸ ਕੇ ਮਘੇਲੇ;
 ਬੀਰ ਬੰਗਸੀ ਬੁੰਦੇਲੇ, ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਕੋ ਮਲਤ ਹੈਂ ॥ ਗੋਖਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ,
 ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਖਾਵੈ; ਤਿਬਤੀ ਧਿਆਇ, ਦੋਖ ਦੇਹ ਕੇ ਦਲਤ ਹੈਂ ॥
 ਜਿਨੈ ਤੋਹਿ ਧਿਆਇਓ, ਤਿਨੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਾਇਓ; ਸਰਬ ਧਨ ਧਾਮ,
 ਫਲ ਫੂਲ ਸੋ ਫਲਤ ਹੈਂ ॥੩॥੨੫੫॥ ਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨ ਕੋ, ਸੁਰੇਸ ਦਾਨਵਾਨ ਕੋ;
 ਮਹੇਸ ਗੰਗਧਾਨ ਕਉ, ਅਭੇਸ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਨ, ਰਾਗ ਰੂਪ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ;
 ਔਰ ਕਾਹੂ ਪੈ ਨ ਦੀਨ, ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਮੈ ਅਪਾਰ;
 ਸਰਬ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਉਦਾਰ ਹੈਂ, ਅਪਾਰ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਹਾਥੀ ਕੀ ਪੁਕਾਰ,
 ਪਲ ਪਾਛੈ ਪਹੁਚਤ ਤਾਹਿ; ਚੀਟੀ ਕੀ ਚਿੰਘਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸੁਨੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥੪॥੨੫੬॥
 ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੁਆਰ, ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਚਾਰ; ਕੇਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰ,

ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕੇਤੇ ਸਸ ਰਾਸੀ, ਕੇਤੇ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ; ਕੇਤੇ ਮੁੰਡੀਆ ਉਦਾਸੀ,
ਜੋਗ ਦੁਆਰ ਦਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕੇਤੇ ਮਹਾਂਦੀਨ, ਕੇਤੇ ਬਿਆਸ ਸੇ ਪ੍ਰਬੀਨ; ਕੇਤੇ ਕੁਮੇਰ ਕੁਲੀਨ,
ਕੇਤੇ ਜਛ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਬਿਚਾਰ, ਪੈ ਨ ਪੂਰਨ ਕੋ ਪਾਵੈ ਪਾਰ; ਤਾਹੀ ਤੇ ਅਪਾਰ,
ਨਿਰਾਧਾਰ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥੫॥੨੫੭॥ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ, ਨਿਰਾਧਾਰ ਹੈਂ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ;
ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਪੈ ਅਪਾਰ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਪਰਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ;
ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਹੂਕੇ ਰਾਸੀ ਹੈ, ਅਨਾਸੀ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਹੂ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕੀ,
ਬਾਪ ਹੂੰ ਨ ਮਾਇ ਤਾਕੀ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾ ਕੀ, ਸੁ ਛਟਾ ਕੈ ਅਨਮਾਨੀਐ ॥
ਤੇਜ ਹੂੰ ਕੋ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈਂ; ਕਿ ਮੋਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈਂ,
ਨਿਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥੬॥੨੫੮॥ ਤੇਜ ਹੂੰ ਕੋ ਤਰੁ ਹੈਂ, ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈਂ;
ਕਿ ਸੁੱਧਤਾ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਿਧੱਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੈਂ ॥ ਕਾਮਨਾ ਕੀ ਖਾਨ ਹੈਂ,
ਕਿ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੈਂ; ਬਿਰਕਤਤਾ ਕੀ ਬਾਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁਧ ਕੋ ਉਦਾਰ ਹੈਂ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੋ ਭੂਪ ਹੈਂ; ਕਿ ਰੂਪਹੂੰ ਕੋ ਰੂਪ ਹੈਂ, ਕੁਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹੈਂ ॥
ਦੀਨਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹੈਂ, ਗਨੀਮਨ ਕੋ ਗਾਰਕ ਹੈਂ; ਸਾਧਨ ਕੋ ਰਛਕ ਹੈਂ,

ਗੁਨਨ ਕੋ ਪਹਾਰ ਹੈ ॥੭॥੨੫੯॥ ਸਿੱਧ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਕਿ ਬੁੱਧ ਕੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈ;
ਕਿ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੋ ਅਭੂਤ ਹੈ, ਕਿ ਅਛੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿੰਦਾ ਹੈ,
ਕਿ ਖੂਬੀ ਕੋ ਦਿਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਗਨੀਮਨ ਗਰਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ ॥
ਕਾਲ ਹੁੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈ, ਕਿ ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈ; ਕਿ ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੋ ਪੋਖਤ ਹੈ,
ਕਿ ਬ੍ਰਿਧਤਾ ਕੀ ਬਾਸੀ ਹੈ ॥ ਜੋਗ ਹੁੰ ਕੇ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਕਿ ਤੇਜ ਹੁੰ ਕੇ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈ;
ਕਿ ਮੋਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ, ਕਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ ॥੮॥੨੬੦॥ ਰੂਪ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ,
ਕਿ ਬੁੱਧ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ, ਕਿ ਸਿੱਧਤਾ ਕੋ ਬਾਸ ਹੈ, ਕਿ ਬੁਧਹੁੰ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈ ॥
ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈ, ਨਿਰੰਜਨ ਅਭੇਵ ਹੈ; ਅਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈ, ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈ ॥
ਜਾਨ ਕੋ ਬਚਯਾ ਹੈ, ਇਮਾਨ ਕੋ ਦਿਵਯਾ ਹੈ; ਜਮ ਜਾਲ ਕੋ ਕਟਯਾ ਹੈ;
ਕਿ ਕਾਮਨਾ ਕੋ ਕਰ ਹੈ ॥ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੈ, ਅਖੰਡਣ ਕੋ ਖੰਡ ਹੈ;
ਮਹੀਪਨ ਕੋ ਮੰਡ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ਨ ਨਰੁ ਹੈ ॥੯॥੨੬੧॥ ਬਿਸ੍ਵ ਕੋ ਭਰਨ ਹੈ,
ਕਿ ਅਪਦਾ ਕੋ ਹਰਨ ਹੈ; ਕਿ ਸੁਖ ਕੋ ਕਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ॥
ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ, ਪਾਰਾਵਾਰ ਹੁੰ ਕੋ ਪਾਰ ਜਾਕੋ; ਕੀਜਤ ਬਿਚਾਰ,

ਸੁਬਿਚਾਰ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਗਾਵੈ, ਹਬਸੀ ਹਲੱਬੀ ਧਿਆਵੈ;
 ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ, ਆਸਾ ਤੇ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ, ਮਹਾਦੇਵ ਹੂੰ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈਂ;
 ਨਿਰੰਜਨ ਅਭੇਵ ਨਾਥ, ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸ ਹੈਂ ॥੧੦॥੨੬੨॥ ਅੰਜਨ ਬਿਹੀਨ ਹੈਂ,
 ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈਂ; ਕਿ ਸੇਵਕ ਅਧੀਨ ਹੈਂ, ਕਟੱਯਾ ਜਮ ਜਾਲ ਕੇ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ,
 ਮਹਾਦੇਵ ਹੂੰ ਕੇ ਦੇਵ ਨਾਥ; ਭੂਮ ਕੇ ਭੁਜੱਯਾ ਹੈਂ, ਮੁਹੀਯਾ ਮਹਾ ਬਾਲ ਕੇ ॥
 ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ, ਮਹਾ ਸਾਜ ਹੂੰ ਕੇ ਸਾਜਾ; ਮਹਾ ਜੋਗ ਹੂੰ ਕੇ ਜੋਗ ਹੈਂ,
 ਧਰੱਯਾ ਦੁਮ ਛਾਲ ਕੇ ॥ ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਕਰ ਹੈ, ਕਿ ਬੁਧੱਤਾ ਕੇ ਹਰ ਹੈਂ;
 ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੇ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਲ ਹੈ ਕੁਚਾਲ ਕੇ ॥੧੧॥੨੬੩॥ ਛੀਰ ਕੈਸੀ ਛੀਰਾਵਧ,
 ਛਾਛ ਕੈਸੀ ਛਤ੍ਰਾਨੇਰ; ਛਪਾਕਰ ਕੈਸੀ ਛਬ, ਕਾਲਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਕੂਲਕੇ ॥ ਹੰਸਨੀ ਸੀ ਸੀਹਾਰੂਮ,
 ਹੀਰਾ ਸੀ ਹੁਸੈਨਾਬਾਦ; ਗੰਗਾ ਕੈਸੀ ਧਾਰ ਚਲੀ, ਸਾਤੋ ਸਿੰਧ ਰੂਲ ਕੇ ॥
 ਪਾਰਾ ਸੀ ਪਲਾਉ ਗਢ, ਰੂਪਾ ਕੈਸੀ ਰਾਮਪੁਰ; ਸੋਰਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ,
 ਨੀਕੇ ਰਹੀ ਝੂਲ ਕੇ ॥ ਚੰਪਾਸੀ ਚੰਦੇਰੀ ਕੋਟ, ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜਿ; ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ,
 ਰਹੀ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ਫੂਲ ਕੇ ॥੧੨॥੨੬੪॥ ਫਟਕ ਸੀ ਕੈਲਾਸ ਕਮਾਉ ਗਢ,

ਕਾਂਸੀ ਪੁਰ; ਸੀਸਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ, ਨੀਕੈ ਸੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਹਿੱਮਾ ਸੀ ਹਿਮਾਲੈ,
 ਹਰ ਹਾਰ ਸੀ ਹਲਬਾਨੇਰ; ਹੰਸ ਕੈਸੀ ਹਾਜੀਪੁਰ, ਦੇਖੇ ਮੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥
 ਚੰਦਨ ਸੀ ਚੰਪਾਵਤੀ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੀ ਚੰਦ੍ਰਾਗਿਰ; ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜ,
 ਜੋਨ ਜੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਰੰਗਾ ਸਮ ਰੰਗਧਾਰ, ਬਕਾਨ ਸੀ ਬਿਲੰਦਾਵਾਦ;
 ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੀ ਉਜਿਆਰੀ, ਸੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥੧੩॥੨੬੫॥ ਫਰਾ ਸੀ ਫਿਰੰਗੀ,
 ਫਰਾਸੀਸ ਕੇ ਦੁਰੰਗੀ; ਮਕਰਾਨ ਕੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗੀ, ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਗਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਭਖਰੀ ਕੰਧਾਰੀ,
 ਗੌਰ ਗਖਰੀ ਗਰਦੇਜਾ ਚਾਰੀ; ਪੌਨ ਕੇ ਅਹਾਰੀ, ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਅਤੁ ਹੈ ॥
 ਪੂਰਬ ਪਲਾਉ, ਕਾਮ ਰੂਪ ਔ ਕਮਾਉ; ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੈ ਬਿਰਾਜੈ,
 ਜਹਾ ਜਹਾ ਜਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪੀ, ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਅਤਾਪੀ ਨਾਥ;
 ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੋ, ਨ ਪਾਰ ਪਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥੧੪॥੨੬੬॥

ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥

ਅਦੈ ਅਨਾਸ, ਆਸਨ ਅਡੋਲ ॥ ਅਦੈ ਅਨੰਤ, ਉਪਮਾ ਅਤੋਲ ॥
 ਅਛੈ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਜਕਤ ਨਾਥ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ, ਸਰਬਾ ਪ੍ਰਮਾਥ ॥੧॥੨੬੭॥

ਜੱਹ ਤੱਹ ਮਹੀਪ, ਬਨਤਨ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ॥ ਸੋਭਾ ਬਸੰਤ, ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ॥
 ਬਨਤਨ ਦੁਰੰਤ, ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮਹਾਨ ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਫੁੱਲ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ॥੨॥੨੬੮॥
 ਫੁਲਤੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲ, ਲਹਿ ਲਹਿਤ ਮੋਰ ॥ ਸਿਰ ਢੁਰਹਿ ਜਾਨ, ਮਨ ਮਥਹ ਚੋਰ ॥
 ਕੁਜਰਤ ਕਮਾਲ, ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ, ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ॥੩॥੨੬੯॥
 ਜੱਹ ਤੱਹ ਬਿਲੋਕ, ਤੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਸੋਹ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹ, ਅਮਿਤੋਜ ਮੋਹ ॥
 ਰੋਸੰ ਬਿਰਹਤ, ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਫੁੱਲ, ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਨ ॥੪॥੨੭੦॥
 ਬਨ ਤਨ ਮਹੀਪ, ਜਲ ਥਲ ਮਹਾਨ ॥ ਜੱਹ ਤੱਹ ਪ੍ਰਸੋਹ, ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥
 ਜਗ ਮਗਤ ਤੇਜ, ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਅੰਬਰ ਜਮੀਨ, ਜਿਹ ਜਪਤ ਜਾਪ ॥੫॥੨੭੧॥
 ਸਾਤੋ ਅਕਾਸ, ਸਾਤੋ ਪਤਾਰ ॥ ਬਿਬਰਿਓ ਅਦ੍ਰਿਸਟ, ਜਿਹ ਕਰਮ ਜਾਰਿ ॥

ਉਸਤਤ ਸੰਪੂਰਨੰ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗਿਰੰਥ ਲਿਖਯਤੇ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੋ, ਕਰੋਂ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਪੂਰਨ ਕਰੋਂ ਗਿਰੰਥ ਇਹ, ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੧॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ॥

ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡ, ਖਲ ਦਲ ਖੰਡ, ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡ, ਬਰਬੰਡ ॥

ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਜੋਤਿ ਅਮੰਡ, ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੰ ॥

ਸੁਖ ਸੰਤਾਂ ਕਰਣੇ, ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੇ, ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਣੇ, ਅਸ ਸਰਣੇ ॥

ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣ, ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ, ਜੈ ਤੇਗੰ ॥੨॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸਦਾ ਏਕ ਜੋਤਜੰ, ਅਜੂਨੀ ਸਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਭੂਪੰ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਜੰ, ਨਰੂਪੰ ਨ੍ਰਿਬਾਣੰ ॥ ਕਲੰ ਕਾਰਣੇਯੰ, ਨਮੋ ਖੜਗ ਪਾਣੰ ॥੩॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰ, ਨਿਤਜੰ ਨਿਰਾਲੰ ॥ ਨ ਬ੍ਰਿਧੰ ਬਿਸੇਖੰ, ਨ ਤਰੁਨੰ ਨ ਬਾਲੰ ॥
 ਨ ਰੰਕੰ ਨ ਰਾਯੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਰੰਗੰ ਨ ਰਾਗੰ, ਅਪਾਰੰ ਅਭੇਖੰ ॥੪॥
 ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ, ਨ ਰੰਗੰ ਨ ਰਾਗੰ ॥ ਨ ਨਾਮੰ ਨ ਠਾਮੰ, ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਜਾਗੰ ॥
 ਨ ਦ੍ਰੈਖੰ ਨ ਭੇਖੰ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਿਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ, ਸੁ ਪਰਮੰ ਪਵਿਤ੍ਰਯੰ ॥੫॥
 ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥
 ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਨੀਲੰ ਅਨਾਦੰ ॥ ਪਰੇਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਸਦਾ ਨ੍ਰਿਬਿਖਾਦੰ ॥੬॥
 ਸੁ ਆਦੰ ਅਨਾਦੰ, ਅਨੀਲੰ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਦ੍ਰੈਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਮਹੇਸੰ ਮਹੰਤੰ ॥
 ਨ ਰੇਖੰ ਨ ਸੇਖੰ, ਨ ਦ੍ਰੋਹੰ ਨ ਮੋਹੰ ॥ ਨ ਕਾਮੰ ਨ ਕ੍ਰੋਧੰ, ਅਜੋਨੀ ਅਜੋਹੰ ॥੭॥
 ਪਰੇਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ, ਪੁਨੀਤੰ ਪੁਰਾਣੰ ॥ ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ, ਭਵਿਖਯੰ ਭਵਾਣੰ ॥
 ਨ ਰੋਗੰ ਨ ਸੋਗੰ, ਸੁ ਨਿਤਿਯੰ ਨਵੀਨੰ ॥ ਅਜਾਯੰ ਸਹਾਯੰ, ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ॥੮॥

ਸੁ ਭੂਤੰ ਭਵਿਖੰ, ਭਵਾਨੰ ਭਵੇਯੰ ॥ ਨਮੋ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰੰ, ਨਮੋ ਨ੍ਰਿਜੁਰੇਯੰ ॥
 ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੰ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬ ਨਿਤਿਯੰ, ਸੁ ਰਾਜਾ ਧਿਰਾਜੰ ॥੯॥
 ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਦ੍ਵੈਖੰ ॥ ਨ ਰਾਗੰ ਨ ਰੰਗੰ, ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ॥
 ਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਮਹਾਂ ਜੋਗ ਜੋਗੰ ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ, ਮਹਾਂ ਭੋਗ ਭੋਗੰ ॥੧੦॥
 ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੰ, ਤਾਮਸੰ ਸਾਤਕੇਯੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੋ ਰੂਪ ਧਾਰੇ, ਨਰੇਯੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਦੇਵੀਯੰ ਦੇਵਤੰ, ਦਈਤ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਧਾਰੇ, ਅਨੂਪੰ ॥੧੧॥
 ਕਹੂੰ ਫੂਲ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਭਲੇ ਰਾਜ ਫੂਲੇ ॥ ਕਹੂੰ ਭਵਰ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਭੂਲੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਪਵਨ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਬਹੇ ਬੇਗਿ ਐਸੇ ॥ ਕਹੇ ਮੋ ਨ ਆਵੈ, ਕਬੋ ਤਾਹਿ ਕੈਸੇ ॥੧੨॥
 ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਬਾਜੇ ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਰਧੀ ਹੈ, ਧਰੇ ਬਾਨ ਰਾਜੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ ਹ੍ਵੈਕੈ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮੋਹੇ ॥ ਕਹੂੰ ਕਾਮਕੀ ਜਿਉ, ਧਰੇ ਰੂਪ ਸੋਹੇ ॥੧੩॥
 ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਸ ਤਾਂਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥
 ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾਂਕੋ, ਕਹਾਂ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਬਖਾਨੋ, ਕਹੇ ਮੋ ਨ ਆਵੈ ॥੧੪॥
 ਨ ਤਾਕੋ ਕੋਈ, ਤਾਤ ਮਾਤੰ ਨ ਭਾਯੰ ॥ ਨ ਪੁਤ੍ਰੰ ਨ ਪੌਤ੍ਰੰ, ਨ ਦਾਯਾ ਨ ਦਾਯੰ ॥

ਮਹਾਂ ਗਰਜ ਗਰਜੰ ॥ ਸੁਣੇ ਦੂਤ ਲਰਜੰ ॥ ਸ੍ਰਵੰ ਸ੍ਰੋਣ ਸੋਹੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥੨੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸ੍ਰਿਜੇ ਸੇਤਜੰ ਜੇਰਜੰ, ਉਤਭੁਜੇਵੰ ॥ ਰਚੇ ਅੰਡਜੰ, ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਏਵੰ ॥

ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾਯੰ, ਜਿਮੀ ਆਸਮਾਣੰ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਕਥਿਯੰ, ਕੁਰਾਣੰ ਪੁਰਾਣੰ ॥੨੪॥

ਰਚੇ ਰੈਣ ਦਿਵਸੰ, ਬਧੇ ਸੂਰ ਚੰਦ੍ਰੰ ॥ ਠਟੇ ਦਈਵ ਦਾਨੋ, ਰਚੇ ਬੀਰ ਬਿੰਦ੍ਰੰ ॥

ਕਰੀ ਲੋਹ ਕਲਮੰ, ਲਿਖਿਯੋ ਲੇਖ ਮਾਥੰ ॥ ਸਬੈ ਜੇਰ ਕੀਨੋ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਹਾਥੰ ॥੨੫॥

ਕਈ ਮੇਟ ਡਾਰੇ, ਉਸਾਰੇ ਬਨਾਏ ॥ ਉਪਾਰੇ ਗੜੇ, ਫੇਰਿ ਮੇਟੇ ਉਪਾਏ ॥

ਕ੍ਰਿਆ ਕਾਲ ਜੂ ਕੀ, ਕਿਨੂ ਨ ਪਛਾਨੀ ॥ ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹੈਰੈ, ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹਾਨੀ ॥੨੬॥

ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਕੀਟ, ਕੋਟੈ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ, ਮੇਟਿ ਡਾਰੇ, ਉਪਾਏ ॥

ਮਹਾਂਦੀਨ ਕੇਤੇ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਮਾਂਝ ਹੂਏ ॥ ਸਮੈ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ, ਅੰਤਿ ਮੂਏ ॥੨੭॥

ਜਿਤੇ ਅਉਲੀਆ, ਅੰਬੀਆ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਜੀਤਾ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥

ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੁਇ, ਬਿਸਨ ਆਏ ॥ ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਖਾਪਿਓ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਏ ॥੨੮॥

ਜਿਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸੇ, ਹੋਤ ਆਏ ॥ ਤਿਤਿਓ ਕਾਲ ਖਾਪਾ, ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਏ ॥

ਜਿਤੇ ਅਉਲੀਆ ਅੰਬੀਆ, ਗਉਸ ਹੁਵੈ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਅੰਤ ਦਾੜਾ ਤਲੈ ਹੈਂ ॥੨੯॥
 ਜਿਤੇ ਮਾਨਧਾਤਾਦਿ, ਰਾਜਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਭੈ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਕਾਲ, ਜੇਲੈ ਚਲਾਏ ॥
 ਜਿਨੈ ਨਾਮ ਤਾਕੇ ਉਚਾਰੇ, ਉਬਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਸਾਮ ਤਾਂਕੀ, ਲਖੇ ਕੋਟ ਮਾਰੇ ॥੩੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਮੱਕਹਿੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਧੁਣੰ ਨੇਵਰਾਣੰ ॥ ਘੁਰੰ ਘੁੰਘ੍ਰਯਾਣੰ ॥੩੧॥
 ਚਤੁਰ ਬਾਂਹ ਚਾਰੰ ॥ ਨਿਜੂਟੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ ਪਾਂਸ ਸੋਹੰ ॥ ਜਮੰ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥੩੨॥
 ਸੁਭੰ ਜੀਭ ਜੁਆਲੰ ॥ ਸੁ ਦਾੜ੍ਹਾਂ ਕਰਾਲੰ ॥ ਬਜੀ ਬੰਬ ਸੰਖੰ ॥ ਉਠੇ ਨਾਦ ਬੰਖੰ ॥੩੩॥
 ਸੁਭੰ ਰੂਪ ਸਿਆਮੰ ॥ ਮਹਾ ਸੋਭ ਧਾਮੰ ॥ ਛਬੇ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰੰ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ ॥੩੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਸਿਰੰ ਸੇਤ ਛਤ੍ਰੰ, ਸੁ ਸੁਭੰ ਬਿਰਾਜੰ ॥ ਲਖੇ ਛੈਲ ਛਾਇਆ, ਕਰੇ ਤੇਜ ਲਾਜੰ ॥
 ਬਿਸਾਲਾਲ ਨੈਨੰ, ਮਹਾਰਾਜ ਸੋਹੰ ॥ ਢਿਰੰ ਅੰਸੁਮਾਲੰ, ਹਸੰ ਕੋਟ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥੩੫॥
 ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਧਾਰੇ, ਮਹਾਰਾਜ ਸੋਹੰ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆਨ ਕੇ, ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਹੈਕੈ, ਧਰੇ ਬਾਨ ਪਾਨੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਪ ਹੈਕੈ, ਬਜਾਏ ਨਿਸਾਨੰ ॥੩੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਧਾਰੇ ॥ ਛਕੇ ਛੈਲ ਭਾਰੇ ॥ ਲਏ ਖੱਗ ਐਸੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਜੈਸੇ ॥੩੭॥
 ਜੁਰੇ ਜੰਗ ਜੋਰੰ ॥ ਕਰੇ ਜੁੱਧ ਘੋਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਦਿਆਲੰ ॥ ਸਦਾਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥੩੮॥
 ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ ॥ ਸਭੈ ਲੋਕ ਭੂਪੰ ॥ ਅਜੇਯੰ ਅਜਾਯੰ ॥ ਸਰਨਿਯੰ ਸਹਾਯੰ ॥੩੯॥
 ਤਪੈ ਖੱਗ ਪਾਨੰ ॥ ਮਹਾਂ ਲੋਕ ਦਾਨੰ ॥ ਭਵਿਖਿਅੰ ਭਵੇਅੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਜੁਰੇਅੰ ॥੪੦॥
 ਮਧੋ ਮਾਨ ਮੁੰਡੰ ॥ ਸੁਭੰ ਰੁੰਡ ਝੁੰਡੰ ॥ ਸਿਰੰ ਸੇਤ ਛੱਤ੍ਰੰ ॥ ਲਸੰ ਹਾਥ ਅੱਤ੍ਰੰ ॥੪੧॥
 ਸੁਣੇ ਨਾਦ ਭਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਸੇ ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਦਿਸਾ ਬਸਤ੍ਰ ਰਾਜੰ ॥ ਸੁਣੇ ਦੋਖ ਭਾਜੰ ॥੪੨॥
 ਸੁਣੇ ਗੱਦ ਸੱਦੰ ॥ ਅਨੰਤੰ ਬਿਹੱਦੰ ॥ ਘਟਾ ਜਾਣੁ ਸਿਆਮੰ ॥ ਦੁਤੰ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥੪੩॥
 ਚਤੁਰ ਬਾਂਹ ਚਾਰੰ ॥ ਕਰੀਟੰ ਸੁ ਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰੰ ॥ ਦਿਪੈ ਕੂਰ ਬੱਕ੍ਰੰ ॥੪੪॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰਾਜਿਅੰ ॥ ਨਿਹਾਰ ਕਾਮੁ ਲਾਜਿਯੰ ॥ ਅਲੋਕ ਲੋਕ ਸੋਭਿਅੰ ॥
 ਬਿਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋਭਿਅੰ ॥੪੫॥ ਚਮੱਕਿ ਚੰਦ੍ਰ ਸੀਸਿਯੰ ॥ ਰਹਿਯੋ ਲਜਾਇ ਈਸਯੰ ॥
 ਸੁ ਸੋਭ ਨਾਗ ਭੂਖਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਦੁਸਟ ਦੂਖਣੰ ॥੪੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਧਾਰੀਯੰ ॥
 ਕਰੋਰ ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੰ ॥ ਗਦਾ ਗ੍ਰਿਸਟ ਪਾਣਿਯੰ ॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਤਾਣਿਯੰ ॥੪੭॥

ਸਬਦ ਸੰਖ ਬੱਜਿਯੰ ॥ ਘਣੰਕਿ ਘੁੰਘਰ ਗੱਜਿਯੰ ॥ ਸਰਨਿ ਨਾਬ ਤੋਰੀਯੰ ॥
 ਉਬਾਰ ਲਾਜ ਮੋਰੀਯੰ ॥੪੮॥ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਸੋਹੀਯੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਦੇਵ ਮੋਹੀਯੰ ॥
 ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਲੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੇਵਲੰ ॥੪੯॥ ਸੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕਿਯੰ ॥
 ਧਰੇ ਸਰੂਪ ਅਨੇਕਿਯੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਰਾਜਈ ॥ ਬਿਲੋਕ ਪਾਪ ਭਾਜਈ ॥੫੦॥
 ਅਲੰਕ੍ਰਿਤੰ ਸੁ ਦੇਹਯੰ ॥ ਤਨੋ ਮਨੋ ਕਿ ਮੋਹਿਯੰ ॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਧਾਰਹੀ ॥
 ਅਨੇਕ ਸਤ੍ਰ ਟਾਰਹੀ ॥੫੧॥ ਘਮਕਿ ਘੁੰਘਰੰ ਸੁਰੰ ॥ ਨਵੰ ਨਨਾਦ ਨੂਪਰੰ ॥
 ਪ੍ਰਜੁਆਲ ਬਿੱਜੁਲੰ ਜੁਲੰ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਨਿਰਮਲੰ ॥੫੨॥ **ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥**
 ਨਵ ਨੇਵਰ ਨਾਦ, ਸੁਰੰ ਨ੍ਰਿਮਲੰ ॥ ਮੁਖ ਬਿਜੁਲ, ਜੁਆਲ ਘਣੰ ਪ੍ਰਜੁਲੰ ॥
 ਮਦਰਾ ਕਰ ਮੱਤ, ਮਹਾਂ ਭਭਕੰ ॥ ਬਨ ਮੈ ਮਨੋ ਬਾਘ ਬੱਚਾ, ਬਬਕੰ ॥੫੩॥
 ਭਵ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ, ਭਵੰ ॥ ਕਲ ਕਾਰਣ, ਉਬਾਰਣ ਏਕ ਤੁਵੰ ॥
 ਸਭ ਠੋੜ ਨਿਰੰਤਰ, ਨਿਤ ਨਯੰ ॥ ਮ੍ਰਿਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ, ਤੁਯੰ ਸੁ ਭਯੰ ॥੫੪॥
 ਦ੍ਰਿੜਦਾੜ ਕਰਾਲ, ਦ੍ਰੈ ਸੇਤ ਉਧੰ ॥ ਜਿੰਹ ਭਾਜਤ ਦੁਸਟ, ਬਿਲੋਕ ਜੁਧੰ ॥
 ਮਦ ਮੱਤ, ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਕਰਾਲ ਧਰੰ ॥ ਜਖ ਸੱਦ, ਸੁਰਾ ਸੁਰਯੰ ਉਚਰੰ ॥੫੫॥

ਨਵ ਕਿੰਕਣ, ਨੇਵਰ ਨਾਦ ਹੂਅੰ ॥ ਚਲ ਚਾਲ, ਸਭਾ ਚਲ ਕੰਪ ਭੂਅੰ ॥
 ਘਣ ਘੁੰਘਰ ਘੰਟਣ ਘੋਰ ਸੁਰੰ ॥ ਚਰ ਚਾਰ, ਚਰਾ ਚਰਯੰ ਹੁਹਰੰ ॥੫੬॥
 ਚਲ ਚੌਦਹੂੰ ਚੱਕ੍ਰਨ, ਚੱਕ੍ਰ ਫਿਰੰ ॥ ਬਢਵੰ ਘਟਵੰ, ਹਰੀਅੰ ਸੁਭਰੰ ॥
 ਜਗ ਜੀਵ ਜਿਤੇ, ਜਲਯੰ ਥਲਯੰ ॥ ਅਸ ਕੋ, ਜੁ ਤਵਾਇ ਸੁਅੰ ਮਲਯੰ ॥੫੭॥
 ਘਟ ਭਾਦਵ ਮਾਸ ਕੀ, ਜਾਣ ਸੁਭੰ ॥ ਤਨ ਸਾਵਰੇ ਰਾਵਰੇਅੰ, ਹੁਲਸੰ ॥
 ਰਦ ਪੰਗਤ, ਦਾਮਨੀਅੰ ਦਮਕੰ ॥ ਘਨ ਘੁੰਘਰ, ਘੰਟ ਸੁਰੰ ਘਮਕੰ ॥੫੮॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਘਟਾ ਸਾਵਣੰ, ਜਾਣ ਸਜਾਮੰ ਸੁਹਾਯੰ ॥ ਮਣੀ ਨੀਲ ਨਰਿਯੰ, ਲਖੰ ਸੀਸ ਨਿਆਯੰ ॥
 ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਸਜਾਮੰ, ਮਹਾਂ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥ ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਰੂਪੰ, ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥੫੯॥
 ਫਿਰੈ ਚੱਕ੍ਰ, ਚਉਦਹੂੰ, ਪੁਰੀਯੰ ਮਧਿਆਣੰ ॥ ਇਸੋ ਕੌਨ ਬੀਯੰ, ਫਿਰੈ ਆਇਸਾਣੰ ॥
 ਕਹੋ ਕੁੰਟ ਕੌਨੈ, ਬਿਖੈ ਭਾਜ ਬਾਚੈ ॥ ਸਭੰ ਸੀਸ ਕੇ ਸੰਗ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਨਾਚੈ ॥੬੦॥
 ਕਰੇ ਕੋਟ ਕੋਊ, ਧਰੇ ਕੋਟ ਓਟੰ ॥ ਬਚੈਗੋ ਨ ਕਿਉ ਹੂੰ, ਕਰੈ ਕਾਲ ਚੋਟੰ ॥
 ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇਤੇ, ਪੜੰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਕੀ, ਨਹੀ ਔਰ ਓਟੰ ॥੬੧॥

ਵਹੈ ਅੰਤ ਕੋ, ਪਾਵ ਨਾਂਗੋ ਪਧਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਹਠੀ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥੬੮॥
 ਜਿਨੈ ਖੰਡੀਅੰ ਦੰਡ, ਧਾਰੰ ਅਪਾਰੰ ॥ ਕਰੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰ, ਚੇਰੇ ਦੁਆਰੰ ॥
 ਜਿਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਜੀਤ ਕੈ, ਛੋਡ ਡਾਰੇ ॥ ਵਹੈ ਦੀਨ ਦੇਖੇ, ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥੬੯॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਹੂਏ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਮੂਏ ॥ ਜਿਤੇ ਕਿਸਨ ਹੁਇ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜੈ ਹੈਂ ॥੭੦॥
 ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਹੋਸੀ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾਸੀ ॥ ਜਿਤੇ ਬੋਧ ਹੁਇ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਛੈ ਹੈਂ ॥੭੧॥
 ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਰਾਯੰ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾਯੰ ॥ ਜਿਤੇ ਦਈਤ ਏਸੰ ॥ ਤਿਤਿਯੋ ਕਾਲ ਲੇਸੰ ॥੭੨॥
 ਨਰਸਿੰਘਾ ਅਵਤਾਰੰ ॥ ਵਹੇ ਕਾਲ ਮਾਰੰ ॥ ਬਡੋ ਦੰਡ ਧਾਰੀ ॥ ਹਣਿਓ ਕਾਲ ਭਾਰੀ ॥੭੩॥
 ਦਿਜੰ ਬਾਵਨੇਯੰ ॥ ਹਣਿਓ ਕਾਲ ਤੇਯੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਛ ਮੁੰਡੰ ॥ ਫੰਧਿਓ ਕਾਲ ਝੁੰਡੰ ॥੭੪॥
 ਜਿਤੇ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥ ਜਿਤੇ ਸਰਨ ਜੈਹੈਂ ॥ ਤਿਤਿਓ ਰਾਖ ਲੈਹੈਂ ॥੭੫॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂਕੀ, ਨ ਅਉਰੈ ਉਪਾਯੰ ॥ ਕਹਾ ਦੇਵ ਦਈਤੰ, ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਯੰ ॥
 ਕਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੰ, ਕਹਾਂ ਉਮਰਾਯੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂਕੀ, ਨ ਕੋਟੈ ਉਪਾਯੰ ॥੭੬॥

ਜਿਤੇ ਜੀਵ ਜੰਤੰ, ਸੁ ਦੁਨੀਅੰ ਉਪਾਯੰ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤਿ ਕਾਲੰ, ਬਲੀ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥
 ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾਂਕੀ, ਨਹੀ ਔਰ ਓਟੰ ॥ ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇਤੇ, ਪੜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋਟੰ ॥੭੭॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇਕ ਰਾਜ ਰੰਕਯੰ ॥ ਹਨੇ ਸੁ ਕਾਲ ਬੰਕਯੰ ॥ ਜਿਤੇਕ ਲੋਕ ਪਾਲਯੰ ॥
 ਨਿਦਾਨ ਕਾਲ ਦਾਲਯੰ ॥੭੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਜੇ ਜਪੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਬਾਟ ਤੇ ਬਪੈਂ ॥
 ਜਿਤੇਕ ਕਾਲ ਧਿਆਇ ਹੈਂ ॥ ਜਗੱਤਿ ਜੀਤ ਜਾਇ ਹੈਂ ॥੭੯॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰਯੰ ॥
 ਪਰਮਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰਯੰ ॥ ਅਲੋਕ ਰੂਪ ਰਾਜਿਯੰ ॥ ਸੁਣੇ ਸੁ ਪਾਪ ਭਾਜਿਯੰ ॥੮੦॥
 ਬਿਸਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਪਾਪ ਮੋਚਨੰ ॥ ਚਮਕ ਚੰਦ੍ਰ ਚਾਰਯੰ ॥
 ਅਘੀ ਅਨੇਕ ਤਾਰਯੰ ॥੮੧॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥** ਜਿਤੇ ਲੋਕ ਪਾਲੰ ॥
 ਤਿਤੇ ਜੇਰ ਕਾਲੰ ॥ ਜਿਤੇ ਸੂਰ ਚੰਦ੍ਰੰ ॥ ਕਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿੰਦ੍ਰੰ ॥੮੨॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਫਿਰੈ ਚੋਦਹੂੰ ਲੋਕਯੰ, ਕਾਲ ਚੱਕ੍ਰੰ ॥ ਸਭੈ ਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਭ੍ਰਮੰ ਭਉਂਹ ਬੱਕ੍ਰੰ ॥
 ਕਹਾਂ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨੰ, ਕਹਾਂ ਚੰਦ ਸੂਰੰ ॥ ਸਭੈ ਹਾਥ ਬਾਂਧੇ ਖਰੇ, ਕਾਲ ਹਜੂਰੰ ॥੮੩॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਭਗਵਾਨ, ਸੁ ਜਾਗਤ ਯਾਂ ਜਗ, ਜਾਂਕੀ ਕਲਾ ਹੈ ॥

ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ, ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਜੁਰੀਆ ਹੈ ॥
ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸੁਰਾਸੁਰ ਗੰਧੂਬ, ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਹੈ ॥
ਔਰ ਸਕਾਲ ਸਭੈ ਬਸਿ ਕਾਲ ਕੇ, ਏਕ ਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਸਦਾ ਹੈ ॥੮੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ, ਨਮੋ ਖੜਗਧਾਰੰ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥
ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਸਾਤਕੰ, ਤਾਮਸੇਅੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ, ਨਮੋ ਨਿਰਜੁਰੇਅੰ ॥੮੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਨਿਰਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੰ ॥ ਭਵਾਣੰ ਭਵੇਅੰ ॥੮੬॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਖਗ ਖੰਡੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥
ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੰ, ਨਮੋ ਦੰਡ ਧਾਰਿਯੰ ॥ ਜਿਨੈ ਚੌਦਹੁੰ ਲੋਕ, ਜੋਤੰ ਬਿਬਾਰਿਯੰ ॥੮੭॥
ਨਮਸਕਾਰਯੰ ਮੋਰ, ਤੀਰੰ ਤੁਫੰਗੰ ॥ ਨਮੋ ਖਗ ਅਦੱਗੰ, ਅਭੇਅੰ ਅਭੰਗੰ ॥
ਗਦਾਯੰ ਗ੍ਰਿਸਟੰ, ਨਮੋ ਸੈਹਥੀਅੰ ॥ ਜਿਨੈ ਤੁੱਲੀਯੰ ਬੀਰ, ਬੀਯੋ ਨ ਬੀਅੰ ॥੮੮॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਉਗ੍ਰ ਦਾੜੰ ॥ ਮਹਾਂ ਗ੍ਰਿਸ਼ਟ ਗਾੜੰ ॥੯੯॥

ਨਮੋ ਤੀਰ ਤੋਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਸਤ੍ਰ ਘੋਪੰ ॥ ਨਮੋ ਧੋਪ ਪੱਟੰ ॥ ਜਿਨੈ ਦੁਸਟ ਦੱਟੰ ॥੧੦॥

ਜਿਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਮੰ ॥ ਜਿਤੇ ਅਸਤ੍ਰ ਭੇਯੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤੇਯੰ ॥੧੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੇਰ ਕਰੋ ਤ੍ਰਿਣ ਤੇ ਮੁਹਿ ਜਾਹਿ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨ ਦੂਸਰ ਤੋਂ ਸੋਂ ॥

ਭੂਲ ਛਿਮੋ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨ, ਭੂਲਨਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੋਉ ਮੋਂ ਸੋਂ ॥

ਸੇਵ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ, ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀਅਤ ਦ੍ਰਬ ਭਰੋਸੋ ॥

ਯਾਂ ਕਲ ਮੈ ਸਭ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ, ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੋ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸੋ ॥੧੨॥

ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੇ ਕੋਟ ਨਿਸਾਚਰ, ਜਾਹਿ ਛਿਨੇਕ ਬਿਖੈ ਹਨ ਡਾਰੇ ॥

ਧੂਮਰ ਲੋਚਨ ਚੰਡ ਅਉ ਮੁੰਡ ਸੇ, ਮਾਹਖ ਸੇ ਪਲ ਬੀਚ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਚਾਮਰ ਸੇ ਰਣਚਿੱਛਰ ਸੇ, ਰਕਤਿੱਛਣ ਸੇ ਝਟ ਦੈ ਝੜਕਾਰੇ ॥

ਐਸੋ ਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇ, ਕਹਾਂ ਪਰਵਾਹ ਰਹੀ, ਇਹ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੇ ॥੧੩॥

ਮੁੰਡਹੁ ਸੇ ਮਧੁਕੀਟਭ ਸੇ, ਮੁਰ ਸੇ ਅਘ ਸੇ, ਜਿਨਿ ਕੋਟਿ ਦਲੇ ਹੈ ॥

ਓਟ ਕਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਿਨੈ, ਰਣ ਚੋਟ ਪਰੀ, ਪਗ ਦੈ ਨ ਟਲੇ ਹੈਂ ॥
 ਸਿੰਧ ਬਿਖੈ ਜੇ ਨ ਬੂਡੈ ਨਿਸਾਚਰ, ਪਾਵਕ ਬਾਣ ਬਹੇ, ਨ ਜਲੇ ਹੈਂ ॥
 ਤੇ ਅਸ ਤੋਰ ਬਿਲੋਕ ਅਲੋਕ, ਸੁ ਲਾਜ ਕੇ ਛਾਡਿ ਕੈ, ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਹੈਂ ॥੯੪॥
 ਰਾਵਣ ਸੇ ਮਹਰਾਵਣ ਸੇ, ਘਟਕਾਨਹੁ ਸੇ, ਪਲ ਬੀਚ ਪਛਾਰੇ ॥
 ਬਾਰਦ ਨਾਦ ਅਕੰਪਨ ਸੇ, ਜਗ ਜੰਗ ਜੁਰੇ, ਜਿਨ ਸਿਉ ਜਮ ਹਾਰੇ ॥
 ਕੁੰਭ ਅਕੁੰਭ ਸੇ ਜੀਤ ਸਭੈ ਜਗ, ਸਾਤਹੂੰ ਸਿੰਧ ਹਬੀਆਰ ਪਖਾਰੇ ॥
 ਜੇ ਜੇ ਹੁਤੇ ਅਕੱਟੇ ਬਿਕੱਟੇ, ਸੁ ਕੱਟੇ ਕਰਿ ਕਾਲ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥੯੫॥
 ਜੇ ਕਹੂੰ ਕਾਲ ਤੇ ਭਾਜ ਕੇ ਬਾਚੀਅਤ, ਤੇ ਕਿਹ ਕੁੰਟ ਕਹੋ ਭਜਿ ਜਈਯੈ ॥
 ਆਗੇ ਹੂੰ ਕਾਲ ਧਰੇ ਅਸ ਗਾਜਤ, ਛਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਤੇ ਨਸਿ ਅਈਯੈ ॥
 ਐਸੋ ਨ ਕੈ ਗਯੋ ਕੋਈ ਸੁ ਦਾਵ ਰੇ, ਜਾਹਿ ਉਪਾਵ ਸੋ ਘਾਵ ਬਚਈਯੈ ॥
 ਜਾਤੇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਮੂੜ ਕਹੂੰ, ਹਸਿ ਤਾਕੀ ਨ ਕਿਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਈਯੈ ॥੯੬॥
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਉ ਬਿਸਨ ਜਪੇ ਤੁਹਿ ਕੋਟਿਕ, ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਧਿਆਯੋ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿਓ ਅਰੁ ਸੰਭੁ ਬਪਿਓ, ਤਿਹ ਤੇ ਤੁਹਿ ਕੋ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਬਚਾਯੋ ॥

ਕੋਟ ਕਰੀ ਤਪਸਾ ਦਿਨ ਕੋਟਿਕ, ਕਾਹੂ ਨ ਕੋਠੀ ਕੇ ਕਾਮ ਕਢਾਯੋ ॥
 ਕਾਮ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਸੀਰੇ ਕੇ ਕਾਮ ਨ, ਕਾਲ ਕੇ ਘਾਉ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਬਚਾਯੋ ॥੯੭॥
 ਕਾਹੇ ਕੇ ਕੂਰ ਕਰੇ ਤਪਸਾ ਇਨਕੀ, ਕੋਊ ਕੋਠੀ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਐਹੈ ॥
 ਤੋਹਿ ਬਚਾਇ ਸਕੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਕੈ, ਆਪਨ ਘਾਵ ਬਚਾਇ ਨ ਐਹੈ ॥
 ਕੋਪ ਕਰਾਲ ਕੀ ਪਾਵਕ ਕੁੰਡ ਮੈ, ਆਪ ਟੰਗਿਓ ਤਿਮ ਤੋਹਿ ਟੰਗੈ ਹੈ ॥
 ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਜੋ ਜੀਅ ਮੈ ਜੜ, ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ ਕਾਮ ਨ ਐਹੈ ॥੯੮॥
 ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਤ ਹੈ ਨ ਮਹਾ ਪਸੁ, ਜਾਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਿਹੂੰ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥
 ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ, ਜਿਹਕੈ ਪਰਸੈ, ਪਰਲੋਕ ਪਰਾਹੀ ॥
 ਪਾਪ ਕਰੋ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ, ਜਿਹ ਪਾਪਨ ਤੇ, ਅਤਿ ਪਾਪ ਲਜਾਹੀ ॥
 ਪਾਇ ਪਰੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜੜ, ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ॥੯੯॥
 ਮੋਨ ਭਜੇ ਨਹੀ, ਮਾਨ ਤਜੇ ਨਹੀ, ਭੇਖ ਸਜੇ ਨਹੀ, ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ॥
 ਕੰਠ ਨ ਕੰਠੀ ਕਠੋਰ ਧਰੈ, ਨਹੀ ਸੀਸ ਜਟਾਨ ਕੇ ਜੂਟੁ ਸੁਹਾਏ ॥
 ਸਾਚੁ ਕਹੋ ਸੁਨਿ ਲੈ ਚਿਤਿ ਦੈ, ਬਿਨੁ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕੀ ਸਾਮ ਸਿਧਾਏ ॥

ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਯਤ ਹੈ, ਕਿਰਪਾਲ ਨ ਭੀਜਤ, ਲਾਂਡ ਕਟਾਏ ॥੧੦੦॥
 ਕਾਗਦ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਕੈ, ਅਰੁ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਹੋ ॥
 ਕਾਟ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਗਰੀ, ਲਿਖਬੇ ਹੂ ਕੇ ਲੇਖਨ ਕਾਜ, ਬਨੈ ਹੋ ॥
 ਸਾਰਸੁਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਿ ਕੈ, ਜੁਗਿ ਕੋਟਿ ਗਨੇਸ ਕੈ ਹਾਬ ਲਿਖੈ ਹੋ ॥
 ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਿਨਾ ਬਿਨਤੀ, ਨ ਤਉ ਤੁਮ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨੈਕ ਰਿਝੈ ਹੋ ॥੧੦੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ,
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਿਆਇ, ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਭ ਮਸਤ ॥੧॥ ਅਫਜੂ ॥ ॐ

ਚੌਪਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ, ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਲਹਿਓ ਨ, ਕਿਨਹੂ ਪਾਰਾ ॥
 ਦੇਵ ਦੇਵ, ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੀਨ ਦਿਆਲ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੂਕ ਉਚਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਖਟਿ, ਪਿੰਗ ਗਿਰਨ ਚੜਿ ਜਾਇ ॥
 ਅੰਧ ਲਖੈ ਬਧਰੋ ਸੁਨੈ, ਜੋ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਇ ॥੨॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਾਂ ਬੁਧ, ਪ੍ਰਭ ਤੁਛ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬਰਨਿ ਸਕੈ, ਮਹਿਮਾ ਜੁ ਤਿਹਾਰੀ ॥
 ਹਮ ਨ ਸਕਤ ਕਰਿ, ਸਿਫਤ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪ ਲੇਹੁ ਤੁਮ, ਕਥਾ ਸੁਧਾਰੀ ॥੩॥

ਕਾਲ ਸੈਣ ਪ੍ਰਥਮੈ, ਭਇਓ ਭੂਪਾ ॥ ਅਧਿਕ ਅਤੁਲਿ ਬਲਿ, ਰੂਪ ਅਨੂਪਾ ॥੧੦॥
ਕਾਲ ਕੇਤ ਦੂਸਰ, ਭੂਅ ਭਯੋ ॥ ਕ੍ਰੂਰ ਬਰਸ, ਤੀਸਰ ਜਗ ਠਯੋ ॥
ਕਾਲਪੁਜ, ਚਤੁਰਥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋਹੈ ॥ ਜਿਹ ਤੈ ਭਯੋ, ਜਗਤ ਸਭ ਕੋ ਹੈ ॥੧੧॥
ਸਹਸ ਰਾਛ ਜਾਂਕੇ ਸੁਭ, ਸੋਹੈ ॥ ਸਹਸ ਪਾਦ, ਜਾਂਕੇ ਤਨ ਮੋਹੈ ॥
ਸੇਖਨਾਗ ਪਰ, ਸੋਇਬੋ ਕਰੈ ॥ ਜਗ ਤਿੰਹ, ਸੇਖਸਾਇ ਉਚਰੈ ॥੧੨॥
ਏਕ ਸ੍ਰਵਣ ਤੇ, ਮੈਲ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਤਾਂਤੇ, ਮਧੁ ਕੀਟਭ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥
ਦੁਤੀਆ ਕਾਨ ਤੇ, ਮੈਲੁ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਤਾਂਤੇ ਭਈ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ॥੧੩॥
ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਲ ਬਹੁਰ, ਬਧ ਕਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਦ, ਸਮੁੰਦ ਮੋ ਪਰਾ ॥
ਚਿਕਨ ਤਾਸ, ਜਲ ਪਰ ਤਿਰ ਰਹੀ ॥ ਮੇਧਾ ਨਾਮ, ਤਬਹਿ ਤੇ ਕਹੀ ॥੧੪॥
ਸਾਧ ਕਰਮ, ਜੇ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵਤਾ, ਜਗਤ ਕਹਾਵੈ ॥
ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ, ਜੇ ਜਗ ਮੈ ਕਰਹੀ ॥ ਨਾਮ ਅਸੁਰ ਤਿਨ ਕੋ, ਸਭ ਧਰਹੀ ॥੧੫॥
ਬਹੁ ਬਿਥਾਰ, ਕਹਾ ਲਗੈ ਬਖਾਨੀਅਤ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ, ਅਤਿ ਡਰੁ ਮਾਨੀਅਤ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਤ, ਬਹੁਤ ਨ੍ਰਿਪ ਆਏ ॥ ਦੱਛ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿ, ਜਿਨ ਉਪਜਾਏ ॥੧੬॥

ਮਦ੍ਰ ਦੇਸ ਏਸ੍ਰਰਜਾ, ਬਰੀ ਜਬ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਜੱਗ, ਕੀਏ ਤਬ ॥੨੩॥
 ਤਹੀ ਤਿਨੈ, ਬਾਧੇ ਦੁਇ ਪੁਰਵਾ ॥ ਏਕ ਕਸੂਰ, ਦੁਤੀਯ ਲਹੁਰਵਾ ॥
 ਅਧਿਕ ਪੁਰੀ, ਤੇ ਦੋਊ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਨਿਰਖ, ਲੰਕ ਅਮਰਾਵਤਿ ਲਾਜੀ ॥੨੪॥
 ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤਿਨ, ਰਾਜ ਕਮਾਯੋ ॥ ਜਾਲ ਕਾਲ ਤੇ, ਅੰਤ ਫਸਾਯੋ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ, ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ, ਜੇ ਵਏ ॥ ਰਾਜ ਕਰਤ, ਇਹ ਜਗ ਕੋ ਭਏ ॥੨੫॥
 ਕਹਾਂ ਲਗੇ, ਤੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਊਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ, ਨ ਸੰਖਿਆ ਪਾਊਂ ॥
 ਹੋਤ ਚਹੂੰ ਜੁਗ ਮੈ, ਜੇ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ, ਨ ਜਾਤ ਗਨਾਏ ॥੨੬॥
 ਜੋ ਅਬ, ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਬਲ ਪਾਊਂ ॥ ਨਾਮ ਜਬਾ ਮਤ, ਭਾਖ ਸੁਨਾਊਂ ॥
 ਕਾਲਕੇਤ, ਅਰੁ ਕਾਲ ਰਾਇ ਭਨ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਭਏ ਪੁਤ੍ਰ, ਘਰ ਅਨ ਗਨ ॥੨੭॥
 ਕਾਲਕੇਤ, ਭਯੋ ਬਲੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਾਲਰਾਇ ਜਿਨਿ, ਨਗਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥
 ਭਾਜ, ਸਨੌਢ ਦੇਸ ਤੇ ਗਏ ॥ ਤਹੀਂ, ਭੂਪਜਾ ਬਿਆਹਤ ਭਏ ॥੨੮॥
 ਤਿਹ ਤੇ, ਪੁਤ੍ਰ ਭਯੋ ਜੋ ਧਾਮਾ ॥ ਸੋਢੀ ਰਾਇ, ਧਰਾ ਤਿਹਿ ਨਾਮਾ ॥
 ਬੰਸ ਸਨੌਢ, ਤ ਦਿਨ ਤੇ ਥੀਆ ॥ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਜੂ, ਕੀਆ ॥੨੯॥

ਤਾਂ ਤੇ, ਪੁੜ੍ਹ ਪੌੜ੍ਹ ਹੁਇ ਆਏ ॥ ਤੇ, ਸੋਢੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕਹਾਏ ॥
 ਜਗ ਮੈ, ਅਧਿਕ ਸੁ ਭਏ ਪ੍ਰਸਿੱਧਾ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ, ਤਿਨ ਕੇ ਧਨ ਕੀ ਬਿੱਧਾ ॥੩੦॥
 ਰਾਜ ਕਰਤ ਭਏ, ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ, ਜੀਤ ਨ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥
 ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤਿਹ, ਧਰਮ ਚਲਾਯੋ ॥ ਅੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਕਹ, ਸੀਸ ਢੁਰਾਯੋ ॥੩੧॥
 ਰਾਜ ਸੂਅ, ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕੀਏ ॥ ਜੀਤ ਜੀਤ, ਦੇਸੇਸੂਰ ਲੀਏ ॥
 ਬਾਜਮੇਧ, ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਸਕਲ ਕਲੂਖ, ਨਿਜੁ ਕੁਲ ਕੇ ਹਰੇ ॥੩੨॥
 ਬਹੁਰ ਬੰਸ ਮੈ, ਬਢੋ ਬਿਖਾਧਾ ॥ ਮੇਟ ਨ ਸਕਾ, ਕੋਊ ਤਿੱਹ ਸਾਧਾ ॥
 ਬਿਚਰੇ, ਬੀਰ ਬਨੈਤ ਅਖੰਡਲ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਚਲੇ, ਭਿਰਨ ਰਨ ਮੰਡਲ ॥੩੩॥
 ਧਨ ਅਰੁ ਭੂਮ, ਪੁਰਾਤਨ ਬੈਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਮੂਆ, ਕਰਤਿ ਜਗ ਘੇਰਾ ॥
 ਮੋਹ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ, ਜੀਤਾ ਜਗ ਸਾਰਾ ॥੩੪॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਧਨਿ ਕੋ ਭਾਖੀਐ, ਜਾ ਕਾ ਜਗਤੁ ਗੁਲਾਮੁ ॥
 ਸਭ ਨਿਰਖਤ ਯਾ ਕੋ ਫਿਰੈ, ਸਭ ਚਲ ਕਰਤ ਸਲਾਮ ॥੩੫॥
ਚੌਪਈ ॥ ਕਾਲ ਨ ਕੋਊ, ਕਰਨ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਬੈਰ ਬਾਦ, ਅਹੰਕਾਰ ਪਸਾਰਾ ॥

ਲੋਭ ਮੂਲ, ਇਹਿ ਜਗ ਕੋ ਹੂਆ ॥ ਜਾਸੋਂ ਚਾਹਤ, ਸਭੈ ਕੋ ਮੂਆ ॥੩੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸੁਭਿ ਬੰਸ ਬਰਨਨੰ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਉ॥੨॥ ਅਫਜੂ ॥੧੩੭॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਰਚਾ ਬੈਰ ਬਾਦੰ, ਬਿਧਾਤੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਜਿਸੈ ਸਾਧਿ ਸਾਕਿਓ ਨ, ਕੋਊ ਸੁਧਾਰੰ ॥

ਬਲੀ ਕਾਮਰਾਯੰ, ਮਹਾ ਲੋਭ ਮੋਹੰ ॥ ਗਯੋ ਕਉਨ ਬੀਰੰ, ਸੁ ਯਾਤੇ ਅਲੋਹੰ ॥੧॥

ਤਹਾ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਬਕੈਂ ਆਪ ਮੱਧੰ ॥ ਉਠੈਂ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਲੈ, ਮਚਾ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥

ਕਹੂੰ ਖਪਰੀ ਖੋਲ, ਖੰਡੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਨਚੈਂ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਡਉਰੂ ਡਕਾਰੰ ॥੨॥

ਕਹੂੰ ਈਸ ਸੀਸੰ, ਪੁਐ ਰੁੰਡ ਮਾਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਡਾਕ ਡਉਰੂ, ਕਹੂੰ ਕੰ ਬਿਤਾਲੰ ॥

ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਅੰ, ਕਿਲੰਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥ ਗੁਥੀ ਲੁੱਥ ਜੁੱਥੰ, ਬਹੇ ਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥੩॥

ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਰੁਲੇ ਤੁੱਛ ਮੁੱਛੰ ॥ ਰਹੇ ਹਾਥ ਡਾਰੇ, ਉਭੈ ਉਰਧ ਮੁੱਛੰ ॥

ਕਹੂੰ ਖੋਪਰੀ ਖੋਲ, ਖਿੰਗੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੱਤ੍ਰੀਅੰ, ਖਗ ਖੇਤੰ ਨਿਖੰਗੰ ॥੪॥

ਚਵੀ ਚਾਵਡੀ, ਡਾਕਨੀ ਡਾਕ ਮਾਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਭੈਰਵੀ. ਭੂਤ ਭੈਰੋਂ, ਬਕਾਰੈ ॥

ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੰਕੇ, ਬਿਹਾਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ, ਹਸੈਂ ਮਾਂਸ ਹਾਰੰ ॥੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਸੁਣੈ ਮੇਘ ਲੱਜੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗਡ ਗਾਢੇ ॥
ਮੰਡੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਧਾਰੰ ॥ ਮਹਾਂਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥
ਭਿਰੇ ਭੂਮ ਹੰਕੰ ॥੭॥ ਮਚੇ ਸੂਰ ਸਸਤ੍ਰੰ ॥ ਉਠੀ ਝਾਰ ਅਸਤ੍ਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥
ਪਰੀ ਲੋਹ ਮਾਰੰ ॥੮॥ **ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥** ਹਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ, ਸਰੋਹੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥
ਬਹੀ ਕੋਪ ਕਾਤੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੀ ॥ ਕਹੂੰ ਸੈਹਬੀਅੰ, ਕਹੂੰ ਸੁੱਧ ਸੇਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸੇਲ ਸਾਂਗੰ,
ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥੯॥ **ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥** ਸਰੋਖ ਸੂਰ ਸਾਜਿਅੰ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਸੰਕ ਬਾਜਿਅੰ ॥
ਨਿਸੰਕ ਸਸਤ੍ਰ ਮਾਰਹੀੰ ॥ ਉਤਾਰ ਅੰਗ ਡਾਰਹੀੰ ॥੧੦॥ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਹੀੰ ॥
ਸੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਭਾਖਹੀੰ ॥ ਸੁ ਹਾਂਕ ਹਾਠ ਰੇਲਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਝੇਲਯੰ ॥੧੧॥
ਹਜਾਰ ਹੂਰ ਅੰਬਰੰ ॥ ਬਿਰੁੱਧਕੈ ਸੁਅੰਬਰੰ ॥ ਕਰੂਰ ਭਾਂਤ ਡੋਲਹੀ ॥
ਸੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਬੋਲਹੀ ॥੧੨॥ ਕਹੂੰ ਕਿ ਅੰਗਿ ਕਟੀਅੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਰੋਹ ਪੱਟੀਅੰ ॥
ਕਹੂੰ ਸੁ ਮਾਸ ਮੁੱਛੀਅੰ ॥ ਗਿਰੇ ਸੁ ਤੱਛ ਮੁੱਛੀਅੰ ॥੧੩॥ ਢਮੱਕ ਢੋਲ ਢਾਲਯੰ ॥
ਹਰੋਲ ਹਾਲ ਚਾਲਯੰ ॥ ਝਟਾਕ ਝੱਟ ਬਾਹੀਅੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਸੈਨ ਗਾਹੀਅੰ ॥੧੪॥
ਨਵੰ ਨਿਸਾਣ ਬਾਜਿਅੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਧੀਰ ਗਾਜਿਅੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਬਾਣ ਬਾਹਹੀੰ ॥

ਰੁਕੇ ਸੂਰ ਸਾਂਗੰ ॥ ਮਨੋ ਸਿੰਧ ਗੰਗੰ ॥ ਢਹੇ ਢਾਲ ਢੱਕੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕੜੱਕੰ ॥੨੭॥
ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ ਪਾਗੇ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਜਾਗੇ ॥੨੮॥
ਗਿਰੇ ਸੁੱਧ ਸੇਲੰ ॥ ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥ ਪਲੰ ਹਾਰ ਨੱਚੇ ॥ ਰਣੰ ਬੀਰ ਮੱਚੇ ॥੨੯॥
ਹਸੇ ਮਾਸਹਾਰੀ ॥ ਨਚੇ ਭੂਤ ਭਾਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਢੀਠ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥੩੦॥
ਗਜੈ ਗੈਣ ਦੇਵੀ ॥ ਮਹਾਂ ਅੰਸ ਭੇਵੀ ॥ ਭਲੇ ਭੂਤ ਨਾਚੰ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ ਰਾਚੰ ॥੩੧॥
ਭਿਰੈ ਬੈਰ ਰੁੱਝੈ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਧ ਜੁੱਝੈ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ॥ ਬਜੇ ਬੈਰ ਬਾਢੇ ॥੩੨॥
ਗਜੰ ਗਾਹ ਬਾਧੇ ॥ ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਸਾਧੇ ॥ ਬਹੇ ਆਪ ਮੱਧੰ ॥ ਗਿਰੇ ਅੱਧ ਅੱਧੰ ॥੩੩॥
ਗਜੰ ਬਾਜ ਜੁੱਝੈ ॥ ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੈ ॥ ਨਿਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੈ ॥੩੪॥
ਗਜੇ ਆਨ ਗਾਜੀ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਹਕੰ ਹਾਕ ਬੱਜੀ ॥ ਫਿਰੈ ਸੈਨ ਭੱਜੀ ॥੩੫॥
ਮਦੰ ਮੱਤ ਮਾਤੇ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ ਰਾਤੇ ॥ ਗਜੰ ਜੂਹ ਸਾਜੇ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਬਾਜੇ ॥੩੬॥
ਝਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ॥ ਘਣੰ ਬਿੱਜ ਬੇਗੰ ॥ ਬਹੇ ਬਾਰ ਬੈਰੀ ॥ ਜਲੰ ਜਿਉ ਗੰਗੈਰੀ ॥੩੭॥
ਅਪੋ ਆਪ ਬਾਹੰ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੰ ॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ ਰਾਤੇ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਤ ਮਾਤੇ ॥੩੮॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਮੱਚੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ ਧੁੱਕੇ ਨਿਸਾਣੰ ॥

ਨਵੰ ਨੱਦ ਨੀਸਾਣ ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੩੯॥
 ਬਹੇ ਖੱਗ ਖੇਤੰ, ਖਿਆਲੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਮਹਾ ਜੋਧ ਜੰਗੰ ॥
 ਬੰਧੇ ਬੀਰ ਬਾਨਾ, ਬਡੇ ਐਠਿਵਾਰੇ ॥ ਘੁਮੈ ਲੋਹ ਘੁਟੰ, ਮਨੇ ਮੱਤਵਾਰੇ ॥੪੦॥
 ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ, ਸਮਰ ਸਾਰ ਬੱਜਿਯੰ ॥ ਕਿਧੋ ਅੰਤ ਕੇ ਕਾਲ ਕੋ ਮੇਘ, ਗੱਜਿਯੰ ॥
 ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰੰ, ਕਮਾਣੰ ਕੜੱਕਿਯੰ ॥ ਬਜੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ਮਹਾਂ ਜੰਗਿ ਮੱਚਿਯੰ ॥੪੧॥
 ਬਿਰੱਚੇ ਮਹਾਂ ਜੰਗ, ਜੋਧਾ ਜੁਆਣੰ ॥ ਖੁਲੇ ਖੱਗ ਖੜੀ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥
 ਬਲੀ ਜੁੱਝ ਰੁੱਝੈਂ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰੱਤੇ ॥ ਮਿਲੇ ਹੱਥ ਬੱਖੰ ਮਹਾ ਤੇਜ ਤੱਤੇ ॥੪੨॥
 ਝਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ਸੁ ਰੋਸੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਰੁਲੇ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੰ ॥
 ਬਬੱਕੰਤ ਬੀਰੰ, ਭਭੱਕੰਤ ਘਾਯੰ ॥ ਮਨੇ ਜੁੱਧ ਇੰਦ੍ਰੰ, ਜੁਟਿਓ ਬ੍ਰਿਤਰਾਯੰ ॥੪੩॥
 ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਮੱਚਿਯੰ, ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ॥ ਅਪੋ ਆਪ ਮੈ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੋਂ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਾਜੇ ॥
 ਉਠੇ ਝਾਰ ਸਾਰੰ, ਮਚੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਮਨੇ ਖੇਲ ਬਾਸੰਤ, ਮਾਹੰਤ ਸੋਹੰ ॥੪੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇ ਬੈਰ ਰੁੱਝੰ ॥ ਤਿਤੇ ਅੰਤਿ ਜੁੱਝੰ ॥ ਜਿਤੇ ਖੇਤ ਭਾਜੇ ॥ ਤਿਤੇ ਅੰਤਿ ਲਾਜੇ ॥੪੫॥

ਤੁੱਟੇ ਦੇਹ ਬਰਮੰ ॥ ਛੁਟੀ ਹਾਥ ਚਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੇਤ ਖੋਲੰ ॥ ਗਿਰੇ ਸੂਰ ਟੋਲੰ ॥੪੬॥
 ਕਹੂੰ ਮੁੱਛ ਮੁੱਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੱਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੋਲ ਖੱਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੱਗੰ ॥੪੭॥
 ਗਹੇ ਮੁੱਛ ਬੰਕੀ ॥ ਮੰਡੇ ਆਨ ਹੰਕੀ ॥ ਢਕਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਉਠੇ ਹਾਲ ਚਾਲੰ ॥੪੮॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਖੁਲੇ ਖੱਗ ਖੂਨੀ, ਮਹਾਂਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲਯੰ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥
 ਬਜੇ ਡੰਕ ਡਉਰੂ, ਉਠੇ ਨਾਦ ਸੰਖੰ ॥ ਮਨੋ ਮੱਲ ਜੁਟੇ, ਮਹਾਂ ਹੱਥ ਬੱਖੰ ॥੪੯॥
ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਜਿਨਿ ਸੂਰਨ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸਬਲ ਸਾਮੁਹਿ ਹੈ ਮੰਡਿਓ ॥ ਤਿਨ ਸੁਭਟਨ ਤੇ ਏਕ,
 ਕਾਲ ਕੋਊ ਜੀਅਤ ਨ ਛੱਡਿਓ ॥ ਸਭ ਖੜੀ ਖਗ ਖੰਡ, ਖੇਤ ਤੇ ਭੂ ਮੰਡਪ ਆਹੁੱਟੇ ॥
 ਸਾਰ ਧਾਰ ਧਰ ਧੁੱਮ, ਮੁਕਤ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁੱਟੇ ॥ ਹੈ ਟੂਕ ਟੂਕ ਜੁੱਝੇ ਸਬੈ,
 ਪਾਵ ਨ ਪਾਛੈ ਡਾਰੀਯੰ ॥ ਜੈਕਾਰ ਅਪਾਰ ਸੁ ਧਾਰ ਹੂਅੰ, ਬਾਸਵ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੀਯੰ ॥੫੦॥
ਚਉਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ, ਮਚਾ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਧਏ ਸੂਰ, ਸੂਰਿ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥
 ਕਹਾਂ ਲਗੈ, ਵਹ ਕਬੋਂ ਲਰਾਈ ॥ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭਾ, ਨ ਬਰਨੀ ਜਾਈ ॥੫੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਲਵੀ ਸਰਬ ਜੀਤੇ, ਕੁਸੀ ਸਰਬ ਹਾਰੇ ॥ ਬਚੇ ਜੇ ਬਲੀ, ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੈ ਸਿਧਾਰੇ ॥

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪਠਿਯੰ, ਕੀਯੋ ਕਾਸਿ ਬਾਸੰ ॥ ਘਨੇ ਬਰਖ ਕੀਨੇ, ਤਹਾਂ ਹੀ ਨਿਵਾਸੰ ॥੫੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਲਵੀ ਕੁਸੀ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮੁ,
ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆਉ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੩॥ ਅਫਜੂ ॥੧੮੯॥ ❀
ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਜਿਨੈ ਬੇਦ ਪੱਠਿਓ, ਸੁ ਬੇਦੀ ਕਹਾਏ ॥ ਤਿਨੈ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ, ਨੀਕੇ ਚਲਾਏ ॥
ਪਠੇ ਕਾਗਦੰ, ਮੱਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਅਪੋ ਆਪ ਮੋ, ਬੈਰ ਭਾਵੰ ਬਿਸਾਰੰ ॥੧॥
ਨ੍ਰਿਪੰ ਮੁਕਲਿਯੰ ਦੂਤ, ਸੋ ਕਾਸਿ ਆਖੰ ॥ ਸਬੈ ਬੇਦਿਯੰ ਭੇਦ, ਭਾਖੇ ਸੁਨਾਖੰ ॥
ਸਬੈ ਬੇਦ ਪਾਠੀ, ਚਲੇ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸੰ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮੰ ਕੀਯੋ, ਆਨਕੈ ਕੈ ਨਰੇਸੰ ॥੨॥
ਧੁਨੰ ਬੇਦ ਕੀ ਭੂਪ, ਤਾਤੇ ਕਰਾਈ ॥ ਸਬੈ ਪਾਸ ਬੈਠੇ, ਸਭਾ ਬੀਚ ਭਾਈ ॥
ਪੜੇ ਸਾਮ ਬੇਦੰ, ਜੁਜਰ ਬੇਦ ਕੱਥੰ ॥ ਰਿਗੰਬੇਦ ਪਠਿਯੰ, ਕਰੇ ਭਾਵ ਹੱਥੰ ॥੩॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਅਬਰ ਬੇਦ ਪੱਠਿਯੰ॥ ਸੁਣੇ ਪਾਪ ਨੱਠਿਯੰ॥ ਰਹਾ ਰੀਝ ਰਾਜਾ॥ ਦੀਆ ਸਰਬ ਸਾਜਾ॥੪॥
ਲਖੋ ਬਨਬਾਸੰ ॥ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸੰ ॥ ਰਿਖੰ ਭੇਸ ਕੀਯੰ ॥ ਤਿਸੈ ਰਾਜ ਦੀਯੰ ॥੫॥

ਰਹੇ ਹੋਰ ਲੋਗੰ ॥ ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੋਗੰ ॥ ਧਨੰ ਧਾਮ ਤਿਆਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ॥੬॥

ਅੜਿਲ ॥

ਬੇਦੀ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ, ਰਾਜ ਕਹ ਪਾਇਕੈ ॥ ਦੇਤ ਭਯੋ ਬਰ ਦਾਨ, ਹੀਐ ਹੁਲਸਾਇਕੈ ॥
ਜਬ ਨਾਨਕ, ਕਲ ਮੈ ਹਮ ਆਨ ਕਹਾਇ ਹੈਂ ॥ ਹੋ ਜਗਤ ਪੂਜ ਕਰਿ ਤੋਹਿ,
ਪਰਮਪਦ ਪਾਇ ਹੈਂ ॥੭॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਲਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਬਨ ਗਏ, ਬੇਦੀਅਨ ਕੀਨੋ ਰਾਜ ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਨਿ ਭੋਗੀਯੰ, ਭੂਅ ਕਾ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥੮॥ **ਚਉਪਈ ॥**
ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਬੇਦ ਸੁਨਬੋ ਤੁਮ ਕੀਆ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਸੁਨਿ, ਭੂਅ ਕੋ ਦੀਆ ॥
ਤੀਨ ਜਨਮ, ਹਮਹੁੰ ਜਬ ਧਰਿ ਹੈਂ ॥ ਚੌਥੇ ਜਨਮ, ਗੁਰੂ ਤੁਹਿ ਕਰਿ ਹੈਂ ॥੯॥
ਉਤ ਰਾਜਾ, ਕਾਨਨਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਇਤ ਇਨ, ਰਾਜ ਕਰਤ, ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥
ਕਹਾ ਲਗੇ ਕਰਿ, ਕਥਾ ਸੁਨਾਉ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਉਂ ॥੧੦॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਬੇਦ ਪਾਠ ਭੇਟ ਰਾਜ,
ਚਤਰਥ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪॥ ਅਫਜੂ ॥੧੯੯॥ ☞
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਿਖਾਧ ਬਾਧਿਯੰ ॥ ਕਿਨੀ ਨ ਤਾਹਿ ਸਾਧਿਯੰ ॥

ਕਰੰਮ ਕਾਲ ਯੋ ਭਈ ॥ ਸੁ ਭੂਮ ਬੰਸ ਤੇ ਗਈ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਬਿਖ ਕਰਤ ਭਏ ਸੂਦ੍ਰ ਬ੍ਰਿਤਿ, ਛਤ੍ਰੀ ਬੈਸਨ ਕਰਮ ॥ ਬੈਸ ਕਰਤ ਭਏ ਛਤ੍ਰਿ ਬ੍ਰਿਤਿ,
ਸੂਦ੍ਰ ਸੁ ਦਿਜ ਕੋ ਧਰਮ ॥੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬੀਸ ਗਾਂਵ ਤਿਨ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ॥
ਜਿਨ ਮੋ ਕਰਤ, ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ ਭਏ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥
ਜਨਮ ਸਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਆਯੋ ॥੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਬੇਦੀਯਨ ਕੇ ਕੁਲ ਬਿਖੈ,
ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦਏ, ਜੱਹ ਤੱਹ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੪॥
ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਇਹ ਕਲ ਮੋ, ਧਰਮੁ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸਾਧਨ ਕੋ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਯੋ ॥
ਜੋ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਰਗਿ ਮਹਿ, ਆਏ ॥ ਤੇ, ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਪਾਪ ਸੰਤਾਏ ॥੫॥ ਜੇ ਜੇ,
ਪੰਬ ਤਵਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥ ਪਾਪ ਤਾਪ, ਤਿਨ ਕੇ, ਪ੍ਰਭ ਹਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੰਤਾਏ ॥
ਜਾਲ ਕਾਲ ਕੇ ਬੀਚ, ਨ ਆਏ ॥੬॥ ਨਾਨਕ, ਅੰਗਦ ਕੋ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚੁਰਿ,
ਇਹ ਜਗ ਮੋਂ ਕਰਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਪੁਨਿ, ਨਾਮੁ ਕਹਾਯੋ ॥ ਜਨ ਦੀਪਕ ਤੇ,
ਦੀਪ ਜਗਾਯੋ ॥੭॥ ਜਬ ਬਰ ਦਾਨਿ ਸਮੈ ਵਹੁ, ਆਵਾ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਤਬ, ਗੁਰੂ ਕਹਾਵਾ ॥
ਤਿਹ ਬਰ ਦਾਨਿ, ਪੁਰਾਤਨਿ ਦੀਆ ॥ ਅਮਰਦਾਸਿ, ਸੁਰਪੁਰਿ ਮਗੁ ਲੀਆ ॥੮॥

ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ, ਅੰਗਦਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ, ਅੰਗਦ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ,
ਰਾਮਦਾਸ ਕਹਾਯੋ ॥ ਸਾਧਨਿ ਲਖਾ, ਮੂੜ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥੯॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ,
ਸਭਹੂੰ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕ ਰੂਪ, ਕਿਨਹੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਜਾਨਾ, ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਧ ਪਾਈ ॥
ਬਿਨ ਸਮਝੇ, ਸਿਧ ਹਾਬ ਨ ਆਈ ॥੧੦॥ ਰਾਮਦਾਸ, ਹਰਿ ਸੋਂ ਮਿਲ ਗਏ ॥
ਗੁਰਤਾ ਦੇਤ, ਅਰਜਨਹਿ ਭਏ ॥ ਜਬ ਅਰਜਨ, ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ਸਿਧਾਏ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ,
ਤਿਹ ਠਾਂ ਠਹਰਾਏ ॥੧੧॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ, ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਹਰੀਗਾਇ,
ਤਿਹ ਠਾਂ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨਿ, ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਵਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਭਏ
॥੧੨॥ ਤਿਲਕ ਜੰਵੁ ਰਾਖਾ, ਪ੍ਰਭ ਤਾਂ ਕਾ ॥ ਕੀਨੋ ਬਡੋ, ਕਲੂ ਮਹਿ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧਨਿ ਹੇਤਿ, ਇਤੀ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ॥ ਸੀਸੁ ਦੀਆ, ਪਰੁ ਸੀ ਨ ਉਚਰੀ ॥੧੩॥
ਧਰਮ ਹੇਤ, ਸਾਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਸੀਸੁ ਦੀਆ, ਪਰੁ ਸਿਰਰੁ ਨ ਦੀਆ ॥ ਨਾਟਕ
ਚੇਟਕ, ਕੀਏ ਕੁਕਾਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਲੋਗਨ ਕਹ, ਆਵਤ ਲਾਜਾ ॥੧੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ, ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ,
ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ ॥੧੫॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ, ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋਕ ॥

ਹੈ, ਹੈ, ਹੈ, ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ, ਜੈ, ਜੈ, ਜੈ, ਸੁਰਲੋਕ ॥੧੬॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਪਾਤਸਾਹੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
 ਪੰਚਮੋ ਧਿਆਉ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੫॥ ਅਫਜੂ ॥੨੧੫॥ ॐ
 ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਮੈਂ, ਅਪਨੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੋ ॥ ਤਪ ਸਾਧਤ, ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੁਹਿ ਆਨੋ ॥
 ਹੇਮਕੁੰਟ ਪਰਬਤ, ਹੈ ਜਹਾਂ ॥ ਸਪਤ ਸਿੰਗ, ਸੋਭਿਤ ਹੈਂ ਤਹਾਂ ॥੧॥
 ਸਪਤ ਸਿੰਗ, ਤਿਹ ਨਾਮੁ ਕਹਾਵਾ ॥ ਪੰਡਰਾਜ ਜਹ, ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਾ ॥
 ਤਹ ਹਮ, ਅਧਿਕ ਤਪੱਸਿਆ ਸਾਧੀ ॥ ਮਹਾਂਕਾਲ, ਕਾਲ ਕਾ ਅਰਾਧੀ ॥੨॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ, ਤਪੱਸਿਆ ਭਯੋ ॥ ਦੂ ਤੇ, ਏਕ ਰੂਪ ਹੈ ਗਯੋ ॥
 ਤਾਤ ਮਾਤ ਮੁਰ, ਅਲਖ ਅਰਾਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ, ਜੋਗ ਸਾਧ ਨਾ ਸਾਧਾ ॥੩॥
 ਤਿਨ ਜੋ ਕਰੀ, ਅਲਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ, ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ, ਜਬ ਆਇਸ ਮੁਹਿ ਦੀਯਾ ॥ ਤਬ ਹਮ, ਜਨਮ ਕਲੂ ਮਹਿ ਲੀਯਾ ॥੪॥
 ਚਿਤ ਨ ਭਯੋ ਹਮਰੋ, ਆਵਨ ਕਹ ॥ ਚੁਭੀ ਰਹੀ ਸੂਤ, ਪ੍ਰਭੂ ਚਰਨਨ ਮਹਿ ॥
 ਜਿਉ ਤਿਉ ਪ੍ਰਭ, ਹਮ ਕੋ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥੫॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ਇਸ ਕੀਟ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਜਬ ਪਹਿਲੇ ਹਮ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਬਨਾਈ ॥ ਦਈਤ ਰਚੇ, ਦੁਸਟ ਦੁਖਦਾਈ ॥

ਤੇ ਭੁਜ ਬਲ, ਬਵਰੇ ਹੁੰ ਗਏ ॥ ਪੂਜਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖ, ਰਹਿ ਗਏ ॥੬॥

ਤੇ ਹਮ ਤਮਕਿ, ਤਨਕ ਮੋ ਖਾਪੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਠਉਰ, ਦੇਵਤਾ ਥਾਪੇ ॥

ਤੇ ਭੀ, ਬਲ ਪੂਜਾ ਉਰਝਾਏ ॥ ਆਪਨ ਹੀ, ਪਰਮੇਸਰ ਕਹਾਏ ॥੭॥

ਮਹਾਂਦੇਵ, ਅਚੁਤ ਕਹਵਾਯੋ ॥ ਬਿਸਨ, ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਠਹਰਾਯੋ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾ, ਆਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਨਾ ॥੮॥

ਤਬ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭ ਅਸਟ, ਬਨਾਏ ॥ ਸਾਖ ਨਮਿਤ ਦੇਬੇ, ਠਹਿਰਾਏ ॥

ਤੇ ਕਹੈ, ਕਰੋ ਹਮਾਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਹਮ ਬਿਨ, ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਕੁਰੁ ਦੂਜਾ ॥੯॥

ਪਰਮ ਤੱਤ ਕੋ, ਜਿਨ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਰਿ ਈਸਰ, ਤਿਨ ਕਹੁ ਮਾਨਾ ॥

ਕੇਤੇ, ਸੂਰ ਚੰਦ ਕਹੁ ਮਾਨੈ ॥ ਅਗਨਹੋਤ੍ਰ, ਕਈ ਪਵਨ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥੧੦॥

ਕਿਨਹੂੰ, ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਨ੍ਰਾਤਿ ਕਿਤੇ ਜਲ, ਕਰਤ ਬਿਧਾਨਾ ॥

ਕੇਤਕ, ਕਰਮ ਕਰਤ ਡਰਪਾਨਾ ॥ ਧਰਮਰਾਜ ਕੋ, ਧਰਮ ਪਛਾਨਾ ॥੧੧॥

ਜਿਨ ਮਨੁ, ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਸੋ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ ਰਾਹ, ਨ ਆਯੋ ॥੧੮॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ, ਚਾਰ ਹੀ ਬੇਦ ਬਨਾਏ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ, ਤਿਹ ਕਰਮ ਚਲਾਏ ॥
 ਜਿਨਕੀ ਲਿਵ, ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇ ਬੇਦਨ ਤੇ, ਭਏ ਤਿਆਗੀ ॥੧੯॥
 ਜਿਨ ਮਤ, ਬੇਦ ਕਤੇਬਨ ਤਿਯਾਗੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ, ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਗੂੜ ਮੱਤ, ਜੇ ਚਲਹੀਂ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ, ਦੁਖਨ ਸੋ ਦਲਹੀਂ ॥੨੦॥
 ਜੇ ਜੇ, ਸਹਿਤ ਜਾਤਨ ਸੰਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਗਿ, ਨ ਛੋਡਤ ਨੇਹ ॥
 ਤੇ ਤੇ, ਪਰਮਪੁਰੀ ਕਹ ਜਾਹੀਂ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ, ਅੰਤਰੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀਂ ॥੨੧॥
 ਜੇ ਜੇ ਜੀਯ, ਜਾਤਨ ਤੇ ਡਰੇ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਤਜਿ, ਤਿਨ ਮਗ ਪਰੇ ॥
 ਤੇ ਤੇ, ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਮੋ ਪਰਹੀਂ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ, ਜਗ ਮੋ ਬਪੁ ਧਰਹੀਂ ॥੨੨॥
 ਤਬ ਹਰਿ, ਬਹੁਰਿ ਦੱਤ ਉਪਜਾਇਓ ॥ ਤਿਨ ਭੀ, ਅਪਨਾ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਓ ॥
 ਕਰ ਮੋ ਨਖ, ਸਿਰ ਜਟਾਂ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੩॥
 ਪੁਨਿ ਹਰਿ, ਗੌਰਖ ਕੋ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਤਿਨਹੂੰ, ਬਡ ਰਾਜਾ ॥
 ਸ੍ਰਵਨ ਫਾਰਿ, ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਦੁਐ ਡਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ, ਰੀਤਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੪॥

ਪੁਨਿ ਹਰਿ, ਰਾਮਾਨੰਦ ਕੋ ਕਰਾ ॥ ਭੇਸ ਬੈਰਾਗੀ ਕੋ, ਜਿਨ ਧਰਾ ॥
 ਕੰਠੀ ਕੰਠਿ, ਕਾਠ ਕੀ ਡਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਨ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨੫॥
 ਜੇ ਪ੍ਰਭ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ, ਅਪਨੇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥
 ਮਹਾਦੀਨ ਤਬਿ, ਪ੍ਰਭ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਅਰਬ ਦੇਸ ਕੋ, ਕੀਨੋ ਰਾਜਾ ॥੨੬॥
 ਤਿਨ ਭੀ, ਏਕੁ ਪੰਥੁ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਲਿੰਗ ਬਿਨਾ, ਕੀਨੇ ਸਭ ਰਾਜਾ ॥
 ਸਭ ਤੇ, ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ, ਕਾਹੂ ਨ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ॥੨੭॥
 ਸਭ, ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਉਰਝਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ, ਕਾਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥
 ਤਪ ਸਾਧਤ, ਹਰਿ ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ, ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥੨੮॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਮੈ ਅਪਨਾ ਸੁਤ, ਤੋਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਪੰਥੁ ਪ੍ਰਚੁਰ ਕਰਬੇ ਕਹੁ, ਸਾਜਾ ॥
 ਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਤੈਂ, ਧਰਮੁ ਚਲਾਇ ॥ ਕਬੁਧਿ ਕਰਨ ਤੇ, ਲੋਕ ਹਟਾਇ ॥੨੯॥
ਕਬਿ ਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ, ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ॥
 ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ, ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੩੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨਿ, ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਤਬ ਮੈ, ਜਗਤ ਜਨਮੁ ਧਰਿ ਆਯੋ ॥
 ਜਿਮ ਤਿਨ ਕਹੀ, ਇਨੈ ਤਿਮ ਕਹਿਹੋ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸੂ ਤੇ, ਬੈਰ ਨ ਗਹਿਹੋ ॥੩੧॥
 ਜੇ ਹਮ ਕੋ, ਪਰਮੇਸਰ ਉਚਰਿ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਭ, ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਮਹਿ ਪਰਿ ਹੈ ॥
 ਮੋ ਕੋ, ਦਾਸੁ ਤਵਨ ਕਾ ਜਾਨੋ ॥ ਯਾ ਮੈ ਭੇਦੁ, ਨ ਰੰਚ ਪਛਾਨੋ ॥੩੨॥
 ਮੈਂ ਹੋਂ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥ ਦੇਖਨਿ ਆਯੋ, ਜਗਤ ਤਮਾਸਾ ॥
 ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਤਿ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿ ਹੋਂ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਗ ਤੇ, ਮੋਨਿ ਨ ਰਹਿਹੋਂ ॥੩੩॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਭਾਖਿ ਹੋਂ ॥ ਕਿਸੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਿ ਹੋਂ ॥
 ਕਿਸੂ ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੋਂ ॥ ਅਲੇਖ ਬੀਜ ਬੀਜ ਹੋਂ ॥੩੪॥ ਪਖਾਣ ਪੂਜ ਹੋਂ ਨਹੀ ॥
 ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੋਂ ਕਹੀ ॥ ਅਨੰਤ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਹੋਂ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਾਇ ਹੋਂ ॥੩੫॥
 ਜਟਾਂ ਨ ਸੀਸ ਧਾਰਿਹੋਂ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸੁ ਧਾਰਿਹੋਂ ॥ ਨ ਕਾਨ ਕਾਂਹੁ ਕੀ ਧਰੋਂ ॥
 ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਮੈ ਕਰੋਂ ॥੩੬॥ ਭਜੋਂ ਸੁ ਏਕੁ ਨਾਮਖੰ ॥ ਜੁ ਕਾਮ ਸਰਬ ਠਾਮਖੰ ॥
 ਨ ਜਾਪ ਆਨ ਕੋ ਜਪੋਂ ॥ ਨ ਅਉਰ ਥਾਪਨਾ ਥਪੋਂ ॥੩੭॥ ਬਿਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹੋਂ ॥
 ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਾਇ ਹੋਂ ॥ ਨ ਧਿਆਨ ਆਨ ਕੋ ਧਰੋਂ ॥ ਨ ਨਾਮ ਆਨ ਉਚਰੋਂ ॥੩੮॥

ਤਵੱਕ ਨਾਮ ਰੱਤਿਯੰ ॥ ਨ ਆਨ ਮਾਨ ਮੱਤਿਯੰ ॥ ਪਰੱਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰੀਯੰ ॥
ਅਨੰਤ ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੰ ॥੩੯॥ ਤੁਮੇਵ ਰੂਪ ਰਾਚਿਯੰ ॥ ਨ ਆਨ ਦਾਨ ਮਾਚਿਯੰ ॥
ਵੱਕ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਦੂਖ ਟਾਰੀਯੰ ॥੪੦॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ,
ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰੋ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ, ਤਿਨ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥
ਜੇ ਜੇ, ਅਉਰ ਧਿਆਨ ਕੋ ਧਰਹੀਂ ॥ ਬਹਿਸ ਬਹਿਸ, ਬਾਦਨ ਤੇ ਮਰਹੀਂ ॥੪੧॥
ਹਮ ਇਹ ਕਾਜ, ਜਗਤ ਮੋ ਆਏ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ, ਗੁਰਦੇਵ ਪਠਾਏ ॥
ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੁਮ, ਧਰਮ ਬਿਬਾਰੋ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀਯਨਿ, ਪਕਰਿ ਪਛਾਰੋ ॥੪੨॥
ਯਾਂਹੀ ਕਾਜ, ਧਰਾ ਹਮ ਜਨਮੰ ॥ ਸਮਝਿ ਲੇਹੁ, ਸਾਧੂ ਸਭ ਮਨਮੰ ॥
ਧਰਮ ਚਲਾਵਨ, ਸੰਤ ਉਬਾਰਨ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਨ ਕੋ, ਮੂਲ ਉਪਾਰਨਿ ॥੪੩॥
ਜੇ ਜੇ, ਭਏ ਪਹਿਲ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ, ਤਿਨ ਜਾਪੁ ਉਚਾਰਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦੋਖੀ, ਕੋਈ ਨ ਬਿਦਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਕਰਨ ਕੋ ਰਾਹੁ, ਨ ਡਾਰਾ ॥੪੪॥
ਜੇ ਜੇ, ਗਉਸ ਅੰਬੀਆ ਭਏ ॥ ਮੈਂ ਮੈਂ ਕਰਤ, ਜਗਤ ਤੇ ਗਏ ॥
ਮਹਾਪੁਰਖ, ਕਾਂਹੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੋ, ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥੪੫॥

॥੫੩॥ ਜੇ ਜੇ, ਕਰਮ ਕਰਿ, ਡਿੰਡ ਦਿਖਾਹੀਂ ॥ ਤਿਨ, ਪਰਲੋਗਨ ਮੋਂ ਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥
 ਜੀਵਤ ਚਲਤ, ਜਗਤ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਸ੍ਰਾਂਗ ਦੇਖਿ ਕਰਿ, ਪੂਜਤ ਰਾਜਾ ॥੫੪॥
 ਸੁਆਂਗਨ ਮੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਹੀ ॥ ਖੋਜਿ ਫਿਰੈ, ਸਭਹੀ ਕੇ ਕਾਂਹੀ ॥
 ਅਪਨੋ ਮਨੁ, ਕਰਮੋ ਜਿਹ ਆਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ, ਤਿਨੀ ਪਛਾਨਾ ॥੫੫॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਏ ਜਗਤ ਕੋ, ਲੋਗਨ ਕੋ ਬਸਿ ਕੀਨ ॥
 ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕਾਤੀ ਕਟਯੋ, ਬਾਸੁ ਨਰਕ ਮੋ ਲੀਨ ॥੫੬॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ, ਜਗ ਕੋ ਡਿੰਡ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ਲੋਗਨ ਮੂੰਡਿ, ਅਧਿਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਂ ॥
 ਨਾਸਾ ਮੂੰਦ, ਕਰੈਂ ਪਰਣਾਮੰ ॥ ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਨ ਕਉਡੀ ਕਾਮੰ ॥੫੭॥
 ਫੋਕਟ ਧਰਮ, ਜਿਤੇ ਜਗ ਕਰਹੀਂ ॥ ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਭੀਤਰ, ਤੇ ਪਰਹੀਂ ॥
 ਹਾਬਿ ਹਲਾਏ, ਸੁਰਗ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜੋ, ਮਨੁ ਜੀਤ ਸਕਾ ਨਹੀ ਕਾਂਹੂ ॥੫੮॥
 ਕਬਿ ਬਾਰ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੋ, ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋਂ ਕਹਾ, ਸੋ ਕਹਿਹੈਂ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
 ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਧਿਆਇ ਹੈਂ, ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਂਹਿ ॥੫੯॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਈ ਏਕ ਹੈਂ, ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ ਤਰੰਗ ਜਿਉ, ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥੬੦॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ, ਬਾਦਿ ਕਰਤ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਭਿੰਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਬਿਖੈ, ਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਹਰਿਜਨ, ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੬੧॥
 ਆਂਖ ਮੁੰਦਿ, ਕੋਊ ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਆਂਧਰ ਕੀ, ਪਦਵੀ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥
 ਆਂਖਿ ਮੀਚ, ਮਗ ਸੂਝ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਾਹਿ ਅਨੰਤ, ਮਿਲੈ ਕਿਮ ਭਾਈ ॥੬੨॥
 ਬਹੁ ਬਿਸਬਾਰ, ਕਹ ਲਉ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਮਝਤ ਬਾਤਿ, ਥਕਤਿ ਹੁਐ ਰਹੈ ॥
 ਰਸਨਾ ਧਰੈ, ਕਈ ਜੋ ਕੋਟਾ ॥ ਤਦਪ ਗਨਤ ਤਿੰਹ, ਪਰਤ ਸੁ ਤੋਟਾ ॥੬੩॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ, ਜਨਮੁ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ ॥
 ਅਬ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪਤੇ, ਸਭਹੂੰ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ ॥੬੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਆਗਿਆ ਕਾਲ, ਜਗ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਨ ਨਾਮ,
 ਖਸਟਮੋ ਧਯਾਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੬॥ ਅਫਜੂ ॥੨੭੯॥ ❀

ਅਬ ਕਬਿ ਜਨਮ ਕਥਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮੁਰ ਪਿਤ, ਪੂਰਬ ਕੀਯਸਿ ਪਯਾਨਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਤੀਰਬਿ ਨਾਨਾ ॥

ਜਬ ਹੀ, ਜਾਤ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਭਏ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ, ਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਤਏ ॥੧॥
 ਤਹੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਮਾਰਾ ਭਯੋ ॥ ਪਟਨਾ ਸਹਰ ਬਿਖੈ, ਭਵ ਲਯੋ ॥
 ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸ, ਹਮ ਕੋ ਲੇ ਆਏ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ, ਦਾਈਅਨ ਦੁਲਰਾਏ ॥੨॥
 ਕੀਨੀ, ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਨ ਰੱਛਾ ॥ ਦੀਨੀ, ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਸਿੱਛਾ ॥
 ਜਬ ਹਮ, ਧਰਮ ਕਰਮ ਮੋਂ ਆਏ ॥ ਦੇਵ ਲੋਕ, ਤਬ ਪਿਤਾ ਸਿਧਾਏ ॥੩॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਨਾਮ, ਸਪਤਮੋ ਧਿਆਇ,
 ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੭॥ ਅਫਜੂ ॥੨੮੨॥ ❁

ਅਬ ਰਾਜ ਸਾਜ ਕਥਨੰ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਰਾਜ ਸਾਜ, ਹਮ ਪਰ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਜਬਾ ਸਕਤ, ਤਬ ਧਰਮ ਚਲਾਯੋ ॥
 ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ, ਬਨ ਖੇਲ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਰੇ, ਰੀਛ ਰੋਝ ਝੰਘਾਰਾ ॥੧॥
 ਦੇਸ ਚਾਲ ਹਮ ਤੇ ਪੁਨਿ, ਭਈ ॥ ਸਹਰ ਪਾਂਵਟਾ ਕੀ, ਸੁਧਿ ਲਈ ॥
 ਕਾਲਿੰਦ੍ਰੀ ਤਟਿ, ਕਰੇ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਪੇਖਿ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥
 ਤਹ ਕੇ ਸਿੰਘ, ਘਨੇ ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਰੋਝ ਰੀਛ, ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

ਫਤੇ ਸਾਹ, ਕੋਪਾ ਤਬਿ ਰਾਜਾ ॥ ਲੋਹ ਪਰਾ, ਹਮ ਸੋਂ ਬਿਨੁ ਕਾਜਾ ॥੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਤਹਾ ਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਕੋਪੇ ॥ ਪੰਚੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਇ ਰੋਪੇ ॥

ਹਠੀ ਜੀਤ ਮੱਲੰ, ਸੁ ਗਾਜੀ ਗੁਲਾਬੰ ॥ ਰਣੰ ਦੇਖੀਐ, ਰੰਗ ਰੂਪੰ ਸਹਾਬੰ ॥੪॥

ਹਠਿਯੋ ਮਾਹਰੀ ਚੰਦਯੰ, ਗੰਗਰਾਮੰ ॥ ਜਿਨੈ ਕਿਤੀਯੰ ਜਿਤਿਯੰ, ਫੌਜ ਤਾਮੰ ॥

ਕੁਪੇ ਲਾਲ ਚੰਦੰ, ਕੀਏ ਲਾਲ ਰੂਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਗੱਜੀਯੰ, ਗਰਬ ਸਿੰਘੰ ਅਨੂਪੰ ॥੫॥

ਕੁਪਿਓ ਮਾਹਰੂ, ਕਾਹਰੂ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ॥ ਜਿਨੈ ਖਾਨ ਖਾਵੀਨੀਯੰ, ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥

ਕੁਪਿਓ, ਦਵਤੇਸੰ ਦਯਾ ਰਾਮ ਜੁੱਧੰ ॥ ਕੀਯੋ ਦ੍ਰੋਣ ਕੀ ਜਿਉ, ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥੬॥

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋਪੀਯੰ, ਕੁਤਕੋ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਹਠੀ ਖਾਨਹਯਾਤ ਕੇ, ਸੀਸ ਝਾਰੀ ॥

ਉਠੀ ਛਿੱਛਿ ਇੱਛੰ, ਕੱਢਾ ਮੇਜ ਜੋਰੰ ॥ ਮਨੋ ਮਾਖਨੰ ਮੱਟਕੀ, ਕਾਨੁ ਫੋਰੰ ॥੭॥

ਤਹਾ ਨੰਦ ਚੰਦੰ, ਕੀਯੋ ਕੋਪੁ ਭਾਰੋ ॥ ਲਗਾਈ ਬਰੱਛੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਸੰਭਾਰੋ ॥

ਤੁਟੀ ਤੇਗ ਤ੍ਰਿੱਖੀ, ਕਢੇ ਜੱਮਦੱਢੰ ॥ ਹਠੀ ਰਾਖੀਯੰ ਲੱਜ, ਬੰਸੰ ਸਨੱਢੰ ॥੮॥

ਤਹਾਂ ਮਾਤਲੇਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ, ਕੁੱਧੰ ॥ ਛਕਿਯੋ ਛੋਭ ਛੱਤ੍ਰੀ, ਕਰਜੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥

ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੰ ਮਹਾਬੀਰ ਬਾਣੰ ॥ ਕਰੋ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ, ਖਾਲੀ ਪਲਾਣੰ ॥੯॥
 ਹਠਿਯੋ ਸਾਹਬੰ ਚੰਦ, ਖੇਤੰ ਖਤ੍ਰਿਯਾਣੰ ॥ ਹਨੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਭਾਨੰ ॥
 ਤਹਾਂ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮਾਰੇ ॥ ਬਚੇ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੈ, ਸਿਪਾਹੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥
 ਤਹਾਂ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਕੀਨੇ ਅਖਾਰੇ ॥ ਘਨੇ ਖੇਤ ਮੋ, ਖਾਨ ਖੂਨੀ ਲਤਾਰੇ ॥
 ਨ੍ਰਿਪੰ ਗੋਪਲਾਯੰ, ਖਰੋ ਖੇਤ ਗਾਜੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਝੁੰਡ ਮੱਧਿਯੰ, ਮਨੋ ਸਿੰਘ ਰਾਜੈ ॥੧੧॥
 ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ, ਹਰੀਚੰਦ ਕੋਪਿਯੋ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋ, ਖੇਤ ਮੋ ਪਾਵ ਰੋਪਿਯੋ ॥
 ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ, ਤੀਰ ਤੀਖੇ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਲਗੈਂ ਜੌਨ ਕੇ, ਤਾਹਿ ਪਾਰੈਂ ਪਧਾਰੇ ॥੧੨॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਹਰੀ ਚੰਦ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ॥ ਹਨੇ ਸੂਰ ਸੁੱਧੰ ॥ ਭਲੇ ਬਾਣ ਬਾਹੇ ॥ ਬਡੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ ॥੧੩॥
 ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰਾਚੇ ॥ ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਮਾਚੇ ॥ ਹਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥੧੪॥
 ਤਬੈ ਜੀਤ ਮੱਲੰ ॥ ਹਰੀਚੰਦ ਭੱਲੰ ॥ ਹ੍ਰਿਦੈ ਐਂਚ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਸੁ ਖੇਤੰ ਉਤਾਰਿਯੋ ॥੧੫॥
 ਲਗੇ ਬੀਰ ਬਾਣੰ ॥ ਰਿਸਿਯੋ ਤੇਜਿ ਮਾਣੰ ॥ ਸਮੁਹ ਬਾਜ ਡਾਰੇ ॥ ਸੁਵਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੬॥
ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਖੁਲੈ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਖੁਰਾਸਾਨ ਖੱਗੰ ॥ ਪਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ,

ਉਠੀ ਝਾਲ ਅੱਗੰ ॥ ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰੰ, ਕਮਾਣੰ ਕੜੱਕੇ ॥ ਗਿਰੇ ਬਾਜ ਤਾਜੀ,
 ਲਗੇ ਧੀਰ ਧੱਕੇ ॥੧੭॥ ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਤੇ,
 ਬੀਰ ਬੰਕੇ ਬਕਾਰੇ ॥ ਕਰੇ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਸਸਤੂੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ,
 ਚਾਂਵਡੀ ਚੀਤਕਾਰੰ ॥੧੮॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਬਰਨਨ ਕਰੋਂ,
 ਮਚਿਯੋ ਜੁੱਧੁ ਅਪਾਰ ॥ ਜੇ ਲੁੱਝੇ ਜੁੱਝੇ ਸਬੈ, ਭੱਜੇ ਸੂਰ ਹਜਾਰ ॥੧੯॥
 ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਭਜਿਯੋ ਸਾਹ ਪਹਾੜ, ਤਾਜੀ ਤ੍ਰਿਪਾਯੰ ॥ ਚਲਿਯੋ ਬੀਰੀਯਾ,
 ਤੀਰੀਯਾ ਨਾ ਚਲਾਯੰ ॥ ਜਸੋ ਡੱਢਵਾਲੰ, ਮਧੁੱਕਰ ਸੁ ਸਾਹੰ ॥ ਭੱਜੇ ਸੰਗਿ ਲੈ ਕੈ,
 ਸੁ ਸਾਰੀ ਸਿਪਾਹੰ ॥੨੦॥ ਚੱਕ੍ਰਤ ਚੌਪਿਯੋ, ਚੰਦ ਗਾਜੀ ਚੰਦੇਲੰ ॥ ਹਠੀ ਹਰੀਚੰਦੰ,
 ਗਹੇ ਹਾਬ ਸੇਲੰ ॥ ਕਰਿਯੋ ਸੁਆਮ ਧਰਮੰ, ਮਹਾ ਰੋਸ ਰੁੱਝਿਯੰ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈ,
 ਇਸੋ ਸੂਰ ਝੁੱਝਿਯੰ ॥੨੧॥ ਤਹਾਂ ਖਾਨ ਨੈਜਾਬਤੋ, ਆਨ ਕੈ ਕੈ ॥
 ਹਨਿਓ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੋ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਲੈ ਕੈ ॥ ਕਿਤੈ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ ਹੂੰ, ਅਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੇ ॥
 ਸਹੀ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਸੁਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ ॥੨੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਾਰਿ ਨਿਜਾਬਤ ਖਾਨ ਕੋ,
 ਸੰਗੋ ਜੁਝੈ ਜੁਝਾਰ ॥ ਹਾ ਹਾ ਇਹ ਲੋਕੈ ਭਇਯੋ, ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਜੈਕਾਰ ॥੨੩॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਲਖੇ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ, ਜੁੱਝੇ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਤਵੰ ਕੀਟ, ਬਾਣੰ ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥
ਹਨਿਯੋ ਏਕ ਖਾਨੰ, ਖਿਆਲੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਡਸਿਯੋ ਸਤ੍ਰੁ ਕੋ, ਜਾਨੁ ਸਿਖਾਮੰ ਭੁਜੰਗੰ ॥੨੪॥
ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮ ਸੋ, ਬਾਣ ਦੂਜੋ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ॥ ਮੁਖੰ ਭੀਖਨੰ ਖਾਨ ਕੇ, ਤਾਨ ਮਾਰਿਯੋ ॥
ਭੱਜਿਯੋ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਰਹਿਯੋ ਖੇਤ ਤਾਜੀ ॥ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤੀਜੇ, ਲਗੇ ਬਾਣ ਬਾਜੀ ॥੨੫॥
ਛੁਟੀ ਮੂਰਛਨਾ, ਹਰੀਚੰਦੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਗਹੇ ਬਾਣ ਕਾਮਾਣ ਭੇ, ਐਚ ਮਾਰੇ ॥
ਲਗੇ ਅੰਗ ਜਾਂਕੇ, ਰਹੇ ਨਾ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਤਨੰ ਤਿਆਗ, ਤੇ ਦੇਵਲੋਕੰ ਪਧਾਰੰ ॥੨੬॥
ਦੁਯੰ ਬਾਣ ਖੈਚੇ, ਇਕੰ ਬਾਰ ਮਾਰੇ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰ, ਬਾਜੀਨ ਤਾਜੀ ਬਿਦਾਰੇ ॥
ਜਿਸੈ ਬਾਨ ਲਾਗੈ, ਰਹੈ ਨ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਤਨੰ ਬੇਧਿਕੈ ਤਾਹਿ, ਪਾਰੰ ਸਿਧਾਰੰ ॥੨੭॥
ਸਬੈ ਸ੍ਰਾਮ ਧਰਮੰ, ਸੁਬੀਰੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ਬਕਾਰੇ ॥
ਹਸੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਔ ਸੁੱਧ ਸਿੱਧੰ ॥ ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਯੰ ਉਡੀ ਗਿੱਧ ਬਿਧੰ ॥੨੮॥
ਹਰੀਚੰਦ ਕੋਪੇ, ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬਾਜੀਯੰ, ਤਾਣ ਬਾਣੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥
ਦੁਤੀਯ ਤਾਕ ਕੈ ਤੀਰ, ਮੋ ਕੋ ਚਲਾਯੰ ॥ ਰਖਿਓ ਦਈਵ ਮੈ, ਕਾਨ ਛੈ ਕੈ ਸਿਧਾਯੰ ॥੨੯॥
ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਬਾਣ ਮਾਰਿਯੋ, ਸੁ ਪੇਟੀ ਮਝਾਰੰ ॥ ਬਿਧਿਅੰ ਚਿਲਕਤੰ, ਦੁਆਲ ਪਾਰੰ ਪਧਾਰੰ ॥

ਚੁਭੀ ਚਿੰਚ ਚਰਮੰ, ਕਛੂ ਘਾਇ ਨ ਆਖੰ ॥ ਕਲੰ ਕੇਵਲੰ, ਜਾਨ ਦਾਸੰ ਬਚਾਖੰ ॥੩੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਬੈ ਬਾਣ ਲਾਗਿਯੋ ॥ ਤਬੈ ਰੋਸ ਜਾਗਿਯੋ ॥ ਕਰੰ ਲੈ ਕਮਾਣੰ ॥ ਹਨੰ ਬਾਣ ਤਾਣੰ ॥੩੧॥

ਸਬੈ ਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਤਬੈ ਤਾਕਿ ਬਾਣੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਏਕ ਜੁਆਣੰ ॥੩੨॥

ਹਰੀਚੰਦ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਜੋਧਾ ਲਤਾਰੇ ॥ ਸੁ ਕਾਰੋੜ ਰਾਯੰ ॥ ਵਹੈ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥੩੩॥

ਰਣੰ ਤਿਆਗਿ ਭਾਗੇ ॥ ਸਬੈ ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਗੇ ॥ ਭਈ ਜੀਤ ਮੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲ ਕੇਰੀ ॥੩੪॥

ਰਣੰ ਜੀਤਿ ਆਏ ॥ ਜਯੰ ਗੀਤ ਗਾਏ ॥ ਧਨੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ॥੩੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੁੱਧ ਜੀਤ ਆਏ ਜਬੈ, ਟਿਕੈਂ ਨ ਤਿਨ ਪੁਰ ਪਾਵ ॥ ਕਾਹਲੂਰ ਮੈ ਬਾਂਧਿਯੋ,

ਆਨ ਅਨੰਦਪੁਰ ਗਾਵ ॥੩੬॥ ਜੇ ਜੇ ਨਰ ਤੱਹ ਨਾ ਭਿਰੇ, ਦੀਨੇ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰ ॥

ਜੇ ਤਿਹ ਠਉਰ ਭਲੇ ਭਿਰੇ, ਤਿਨੈ ਕਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੩੭॥ **ਚਉਪਈ** ॥

ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਏ ॥ ਸੰਤ ਉਬਾਰ, ਦੁਸਟ ਸਭ ਘਾਏ ॥

ਟਾਂਗ ਟਾਂਗ ਕਰਿ, ਹਨੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਕੂਕਰ ਜਿਮਿ, ਤਿਨ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥੩੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਭੰਗਾਣੀ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,

ਅਸਟਮੋ ਧਿਆਇ, ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੮॥ ਅਫਜੂ ॥੩੨੦॥ ❀
 ਅਬ ਨਦਉਨ ਕਾ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਮੀਆਖਾਨ, ਜੰਮੂ ਕਹ ਆਇਯੋ ॥
 ਅਲਫਖਾਨ, ਨਾਦੌਣ ਪਠਾਵਾ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਤਨ, ਬੈਰ ਬਢਾਵਾ ॥੧॥
 ਜੁੱਧ ਕਾਜ ਨ੍ਰਿਪ, ਹਮੈ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਆਪਿ, ਤਵਨ ਕੀ ਓਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥
 ਤਿਨ ਕਠਗੜ, ਨਵਰਸ ਪਰ ਬਾਧੋ ॥ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ, ਨਰੇਸਨ ਸਾਧੋ ॥੨॥
 ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਤਹਾ ਰਾਜ ਸਿੰਘੰ, ਬਲੀ ਭੀਮਚੰਦੰ ॥ ਚੜਿਓ ਰਾਮ ਸਿੰਘੰ, ਮਹਾਂ ਤੇਜਵੰਦੰ ॥
 ਸੁਖੰਦੇਵ ਗਾਜੀ, ਜਸਾਰੋਟ ਰਾਜੰ ॥ ਚੜੇ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੀਨਿ, ਕਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ॥੩॥
 ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦ ਚੜਿਓ, ਡਢੇ ਡੱਢਵਾਰੰ ॥ ਚਲੇ ਸਿੱਧ ਹੁਐ, ਕਾਜ ਰਾਜੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥
 ਕਰੀ ਢੂਕ ਢੋਅੰ, ਕਿਰਪਾਲ ਚੰਦੰ ॥ ਹਟਾਏ, ਸਬੈ ਮਾਰਿ ਕੈ ਬੀਰ ਬਿੰਦੰ ॥੪॥
 ਦੁਤੀਯ ਢੋਅ ਢੂਕੈ, ਵਹੈ ਮਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਖਰੇ ਦਾਂਤ ਪੀਸੈਂ, ਛੁਭੈਂ ਛੱਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥
 ਉਤੈ ਵੈ ਖਰੇ ਬੀਰ, ਬੰਬੈ ਬਜਾਵੈਂ ॥ ਤਰੇ ਭੂਪ ਠਾਢੇ, ਬਡੇ ਸੋ ਕੁਪਾਵੈਂ ॥੫॥
 ਤਬੈ ਭੀਮਚੰਦੰ, ਕੀਯੋ ਕੋਪ ਆਪੰ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ, ਮੁਖ ਜਾਪੰ ॥

ਸਬੈ ਬੀਰ ਬੋਲੇ, ਹਮੈ ਭੀ ਬੁਲਾਖੰ ॥ ਤਬੈ ਢੋਅ ਕੈ ਕੈ, ਸੁ ਨੀਕੇ ਸਿਧਾਖੰ ॥੬॥
 ਸਬੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ, ਮਹਾਂਬੀਰ ਢੂਕੇ ॥ ਚਲੇ ਬਾਰਿਬੇ ਬਾਰਕੋ, ਜਿਉ ਭਭੂਕੇ ॥
 ਤਹਾਂ ਬਿਝੁੜਿਆਲੰ, ਹਠਿਯੋ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ ॥ ਉਠਿਯੋ ਸੈਨ ਲੈ. ਸੰਗਿ ਸਾਰੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥੭॥
ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਕੁੱਪਿਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨੱਚੇ ਮਰਾਲ ॥ ਬੱਜੇ ਬਜੰਤ ॥ ਕੂਰੰ ਅਨੰਤ ॥੮॥
 ਜੁੱਝੰਤ ਜੁਆਣ ॥ ਬਾਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਛੱਡੈ ਸਰੋਘ ॥੯॥
 ਲੁੱਝੈ ਨਿਦਾਣ ॥ ਤੱਜੰਤ ਪਰਾਣ ॥ ਗਿਰ ਪਰਤ ਭੂਮ ॥ ਜਣੁ ਮੇਘ ਝੂਮ ॥੧੦॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋਪਿਯੰ ॥ ਹਠੀ ਪਾਵ ਰੋਪਿਯੰ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਬਡੇ ਬੀਰ ਘਾਏ ॥੧੧॥
 ਹਣੇ ਛੱਡੁ ਧਾਰੀ ॥ ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥ ਭਲੇ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ॥੧੨॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ॥ ਕੀਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸਾਰ ਬੱਜੇ ॥੧੩॥
 ਕਰੋ ਜੁੱਧ ਚੰਡੰ ॥ ਸੁਣਿਯੋ ਨਾਵ ਖੰਡੰ ॥ ਚਲਿਯੋ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਾਹੀ ॥ ਰਜੌਤੀ ਨਿਬਾਹੀ ॥੧੪॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਪ ਭਰੇ ਰਾਜਾ ਸਬੈ, ਕੀਨੋ ਜੁੱਧ ਉਪਾਇ ॥ ਸੈਨ ਕਟੋਚਨ ਕੀ ਤਬੈ,
 ਘੇਰ ਲਈ ਅਰਗਾਇ ॥੧੫॥ **ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ** ॥ ਚਲੇ ਨਾਂਗਲੂ ਪਾਂਗਲੂ,

ਵੇਦੜੋਲੰ ॥ ਜਸਵਾਰੇ ਗੁਲੇਰੇ, ਚਲੇ ਬਾਧ ਟੋਲੰ ॥ ਤਹਾਂ ਏਕ ਗਾਜਿਯੋ,
ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ ॥ ਰਖੀ ਲਾਜ ਜੌਨੈ, ਸਬੈ ਬਿਝੜਵਾਲੰ ॥੧੬॥
ਤਵੰ ਕੀਟ, ਤੌਲੌ ਤੁਫੰਗੰ ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਹਿੰਦੇ ਏਕ ਰਾਵੰਤ ਕੇ, ਤੱਕਿ ਮਾਰੋ ॥
ਗਿਰਿਯੋ ਝੂਮ ਭੂਮੈ, ਕਰਿਯੋ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੰ ॥ ਤਉ ਮਾਰਿ ਬੋਲਿਯੋ, ਮਹਾਂ ਮਾਨਿ ਕ੍ਰੂਧੰ ॥੧੭॥
ਤਜਿਯੋ ਤੁਪਕੰ, ਬਾਨ ਪਾਨੰ ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਚਤੁਰ ਬਾਨਯੰ ਲੈ, ਸੁ ਸੱਬਿਯੰ ਪ੍ਰਹਾਰੋ ॥
ਤ੍ਰਿਯੋ ਬਾਣ ਲੈ, ਬਾਮ ਪਾਣੰ ਚਲਾਏ ॥ ਲਗੋ ਯਾ ਲਗੋ ਨਾਂ, ਕਛੂ ਜਾਨਿ ਪਾਏ ॥੧੮॥
ਸੁ ਤਉ ਲਉ ਦਈਵ, ਜੁੱਧ ਕੀਨੋ ਉਝਾਰੰ ॥ ਤਿਨੈ ਖੇਦ ਕੈ, ਬਾਰਿ ਕੇ ਬੀਚ ਡਾਰੰ ॥
ਪਰੀ ਮਾਰ ਬੁੰਗੰ, ਛੁਟੀ ਬਾਣ ਗੋਲੀ ॥ ਮਨੋ ਸੂਰ ਬੈਠੇ, ਭਲੀ ਖੇਲ ਹੋਲੀ ॥੧੯॥
ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਭੂਮੰ, ਸਰੰ ਸਾਂਗ ਪੇਲੰ ॥ ਰੰਗੋ ਸ੍ਰੋਣ ਬਸਤ੍ਰੰ, ਮਨੋ ਫਾਗ ਖੇਲੰ ॥
ਲੀਯੋ ਜੀਤਿ ਬੈਰੀ, ਕੀਯਾ ਆਨ ਡੇਰੰ ॥ ਤੇਉ ਜਾਇ ਪਾਰੰ, ਰਹੇ ਬਾਰਿ ਕੇਰੰ ॥੨੦॥
ਭਈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਗੁਬਾਰ ਕੇ, ਅਰਧ ਜਾਮੰ ॥ ਤਬੈ ਛੋਰਿਗੋ ਬਾਰ, ਦੇਵੈ ਦਮਾਮੰ ॥
ਸਬੈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਬੀਤੀ, ਉਦਿਯੋ ਦਿਉਸਰਾਣੰ ॥ ਚਲੇ ਬੀਰ, ਚਾਲਾਕ ਖੱਗੰ ਖਿਲਾਣੰ ॥੨੧॥
ਭਜਿਯੋ ਅਲਫਖਾਨੰ, ਨ ਖਾਨਾ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ॥ ਭਜੇ ਔਰ ਬੀਰੰ, ਨ ਧੀਰੰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥

ਨਦੀ ਪੈ, ਦਿਨੰ ਅਸਟ ਕੀਨੇ ਮੁਕਾਮੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੇਖੇ, ਸਬੈ ਰਾਜ ਧਾਮੰ ॥੨੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਤ ਹਮ ਹੋਇ ਬਿਦਾ, ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਸੁਲਹ ਨਮਿਤ, ਵੈ ਉਤਹਿ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਸੰਧਿ ਇਨੈ ਉਨਕੈ, ਸੰਗਿ ਕਈ ॥ ਹੇਤ ਕਥਾ ਪੂਰਨ, ਇਤ ਭਈ ॥੨੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਆਲਸੂਨ ਕੱਹ ਮਾਰਿ ਕੈ, ਇਹ ਦਿਸਿ ਕੀਯੋ ਪਿਯਾਨ ॥
 ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕਨ ਕੇ, ਕਰੇ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਆਨ ॥੨੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਨਦੌਨ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,

ਨੌਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੯॥ ਅਫਜੂ ॥੩੪੪॥ ❀

ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਇਹ ਭਾਂਤਿ, ਬਿਤਾਏ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਚੋਰ ਸਬੈ, ਗਹਿ ਘਾਏ ॥
 ਕੇਤਕਿ ਭਾਜਿ ਸਹਿਰ ਤੇ, ਗਏ ॥ ਭੂਖ ਮਰਤ, ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਭਏ ॥੧॥
 ਤਬ ਲੌ, ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ ਆਏ ॥ ਪੂਤ ਆਪਨ, ਹਮ ਓਰ ਪਠਾਏ ॥
 ਦੂਕ ਘਰੀ, ਬੀਤੀ ਨਿਸਿ ਜਬੈ ॥ ਚੜਤ ਕਰੀ, ਖਾਨਨ ਮਿਲਿ ਤਬੈ ॥੨॥
 ਜਬ ਦਲ, ਪਾਰ ਨਦੀ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਆਨ ਆਲਮੈ, ਹਮੈ ਜਗਾਯੋ ॥
 ਸੋਰੁ ਪਰਾ, ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੇ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰ ਬੀਰ, ਰਿਸ ਪਾਗੇ ॥੩॥

ਛੂਟਨ ਲਗੀ, ਤੁਫੰਗੈਂ ਤਬ ਹੀ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰੁ, ਰਿਸਾਨੇ ਸਬ ਹੀ ॥
 ਕੂਰ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨ, ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸੋਰੁ ਸੁਨਾ, ਸਰਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ, ਬੰਕੇ ਬਕਾਰੇ ॥
 ਭਏ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਨੱਚੇ ਮਰਾਲੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਾਲੀ, ਗਰੱਜੀ ਕਰਾਲੰ ॥੫॥

ਨਦੀਯੰ ਲਖਿਯੋ, ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੰ ਸਮਾਨੰ ॥ ਕਰੇ ਸੂਰਮਾ ਸੀਤ, ਪਿੰਗੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥
 ਇਤੇ ਬੀਰ ਗੱਜੇ, ਭਏ ਨਾਦ ਭਾਰੇ ॥ ਭੱਜੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਬਿਨਾ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੇ ॥੬॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਨਿਲੱਜ ਖਾਨ ਭੱਜਿਯੋ ॥ ਕਿਨੀ ਨ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੱਜਿਯੋ ॥
 ਸੁ ਤਿਆਗ ਖੇਤ ਕੰ ਚਲੇ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਬੀਰਹਾ ਭਲੇ ॥੭॥

ਚਲੇ ਤੁਰੇ ਤੁਰਾਇਕੈ ॥ ਸਕੇ ਨ ਸਸਤ੍ਰੁ ਉਠਾਇਕੈ ॥
 ਨ ਲੈ ਹਥਿਆਰ ਗੱਜਹੀਂ ॥ ਨਿਹਾਰ ਨਾਰਿ ਲੱਜਹੀਂ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਰਵਾ ਗਾਂਉ ਉਜਾਰ ਕੈ, ਕਰੇ ਮੁਕਾਮ ਭਲਾਨ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਬਲ ਹਮੈ ਨ ਛੁਇ ਸਕੈ, ਭਾਜਤ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ॥੯॥ ਤਵ ਬਲ ਈਹਾਂ ਨ ਪਰ ਸਕੈ,

ਬਰਵਾ ਹਨਾ ਰਿਸਾਇ ॥ ਸਾਲਿਨ ਰਸ ਜਿਮ ਬਾਨੀਯੋਂ, ਰੋਰਨ ਖਾਤ ਬਨਾਇ ॥੧੦॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਖਾਨਜਾਦੇ ਕੋ ਆਗਮਨ, ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਉਠਿਜੈਬੋ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਦਸਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੦॥ ਅਫਜੂ ॥੩੫੪॥ ॐ

ਹੁਸੈਨੀ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਗਯੋ ਖਾਨਜਾਦਾ, ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਭੱਜੰ ॥ ਸਕੈ ਜੁਬਾ ਦੇ ਨਾ, ਹਨੇ ਸੂਰ ਲੱਜੰ ॥
ਤਹਾ ਠੋਕ ਬਾਹਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਗਰੱਜਿਯੰ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਲੈਕੈ, ਸਿਲਾ ਸਾਜ ਸੱਜਿਯੰ ॥੧॥
ਕਰਿਯੋ ਜੋਰ ਸੈਨੰ, ਹੁਸੈਨੀ ਪਯਾਨੰ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਕੂਟਿ ਕੈ, ਲੂਟ ਲੀਨੇ ਅਵਾਨੰ ॥
ਪੁਨਰਿ ਡੱਢਵਾਲੰ, ਕੀਯੋ ਜੀਤਿ ਜੇਰੰ ॥ ਕਰੇ ਬੰਦਿ ਕੈ, ਰਾਜਪੁੱਤ੍ਰਾਨ ਚੇਰੰ ॥੨॥
ਪੁਨਰਿ ਦੂਨ ਕੋ, ਲੂਟ ਲੀਨੇ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਕੋਈ ਸਾਮੁਹੇ ਹੈ ਸਕਿਯੋ ਨ, ਗਵਾਰੰ ॥
ਲੀਯੋ ਛੀਨ ਅੰਨੰ, ਦਲੰ ਬਾਂਟਿ ਦੀਯੰ ॥ ਮਹਾ ਮੂੜਿਯੰ, ਕੁਤਸਤੰ ਕਾਜ ਕੀਯੰ ॥੩॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬੀਤਤ ਭਏ, ਕਰਤ ਉਸੈ ਉਤਪਾਤ ॥
ਗੁਆਲੇਰੀਯਨ ਕੀ ਪਰਤ ਭੀ, ਆਨ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਾਤ ॥੪॥
ਜੋ ਦਿਨ ਦੁਇਕ ਨ ਵੇ ਮਿਲਤ, ਤਬ ਆਵਤ ਅਰਗਾਇ ॥

ਕਾਲਿ ਤਿਨੂ ਕੇ ਘਰ ਬਿਖੈ, ਡਾਰੀ ਕਲਹ ਬਨਾਇ ॥੫॥
ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਆਲੇਰੀਯਾ, ਮਿਲਨ ਕਹੁ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭੀ, ਸੰਗਿ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਚਤਰਬ ਆਨ ਮਿਲਤ ਭਏ, ਜਾਮੰ ॥ ਫੂਟਿ ਗਈ ਲਖਿ ਨਜਰਿ, ਗੁਲਾਮੰ ॥੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਕੇ ਤੇਜ ਤੇ, ਰੇਤ ਅਧਿਕ ਤਪਤਾਇ ॥
 ਰਵਿ ਬਲ ਛੁਦੁ ਨ ਜਾਨਈ, ਆਪਨ ਹੀ ਗਰਬਾਇ ॥੭॥
ਚੌਪਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ, ਫੂਲ ਗੁਲਾਮ ਜਾਤਿ ਭਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਰੇ, ਆਨਤ ਭਯੋ ॥
 ਕਹਲੂਰੀਯਾ, ਕਟੌਚ ਸੰਗਿ ਲਹਿ ॥ ਜਾਨਾ ਆਨ ਨ, ਮੋ ਸਰਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ॥੮॥
 ਤਿਨ ਜੋ ਧਨ, ਆਨੋ ਬੋ ਸਾਬਾ ॥ ਤੇ ਦੇ ਰਹੇ, ਹੁਸੈਨੀ ਹਾਬਾ ॥
 ਦੇਤ ਲੇਤ, ਆਪਨ ਕੁਰਗਾਨੇ ॥ ਤੇ ਧਨਿ ਲੈ, ਨਿਜਿ ਧਾਮ ਸਿਧਾਨੇ ॥੯॥
 ਚੇਰੋ ਤਬੈ, ਤੇਜ ਤਨ ਤਯੋ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ, ਕਛੁ ਲਖਤ ਨ ਭਯੋ ॥
 ਛੰਦ ਬੰਦ, ਨਹ ਨੈਕੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ, ਦੇ ਤਬਹਿ ਨਗਾਰਾ ॥੧੦॥
 ਦਾਵ ਘਾਵ ਤਿਨ, ਨੈਕੁ ਨ ਕਰਾ ॥ ਸਿੰਘਹਿ ਘੇਰਿ, ਸਸਾ ਕਹੁ ਡਰਾ ॥
 ਪੰਦ੍ਰਹ ਪਹਰਿ, ਗਿਰਦ ਤਿਹ ਕੀਯੋ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਿਨ, ਜਾਨ ਨ ਦੀਯੋ ॥੧੧॥

ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨੁ, ਸੂਰ ਰਿਸਾਏ ॥ ਸਾਮ ਕਰਨ ਹਿਤ, ਦੂਤ ਪਠਾਏ ॥
 ਦਾਸ ਨਿਰਖ ਸੰਗਿ, ਸੈਨ ਪਠਾਨੀ ॥ ਫੂਲਿ ਗਯੋ, ਤਿਨ ਕੀ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥੧੨॥
 ਦਸ ਸਹੰਸੂ, ਅਬਹੀ ਕੈ ਦੈਹੂ ॥ ਨਾਤਰ, ਮੀਚ ਮੁੰਡ ਪਰ ਲੈਹੂ ॥
 ਸਿੰਘ ਸੰਗਤੀਯਾ, ਤਹਾ ਪਠਾਏ ॥ ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ ਧਰਮੁ ਦੇ ਲਖਾਏ ॥੧੩॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ, ਨ ਉਨ ਕੀ ਬਨੀ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਚਿਤ ਮੋ ਇਹ ਗਨੀ ॥
 ਐਸਿ ਘਾਤਿ, ਫਿਰਿ ਹਾਬ ਨ ਐਹੈ ॥ ਸਭਹੂੰ ਫੇਰਿ ਸਮੋ, ਛਲਿ ਜੈਹੈ ॥੧੪॥
 ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ, ਅਬੈ ਗਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਕੈਦ ਕੀਜੀਐ, ਕੈ ਬਧ ਕੀਜੈ ॥
 ਤਨਕ ਭਨਕ ਜਬ ਤਿਨ, ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਦਲ, ਜਾਤ ਭਯੋ ਭਟ ਰਾਈ ॥੧੫॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥

ਜਬ ਗਯੋ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕੁੱਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਹਿੰਮਤ ਹੁਸੈਨ ॥ ਜੁੰਮੈ ਲੁਝੈਨ ॥੧੬॥
 ਕਰਿਕੈ ਗੁਮਾਨ ॥ ਜੁੰਮੈ ਜੁਆਨ ॥ ਬੱਜੇ ਤਬੱਲ ॥ ਦੁੰਦਭ ਦਬੱਲ ॥੧੭॥
 ਬੱਜੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਨਚੇ ਕਿੱਕਾਣ ॥ ਬਾਹੈ ਤੜਾਕ ॥ ਉਠੈਂ ਕੜਾਕ ॥੧੮॥
 ਬੱਜੇ ਨਿਸੰਗ ॥ ਗੱਜੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਛੁੱਟੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਲਿੱਟੈਂ ਜੁਆਨ ॥੧੯॥

ਤੁੱਪਕ ਤੜਾਕ ॥ ਕੈਬਰ ਕੜਾਕ ॥ ਸੈਹਥੀ ਸੜਾਕ ॥ ਛੋਹੀ ਛੜਾਕ ॥੨੦॥
 ਗੱਜੇ ਸੁਬੀਰ ॥ ਬੱਜੇ ਗਹੀਰ ॥ ਬਿਚਰੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਜੈਸੇ ਪਿਲੰਗ ॥੨੧॥
 ਹੁੱਕੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਧੁੱਕੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਬਾਹੈਂ ਤੜਾਕ ॥ ਝੱਲੈਂ ਝੜਾਕ ॥੨੨॥
 ਜੁੱਝੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਲਿੱਟੇ ਮਲੰਗ ॥ ਖੁੱਲੇ ਕਿਸਾਰ ॥ ਜਨੁ ਜਟਾ ਧਾਰ ॥੨੩॥
 ਸਜੇ ਰਜਿੰਦ੍ਰ ॥ ਗਜੇ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ॥ ਉੱਤਰੇ ਖਾਨ ॥ ਲੈ ਲੈ ਕਮਾਨ ॥੨੪॥
ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਕੁਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ, ਸੱਜਿ ਮਰਾਲੰ, ਬਾਂਹ ਬਿਸਾਲੰ ਧਰਿ ਢਾਲੰ ॥
 ਧਾਏ ਸਭ ਸੂਰੰ, ਰੂਪ ਕਰੂਰੰ, ਚਮਕਤ ਨੂਰੰ, ਮੁਖ ਲਾਲੰ ॥
 ਲੈ ਲੈ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ, ਬਾਣ ਕਮਾਣੰ, ਸੱਜੇ ਜੁਆਨੰ, ਤਨ ਤੱਤੰ ॥
 ਰਣਿ ਰੰਗ ਕਲੋਲੰ, ਮਾਰ ਹੀ ਬੋਲੰ, ਜਨੁ ਗਜ ਡੋਲੰ, ਬਨ ਮੱਤੰ ॥੨੫॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਤਬੈ ਕੋਪੀਯੰ, ਕਾਂਗੜੇਸੰ ਕਟੋਚੰ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਨੰ, ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੋਚੰ ॥
 ਉਤੇ ਉੱਠੀਯੰ ਖਾਨ, ਖੇਤੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿਹਚਰੇ ਮਾਂਸ ਹੇਤੰ ਪਿਲੰਗੰ ॥੨੬॥
 ਬੱਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ, ਤੀਰੰ ਤੜੱਕੇ ॥ ਮਿਲੇ ਹੱਥਿ ਬੱਥੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕੜੱਕੇ ॥
 ਬੱਜੇ ਜੰਗ ਨੀਸਾਣ, ਕੱਥੇ ਕਥੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੨੭॥

ਉਠੈਂ ਟੋਪ ਟੂਕੰ, ਗੁਰਜੈ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਰੁਲੇ ਲੁੱਥ ਜੁੱਥੰ, ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ॥
 ਪਰੈਂ ਕੱਤੀਯੰ ਘਾਤ, ਨਿਰਘਾਤ ਬੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ, ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥੨੮॥
 ਬਹੀ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਨਿਰ ਘਾਤ ਬਾਣੰ ॥ ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ, ਕੜੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥
 ਛਕੇ ਛੋਭ ਛੱਤ੍ਰੀ, ਤਜੈਂ ਬਾਣ ਰਾਜੀ ॥ ਬਹੇਂ ਜਾਹਿੰ ਖਾਲੀ, ਫਿਰੈਂ ਛੂਛ ਤਾਜੀ ॥੨੯॥
 ਜੁੱਟੇ ਆਪ ਮੈ, ਬੀਰ ਬੀਰੰ ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਮਨੋ ਗੱਜ ਜੁੱਟੇ, ਦੰਤਾਰੇ ਦੰਤਾਰੇ ॥
 ਕਧੋ ਸਿੰਘ ਸੌ, ਸਾਰਦੂਲੰ ਅਰੁੱਝੇ ॥ ਤਿਸੀ ਭਾਂਤਿ, ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਜੁੱਝੇ ॥੩੦॥
 ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ, ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ ॥ ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੰ, ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਤੀਰੰ ॥
 ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਕੈ, ਬੀਰ ਬਿੰਦੰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਬਡੇ ਜੁੱਧ ਕੈ, ਦੇਵ ਲੋਕੰ ਪਧਾਰੇ ॥੩੧॥
 ਹਠਿਯੋ ਹਿੰਮਤੰ, ਕਿੰਮਤੰ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ॥ ਲਏ ਗੁਰਜ ਚੱਲੰ, ਸੁ ਜੱਲਾਲ ਖਾਨੰ ॥
 ਹਠੇ ਸੂਰਮਾ, ਮੱਤ ਜੋਧਾ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੰ ॥੩੨॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਜਸੰਵਾਲ ਧਾਏ ॥ ਤੁਰੰਗੰ ਨਚਾਏ ॥ ਲਯੋ ਘੇਰਿ ਹੁਸੈਨੀ ॥ ਹਨਿਯੋ ਸਾਂਗ ਪੈਨੀ ॥੩੩॥
 ਤਿਨੂ ਬਾਣ ਬਾਹੇ॥ ਬਡੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ॥ ਜਿਸੈ ਅੰਗਿ ਲਾਗਿਯੋ॥ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਖਾਗਿਯੋ॥੩੪॥

ਜਬੈ ਘਾਵ ਲਾਗਿਯੋ॥ ਤਬੈ ਕੋਪ ਜਾਗਿਯੋ॥ ਸੰਭਾਰੀ ਕਮਾਣੰ॥ ਹਣੇ ਬੀਰ ਬਾਣੰ ॥੩੫॥
 ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਨਿਭੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਾਹੈਂ ॥ ਦੋਊ ਜੀਤ ਚਾਹੈਂ ॥੩੬॥
 ਰਿਸੇ ਖਾਨ ਜਾਦੇ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਦੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬਾਣ ਬਰਖੇ ॥ ਸਭੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ॥੩੭॥
 ਕਰੈਂ ਬਾਣ ਅਰਚਾ॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ॥ ਸੁ ਸਾਂਗੰ ਸਮੁਾਲੰ॥ ਕਰੈਂ ਤਉਨ ਠਾਮੰ॥੩੮॥
 ਬਲੀ ਬੀਰ ਰੁੱਝੇ ॥ ਸਮੁਹ ਸਸਤ੍ਰੁ ਜੁੱਝੇ ॥ ਲਗੈਂ ਧੀਰ ਧੱਕੈ, ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਝਨੱਕੈ ॥੩੯॥
 ਕੜੱਕੈਂ ਕਮਾਣੰ ॥ ਝਣੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਕੜੱਕਾਰ ਛੁੱਟੈਂ ॥ ਝਣੱਕਾਰ ਉਠੈਂ ॥੪੦॥
 ਹਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੈਂ ॥ ਨ ਸੰਕਾ ਬਿਚਾਰੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਤੀਰ ਮਾਰੰ ॥ ਫਿਰੈਂ ਲੋਹ ਧਾਰੰ ॥੪੧॥
 ਨਦੀ ਸ੍ਰੋਣ ਪੂਰੰ ॥ ਫਿਰੈ ਗੈਣ ਹੂਰੰ ॥ ਉਭੇ ਖੇਤ ਪਾਲੰ ॥ ਬਕੇ ਬਿਕਰਾਲੰ ॥੪੨॥
ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤਹ ਹੜਹੜਾਇ, ਹੱਸੇ ਮਸਾਣ ॥ ਲਿੱਟੇ ਗਜਿੰਦ੍ਰਿ, ਛੁੱਟੇ ਕਿਕਾਣ ॥
 ਜੁੱਟੇ ਸੁ ਬੀਰ, ਤਹ ਕੜਕ ਜੰਗ ॥ ਛੁੱਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣ, ਬੁੱਠੇ ਖਤੰਗ ॥੪੩॥
 ਡਾਕਨ ਡਹੱਕਿ, ਚਾਵਡ ਚਿਕਾਰ ॥ ਕਾਕੰ ਕਹੱਕਿ, ਬੱਜੇਂ ਦੁਧਾਰ ॥
 ਖੇਲੰ ਖੜੱਕਿ, ਤੁਪਕਿ ਤੜਾਕਿ ॥ ਸੈਥੰ ਸੜਕ, ਧੱਕੰ ਧਹਾਕਿ ॥੪੪॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਤਹਾ ਆਪ, ਕੀਨੋ ਹੁਸੈਨੀ ਉਤਾਰੰ ॥ ਸਭੁੰ ਹਾਬ, ਬਾਣੰ ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥

(੨੯੦)

ਰੁਪੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ, ਕਰੈਂ ਲਾਗ ਜੁੱਧੰ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ, ਭਰੇ ਸੂਰ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ॥੪੫॥
ਜਗਿਯੋ ਜੰਗ ਜਾਲਮ, ਸੁ ਜੋਧੰ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਬਹੇ ਬਾਣ ਬਾਂਕੇ, ਬਰੱਛੀ ਦੁਧਾਰੰ ॥
ਮਿਲੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ, ਮਹਾ ਧੀਰ ਬੰਕੇ ॥ ਧਕਾ ਧੱਕਿ ਸੈਬੰ, ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ਝਨੰਕੇ ॥੪੬॥
ਭਏ ਢੋਲ ਢੰਕਾਰ, ਨੱਦੰ ਨਫੀਰੰ ॥ ਉਠੈਂ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ, ਗੱਜੈਂ ਸੁ ਬੀਰੰ ॥
ਨਵੰ ਨੱਦ ਨੀਸਾਨ, ਬਜੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੰ ॥੪੭॥
ਟਕਾ ਟੁਕ ਟੋਪੰ, ਢਕਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ, ਬੰਕੈ ਬਿਕ੍ਰਾਲੰ ॥
ਨੱਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲਯੰ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ਨੱਚੀ ਡਾਕਿਣੀ, ਜੋਗਣੀ ਉਰਧ ਹੇਤੰ ॥੪੮॥
ਛੁਟੀ ਜੋਗ ਤਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਰੁੱਦ੍ਰ ਜਾਗੇ ॥ ਡਗਿਯੋ ਧਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮੰ, ਸਭੈ ਸਿੱਧ ਭਾਗੇ ॥
ਹਸੇ ਕਿੰਨਰੰ, ਜੱਛ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੇਯੰ ॥ ਨੱਚੀ ਅੱਛਰਾ, ਪੱਛਰਾ ਚਾਰਣੇਯੰ ॥੪੯॥
ਪਰਿਓ ਘੋਰ ਜੁੱਧੰ, ਸੁ ਸੈਨਾ ਪਰਾਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਮੰਡਿਓ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ॥
ਉਤੈ ਬੀਰ ਧਾਏ, ਸੁ ਬੀਰੰ ਜਸ੍ਵਾਰੰ ॥ ਸਬੈ ਬਿਉਂਤ ਡਾਰੇ, ਬਗਾ ਸੇ ਅਸ੍ਵਾਰੰ ॥੫੦॥
ਤਹਾਂ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ, ਰਹਿਯੋ ਏਕ ਠਾਢੰ ॥ ਮਨੋ ਜੁੱਧ ਖੰਭੰ, ਰਣੰ ਭੂਮ ਗਾਡੰ ॥
ਜਿਸੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ, ਹਠੀ ਬਾਣਿ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਛੇਦ ਕੈ, ਪੈਲ ਪਾਰੇ ਪਧਾਰਿਯੋ ॥੫੧॥

ਸਹੇ ਬਾਣ ਸੂਰੰ, ਸਭੈ ਆਣ ਢੂਕੈਂ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ, ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਕੂਕੈਂ ॥
 ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੌਂ, ਅਸਤ੍ਰ ਅਉ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਭਿਸਤ ਕੇ, ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥੫੨॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬੈ ਹੁਸੈਨੀ ਜੁਝਿਯੋ, ਭਯੋ ਸੂਰ ਮਨ ਰੋਸੁ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਅਵਰੈ ਸਬੈ,
 ਉਠਿਯੋ ਕਟੋਚਨ ਜੋਸੁ ॥੫੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕੋਪਿ ਕਟੋਚਿ, ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਧਾਏ ॥
 ਹਿੰਮਤਿ, ਕਿੰਮਤਿ ਸਹਿਤ ਰਿਸਾਏ ॥ ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਤਬ ਕੀਯਾ ਉਠਾਨਾ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਹਨੇ,
 ਪਖਰੀਯਾ ਜੁਆਨਾ ॥੫੪॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤਬੈ ਕਟੋਚ ਕੋਪੀਯੰ ॥ ਸੰਭਾਰ ਪਾਵ ਰੋਪੀਯੰ ॥
 ਸਰੱਕ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰਹੀ ॥ ਸੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਉਚਾਰਹੀ ॥੫੫॥ ਚੰਦੇਲ ਚੌਪੀਯੰ ਤਬੈ ॥
 ਰਿਸਾਤ ਧਾਤ ਭੇ ਸਬੈ ॥ ਜਿਤੇ ਗਏ ਸੁ ਮਾਰੀਯੰ ॥ ਬਚੇ ਤਿਤੇ ਸਿਧਾਰੀਯੰ ॥੫੬॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਤ ਸਵਾਰਨ ਕੇ ਸਹਿਤ, ਜੂਝੈ ਸੰਗਤ ਰਾਇ ॥ ਦਰਸੋ ਸੁਨਿ ਜੁਝੈ ਤਿਨੈ,
 ਬਹੁਰ ਜੁਝਤ ਭਯੋ ਆਇ ॥੫੭॥ ਹਿੰਮਤ ਹੂੰ ਉਤਰਿਯੋ ਤਹਾਂ, ਬੀਰ ਖੇਤ ਮੰਝਾਰ ॥
 ਕੇਤਨ ਕੇ, ਤਨਿ ਘਾਇ ਸਹਿ, ਕੇਤਨਿ ਕੇ, ਤਨਿ ਝਾਰ ॥੫੮॥ ਬਾਜ ਤਹਾਂ ਜੁਝਤ ਭਯੋ,
 ਹਿੰਮਤ ਗਯੋ ਪਰਾਇ ॥ ਲੋਬ ਕ੍ਰਿਪਾਲਹਿ ਕੀ ਨਮਿਤ, ਕੋਪਿ ਪਰੇ ਅਰ ਰਾਇ ॥੫੯॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੈਂ ॥ ਸਮੁਹਿ ਸਾਰ ਜੁਝੈਂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਗਾਜੀ ॥

(੨੯੨)
ਲਰਿਯੋ ਸੈਨ ਭਾਜੀ ॥੬੦॥ ਮਹਾਂ ਸੈਨ ਗਾਹੈ ॥ ਨਿਊਠੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਾਹੈ ॥
ਘਨਿਯੋ ਕਾਲ ਕੈ ਕੈ ॥ ਚਲੈ ਜਸ ਲੈ ਕੈ ॥੬੧॥ ਬਜੇ ਸੰਖ ਨਾਦੰ ॥
ਸੁਰੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ॥ ਬਜੇ ਡੋਰ ਡੱਢੰ ॥ ਹਠੇ ਸਸਤ੍ਰੁ ਕੱਢੰ ॥੬੨॥ ਪਰੀ ਭੀਰ ਭਾਰੀ ॥
ਜੁਝੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਾਰੀ ॥ ਮੁਖੰ ਮੁੱਛ ਬੰਕੰ ॥ ਮੰਡੇ ਬੀਰ ਹੰਕੰ ॥੬੩॥
ਮੁਖੰ ਮਾਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਰਣੰ ਭੂਮਿ ਡੋਲੈ ॥ ਹਥਿਆਰੰ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਉਭੈ ਬਾਜ ਡਾਰੈ
॥੬੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਣ ਜੁੱਝਤ ਕਿਰਪਾਲ ਕੇ, ਨਾਚਤ ਭਯੋ ਗੁਪਾਲ ॥
ਸੈਨ ਸਬੈ ਸਿਰਦਾਰ ਦੈ, ਭਾਜਤ ਭਈ ਬਿਹਾਲ ॥੬੫॥ ਖਾਨ ਹੁਸੈਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੇ,
ਹਿੰਮਤ ਰਣ ਜੁੱਝਤ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਜੋਧਾ ਸਬੈ, ਜਿਮ ਦੇ ਮੁਕਟ ਮਹੰਤ ॥੬੬॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਤ੍ਰੁ ਸਬੈ, ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਆਪਨੇ ਸੂਰ, ਸੰਭਾਰੇ ॥
ਤਹ ਘਾਇਲ ਹਿੰਮਤ ਕੱਹ, ਲਹਾ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੋਪਾਲ ਸਿਉ ਕਹਾ ॥੬੭॥
ਜਿਨ ਹਿੰਮਤ, ਅਸ ਕਲਹ ਬਢਾਯੋ ॥ ਘਾਇਲ ਆਜੁ, ਹਾਥ ਵਹ ਆਯੋ ॥
ਜਬ ਗੁਪਾਲ, ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਮਾਰਿ ਦੀਯੋ, ਜੀਅਤ ਨ ਉਠਾਵਾ ॥੬੮॥
ਜੀਤ ਭਈ, ਰਨ ਭਯੋ ਉਝਾਰਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਰਿ, ਸਭ ਘਰੋਂ ਸਿਧਾਰਾ ॥

ਰਾਖਿ ਲੀਯੋ ਹਮ ਕੋ, ਜਗਰਾਈ ॥ ਲੋਹ ਘਟਾ ਅਨਤੈ ਬਰਸਾਈ ॥੬੯॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਹੁਸੈਨੀ ਬਧਹ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਿੰਮਤ ਸੰਗਤੀਆ ਬਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
 ਗਿਆਰਮੋ ਧਿਆਇ, ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੧॥ ਅਫਜੂ ॥੪੨੩॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਜੁੱਧ ਭਯੋ, ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੋ, ਮਾਰਯੋ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥
 ਰਿਸਤਨ ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ, ਤਏ ॥ ਇਤੈ ਸਊਰ, ਪਠਾਵਤ ਭਏ ॥੧॥
 ਉਤੈ ਪਠਿਓ, ਉਨ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਤਿੱਹ ਭਲਾਨ ਤੇ, ਖੇਦ ਨਿਕਾਰਾ ॥
 ਇਤ ਗਜਸਿੰਘ, ਪੰਮਾ ਦਲ ਜੋਰਾ ॥ ਧਾਇ ਪਰੇ, ਤਿਨ ਉਪਰ ਭੋਰਾ ॥੨॥
 ਉਤੈ, ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ, ਭਯੋ ਆਡਾ ॥ ਜਿਮ, ਰਨ ਖੰਭ, ਭੂਮਿ ਰਨਿ ਗਾਡਾ ॥
 ਗਾਡਾ ਚਲੈ, ਨ ਹਾਡਾ ਚਲਿਹੈ ॥ ਸਾਮੁਹਿ ਸੇਲ ਸਮਰ ਮੋ, ਝਲਿ ਹੈ ॥੩॥
 ਬਾਟ ਚੜੈ ਦਲ, ਦੋਊ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਉਤੈ ਚੰਦੇਲ, ਇਤੈ ਜਸਵਾਰਾ ॥
 ਮੰਡਿਯੋ ਬੀਰ, ਖੇਤ ਮੋ ਜੁੱਧਾ ॥ ਉਪਜਿਯੋ, ਸਮਰ ਸੂਰ. ਮਨ ਕ੍ਰੁੱਧਾ ॥੪॥
 ਕੋਪ ਭਰੇ ਦੋਊ ਦਿਸ, ਭਟ ਭਾਰੇ ॥ ਇਤੈ ਚੰਦੇਲ, ਉਤੈ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਬੱਜੇ,
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੀਮ ਰੂਪ, ਭੈਰੋ ਭਭਕਾਰਾ ॥੫॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਧੁਣੰ ਢੋਲ ਬੱਜੇ ॥

ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗੱਜੇ ॥ ਕਰੇ ਸਸਤ੍ਰ ਘਾਵੰ ॥ ਚੜੇ ਚਿੱਤ ਚਾਵੰ ॥੬॥ ਨਿ੍ਰਭੈ ਬਾਜ ਡਾਰੈਂ ॥
 ਪਰੱਘੈ ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਕਰੇ ਤੇਗ ਘਾਖੰ ॥ ਚੜੇ ਚਿੱਤ ਚਾਖੰ ॥੭॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥
 ਨ ਸੰਕਾ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਰੁਲੈਂ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁਰਗ ਇੱਛੰ ॥੮॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਨੈਕ ਨ ਰਨ ਤੇ ਮੁਰਿ ਚੱਲੇ, ਕਰੈਂ ਨਿਡਰ ਹੂ ਘਾਇ ॥ ਗਿਰ ਗਿਰ ਪਰੈਂ ਪਵੰਗ ਤੇ,
 ਬਰੇ ਬਰੰਗਨ ਜਾਇ ॥੯॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ, ਹੋਤ ਭਯੇ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਜੁਝੇ,
 ਚੰਦ ਨਰਾਇਨ ਨਾਮਾ ॥ ਤਬ ਜੁਝਾਰ, ਏਕਲ ਹੀ ਧਯੇ ॥ ਬੀਰਨ ਘੋਰਿ,
 ਦਸੈ ਦਿਸ ਲਯੇ ॥੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਸਿਯੋ ਕਟਕ ਮੈ ਝਟਕ ਦੈ, ਕਛੂ ਨ
 ਸੰਕ ਬਿਚਾਰ ॥ ਗਾਹਤ ਭਯੇ ਸੁਭਟਨ ਬਡੇ, ਬਾਹਤਿ ਭਯੇ ਹਬਿਯਾਰ ॥੧੧॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਘਨੇ ਘਰਨ ਕੇ, ਗਾਰਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ, ਕਰਿ ਹਬਿਯਾਰਾ ॥
 ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ, ਬੀਰ ਪਖਰੀਆ ਮਾਰੇ ॥ ਅੰਤਿ, ਦੇਵਪੁਰ ਆਪ ਪਧਾਰੇ ॥੧੨॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗੰਥੇ, ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੁੱਧ ਬਰਨੰ ਨਾਮ, ਦ੍ਰਾਦਸਮੇ
 ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੨॥ ਅਫਜੂ ॥੪੩੫॥ॐ

ਸਹਜਾਦੇ ਕੋ ਆਗਮਨ ਮਦ੍ਰ ਦੇਸ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ, ਬਧ ਭਯੋ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਆਨ ਬਸੇ ਤਬ, ਧਾਮ ਲੁਝਾਰਾ ॥

ਤਬ ਅਉਰੰਗ, ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਿਸਾਵਾ ॥ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸ ਕੋ, ਪੂਤ ਪਠਾਵਾ ॥੧॥

ਤਿੱਹ ਆਵਤ, ਸਭ ਲੋਕ ਡਰਾਨੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਗਿਰ ਹੇਰ, ਲੁਕਾਨੇ ॥

ਹਮਹੂੰ ਲੋਗਨ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਯੋ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ ਕੋ ਮਰਮ, ਨ ਪਾਯੋ ॥੨॥

ਕਿਤਕ ਲੋਕ, ਤਜਿ ਸੰਗਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਬਸੇ, ਗਿਰਵਰ ਜੱਹ ਭਾਰੇ ॥

ਚਿਤ ਮੂਜੀਯਨ ਕੋ, ਅਧਿਕ ਡਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨੈ ਉਬਾਰ, ਨ ਅਪਨਾ ਜਾਨਾ ॥੩॥

ਤਬ ਅਉਰੰਗ, ਜੀਅ ਮਾਂਝ ਰਿਸਾਏ ॥ ਏਕ ਅਹਦੀਆ, ਈਹਾਂ ਪਠਾਏ ॥

ਹਮਤੇ ਭਾਜਿ, ਬਿਮੁਖ ਜੇ ਗਾਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਧਾਮ, ਗਿਰਾਵਤ ਭਾਏ ॥੪॥

ਜੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰਤੇ, ਮੁਖ ਫਿਰ ਹੈਂ ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ, ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗਿਰਿ ਹੈਂ ॥

ਇਹਾਂ ਉਪਹਾਸ, ਨ ਸੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥ ਸਭ ਬਾਤਨ ਤੇ, ਰਹੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥

ਦੂਖ ਭੂਖ, ਤਿਨ ਕੋ ਰਹੈ ਲਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਤੇ, ਜੋ ਹੈਂ ਤਿਆਰੀ ॥

ਜਗਤ ਬਿਖੈ, ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਸਰਹੀਂ ॥ ਅੰਤਹਿ, ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਕੀ ਪਰਹੀਂ ॥੬॥

ਤਿਨ ਕੋ, ਸਦਾ ਜਗਤ ਉਪਹਾਸਾ ॥ ਅੰਤਹਿ, ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਕੀ ਬਾਸਾ ॥
ਗੁਰ ਪਗ ਤੇ, ਜੇ ਬੇਮੁਖ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਤਿਨ ਕੇ, ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥੭॥
ਪੁੜ੍ਹ ਪਉੜ੍ਹ ਤਿਨ ਕੇ, ਨਹੀ ਫਰੈ ॥ ਦੁਖ ਦੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ, ਮਰੈ ॥
ਗੁਰ ਦੋਖੀ, ਸਗ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ॥ ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਡਾਰੇ, ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੮॥
ਬਾਬੇ ਕੇ, ਬਾਬਰ ਕੇ ਦੋਊ ॥ ਆਪ ਕਰੇ, ਪਰਮੇਸਰ ਸੋਊ ॥
ਦੀਨ ਸਾਹ, ਇਨ ਕੇ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਦੁਨੀ ਪੱਤਿ, ਉਨ ਕੋ ਅਨੁਮਾਨੇ ॥੯॥
ਜੇ ਬਾਬੇ ਕੇ, ਦਾਮ ਨ ਦੈਹੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ, ਗਹਿ ਬਾਬਰ ਕੇ ਲੈਹੈ ॥
ਦੈ ਦੈ, ਤਿਨ ਕੋ ਬਡੀ ਸਜਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਲੈਹੈ, ਗੁਹਿ ਲੂਟਿ ਬਨਾਇ ॥੧੦॥
ਜਬ ਹੁੈ ਹੈ ਬੇਮੁਖ, ਬਿਨਾ ਧਨ ॥ ਤਬਿ ਚੜ੍ਹਿਹੈ, ਸਿੱਖਨ ਕਹ ਮਾਂਗਨ ॥
ਜੇ ਜੇ ਸਿੱਖ, ਤਿਨੈ ਧਨ ਦੈਹੈ ॥ ਲੂਟਿ ਮਲੇਛ ਤਿਨੁ ਕੋ, ਲੈਹੈ ॥੧੧॥
ਜਬ, ਹੁਇ ਹੈ ਤਿਨ ਦਰਬ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਤਬ ਧਰਿ ਹੈ, ਨਿਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥
ਜਬ, ਤੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਐਹੈ ॥ ਤਬ, ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ, ਮੁਖ ਨ ਲਗੈ ਹੈ ॥੧੨॥
ਬਿਦਾ ਬਿਨਾ, ਜੈਹੈ ਤਬ ਧਾਮ ॥ ਸਰਿਹੈ, ਕੋਈ ਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਮ ॥

ਪਾਛੈ ਲਾਗਿ ਲਰਿਕਵਾ, ਚੱਲੇ ॥ ਜਾਨੁਕ, ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਹੈ, ਭਲੇ ॥
 ਛਿੱਕੇ ਤੋਬਰਾ, ਬਦਨ ਚੜਾਏ ॥ ਜਨੁ ਗਿ੍ਹ, ਖਾਨ ਮਲੀਦਾ ਆਏ ॥੨੦॥
 ਮਸਤਕ ਸੁਭੇ, ਪਨਹੀਯਨ ਘਾਇ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ, ਟੀਕਾ ਦਏ ਬਨਾਇ ॥
 ਸੀਸ ਈਂਟ ਕੇ ਘਾਇ, ਕਰੇਹੀਂ ॥ ਜਨੁ ਤਿਨੁ, ਭੇਟ ਪੁਰਾਤਨ ਦੇਹੀਂ ॥੨੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਰਣ ਜੁੱਝਿਯੋ ਨਹੀ, ਕਛੁ ਦੈ, ਜਸੁ ਨਹੀ ਲੀਨ ॥
 ਗਾਂਵ ਬਸਤ ਜਾਨਿਯੋ ਨਹੀ, ਜਮ ਸੋਂ ਕਿਨ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥੨੨॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ, ਤਿਨੋ ਭਯੋ ਉਪਹਾਸਾ ॥ ਸਭ ਸੰਤਨ ਮਿਲਿ, ਲਖਿਓ ਤਮਾਸਾ ॥
 ਸੰਤਨ ਕਸਟ, ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਯੋ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ, ਨਾਥ ਬਚਾਯੋ ॥੨੩॥
ਚਾਰਣੀ, ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਸਨੋ ਸਾਜਨ ਰਾਖਸੀ, ਦੁਸਮਨ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਛੈ ਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਛਾਹਿ ਕੋ, ਨਿਹਫਲ ਜਾਇ ਗਵਾਰ ॥੨੪॥ ਜੇ ਸਾਧੂ ਸਰਨੀ ਪਰੇ,
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਵਣ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦੰਤ ਜੀਭ ਜਿਮ ਰਾਖਿ ਹੈ, ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਸੰਘਾਰ ॥੨੫॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ, ਸਾਹਜਾਦੇ ਵ ਅਹਦੀ, ਆਗਮਨ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
ਤ੍ਰੈਦਸਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੩॥ ਅਫਜੂ ॥੪੬੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ, ਸਭ ਸਾਧ ਉਬਾਰੇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੈ ਕੈ, ਦੋਖੀ ਸਭ ਮਾਰੇ ॥
ਅਦਭੁਤਿ ਗਤਿ, ਭਗਤਨ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ, ਲਏ ਬਚਾਈ ॥੧॥
ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ, ਸੰਤ ਬਚਾਏ ॥ ਸਭ ਕੰਟਕ, ਕੰਟਕ ਜਿਮ ਘਾਏ ॥
ਦਾਸ ਜਾਨ, ਮੁਰਿ ਕਰੀ ਸਹਾਇ ॥ ਆਪ ਹਾਬੁ ਦੈ, ਲਖੇ ਬਚਾਇ ॥੨॥
ਅਬ ਜੋ ਜੋ ਮੈ, ਲਖੇ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰੋ, ਤੁਮੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਦਿਖੈ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਵ ਦਾਸ, ਉਚਾਰਤ ਜੈ ਹੈ ॥੩॥
ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੈ, ਲਖੇ ਤਮਾਸਾ ॥ ਚਾਹਤ, ਤਿਨ ਕੋ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਜੋ ਜੋ, ਜਨਮ ਪੂਰਬਲੇ ਹੇਰੇ ॥ ਕਹਿਹੋ, ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਤੇਰੇ ॥੪॥
ਸਰਬ ਕਾਲ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਬਿ ਕਾਲਕਾ, ਮਾਤ ਹਮਾਰਾ ॥
ਮਨੂਆ ਗੁਰ ਮੁਰਿ, ਮਨਸਾ ਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮੋ ਕੋ, ਸੁਭ ਕ੍ਰਿਆ ਪੜਾਈ ॥੫॥
ਜਬ ਮਨਸਾ, ਮਨ ਮਯਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਕਹ, ਕਹਿਯੋ ਸੁਧਾਰੀ ॥
ਜੇ ਜੇ ਚਰਿਤ, ਪੁਰਾਤਨ ਲਹੇ ॥ ਤੇ ਤੇ, ਅਬ ਚਹੀਅਤ ਹੈ ਕਹੇ ॥੬॥
ਸਰਬ ਕਾਲ, ਕਰੁਣਾ ਤਬ ਭਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਜਾਨਿ, ਦਯਾ ਰਸ ਢਰੇ ॥

ੴ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ॥

ਸੁਯਾ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰ ਅਲੇਖ ਅਨੰਤ, ਅਕਾਲ ਅਭੇਖ ਅਲੱਖ ਅਨਾਸਾ ॥

ਕੈ ਸਿਵ ਸਕਤ ਦਏ ਸੂਤਿ ਚਾਰ, ਰਜੋ ਤਮ ਸੱਤ ਤਿਹੂ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥

ਦਿਉਸ ਨਿਸਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਕੈ ਦੀਪ, ਸੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਰਚੀ ਪੰਚ ਤੱਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥

ਬੈਰ ਬਢਾਇ ਲਰਾਇ ਸੁਰਾਸੁਰ, ਆਪਹ ਦੇਖਤ ਬੈਠ ਤਮਾਸਾ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ, ਜੋ ਕਛੁ ਮੋ ਪਰਿ ਹੋਇ ॥

ਰਚੋ ਚੰਡਕਾ ਕੀ ਕਥਾ, ਬਾਣੀ ਸੁਭ ਸਭ ਹੋਇ ॥੨॥

ਜੋਤ ਜਗਮਗੈ ਜਗਤਿ ਮੈ, ਚੰਡ ਚਮੁੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥

ਭੁਜ ਦੰਡਨ ਦੰਡਨਿ ਅਸੁਰ, ਮੰਡਨ ਭੁਇ ਨਵ ਖੰਡ ॥੩॥

ਸੁਯਾ ॥ ਤਾਰਨ ਲੋਕ, ਉਧਾਰਨ ਭੂਮਹਿ, ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਨ ਚੰਡ ਤੁਹੀ ਹੈ ॥

ਕਾਰਨ ਈਸ, ਕਲਾ ਕਮਲਾ ਹਰਿ, ਅਦ੍ਰੁਸੁਤਾ, ਜੰਹ ਦੇਖੋ ਉਹੀ ਹੈ ॥
 ਤਾਮਸਤਾ ਮਮਤਾ ਨਮਤਾ, ਕਵਿਤਾ ਕਵਿਕੇ ਮਨ ਮੱਧਿ, ਗੁਹੀ ਹੈ ॥
 ਕੀਨੋ ਹੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਜਗਤ੍ਰ ਮੈ, ਪਾਰਸ ਮੂਰਤ ਜਾਂਹਿ ਛੁਹੀ ਹੈ ॥੪॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਮੁਦ ਕਰਨ, ਸਭ ਭੈ ਹਰਨ, ਨਾਮ ਚੰਡਕਾ ਜਾਸ ॥ ਰਚੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਤੁਅ,
 ਕਰੋ ਸਬੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੫॥ ਪੁਨਹਾ ॥ ਆਇਸ ਅਬ ਜੋ ਹੋਇ, ਗ੍ਰੰਥ ਤਉਮੈਂ ਰਚੋ ॥
 ਰਤਨ ਪ੍ਰਮੁਦ ਕਰ ਬਚਨ, ਚੀਨ ਤਾਮੈਂ ਗਚੋ ॥ ਭਾਖਾ ਸੁਭ ਸਭ ਕਰਹੋ,
 ਧਰਿਹੋਂ ਕ੍ਰਿਤ ਮੈ ॥ ਅਦਭੁਤ ਕਥਾ ਅਪਾਰ, ਸਮਝ ਕਰਿ ਚਿੱਤ ਮੈ ॥੬॥
 ਸੁਯਾ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਹੁਇ ਕੈ ਉਦਾਸ, ਅਵਾਸ ਕੋ ਤਿਆਗਿ ਬਸਿਓ ਬਨ ਰਾਈ ॥
 ਨਾਮ ਸੁਰੱਥ ਮੁਨੀਸਰ ਬੇਖ, ਸਮੇਤ ਸਮਾਦ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ ॥
 ਚੰਡ ਅਖੰਡ ਖੰਡੇ ਕਰ ਕੋਪ, ਭਈ ਸੁਰ ਰੱਛਨ ਕੋ ਸਮੁਹਾਈ ॥
 ਬੂਝਹੁ ਜਾਇ ਤਿਨੈ ਤੁਮ ਸਾਧ, ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ਕਿਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਨਾਈ ॥੭॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਮੁਨੀਸਰੋ ਵਾਚ ॥

ਹਰਿ ਸੋਇ ਰਹੈ, ਸਜ ਸੈਨ ਤਹਾਂ ॥ ਜਲ ਜਾਲ ਕਰਾਲ, ਬਿਸਾਲ ਜਹਾਂ ॥

ਭਯੋ ਨਾਭ ਸਰੋਜ ਤੇ, ਬਿਸੁਕਰਤਾ ॥ ਸੂਤ ਮੈਲ ਤੇ, ਦੈਤ ਰਚੇ ਜੁਗਤਾ ॥੮॥
 ਮਧੁ ਕੈਟਭ ਨਾਮ, ਧਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਦੇਹ, ਭਏ ਜਿਨਕੇ ॥
 ਤਿਨ ਦੇਖ ਲੁਕੇਸ, ਡਰਿਓ ਹੀਅ ਮੈ ॥ ਜਗ ਮਾਤ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਯੋ, ਜੀਅ ਮੈ ॥੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਛੁਟੀ ਚੰਡ ਜਾਗੋ ਬ੍ਰਹਮ, ਕਰਿਓ ਜੁੱਧ ਕੋ ਸਾਜੁ ॥
 ਦੈਤ ਸਭੈ ਘਟਿ ਜਾਂਹਿ ਜਿਉ, ਬਢੈ ਦੇਵਤਨ ਰਾਜ ॥੧੦॥
ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ ਤਿਨ ਸੌ ਭਗਵੰਤ, ਨ ਮਾਰ ਸਕੈ ਅਤਿ ਦੈਤ ਬਲੀ ਹੈ ॥
 ਸਾਲ ਭਏ ਤਿਨ ਪੰਚ ਹਜਾਰ, ਦੁਹੂੰ ਲਰਤੇ ਨਹਿ ਬਾਂਹ ਟਲੀ ਹੈ ॥
 ਦੈਤਨ ਰੀਝ ਕਹਿਓ ਬਰ ਮਾਂਗ, ਕਹਿਓ ਹਰਿ ਸੀਸਨ ਦੇਹ ਭਲੀ ਹੈ ॥
 ਧਾਰਿ ਉਰੂ ਪਰਿ ਚੱਕ੍ਰ ਸੌ ਕਾਟ ਕੈ, ਜੋਤਿ ਲੈ ਆਪਨੈ ਅੰਗ ਮਲੀ ਹੈ ॥੧੧॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਦੇਵਨ ਥਾਪਿਓ ਰਾਜ, ਮਧੁ ਕੈਟਭ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥
 ਦੀਨੋ ਸਕਲ ਸਮਾਜ, ਬੈਕੁੰਠ ਗਾਮੀ ਹਰਿ ਭਏ ॥੧੨॥

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ,
 ਮਧ ਕੈਟਭ ਬਧਹਿ, ਪ੍ਰਬਮ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ॐ**

ਪੁਨਹਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਭਇਓ ਮਹਖਾਸੁਰ, ਤਿਨ ਤੇ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥

ਭੁਜਾ ਜੋਰ ਕਰਿ ਜੁੱਧ, ਜੀਤ ਸਭ ਜਗੁ ਲੀਆ ॥ ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਸੰਘਾਰੇ,

ਰਣਹਿ ਪਚਾਰਕੈ ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਕਰ ਡਾਰੇ, ਆਯੁਧ ਧਾਰ ਕੈ ॥੧੩॥

ਸੁਯਾ ॥ ਜੁਧ ਕਰਯੋ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਦਾਨਵ, ਮਾਰਿ ਸਭੈ ਸੁਰ ਸੈਨ ਗਿਰਾਇਓ ॥

ਕੈ ਕੈ ਦੁਟੂਕ ਦਏ ਅਰ ਖੇਤ, ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਮਹਾਂ ਰਨ ਪਾਇਓ ॥

ਸ੍ਰਉਣਤ ਰੰਗ ਸਨਿਓ ਨਿਸਰਿਓ, ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿਕੋ ਮਨ ਮੈਂ ਇਹਿ ਆਇਓ ॥

ਮਾਰਿਕੈ ਛੜ੍ਹਨਿ ਕੁੰਡਕੈ ਛੇੜ੍ਹ ਮੈ, ਮਾਨਹੁ ਪੈਠਿ ਕੈ ਰਾਮ ਜੂ ਨੁਾਇਓ ॥੧੪॥

ਸੁਯਾ ॥ ਲੈ ਮਹਖਾਸੁਰ ਅਸਤ੍ਰ ਸੁ ਸਸਤ੍ਰ, ਸਬੈ ਕਲਵੜ੍ਹ ਜਿਉ ਚੀਰ ਕੈ ਡਾਰੇ ॥

ਲੁੱਥ ਪੈ ਲੁੱਥ ਰਹੀ ਗੁਥ ਜੁੱਥ, ਗਿਰੇ ਗਿਰ ਸੇ ਰਥ ਸੇਂਧਵ ਭਾਰੇ ॥

ਗੂਦ ਸਨੇ ਸਿਤ, ਲੋਹੂ ਮੈ ਲਾਲ, ਕਰਾਲ ਪਰੇ ਰਨ ਮੈ ਗਜ ਕਾਰੇ ॥

ਜਿਉ ਦਰਜੀ ਜਮ, ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਸੀਤਮੈ, ਬਾਰੋ ਅਨੇਕ ਕਤਾ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥੧੫॥

ਸੁਯਾ ॥ ਲੈ ਸੁਰ ਸੰਗ ਸਬੈ ਸੁਰਪਾਲ, ਸੁ ਕੋਪ ਕੈ ਸਤ੍ਰ ਕੀ ਸੈਨ ਪੈ ਧਾਏ ॥

ਦੈ ਮੁਖ ਢਾਰ ਲੀਏ ਕਰਵਾਰ, ਹਕਾਰ ਪਚਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਲਗਾਏ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਿਤਕਿ ਦਿਵਸ ਬੀਤੇ ਤਹਾਂ, ਨਾਵਨ ਨਿਕਸੀ ਦੇਵ ॥
ਬਿਧ ਪੂਰਬ ਸਭ ਦੇਵਤਨ, ਕਰੀ ਦੇਵ ਕੀ ਸੇਵ ॥੨੧॥ **ਰੇਖਤਾ** ॥
ਕਰੀ ਹੈ ਹਕੀਕਤ, ਮਾਲੂਮ ਖੁਦ ਦੇਵੀ ਸੇਤੀ, ਲੀਆ ਮਹਖਾਸੁਰ, ਹਮਾਰਾ ਛੀਨ ਧਾਮ ਹੈ ॥
ਕੀਜੈ ਸੋਈ ਬਾਤ ਮਾਤ, ਤੁਮ ਕਉ ਸੁਹਾਤ, ਸਭ ਸੇਵਕਿ ਕਦੀਮ, ਤਕ ਆਏ ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਹੈ ॥
ਦੀਜੈ ਬਾਜ ਦੇਸ ਹਮੈ, ਮੇਟੀਐ ਕਲੇਸ ਲੇਸ, ਕੀਜੀਏ ਅਭੇਸ ਉਨੈ, ਬਡੇ ਯਹ ਕਾਮ ਹੈ ॥
ਕੂਕਰ ਕੋ ਮਾਰਤ, ਨ ਕੋਉ ਨਾਮ ਲੈ ਕੈ ਤਾਹਿ, ਮਾਰਤ ਹੈ ਤਾ ਕੋ, ਲੈ ਕੈ ਖਾਵੰਦ ਕੋ ਨਾਮ ਹੈ ॥੨੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਏ ਚੰਡਕਾ, ਮਨ ਮੈ ਉਠੀ ਰਿਸਾਇ ॥
ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੋ ਛੈ ਕਰਉ, ਬਸਉ ਸਿਵਪੁਰੀ ਜਾਇ ॥੨੩॥
ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕੋ ਜਬੈ, ਚੰਡੀ ਕੀਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
ਸਿੰਘ ਸੰਖ ਅਉ ਅਸਤ੍ਰ ਸਭ, ਸਸਤ੍ਰ ਆਇਗੇ ਪਾਸ ॥੨੪॥
ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਕਾਲ ਜਨਮੁ ਇਹ ਲੀਨ ॥
ਸਿੰਘ ਚੰਡ ਬਾਹਨ ਭਇਓ, ਸਤ੍ਰਨ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੀਨ ॥੨੫॥
ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ਦਾਰੁਨ ਦੀਰਘੁ ਦਿੱਗਜ ਸੇ, ਬਲ ਸਿੰਘਹਿ ਕੇ ਬਲ ਸਿੰਘ ਧਰੇ ਹੈ ॥

ਰੋਮ ਮਨੋ ਸਰ ਕਾਲਹਿ ਕੇ, ਜਨ ਪਾਹਨ ਪੀਤ ਪੈ ਥਿਛੁ ਹਰੇ ਹੈ ॥
ਮੇਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਮਨੋ ਜਮਨਾਲਰ, ਕੇਤਕੀ ਪੁੰਜ ਪੈ ਤ੍ਰਿੰਗ ਢਰੇ ਹੈ ॥
ਮਾਨੋ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਿਥ ਲੈ ਕੈ ਕਮਾਨ, ਸੁ ਭੂਧਰ ਭੂਮ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ਕਰੇ ਹੈ ॥੨੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਘੰਟਾ ਗਦਾ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਅਸ, ਸੰਖ ਸਰਾਸਨ ਬਾਨ ॥
ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰ ਕਰ ਮੈ ਲੀਏ, ਜਨ ਰੁਖਿਮ ਰਿਤ ਭਾਨ ॥੨੭॥
ਚੰਡ ਕੋਪ ਕਰਿ ਚੰਡਕਾ, ਏ ਆਯੁਧ ਕਰ ਲੀਨ ॥
ਨਿਕਟਿ ਬਿਕਟਿ ਪੁਰ ਦੈਤ ਕੇ, ਘੰਟਾ ਕੀ ਧੁਨ ਕੀਨ ॥੨੮॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਘੰਟਾ ਕੇਹਰਿ ਸਬਦਿ, ਅਸੁਰਨ ਅਸਿ ਰਨ ਲੀਨ ॥
ਚੜੇ ਕੋਪ ਕੈ ਜੂਥ ਹੁਇ, ਜਤਨ ਜੁੱਧੁ ਕੋ ਕੀਨ ॥੨੯॥
ਪੈਤਾਲੀਸ ਪਦਮ ਅਸੁਰ, ਸਜਿਯੋ ਕਟਕ ਚਤੁਰੰਗ ॥
ਕਛੁ ਬਾਏਂ ਕਛੁ ਦਾਹਨੇ, ਕਛੁ ਭਟ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸੰਗ ॥੩੦॥
ਭਏ ਇਕੱਠੇ, ਦਲ ਪਦਮ ਦਸ, ਪੰਦ੍ਰਹ ਅਰੁ ਬੀਸ ॥
ਪੰਦ੍ਰਹ ਕੀਨੇ ਦਾਹਨੇ, ਦਸ ਬਾਏਂ ਸੰਗਿ ਬੀਸ ॥੩੧॥

ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਦਉਰ ਸਬੈ ਇਕ ਬਾਰ ਹੀ ਦੈਤ, ਸੁ ਆਏ ਹੈ ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹੇ ਕਾਰੇ ॥

ਲੈ ਕਰਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨਨ ਤਾਨ, ਘਨੇ ਅਰੁ ਕੋਪ ਸੌ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥

ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਤਬੈ ਕਰਵਾਰ, ਹਕਾਰ ਕੈ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮੂਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਖਾਂਡਵ ਜਾਰਨ ਕੋ ਅਗਨੀ, ਤਿਹ ਪਾਰਬ ਨੇ ਜਨੁ ਮੇਘ ਬਿਡਾਰੇ ॥੩੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੈਤ ਕੋਪ ਇਕ ਸਾਮੁਹੇ, ਗਇਓ ਤੁਰੰਗਮ ਡਾਰਿ ॥

ਸਨਮੁਖ ਦੇਵੀ ਕੇ ਭਇਓ, ਸਲਭ ਦੀਪ ਅਨੁਹਾਰ ॥੩੩॥

ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਬੀਰ ਬਲੀ ਸਿਰਦਾਰ ਦੈਈਤ, ਸੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਮਿਯਾਨ ਤੇ ਖਗੁ ਨਿਕਾਰਿਓ ॥

ਏਕ ਦਇਓ ਤਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੈ, ਦੂਸਰ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਸਿਰਝਾਰਿਓ ॥

ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਤਬੈ ਬਲੁਧਾਰ, ਲਇਓ ਗਹਿ ਨਾਰਿ ਧਰਾ ਪਰ ਮਾਰਿਓ ॥

ਜਿਉ ਧੁਬੀਆ, ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਇਕੈ, ਲੈ ਪਟ ਕੋ, ਪਟ ਸਾਥ ਪਛਾਰਿਓ ॥੩੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਰਿਓ ਦੈਤ ਇਉ, ਲਰਿਓ ਜੁ ਸਨਮੁਖ ਆਇ ॥

ਪੁਨਿ ਸਤ੍ਰੁਨਿ ਕੀ ਸੈਨ ਮੈ, ਧਸੀ ਸੁ ਸੰਖੁ ਬਜਾਇ ॥੩੫॥

ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਨੋ ॥

ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ਨਿਹਾਰ ਹਕਾਰ, ਸੁਧਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸਭੈ ਦਲੁ ਦੀਨੋ ॥
ਦੈਤ ਘਨੇ, ਰਨ ਮਾਹਿ ਹਨੇ, ਲਖਿ ਸੋਨ ਸਨੇ, ਕਵਿ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੋ ॥
ਜਿਉ ਖਗਰਾਜ, ਬਡੋ ਅਹਿ ਰਾਜ, ਸਮਾਜ ਕੈ ਕਾਟ ਕਤਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ॥੩੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਬਹੁ, ਪ੍ਰਬਲ ਨਿਬਲ ਸੇ ਕੀਨ ॥
ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕਰਿ ਕਰਨ ਮੈ, ਚਮ੍ਰੁ ਚਾਲ ਕਰਿ ਦੀਨ ॥੩੭॥
ਭਜੀ ਚਮ੍ਰੁ ਮਹਾਸੁਰੀ, ਤਕੀ ਸਰਨਿ ਨਿਜ ਈਸ ॥
ਧਾਇ ਜਾਇ ਤਿਨ ਇਉ ਕਹਿਓ, ਹਨਿਓ ਪਦਮ ਭਟ ਬੀਸ ॥੩੮॥
ਸੁਨ ਮਹਾਸੁਰ ਮੂੜ ਮਤ, ਮਨ ਮੈ ਉਠਿਓ ਰਿਸਾਇ ॥
ਆਗਿਆ ਦੀਨੀ ਸੈਨ ਕੋ, ਘੋਰੋ ਦੇਵੀ ਜਾਇ ॥੩੯॥
ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭ ਸੈਨਹਿ, ਸੂਰ ਮਿਲੇ, ਇਕੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਜਾਇ ਪਰੈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਧਾਇ ਕੈ, ਠਾਟ ਇਹੈ ਮਨ ਮੱਧਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪਰੇ, ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ ਮੈ, ਦਲੁ ਇਉ ਬਿਹਰਿਓ ਹੈ ॥
ਘੇਰਿ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ, ਸੁ ਚੰਦ ਮਨੋ ਪਰਵੇਖ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੪੦॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਚਮ੍ਰੁ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਕੀ, ਕਰਿ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥

ਦੱਛਨ ਬਾਮ ਚਲਾਇ ਘਨੇ ਸਰ, ਕੋਪ ਭਯਾਨਕ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥

ਭੰਜਨ ਭੇ, ਅਰਿ ਕੇ ਤਨ ਤੇ, ਛੁਟ ਸ੍ਰੋਇਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥

ਆਠਵੇਂ ਸਿੰਧੁ ਪਚਾਯੋ ਹੁਤੋ, ਮਨੋ ਯਾ ਰਨ ਮੈ, ਬਿਧਿਨੇ ਉਗਰਿਓ ਹੈ ॥੪੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਪ ਭਈ ਅਰਿ ਦਲ ਬਿਖੈ, ਚੰਡੀ ਚਕ੍ਰ ਸੰਭਾਰ ॥

ਏਕ ਮਾਰਿ ਕੈ ਦ੍ਰੈ ਕੀਏ, ਦ੍ਰੈ ਤੇ ਕੀਨੇ ਚਾਰ ॥੪੨॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕੋ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਸੁਨਿ ਕੈ, ਕਵਲਾਸ ਮੈ ਧਿਆਨ ਛੁਟਿਓ ਹਰਿ ਕਾ ॥

ਪੁਨਿ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਉਭਾਰ ਗਦਾ, ਧੁਨਿ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਕਰਿਓ ਖਰਕਾ ॥

ਸਿਰ ਸਤ੍ਰਨਿ ਕੇ ਪਰ ਚਕ੍ਰ ਪਰਿਓ, ਛੁਟ ਐਸੇ ਬਹਿਓ, ਕਰਿਕੇ ਬਰਕਾ ॥

ਜਨੁ ਖੇਲਨ ਕੋ ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਇ, ਚਲਾਵਤ ਹੈਂ ਛਿਛਲੀ ਲਰਕਾ ॥੪੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਖ ਚਮ੍ਰੁ ਮਹਿਖਾਸੁਰੀ, ਦੇਵੀ ਬਲਹਿ ਸੰਭਾਰਿ ॥

ਕਛੁ ਸਿੰਘਹਿ ਕਛੁ ਚਕ੍ਰ ਸੋਂ, ਡਾਰੇ ਸਭੈ ਸੰਘਾਰਿ ॥੪੪॥

ਇਕ ਭਾਜੇ, ਨ੍ਰਿਪ ਪੈ ਗਏ, ਕਹਿਓ ਹਤੀ ਸਭ ਸੈਨ ॥

ਇਉ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕੋਪਿਓ ਅਸੁਰ, ਚੜਿ ਆਇਓ ਰਨ ਐਨ ॥੪੫॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਝੁਝ ਪਰੀ ਸਭ ਸੈਨ ਲਖੀ ਜਬ, ਤੈ ਮਹਖਾਸੁਰ ਖੱਗੁ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥
 ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਜਾਇ, ਭਇਆਨਕ ਭਾਲਕ ਜਿਉ ਭਭਕਾਰਿਓ ॥
 ਮੁਗਦਰੁ ਲੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਚੰਡ, ਸੁ ਕੈ ਬਰਿ ਤਾਂ ਤਨ ਉਪਰ ਡਾਰਿਓ ॥
 ਜਿਉ ਹਨੂਮਾਨ, ਉਖਾਰ ਪਹਾਰ ਕੇ, ਰਾਵਨ ਕੇ ਉਰ ਭੀਤਰ ਮਾਰਿਓ ॥੪੬॥
 ਫੇਰ ਸਰਾਸਨ ਕੋ ਗਹਿਕੈ ਕਰ, ਬੀਰ ਹਨੇ, ਤਿਨ ਪਾਨ ਨ ਮੰਗੇ ॥
 ਘਾਇਲ ਘੂਮ ਪਰੇ ਰਨ ਮਾਂਹਿ, ਕਰਾਹਤ ਹੈਂ ਗਿਰ ਸੇ ਗਜਲੰਗੇ ॥
 ਸੂਰਨ ਕੇ ਤਨ ਕਉਚਨ ਸਾਬਿ ਪਰੇ ਧਰ, ਭਾਉ ਉਠੇ ਤਹ ਚੰਗੇ ॥
 ਜਾਨੇ ਦਵਾ ਬਨ ਮਾਂਝ ਲਗੇ, ਤਹ ਕੀਟਨ ਭੱਛ ਕੋ ਦਉਰੇ ਭੁਜੰਗੇ ॥੪੭॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਕੋਪ ਭਰੀ ਰਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਸੁ ਪ੍ਰੇਰ ਕੇ ਸਿੰਘ, ਧਸੀ ਰਨ ਮੈ ॥
 ਕਰਵਾਰ ਲੈ ਲਾਲ ਕੀਏ ਅਰਿ ਖੇਤ, ਲਗੀ ਬੜਵਾਨਲ ਜਿਉ ਬਨ ਮੈ ॥
 ਤਬ ਘੇਰਿ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਦੈਤਨ, ਇਉ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ ॥
 ਮਨ ਤੇ ਤਨ ਤੇਜੁ ਚਲਿਓ ਜਗ ਮਾਤ ਕੋ, ਦਾਮਨ ਜਾਨੁ ਚਲੇ ਘਨ ਮੈ ॥੪੮॥

ਛੂਟ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਸਗਰੀ, ਅਸਿ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜਬੈ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ॥
ਦੈਤ ਮਰੈ ਨਹਿ, ਬੇਖ ਕਰੇ ਬਹੁ, ਤਉ ਬਰ ਬੰਡ ਮਹਾਂ ਬਲ ਕੀਨੋ ॥
ਚਕ੍ਰ ਚਲਾਇ ਦਇਓ ਕਰਿ ਤੇ, ਸਿਰ ਸਤ੍ਰੁ ਕੇ ਮਾਰ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ॥
ਸ੍ਰੋਨਤ ਧਾਰ ਚਲੀ ਨਭ ਕੋ, ਜਨੁ ਸੂਰ ਕੋ ਰਾਮ ਜਲਾਂਜਲ ਦੀਨੋ ॥੪੯॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸਬ ਸੂਰ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਤਿਹ ਖੇਤ, ਮਹਾਂ ਬਰਬੰਡ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਕੈ ॥
ਤਹ ਸ੍ਰੋਨਤ ਸਿੰਧ ਭਇਓ ਧਰਨੀ ਪਰਿ, ਪੁੰਜ ਗਿਰੇ ਅਸਿ ਕੈ ਧਮ ਕੈ ॥
ਜਗ ਮਾਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਹਨੇ ਸੁਰ ਤਾਪ, ਸੁ ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਗਈ ਜਮ ਕੈ ॥
ਬਹੁਰੋ ਅਰਿ ਸਿੰਧੁਰ ਕੇ ਦਲ ਪੈਠ ਕੈ, ਦਾਮਨ ਜਿਉ ਦੁਰਗਾ ਦਮ ਕੈ ॥੫੦॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਮਹਾਸੁਰ ਮਾਰਿਓ, ਸਬ ਦੈਤਨ ਕੋ ਰਾਜ ॥ ਤਬ ਕਾਇਰ ਭਾਜੇ ਸਬੈ,
ਛਾਡਿਓ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥੫੧॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਮਹਾਬੀਰ ਕਹਰੀ, ਦੁਪਹਰੀ ਕੋ ਭਾਨ ਮਾਨੋ,
ਦੇਵਨ ਕੇ ਕਾਜ, ਦੇਵੀ ਡਾਰਿਓ ਦੈਤ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਅਉਰ ਦਲੁ ਭਾਜਿਓ,
ਜੈਸੇ ਪਉਨ ਹੂੰ ਤੇ ਭਾਜੇ ਮੇਘ, ਇੰਦ੍ਰ ਦੀਨੋ ਰਾਜ, ਬਲੁ ਆਪਨੋ ਸੋ ਧਾਰਿਕੈ ॥
ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਨਰੇਸ, ਡਾਰੇ ਹੈ ਸੁਰੇਸ ਪਾਇ, ਕੀਨੋ ਅਭਖੇਕ, ਸੁਰ ਮੰਡਲ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ॥

ਈਹਾਂ ਭਈ ਗੁਪਤਿ, ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਭਈ, ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਹਰਿ,
ਹਰਿ ਅੰਬਰਿ ਕੇ ਡਾਰਿਕੈ ॥੫੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ,
ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਮਹਾਸੁਰ ਬਧਹਿ ਨਾਮ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ॐ
ਦੋਹਰਾ ॥ ਲੋਪ ਚੰਡਕਾ ਹੋਇ ਗਈ, ਸੁਰਪਤਿ ਕੇ ਦੇ ਰਾਜ ॥
ਦਾਨਵ ਮਾਰ ਅਭੇਖ ਕਰਿ, ਕੀਨੇ ਸੰਤਨ ਕਾਜ ॥੫੩॥
ਸੁਯਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭਏ ਹੈ ਮਹਾਂ ਮੁਨਿ, ਦੇਵਨ ਕੇ ਤਪ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
ਜੱਗਜ ਕਰੈ, ਇਕ ਬੇਦ ਰਰੈ, ਭਵ ਤਾਪ ਹਰੈ, ਮਿਲਿ ਧਿਆਨਹਿ ਲਾਵੈ ॥
ਝਾਲਰ ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਉਪੰਗ, ਰਬਾਬ ਲੀਏ ਸੁਰ ਸਾਜ ਮਿਲਾਵੈ ॥
ਕਿੰਨਰ ਗੰਧੂਪ ਗਾਨ ਕਰੈ, ਗਨਿ ਜੱਛ ਅਪੱਛਰ ਨਿਰਤ ਦਿਖਾਵੈ ॥੫੪॥
ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ ਘੰਟਨਿ ਕੀ ਕਰਿ, ਫੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੈ ॥
ਆਰਤੀ ਕੋਟ ਕਰੈ ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ, ਪੇਖ ਪੁਰੰਦਰ ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥
ਦਾਨਤ ਦੱਛਨ ਦੈਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ, ਭਾਲ ਮੈ ਕੁੰਕਮ ਅੱਛਤ ਲਾਵੈ ॥
ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਦੇਵਪੁਰੀ, ਮਿਲਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕੁਲਿ ਮੰਗਲਿ ਗਾਵੈ ॥੫੫॥

ਸੇਖ ਦੇਵਗਨ ਜੇ ਹੁਤੇ, ਤੇ ਸਭ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇ ॥੬੧॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਭੁੰਮ ਕੇ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨ ਕੇ, ਜਗਦੀਸ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਜੁਧੁ ਠਟਾ ॥
ਗਰਜੈ ਮਦ ਮੱਤ ਕਰੀ ਬਦਰਾ, ਬਗ ਪੰਤ ਲਸੈ ਜਨ ਦੰਤ ਗਟਾ ॥
ਪਹਰੇ ਤਨ ਤ੍ਰਾਨ ਫਿਰੈ ਤਹ ਬੀਰ, ਲੀਏ ਬਰਛੀ ਕਰਿ ਬਿੱਜੁ ਛਟਾ ॥
ਦਲ ਦੈਤਨ ਕੇ ਅਰਿ ਦੇਵਨ ਪੈ, ਉਮਡਿਓ ਮਾਨੋ ਘੋਰ ਘਮੰਡ ਘਟਾ ॥੬੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੈਤ ਇਕਠੇ ਭਏ, ਕਰਿਯੋ ਜੁੱਧ ਕੇ ਸਾਜ ॥
ਅਮਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ਕੈ, ਘੇਰਿ ਲੀਓ ਸੁਰਰਾਜ ॥੬੩॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਖੋਲਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ਕਿਵਾਰ ਸਭੈ, ਨਿਕਸੀ ਅਸੁਰਾਰ ਕੀ ਸੈਨ ਚਲੀ ॥
ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਆਨਿ ਇਕੱਤ੍ਰ ਭਏ, ਲਖਿ ਸੱਤ੍ਰ ਕੀ ਪੱਤ੍ਰ ਜਿਉ ਸੈਨ ਹਲੀ ॥
ਦੂਮ ਦੀਰਘ ਜਿਉ ਗਜ ਬਾਜ ਹਲੇ, ਰਥ ਪਾਇਕ ਜਿਉ ਫਲ ਫੂਲ ਕਲੀ ॥
ਦਲ ਸੁੰਭ ਕੇ ਮੇਘ ਬਿਡਾਰਨ ਕੇ, ਨਿਕਸਿਓ ਮਘਵਾ ਮਾਨੋ ਪਉਨ ਬਲੀ ॥੬੪॥
ਇਤ ਕੋਪ ਪੁਰੰਦਰ ਦੇਵ ਚੜੇ, ਉਤ ਜੁੱਧ ਕੇ ਸੁੰਭ ਚੜੇ ਰਨ ਮੈ ॥
ਕਰ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਦਾ, ਪਹਿਰੇ ਤਨ ਤ੍ਰਾਨ ਤਬੈ ਤਨ ਮੈ ॥

ਤਬ ਮਾਰ ਮਚੀ ਦੁਹੂੰ ਓਰਨ ਤੇ, ਨ ਰਹਿਓ ਭ੍ਰਮ ਸੂਰਨ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ॥
 ਬਹੁ ਜੰਬੁਕ ਗਿੱਝ ਚਲੇ ਸੁਨਿ ਕੈ, ਅਤਿ ਮੋਦ ਬਢਿਓ ਸਿਵ ਕੇ ਗਨ ਮੈ ॥੬੫॥
 ਰਾਜ ਪੁਰੰਦਰ ਕੋਪ ਕੀਓ ਇਤ, ਜੁੱਧ ਕੇ ਦੈਤ ਜੁਰੇ ਉਤ ਕੈਸੇ ॥
 ਸਿਆਮ ਘਟਾ ਘੁਮਰੀ ਘਨ ਘੋਰ ਕੈ, ਘੇਰਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਕੇ ਰਵਿ ਤੈਸੇ ॥
 ਸਕੁ ਕਮਾਨ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗੇ, ਸਰ ਫੋਕ ਲਸੈਂ ਅਰਿ ਕੇ ਉਰ ਐਸੇ ॥
 ਮਾਨੋ ਪਹਾਰ ਕਰਾਰ ਮੈ, ਚੌਚ ਪਸਾਰ ਰਹੇ ਸਿਸੁ ਸਾਰਕ ਜੈਸੇ ॥੬੬॥
ਸੁਯਾ ॥ ਬਾਨ ਲਗੇ ਲਖ ਸੁੰਭ ਦਈਤ, ਧਸੇ ਰਨ ਲੈ ਕਰਵਾਰਨ ਕੋ ॥
 ਰੰਗ ਭੂਮ ਮੈ ਸਤ੍ਰ ਗਿਰਾਇ ਦਏ, ਬਹੁ ਸੁਉਨ ਬਹਿਓ ਅਸੁਰਾਰਨ ਕੋ ॥
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਗਨ ਜੰਬੁਕ ਗਿੱਝ ਪਿਸਾਚ, ਸੁ ਯੋ ਰਨ ਭਾਂਤਿ ਪੁਕਾਰਨ ਕੋ ॥
 ਸੁ ਮਨੋ ਭਟ ਸਾਰਸੁਤੀ ਤਟ ਨ੍ਰਾਤ ਹੈ, ਪੂਰਬ ਪਾਪ ਉਤਾਰਨ ਕੋ ॥੬੭॥
 ਜੁੱਧ ਨਿਸੁੰਭ ਭਇਆਨ ਰਚਿਓ, ਅਸ ਆਗੇ ਨ ਦਾਨਵ ਕਾਹੂ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਲੋਥਨ ਉਪਰਿ ਲੋਥ ਪਰੀ, ਤਹ ਗੀਧ ਸਿੰਗਾਲਨਿ ਮਾਂਸੁ ਚਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਗੁੰਦ ਬਹੈ ਸਿਰ ਕੇਸਨ ਤੇ, ਸਿਤ ਪੁੰਜ ਪ੍ਰਵਾਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥

ਮਾਨਹੁ ਜਟਾਂ ਧਰ ਕੀ ਜਟ ਤੇ, ਜਨੁ ਰੋਸ ਕੈ ਗੰਗ ਕੋ ਨੀਰ ਢਰਿਓ ਹੈ ॥੬੮॥

ਬਾਰ ਸਿਵਾਰ ਭਏ ਤਿਹ ਠਉਰ, ਸੁ ਫੇਨ ਜਿਉ ਛੱਤ੍ਰ ਫਿਰੇ ਤਰਤਾ ॥

ਕਰ ਅੰਗੁਲਕਾ ਸਫਰੀ ਤਲਫੈ, ਭੁਜ ਕਾਟ ਭੁਜੰਗ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ॥

ਹਯ ਨਕੁ ਧੁਜਾ ਦੂਮ ਸ੍ਰੋਣੁਤ ਨੀਰ ਮੈ, ਚਕ੍ਰ ਜਿਉ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਗਰਤਾ ॥

ਤਬ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਦੁਹੂੰ ਮਿਲਿ ਦਾਨਵ, ਮਾਰ ਕਰੀ ਰਨ ਮੈ ਸਰਤਾ ॥੬੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਰ ਹਾਰੇ ਜੀਤੇ ਅਸੁਰ, ਲੀਨੇ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥

ਦੀਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਭਜਾਇ ਕੈ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਸਾਜ ॥੭੦॥

ਸੁਯਾ ॥ ਛੀਨ ਭੰਡਾਰ ਲਇਓ ਹੈ ਕੁਬੇਰ ਤੇ, ਸੇਸਹੂੰ ਤੇ ਮਨਮਾਲ ਛਡਾਈ ॥

ਜੀਤ ਲੁਕੇਸ ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ, ਗਨੇਸ ਜਲੇਸ ਦੀਓ ਹੈ ਭਜਾਈ ॥

ਲੋਕ ਕੀਏ ਤਿਨ ਤੀਨਹੁ ਆਪਨੇ, ਦੈਤ ਪਠੈ ਤਹ ਦੈ ਠਕੁਰਾਈ ॥

ਜਾਇ ਬਸੇ ਸੁਰ ਧਾਮ ਤੇਊ, ਤਿਨ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਕੀ ਫੇਰੀ ਦੁਹਾਈ ॥੭੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਖੇਤ ਜੀਤ ਦੈਤਨ ਲੀਓ, ਗਏ ਦੇਵਤੇ ਭਾਜ ॥

ਇਹੈ ਬਿਚਾਰਿਓ ਮਨ ਬਿਖੈ, ਲੇਹ ਸਿਵਾ ਤੇ ਰਾਜ ॥੭੨॥

ਹੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤੂੰ ਕਾਲਕਾ, ਹੋਹੁ ਜੁ ਮੁਝ ਮੈ ਲੀਨ ॥੭੬॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਯਹ ਚੰਡ ਕੋ,
 ਤਾਮਹਿ ਗਈ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਗੰਗਾ ਕੀ ਧਾਰ ਮੈ, ਜਮਨਾ ਪੈਠੀ ਧਾਇ ॥੭੭॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਬੈਠ ਤਬੈ ਗਿਰਜਾ ਅਰ ਦੇਵਨ, ਬੁੱਧਿ ਇਹੈ ਮਨ ਮੱਧਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ਜੁਧ ਕੀਏ ਬਿਨੁ ਫੇਰ ਫਿਰੈ ਨਹਿ, ਭੂਮ ਸਭੈ ਅਪਨੀ ਅਵਧਾਰੀ ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਕਹਿਓ ਅਬ ਢੀਲ ਬਨੇ ਨਹਿ, ਮਾਤ ਸੁਨੋ ਯਹ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ ਚਲੀ ਰਣ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਭੁਜੰਗਨਿ ਕਾਰੀ ॥੭੮॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਕੰਚਨ ਸੋਂ ਤਨ, ਖੰਜਨ ਸੇ ਦ੍ਰਿਗ, ਕੰਜਨ ਕੀ ਸੁਖਮਾ ਸਕੁਚੀ ਹੈ ॥
 ਲੈ ਕਰਤਾਰ ਸੁਧਾ ਕਰ ਮੈ, ਮਧ ਮੂਰਤ ਸੀ ਅੰਗ ਅੰਗ ਰਚੀ ਹੈ ॥
 ਆਨਨ ਕੀ ਸਰ ਕੋ ਸਸ ਨਾਹਿਨ, ਅਉਰ ਕਛੂ ਉਪਮਾ ਨ ਬਚੀ ਹੈ ॥
 ਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਚੰਡ ਬਿਰਾਜਤ, ਮਾਨੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੀ ਸਚੀ ਹੈ ॥੭੯॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਐਸੇ ਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ, ਸੋਭਤ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਕਰਿ ਬਰ ਧਰੇ,
 ਜਨ ਜਮ ਲੀਨਿ ਦੰਡ ॥੮੦॥ ਕਿਸੀ ਕਾਜ ਕੋ ਦੈਤ ਇਕੁ, ਆਇਓ ਹੈ ਤਿਹ ਠਾਇ ॥
 ਨਿਰਖ ਰੂਪ ਬਰਚੰਡ ਕੋ, ਗਿਰਿਓ ਮੂਰਛਾ ਖਾਇ ॥੮੧॥ ਉਠਿ ਸੰਭਾਰਿ, ਕਰਿ ਜੋਰ ਕੈ,

ਕੀਰ ਅਉ ਕਪੋਤ ਬਿੰਬ, ਕੋਕਲਾ ਕਲਾਪੀ, ਬਨ ਲੂਟੇ ਫੂਟੇ ਫਿਰੈ, ਮਨ ਚੈਨ ਹੁੰ ਨ ਕਿਤਹੀ ।।
ਦਾਰਮ ਦਰਕ ਗਇਓ, ਪੇਖ ਦਸਨਨਿ ਪਾਂਤ, ਰੂਪ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ, ਜਗ ਫੈਲ ਰਹੀ ਸਿਤਹੀ ।।
ਐਸੀ ਗੁਨ ਸਾਗਰ, ਉਜਾਗਰ ਸੁ ਨਾਗਰ ਹੈ, ਲੀਨੋ ਮਨ ਮੇਰੋ ਹਰਿ, ਨੈਨ ਕੋਰ ਚਿਤ ਹੀ
।।੯੯।। ਦੋਹਰਾ ।। ਬਾਤ ਦੈਤ ਕੀ ਸੁੰਭ ਸੁਨਿ, ਬੋਲਿਓ ਕਛੁ ਮੁਸਕਾਤ ।।
ਚਤੁਰ ਦੂਤ ਕੋਊ ਭੇਜੀਏ, ਲਖਿ ਆਵੈ ਤਿਹ ਘਾਤ ।।੧੦।। ਦੋਹਰਾ ।।
ਬਹੁਰਿ ਕਹੀ ਉਨ ਦੈਤ, ਅਬ ਕੀਜੈ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ।। ਜੋ ਲਾਇਕ ਭਟ ਸੈਨ ਮੈ,
ਭੇਜਹੁ ਦੈ ਅਧਿਕਾਰ ।।੧੧।। ਸੁਯਾ ।। ਬੈਠੋ ਹੁਤੋ ਨ੍ਰਿਪ ਮੱਧਿ ਸਭਾ,
ਉਠਿ ਕੈ ਕਰਿ ਜੋਰਿ ਕਹਿਓ ਮਮ ਜਾਊਂ ।। ਬਾਤਨ ਤੇ ਰਿਝਵਾਇ ਮਿਲਾਇ ਹੋ,
ਨਾਤਰਿ ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿ ਲਿਆਊਂ ।। ਕ੍ਰੁੱਧ ਕਰੈ ਤਬ ਜੁੱਧੁ ਕਰੋਂ,
ਰਣ ਸ੍ਰੁਉਣਤ ਕੀ ਸਰਤਾਨ ਬਹਾਊਂ ।। ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਕਹੈ ਬਲ ਆਪਨੋ,
ਸ੍ਰਾਸਨ ਸਾਬ ਪਹਾਰ ਉਡਾਊਂ ।।੧੨।। ਦੋਹਰਾ ।। ਉਠੇ ਬੀਰ ਕੋ ਦੇਖ ਕੈ,
ਸੁੰਭ ਕਹੀ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ।। ਰੀਝੇ ਆਵੈ ਆਨੀਓ, ਖੀਝੇ ਜੁੱਧੁ ਕਰਾਹੁ ।।੧੩।।
ਤਹਾ ਧੂਮ੍ਰੋਚਨ ਚਲੇ, ਚਤੁਰੰਗਨ ਦਲੁ ਸਾਜ ।। ਗਿਰ ਘੇਰਿਓ ਘਨ ਘਟਾ ਜਿਉ,

ਗਰਜ ਗਰਜ ਗਜਰਾਜ ॥੯੪॥ ਧੂਮੁ ਨੈਨ ਗਿਰ ਰਾਜ ਤਟ, ਉਚੇ ਕਹੀ ਪੁਕਾਰ ॥
ਕੈ ਬਰ ਸੁੰਭ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋ, ਕੈ ਲਰ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ॥੯੫॥ ਰਿਪ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨੰਤ ਹੀ,
ਸਿੰਘ ਭਈ ਅਸਵਾਰ ॥ ਗਿਰ ਤੇ ਉਤਰੀ ਬੇਗ ਦੈ, ਕਰ ਆਯੁਧ ਸਭ ਧਾਰ ॥੯੬॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚੜੀ ਇਤ, ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੈ ਧੂਮੁ ਚੜੈ ਉਤ ਸੈਨੀ ॥
ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ ਮਾਰ ਮਚੀ, ਤਬ ਦੇਵੀ ਲਈ ਬਰਛੀ ਕਰ ਪੈਨੀ ॥
ਦਉਰ ਦਈ ਅਰ ਕੇ ਮੁਖਿ ਮੈ, ਕਟਿ ਓਠ ਦਏ, ਜਿਮੁ ਲੋਹ ਕੋ ਛੈਨੀ ॥
ਦਾਂਤ ਗੰਗਾ, ਜਮੁਨਾ ਤਨ ਸਿਆਮ ਸੋ, ਲੋਹੂ ਬਹਿਓ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ਤ੍ਰਿਬੈਨੀ ॥੯੭॥
ਘਾਉ ਲਗੈ ਰਿਸਕੈ ਦ੍ਰਿਗ ਧੂਮੁ, ਸੁ ਕੈ ਬਲਿ ਆਪਨੋ ਖੱਗੁ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥
ਬੀਸ ਪਚੀਸਕ ਵਾਰ ਕਰੇ ਤਿਨ, ਕੇਹਰਿ ਕੋ ਪਗੁ ਨੈਕੁ ਨ ਹਾਰਿਓ ॥
ਧਾਇ ਗਦਾ ਗਹਿ ਫੋਰਿ ਕੈ ਫਉਜ ਕੋ, ਘਾਉ ਸਿਵਾ ਸਿਰ ਦੈਤ ਕੇ ਮਾਰਿਓ ॥
ਸਿੰਗ ਧਰਾ ਧਰ ਉਪਰਿ ਕੋ, ਜਨ ਕੋਪ ਪੁਰੰਦੁ ਨੈ ਬੱਜੁ ਪ੍ਰਹਾਰਿਓ ॥੯੮॥
ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਉਠੇ ਕਿਲਕਾਰ, ਲਏ ਸੰਗ ਦੈਤਨ ਕੇ ਕੁਰਮਾ ॥
ਗਹਿ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਚਾਨਕ ਤਾਨ, ਲਗਾਈ ਹੈ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਉਰਮਾ ॥

ਹਰਿ ਚੰਡ ਲਇਓ ਬਰਿ ਕੈ ਕਰ ਤੇ, ਅਰੁ ਮੂੰਡ ਕਟਿਓ, ਅਸੁਰੰ ਪੁਰਮਾ ॥
ਮਾਨੋ ਆਂਧੀ ਬਹੇ, ਧਰਨੀ ਪਰ ਛੂਟ, ਖਜੂਰ ਤੇ ਟੂਟ ਪਰਿਓ ਖੁਰਮਾ ॥੯੯॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਧੂਮ੍ਰਨੈਨ ਜਬ ਮਾਰਿਓ, ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਕਾਰ ॥ ਅਸੁਰ ਸੈਨ ਬਿਨ ਚੈਨ ਹੁਇ,
ਕੀਨੋ ਹਾਹਾਕਾਰ ॥੧੦੦॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ,
ਧੂਮ੍ਰਨੈਨ ਬਧਹ ਨਾਮ, ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ॐ
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸੋਰੁ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਦੈਤਨ ਕੋ, ਤਬ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਚੀ ਅਖੀਆਂ ॥
ਹਰ ਧਿਆਨੁ ਛੁਟਿਓ, ਮੁਨਿ ਕੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਧੁਨਿ, ਟੂਟਿ ਖਗੋਸ ਗਈ ਪਖੀਆਂ ॥
ਦ੍ਰਿਗ ਜ੍ਹਾਲ ਬਢੀ ਬੜਵਾਨਲ ਜਿਉ, ਕਵਿ ਨੇ ਉਪਮਾ ਤਿਹ ਕੀ ਲਖੀਆਂ ॥
ਸਭੁ ਛਾਰ ਭਇਓ ਦਲੁ ਦਾਨਵ ਕੋ, ਜਿਮੁ ਘੂਮ ਹਲਾਹਲ ਕੀ ਮਖੀਆਂ ॥੧੦੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਉਰ ਸਕਲ ਸੈਨਾ ਜਰੀ, ਬਚਿਓ ਸੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਚੰਡ ਬਚਾਇਓ ਜਾਨਿਕੈ,
ਅਉਰਨ ਮਾਰਨ ਹੇਤ ॥੧੦੨॥ ਭਾਜ ਨਿਸਾਚਰ ਮੰਦ ਮਤ, ਕਹੀ ਸੁੰਭ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥
ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਨ ਸੈਨਾ ਸਹਿਤ, ਡਾਰਿਓ ਚੰਡ ਖਪਾਇ ॥੧੦੩॥ ਸਕਲ ਕਟੇ ਭਟ ਕਟਕ ਕੇ,
ਪਾਇਕ ਰਬ ਹੈ ਕੁੰਭ ॥ ਜੋ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਅਚਰਜ ਹੈ, ਕੋਪ ਕੀਓ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ॥੧੦੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦ੍ਰੈ ਦੈਤ ਤਬ, ਲੀਨਿ ਸੁੰਭ ਹਕਾਰ ॥ ਚਲਿ ਆਏ ਨ੍ਰਿਪ ਸਭਾ ਮਹਿ,
ਕਰਿ ਲੀਨਿ ਅਸ ਢਾਰ ॥੧੦੫॥ ਅਭਬੰਦਨ ਦੋਨੋ ਕੀਓ, ਬੈਠਾਏ ਨ੍ਰਿਪ ਤੀਰ ॥
ਪਾਨ ਦਏ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਯੋ, ਤੁਮ ਦੋਨੋ ਮਮ ਬੀਰ ॥੧੦੬॥ ਨਿਜ ਕਟ ਕੇ ਫੈਂਟਾ ਦਇਓ,
ਅਰੁ ਜਮਧਰ ਕਰਵਾਰ ॥ ਲਿਆਵਹੁ ਚੰਡੀ ਬਾਂਧ ਕੈ, ਨਾ ਤਰ ਡਾਰੋ ਮਾਰ ॥੧੦੭॥

ਸੁਯਾ ॥ ਕੋਪ ਚੜੇ ਰਨ ਚੰਡ ਅਉ ਮੁੰਡ, ਸੁ ਲੈ ਚਤੁਰੰਗਨ ਸੈਨ ਭਲੀ ॥
ਤਬ ਸੇਸ ਕੇ ਸੀਸ ਧਰਾ ਲਰਜੀ, ਜਨ ਮਧਿ ਤਰੰਗਨਿ ਨਾਵ ਹਲੀ ॥
ਖੁਰ ਬਾਜਨ ਧੂਰ ਉਡੀ ਨਭਿ ਕੋ, ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਤੇ ਉਪਮਾ ਨ ਟਲੀ ॥
ਭਵ ਭਾਰ ਅਪਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੋ, ਧਰਨੀ ਮਨੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਲੋਕ ਚਲੀ ॥੧੦੮॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦੈਤਨ ਦੁਹੂੰ, ਸਬਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲੁ ਲੀਨ ॥
ਨਿਕਟਿ ਜਾਇ ਗਿਰ ਘੇਰਿ ਕੈ, ਮਹਾਂ ਕੁਲਾਹਲ ਕੀਨ ॥੧੦੯॥

ਸੁਯਾ ॥ ਜਬ ਕਾਨ ਸੁਨੀ ਧੁਨਿ ਦੈਤਨ ਕੀ, ਤਬ ਕੋਪੁ ਕੀਓ ਗਿਰਜਾ ਮਨ ਮੈ ॥
ਚੜ ਸਿੰਘ ਸੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਚਲੀ, ਸਭਿ ਆਯੁਧ ਧਾਰ ਤਬੈ ਤਨ ਮੈ ॥
ਗਿਰਤੇ ਉਤਰੀ ਦਲ ਬੈਰਨ ਕੇ ਪਰ, ਯੋ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ ॥

ਨਭ ਤੇ ਬਹਰੀ ਲਖ ਛੂਟ ਪਰੀ, ਜਨੁ ਕੂਕ ਕੁਲੰਗਨ ਕੇ ਗਨ ਮੈ ॥੧੧੦॥
ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਤੇ ਬਾਨ ਛੁਟੇ, ਇਕ ਤੇ ਦਸ, ਸਉ ਤੇ ਸਹੰਸ, ਤਹ ਬਾਢੇ ॥
ਲੱਛਕ ਹੁਇ ਕਰਿ ਜਾਇ ਲਗੇ, ਤਨ ਦੈਤਨ ਮਾਂਝ ਰਹੇ ਗਡਿ ਗਾਢੇ ॥
ਕੋ ਕਵਿ ਤਾਹਿ ਸਰਾਹ ਕਰੈ, ਅਤਿਸੈ ਉਪਮਾ ਜੁ ਭਈ ਬਿਨੁ ਕਾਢੇ ॥
ਫਾਗਨ ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਭਏ, ਜਨੁ ਪਾਤ ਬਿਹੀਨ ਰਹੇ ਤਰੁ ਠਾਢੇ ॥੧੧੧॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਮੁੰਡ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ, ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥
ਫੇਰ ਦਈ ਤਨ ਦਉਰ ਕੇ ਗਉਰ ਕੋ, ਘਾਇਲ ਕੈ ਨਿਕਸੀ ਅੰਗ ਧਾਰੇ ॥
ਸੁਉਨ ਭਰੀ ਬਹਰੈ ਕਰ ਦੈਤ ਕੇ, ਕੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਅਉਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਪਾਨ ਗੁਮਾਨ ਸੋ ਖਾਇ ਅਘਾਇ, ਮਨੋ ਜਮੁ ਆਪਨੀ ਜੀਭ ਨਿਹਾਰੇ ॥੧੧੨॥
ਘਾਉ ਕੈ ਦੈਤ ਚਲਿਓ ਜਬ ਹੀ, ਤਬ ਦੇਵੀ ਨਿਖੰਗ ਤੇ ਬਾਨ ਸੁ ਕਾਢੇ ॥
ਕਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ ਖੈਂਚ ਕਮਾਨ, ਚਲਾਵਤ ਏਕ, ਅਨੇਕ ਹੁਇ ਬਾਢੇ ॥
ਮੁੰਡ ਲੈ ਢਾਲ ਦਈ ਮੁਖ ਓਟ, ਧਸੇ ਤਿਹ ਮੱਧਿ, ਰਹੇ ਗਡਿ ਗਾਢੇ ॥
ਮਾਨਹੁ ਕੂਰਮ ਪੀਠ ਪੈ ਨੀਠ, ਭਏ ਸਹਸ ਫਨ ਕੇ ਫਨ ਠਾਢੇ ॥੧੧੩॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਘਾਇਲ ਘੂਮਤ ਕੋਟ, ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ਸੁੰਭ ਪੈ ॥ ਮਾਰੇ ਦੇਵੀ ਘੋਟ,
 ਸੁਭਟ ਕਟਕ ਕੇ ਬਿਕਟ ਅਤਿ ॥੧੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਰਾਜ ਗਾਤ ਕੇ ਬਾਤਿ ਇਹ,
 ਕਹੀਂ ਜੁ ਤਾਹੀਂ ਠਉਰ ॥ ਮਰਿਹੋਂ ਜੀਅਤਿ ਨ ਛਾਡਹੋਂ, ਕਹਿਓ ਸੱਤਿ ਨਹਿ ਅਉਰ ॥੧੧੮॥
 ਤੁੰਡ ਸੁੰਭ ਕੇ ਚੰਡਕਾ, ਚਢਿ ਬੋਲੀ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਮਾਨੋ ਅਪਨੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ,
 ਲੀਨੋ ਅਸੁਰ ਬੁਲਾਇ ॥੧੧੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁ ਦੁਹੂੰ ਮਿਲਿ,
 ਬੈਠ ਮੰਤ੍ਰ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਸੈਨਾ ਸਕਲ ਬੁਲਾਇ ਕੈ, ਸੁਭਟ ਬੀਰ ਚੁਨ ਲੀਨ ॥੧੨੦॥
 ਰਕਤਬੀਜ ਕੋ ਭੇਜੀਏ, ਮੰਤ੍ਰਨ ਕਹੀ ਬਿਚਾਰ ॥ ਪਾਥਰ ਜਿਉ ਗਿਰ ਡਾਰ ਕੈ,
 ਚੰਡਹਿ ਹਨੈ ਹਕਾਰ ॥੧੨੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਭੇਜੋ ਕੋਊ ਦੂਤ, ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਲਿਆਵੈ ਤਾਹਿ ਕੋ ॥
 ਜੀਤਿਓ ਜਿਨ ਪੁਰਹੂਤ, ਭੁਜ ਬਲਿ ਜਾਕੇ ਅਮਿਤ ਹੈ ॥੧੨੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦ ਪੈ, ਦੈਤ ਇਕੁ ਗਇਓ, ਕਰੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਰਾਜ ਬੁਲਾਵਤ ਸਭਾ ਮੈ,
 ਬੇਗ ਚਲੋ ਤਿਹ ਪਾਸ ॥੧੨੩॥ ਰਕਤਬੀਜ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ਕੋ, ਕੀਨੋ ਆਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥
 ਅਸੁਰ ਸਭਾ ਮਧਿ ਭਾਉ ਕਰਿ, ਕਹਿਓ ਕਰਹੁ ਮਮ ਕਾਮ ॥੧੨੪॥ **ਸ਼੍ਰੋਯਾ** ॥
 ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦ ਕੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ, ਬੁਲਾਇ ਬੈਠਾਇ ਕੈ ਆਦਰੁ ਕੀਨੋ ॥

ਦੈ ਸਿਰ ਤਾਜ ਬਡੇ ਗਜ ਰਾਜ, ਸੁ ਬਾਜ ਦਏ ਰਿਝਵਾਇਕੈ ਲੀਨੋ ॥
 ਪਾਨ ਲੈ ਦੈਤ, ਕਹੀ ਇਹ ਚੰਡ ਕੋ, ਹੁੰਡ ਕਰੋ, ਅਬ ਮੁੰਡ ਬਿਹੀਨੋ ॥
 ਐਸੇ ਕਹਿਓ ਤਿਨ ਮੱਧਿ ਸਭਾ, ਨ੍ਰਿਪ ਰੀਝ ਕੈ ਮੇਘ ਅਡੰਬਰ ਦੀਨੋ ॥੧੨੫॥
 ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿੰਦ ਕੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ, ਕਹਿਓ ਤੁਮ ਜਾਹੁ, ਮਹਾਂ ਦਲੁ ਲੈ ਕੈ ॥
 ਛਾਰ ਕਰੋ ਗਰੂਏ ਗਿਰਗਾਜਹਿ, ਚੰਡ ਪਚਾਰ ਹਨੋ, ਬਲੁ ਕੈ ਕੈ ॥
 ਕਾਨਨ ਮੈ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਸੁਨੀ ਬਾਤ, ਰਿਸਾਤ ਚਲਿਓ ਚੜ੍ਹਿ ਉਪਰਿ ਗੈ ਕੈ ॥
 ਮਾਨੋ ਪ੍ਰਤੱਛ ਹੋਇ ਅੰਤਕ ਦੰਤ ਕੋ, ਲੈ ਕੈ ਚਲਿਓ ਰਨ ਹੇਤ ਜੁ ਛੈ ਕੈ ॥੧੨੬॥
ਸੁਯਾ ॥ ਬੀਜਰਕਤ੍ਰੁ ਸੁ ਬੰਬ ਬਜਾਇਕੈ, ਆਗੈ ਕੀਏ ਗਜ ਬਾਜ ਰਬਈਆ ॥
 ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਮਹਾਂ ਬਲਿ ਦਾਨਵ, ਮੇਰ ਕੋ ਪਾਇਨ ਸਾਬ ਮਬਈਆ ॥
 ਦੇਖਿ ਤਿਨੈ ਸੁਭ ਅੰਗ ਸੁ ਦੀਰਘ, ਕਉਚ ਸਜੇ ਕਟ ਬਾਂਧਿ ਭਬਈਆ ॥
 ਲੀਨੇ ਕਮਾਨਨ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਸਮਾਨ ਕੈ ਸਾਬ ਲਏ ਜੁ ਸਬਈਆ ॥੧੨੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਕਤਬੀਜ ਦਲ ਸਾਜਕੈ, ਉਤਰੇ ਤਟ ਗਿਰਗਾਜ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਕੁਲਾਹਲ ਸੁਨਿ ਸਿਵਾ,
 ਕਰਿਓ ਜੁੱਧ ਕੋ ਸਾਜ ॥੧੨੮॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਹੁਇ ਸਿੰਘਹਿ ਅਸਵਾਰ,

ਗਾਜ ਗਾਜ ਕੈ ਚੰਡਕਾ ॥ ਚਲੀ ਪ੍ਰਬਲ ਅਸਿ ਧਾਰ, ਰਕਤਿ ਬੀਜ ਕੇ ਬਧ ਨਮਿਤ ॥੧੨੯॥
ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖ ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ, ਸ੍ਰੋਣਤਬਿੰਦ ਮਹਾਂ ਹਰਖਿਓ ਹੈ ॥
ਆਗੇ ਹੈ ਸੱਤ੍ਰ ਧਸੇ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਸੁ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕੈ ਜੁੱਧਹਿ ਕੇ ਸਰਖਿਓ ਹੈ ॥
ਲੈ ਉਮਡਿਓ ਦਲੁ ਬਾਦਲੁ ਸੇਂ, ਕਵਿ ਨੇ ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿ ਕੇ ਪਰਖਿਓ ਹੈ ॥
ਤੀਰ ਚਲੇ ਇਮ ਬੀਰਨ ਕੇ, ਬਹੁ ਮੇਘ ਮਨੋ, ਬਲੁ ਕੈ ਬਰਖਿਓ ਹੈ ॥੧੩੦॥
ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਛੁਟ ਤੀਰ, ਸਰੀਰਨ ਚੀਰਕੇ ਪਾਰ ਪਰਾਨੇ ॥
ਤੋਰ ਸਰਾਸਨ ਫੋਰਕੈ ਕਉਚਨ, ਮੀਨਨ ਕੇ ਰਿਪ ਜਿਉ ਬਹਰਾਨੇ ॥
ਘਾਉ ਲਗੇ ਤਨ ਚੰਡ ਅਨੇਕ, ਸੁ ਸ੍ਰੁਉਣ ਚਲਿਓ ਬਹਿ ਕੈ ਸਰਤਾਨੇ ॥
ਮਾਨਹੁ ਫਾਰ ਪਹਾਰ ਹੂੰ ਕੋ, ਸੁਤ ਤੱਛਕ ਕੇ ਨਿਕਸੇ ਕਰਬਾਨੇ ॥੧੩੧॥
ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਛੁਟ ਤੀਰ, ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਸਿੰਘਨਿ ਜਿਉ ਭਭਕਾਰੀ ॥
ਲੈ ਕਰਿ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਗਦਾ ਗਹਿ ਚੱਕ੍ਰ ਛੁਰੀ ਅਉ ਕਟਾਰੀ ॥
ਕਾਟ ਕੈ ਦਾਮਨ ਛੇਦ ਕੈ ਭੇਦ ਕੈ, ਸਿੰਧਰ ਕੀ ਕਰੀ ਭਿੰਨ ਅੰਬਾਰੀ ॥
ਮਾਨਹੁ ਆਗ ਲਗਾਇ ਹਨੂ, ਗੜ ਲੰਕ ਅਵਾਸ ਕੀ ਡਾਰੀ ਅਟਾਰੀ ॥੧੩੨॥

ਤੇਰਕੈ ਮੋਰਕੈ ਦੈਤਨ ਕੇ ਮੁਖ, ਘੋਰ ਕੈ ਚੰਡ ਮਹਾਂ ਅਸਿ ਲੀਨੋ ॥
 ਜੋਰਕੈ ਕੋਰਕੈ ਠੋਰਕੈ ਬੀਰ, ਸੁ ਰਾਛਸ ਕੋ ਹਤਿ ਕੈ ਤਿਹ ਦੀਨੋ ॥
 ਖੋਰਕੈ ਤੋਰਕੈ ਬੋਰਕੈ ਦਾਨਵ, ਲੈ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰੇ ਹਾਡ ਚਬੀਨੋ ॥
 ਸ੍ਰੀਣ ਕੋ ਪਾਨ ਕਰਿਓ ਜਿਉ ਦਵਾਹਰਿ, ਸਾਗਰ ਕੋ ਜਲ ਜਿਉ ਰਿਖਿ ਪੀਨੋ ॥੧੩੩॥
ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਕਰੰ ਗਹਿ, ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ, ਨ ਗਨੇ ਭਟ ਆਨੇ ॥
 ਮਾਰ ਦਈ ਸਭ ਦੈਤ ਚਮ੍ਰੁ ਤਿਹ, ਸ੍ਰੀਣਤ ਜੰਬੁਕ ਗਿੱਝ ਅਘਾਨੇ ॥
 ਭਾਲ ਭਯਾਨਕ ਦੇਖਿ ਭਵਾਨੀ ਕੋ, ਦਾਨਵ ਇਉ ਰਨ ਛਾਡ ਪਰਾਨੇ ॥
 ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕੇ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ, ਪੀਪਰ ਕੇ ਜਿਉ ਪਾਤ ਉਡਾਨੇ ॥੧੩੪॥
ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਆਹਵ ਮੈ ਖਿਝ ਕੈ ਬਰਚੰਡ, ਕਰੰ ਧਰ ਕੈ ਹਰਿ ਪੈ ਅਰ ਮਾਰੇ ॥
 ਏਕਨ ਤੀਰਨ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹਤਿ, ਏਕਨ ਕੇ ਤਨ ਕੇਹਰਿ ਫਾਰੇ ॥
 ਹੈ ਦਲ ਗੈ ਦਲ ਪੈ ਦਲ ਘਾਇ ਕੈ, ਮਾਰ ਰਥੀ ਬਿਰਥੀ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥
 ਸਿੰਧੁਰ ਐਸੇ ਪਰੇ ਤਿਹ ਠਉਰ, ਜਿਉ ਭੂਮ ਮੈ ਝੂਮਿ ਗਿਰੇ ਗਿਰ ਭਾਰੇ ॥੧੩੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੀ ਚਮ੍ਰੁ ਸਭ, ਭਾਰੀ ਕਰਿ ਤਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ॥

ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਚੰਡ ਚਮ੍ਰੁੰ ਬਹੁ ਦੈਤਨ ਕੀ ਹਤਿ, ਫੇਰਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥

ਬਾਨਨ ਸੋ ਦਲ ਫੇਰ ਦਇਓ, ਬਲ ਕੈ ਬਰ ਸਿੰਘ ਮਹਾ ਭਭਕਾਰਿਓ ॥

ਮਾਰ ਦਏ ਸਿਰਦਾਰ ਬਡੇ, ਧਰ ਸ੍ਰਉਣ ਬਹਾਇ ਬਡੇ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ॥

ਏਕ ਕੇ ਸੀਸ ਦਇਓ ਧਨ ਯੋ, ਜਨੁ ਕੋਪ ਕੈ ਗਾਜ ਨੇ ਮੰਡਪ ਮਾਰਿਓ ॥੧੪੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਚਮ੍ਰੁੰ ਸਭ ਦੈਤ ਕੀ, ਐਸੇ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ॥

ਪਉਨ ਪੂਤ ਜਿਉ ਲੰਕ ਕੋ, ਡਾਰਿਓ ਬਾਗ ਉਖਾਰ ॥੧੪੧॥

ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਗਾਜ ਕੈ ਚੰਡ ਮਹਾਂਬਲਿ ਮੇਘ ਸੀ, ਬੁੰਦਨ ਜਿਉ ਅਰ ਪੈ ਸਰ ਡਾਰੇ ॥

ਦਾਮਨ ਸੋ ਖਗ ਲੈ ਕਰਿ ਮੈ, ਬਹੁ ਬੀਰ ਅਧੰਧਰ ਕੈ ਧਰਮਾਰੇ ॥

ਘਾਇਲ ਘੁਮ ਪਰੇ ਤਿਹ ਇਉ, ਉਪਮਾ ਮਨ ਮੈ ਕਵਿ ਯੋ ਅਨੁਸਾਰੇ ॥

ਸ੍ਰਉਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮਨੋ ਸਰਤਾ, ਤਿਹ ਮੱਧਿ ਧਸੀ ਕਰਿ ਲੋਥ ਕਰਾਰੇ ॥੧੪੨॥

ਐਸੇ ਪਰੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ਬੀਰ, ਸੁ ਕੈ ਕੈ ਦੁਖੰਡ ਜੁ ਚੰਡਹਿ ਡਾਰੇ ॥

ਲੋਥਨ ਉਪਰ ਲੋਥ ਗਿਰੀ, ਬਹਿ ਸ੍ਰਉਣ ਚਲਿਓ ਜਨੁ ਕੋਟ ਪਨਾਰੇ ॥

ਲੈ ਕਰਿ ਬਿਯਾਲ ਸੋ ਬਿਯਾਲ ਬਜਾਵਤ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿਯੋ ਮਨ ਧਾਰੇ ॥

ਧੂਰ ਉਡੀ ਖੁਰ ਪੂਰਨ ਤੇ, ਪਥ ਉਰਧ ਹੁਇ, ਰਵਿ ਮੰਡਲ ਛਾਏ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਫੇਰ ਰਚੇ ਬਿਧਿ ਲੋਕ, ਧਰਾ ਖਟ ਆਠ ਅਕਾਸ ਬਨਾਏ ॥੧੪੭॥
 ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਲੈ ਬਾਨਨਿ, ਦੈਤਨ ਕੇ ਤਨ, ਤੂਲਿ ਜਿਉ ਤੂੰਬੇ ॥
 ਮਾਰ ਗਇੰਦ ਦਏ ਕਰਵਾਰ ਲੈ, ਦਾਨਵ ਮਾਨ ਗਇਓ ਉਡ ਪੁੰਬੇ ॥
 ਬੀਰਨ ਕੇ ਸਿਰ ਕੀ ਸਿਤ ਪਾਗ, ਚਲੀ ਬਹਿ ਸ੍ਰੋਨਤ ਉਪਰ ਖੁੰਬੇ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਾਰਸੁਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੈ, ਸੂਰਨ ਕੇ ਜਸ ਕੇ ਉਠੇ ਬੂੰਬੇ ॥੧੪੮॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਦੈਤਨ ਸਾਬ ਗਦਾ ਗਹਿ ਹਾਥ, ਸੁ ਕ੍ਰੁੱਧ ਹੈ ਜੁੱਧੁ ਨਿਸੰਗ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲਏ ਬਲਵਾਨ, ਸੁ ਮਾਰ ਤਬੈ ਦਲ ਛਾਰ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਪਾਗ ਸਮੇਤ ਗਿਰਿਓ ਸਿਰ ਏਕ ਕੋ, ਭਾਉ ਇਹੈ ਕਬਿ ਤਾਕੋ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
 ਪੂਰਨਿ ਪੁੰਨ ਭਏ ਨਭ ਤੇ, ਸੁ ਮਨੋ ਭੂਅ ਟੂਟ ਨਛੱਤ੍ਰੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੧੪੯॥
 ਬਾਰਨ ਬਾਰਦ ਜਿਉ ਨਿਰਵਾਰ, ਮਹਾਂ ਬਲ ਧਾਰ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਆ ॥
 ਪਾਨ ਲੈ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕੋ ਤਾਨ, ਸੰਘਾਰ ਸਨੇਹ ਤੇ ਸ੍ਰੋਨਤ ਪੀਆ ॥
 ਏਕ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ਪਰਾਇ ਕੈ, ਏਕਨ ਕੋ ਧਰਕਿਓ ਤਨ ਹੀਆ ॥

ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨ ਕਿਧੋ ਕਰ ਭਾਨਹਿ, ਦੇਖਿਕੈ ਦੈਤ ਗਈ ਦੁਤ ਦੀਆ ॥੧੫੦॥
ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਕੋਪ ਭਈ ਅਤਿ, ਧਾਰ ਮਹਾਂਬਲ ਕੇ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ॥
ਦਉਰ ਕੈ ਠਉਰ ਹਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ, ਏਕ ਗਇੰਦ੍ਰ ਬਡੋ ਰਨ ਮਾਰਿਓ ॥
ਕਉਤਕਿ ਤਾ ਛਬਿ ਕੇ ਰਨ ਪੇਖ, ਤਬੈ ਕਬਿ ਇਉ ਮਨ ਮੱਧਿ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥
ਸਾਗਰ ਬਾਂਧਨ ਕੇ ਸਮਏ, ਨਲ ਮਾਨੋ ਪਹਾਰ ਉਖਾਰ ਕੇ ਡਾਰਿਓ ॥੧੫੧॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਾਰ ਜਬੈ ਸੈਨਾ ਲਈ, ਤਬੈ ਦੈਤ ਇਹ ਕੀਨ ॥
ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕਰ ਚੰਡ ਕੇ, ਬਧਿਬੇ ਕੇ ਮਨ ਦੀਨ ॥੧੫੨॥
ਸੁਯਾ ॥ ਬਾਹਨਿ ਸਿੰਘ, ਭਇਆਨਕ ਰੂਪ ਲਖਿਓ, ਸਭ ਦੈਤ ਮਹਾਂ ਡਰ ਪਾਇਓ ॥
ਸੰਖ ਲੀਏ ਕਰ ਚਕ੍ਰ ਅਉ ਬਕ੍ਰ, ਸਰਾਸਨ ਪੱਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਨਾਇਓ ॥
ਧਾਇ ਭੁਜਾ ਬਲ ਆਪਨ ਹੈ, ਹਮ ਸੋ ਤਿਨ ਯੋ ਅਤਿ ਜੁੱਧੁ ਮਚਾਇਓ ॥
ਕੁੱਧ ਕੈ ਸ੍ਰਉਣਤ ਬਿੰਦ ਕਹੈ, ਰਨ ਇਆਹੀ ਤੇ ਚੰਡਕਾ ਨਾਮ ਕਹਾਇਓ ॥੧੫੩॥
ਮਾਰਿ ਲਇਓ ਦਲ ਅਉਰ ਭਜਿਓ, ਤਬ ਕੋਪ ਕੈ ਆਪਨ ਹੀ ਸੁ ਭਿਰਿਓ ਹੈ ॥
ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੋ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ, ਅਸ ਹਾਥਿ ਛੁਟਿਓ, ਮਨ ਨਾਹਿ ਗਿਰਿਓ ਹੈ ॥

ਲੈ ਕੈ ਕੁਵੰਡ ਕਰੰ ਬਲ ਧਾਰਕੈ, ਸੌਨ ਸਮੂਹ ਮੈ ਐਸੇ ਤਰਿਓ ਹੈ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਥਿਓ, ਮਾਨੋ ਮੇਰ ਕੋ ਮੱਧਿ ਧਰਿਓ, ਸੁ ਫਿਰਿਓ ਹੈ ॥੧੫੪॥
ਕੁੱਧ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕੋ ਦੈਤ ਬਲੀ, ਨਦ ਸੌਨ ਕੋ ਪੈਰ ਕੇ ਪਾਰ ਪਧਾਰਿਓ ॥
ਲੈ ਕਰਵਾਰ ਅਉ ਢਾਰ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਸਿੰਘ ਕੋ ਦਉਰ ਕੈ ਜਾਇ ਹਕਾਰਿਓ ॥
ਆਵਤ ਪੇਖਿਕੈ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਤੇ, ਬਾਨ ਲਗਿਓ ਤਨ, ਮੂਰਛ ਪਾਰਿਓ ॥
ਰਾਮ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤਨ ਜਿਉ ਹਨੂਮਾਨ ਕੋ, ਸੈਲ ਸਮੇਤ ਧਰਾ ਪਰ ਡਾਰਿਓ ॥੧੫੫॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਫੇਰ ਉਠਿਓ ਕਰ ਲੈ ਕਰਵਾਰ ਕੋ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਿਉ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਘਾਇਲ ਕੈ ਤਨ ਕੇਹਰਿ ਤੇ, ਬਹਿ ਸੁਉਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥
ਸੋ ਉਪਮਾ, ਕਬਿ ਨੇ ਬਰਨੀ, ਮਨ ਕੀ ਹਰਨੀ, ਤਿਹ ਨਾਉ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
ਗੋਰੂ ਨਗੰ ਪਰ ਕੈ ਬਰਖਾ, ਧਰਨੀ ਪਰਿ ਮਾਨਹੁ ਰੰਗ ਢਰਿਓ ਹੈ ॥੧੫੬॥
ਸੋਣਤ ਬਿੰਦੁ ਸੋ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਸੁ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਰਨ ਮੱਧਿ ਰੁਹੇਲੀ ॥
ਪੈ ਪਲ ਮੈ, ਦਲ ਮੀਜ ਦਇਓ, ਤਿਲ ਤੇ ਜਿਮੁ ਤੇਲ ਨਿਕਾਰਤ ਤੇਲੀ ॥
ਸੁਉਣ ਪਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ ਚੈ, ਰੰਗਾਰੇਜ ਕੀ ਰੇਨੀ ਜਿਉ ਫੂਟ ਕੈ ਫੈਲੀ ॥

ਘਾਉ ਲਸੈਂ ਤਨ ਦੈਤ ਕੇ ਯੋ, ਜਨ ਦੀਪਕ ਮੱਧਿ ਫਨੂਸ ਕੀ ਥੈਲੀ ॥੧੫੭॥
ਸ੍ਰੁਣਤ ਬਿੰਦ ਕੇ ਸ੍ਰੁਣ ਪਰਿਓ ਧਰਿ, ਸ੍ਰੁਣਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਭਏ ਹੈ ॥
ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੁਵੰਡਿ ਸੰਭਾਰਿ ਕੈ, ਬਾਨਨਿ ਸਾਬਿ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੁਣ ਸਮੂਹ ਸਮਾਇ ਗਏ, ਬਹੁਰੋ ਸੁ ਭਏ ਹਤਿ ਫੇਰਿ ਲਏ ਹੈ ॥
ਬਾਰਦ ਧਾਰ, ਪਰੈਂ ਧਰਨੀ ਪਰ, ਮਾਨੋ ਬਿੰਬਰ ਹੈ ਮਿਟ ਕੈ ਜੁ ਗਏ ਹੈ ॥੧੫੮॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਜੇਤਕ ਸ੍ਰੁਣ ਕੀ ਬੁੰਦ ਗਿਰੈਂ ਰਨ, ਤੇਤਕ ਸ੍ਰੁਣਤ ਬਿੰਦ ਹੈ ਆਈ ॥
ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ, ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਧਾਈ ॥
ਪੇਖਿ ਕੈ ਕੋਤਕਿ ਤਾ ਛਿਨ ਮੈ, ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਉਪਮਾ ਠਹਰਾਈ ॥
ਮਾਨਹੁ ਸੀਸ ਮਹੱਲ ਕੇ ਬੀਚ, ਸੁ ਮੂਰਤਿ ਏਕ, ਅਨੇਕ ਕੀ ਝਾਈ ॥੧੫੯॥
ਸ੍ਰੁਣਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਉਠੇ ਰਨ, ਕ੍ਰੁਧ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕੋ ਫੇਰ ਜੁਟੇ ਹੈ ॥
ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕਮਾਨ ਤੇ ਬਾਨ, ਸੁ ਭਾਨ ਕੀ ਅੰਸ ਸਮਾਨ ਛੁੱਟੇ ਹੈ ॥
ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਦਏ ਸੁ ਭਏ, ਫਿਰ ਲੈ ਮੁੰਗਰਾ ਜਿਮੁ ਧਾਨ ਕੁੱਟੇ ਹੈ ॥
ਚੰਡ ਦਏ ਸਿਰ ਖੰਡ ਜੁਦੇ ਕਰਿ, ਬਿੱਲਨ ਤੇ ਜਨ ਬਿੱਲ ਤੁੱਟੇ ਹੈ ॥੧੬੦॥

ਸ੍ਰੋਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਭਏ, ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ ਚੰਡਿ ਸੁ ਐਸੇ ਉਠੇ ਹੈ ॥
 ਬੁੰਦਨ ਤੇ ਉਠਿ ਕੈ ਬਹੁ ਦਾਨਵ, ਬਾਨਨ ਬਾਰਦ ਜਾਨ ਵੁਠੇ ਹੈ ॥
 ਫੇਰਿ ਕੁਵੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸੁਟੇ ਹੈ ॥
 ਐਸੇ ਉਠੇ ਫਿਰ ਸ੍ਰੋਤ ਤੇ ਦੈਤ, ਸੁ ਮਾਨਹੁ ਸੀਤ ਤੇ ਰੋਮ ਉਠੇ ਹੈ ॥੧੬੧॥
ਸੁਯਾ ॥ ਸ੍ਰੋਤ ਬਿੰਦ ਭਏ ਇਕਠੇ, ਬਰ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੋ ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਹੈ ॥
 ਚੰਡ ਅਉ ਸਿੰਘ ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕੈ, ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੋ ਦਲ ਮਾਰ ਦਇਓ ਹੈ ॥
 ਫੇਰਿ ਉਠੇ ਧੁਨ ਕੋ ਕਰਿ ਕੈ, ਸੁਨਿ ਕੈ ਮੁਨਿ ਕੋ ਛੁਟਿ ਧਿਆਨੁ ਗਇਓ ਹੈ ॥
 ਭੂਲ ਗਏ ਸੁਰ ਕੇ ਅਵਸਾਨ, ਗੁਮਾਨ ਨ ਸ੍ਰੋਤ ਬਿੰਦ ਗਇਓ ਹੈ ॥੧੬੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਕਤਬੀਜ ਸੋ ਚੰਡਕਾ, ਇਉ ਕੀਨੋ ਬਰ ਜੁਧੁ ॥
 ਅਗਨਤ ਭਏ ਦਾਨਵ ਤਬੈ, ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇਓ ਕੁਧੁ ॥੧੬੩॥
ਸੁਯਾ ॥ ਪੇਖ ਦਸੋਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਚੀ ਅਖੀਆਂ ॥
 ਤਬ ਲੈ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੁ ਕਾਟ ਦਏ ਅਰਿ, ਫੂਲ ਗੁਲਾਬ ਕੀ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆਂ ॥
 ਸ੍ਰੋਤ ਕੀ ਛੀਟ ਪਰੀ ਤਨ ਚੰਡ ਕੇ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਨੇ ਲਖੀਆਂ ॥

ਜਨੁ ਕੰਚਨ ਮੰਦਰ ਮੈ ਜਰੀਆਂ, ਜਰਿ ਲਾਲ ਮਨੀ ਜੁ ਬਨਾ ਰਖੀਆਂ ॥੧੬੪॥
 ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਜੁਧ ਕਰਿਓ ਬਹੁ ਚੰਡ ਨੇ, ਏਤੇ ਕਰਿਓ ਮਧ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾਰਨ ਕੋ, ਨਿਜੁ ਭਾਲ ਤੇ ਜ਼ਾਲ ਕੀ ਲਾਟ ਨਿਕਾਸੀ ॥
 ਕਾਲੀ ਪ੍ਰਤੱਛ ਭਈ ਤਿਹ ਤੇ, ਰਨ ਫੈਲ ਰਹੀ ਭਯ ਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਸੀ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ਫੋਰਿ ਕੈ, ਧਾਰ ਪਰੀ ਧਰ ਪੈ ਜਮੁਨਾ ਸੀ ॥੧੬੫॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਮੇਰੁ ਹਲਿਓ, ਦਹਲਿਓ ਸੁਰ ਲੋਕੁ, ਦਸੋ ਦਿਸ ਭੂਧਰ, ਭਾਜਤ ਭਾਰੀ ॥
 ਚਾਲਿ ਪਰਿਓ ਤਿਹ ਚਉਦਹਿ ਲੋਕ ਮੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਭਇਓ ਮਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮ ਭਾਰੀ ॥
 ਧਿਆਨ ਰਹਿਓ ਨ ਜਟੀ, ਸੁ ਫਟੀਧਰ, ਯੋਂ ਬਲਿ ਕੈ ਰਨ ਮੈ ਕਿਲਕਾਰੀ ॥
 ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧਿ ਕਾਰਨ ਕੋ, ਕਰ ਕਾਲਸੀ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੰਭਾਰੀ ॥੧੬੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡੀ ਕਾਲੀ ਦੁਹੁੰ ਮਿਲਿ, ਕੀਨੋ ਇਹੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਹਉਂ ਹਨਿਹੋਂ, ਤੂੰ ਸ੍ਰਉਨ ਪੀ,
 ਅਰਿ ਦਲਿ ਡਾਰਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧੬੭॥ **ਸੁੰਯਾ** ॥ ਕਾਲੀ ਅਉ ਕੇਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਚੰਡਿ,
 ਸੁ ਘੇਰੇ ਸਬੈ ਬਨ ਜੈਸੇ ਦਵਾਪੈ ॥ ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ, ਦੈਤ ਜਰੈਂ ਜੈਸੇ ਈਟ ਅਵਾਪੈ ॥
 ਕਾਲਕਾ ਸ੍ਰਉਨ ਪੀਓ ਤਿਨ ਕੋ, ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲੀਯੋ ਭਾਉ ਭਵਾਪੈ ॥

ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਧ ਕੋ ਨੀਰ ਸਬੈ ਮਿਲਿ, ਧਾਇ ਕੈ ਜਾਇ ਪਰੇ ਹੈ ਤਵਾਪੈ ॥੧੬੮॥
ਚੰਡ ਹਨੇ ਅਰੁ ਕਾਲਕਾ ਕੋਪ ਕੈ, ਸ੍ਰੁਠਿਨਤ ਬਿੰਦਨ ਸੋ ਇਹ ਕੀਨੋ ॥
ਖੱਗ ਸੰਭਾਰ ਹਕਾਰ ਤਬੈ, ਕਿਲਕਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸਭੈ ਦਲੁ ਦੀਨੋ ॥
ਆਮਿਖ ਸ੍ਰੋਨ ਅਚਿਓ ਬਹੁ ਕਾਲਕਾ, ਤਾ ਛਬਿ ਮੈ ਕਵਿ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੋ ॥
ਮਾਨੋ ਛੁਧਾਤੁਰ ਹੁਇਕੈ ਮਨੁਛ, ਸੁ ਸਾਲਨ ਲਾਸਹਿ ਸੋ ਬਹੁ ਪੀਨੋ ॥੧੬੯॥
ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਰਕਤੁ ਬੀਜ ਕਰਿਯੋ ਧਰਨੀ ਪਰ ਯੋਂ, ਸੁਰ ਦੇਖਤ ਸਾਰੇ ॥
ਜੇਤਕ ਸ੍ਰੋਨ ਕੀ ਬੁੰਦ ਗਿਰੈਂ, ਉਠ ਤੇਤਕ ਰੂਪ ਅਨੇਕਹਿ ਧਾਰੇ ॥
ਜੁਗਨਿ ਆਨ ਫਿਰੀ ਚਹੁੰ ਓਰ ਤੇ, ਸੀਸ ਜਟਾਂ ਕਰ, ਖੱਪਰ ਭਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰੋਨਤ ਬੁੰਦ ਪਰੈਂ ਅਚਵੈ ਸਭ, ਖੱਗ ਲੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੰਘਾਰੇ ॥੧੭੦॥
ਕਾਲੀ ਅਉ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਦੈਤ ਸੋ ਜੁੱਧ ਨਿਸੰਗ ਸਜਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਰ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮੱਧ ਭਈ, ਪਹਰੇਕ ਲਉ ਸਾਰ ਸੋਂ ਸਾਰ ਬਜਿਓ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੁਠਿਨਤ ਬਿੰਦ ਗਿਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ, ਇਉ ਅਸਿ ਸੋ ਅਰ ਸੀਸ ਭਜਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਨੋ ਅਤੀਤ ਕਰਿਯੋ ਚਿਤ ਕੋ, ਧਨਵੰਤ ਸਭੈ ਨਿਜ ਮਾਲ ਤਜਿਓ ਹੈ ॥੧੭੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਚੰਡੀ ਦਇਓ ਬਿਦਾਰ, ਸ੍ਰੋਨਿ ਪਾਨ ਕਾਲੀ ਕਰਿਓ ॥ ਛਿਨ ਮੈ ਡਾਰਿਓ ਮਾਰ,
 ਸ੍ਰੋਨਿਤ ਬਿੰਦ ਦਾਨਵ ਮਹਾਂ ॥੧੭੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ,
 ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਰਕਤ ਬੀਜ ਬਧਹਿ ਨਾਮ, ਪੰਚਮੇ ਧਿਆਇ ॥੫॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਤੁਛ ਬਚੇ, ਭਜਕੈ ਰਨ ਤਿਆਗ ਕੈ, ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੋਨਿਤ ਬੀਜ ਹਨਿਓ ਦੁਹ ਨੇ ਮਿਲਿ, ਅਉਰ ਮਹਾਂ ਭਟ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰੇ ॥
 ਇਉ ਸੁਨਿਕੈ ਉਨਿ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ, ਤਬ ਬੋਲਿ ਉਠਿਓ ਕਰਿ ਖੱਗ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਇਉ ਹਨਿ ਹੋਂ ਬਰ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ, ਅਜਾ ਬਨ ਮੈ ਜਿਮ ਸਿੰਘ ਪਛਾਰੇ ॥੧੭੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਕਟਕ ਕੇ ਭਟਨ ਕੋ, ਦਇਓ ਜੁੱਧ ਕੋ ਸਾਜ ॥
 ਸਸਤ੍ਰ ਪਹਰ ਕੈ ਇਉ ਕਹਿਓ, ਹਨਿਹੋਂ ਚੰਡਹਿ ਆਜੁ ॥੧੭੪॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਚਢੇ, ਧੁਨਿ ਦੁੰਦਭ ਕੀ ਦਸਹੁੰ ਦਿਸ ਧਾਈ ॥
 ਪਾਇਕ ਅਗ੍ਰ ਭਏ ਮਧਿ ਬਾਜ, ਰਬੀ ਰਬ ਸਾਜ ਕੈ ਪਾਂਤਿ ਬਨਾਈ ॥
 ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਕੇ ਪੁੰਜਨ ਉਪਰਿ, ਸੁੰਦਰ ਤੁੰਗ ਧੁਜਾ ਫਹਰਾਈ ॥
 ਸਕ੍ਰੁ ਸੋ ਜੁੱਧ ਕੇ ਹੇਤ ਮਨੋ, ਧਰਿ ਛਾਡਿ ਸਪੱਛ ਉਡੇ ਗਿਰ ਰਾਈ ॥੧੭੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਬਨਾਇ ਦਲੁ, ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਗਿਰ ਰਾਜ ॥

ਕਵਚ ਅੰਗ ਕਸਿ, ਕੋਪ ਕਰਿ, ਉਠੇ ਸਿੰਘ ਜਿਉ ਗਾਜ ॥੧੭੬॥

ਸੁੰਭ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁ ਬੀਰ ਬਲੀ, ਮਨ ਕੋਪ ਭਰੇ, ਰਨ ਭੂਮਹਿ ਆਏ ॥

ਦੇਖਨ ਮੈ ਸੁਭ ਅੰਗ ਉਤੰਗ, ਤੁਰਾ ਕਰਿ ਤੇਜ, ਧਰਾ ਪਰ ਧਾਏ ॥

ਧੂਰ ਉਡੀ ਤਬ ਤਾਂ ਛਿਨ ਮੈ, ਤਿੰਹ ਕੇ ਕਨਕਾ, ਪਗ ਸੋਂ ਲਪਟਾਏ ॥

ਠਉਰ ਅਡੀਠ ਕੇ ਜੈ ਕਰਬੇ ਕਹਿ, ਤੇਜ ਮਨੋ ਮਨ ਸੀਖਨ ਆਏ ॥੧੭੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਡਿ ਕਾਲਕਾ ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ, ਤਨਕ ਭਨਕ ਸੁਨਿ ਲੀਨ ॥

ਉਤਰ ਸਿੰਗ ਗਿਰ ਰਾਜ ਤੇ, ਮਹਾਂ ਕੁਲਾਹਲਿ ਕੀਨ ॥੧੭੮॥

ਸੁੰਭ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਿ ਕੈ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੋ, ਕੋਪ ਕਰਿਓ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਦਾਨੋ ॥

ਨਾਸ ਕਰੋਂ ਇਹ ਕੋ ਛਿਨ ਮੈ, ਕਰਿ ਬਾਨ ਸੰਭਾਰ, ਬਡੋ ਧਨੁ ਤਾਨੋ ॥

ਕਾਲੀ ਕੇ ਬੱਕ੍ਰ ਬਿਲੋਕਨ ਤੇ, ਸੁ ਉਠਿਓ ਮਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮ, ਜਿਉ ਜਮ ਜਾਨੋ ॥

ਬਾਨ ਸਮੂਹ ਚਲਾਇ ਦਏ, ਕਿਲਕਾਰ ਉਠਿਓ, ਜੁ ਪ੍ਰਲੈ ਘਨ ਮਾਨੋ ॥੧੭੯॥

ਬੈਰਨ ਕੇ ਘਨ ਸੇ ਦਲ ਪੈਠਿ, ਲਇਓ ਕਰਿ ਮੈ ਧਨੁ ਸਾਇਕੁ ਐਸੇ ॥

ਸਿਆਮ ਪਹਾਰ ਸੇ ਦੈਤ ਹਨੇ, ਤਮ ਜੈਸੇ ਹਰੇ, ਰਵਿ ਕੀ ਕਿਰਨੈ ਸੇ ॥
 ਭਾਜ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਡਰਿ ਕੈ, ਕਬਿ ਕੋਉ ਕਹੈ ਤਿਹ ਕੀ ਛਬਿ ਕੈਸੇ ॥
 ਭੀਮ ਕੋ ਸ੍ਰਉਨ ਭਰਿਓ ਮੁਖ ਦੇਖਿ ਕੈ, ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਰਨ ਕਉਰਉ ਜੈਸੇ ॥੧੮੦॥
ਕਬਿਤੁ ॥ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਸੁੰਭ ਕੀ, ਸੁ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧੀਰ ਜੋਧੇ, ਆਏ ਚੰਡ ਉਪਰ,
 ਸੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਬਨੀ ਠਨੀ ॥ ਚੰਡਕਾ ਲੈ ਬਾਨ, ਅਉ ਕਮਾਨ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ,
 ਛਿਨ ਮਧਿ ਕੈ ਕੈ ਬਲੁ, ਸੁੰਭ ਕੀ ਹਨੀ ਅਨੀ ॥ ਡਰ ਤਜਿ ਖੇਤ ਮਹਾਂ,
 ਪ੍ਰੇਤ ਕੀਨੇ ਬਾਨਨ ਸੋ, ਬਿਚਲ ਬਿਬਰ ਐਸੇ, ਭਾਜਰੀ ਅਨੀ ਕਨੀ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰੂਬਲ ਮੈ,
 ਸਬੂਹ ਬਹੇ ਪਉਨ ਹੁੰਕੇ, ਧੂਰ ਉਡਿ ਚਲੇ, ਹੁਇ ਕੈ ਕੋਟਿਕ ਕਨੀ ਕਨੀ ॥੧੮੧॥
ਸੁੰਭਾ ॥ ਖੱਗ ਲੈ ਕਾਲੀ, ਅਉ ਚੰਡੀ ਕੁਵੰਡਿ, ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਦਾਨਵ ਇਉ ਦਬੱਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਕੇਤਕ ਚਾਬ ਗਈ ਮੁਖਿ ਕਾਲਕਾ, ਕੇਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰ ਚੰਡਿ ਕੱਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਸ੍ਰਉਨਤ ਸਿੰਧ ਭਇਓ ਧਰ ਮੈ, ਰਨ ਛਾਡ ਗਏ, ਇਕ ਦੈਤ ਫਟੇ ਹੈਂ ॥
 ਸੁੰਭ ਪੈ ਜਾਇ ਕਹੀ ਤਿਨ ਇਉ, ਬਹੁ ਬੀਰ ਮਹਾਂ ਤਿਹ ਠਉਰ ਲਟੇ ਹੈਂ ॥੧੮੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਖਿ ਭਇਆਨਕ ਜੁੱਧ ਕੋ, ਕੀਨੋ ਬਿਸਨ ਬਿਚਾਰਿ ॥

ਸਕਤ ਸਹਾਇਹ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਭੇਜੀ ਰਨਹਿ ਮੰਝਾਰ ॥੧੮੩॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
ਆਇਸ ਪਾਇ ਸਭੈ ਸਕਤੀ, ਚਲਿ ਕੈ ਤਹਾਂ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪੈ ਆਈ ॥
ਦੇਵੀ ਕਹਿਓ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰ ਆਦਰੁ, ਆਈ ਭਲੇ, ਜਨੁ ਬੋਲ ਪਠਾਈ ॥
ਤਾ ਛਬਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਤਿ ਹੀ, ਕਵਿ ਨੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲਖਿ ਪਾਈ ॥
ਮਾਨਹੁ ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਨਦੀ, ਚਲਿ ਕੈ ਜਲ ਰਾਸ ਮੈ ਆਨ ਸਮਾਈ ॥੧੮੪॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਮਹਾਂ ਦਲੁ ਦੇਵਨ ਕੋ, ਬਰ ਬੀਰ ਸੁ ਸਾਮੁਹੇ ਜੁੱਧ ਕੋ ਧਾਏ ॥
ਬਾਨਨਿ ਸਾਬਿ ਹਨੇ ਬਲੁ ਕੈ, ਰਨ ਮੈ ਬਹੁ ਆਵਤ ਬੀਰ ਗਿਰਾਏ ॥
ਦਾਂੜਨ ਸਾਬਿ ਚਬਾਇ ਗਈ ਕਲਿ, ਅਉਰ ਗਹੇ ਚਹੂੰ ਓਰ ਬਗਾਏ ॥
ਰਾਵਨ ਸੋ ਰਿਸਕੈ ਰਨ ਮੈ, ਪਤਿ ਭਾਲਕ ਜਿਉ, ਗਿਰ ਰਾਜ ਚਲਾਏ ॥੧੮੫॥
ਫੇਰ ਲੈ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੰਭਾਰ ਕੈ, ਦੈਤਨ ਸੋ ਬਹੁ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਬਹੁ, ਭੂਮ ਪਰੇ ਭਟ, ਸ੍ਰਉਨ ਝਰਿਓ ਹੈ ॥
ਗੂਦ ਬਹਿਓ ਅਰ ਸੀਸਨ ਤੇ, ਕਵਿ ਨੇ ਤਿਹ ਕੋ ਇਹ ਭਾਉ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਨੋ ਪਹਾਰ ਕੇ ਸਿੰਗਹੁ ਤੇ, ਧਰਨੀ ਪਰ ਆਨ ਤੁਸਾਰ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੧੮੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਭਾਜ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਸਭੈ, ਰਹਿਓ ਨ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ॥

ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭਹਿ ਸੋਂ ਕਹਿਓ, ਦਲੁ ਲੈ ਤੁਮਹੂੰ ਜਾਹੁ ॥੧੮੭॥

ਸੁਯਾ ॥ ਮਾਨ ਕੈ ਸੁੰਭੁ ਕੋ ਬੋਲ ਨਿਸੁੰਭੁ, ਚਲਿਓ ਦਲ ਸਾਜ, ਮਹਾਂ ਬਲ ਐਸੇ ॥

ਭਾਰਥ ਜਿਉ ਰਨ ਮੈ ਰਿਸ ਪਾਰਥ, ਕ੍ਰੁਧ ਕੈ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਕਰਨੈ ਸੇ ॥

ਚੰਡਿ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗੇ ਬਹੁ ਦੈਤ ਕਉ, ਫੋਰਿ ਕੈ ਪਾਰ ਭਏ ਤਨ ਕੈਸੇ ॥

ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਕੇ ਖੇਤ, ਉੱਗੇ ਮਨੋ ਧਾਨ ਕੇ, ਅੰਕੁਰ ਜੈਸੇ ॥੧੮੮॥

ਸੁਯਾ ॥ ਬਾਨਨ ਸਾਥ ਗਿਗਾਇ ਦਏ, ਬਹੁਰੋ ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ, ਇਉ ਰਨ ਕੀਨੋ ॥

ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਦਈ ਧੁਜਨੀ ਸਬ, ਦਾਨਵ ਕੋ ਬਲੁ, ਹੁਇ ਗਇਓ ਛੀਨੋ ॥

ਸ੍ਰੋਨ ਸਮੂਹਿ ਪਰਿਓ ਤਿਹ ਠਉਰ, ਤਹਾਂ ਕਵਿ ਨੇ ਜਸੁ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੋ ॥

ਸਾਤ ਹੂੰ ਸਾਗਰ ਕੋ ਰਚਿਕੈਂ ਬਿਧਿ, ਆਠਵੈਂ ਸਿੰਧ ਕਰਿਓ ਹੈਂ ਨਵੀਨੋ ॥੧੮੯॥

ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਸੁ ਕ੍ਰੁਧ ਭਈ ਰਨ ਮੱਧਿ ਲਰੀ ਹੈ ॥

ਫੋਰ ਦਈ ਚਤੁਰੰਗ ਚਮ੍ਰੁ, ਬਲੁ ਕੈ ਬਹੁ ਕਾਲਕਾ ਮਾਰ ਧਰੀ ਹੈ ॥

ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਭਇਆਨਕ ਇਉ, ਅਸੁਰੰਪਤਿ ਭ੍ਰਾਤ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹਰੀ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰੋਤ ਸੋ ਲਾਲ ਭਈ ਧਰਨੀ, ਸੁ ਮਨੋ ਅੰਗ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਾਰੀ ਕਰੀ ਹੈ ॥੧੯੦॥
ਦੈਤ ਸੰਭਾਰ ਸਭੈ ਅਪਨੋ ਬਲੁ, ਚੰਡਿ ਸੋ ਜੁਧੁ ਕੇ ਫੇਰਿ ਅਰੇ ਹੈ ॥
ਆਯੁਧ ਧਾਰਿ ਲਰੇ ਰਨ ਇਉ, ਜਨੁ ਦੀਪਕ ਮੱਧਿ ਪਤੰਗ ਪਰੇ ਹੈ ॥
ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰ, ਸਭੈ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਦੁ ਟੂਕ ਕਰੇ ਹੈ ॥
ਮਾਨੋ ਮਹਾਂ ਬਨ ਮੈ, ਬਰ ਬਿਛਨ ਕਾਟਿ ਕੈ ਬਾਢੀ, ਜੁਦੇ ਕੈ ਧਰੇ ਹੈ ॥੧੯੧॥
ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਮਾਰ ਲਇਓ ਦਲੁ, ਅਉਰ ਭੱਜਿਓ, ਮਨ ਮੈ ਤਬ ਕੋਪ, ਨਿਸੁੰਭ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹੇ ਆਨਿ ਅਰਿਓ, ਅਤਿ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ, ਪਗੁ ਨਾਹਿ ਟਰਿਓ ਹੈ ॥
ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗਿਓ ਮੁਖ ਦੈਤ ਕੇ, ਸ੍ਰੋਤ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥
ਮਾਨਹੁ ਰਾਹੁ ਗ੍ਰਸਿਓ ਨਭ ਭਾਨ, ਸੁ ਸ੍ਰੋਤਿਨਤ ਕੋ, ਅਤਿ ਬਉਨ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੧੯੨॥
ਸਾਂਗ ਸੰਭਾਰ ਕਰੰ ਬਲੁ ਧਾਰ ਕੈ, ਚੰਡ ਦਈ ਰਿਪ ਭਾਲ ਮੈ ਐਸੇ ॥
ਜੋਰ ਕੈ ਫੇਰ ਗਈ ਸਿਰ ਤ੍ਰਾਨ ਕੋ, ਪਾਰ ਭਈ ਪਟ ਫਾਰ ਅਨੈਸੇ ॥
ਸ੍ਰੋਤਿਨ ਕੀ ਧਾਰ ਚਲੀ ਪਬ ਉਰਧ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਸੁ ਭਈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ॥
ਮਾਨੋ ਮਹੇਸ ਕੇ ਤੀਸਰੇ ਨੈਨ ਕੀ, ਜੋਤ ਉਦੇਤ ਭਈ ਖੁਲ ਤੈਸੇ ॥੧੯੩॥

ਕਾਢਕੈ ਖੱਗੁ ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਮਿਆਨ ਤੇ, ਤਾਂ ਤਨ ਬੀਚ, ਭਲੇ ਬਰ ਲਾਇਓ ॥
ਟੂਟ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਵਾ ਧਰ ਤੇ, ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿ ਕੋ, ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਆਇਓ ॥
ਉਚ ਧਰਾਧਰ ਉਪਰਿ ਤੇ, ਗਿਰਿਓ ਕਾਕ, ਕਰਾਲ ਭੁਜੰਗਮ ਖਾਇਓ ॥੧੯੭॥
ਸੁੰਯਾ ॥ ਬੀਰ ਨਿਸੁੰਭ ਕੋ ਦੈਤ ਬਲੀ ਇਕ, ਪ੍ਰੇਰ ਤੁਰੰਗ ਗਇਓ ਰਨ ਸਾਮੁਹਿ ॥
ਦੇਖਤ ਧੀਰਜ ਨਾਹਿ ਰਹੇ, ਅਬਿ ਕੋ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਬਿਕ੍ਰਮ ਜਾਂ ਮਹਿ ॥
ਚੰਡ ਲੈ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ, ਹਨੇ ਅਰਿ, ਫੇਰਿ ਦਈ ਸਿਰ ਦਾਨਵ ਤਾ ਮਹਿ ॥
ਮੁੰਡਹਿ ਤੁੰਡਹਿ ਰੁੰਡਹਿ, ਚੀਰ ਪਲਾਨ ਕਿਕਾਨ, ਧਸੀ ਬਸੁਧਾ ਮਹਿ ॥੧੯੮॥
ਇਉ ਜਬ ਦੈਤ ਹਤਿਓ ਬਰਚੰਡ, ਸੁ ਅਉਰ ਚਲਿਓ, ਰਨ ਮੱਧਿ ਪਚਾਰੇ ॥
ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਸਮੁਹਾਇ ਰਿਸਾਇ ਕੈ, ਧਾਇਕੈ ਘਾਇ ਦੁ ਤੀਨਕ ਝਾਰੇ ॥
ਚੰਡਿ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਸੰਭਾਰ, ਹਕਾਰਕੈ ਸੀਸ ਦਈ ਬਲੁ ਧਾਰੇ ॥
ਜਾਇ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਦੂਰ ਪਰਾਇ, ਜਿਉ ਟੂਟਤ ਅੰਬ ਬਯਾਰ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥੧੯੯॥
ਜਾਨ ਨਿਦਾਨ ਕੋ ਜੁੱਧੁ ਬਨਿਓ, ਰਨ ਦੈਤ ਸਬੂਹ ਸਬੈ ਉਠਿ ਧਾਏ ॥
ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਕੀ ਮਾਰ ਮਚੀ, ਤਬ ਕਾਇਰ ਛਾਡ ਕੈ ਖੇਤ ਪਰਾਏ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ (੩੫੦)

ਗਇਓ ਤੁਰੰਗਮ ਡਾਰਿ ॥੨੦੩॥ ਆਨ ਸੁੰਭ ਪੈ ਤਿਨ ਕਹੀ, ਸਕਲ ਜੁੱਧ ਕੀ ਬਾਤ ॥
ਤਬ ਭਾਜੇ ਦਾਨਵ ਸਭੈ, ਮਾਰਿ ਲਇਓ ਤੁਅ ਭ੍ਰਾਤ ॥੨੦੪॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਹਨਿਓ ਸੁਨਿ ਕੈ, ਬਰ ਬੀਰਨ ਕੇ ਚਿਤ ਛੋਭ ਸਮਾਇਓ ॥
ਸਾਜ ਚੜਿਓ ਗਜ ਬਾਜ ਸਮਾਜ ਕੈ, ਦਾਨਵ ਪੁੰਜ ਲੀਏ ਰਨ ਆਇਓ ॥
ਭੂਮ ਭਇਆਨਕ ਲੋਥ ਪਰੀ, ਲਖਿ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਮਹਾਂ ਬਿਸਮਾਇਓ ॥
ਮਾਨਹੁ ਸਾਰਸੁਤੀ ਉਮਡੀ, ਜਲ ਸਾਗਰ ਕੇ ਮਿਲਿਬੇ ਕਹੁ, ਧਾਇਓ ॥੨੦੫॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੁ ਕੇਹਰਿ ਕਾਲਕਾ, ਅਉ ਸਕਤੀ ਮਿਲਿ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥
ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਹਤੀ ਇਨਹੂੰ ਸਭ, ਇਉ ਕਹਿ ਕੈ ਮਨ ਕੋਪ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥
ਬੰਧ ਕਬੰਧ ਪਰਿਓ ਅਵਲੋਕ ਕੈ, ਸੋਕ ਕੈ, ਪਾਇ ਨ ਆਗੈ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥
ਧਾਇ ਸਕਿਓ ਨ, ਭਇਓ ਭਇਭੀਤਹ, ਚੀਤਹ ਮਾਨਹੁ, ਲੰਗ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥੨੦੬॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਫੇਰਿ ਕਹਿਓ ਦਲ ਕੇ ਜਬ ਸੁੰਭ, ਸੁ ਮਾਨਿ ਚਲੇ ਤਬ ਦੈਤ ਘਨੇ ॥
ਗਜ ਰਾਜ ਸੁ ਬਾਜਨ ਕੇ ਅਸਵਾਰ, ਰਥੀ ਰਥੁ ਪਾਇਕ, ਕਉਨ ਗਨੇ ॥
ਤਹਾਂ ਘੇਰ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ, ਮਹਾਂ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਦੀਹ ਬਨੇ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਮਨੋ ਭਾਨ ਕੇ ਛਾਇ ਲਇਓ, ਉਮਡੇ ਘਨ, ਘੋਰ ਘਮੰਡ ਘਟਾ ਨਿਸ ਨੇ ॥੨੦੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਘੇਰੋ ਪਰਿਓ, ਤਬੈ ਚੰਡਿ ਇਹ ਕੀਨ ॥ ਕਾਲੀ ਸੋ ਹਸਿ ਤਿਨ ਕਹੀ,
 ਨੈਨ ਸੈਨ ਕਰਿ ਦੀਨ ॥੨੦੮॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਰ ਡਾਰੇ, ਅਉ ਕੇਤਕ ਚਬਾਇ ਡਾਰੇ,
 ਕੇਤਕ ਬਗਾਇ ਡਾਰੇ, ਕਾਲੀ ਕੋਪ ਤਬ ਹੀ ॥ ਬਾਜ ਗਜ ਭਾਰੇ, ਤੇਤੇ ਨਖਨ ਸੋ ਫਾਰ ਡਾਰੇ,
 ਐਸੋ ਰਨ ਭੈਕਰ, ਨ ਭਇਓ ਆਗੇ ਕਬਹੀ ॥ ਭਾਗੇ ਬਹੁ ਬੀਰ, ਕਾਹੂ ਸੁੱਧ ਨ ਰਹੀ ਸਰੀਰ,
 ਹਾਲ ਚਾਲ ਪਰੀ, ਮਰੇ ਆਪਸ ਮੈਂ ਦਬਹੀ ॥ ਪੇਖ ਸੁਰਗਾਇ, ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ,
 ਸੁਰ ਪੁੰਜਨ ਬੁਲਾਇ, ਕਰੈਂ ਜੈਜੈਕਾਰ ਸਬਹੀ ॥੨੦੯॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਨ ਭਇਓ,
 ਕਹਿਓ ਰਾਜਾ ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੇ, ਐਸੋ ਜੁੱਧੁ ਕੀਨੋ, ਕਾਲੀ ਡਾਰਿਓ ਬੀਰ ਮਾਰ ਕੈ ॥
 ਬਲ ਕੋ ਸੰਭਾਰ, ਕਰ ਲੀਨੀ ਕਰਵਾਰ ਢਾਰ, ਪੈਠੋ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਇਉ ਉਚਾਰ ਕੈ ॥
 ਸਾਬ ਭਏ ਸੁੰਭ ਕੇ, ਸੁ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧੀਰ ਜੋਧੇ, ਲੀਨਿ ਹਥਿਆਰ, ਆਪ ਆਪਨੇ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ॥
 ਐਸੇ ਚਲੇ ਦਾਨੋ, ਰਵਿ ਮੰਡਲ ਛਪਾਨੋ, ਮਾਨੋ ਸਲਭ ਉਡਾਨੋ, ਪੁੰਜ ਪੰਖਨ ਸੁ ਧਾਰ ਕੈ ॥੨੧੦॥
ਸੁੱਯਾ ॥ ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਲਖੈ ਬਲਿਵਾਨ, ਸੁ ਬਾਹਨਿ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਭ੍ਰਮਾਨੋ ॥
 ਚਕ੍ਰ ਅਲਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਬਘੂਰਨ, ਛੜ੍ਹਨ ਹੀ ਸਮ ਅਉ ਖਰਸਾਨੋ ॥

ਤਾਂ ਰਨ ਮਾਹਿ ਸੁ ਐਸੋ ਫਿਰਿਓ, ਜਲ ਭਉਰ ਨਹੀ, ਸਰ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥
ਅਉਰ ਨਹੀ ਉਪਮਾ ਉਪਜੈ, ਸੁ ਦੁਹੂੰ ਰੁਖੁ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਮੁਖਿ ਮਾਨੋ ॥੨੧੧॥
ਜੁੱਧੁ ਮਹਾਂ ਅਸੁਰੰਗਨਿ ਸਾਬਿ ਭਇਓ ਤਬ, ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡਹਿ ਭਾਰੀ ॥
ਸੈਨ ਅਪਾਰ ਹਕਾਰ ਸੁਧਾਰ, ਬਿਦਾਰ ਸੰਘਾਰ ਦਈ ਰਨ ਕਾਰੀ ॥
ਖੇਤ ਭਇਓ ਤਹਾ ਚਾਰ ਸਉ ਕੋਸ ਲਉ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਦੇਖਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥
ਪੂਰਨ ਏਕ ਘਰੀ ਨ ਪਰੀ, ਜਿ ਗਿਰੇ ਧਰ ਪੈ ਬਰ, ਜਿਉ ਪਤਿ ਝਾਰੀ ॥੨੧੨॥
ਮਾਰ ਚਮੁੰ ਚਤੁਰੰਗ ਲਈ, ਤਬ ਲੀਨੋ ਹੈ ਸੁੰਭ ਚਮੁੰਡ ਕੋ ਆਗਾ ॥
ਚਾਲ ਪਰਿਓ ਅਵਨੀ ਸਿਗਰੀ, ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਆਸਨਿ ਤੇ ਉਠਿ ਭਾਗਾ ॥
ਸੂਖ ਗਇਓ ਤ੍ਰਸ ਕੈ ਹਰਿ ਹਾਰਿ, ਸੁ ਸੰਕਤਿ ਅੰਕ ਮਹਾਂ ਭਇਓ ਜਾਗਾ ॥
ਲਾਗ ਰਹਿਓ ਲਪਟਾਇ ਗਰੇ ਮਧਿ, ਮਾਨਹੁ ਮੁੰਡ ਕੀ ਮਾਲ ਕੋ ਤਾੰਗਾ ॥੨੧੩॥
ਸੁਯਾ ॥ ਚੰਡਿ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਆਇਕੈ ਸੁੰਭ, ਕਹਿਓ ਮੁਖਿ ਸੋ, ਇਹ ਮੈ ਸਭ ਜਾਨੀ ॥
ਕਾਲੀ ਸਮੇਤ ਸਭੈ ਸਕਤੀ ਮਿਲਿ, ਦੀਨੋ ਖਪਾਇ ਸਭੈ ਦਲੁ ਬਾਨੀ ॥
ਚੰਡ ਕਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਉਨ ਕੋ, ਤੇਉ ਤਾਂ ਛਿਨ ਗਉਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਜਿਉ ਸਰਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੇ ਬੀਚ, ਮਿਲੈ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਬੂੰਦਨ ਪਾਨੀ ॥੨੧੪॥

ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਕੈ ਬਲਿ ਚੰਡਿ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮੱਧਿ, ਸੁ ਲੈ ਜਮਦਾੜ ਕੀ ਤਾ ਪਰਿ ਲਾਈ ॥

ਬੈਠ ਗਈ ਅਰਿ ਕੇ ਉਰ ਮੈ, ਤਿਹ ਸ੍ਰੁੰਨਤ ਜੁਗਨਿ ਪੂਰ ਅਘਾਈ ॥

ਦੀਰਘ ਜੁੱਧੁ ਬਿਲੋਕ ਕੈ, ਬੁੱਧ ਕਵੀਸ਼ੁਰ ਕੇ ਮਨ ਮੈ, ਇਹ ਆਈ ॥

ਲੋਥ ਪੈ ਲੋਥ ਗਈ ਪਰ ਇੰਉ, ਸੁ ਮਨੋ ਸੁਰਲੋਗ ਕੀ, ਸੀਢੀ ਬਨਾਈ ॥੨੧੫॥

ਸੁੰਭ ਚਮੁੰ ਸੰਗ ਚੰਡਕਾ ਕੁੱਧ ਕੈ, ਜੁੱਧ ਅਨੇਕਨਿ ਵਾਰ ਮਚਿਓ ਹੈ ॥

ਜੰਬੁਕ ਜੁੱਗਨ ਗਿੱਝ ਮਜੂਰ, ਰਕੜ ਕੀ ਕੀਚ ਮੈ ਈਸ ਨਚਿਓ ਹੈ ॥

ਲੁੱਥ ਪੈ ਲੁੱਥ ਸੁਭੀਤੈ ਭਈ, ਸਿਤ ਗੂਦ ਅਉ ਮੇਦ ਲੈ ਤਾਂਹਿ ਗਚਿਓ ਹੈ ॥

ਭਉਨ ਰੰਗੀਨ ਬਨਾਇ ਮਨੋ, ਕਰਿਮਾਵਿਸ, ਚਿੜ੍ਹ ਬਚਿੜ੍ਹ ਰਚਿਓ ਹੈ ॥੨੧੬॥

ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਦੁੰਦ ਸੁ ਜੁੱਧੁ ਭਇਓ ਰਨ ਮੈ, ਉਤ ਸੁੰਭ, ਇਤੈ ਬਰਚੰਡ ਸੰਭਾਰੀ ॥

ਘਾਇ ਅਨੇਕ ਭਏ ਦੁਹੂੰ ਕੇ ਤਨ, ਪਉਰਖ ਗਯੋ ਸਭ ਦੈਤ ਕੇ ਹਾਰੀ ॥

ਹੀਨ ਭਈ ਬਲ ਤੇ ਭੁਜ ਕਾਂਪਤ, ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥

ਮਾਨਹੁ ਗਾਰੜੁ ਕੇ ਬਲ ਤੇ, ਲਟੀ ਪੰਚ ਮੁਖੀ, ਜੁਗ ਸਾਪਨ ਕਾਰੀ ॥੨੧੭॥

ਕੋਪ ਭਈ ਬਰਚੰਡ ਮਹਾਂ, ਬਹੁ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਰਨ ਮੈ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥
 ਲੈ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਹਾਂ ਬਲਵਾਨ, ਪਚਾਰ ਕੈ ਸੁੰਭ ਕੇ ਉਪਰਿ ਝਾਰੀ ॥
 ਸਾਰ ਸੌ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਬੱਜੀ, ਝਨਕਾਰ ਉਠੀ ਤਿਹ ਤੇ ਚਿਨਗਾਰੀ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਭਾਦਵ ਮਾਸ ਕੀ ਰੈਨ, ਲਸੈ ਪਟਬੀਜਨ ਕੀ ਚਮਕਾਰੀ ॥੨੧੮॥
 ਘਾਇਨ ਤੇ ਬਹੁ ਸੁਉਨ ਪਰਿਓ, ਬਲ ਛੀਨ ਭਇਓ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ਕੇ ਕੈਸੇ ॥
 ਜੋਤ ਘਟੀ, ਮੁਖ ਕੀ, ਤਨ ਕੀ, ਮਨੋ ਪੂਰਨ ਤੇ ਪਰਿਵਾ ਸਸਿ ਜੈਸੇ ॥
 ਚੰਡਿ ਲਇਓ ਕਰਿ ਸੁੰਭ ਉਠਾਇ, ਕਹਿਓ ਕਵਿ ਨੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਜਸੁ ਐਸੇ ॥
 ਰੱਛਕ ਗੋਧਨ ਕੇ ਹਿਤ, ਕਾਨ੍ਹ ਉਠਾਇ ਲਇਓ, ਗਿਰ ਗੋਧਨੁ ਜੈਸੇ ॥੨੧੯॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਰ ਤੇ ਗਿਰ ਧਰਨੀ ਪਰਿਓ, ਧਰ ਤੇ ਗਇਓ ਅਕਾਸ ॥
 ਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ, ਗਈ ਚੰਡ ਤਿਹ ਪਾਸ ॥੨੨੦॥
 ਸੁੰਯਾ ॥ ਬੀਚ ਤਬੈ ਨਭ ਮੰਡਲ ਚੰਡਕਾ, ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ ਜਿਮ ਆਗੇ ਨ ਹੋਊ ॥
 ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਨਿਛੱਤ੍ਰੁ ਸਚੀਪਤਿ, ਅਉਰ ਸਭੈ ਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸੋਊ ॥
 ਖੈਚ ਕੈ ਮੁੰਡ ਦਈ ਕਰਵਾਰ ਕੀ, ਏਕ ਕੋ ਮਾਰ, ਕੀਏ ਤਬ ਦੋਊ ॥

ਸੁੰਭ ਦੁਟੂਕ ਹੈ ਭੂਮਿ ਪਰਿਓ, ਤਨ ਜਿਉ ਕਲਵਤ੍ਰ ਸੌ ਚੀਰਤ ਕੋਊ ॥੨੨੧॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਮਾਰ ਕੈ ਚੰਡਕਾ, ਉਠੀ ਸੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ॥ ਤਬ ਧੁਨਿ ਘੰਟਾ ਕੀ ਕਰੀ,
 ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਮਨ ਪਾਇ ॥੨੨੨॥ ਦੈਤ ਰਾਜ ਛਿਨ ਮੈ ਹਨਿਓ, ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਿਕਾਰ ॥
 ਅਸਟ ਕਰਨ ਮਹਿ ਸਸਤ੍ਰ ਗਹਿ, ਸੈਨਾ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ॥੨੨੩॥
 ਸੁੰਯਾ ॥ ਚੰਡ ਕੇ ਕੋਪ ਨ ਓਪ ਰਹੀ, ਰਨ ਮੈ ਅਸਿਧਾਰ, ਭਈ ਸਮੁਹਾਈ ॥
 ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਸੰਘਾਰਿ ਦਏ, ਤਬ ਭੂਪ ਬਿਨਾ, ਕਰੈ ਕਉਨ ਲਰਾਈ ॥
 ਕਾਂਪ ਉਠੇ ਅਰਿ, ਤ੍ਰਾਸ ਹੀਏ ਧਰਿ, ਛਾਡਿ ਦਈ ਸਭ, ਪਉਰਖ ਤਾਈ ॥
 ਦੈਤ ਚਲੇ ਤਜਿ ਖੇਤ ਇਉ, ਜੈਸੇ ਬਡੇ ਗੁਨ ਲੋਭ ਤੇ ਜਾਤ ਪਰਾਈ ॥੨੨੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ, ਪੁਰਾਨੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਸੁੰਭ ਬਧਹਿ ਨਾਮ,

ਸਪਤਮੋ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ॥੭॥ ❀

ਸੁੰਯਾ ॥ ਭਾਜਿ ਗਇਓ ਮਘਵਾ ਜਿਨ ਕੇ ਡਰ, ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਆਦਿ ਸਭੈ ਭੈ ਭੀਤੇ ॥
 ਤੇਈ ਵੈ ਦੈਤ ਪਰਾਇ ਗਏ, ਰਨ ਹਾਰ ਨਿਹਾਰ, ਭਏ ਬਲੁ ਰੀਤੇ ॥
 ਜੰਬੁਕ ਗਿ੍ਯ ਨਿਰਾਸ ਭਏ, ਬਨ ਬਾਸ ਗਏ, ਜੁਗ ਜਾਮ ਨ ਬੀਤੇ ॥

ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇੰ, ਸੁ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ, ਬਡੇ ਅਰਿ ਜੀਤੇ ॥੨੨੫॥

ਦੇਵ ਸਭੈ ਮਿਲਿਕੈ ਇਕ ਠਉਰ, ਸੁ ਅੱਛਤ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਲੀਨੋ ॥

ਤੱਛਨ ਲੱਛਨ, ਦੈਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ, ਟੀਕਾ ਸੁ ਚੰਡ ਕੇ ਭਾਲ ਮੈ ਦੀਨੋ ॥

ਤਾਂ ਛਬਿ ਕੋ ਉਪਜਯੋ ਤਹ ਭਾਵ, ਇਹੈ ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲਖਿ ਲੀਨੋ ॥

ਮਾਨਹੁ ਚੰਦ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੈ, ਸੁਭ ਮੰਗਲ ਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸਹਿ ਕੀਨੋ ॥੨੨੬॥

ਕਵਿਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸੁ ਦੇਵਨ, ਬਡਾਈ ਕਰੀ ਕਾਲਕਾ ਕੀ, ਏਹੋ ਜਗ ਮਾਤ,

ਤੈ ਤੋ, ਕੱਟਿਓ ਬਡੋ ਪਾਪੁ ਹੈ ॥ ਦੈਤਨ ਕੋ ਮਾਰ ਰਾਜ ਦੀਨੋ ਤੈ ਸੁਰੇਸ ਹੂੰ ਕੋ,

ਬਡੇ ਜਸੁ ਲੀਨੋ, ਜਗ ਤੇਰੋ ਈ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੈ ॥ ਦੇਤ ਹੈਂ ਅਸੀਸ, ਦਿਜ ਰਾਜ ਰਿਖ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ,

ਤਹਾਂ ਹੀ ਪੜਿਓ ਹੈਂ, ਬ੍ਰਹਮ ਕਉਚ ਹੂੰ ਕੋ ਜਾਪੁ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਜਸੁ ਪੂਰ ਰਹਿਓ,

ਚੰਡਕਾ ਕੋ ਤੀਨ ਲੋਕ, ਜੈਸੇ ਧਾਰ ਸਾਗਰ ਮੈ, ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੋ ਆਪੁ ਹੈ ॥੨੨੭॥

ਸੁੰਯਾ ॥ ਦੋਹਿ ਅਸੀਸ, ਸਭੈ ਸੁਰ ਨਾਰਿ, ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ ਆਰਤੀ, ਦੀਪ ਜਗਾਇਓ ॥

ਫੂਲ ਸੁਗੰਧ ਸੁ ਅੱਛਤ ਦੱਛਨ, ਜੱਛਨ ਜੀਤ ਕੋ ਰੀਤ, ਸੁ ਗਾਇਓ ॥

ਧੂਪ ਜਗਾਇਕੈ, ਸੰਖ ਬਜਾਇਕੈ, ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਕੈ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇਓ ॥

(੩੫੭)

ਹੇ ਜਗਮਾਇ, ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਇ, ਤੈਂ ਸੁੰਭ ਕੋ ਘਾਇ, ਬਡੇ ਜਸੁ ਪਾਇਓ ॥੨੨੮॥
ਸਕ੍ਰਹਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਜ ਦੈ ਚੰਡ, ਸੁ ਮੋਦ ਮਹਾ, ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਈ ਹੈ ॥
ਸੂਰ ਸਸੀ ਨਭ ਥਾਪਕੈ, ਤੇਜੁ ਦੈ, ਆਪ ਤਹਾਂ ਤੇ, ਸੁ ਲੋਪ ਭਈ ਹੈ ॥
ਬੀਚ ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਢਿਓ, ਤਹ ਕੀ ਉਪਮਾ, ਮਨ ਤੇ ਨ ਗਈ ਹੈ ॥
ਪੂਰ ਕੈ ਪੂਰ, ਮਲੀਨ ਹੁਤੇ ਰਵਿ, ਮਾਨਹੁ ਚੰਡਕਾ ਓਪ ਦਈ ਹੈ ॥੨੨੯॥ **ਕਵਿਤੁ ॥**
ਪ੍ਰਬਮ ਮਧਕੈਟ ਮਦ ਮਥਨ, ਮਹਿਖਾਸੁਰੈ ਮਾਨ ਮਰਦਨ ਕਰਨ, ਤਰਨ ਬਰ ਬੰਡ ਕਾ ॥
ਧੂਮ੍ ਦ੍ਰਿਗ ਧਰਨ, ਧਰ ਧੂਰ ਧਾਨੀ ਕਰਨ, ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਕੇ, ਮੁੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਾ ॥
ਰਕਤਬੀਜ ਹਰਨ, ਰਕਤ ਭਛਨ ਕਰਨ, ਦਰਨ ਅਨ ਸੁੰਭ, ਰਨ ਰਾਰ ਰਿਸ ਮੰਡ ਕਾ ॥
ਸੁੰਭ ਬਲੁ ਧਾਰ, ਸੰਘਾਰ ਕਰਵਾਰ ਕਰਿ, ਸਕਲ ਖਲੁ, ਅਸੁਰ ਦਲੁ, ਜੈਤ ਜੈ ਚੰਡਕਾ ॥੨੩੦॥
ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ, ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ, ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੋਂ ॥
ਨ ਡਰੋਂ, ਅਰਿ ਸੋਂ, ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੋਂ, ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਆਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੋਂ ॥
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੋਂ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੋ, ਇਹ ਲਾਲਚ, ਹਉਂ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੋਂ ॥
ਜਬ ਆਵਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ, ਅਤਿਹੀ ਰਨ ਮੈ, ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੋਂ ॥੨੩੧॥

ਚੰਡ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਕਵਿੱਤਨ ਮੈ ਬਰਨਿਓ, ਸਭਹੀ ਰਸ ਰੁਦ੍ਰ ਮਈ ਹੈ ॥
 ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਰਸਾਲ ਭਇਓ, ਨਖ ਤੇ ਸਿਖ ਲਉ, ਉਪਮਾ ਸੁ ਨਈ ਹੈ ॥
 ਕਉਤਕ ਹੇਤ ਕਰੀ ਕਵਿ ਨੇ, ਸਤਿਸਯਾ ਕੀ ਕਥਾ ਇਹ, ਪੂਰੀ ਭਈ ਹੈ ॥
 ਜਾਹਿ ਨਮਿੱਤ ਪੜੈ ਸੁਨਿ ਹੈ ਨਰ, ਸੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਤਾਂਹਿ ਦਈ ਹੈ ॥੨੩੨॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੰਥ ਸਤਿ ਸਇਆ, ਕੋ ਕਰਿਓ, ਜਾ ਸਮ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਜਿਹ ਨਮਿੱਤ ਕਵਿ ਨੇ ਕਹਿਓ, ਸੁ ਦੇਹ ਚੰਡਕਾ ਸੋਇ ॥੨੩੩॥

ੴ ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਮਹਿੱਖ ਦਈਤ ਸੂਰਯੰ ॥ ਬਢਿਯੋ ਸੁ ਲੋਹ ਪੂਰਯੰ ॥
 ਸੁ ਦੇਵ ਰਾਜ ਜੀਤਯੰ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਰਾਜ ਕੀਤਯੰ ॥੧॥ ਭੱਜੇ ਸੁ ਦੇਵਤਾ ਤਬੈ ॥
 ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕੈ ਸਬੈ ॥ ਮਹੇਸੁਰਾ ਚਲੰ ਬਸੇ ॥ ਬਿਸੇਖ ਚਿੱਤ ਮੋ ਤ੍ਰਸੇ ॥੨॥
 ਜੁਗੋਸ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੈ ॥ ਭੱਜੇ ਹਥਿਯਾਰ ਡਾਰ ਕੈ ॥ ਪੁਕਾਰ ਆਰਤੰ ਚਲੇ ॥
 ਬਿਸੂਰ ਸੂਰਮਾ ਭਲੇ ॥੩॥ ਬਰਖ ਕਿਤੇ ਤਹਾ ਰਹੇ ॥ ਸੁ ਦੁੱਖ ਦੇਹ ਮੋ ਸਹੇ ॥
 ਜਗਤ੍ਰਮਾਤਿ ਧਿਆਇਯੰ ॥ ਸੁ ਜੈਤ ਪੱਤ੍ਰ ਪਾਇਯੰ ॥੪॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਤਾ ਭਏ ॥
 ਚਰੰਨ ਪੂਜਬੇ ਧਏ ॥ ਸਨੰ ਮੁਖਾਨ ਠੱਢੀਯੰ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮ ਪਾਨ ਪੱਢੀਯੰ ॥੫॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਤਬੈ ਦੇਵ ਧਾਏ ॥ ਸਭੋਂ ਸੀਸ ਨਿਆਏ ॥ ਸੁਮਨ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਬੈ ਸਾਧ ਹਰਖੇ ॥੬॥
 ਕਰੀ ਦੇਬਿ ਅਰਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ਜਬੈ ਪਾਇ ਲਾਰੋ ॥ ਤਬੈ ਸੋਗ ਭਾਰੋ ॥੭॥
 ਬਿਨੰਤੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਵਾਨੀ ਰਿਝਾਈ ॥ ਸਬੈ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੀ ਸਿੰਘ ਸੁਆਰੀ ॥੮॥
 ਕਰੇ ਘੰਟ ਨਾਦੰ ॥ ਧੁਨੰ ਨਿਰ ਬਿਖਾਦੰ ॥ ਸੁਣੇ ਦਈਤ ਰਾਜੰ ॥ ਸਜਿਯੋ ਜੁੱਧ ਸਾਜੰ ॥੯॥

ਚੜਿਯੋ ਰਾਛਸੇਸੰ ॥ ਰਚੇ ਚਾਰ ਅਨੇਸੰ ॥ ਬਲੀ ਚਾਮਰੇਵੰ ॥ ਹਠੀ ਚਿੱਛੁਰੇਵੰ
 ॥੧੦॥ ਬਿੜਾਲੱਛ ਬੀਰੰ ॥ ਚੜੇ ਬੀਰ ਧੀਰੰ ॥ ਬਡੇ ਇੱਖੁ ਧਾਰੀ ॥
 ਘਟਾ ਜਾਨ ਕਾਰੀ ॥੧੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਾਣਿ ਜਿਤੇ ਰਾਛਸਨਿ ਮਿਲਿ,
 ਛਾਡਤ ਭਏ ਅਪਾਰ ॥ ਫੂਲਮਾਲ ਹੁਮੈ ਮਾਤ ਉਰ, ਸੋਭੇ ਸਭੇ ਸੁਧਾਰ ॥੧੨॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਜਿਤੇ ਦਾਨਵੋਂ, ਬਾਨ ਪਾਨੀ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਤੇ ਦੇਵਤਾ, ਆਪ ਕਾਟੇ ਬਚਾਏ ॥
 ਕਿਤੇ ਢਾਲ ਢਾਹੇ, ਕਿਤੇ ਪਾਸ ਪੇਲੇ ॥ ਭਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲੋਹੂ, ਜਨੋ ਫਾਗ ਖੇਲੇ ॥੧੩॥
 ਦੂਗਾ ਹੁੰ ਕੀਯੰ ਖੇਤ, ਧੁੰਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਕਰੰ ਪਟਿਸੰ, ਪਰਘ ਪਾਂਸੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਤਹਾਂ, ਗੋਫਨੈ ਗੁਰਜ ਗੋਲੇ ਸੰਭਾਰੈਂ ॥ ਹਠੀ ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਕੈ ਕੈ, ਪੁਕਾਰੈਂ ॥੧੪॥
 ਤਬੈ ਅਸਟ ਅਸਟਾਬ, ਹਬਿਯਾਰੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਸਿਰੰ ਦਾਨਵੇਂਦ੍ਰਾਨ ਕੇ, ਤਾਕਿ ਝਾਰੇ ॥
 ਬਬੱਕਿਯੋ ਬਲੀ ਸਿੰਘ, ਜੁੱਧੰ ਮਝਾਰੰ ॥ ਕਰੇ ਖੰਡ ਖੰਡੰ, ਸੁ ਜੋਧਾ ਅਪਾਰੰ ॥੧੫॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥

ਤਬ ਦਾਨਵ, ਰੋਸ ਭਰੇ ਸਭ ਹੀ ॥ ਜਗਮਾਤਿ ਕੇ, ਬਾਣ ਲਗੇ ਜਬ ਹੀ ॥

ਬਿਬਿਧਾਯੁਧੁ ਲੈ, ਸੁ ਬਲੀ ਹਰਖੇ ॥ ਘਨ ਬੁੰਦਨ ਜਿਯੋ, ਬਿਸਖੰ ਬਰਖੇ ॥੧੬॥
 ਜਨੁ ਘੋਰ ਕੈ, ਸਿਆਮ ਘਟਾ ਘੁਮਡੀ ॥ ਅਸੁਰੇਸ ਅਨੀਕਨਿ, ਤਿਯੋਂ ਉਮਡੀ ॥
 ਜਗ ਮਾਤ, ਬਿਰੂਬਨਿ ਮੋਂ ਧਸਿਕੈ ॥ ਧਨੁ ਸਾਇਕ, ਹਾਬ ਗਹਿਯੋ ਹਸਿਕੈ ॥੧੭॥
 ਰਣ ਕੁੰਜਰ ਪੁੰਜ, ਗਿਰਾਇ ਦੀਏ ॥ ਇਕ ਖੰਡ ਅਖੰਡ, ਦੁਖੰਡ ਕੀਏ ॥
 ਸਿਰ ਏਕਨਿ ਚੋਟ, ਨਿਫੋਟ ਬਹੀ ॥ ਤਰਵਾ ਤਰ ਹੁਐ, ਤਰਵਾਰ ਰਹੀ ॥੧੮॥
 ਤਨ ਝੱਝਰ ਹੁਐ, ਰਣ ਭੂਮ ਗਿਰੇ ॥ ਇਕ ਭਾਜ ਚੱਲੇ, ਫਿਰਕੈ ਨ ਫਿਰੇ ॥
 ਇਕਿ ਹਾਬ ਹਬਿਯਾਰ ਲੈ, ਆਨ ਬਹੇ ॥ ਲਰਿ ਕੈ, ਮਰਿ ਕੈ, ਗਿਰਿ ਖੇਤ ਰਹੇ ॥੧੯॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤਹਾਂ ਸੁ ਦੈਤ ਰਾਜਯੰ ॥ ਸਜੇ ਸੁ ਸਰਬ ਸਾਜਯੰ ॥
 ਤੁਰੰਗ ਆਪ ਬਾਹੀਅੰ ॥ ਬਧੰ ਸੁ ਮਾਤ ਚਾਹੀਯੰ ॥੨੦॥ ਤਬੈ ਦੂਗਾ ਬਕਾਰਿਕੈ ॥
 ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਧਾਰਿ ਕੈ ॥ ਸੁ ਘਾਵ ਚਮਰੰ ਕੀਯੋ ॥ ਉਤਾਰ ਹਸਤ ਤੇ ਦੀਯੋ ॥੨੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਤਬੈ ਬੀਰ ਕੋਪੰ, ਬਿੜਾਲਾਛ ਨਾਮੰ ॥ ਸਜੇ ਸੱਸਤ੍ਰ ਦੇਹੰ, ਚਲੋ ਜੁੱਧ ਧਾਮੰ ॥
 ਸਿਰੰ ਸਿੰਘ ਕੇ ਆਨ, ਘਾਯੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਬਲੀ ਸਿੰਘ ਸੋ, ਹਾਬ ਸੋਂ ਮਾਰਿ ਡਾਰੰ ॥੨੨॥

ਅੰਗ ਭੰਗ ਗਿਰੇ ਕਹੂੰ, ਬਹੁ ਰੰਗ ਰੰਗਿਤ ਬਸਤ੍ਰੁ ॥ ਚਰਮ ਬਰਮ ਸੁਭੇ ਕਹੂੰ,
 ਰਣ ਭੂਮ ਸਸਤ੍ਰੁ ਰੁਅਸਤ੍ਰੁ ॥ ਮੁੰਡ ਤੁੰਡ ਧੁਜਾ ਪਤਾਕਾ, ਟੂਕ ਟਾਕ ਅਰੇਕ ॥
 ਜੂਝ ਜੂਝ ਪਰੇ ਸਬੈ ਅਰਿ, ਬਾਚਿਯੋ ਨਹਿ ਏਕ ॥੩੬॥ ਕੋਪ ਕੈ ਮਹਿਖੇਸ ਦਾਨੋ,
 ਧਾਈਯੋ ਤਿੱਹ ਕਾਲ ॥ ਅਸਤ੍ਰੁ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੰਭਾਰ ਸੂਰੋ, ਰੂਪ ਕੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਣ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਲੈ, ਤਿੱਹ ਮਾਰੀਯੋ ਤਤਕਾਲ ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਬਿਖੈ ਮਿਲੀ,
 ਤਜ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਧਿ ਉਤਾਲ ॥੩੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਕਹੱ ਮਾਰ ਕਰ,
 ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਭੀ ਜਗ ਮਾਇੰ ॥ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਮਹਿਖੇ ਬਲੈ, ਦੇਤ ਜਗਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥੩੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੱਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਬਧਹ,
 ਪ੍ਰਬਮ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧॥ ਅਫਜੂ ॥ ॐ
 ਅਥ ਧੂਮ੍ਰਨੈਨ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਕੁਲਕ ਛੰਦ ॥

ਦੇਵਿਸ ਤਬ ਗਾਜੀਯ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੀਯ ॥ ਭਈ ਬਧਾਈ ॥ ਸਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥੩੯॥
 ਦੁੰਦਭ ਬਾਜੇ ॥ ਸਭ ਸੁਰ ਗਾਜੇ ॥ ਕਰਤ ਬਡਾਈ ॥ ਸੁਮਨ ਬ੍ਰਖਾਈ ॥੨॥੪੦॥
 ਕੀਨੀ ਬਹੁ ਅਰਚਾ ॥ ਜਸ ਧੁਨ ਚਰਚਾ ॥ ਪਾਇਨ ਲਾਗੇ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥੩॥੪੧॥

ਕਰੋ ਨੱਦ ਨਾਦੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਦੰ ॥ ਭਯੋ ਸੰਖ ਸੋਰੰ ॥ ਸੁਣਯੋ ਚਾਰ ਓਰੰ ॥੧੨॥੫੦॥
 ਉਤੇ ਦੈਤ ਧਾਏ ॥ ਬਡੀ ਸੈਨ ਲਿਆਏ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ ॥ ਬਕੈ ਬੰਕ ਬੈਣੰ ॥੧੩॥੫੧॥
 ਚਵੰ ਚਾਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਲਏ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ॥ ਸੁ ਕਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥੧੪॥੫੨॥
 ਮੰਡੇ ਮੱਧ ਜੰਗੰ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਕਰਉਤੀ ਕਟਾਰੰ ॥ ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੰ ॥੧੫॥੫੩॥
 ਮਹਾਂਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਕਰੈਂ ਬਾਰ ਬੈਰੀ ॥ ਫਿਰੇ ਜਿਯੋ ਗੰਗੈਰੀ ॥੧੬॥੫੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਕਰੋਧਤ ਸਟਾਯੰ, ਉਤੇ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ ॥ ਇਤੇ ਸੰਖ ਲੈ ਹਾਬ, ਦੇਵੀ ਬਜਾਯੋ ॥
 ਪੁਰੀ ਚਉਦਹੁੰਯੰ, ਰਹਿਯੋ ਨਾਦ ਪੂਰੰ ॥ ਚਮੱਕਿਯੋ ਮੁਖੰ, ਜੁੱਧ ਕੇ ਮੱਧਿ ਨੂਰੰ ॥੧੭॥੫੫॥
 ਤਬੈ ਧੂਮ੍ਰੁ ਨੈਣੰ, ਮਚਿਯੋ ਸਸਤ੍ਰੁ ਧਾਰੀ ॥ ਲਏ ਸੰਗ ਜੋਧਾ, ਬਡੇ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ॥
 ਲਯੋ ਬੇੜਿ ਪੱਬੰ, ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉੱਚੰ ॥ ਸੁਣੇ ਗਰਭਣੀਆਨਿ ਕੇ, ਗਰਭ ਮੁੱਚੰ ॥੧੮॥੫੬॥
 ਸੁਣਯੋ ਨਾਦ ਸ੍ਰਵਣੰ, ਕੀਯੋ ਦੇਵ ਕੋਪੰ ॥ ਸਜੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਧਰੇ ਸੀਸ ਟੋਪੰ ॥
 ਭਈ ਸਿੰਘ ਸੁਆਰੰ, ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉੱਚੰ ॥ ਸੁਨੇ ਦੀਹ ਦਾਨਵਾਨ ਕੇ, ਮਾਨ ਮੁੱਚੰ ॥੧੯॥੫੭॥
 ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਦੇਵੀ, ਧਸੀ ਸੈਨ ਮੱਧੰ ॥ ਕਰੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ, ਤਹਾਂ ਅੱਧ ਅੱਧੰ ॥

ਜਿਸੈ ਧਾਇ ਕੈ, ਸੂਲ ਸੈਥੀ ਪ੍ਰਹਾਰਿਯੋ॥ ਤਿਨੇ ਫੇਰਿ ਪਾਣੰ, ਨ ਬਾਣੰ ਸੰਭਾਰਿਯੋ॥੨੦॥੫੮॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਿਸੈ ਬਾਣ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਸੈ ਮਾਰ ਡਾਰਿਯੋ ॥ ਜਿਤੈ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ ॥
 ਤਿਤੈ ਸੈਨ ਘਾਯੋ ॥੨੧॥੫੯॥ ਜਿਤੇ ਘਾਇ ਡਾਲੇ ॥ ਤਿਤੈ ਘਾਰਿ ਘਾਲੇ ॥
 ਸਮੁਹ ਸੱਤ੍ਰੁ ਆਯੋ ॥ ਸੁ ਜਾਨੇ ਨ ਪਾਯੋ ॥੨੨॥੬੦॥ ਜਿਤੇ ਜੁੱਝ ਰੁੱਝੇ ॥
 ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਜੁੱਝੇ ॥ ਜਿਨੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਘਾਲੇ ॥ ਤਿਤੇ ਮਾਰ ਡਾਲੇ ॥੨੩॥੬੧॥
 ਤਬੈ ਮਾਤ ਕਾਲੀ ॥ ਤਪੀ ਤੇਜ ਜੁਵਾਲੀ ॥ ਜਿਸੈ ਘਾਵ ਡਾਰਿਯੋ ॥ ਸੁ ਸੁਰਗੰ ਸਿਧਾਰਿਯੋ
 ॥੨੪॥੬੨॥ ਘਰੀ ਅੱਧ ਮੱਧੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਸੈਨ ਸੁੱਧੰ ॥ ਹਨਯੋ ਧੂਮ੍ਰੁ ਨੈਣੰ ॥
 ਸੁਨਿਯੋ ਦੇਵ ਗੈਣੰ ॥੨੫॥੬੩॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਭੱਜੀ ਬਿਰੂਬਨ ਦਾਨਵੀ,
 ਗਈ ਭੂਪ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਧੂਮ੍ਰੁ ਨੈਣ ਕਾਲੀ ਹਨਿਯੋ, ਭੱਜੀਯੋ ਸੈਨ ਨਿਰਾਸ ॥੨੬॥੬੪॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਧੂਮ੍ਰੁ ਨੈਣ ਬਧਹ, ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ,
ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੨॥ ਅਫਜੂ ॥ ॐ
ਅਥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰ ਕਰ,
 ਧਵਲਾ ਚਲੀ ਅਵਾਸ ॥ ਜੋ ਯਹ ਕਥਾ ਪੜੈ ਸੁਨੈ, ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਗਿ੍ਹਰ ਤਾਸ ॥੧॥੬੫॥

ਚਉਪਈ ॥ ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਣ ਜਬ, ਸੁਣੇ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਤਬ ਭੂਪ, ਹਕਾਰੇ ॥
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ, ਕਰ ਪਠਏ ਸਨੁਮਾਨਾ ॥ ਹੈ ਗੈ ਪਤਿ, ਦੀਏ ਰਬ ਨਾਨਾ ॥੨॥੬੬॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਿਰਖਿ, ਦੇਬੀਅਹਿ ਜੇ ਆਏ ॥ ਤੇ ਧਵਲਾਗਿਰ ਓਰ, ਪਠਾਏ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਤਨਕ ਭਨਕ, ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ਨਿਸਿਰੀ, ਸੱਸੜੁ ਅੱਸੜੁ ਲੈ ਮਾਈ ॥੩॥੬੭॥
ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ ਚੱਲੇ, ਤਹਾਂ ਰਣ ਰਾਛਸੇਂਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ॥
 ਅਰਧ ਮੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤੇਕ, ਜਟਾ ਧਰੇ ਸੁ ਅਰੇਕ ॥ ਕੋਪਿ ਓਪੰ ਦੈ ਸਬੈ,
 ਕਰ ਸਸੜੁ ਅਸੜੁ ਨਚਾਇ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਹਾਰਨ, ਤਿੱਛ ਤੇਗ ਕੰਪਾਇ ॥੪॥੬੮॥
 ਸਸੜੁ ਅਸੜੁ ਲਗੇ ਜਿਤੇ, ਸਬ ਫੂਲ ਮਾਲ ਹੁਐ ਗਏ ॥ ਕੋਪ ਓਪ ਬਿਲੋਕਿ ਅਤਿਭੁਤ,
 ਦਾਨਵੰ ਬਿਸਮੈ ਭਏ ॥ ਦਉਰ ਦਉਰ ਅਨੇਕ ਆਯੁਧ, ਫੇਰ ਫੇਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹੀਂ ॥
 ਜੂਝ ਜੂਝ ਗਿਰੇ ਅਰੇਕ, ਸੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ॥੫॥੬੯॥ ਰੇਲ ਰੇਲ ਚਲੇ ਹਏਂਦ੍ਰਨ,
 ਪੇਲ ਪੇਲ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ॥ ਝੇਲ ਝੇਲ ਅਨੰਤ ਆਯੁਧ, ਹੇਲ ਹੇਲ ਰਿਪੇਂਦ੍ਰ ॥
 ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੱਜਨ, ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਖਤੰਗ ॥ ਅੰਗ ਭੰਗ ਗਿਰੇ ਕਹੂੰ,
 ਰਣ ਰੰਗ ਸੂਰ ਉਤੰਗ ॥੬॥੭੦॥ ਝਾਰ ਝਾਰ ਫਿਰੇ ਸਰੋਤਮ, ਡਾਰਿ ਝਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥

ਸੈਲ ਸੇ ਰਣ ਪੁੰਜ ਕੁੰਜਰ, ਸੂਰ ਸੀਸ ਪਖਾਨ ॥ ਬੱਕ੍ਰ ਨਕ੍ਰ ਭੁਜਾ ਸੁ ਸੋਭਤ,
 ਚੱਕ੍ਰ ਸੇ ਰਥ ਚੱਕ੍ਰ ॥ ਕੇਸ ਪਾਸ ਸਿਬਾਲ ਸੋਹਤ, ਅਸਬ ਚੂਰ ਸਰੱਕ੍ਰ ॥੭॥੭੧॥
 ਸੱਜਿ ਸੱਜਿ ਚੱਲੇ ਹਥਿਯਾਰਨ, ਗੱਜਿ ਗੱਜਿ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ॥ ਬੱਜਿ ਬੱਜਿ ਸਬੱਜ ਬਾਜਨ,
 ਭੱਜਿ ਭੱਜਿ ਹਏਂਦ੍ਰ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕੈ, ਹਥੀਆਰ ਹਾਥ ਸੰਭਾਰ ॥
 ਧਾਇ ਧਾਇ ਪਰੇ ਨਿਸਾਚਰ, ਬਾਇ ਸੰਖ ਅਪਾਰ ॥੮॥੭੨॥ ਸੰਖ ਗੋਯਮੰ ਗੱਜੀਯੰ,
 ਅਰ ਸੱਜੀਯੰ ਰਿਪਰਾਜ ॥ ਭਾਜਿ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਕਿਤੇ, ਤਜ ਲਾਜ ਬੀਰ ਨ੍ਰਿਲਾਜ ॥
 ਭੀਮ ਭੇਰੀ ਭੁੰਕੀਅੰ, ਅਰੁ ਪੁੰਕੀਅੰ ਸੁ ਨਿਸਾਣ ॥ ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੱਜਨ,
 ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਗਦਾਣ ॥੯॥੭੩॥ ਬੀਰ ਕੰਗਨੇ ਬੰਧਹੀਂ, ਅਰੁ ਅੱਛਰੈਂ ਸਿਰ ਤੇਲੁ ॥
 ਬੀਨ ਬੀਨਿ ਬਰੇ ਬਰੰਗਨ, ਡਾਰਿ ਡਾਰਿ ਫੁਲੇਲ ॥ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਬਿਵਾਨ ਲੇਰੀ,
 ਫੇਰ ਫੇਰ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਕੂਦਿ ਕੂਦਿ ਪਰੇ ਤਹਾਂ ਤੇ, ਝਾਗਿ ਝਾਗਿ ਸੁ ਤੀਰ ॥੧੦॥੭੪॥
 ਹਾਂਕਿ ਹਾਂਕਿ ਲਰੇ ਤਹਾਂ ਰਣ, ਰੀਝਿ ਰੀਝਿ ਭਟੇਂਦ੍ਰ ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਲਯੋ ਜਿਨੈ,
 ਕਈ ਬਾਰ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪੇਂਦ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਦਏ ਕਪਾਲੀ, ਬਾਂਟਿ ਬਾਂਟਿ ਦਿਸਾਨ ॥
 ਡਾਟਿ ਡਾਟਿ ਕਰੱਦਲੰ ਸੁਰ, ਪੱਗੁ ਪੱਬ ਪਿਸਾਨ ॥੧੧॥੭੫॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਸੰਘਾਰੀਅੰ,

ਜਬ ਹੀ, ਸੁਨਾ ਕੁਲਾਹਲ ਕਾਨਾ ॥ ਉਤਰੀ, ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ਨਾਨਾ ॥੪॥੮੧॥
 ਛਹਬਰ ਲਾਇ, ਬਰਖੀਯੰ ਬਾਣੰ ॥ ਬਾਜ ਰਾਜ, ਅਰੁ ਗਿਰੇ ਕਿਕਾਣੰ ॥
 ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਰੇ, ਸੁਭਟ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਜਨੁ ਕਰ ਕੱਟੇ ਬਿਰਛ, ਸੰਗ ਆਰਾ ॥੫॥੮੨॥
 ਜੇ ਜੇ, ਸਤ੍ਰੁ ਸਾਮੁਹੇ ਭਏ ॥ ਬਹੁਰ ਜੀਅਤ ਗਿਹੁ ਕੇ, ਨਹੀ ਗਏ ॥
 ਜਿੰਹ ਪਰ ਪਰਤ ਭਈ, ਤਰਵਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਇਕਿ ਤੇ ਭਏ, ਦੋ ਦੋ ਚਾਰਾ ॥੬॥੮੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਝਿਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ, ਸੁ ਰੋਸੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਖਿਮੀ ਦਾਮਨੀ, ਜਾਣ ਭਾਦੋ ਮਝਾਰੰ ॥
 ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ, ਕੜੱਕੇ ਕਮਾਣੰ ॥ ਮਚਿਯੋ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ, ਅਭੂਤੰ ਭਖਾਣੰ ॥੭॥੮੪॥
 ਬੱਜੇ ਭੇਰ ਭੇਰੀ, ਜੁਝਾਰੇ ਝਣੰਕੇ ॥ ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਲਗੇ ਧੀਰ ਧੱਕੇ ॥
 ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਯੰ, ਨਫੀਰੰ ਰਣੰਕੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿਚਰੰ, ਬਾਘ ਬੰਕੇ ਬਬੱਕੰ ॥੮॥੮੫॥
 ਉਤੇ ਕੋਪੀਯੰ, ਸ੍ਰੋਣ ਬਿੰਦੰ ਸੁ ਬੀਰੰ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋ, ਆਨ ਤੀਰੰ ॥
 ਉਤੇ ਦਉਰ ਦੇਵੀ, ਕਰਯੋ ਖੱਗ ਪਾਤੰ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਮੂਰਛਨਾ ਹੁਐ, ਭਯੋ ਜਾਨੁ ਘਾਤੰ ॥੯॥੮੬॥
 ਛੁਟੀ ਮੂਰਛਨਾਯੰ, ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜਿਯੋ ॥ ਘਰੀ ਚਾਰ ਲਉ, ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਬੱਜਿਯੋ ॥

ਲਗੇ ਬਾਣ ਸ੍ਰੋਣ, ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮਿ ਜੁਧੰ ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ ਤੇਤੇ, ਕੀਏ ਨਾਦ ਕ੍ਰੁਧੰ ॥੧੦॥੮੭॥
 ਉਠੇ ਬੀਰ ਜੇਤੇ, ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਕੂਟੇ ॥ ਪਰੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਕਹੂੰ ਗਾਤ ਟੂਟੇ ॥
 ਜਿਤੀ ਭੂਮ ਮਧੰ, ਪਰੀ ਸ੍ਰੋਣ ਧਾਰੰ ॥ ਜਗੇ ਸੂਰ ਤੇਤੇ, ਕੀਏ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥੧੧॥੮੮॥
 ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ, ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ॥ ਕਹੂੰ ਮੁੰਡ ਤੁੰਡੰ, ਕਹੂੰ ਮਾਂਸੁ ਮੁੱਛੰ ॥
 ਭਯੋ ਚਾਰ ਸੈ ਕੋਸ ਲਉ, ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਬਿਦਾਰੇ ਪਰੇ, ਬੀਰ ਬਿੰਦੰ ਬਿਚੇਤੰ ॥੧੨॥੮੯॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ॥ ਮਚੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥੧੩॥੯੦॥
 ਭਰੇ ਬੀਰ ਹਰਖੰ ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ॥ ਚਵੰ ਚਾਰ ਢੂਕੇ ॥ ਪਛੇ ਆਹੁ ਰੁੱਕੇ ॥੧੪॥੯੧॥
 ਪਰੀ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੰ ॥ ਚਲੀ ਸ੍ਰੋਣ ਧਾਰੰ ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ ਮਾਨੀ ॥ ਧਰੇ ਬਾਨ ਪਾਨੀ ॥੧੫॥੯੨॥
 ਮਹਾ ਰੋਸ ਗੱਜੇ ॥ ਤੁਰੀ ਨਾਦ ਬੱਜੇ ॥ ਭਰੇ ਰੋਸ ਭਾਰੀ ॥ ਮਚੇ ਛੱਤ੍ਰੁ ਧਾਰੀ ॥੧੬॥੯੩॥
 ਹਕੰ ਹਾਕ ਬੱਜੀ ॥ ਫਿਰੈ ਸੈਣ ਭੱਜੀ ॥ ਪਰਯੋ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਛਕੇ ਸੂਰ ਸੋਹੰ ॥੧੭॥੯੪॥
 ਗਿਰੇ ਅੰਗ ਭੰਗੰ ॥ ਦਵੰ ਜਾਨੁ ਦੰਗੰ ॥ ਕੜੰਕਾਰ ਛੁੱਟੇ ॥ ਝਣੰਕਾਰ ਉੱਠੇ ॥੧੮॥੯੫॥
 ਕਟਾ ਕੱਟ ਬਾਹੈ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੈ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਤੇ ॥ ਤਪੇ ਤੇਜ ਤਾਤੇ ॥੧੯॥੯੬॥

ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਚੇ ॥ ਉਭੇ ਜੁੱਧ ਮਾਚੇ ॥ ਕਰੈਂ ਬਾਣ ਅਰਚਾ ॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ੨੦ ॥ ੯੭ ॥
ਮਚੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ ॥ ਉਠੀ ਝਾਰ ਤੀਰੰ ॥ ਗਲੋ ਗੱਡ ਫੋਰੈਂ ॥ ਨਹੀ ਨੈਨ ਮੋਰੈਂ ॥ ੨੧ ॥ ੯੮ ॥
ਸਮੁਹ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਰਖੇ ॥ ਮਹਿਖੁਆਸੁ ਕਰਖੇ ॥ ਕਰੈਂ ਤੀਰ ਮਾਰੰ ॥ ਬਹੈਂ ਲੋਹ ਧਾਰੰ ॥ ੨੨ ॥ ੯੯ ॥
ਨਦੀ ਸ੍ਰੋਣ ਪੂਰੰ ॥ ਫਿਰੀ ਗੈਣ ਹੂਰੰ ॥ ਗਜੈ ਗੈਣ ਕਾਲੀ ॥ ਹਸੀ ਖੱਪਰਾਲੀ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦੦ ॥
ਕਹੂੰ ਬਾਜ ਮਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਸੂਰ ਭਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਟੂਟੇ ॥ ਫਿਰੈ ਗੱਜ ਫੂਟੇ ॥ ੨੪ ॥ ੧੦੧ ॥
ਕਹੂੰ ਬਰਮ ਬੇਧੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਛੇਦੇ ॥ ਕਹੂੰ ਪੀਲ ਪਰਮੰ ॥ ਕੱਟੇ ਬਾਜ ਬਰਮੰ ॥ ੨੫ ॥ ੧੦੨ ॥
ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੇ ॥ ਸਮੁਹ ਸਾਰ ਝੁੱਝੇ ॥ ਲਖੇ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨੱਚੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ੨੬ ॥ ੧੦੩ ॥
ਨੱਚੇ ਮਾਂਸ ਹਾਰੀ ॥ ਹੱਸੇ ਬਿਖੋਮ ਚਾਰੀ ॥ ਕਿਲਕਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥ ੨੭ ॥ ੧੦੪ ॥
ਛੁਭੇ ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਮਹਿਖੁਆਸ ਚਾਰੀ ॥ ਉਠੇ ਛਿੱਛ ਇੱਛੰ ॥ ਚਲੇ ਤੀਰ ਤਿੱਛੰ ॥ ੨੮ ॥ ੧੦੫ ॥
ਗਣੰ ਗਾਂਧੂਬੇਯੰ ॥ ਚਰੰ ਚਾਰਣੇਯੰ ॥ ਹਸੇ ਸਿੱਧ ਸਿੱਧੰ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ॥ ੨੯ ॥ ੧੦੬ ॥
ਡਕਾ ਡੱਕ ਡਾਕੈਂ ॥ ਹਕਾ ਹੱਕ ਹਾਕੈਂ ॥ ਭਕਾ ਭੁੰਕ ਭੇਰੀ ॥ ਡਮਕ ਡਾਮ ਡੇਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ੧੦੭ ॥
ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗਾਜੇ ॥ ਨਵੰ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥ ਧਰਾ ਗੋਮ ਗੱਜੇ ॥ ਦੂਗਾ ਦੈਤ ਬੱਜੇ ॥ ੩੧ ॥ ੧੦੮ ॥
ਬਿਜੇ ਛੰਦ ॥ ਜੇਤਕ ਬਾਣ ਚਲੇ ਅਰਿ ਓਰ ਤੇ, ਫੂਲ ਕੀ ਮਾਲ ਹੁਐ ਕੰਠ ਬਿਰਾਜੇ ॥

ਦਾਨਵ ਪੁੰਗਵ, ਪੇਖ ਅਚੰਡਵ, ਛੋਡ ਭੱਜੇ ਰਣ, ਏਕ ਨ ਗਾਜੇ ॥ ਕੁੰਜਰ ਪੁੰਜ,
ਗਿਰੇ ਤਿਹੱ ਠਉਰ, ਭਰੇ ਸਭ ਸ੍ਰੋਣਤ, ਪੈ ਗਨ ਤਾਜੇ ॥ ਜਾਨੁਕ ਨੀਰਧ ਮੱਧਿ ਛਪੇ,
ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਧਰ ਕੇ ਭਯ ਤੇ, ਨਗ ਭਾਜੇ ॥੩੨॥੧੦੯॥ **ਮਨੋਹਰ ਛੰਦ** ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨਾਥ,
ਕਮਾਨ ਲੈ ਹਾਥ, ਪ੍ਰਮਾਥਿਨ ਸੰਖ, ਸ੍ਰਜਿਯੋ ਜਬ ਜੁੱਧੰ ॥ ਗਾਹਤ ਸੈਣ, ਸੰਘਾਰਤ ਸੂਰ,
ਬਬੱਕਤਿ ਸਿੰਘ, ਭ੍ਰਮਿਯੋ ਰਣ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ॥ ਕਉਚਹ ਭੇਦ, ਅਭੇਦਿਤ ਅੰਗ, ਸੁਰੰਗ ਉਤੰਗ ਸੋ,
ਸੋਭਿਤ ਸੁੱਧੰ ॥ ਮਾਨੋ ਬਿਸਾਲ. ਬੜਵਾਨਲ ਜੁਆਲ, ਸਮੁੱਦ੍ਰ ਕੇ ਮੱਧਿ,
ਬਿਰਾਜਤ ਉੱਧੰ ॥੩੩॥੧੧੦॥ **ਬਿਜੇ ਛੰਦ** ॥ ਪੂਰ ਰਹੀ ਭਵ ਭੂਰ ਧਨੁਰ ਧੁਨਿ,
ਧੂਰ ਉਡੀ ਨਭਮੰਡਲ ਛਾਯੋ ॥ ਨੂਰ ਭਰੇ ਮੁਖ, ਮਾਰ ਗਿਰੇ ਰਣ, ਹੂਰਨ ਹੇਰ, ਹੀਯੋ ਹੁਲਸਾਯੋ ॥
ਪੂਰਣ ਰੋਸ ਭਰੇ ਅਰ ਤੂਰਣ, ਪੂਰਿ ਪਰੇ, ਰਣ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਚੂਰ ਭਏ ਅਰਿ ਰੂਰੇ ਗਿਰੇ
ਭਟ, ਚੂਰਣ ਜਾਨੁਕ ਬੈਦ ਬਨਾਯੋ ॥੩੪॥੧੧੧॥ **ਸੰਗੀਤ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ** ॥
ਕਾਗੜਦੰਗ ਕਾਤੀ, ਕਟਾਰੀ ਕੜਾਕੰ ॥ ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ, ਤੁਪੱਕੰ ਤੜਾਕੰ ॥
ਝਾਗੜਦੰਗ ਨਾਗੜਦੰਗ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੀ, ਮਹਾਂ ਗੱਜ ਗਾਜੇ ॥੩੫॥
੧੧੨॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੂਰੰ, ਕਾਗੜਦੰਗ ਕੋਪੰ ॥ ਪਾਗੜਦੰਗ ਪਰਮੰ, ਰਣੰ ਪਾਵ ਰੋਪੰ ॥

(੩੭੫)
ਸਾਗੜਦੰਗ ਸਸਤ੍ਰੰ, ਝਾਗੜਦੰਗ ਝਾਰੈਂ ॥ ਬਾਗੜਦੰਗ ਬੀਰੰ, ਡਾਗੜਦੰਗ ਡਕਾਰੈਂ ॥੩੬॥
੧੧੩॥ ਚਾਗੜਦੰਗ ਚਉਪੇ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬੀਰੰ ॥ ਮਾਗੜਦੰਗ ਮਾਰੇ, ਤਨੰ ਤਿੱਛ ਤੀਰੰ ॥
ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੱਜੇ, ਸੁ ਬੱਜੇ ਗਹੀਰੈਂ ॥ ਕਾਗੜਦੰਗ ਕੱਵੀਯਾਨ, ਕੱਬੇ ਕਬੀਰੈਂ ॥੩੭॥੧੧੪॥
ਦਾਗੜਦੰਗ ਦਾਨੇ, ਭਾਗੜਦੰਗ ਭਾਜੇ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੀ, ਜਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੇ ॥
ਛਾਗੜਦੰਗ ਛਉਹੀ, ਛੁਰੇ ਪ੍ਰੇ ਛੜਾਕੇ ॥ ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ, ਤੁਪੱਕੰ ਤੜਾਕੇ ॥੩੮॥੧੧੫॥
ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੋਮਾਯ, ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੰਖੰ, ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਫੀਰੰ ॥
ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ, ਬੱਜੇ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਾਚੇ, ਸੁ ਭੂਤੰ ਪਰੇਤੰ ॥੩੯॥੧੧੬॥
ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਣੰ ॥ ਕਾਗੜਦੰਗ ਕਾਤੀ, ਕਟਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥
ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਾਦੰ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੂਰੰ, ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੇ
॥੪੦॥੧੧੭॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੰਖੰ, ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਫੀਰੰ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੋਮਾਯ,
ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਗਾਰੇ, ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਜਾਗੜਦੰਗ ਜੋਧਾ,
ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੇ ॥੪੧॥ ੧੧੮॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰੀਯੰ ॥
ਤਿਤੇਕ ਦੇਬਿ ਮਾਰੀਯੰ॥ ਜਿਤੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰੀਯੰ॥ ਤਿਤਿਓ ਦੂਗਾ ਸੰਘਾਰਹੀ॥੪੨॥੧੧੯॥

ਜਿਤੇਕ ਸਸਤ੍ਰ ਵਾ ਝਰੇ ॥ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸੋਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥ ਜਿਤੀ ਕਿ ਬਿੰਦੁਕਾ ਗਿਰੈ ॥
 ਸੁ ਪਾਨ ਕਾਲਿਕਾ ਕਰੈ ॥੪੩॥੧੨੦॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥** ਹੂਓ ਸ੍ਰੇਣ ਹੀਨੰ ॥
 ਭਯੋ ਅੰਗ ਛੀਨੰ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਅੰਤ ਝੁਮੰ ॥ ਮਨੋ ਮੇਘ ਭੂਮੰ ॥੪੪॥੧੨੧॥
 ਸਬੈ ਦੇਵ ਹਰਖੇ ॥ ਸੁਮਨ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦ ਮਾਰੇ ॥ ਸਬੈ ਸੰਤ ਉਬਾਰੇ
 ॥੪੫॥੧੨੨॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਰਕਤਬੀਰਜ ਬਧਹ,**
ਚਤੁਰਥ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੪॥ ਅਫਜੂ ॥ ❀
ਅਥ ਨਿਸੁੰਭ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁਣਯੋ ਜਬੈ, ਰਕਤਬੀਰਜ ਕੋ ਨਾਸ ॥
 ਆਪ ਚੜਤ ਭੇ ਜੋਰ ਦਲ, ਸਜੇ ਪਰਸ ਅਰ ਪਾਂਸਿ ॥੧॥੧੨੩॥ **ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥**
 ਚੜੇ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ, ਸੂਰਾ ਅਪਾਰੰ ॥ ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ, ਸੁ ਧਉਸਾ ਧੁਕਾਰੰ ॥
 ਭਈ ਅਸਟ ਸੈ ਕੋਸ ਲਉ, ਛੱਤ੍ਰ ਛਾਖੰ ॥ ਭੱਜੇ ਚੰਦ ਸੂਰੰ, ਡਰਿਯੋ ਦੇਵਰਾਖੰ ॥੨॥੧੨੪॥
 ਭਕਾ ਭੁੰਕ ਭੇਰੀ, ਢਕਾ ਢੁੰਕ ਢੋਲੰ ॥ ਫਟੀ ਨਖ ਸਿੰਘੰ, ਮੁਖੰ ਡੱਢ ਕੋਲੰ ॥
 ਡਮਾ ਡੰਮਿ ਡਉਰੂ, ਡਕਾ ਡੁੰਕ ਡੰਕੰ ॥ ਰੜੇ ਗਿੱਧ ਬਿੱਧੰ, ਕਿਲੱਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥੩॥੧੨੫॥
 ਖੁਰੰ ਖੇਹ ਉੱਠੀ, ਰਹਿਯੋ ਗੈਨ ਪੂਰੰ ॥ ਦਲੇ ਸਿੰਧ ਬਿੱਧੰ, ਭਏ ਪੱਬ ਚੂਰੰ ॥

ਸੁਣੇ ਸੋਰ ਕਾਲੀ, ਗਹੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਪਾਣੰ ॥ ਕਿਲੱਕਾਰ ਜੇਮੀ ਹਨੇ, ਜੰਗ ਜੁਆਣੰ ॥੪॥੧੨੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਗਜੇ ਬੀਰ ਗਾਜੀ॥ ਤੁਰੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ॥ ਮਹਿਖੁਆਸ ਕਰਖੇ॥ ਸਰੰਧਾਰ ਬਰਖੇ॥੫॥੧੨੭॥

ਇਤੈ ਸਿੰਘੁ ਗੱਜਿਯੋ॥ ਮਹਾ ਸੰਖ ਬੱਜਿਯੋ॥ ਰਹਿਯੋ ਨਾਦ ਪੂਰੰ॥ ਛੁਹੀ ਗੈਣਿ ਪੂਰੰ॥੬॥੧੨੮॥

ਸਬੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸਾਜੇ॥ ਘਣੰ ਜੇਮ ਗਾਜੇ॥ ਚਲੇ ਤੇਜ ਤੈਕੈ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰੁ ਲੈਕੈ॥੭॥੧੨੯॥

ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰੁ ਬੱਜੇ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ॥੮॥੧੩੦॥

ਮੁਖੰ ਨੈਣ ਰਕਤੰ॥ ਧਰੇ ਪਾਣ ਸਕਤੰ॥ ਕੀਏ ਕ੍ਰੋਧਉੱਠੇ॥ ਸਰੰ ਬ੍ਰਿਸਟਿ ਬੁੱਠੇ॥੯॥੧੩੧॥

ਕਿਤੇ ਦੁਸਟ ਕੂਟੇ॥ ਅਨੰਤਾਸਤ੍ਰੁ ਛੂਟੇ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ॥ ਭਰੀ ਦੇਬਿ ਹਰਖੰ॥੧੦॥੧੩੨॥

ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ॥ ਕਹ ਕਹ, ਸੁ ਕੂਕਤ ਕੰਕੀਖੰ ॥ ਬਹਿ ਬਹਤ ਬੀਰ, ਸੁ ਬੰਕੀਖੰ ॥

ਲਹ ਲਹਤ, ਬਾਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਖੰ ॥ ਗਹ ਗਹਤ, ਪ੍ਰੇਤ ਮਸਾਣਖੰ ॥੧੧॥੧੩੩॥

ਡਹ ਡਹਤ, ਡਵਰ ਡਮੰਕਖੰ ॥ ਲਹ ਲਹਤ ਤੇਗ, ਤ੍ਰਮੰਕਖੰ ॥ ਧੂਮ ਧੂਮਤ,

ਸਾਂਗ ਧਮੰਕਖੰ ॥ ਬਬਕੰਤ ਬੀਰ, ਸੁਬੰਕਖੰ ॥੧੨॥੧੩੪॥ ਛੁਟਕੰਤ ਬਾਣ,

ਕਮਾਣਖੰ ॥ ਹਹਰੰਤ ਖੇਤ, ਖਤ੍ਰਾਣਖੰ ॥ ਡਹਕੰਤ ਡਾਮਰ ਡੰਕਣੀ ॥ ਕਹ ਕਹਕ,

ਕੂਕਤ ਜੁੱਗਣੀ ॥੧੩॥੧੩੫॥ ਉਫਟੰਤ ਸ੍ਰੋਣਤ, ਛਿੱਛਖੰ ॥ ਬਰਖੰਤ ਸਾਇਕ,
 ਤਿੱਛਖੰ ॥ ਬੱਬਕੰਤ ਬੀਰ, ਅਨੇਕਖੰ ॥ ਫਿਕਰੰਤ ਸਿਆਰ, ਬਸੇਖਖੰ ॥੧੪॥੧੩੬॥
 ਹਰਖੰਤ, ਸ੍ਰੋਣਤ ਰੰਗਣੀ ॥ ਬਿਹਰੰਤ ਦੇਬਿ, ਅਭੰਗਣੀ ॥ ਬਬਕੰਤ, ਕੇਹਰ ਡੋਲਹੀ ॥ ਰਣ ਰੰਗ,
 ਅਭੰਗ ਕਲੋਲਹੀ ॥੧੫॥੧੩੭॥ ਢਮ ਢਮਤ, ਢੋਲ ਢਮੱਕਖੰ ॥ ਧਮ ਧਮਤ ਸਾਂਗ,
 ਧਮਕਖੰ ॥ ਬਹ ਬਹਤ ਕ੍ਰੁੱਧ ਕ੍ਰਿਪਾਣਖੰ ॥ ਜੁੱਝੰਤ ਜੋਧ ਜੁਆਣਖੰ ॥੧੬॥੧੩੮॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਭੱਜੀ ਚਮੁੰ ਸਬ ਦਾਨਵੀ, ਸੁੰਭ ਨਿਰਖ ਨਿਜ ਨੈਣ ॥ ਨਿਕਟ ਬਿਕਟ ਭਟ ਜੇ ਹੁਤੇ,
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬੁਲਿਯੋ ਬੈਣ ॥੧੭॥੧੩੯॥ **ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ** ॥ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁੰਭ ਕੋਪ ਕੈ ॥
 ਪਠਿਯੋ ਸੁ ਪਾਵ ਰੋਪ ਕੈ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਸੀਘ੍ਰ ਜਾਈਯੋ ॥ ਦੂਗਾਹਿ ਬਾਂਧ ਲਿਆਈਯੋ
 ॥੧੮॥੧੪੦॥ ਚੜਿਯੋ ਸੁ ਸੈਣ ਸੱਜਿਕੈ ॥ ਸਕੋਪ ਸੂਰ ਗੱਜਿਕੈ ॥ ਉਠੇ ਬਜੰਤ੍ਰ ਬਾਜਿਕੈ ॥
 ਚਲਿਯੋ ਸੁਰੇਸੁ ਭਾਜਿਕੈ ॥੧੯॥੧੪੧॥ ਅਨੰਤ ਸੂਰ ਸੰਗ ਲੈ ॥ ਚਲਿਯੋ ਸੁ ਦੁੰਦਭੀਨ ਦੈ ॥
 ਹਕਾਰ ਸੂਰਮਾ ਭਰੇ ॥ ਬਿਲੋਕ ਦੇਵਤਾ ਡਰੇ ॥੨੦॥੧੪੨॥ **ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ** ॥
 ਕੰਪਿਯੋ ਸੁਰੇਸ ॥ ਬੁਲਿਯੋ ਮਹੇਸ ॥ ਕਿਨੋ ਬਿਚਾਰ ॥ ਪੁੱਛੇ ਜੁਝਾਰ ॥੨੧॥੧੪੩॥
 ਕੀਜੈ ਸੁ ਮਿੱਤ੍ਰ ॥ ਕਉਨੇ ਚਰਿੱਤ੍ਰ ॥ ਜਾਂਤੇ ਸੁ ਮਾਂਇ ॥ ਜੀਤੈ ਬਨਾਇ ॥੨੨॥੧੪੪॥

ਸਕਤੈਂ ਨਿਕਾਰ ॥ ਭੇਜੋ ਅਪਾਰ ॥ ਸੱਤੂਨ ਜਾਇ ॥ ਹਨਿ ਹੈਂ ਰਿਸਾਇ ॥੨੩॥੧੪੫॥
 ਸੋਈ ਕਾਮ ਕੀਨ ॥ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸਕਤੈਂ ਨਿਕਾਰ ॥ ਭੇਜੀ ਅਪਾਰ ॥੨੪॥੧੪੬॥
ਬਿਰਧ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਚਲੀ ਸ਼ਕੱਤ ਸੀਘ੍ਰ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਣਿ ਪਾਣਿ ਧਾਰਕੈ ॥
 ਉਠੇ ਸੁ ਗਿੱਧ ਬਿੱਧ ਡਉਰ, ਡਾਕਣੀ ਡਕਾਰ ਕੈ ॥ ਹੱਸੇ ਸੁ ਕੰਕ ਬੰਕਖੰ,
 ਕਬੰਧ ਅੰਧ ਉੱਠਹੀ ॥ ਬਿਸੇਖ ਦੇਵਤਾਰੁ ਬੀਰ, ਬਾਣ ਧਾਰ ਬੁੱਠਹੀ ॥੨੫॥੧੪੭॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸਬੈ ਸਕਤ ਐਕੈ ॥ ਚਲੀ ਸੀਸ ਨਿਐਕੈ ॥ ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ॥
 ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ॥੨੬॥੧੪੮॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ ॥ ਬਕੈਂ ਬੰਕ ਬੈਣੰ ॥
 ਧਰੇ ਅਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਕਟਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥੨੭॥੧੪੯॥ ਉਤੈਂ ਦੈਤ ਗਾਜੇ ॥
 ਤੁਰੀ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥ ਧਰੇ ਚਾਰ ਚਰਮੰ ॥ ਸ੍ਰਜੇ ਕੂਰ ਬਰਮੰ ॥੨੮॥੧੫੦॥
 ਚਹੂੰ ਓਰ ਗਰਜੇ ॥ ਸਬੈ ਦੇਵ ਲਰਜੇ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿੱਛ ਤੀਰੰ ॥ ਕੱਟੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ
 ॥੨੯॥੧੫੧॥ ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਰੱਤੇ ॥ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਤੱਤੇ ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ॥
 ਭਰੀ ਦੇਬਿ ਹਰਖੰ ॥੩੦॥੧੫੨॥ ਇਤੇ ਦੇਬਿ ਮਾਰੈ ॥ ਉਤੈ ਸਿੰਘੁ ਫਾਰੈ ॥
 ਗਣੰ ਗੂੜ ਗਰਜੈਂ ॥ ਸਬੈ ਦੈਤ ਲਰਜੈਂ ॥੩੧॥੧੫੩॥ ਭਈ ਬਾਣ ਬਰਖਾ ॥

ਗਏ ਜੀਤਿ ਕਰਖਾ ॥ ਸਬੈ ਦੁਸਟ ਮਾਰੇ ॥ ਮਈਯਾ ਸੰਤ ਉਬਾਰੇ ॥੩੨॥੧੫੪॥
 ਨਿਸੁੰਭੰ ਸੰਘਾਰਿਯੋ ॥ ਦਲੰ ਦੈਤ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਸਬੈ ਦੁਸਟ ਭਾਜੇ ॥ ਇਤੈ ਸਿੰਘ ਗਾਜੇ
 ॥੩੩॥੧੫੫॥ ਭਈ ਪੁਹਪ ਬਰਖਾ ॥ ਗਏ ਜੀਤਿ ਕਰਖਾ ॥ ਜੱਖੰ ਸੰਤ ਜੰਪੈਂ ॥
 ਤ੍ਰੁਸੇਂ ਦੈਤ ਕੰਪੈਂ ॥੩੪॥੧੫੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ,
 ਨਿਸੁੰਭ ਬਧਹ, ਪੰਚਮੋ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੫॥ ਅਫਜੂ ॥ ❀
 ਅਬ ਸੁੰਭ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਲਘੁੰ ਭ੍ਰਾਤ ਜੁਝਿਯੋ, ਸੁਨਿਯੋ ਸੁੰਭਰਾਖੰ ॥ ਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰੰ, ਚੜਿਯੋ ਚਉਪ ਚਾਖੰ ॥
 ਭਯੋ ਨਾਦ ਉਚੰ, ਰਹਿਯੋ ਪੂਰ ਗੈਣੰ ॥ ਤ੍ਰੁਸੇ ਦੇਵਤਾ ਦੈਤ, ਕੰਪਿਯੋ ਤ੍ਰਿਨੈਣੰ ॥੧॥੧੫੭॥
 ਡਰਿਯੋ ਚਾਰ ਬਕਤ੍ਰੰ, ਟਰਿਯੋ ਦੇਵਰਾਜੰ ॥ ਡਿਗੋ ਪੱਬ ਸਰਬੰ, ਸ੍ਰੁਜੇ ਸੁਭੁ ਸਾਜੰ ॥
 ਪਰੇ ਹੂਹ ਦੈ ਕੈ, ਭਰੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਮਨੋ ਮੇਰ ਕੋ, ਸਾਤਵੰ ਸਿੰਗ, ਸੋਹੰ ॥੨॥੧੫੮॥
 ਸਜਯੋ ਸੈਣ ਸੁੰਭੰ, ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉਚੰ ॥ ਸੁਣੇ ਗਰਭਣੀਆਨ ਕੇ, ਗਰਭ ਮੁੱਚੰ ॥
 ਪਰਿਯੋ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ, ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ॥ ਚਵੀਂ ਚਾਵਡਾ, ਡਾਕਣੀਖੰ ਡਕਾਰੰ ॥੩॥੧੫੯॥
 ਬਹੇ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰੰ, ਕੱਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ ॥ ਭਲੇ ਕੈ ਨਿਬਾਹਿਯੋ, ਭਟੰ ਸੁਆਮ ਧਰਮੰ ॥

ਤਾਗੜ ਦੀ ਤਮੱਕਿ ॥ ਲਾਗੜ ਦੀ ਲਹੱਕਿ ॥ ਕਾਗੜਦੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਬਾਹੈਂ ਜੁਆਣ
 ॥੧੨॥੧੬੮॥ ਖਾਗੜ ਦੀ ਖਤੰਗ ॥ ਨਾਗੜ ਦੀ ਨਿਹੰਗ ॥ ਛਾਗੜ ਦੀ ਛੁਟੰਤ ॥
 ਆਗੜ ਦੀ ਉਡੰਤ ॥੧੩॥੧੬੯॥ ਪਾਗੜ ਦੀ ਪਵੰਗ ॥ ਸਾਗੜ ਦੀ ਸੁਭੰਗ ॥
 ਜਾਗੜ ਦੀ ਜੁ ਆਣ ॥ ਝਾਗੜ ਦੀ ਝੁਝਾਣ ॥੧੪॥੧੭੦॥ ਝਾਗੜ ਦੀ ਝੜੰਗ ॥
 ਕਾਗੜ ਦੀ ਕੜੰਗ ॥ ਤਾਗੜ ਦੀ ਤੜਾਕ ॥ ਚਾਗੜ ਦੀ ਚਟਾਕ ॥੧੫॥੧੭੧॥
 ਘਾਗੜ ਦੀ ਘਬਾਕ ॥ ਭਾਗੜ ਦੀ ਭਭਾਕ ॥ ਕਾਗੜਦੰ ਕਪਾਲਿ ॥ ਨੱਚੀ ਬਿਕ੍ਰਾਲ
 ॥੧੬॥੧੭੨॥ **ਨਰਾਜ ਛੰਦ** ॥ ਅਨੰਤ ਦੁਸਟ ਮਾਰਖੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਸੋਕ ਟਾਰਖੰ ॥
 ਕਮੰਧ ਅੰਧ ਉੱਠੀਅੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਬਾਣ ਬੁੱਠੀਯੰ ॥੧੭॥੧੭੩॥ ਕੜਾਕ ਕਰ ਮੁਕੰ ਉਧੰ ॥
 ਸੜਾਕ ਸੈਹਥੀ ਜੁਧੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਬਾਣਿ ਬਰਖਖੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਬੀਰ ਪਰਖਖੰ ॥੧੮॥੧੭੪॥
ਸੰਗੀਤ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਕੜਾ ਕੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣਖੰ ॥ ਜਟਾ ਜੁਟੀ ਜੁਆਣਖੰ ॥
 ਸੁ ਬੀਰ ਜਾਗੜਦੰ ਜਗੇ ॥ ਲੜਾਕ ਲਾਗੜਦੰ ਪਗੇ ॥੧੯॥੧੭੫॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ** ॥
 ਝਮੀ ਤੇਗ ਝੱਟੰ ॥ ਛੁਰੀ ਛਿੱਪ੍ਰੁ ਛੁੱਟੰ ॥ ਗੁਰੰ ਗੁਰਜ ਗੱਟੰ ॥ ਪਲੰਗੰ ਪਿਸੱਟੰ ॥੨੦॥੧੭੬॥
 ਕਿਤੇ ਸ੍ਰੋਣ ਚੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਸੀਸ ਛੁੱਟੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੂਹ ਛੁੱਟੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਉੱਠੰ ॥੨੧॥੧੭੭॥

ਕਹੂੰ ਧੂਰਿ ਲੁੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਮਾਰ ਰੱਟੰ ॥ ਭਣੈ ਜੱਸ ਭੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਪੇਟ ਫੱਟੰ ॥੨੨॥੧੭੮॥
 ਭਜੇ ਛੱਤ੍ਰਿ ਥੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਖੂਨ ਖੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਦੁਸਟ ਦੱਟੰ ॥ ਫਿਰੇ ਜਿਯੋ ਹਰੱਟੰ ॥੨੩॥੧੭੯॥
 ਸਜੇ ਸੂਰ ਸਾਰੇ ॥ ਮਹਿਖੁਆਸ ਧਾਰੇ ॥ ਲਏ ਖੱਗਆਰੇ ॥ ਮਹਾਰੋਹ ਵਾਰੇ ॥੨੪॥੧੮੦॥
 ਸਹੀ ਰੂਪ ਕਾਰੇ ॥ ਮਨੋ ਸਿੰਧੁ ਖਾਰੇ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਗਾਰੇ ॥ ਸੁ ਮਾਰੰ ਉਚਾਰੇ ॥੨੫॥੧੮੧॥
 ਭਵਾਨੀ ਪਛਾਰੇ ॥ ਜਵਾ ਜੇਮਿ ਜਾਰੇ ॥ ਬਡੇਈ ਲੁਝਾਰੇ ॥ ਹੁਤੇ ਜੇ ਹੀਏ ਵਾਰੇ ॥੨੬॥੧੮੨॥
 ਇਕੰ ਬਾਰ ਟਾਰੇ ॥ ਠਮੰ ਠੋਕ ਠਾਰੇ ॥ ਬਲੀ ਮਾਰ ਡਾਰੇ ॥ ਢਮੱਕੇ ਢੱਢਾਰੇ ॥੨੭॥੧੮੩॥
 ਬਹੇ ਬਾਣਣਿਆਰੇ ॥ ਕਿਤੈ ਤੀਰ ਤਾਰੇ ॥ ਲਖੇ ਹਾਬ ਬਾਰੇ ॥ ਦਿਵਾਨੇ ਦਿਦਾਰੇ ॥੨੮॥੧੮੪॥
 ਹਣੇ ਭੂਮਿ ਪਾਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਸਿੰਘ ਫਾਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਆਪੁ ਬਾਰੇ ॥ ਜਿਤੇ ਦੈਤ ਭਾਰੇ ॥੨੯॥੧੮੫॥
 ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਹਾਰੇ ॥ ਬਡੇਈ ਅੜਿਆਰੇ ॥ ਖਰੇਈ ਬਰਿਆਰੇ ॥ ਕਰੂਰੰ ਕਰਾਰੇ ॥੩੦॥੧੮੬॥
 ਲਪੱਕੇ ਲਲਾਰੇ ॥ ਅਰੀਲੇ ਅਰਿਆਰੇ ॥ ਹਣੇ ਕਾਲ ਕਾਰੇ ॥ ਭੱਜੇ ਰੋਹ ਵਾਰੇ ॥੩੧॥੧੮੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹੱ ਬਿਧਿ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਜਾਰਕੈ, ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਕਰ ਲੀਨ ॥
 ਬਾਣਾ ਬੁੰਦ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਰਖ, ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਪੁਨ ਕੀਨ ॥੩੨॥੧੮੮॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥**
 ਸੁਣਿਯੋ ਸੁੰਭ ਰਾਖੰ ॥ ਚੜ੍ਹਿਯੋ ਚਉਪ ਚਾਖੰ ॥ ਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਜੰਗ ਜੁਆਣੰ

॥੩੩॥੧੮੯॥ ਲਗੇ ਢੋਲ ਢੰਕੇ ॥ ਕਮਾਣੇ ਕੜੰਕੇ ॥ ਭਏ ਨੱਦ ਨਾਦੰ ॥
 ਧੁਣੰ ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥੩੪॥੧੯੦॥ ਚਮੱਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਹਠੇ ਤੇਜ ਮਾਣੰ ॥
 ਮਹਾਬੀਰ ਹੁੰਕੇ ॥ ਸੁ ਨੀਸਾਣ ਦੁੰਕੇ ॥੩੫॥੧੯੧॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਗਰਜੇ ॥
 ਸਬੈ ਦੇਵ ਲਰਜੇ ॥ ਸਰੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਮਈਯਾ ਪਾਣ ਪਰਖੇ ॥੩੬॥੧੯੨॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਜੇ ਲਏ ਸਸਤ੍ਰੁ, ਸਾਮੁਹੇ ਧਏ ॥ ਤਿਤੇ ਨਿਧਨ ਕਹੂੰ, ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ॥ ਝਮਕਤ ਭਈ,
 ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਭਭਕੇ, ਹੁੰਡ ਮੁੰਡ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥੩੭॥੧੯੩॥ ਦੌਹਰਾ ॥
 ਹੈ ਗੈ ਰਬ ਪੈਦਲ ਕੱਟੇ, ਬਚਿਯੋ ਨ ਜੀਵਤ ਕੋਇ ॥ ਤਬ ਆਪੇ ਨਿਕਸਿਯੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ,
 ਸੁੰਭ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੮॥੧੯੪॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ, ਇਤ ਦੂਗਾ ਬੁਲਾਈ ॥
 ਕਾਨ ਲਾਗ ਨੀਕੈ, ਸਮੁਝਾਈ ॥ ਸਿਵ ਕੋ, ਭੇਜ ਦੀਜੀਐ ਤਹਾਂ ॥ ਦੈਤ ਰਾਜ,
 ਇਸਥਿਤ ਹੈ ਜਹਾਂ ॥੩੯॥੧੯੫॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ, ਜਬ ਇਮ ਸੁਨ ਪਾਵਾ ॥
 ਸਿਵਹਿ ਦੂਤ ਕਰਿ, ਉਤੈ ਪਠਾਵਾ ॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ, ਤਾਂਤੇ ਭਯੋ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾਨਤ,
 ਸਕਲ ਪੁਰਖ ਅਰੁ ਬਾਮਾ ॥੪੦॥੧੯੬॥ ਸਿਵ ਕਹੀ, ਦੈਤ ਰਾਜ, ਸੁਨਿ ਬਾਤਾ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹਿਯੋ, ਤੁਮਹੁ ਜਗਮਾਤਾ ॥ ਦੇਵਨ ਕੋ, ਦੈ ਕੈ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਕੈ ਮਾਂਡਹੁ,

ਹਮ ਸੰਗ ਲਰਾਈ ॥੪੧॥੧੯੭॥ ਦੈਤ ਰਾਜ, ਇਹ ਬਾਤ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਆਪ ਚਲੇ,
ਜੂਝਨ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਗਰਜਤ ਕਾਲਿ, ਕਾਲ ਜਯੋ ਜਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਯੋ, ਅਸੁਰ ਪਤਿ ਤਹਾਂ
॥੪੨॥੧੯੮॥ ਚਮਕੀ, ਤਹਾਂ ਅਸਿਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਨਾਚੇ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬੈਤਾਰਾ ॥
ਫਰਕੇ, ਅੰਧ ਕਬੰਧ ਅਚੇਤਾ ॥ ਭਿਭਰੇ ਭਈਰਵ, ਭੀਮ ਅਨੇਕਾ ॥੪੩॥੧੯੯॥
ਤੁਰਹੀ ਢੋਲ, ਨਗਾਰੇ ਬਾਜੇ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ, ਜੋਧਾ ਰਣ ਗਾਜੇ ॥
ਢਢਿ ਡਢ ਡਮਰੁ, ਡੁਗਡੁਗੀ ਘਨੀ ॥ ਨਾਇ ਨਫੀਰੀ, ਜਾਤ ਨ ਗਨੀ ॥੪੪॥੨੦੦॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥

ਹੁੰਕੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਧੁੰਕੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਸੱਜੇ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਗੱਜੇ ਗਹੀਰ ॥੪੫॥੨੦੧॥
ਝੁੰਕੇ ਨਿਝੁੰਕ ॥ ਬੱਜੇ ਉਬੱਕ ॥ ਸੱਜੇ ਸੁਬਾਹ ॥ ਅੱਛੈ ਉਛਾਹ ॥੪੬॥੨੦੨॥
ਕੱਟੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਫੁੱਟੇ ਚਵਾਣ ॥ ਸੂਲੰ ਸੜਾਕ ॥ ਉਠੇ ਕੜਾਕ ॥੪੭॥੨੦੩॥
ਗੱਜੇ ਜੁਆਣ ॥ ਬੱਜੇ ਨਿਸਾਣਿ ॥ ਸੱਜੇ ਰਜੇਂਦ੍ਰ ॥ ਗੱਜੇ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ॥੪੮॥੨੦੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਫਿਰੇ ਬਾਜੀਖੰ, ਤਾਜੀਖੰ ਇੱਤ ਉਤੰ ॥ ਗਜੇ ਬਾਰਣੰ, ਦਾਰੁਣੰ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰੰ ॥

ਬੱਜੇ ਸੰਖ ਭੇਰੀ, ਉਠੇ ਸੰਖ ਨਾਦੰ ॥ ਰਣਕੈ ਨਫੀਰੀ, ਧੁਣੰ ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥੪੯॥੨੦੫॥
 ਕੜੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ, ਸੜੱਕਾਰ ਸੇਲੰ ॥ ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ, ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥
 ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਗਿਰੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੱਥ ਮੱਥੰ, ਕਹੂੰ ਬਰਮ ਬੀਰੰ ॥੫੦॥੨੦੬॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੇ ॥ ਸਮੁਹ ਸਾਰ ਜੁੱਝੇ ॥ ਸੰਭਾਰੇ ਹਥੀਯਾਰੰ ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥੫੧॥੨੦੭॥
 ਸਬੈ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਸਰੰ ਓਘ ਛੁੱਟੇ ॥ ਕੜੱਕਾਰੁ ਉੱਠੇ ॥੫੨॥੨੦੮॥
 ਬਜੈਂ ਬਾਦ੍ਰਿਤੇਅੰ ॥ ਹਸੈਂ ਗਾਂਧ੍ਰੁਭੇਅੰ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਜੁੱਟੇ ॥ ਸਰੰ ਸੰਜ ਛੁੱਟੇ ॥੫੩॥੨੦੯॥
 ਚਹੂੰ ਓਰ ਉੱਠੇ ॥ ਸਰੰ ਬ੍ਰਿਸਟ ਬੁੱਠੇ ॥ ਕਰੋਧੀ ਕਰਾਲੰ ॥ ਬਕੈਂ ਬਿੱਕਰਾਲੰ ॥੫੪॥੨੧੦॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਕਿਤੇ ਕੁੱਠੀਅੰ, ਬੁੱਠੀਅੰ ਬ੍ਰਿਸਟ ਬਾਣੰ ॥ ਰਣੰ ਡੁੱਲੀਯੰ, ਬਾਜ ਖਾਲੀ ਪਲਾਣੰ ॥
 ਜੁੱਝੇ, ਜੋਧਯੰ ਬੀਰ ਦੇਵੰ ਅਦੇਵੰ ॥ ਸੁਭੇ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸਾਜਾ, ਮਨੇ ਸਾਂਤਨੇਵੰ ॥੫੫॥੨੧੧॥
 ਗੱਜੇ ਗੱਜੀਯੰ, ਸਰਬ ਸੱਜੇ ਪਵੰਗੰ ॥ ਜੁਧੰ ਜੁਟੀਯੰ ਜੋਧ, ਛੁੱਟੋਂ ਖਤੰਗੰ ॥
 ਤੜੱਕੇ ਤਬੱਲੰ, ਝੜੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਸੜੱਕਾਰ ਸੇਲੰ, ਰਣਕੈ ਨਿਸਾਣੰ ॥੫੬॥੨੧੨॥

ਢਮਾ ਢੱਮ ਢੋਲੰ, ਢਲਾ ਢੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਗਹਾ ਜੂਹ ਗੱਜੇ, ਹਯੰ ਹਾਲਚਾਲੰ ॥
 ਸਟਾ ਸੱਟ ਸੇਲੰ, ਖਹਾ ਖੂਨਿ ਖੱਗੰ ॥ ਤੁਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ, ਉਠੇ ਨਾਲ ਅੱਗੰ ॥੫੭॥੨੧੩॥
 ਉਠੇ ਅੱਗਿ ਨਾਲੰ, ਖਹੇ ਖੋਲ ਖੱਗੰ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਵਸੀ ਜਾਣੁ, ਮਾਸਾਣ ਜੱਗੰ ॥
 ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ, ਡਾਮਰੂ ਡਉਰ ਡੱਕੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਭੂਤੰ ਭਭੱਕੰ ॥੫੮॥੨੧੪॥
ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ॥ ਸਰਬ ਸਤ੍ਰੂ, ਆਵਤ ਭੇ ਜਿਤੇ ॥ ਸਭ ਕਾਟਿ ਦੀਨ ਦ੍ਰੂਗਾ, ਤਿਤੇ ॥
 ਅਰਿ ਅਉਰ ਜੇਤਿਕ, ਡਾਰੀਅੰ ॥ ਤੇਊ ਕਾਟਿ, ਭੂਮਿ ਉਤਾਰੀਅੰ ॥੫੯॥੨੧੫॥
 ਸਰ, ਆਪ ਕਾਲੀ ਛੰਡੀਅੰ ॥ ਸਰਬਾਸਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੂ ਬਿਹੰਡੀਅੰ ॥ ਸਸਤ੍ਰੂਹੀਨ,
 ਜਬੈ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਜੈ ਸਬਦ, ਦੇਵਨ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥੬੦॥੨੧੬॥ ਨਭਿ ਮੱਧਿ,
 ਬਾਜਨ ਬਾਜਹੀਂ ॥ ਅਵਿਲੋਕਿ, ਦੇਵਾਂ ਗਾਜਹੀਂ ॥ ਲਖਿ ਦੇਵ, ਬਾਰੰਬਾਰਹੀਂ ॥ ਜੈ ਸਬਦ,
 ਸਰਬ ਪੁਕਾਰਹੀਂ ॥੬੧॥੨੧੭॥ ਰਣ ਕੋਪ, ਕਾਲ ਕਰਾਲੀਅੰ ॥ ਖਟ ਅੰਗ, ਪਾਣ
 ਉਛਾਲੀਅੰ ॥ ਸਿਰ ਸੁੰਭ, ਹੱਥ ਦੁਛੰਡੀਅੰ ॥ ਇਕ ਚੋਟ, ਦੁਸਟ ਬਿਹੰਡੀਅੰ ॥੬੨॥੨੧੮॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਮ ਸੁੰਭਾਸੁਰ ਕੋ ਹਨਾ, ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕੈ ਕਾਲ ॥ ਤਿਯੋ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੱਤ੍ਰੂ ਸਭ,
 ਚਾਬਤ ਜਾਂਹ ਕਰਾਲ ॥੬੩॥੨੧੯॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਸੁੰਭ ਬਧਹ,**

ਖਸਟਮੋ ਧਿਆਖ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੬॥ ਅਫਜੂ ॥ ॐ
 ਅਥ ਜੈਕਾਰ ਸਬਦ ਕਥਨੰ ॥

ਬੇਲੀ ਬਿੱਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ॥ ਜੈ ਸਬਦ, ਦੇਵ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ॥ ਸਭ, ਫੂਲ ਫੂਲਨ ਡਾਰਹੀਂ ॥
 ਘਨਸਾਰ ਕੁੰਕਮ, ਲਿਆਇਕੈ ॥ ਟੀਕਾ ਦੀਯੋ, ਹਰਖਾਇਕੈ ॥੧॥੨੨੦॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਉਸਤਤਿ, ਸਭ ਹੂੰ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਕੋ, ਜਾਪ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਸੰਤ ਸੰਬੁਹ, ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਭਏ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ, ਨਾਸ ਹੁਐ ਗਏ ॥੨॥੨੨੧॥
 ਸਾਧਨ ਕੋ ਸੁਖ, ਬਢੇ ਅਨੇਕਾ ॥ ਦਾਨਵ ਦੁਸਟ, ਨ ਬਾਚਾ ਏਕਾ ॥
 ਸੰਤ ਸਹਾਇ, ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਈ ॥ ਜਹੱ ਤਹੱ ਸਾਧਨ, ਹੋਹਿ ਸਹਾਈ ॥੩॥੨੨੨॥

ਦੇਵੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਜੋਗ ਜ੍ਵਾਲੰ ਧਰੀਯੰ, ਜੁਆਲੰ ॥ ਨਮੋ ਸੁੰਭ ਹੰਤੀ, ਨਮੋ ਕੂਰ ਕਾਲੰ ॥
 ਨਮੋ ਸ੍ਰੋਣ ਬੀਰਜਾਰਦ੍ਰਨੀ, ਧੂਮ੍ਰਹੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ ਰੂਪ ਜੁਆਲਾ, ਜਯੰਤੀ ॥੪॥੨੨੩॥
 ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ, ਜੰਭਹਾ ਜੋਤਿ ਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਚੰਡ ਮੁੰਡਾਰਦਨੀ, ਭੂਪਿ ਭੂਪਾ ॥
 ਨਮੋ ਚਾਮਰੰ ਚੀਰਣੀ, ਚਿੱਤ੍ਰ ਰੂਪੰ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਯਾ, ਬਿਰਾਜੈ ਅਨੂਪੰ ॥੫॥੨੨੪॥

ਨਮੋ ਪਰਮ ਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਕੂਰ ਕਰਮਾ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜਸਾ, ਸਾਤਕਾ ਪਰਮ ਬਰਮਾ ॥
 ਨਮੋ, ਮਹਿਖ ਦਈਤ ਕੋ, ਅੰਤ ਕਰਣੀ ॥ ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਇਰਣੀ ॥੬॥੨੨੫॥
 ਬਿੜਾਲਾਛ ਹੰਤੀ, ਕਰੂਰਾਛ ਘਾਖਾ ॥ ਦਿਜਗਿ ਦਿਖਾਰ ਦਨੀਅੰ, ਨਮੋ ਜੋਗ ਮਾਖਾ ॥
 ਨਮੋ ਭਈਰਵੀ ਭਾਰਗਵੀਅੰ, ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੁਲੰਧਰੀ, ਸਰਬ ਮਾਨੀ ॥੭॥੨੨੬॥
 ਅਧੀ ਉਰਧਵੀ, ਆਪ ਰੂਪਾ ਅਪਾਰੀ ॥ ਰਮਾ ਰਸਟਰੀ, ਕਾਮ ਰੂਪਾ ਕੁਮਾਰੀ ॥
 ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ, ਭਈਰਵੀ ਭੀਮ ਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਹਿੰਗੁਲਾ, ਪਿੰਗੁਲਾਅੰ ਅਨੂਪਾ ॥੮॥੨੨੭॥
 ਨਮੋ ਜੁੱਧਨੀ, ਕੁੱਧਨੀ ਕੂਰ ਕਰਮਾ ॥ ਮਹਾਂ ਬੁੱਧਨੀ, ਸਿੱਧਨੀ ਸੁੱਧ ਕਰਮਾ ॥
 ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ, ਪਾਰਬਤੀ ਪਰਮ ਰੂਪਾ ॥ ਸਿਵੀ ਬਾਸਵੀ, ਬ੍ਰਾਹਮੀ ਰਿੱਧ ਕੂਪਾ ॥੯॥੨੨੮॥
 ਮਿੜਾ ਮਾਰਜਨੀ, ਸੂਰਤਵੀ ਮੋਹ ਕਰਤਾ ॥ ਪਰਾ ਪਸਟਣੀ, ਪਾਰਬਤੀ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ॥
 ਨਮੋ, ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਤੋਤਲਾਅੰ ॥ ਨਮੋ ਕਰਤਿਕਖਾਨੀ, ਸਿਵਾ ਸੀਤਲਾਅੰ ॥੧੦॥੨੨੯॥
 ਭਵੀ ਭਾਰਗਵੀਅੰ, ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰੁ ਪਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰੁ ਧਰਤਾ, ਨਮੋ ਤੇਜ ਮਾਣੰ ॥
 ਜਖਾ ਆਜਖਾ, ਚਰਮਣੀ ਚਾਵੰਡਾਅੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲਕਾਅੰ, ਨਅੰ ਨਿਤਿ ਨਿਆਅੰ ॥੧੧॥
 ੨੩੦ ॥ ਨਮੋ ਚਾਪਣੀ, ਚਰਮਣੀ ਖੜਗ ਪਾਣੰ ॥ ਗਦਾ ਪਾਣਿਣੀ, ਚੱਕ੍ਰਣੀ ਚਿੱਤ੍ਰ ਮਾਣੰ ॥

ਨਮੋ ਸੂਲਣੀ, ਸੈਹਬੀ ਪਾਣਿ ਮਾਤਾ॥ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ਕੀ, ਗਿਆਨ ਗਿਆਤਾ॥
੧੨॥ ਨਮੋ ਪੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀਅੰ, ਮ੍ਰਿੜਾਲੀ ॥ ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਦੋਖਾਰਦਨੀ, ਰੂਪ ਕਾਲੀ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੁਆਲਾ, ਨਮੋ ਕਾਰਤਿਕਆਨੀ॥ ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ ਤੋਤਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ॥੧੩॥੨੩੨॥
ਨਮੋ ਦੋਖ ਦਾਹੀ, ਨਮੋ ਦੁੱਖਿਯ ਹਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰੁਣੀ ਅਸਤ੍ਰੁਣੀ, ਕਰਮ ਕਰਤਾ ॥
ਨਮੋ ਰਿਸਟਣੀ ਪੁਸਟਣੀ, ਪਰਮ ਜੁਆਲਾ ॥ ਨਮੋ ਤਾਰੁਣੀਅੰ, ਨਮੋ ਬਿੱਧ ਬਾਲਾ ॥੧੪॥੨੩੩॥
ਨਮੋ ਸਿੰਘਬਾਹੀ, ਨਮੋ ਦਾੜ੍ਹ ਗਾੜ੍ਹੰ ॥ ਨਮੋ ਖੱਗ ਦੱਗੰ, ਝੱਮਾ ਝੱਮ ਬਾੜ੍ਹੰ ॥
ਨਮੋ ਰੂੜ੍ਹੁ ਗੂੜ੍ਹੰ, ਨਮੋ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ॥ ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਦੁਸਟ ਖਾਪੀ॥੧੫॥੨੩੪॥
ਨਮੋ ਰਿੱਧ ਰੂਪੰ, ਨਮੋ ਸਿੱਧ ਕਰਣੀ ॥ ਨਮੋ ਪੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਭਰਣੀ ॥
ਨਮੋ ਆਰਜਨੀ ਮਾਰਜਨੀ, ਕਾਲ ਰਾੜ੍ਹੀ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੁਾਲੰ ਧਰੀ, ਸਰਬ ਦਾੜ੍ਹੀ॥੧੬॥੨੩੫॥
ਨਮੋ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਧਰਮ ਕਰਣੀ ॥ ਨਈ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੀ, ਦੁਸਟ ਦਰਣੀ ॥
ਛਲਾ ਆਛਲਾ, ਈਸੁਰੀ ਜੋਗ ਜੁਆਲੀ॥ ਨਮੋ ਬਰਮਣੀ ਚਰਮਣੀ, ਕੂਰ ਕਾਲੀ॥੧੭॥੨੩੬॥
ਨਮੋ ਰੇਚਕਾ ਪੂਰਕਾ, ਪ੍ਰਾਤ ਸੰਧਿਆ ॥ ਜਿਨੈ ਮੋਹੁ ਕੈ, ਚਉਦਹੁੰ ਲੋਕ ਬੰਧਿਆ ॥
ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ, ਸਰਬ ਅਸਤ੍ਰਾ॥ ਨਮੋ ਧਾਰਣੀ ਬਾਰਣੀ, ਸਰਬ ਸਸਤ੍ਰਾ॥੧੮॥੨੩੭॥

ਨਮੋ ਕਾਲ ਰਾੜੀ, ਕਪਰਦੀ ਕਲਿਆਣੀ॥ ਮਹਾਂ ਰਿੱਧਣੀ, ਸਿੱਧ ਦਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ॥੨੫॥੨੪੪॥
ਨਮੋ ਚਤੁਰ ਬਾਹੀ, ਨਮੋ ਅਸਟ ਬਾਹਾ ॥ ਨਮੋ ਪੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਆਲਮ ਪਨਾਹਾ ॥
ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ ਜੰਭਹਾ, ਕਾਰਤਿਕਖਾਨੀ॥ ਮ੍ਰਿੜਾਲੀ ਕਪਰਦੀ, ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ॥੨੬॥੨੪੫॥
ਨਮੋ ਦੇਵ ਅਰਦਖਾਰਦਨੀ, ਦੁਸਟ ਹੰਤੀ ॥ ਸਿਤਾ ਅਸਿਤਾ, ਰਾਜ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਨੰਤੀ ॥
ਜੁਆਲਾ ਜਖੰਤੀ, ਅਲਾਸੀ ਅਨੰਦੀ॥ ਨਮੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ, ਹਰੀ ਸੀ ਮੁਕੰਦੀ॥੨੭॥੨੪੬॥
ਜਖੰਤੀ ਨਮੋ, ਮੰਗਲਾ ਕਾਲ ਕਾਖੰ ॥ ਕਪਾਲੀ ਨਮੋ, ਭੱਦ੍ਰਕਾਲੀ ਸਿਵਾਖੰ ॥
ਦੂਗਾਖੰ ਛਿਮਾਇਖੰ, ਨਮੋ ਧਾੜੀਏਖੰ॥ ਸੁਆਹਾ ਸੁਧਾਖੰ, ਨਮੋ ਸੀਤਲੇਖੰ॥੨੮॥੨੪੭॥
ਨਮੋ ਚਰਬਣੀ, ਸਰਬ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾਖੰ ॥ ਨਮੋ, ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅੰਬਕਾਖੰ ॥
ਨਮੋ ਦੀਰਘ ਦਾੜਾ, ਨਮੋ ਸਿਆਮ ਬਰਣੀ॥ ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ, ਦੈਤ ਦਰਣੀ॥੨੯॥੨੪੮॥
ਨਮੋ ਅਰਧ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੀ, ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜੰ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਉਰਧਾ, ਨਮੋ ਦਾੜੁ ਗੂੜੁ ॥
ਸਸੰ ਸੇਖਰੀ, ਚੰਦ੍ਰਭਾਲਾ ਭਵਾਨੀ ॥ ਭਵੀ ਭੈਹਰੀ, ਭੂਤਰਾਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥੩੦॥੨੪੯॥
ਕਲੀ ਕਾਰਣੀ, ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕਮੱਛਯਾ ॥ ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ, ਪੂਰਣੀ ਸਰਬ ਇੱਛਯਾ ॥
ਜੱਯਾ ਜੋਗਣੀ, ਜੱਗ ਕਰਤਾ ਜਖੰਤੀ॥ ਸੁਭਾ ਸੁਆਮਣੀ, ਸ੍ਰਿਸਟਜਾ ਸਤ੍ਰੂ ਹੰਤੀ ॥੩੧॥੨੫੦॥

ਪਵਿਤ੍ਰੀ ਪੁਨੀਤਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਪਰੇਖੰ ॥ ਪ੍ਰਭੀ ਪੂਰਣੀ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਅਜੇਖੰ ॥
ਅਰੂਪੰ ਅਨੂਪੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਅਭੀਤੰ ਅਜੀਤੰ, ਮਹਾਂ ਧਰਮ ਧਾਮੰ ॥੩੨॥੨੫੧॥
ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਕਰਮੰ ਸੁ ਧਰਮੰ ॥ ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੀ ਧਰੇ, ਚਰਮ ਬਰਮੰ ॥
ਅਜੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਖੰ॥ ਨਿਰੂਪੰ ਨ੍ਰਿਬਾਣੰ, ਨਮਿਤਿਖੰ ਅਕਿਤਿਖੰ॥੩੩॥੨੫੨॥
ਗੁਰੀ ਗਉਰਜਾ, ਕਾਮਗਾਮੀ ਗੁਪਾਲੀ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰਣੀ, ਬਾਵਨਾ ਜੱਗਯਾ ਜੁਆਲੀ ॥
ਨਮੋ ਸੱਤ੍ਰ ਚਰਬਾਇਣੀ, ਗਰਬ ਹਰਣੀ॥ ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ, ਸਰਬ ਭਰਣੀ॥੩੪॥੨੫੩॥
ਪਿਲੰਗੀ ਪਵੰਗੀ, ਨਮੋ ਚਰ ਚਿਤੰਗੀ ॥ ਨਮੋ ਭਾਵਨੀ, ਭੂਤ ਹੰਤਾ ਭੜਿੰਗੀ ॥
ਨਮੋ ਭੀਮਿ ਰੂਪਾ, ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥ ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ, ਭਵਿੱਖਯਾਤਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩੫॥੨੫੪॥
ਪ੍ਰਭੀ ਪੂਰਣੀ, ਪਰਮ ਰੂਪੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀ ॥ ਪਰੀ ਪੋਖਣੀ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਗਇੱਤ੍ਰੀ ॥
ਜਟੀ ਜੁਆਲ ਪਰਚੰਡ, ਮੁੰਡੀ ਚਮੁੰਡੀ॥ ਬਰੰਦਾਇਣੀ, ਦੁਸਟ ਖੰਡੀ ਅਖੰਡੀ॥੩੬॥੨੫੫॥
ਸਬੈ ਸੰਤ ਉਬਾਰੀ, ਬਰੰ ਬਯੂਹ ਦਾਤਾ ॥ ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀ, ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥
ਨਮਸਤਖੰ ਨਮਸਤਖੰ, ਨਮਸਤਖੰ ਭਵਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਰਾਖ ਲੈ ਮੁਹਿ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ
॥੩੭॥੨੫੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ, ਦੇਬੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ,

ਨਾਮ ਸਪਤਮੇ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੭॥ ਅਫਜੂ ॥ ॐ
 ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥
 ਭਰੇ ਜੋਗਣੀ ਪੱਤ੍ਰ ਚਉਸਠ ਚਾਰੰ ॥ ਚਲੀ ਠਾਮ ਠਾਮੰ, ਡਕਾਰੰ ਡਕਾਰੰ ॥
 ਭਰੇ ਨੇਹ ਗੇਹੰ, ਗਏ ਕੰਕ ਬੰਕੰ ॥ ਰੁਲੇ ਸੂਰਬੀਰੰ, ਅਹਾੜੰ ਨ੍ਰਿਸੰਕੰ ॥੧॥੨੫੭॥
 ਚਲੇ ਨਾਰਦਉ, ਹਾਥ ਬੀਨਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਬਨੇ ਬਾਰਦੀ, ਡੰਕ ਡਉਰੂ ਬਜਾਏ ॥
 ਗਿਰੇ ਬਾਜਿ ਗਾਜੀ, ਗਾਜੀ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਨਚੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥੨॥੨੫੮॥
 ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ, ਅੱਧੰ ਕਮੱਧੰ ॥ ਬਧੇ ਬੱਧ ਗੋਪਾ, ਗੁਲਿਤ੍ਰਾਣ ਬੱਧੰ ॥
 ਭਏ ਸਾਧੁ ਸੰਬੁਹ, ਭੀਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ, ਭਲੇ ਸਤ੍ਰੁ ਜੀਤੇ ॥੩॥੨੫੯॥
 ਪੜ੍ਹੇ ਮੂੜੁ ਯਾਕੋ, ਧਨੰ ਧਾਮ ਬਾਢੇ ॥ ਸੁਨੈ ਸੂਮ ਸੋਫੀ, ਲਰੈ ਜੁੱਧ ਗਾਢੇ ॥
 ਜਗੈ ਰੈਣਿ ਜੋਗੀ, ਜਪੈ ਜਾਪ ਯਾਕੋ ॥ ਧਰੈ ਪਰਮ ਜੋਗੰ, ਲਹੈ ਸਿੱਧਤਾ ਕੋ ॥੪॥੨੬੦॥
 ਪੜ੍ਹੈ ਯਾਹਿ ਬਿੱਦਯਾਰਥੀ, ਬਿਦਯ ਹੇਤੰ ॥ ਲਹੈ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਾਨ ਕੋ, ਮੱਦ ਚੇਤੰ ॥
 ਜਪੈ ਜੋਗ ਸੰਨਯਾਸ, ਬੈਰਾਗ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰਬ ਪੁੰਨਯਾਨ ਕੋ, ਪੁੰਨਿ ਹੋਈ ॥੫॥੨੬੧॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੋ, ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐਹੈ ਸੰਤ ॥

ਅੰਤ ਲਹੈਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲੁ, ਪਾਵਹਿਗੇ ਭਗਵੰਤ ॥੬॥੨੬੨॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ, ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ, ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ,
 ਅਸਟਮੋ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੮॥ ਅਫਜੂ ॥ ❀

੧ੳ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ, ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ,
 ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥ ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੂੰ, ਸਿਮਰੋਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਧਿਆਈਐ, ਜਿਸੁ ਡਿੱਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ,
 ਘਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ, ਆਵੈਂ ਧਾਇ ॥ ਸਭ, ਬਾਈਂ ਹੋਇੰ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਖੰਡਾ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸਾਜ ਕੈ, ਜਿਨ ਸਭ ਸੈਂਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਾਜਿ,

ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਿੰਧ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ,
 ਬਿਨੁ ਬੰਮਾ ਗਗਨਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਸਿਰਜੇ ਦਾਨੋ ਦੇਵਤੇ, ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥
 ਤੈਂਹੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਜਿ ਕੈ, ਦੈਤਾਂ ਦਾ ਨਾਸੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਤੈਥੋ ਹੀ ਬਲੁ ਰਾਮ ਲੈ,
 ਨਾਲ ਬਾਣਾ ਦਹਸਿਰੁ ਘਾਇਆ ॥ ਤੈਥੋ ਹੀ ਬਲੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੈ, ਕੰਸੁ ਕੇਸੀਂ ਪਕੜਿ ਗਿਰਾਇਆ ॥
 ਬਡੇ ਬਡੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਤੇ, ਕਈ ਜੁਗ ਤਿਨੀ ਤਨੁ ਤਾਇਆ ॥ ਕਿਨੀ,
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਸਤਜੁਗੁ ਬੀਤਿਆ, ਅਧਸੀਲੀ ਤ੍ਰੇਤਾ ਆਇਆ ॥
 ਨੱਚੀ ਕਲ ਸਰੋਸਰੀ, ਕਲ ਨਾਰਦ ਡਉਰੂ ਵਾਇਆ ॥ ਅਭਮਾਨੁ ਉਤਾਰਨ ਦੇਵਤਿਆਂ,
 ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਸੁੰਡ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜੀਤ ਲਏ ਤਿਨ ਦੇਵਤੇ, ਤਿੰਹ ਲੋਕੀਂ, ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥
 ਵੱਡਾ ਬੀਰੁ ਅਖਾਇਕੈ, ਸਿਰ ਉਪਰ ਛਤ੍ਰੁ ਫਿਰਾਇਆ ॥ ਦਿੱਤਾ ਇੰਦੁ ਨਿਕਾਲ ਕੈ,
 ਤਿਨ ਗਿਰ ਕੈਲਾਸੁ ਤਕਾਇਆ ॥ ਡਰਿ ਕੈ ਹੱਥੋਂ ਦਾਨਵੀ, ਦਿਲ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਾਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥
 ਪਾਸ ਦੁਰਗਾ ਦੇ, ਇੰਦੁ ਆਇਆ ॥੩॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਇਕ ਦਿਹਾੜੇ, ਨੁਾਵਣ ਆਈ
 ਦੁਰਗ ਸਾਹ ॥ ਇੰਦੁ ਬਿਰਥਾ ਸੁਣਾਈ, ਅਪਣੇ ਹਾਲ ਦੀ ॥ ਛੀਨ ਲਈ ਠਕੁਰਾਈ,
 ਸਾਤੇ ਦਾਨਵੀ ॥ ਲੋਕੀਂ ਤਿਹੀਂ ਫਿਰਾਈ, ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ ॥ ਬੈਠੇ ਵਾਇ ਵਧਾਈ,

ਤੇ ਅਮਰਾਵਤੀ ॥ ਦਿੱਤੇ ਦੇਵ ਭਜਾਈ, ਸਭਨਾ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਜਿੱਤਾ ਜਾਈ,
 ਮਹਖੇ ਦੈਤ ਨੂ ॥ ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਤੱਕਾਈ, ਦੇਵੀ ਦੁਰਗਸਾਹ ॥੪॥ **ਪਉੜੀ ॥**
 ਦੁਰਗਾ ਬੈਣ ਸੁਣੰਦੀ, ਹੱਸੀ ਹੜਹੜਾਇ ॥ ਓਹੀ ਸੀਹੁੰ ਮੰਗਾਇਆ, ਰਾਕਸ ਭੱਖਣਾ ॥
 ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕਾਈ, ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ॥ ਰੋਹ ਹੋਈ ਮਹਾਂਮਾਈ, ਰਾਕਸਿ ਮਾਰਣੇ ॥੫॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਕਸਿ ਆਏ ਰੋਹਲੇ, ਖੇਤ ਭਿੜਨ ਕੇ ਚਾਇ ॥ ਲਸਕਨ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ,
 ਸੂਰਜੁ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੬॥ **ਪਉੜੀ ॥** ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ,
 ਢੋਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਬੱਜੇ ॥ ਰਾਕਸਿ ਆਏ ਰੋਹਲੇ, ਤਰਵਾਰੀਂ ਬਖਤਰ ਸੱਜੇ ॥
 ਜੁੱਟੇ ਸਉਂਹੇ ਜੁੱਧ ਨੂੰ, ਇਕ ਜਾਤ ਨ ਜਾਣਨ ਭੱਜੇ ॥ ਖੇਤ ਅੰਦਰਿ, ਜੋਧੇ ਗੱਜੇ ॥੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਗ ਮੁਸਾਫਾ ਬੱਜਿਆ, ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਚਾਵਲੇ ॥ ਝੂਲਨ ਨੇਜੇ ਬੈਰਕਾਂ,
 ਨੀਸਾਣ ਲਸਨਿ ਲਸਾਵਲੇ ॥ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਪਉਣ ਦੇ, ਉੰਘਨ ਜਾਣ ਜਟਾਵਲੇ ॥
 ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੋ ਡਹੇ ਰਣ, ਨਾਦ ਵੱਜਨ ਖੇਤ ਭੀਹਾਵਲੇ ॥ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏਂ,
 ਜਣ ਡਾਲ ਚਮੁੱਟੇ ਆਵਲੇ ॥ ਇਕ ਵੱਢੇ ਤੇਰੀਂ ਤੜਫੀਅਨ, ਮਦ ਪੀਤੇ ਲੋਟਨਿ ਬਾਵਲੇ ॥
 ਇਕ ਚੁਣ ਚੁਣ ਝਾੜਉਂ ਕਢੀਅਨ, ਰੇਤ ਵਿਚੋਂ ਸੁਇਨਾ ਡਾਵਲੇ ॥ ਗਦਾਂ ਤ੍ਰਿਸੂਲਾਂ

ਬਰਛੀਆਂ, ਤੀਰ ਵੱਗਨ ਖਰੇ ਉਤਾਵਲੇ ॥ ਜਣੁ ਡਸੇ ਭੁਜੰਗਮ ਸਾਵਲੇ ॥
ਮਰ ਜਾਵਨ ਬੀਰ ਰੁਹਾਵਲੇ ॥੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਖਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੂੰ, ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ॥
ਧਾਏ ਰਾਕਸਿ ਰੋਹਲੇ, ਚਉਗਿਰਦੋ ਭਾਰੇ ॥ ਹੱਥੀ ਤੇਗਾਂ ਪਕੜਿਕੈ, ਰਣ ਭਿੜੇ ਕਰਾਰੇ ॥
ਕਦੇ ਨ ਨੱਠੇ ਜੁੱਧ ਤੇ, ਜੋਧੇ ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੋਹ ਬਢਾਇਕੈ, ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਮਾਰੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੈ, ਬੀਰ ਖੇਤ ਉਤਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਜਾਪਨ ਬਿਜੁਲੀ, ਸਿਰ ਭਾਰ ਮੁਨਾਰੇ ॥੯॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਦਮਾਮੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦਸਤ ਨਚਾਈ, ਸੀਹਣ ਸਾਰ ਦੀ ॥
ਪੇਟ ਮਲੰਦੇ ਲਾਈ, ਮਹਖੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥ ਗੁਰਦੇ ਆਂਦਾਂ ਖਾਈ, ਨਾਲੇ ਰੁੱਕੜੇ ॥
ਜੇਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਈ, ਕਹੀ ਸੁਣਾਇਕੈ ॥ ਚੋਟੀ ਜਾਣ ਦਿਖਾਈ, ਤਾਰੇ ਧੂਮਕੇਤ ॥੧੦॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟਾਂ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ, ਅਣੀਆਂ ਜੁੱਟੀਆਂ ॥ ਧੂਹ ਲਈਆਂ ਤਰਵਾਰੀਂ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵੀਂ ॥
ਵਾਹਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ, ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ॥ ਵਗੈ ਰੱਤੁ ਝੁਲਾਰੀ, ਜਿਉ ਗੇਰੂ ਬਾਬੁੜਾ ॥
ਦੇਖਨ ਬੈਠ ਅਟਾਰੀ, ਨਾਰੀ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਪਾਈ ਧੂਮ ਸਵਾਰੀ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਨਵੀਂ ॥੧੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਲੱਖ ਨਗਾਰੇ ਵੱਜਨ, ਆਮੋ ਸਾਮੁਣੇ ॥ ਰਾਕਸ ਰਣੇ ਨ ਭੱਜਨ, ਰੋਹੇ ਰੋਹਲੇ ॥
ਸੀਹਾਂ ਵਾਗੂ ਗੱਜਨ, ਸਭੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਤਣਿ ਤਣਿ ਕੈਬਰ ਛੱਡਨ, ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ ॥੧੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਦੋਹਰੇ, ਰਣ ਸੰਗਲੀਆਲੇ ॥ ਧੂੜਿ ਲਪੇਟੇ ਧੂਹਰੇ,
 ਸਿਰਦਾਰ ਜਟਾਲੇ ॥ ਉੱਖਲੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਜਿਨਾ, ਮੁਹਿ ਜਾਪਨ ਆਲੇ ॥ ਧਾਏ ਦੇਵੀ ਸਾਮਣੇ,
 ਬੀਰ ਮੁੱਛਲੀਆਲੇ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਜੇਹੇ ਲੜ ਹਟੇ, ਬੀਰ ਟਲੇ ਨ ਟਾਲੇ ॥ ਗੱਜੇ ਦੁਰਗਾ ਘੇਰਿ ਕੈ,
 ਜਣੁ ਘਣੀਅਰ ਕਾਲੇ ॥੧੩॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥
 ਘੇਰ ਲਈ ਵਰਿਆਮੀ, ਦੁਰਗਾ ਆਇਕੈ ॥ ਰਾਕਸ ਵਡੇ ਅਲਾਮੀ, ਭੱਜ ਨ ਜਾਣਦੇ ॥
 ਅੰਤ ਹੋਏ ਸੁਰਗਾਮੀ, ਮਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ॥੧੪॥

ਪਉੜੀ ॥

ਅਗਣਤ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਭਿੜੰਦਿਆਂ ॥ ਪਾਏ ਮਹਖਲ ਭਾਰੇ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ ॥
 ਵਾਹਨ ਫੱਟ ਕਰਾਰੇ, ਰਾਕਸਿ ਰੋਹਲੇ ॥ ਜਾਪਨ ਤੇਰੀਆਰੇ, ਮਿਆਨੋ ਧੂਹੀਆਂ ॥
 ਜੋਧੇ ਵਡੇ ਮੁਨਾਰੇ, ਜਾਪਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥ ਦੇਵੀ ਆਪ ਸਵਾਰੇ, ਪੱਬਾਂ ਜਵੇਹਣੇ ॥
 ਕਦੇ ਨ ਆਖਨ ਹਾਰੇ, ਧਾਵਨ ਸਾਮੁਣੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ, ਰਾਕਸਿ ਖੜਗ ਲੈ ॥੧੫॥

ਪਉੜੀ ॥

ਉਮਲ ਲਬੇ ਜੋਧੇ, ਮਾਰੂ ਬੱਜਿਆ ॥ ਬੱਦਲ ਜਿਉ ਮਹਿਖਾਸੁਰ, ਰਣ ਵਿਚਿ ਗੱਜਿਆ ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਾ ਜੋਧਾ, ਮੈਬਉ ਭੱਜਿਆ ॥ ਕਉਣੁ ਵਿਚਾਰੀ ਦੁਰਗਾ, ਜਿਨ ਰਣੁ ਸੱਜਿਆ ॥੧੬॥
ਵੱਜੇ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਤੀਰ ਫਿਰੈਂ ਰੈਬਾਰੇ, ਆਮੋ ਸਾਮਣੇ ॥
ਅਗਣਤ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ, ਲਗਦੀ ਕੈਬਰੀ ॥ ਡਿੱਗੇ ਜਾਣਿ ਮੁਨਾਰੇ, ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ ॥
ਖੁੱਲੀਂ ਵਾਲੀਂ ਦੈਤ, ਅਹਾੜੇ ਸਭੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਸੁੱਤੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ, ਭੰਗਾਂ ਖਾਇਕੈ ॥੧੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਨਾਲਿ ਧਉਸਾਂ ਭਾਰੀ ॥ ਕੜਕ ਉਠਿਆ ਫਉਜ ਤੇ,
ਵੱਡਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਲੈ ਕੈ ਚਲਿਆ ਸੂਰਮੇ, ਨਾਲਿ ਵਡੇ ਹਜ਼ਾਰੀ ॥ ਮਿਆਨੇ ਖੰਡਾ ਧੂਹਿਆ,
ਮਹਖਾਸੁਰ ਭਾਰੀ ॥ ਉਮਲ ਲੱਥੇ ਸੂਰਮੇ, ਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰਾਰੀ ॥ ਜਾਪੇ ਚੱਲੇ ਰਤੁ ਦੇ,
ਸਲਲੇ ਜਟਧਾਰੀ ॥੧੮॥ **ਪਉੜੀ ॥** ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥
ਧੂਹਿ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ, ਦੁਰਗਾ ਮਿਆਨ ਤੇ ॥ ਚੰਡੀ ਰਾਕਸਿ ਖਾਣੀ, ਵਾਹੀ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥
ਕੋਪਰ ਚੂਰ ਚਵਾਣੀ, ਲੱਥੀ ਕਰਗ ਲੈ ॥ ਪਾਖਰ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ, ਰੜਕੀ ਧਰਤ ਜਾਇ ॥
ਲੈਦੀ ਅਘਾਂ ਸਿਧਾਣੀ, ਸਿੰਗਾਂ ਧਉਲਦਿਆਂ ॥ ਕੂਰਮ ਸਿਰ ਲਹਿਲਾਣੀ, ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥
ਵੱਢੇ ਗਨ ਤਿਖਾਣੀ, ਮੂਏ ਖੇਤ ਵਿਚ ॥ ਰਣ ਵਿਚ ਘੱਤੀ ਘਾਣੀ, ਲੋਹੁ ਮਿੰਜਦੀ ॥
ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਕਹਾਣੀ, ਚੱਲਗੁ ਤੇਗ ਦੀ ॥ ਬਿੱਧਣ ਖੇਤ ਵਿਹਾਣੀ, ਮਹਿਖੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥੧੯॥

ਇਤੀ, ਮਹਖਾਸੁਰ ਦੈਤ ਮਾਰੇ, ਦੁਰਗਾ ਆਇਆ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾਂ ਰਾਣੀ, ਸਿੰਘੁ ਨਚਾਇਆ ॥
 ਮਾਰੇ ਵੀਰ ਜਟਾਣੀ, ਦਲ ਵਿਚਿ ਅੱਗਲੇ ॥ ਮੰਗਨ ਨਾਹੀ ਪਾਣੀ, ਦਲੀਂ ਹੰਕਾਰਕੈ ॥
 ਜਣ ਕਰੀ ਸਮਾਇ ਪਠਾਣੀ, ਸੁਣਿਕੈ ਰਾਗ ਨੂ ॥ ਰੱਤੂ ਦੇ ਹੜਵਾਣੀ, ਚੱਲੇ ਬੀਰ ਖੇਤ ॥
 ਪੀਤਾ ਫੁੱਲੁ ਇਆਣੀ, ਘੁਮਨ ਸੂਰਮੇ ॥੨੦॥ ਹੋਈ ਅਲੋਪੁ ਭਵਾਣੀ, ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਰਾਜੁ ਦੇ ॥
 ਈਸਰ ਦੀ ਬਰਦਾਣੀ, ਹੋਈ ਜਿੱਤ ਦਿਨ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਗੁਮਾਨੀ, ਜਨਮੇ ਸੂਰਮੇ ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ ਰਜਧਾਨੀ ਤੱਕੀ, ਜਿੱਤਨੀ ॥੨੧॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਤੇ ਧਾਵਣਾ, ਵਡ ਜੋਧੀਂ
 ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ, ਭੇੜ ਸੰਦਾ ਸਾਜੁ ਬਣਾਇਆ ॥
 ਜੁੰਮੇ ਕਟਕ ਅਛੂਹਣੀ, ਅਸਮਾਨੁ ਗਰਦੀ ਛਾਇਆ ॥ ਰੋਹ, ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸਿਧਾਇਆ ॥੨੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਅਲਾਇਆ, ਵਡ ਜੋਧੀਂ ਸੰਘਰ ਵਾਏ ॥ ਰੋਹ ਦਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੀਆ,
 ਵਰਿਆਮੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ ॥ ਘੁਰੇ ਦਮਾਮੇ ਦੋਹਰੇ, ਜਮ ਬਾਹਣ ਜਿਉ ਅਰੜਾਏ ॥
 ਦੇਉ ਦਾਨੇ, ਲੁੱਝਣ ਆਏ ॥੨੩॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਦਾਨੇ ਦੇਉ, ਅਨਾਰੀ ਸੰਘਰੁ ਰੱਚਿਆ ॥
 ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਜਣ ਬਾਰੀਂ, ਬਾਣੇ ਜੋਧਿਆਂ ॥ ਭੂਤਾਂ ਇੱਲਾਂ ਕਾਰੀ, ਗੋਸਤੁ ਭੱਖਿਆ ॥
 ਹੁੰਮੜ ਹੁੰਮੜ ਜਾਰੀ, ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ ॥੨੪॥ ਸੱਟ ਪਈ ਨਗਾਰੇ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥

ਦਿੱਤੇ ਦੇਉ ਭਜਾਈ, ਮਿਲਿਕੈ ਰਾਕਸੀ ॥ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ, ਦੋਹੀ ਆਪਣੀ ॥
ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਮ ਤਕਾਈ, ਦੇਵਾਂ ਡਰਦਿਆਂ ॥ ਆਦੀ ਚੰਡ ਚੜਾਈ, ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ
॥੨੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਈ ਫੇਰ ਭਵਾਨੀ, ਖਬਰੀ ਪਾਈਆਂ ॥ ਦੈਤ ਵਡੇ ਅਭਮਾਨੀ,
ਹੋਏ ਏਕਠੇ ॥ ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਗੁਮਾਨੀ, ਰਾਇ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜਗ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਦਾਨੋ,
ਆਪ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ, ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵਣੀ ॥੨੬॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕੜਕ ਉਠੀ ਰਣ ਚੰਡੀ, ਫਉਜਾਂ ਦੇਖਕੈ ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੋ ਖੰਡਾ, ਹੋਈ ਸਾਮਣੇ ॥
ਸਭੇ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ, ਧੂਮਰਨੈਣ ਦੇ ॥ ਜਣ ਲੈ ਕੱਟੇ ਆਰੇ, ਦਰਖਤ ਬਾਢੀਆਂ ॥੨੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਬਜਾਈ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਰੋਹ ਭਵਾਨੀ ਆਈ,
ਉਤੈ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਨਚਾਈ, ਸੀਹਣ ਸਾਰਦੀ ॥ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ, ਤਨ ਲਾਈ,
ਕੀਤੀ ਰੰਗੁਲੀ ॥ ਭਾਈਆਂ ਮਾਰਨ ਭਾਈ, ਦੁਰਗਾ ਜਾਣਿਕੈ ॥ ਰੋਹ ਹੋਇ ਚਲਾਈ,
ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੂ ॥ ਜਮਪੁਰ ਦੀਆ ਪਠਾਈ, ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਨੂ ॥ ਜਾਪੇ ਦਿੱਤੀ ਸਾਈ,
ਮਾਰਨ ਸੁੰਭ ਦੀ ॥੨੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੰਨੇ ਦੈਤ ਪੁਕਾਰੇ, ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਥੈ ॥
ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਸੰਘਾਰੇ, ਸਣੈ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ॥ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ, ਅੰਦਰ ਖੇਤ ਦੇ ॥

ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਏ, ਚਿਲਕਤ ਟੋਪੀਆਂ ॥ ਲੁੱਝਣ ਨੋ ਅਰੜਾਏ, ਰਾਕਸ ਰੋਹਲੇ ॥
ਕਦੇ ਨ ਕਿਨੈ ਹਟਾਏ, ਜੁੱਧ ਮਚਾਇਕੈ ॥ ਮਿਲ ਤੇਈ ਦਾਨੋ ਆਏ, ਹੁਣ ਸੰਘਰਿ ਦੇਖਣਾ ॥੩੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਦੈਤੀਂ ਡੰਡ ਉਭਾਰੀ, ਨੇੜੈ ਆਇਕੈ ॥

ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ, ਦੁਰਗਾ ਸੋਰ ਸੁਣ ॥ ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਉਭਾਰੀ, ਗਦਾ ਫਿਰਾਇਕੈ ॥
ਸੈਨਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੀ, ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਦੀ ॥ ਜਣ ਮਦ ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ, ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ ॥

ਅਗਣਤ ਪਾਉ ਪਸਾਰੀ, ਰੁਲੇ ਅਹਾੜ ਵਿਚਿ ॥ ਜਾਪੈ ਖੇਡ ਖਿਡਾਰੀ, ਸੁੱਤੇ ਫਾਗਨੂੰ ॥੩੪॥
ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਹਕਾਰੇ, ਰਹਦੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਜੋਧੇ ਜੇਡੁ ਮੁਨਾਰੇ, ਦਿੱਸਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥

ਸਭਨੀ ਦਸਤ ਉਭਾਰੇ, ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿ ਕੈ ॥ ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੇ, ਆਏ ਸਾਮਣੇ ॥
ਸੰਜਾਤੇ ਠਣਿਕਾਰੇ, ਤੇਗੀਂ ਉਭਰੇ ॥ ਘਾਟ ਘੜਨਿ ਠਠਿਆਰੇ, ਜਾਣਿ ਬਣਾਇਕੈ ॥੩੫॥

ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਘੂਮਰ ਬਰਗਸਤਾਣੀ, ਦਲ ਵਿਚਿ ਘੱਤੀਓ ॥
ਸਣੇ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ, ਡਿੱਗਨ ਸੂਰਮੇ ॥ ਉਠਿ ਉਠਿ ਮੰਗਨਿ ਪਾਣੀ, ਘਾਇਲ ਘੂਮਦੇ ॥

ਏਵਡੁ ਮਾਰ ਵਿਹਾਣੀ, ਉਪਰ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਬਿਜਲ ਜਿਉ ਝਰਲਾਣੀ, ਉਠੀ ਦੇਵਤਾ ॥੩੬॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਉਭਾਰੀ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਸਭੇ ਸੈਨਾ ਮਾਰੀ,

ਪਲ ਵਿਚਿ ਦਾਨਵੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੋ ਮਾਰੇ, ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ॥
 ਸਿਰਿ ਵਿਚਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ, ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਦੇ ॥੩੭॥
 ਅਗਣਤ ਦਾਨੋ ਭਾਰੇ, ਹੋਏ ਲੋਹੂਆ ॥ ਜੋਧੇ ਜੇਡੁ ਮੁਨਾਰੇ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥
 ਦੁਰਗਾ ਨੋ ਲਲਕਾਰੇ, ਆਵਨ ਸਾਮਣੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ, ਰਾਕਸ ਆਵਦੇ ॥
 ਰਤੂ ਦੇ ਪਰਨਾਲੇ, ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਇੰ ਪਏ ॥ ਉਠੇ ਕਾਰਣਿਆਰੇ, ਰਾਕਸ ਹੜਹੜਾਇ ॥੩੮॥
 ਧਗਾਂ ਸੰਗਲੀਆਲੀ, ਸੰਘਰ ਵਾਇਆ ॥ ਬਰਛੀ ਬੰਬਲੀਆਲੀ, ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ॥
 ਭੇੜਿ ਮਚਿਆ ਬੀਰਾਲੀ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਨਵੀਂ ॥ ਮਾਰ ਮਚੀ ਮੁਹਰਾਲੀ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥
 ਜਣ ਨਟ ਲੱਥੇ ਛਾਲੀਂ, ਢੋਲਿ ਬਜਾਇਕੈ ॥ ਲੋਹੂ ਫਾਥੀ ਜਾਲੀ, ਲੋਥੀ ਜਮਧੜੀ ॥
 ਘਣ ਵਿਚਿ ਜਿਉ ਛੰਛਾਲੀਂ, ਤੇਗਾਂ ਹਸੀਆਂ॥ ਘੁੱਮਰਆਰਿ ਸਿਆਲੀ, ਬਣੀਆਂ ਕੇ ਜਮਾਂ॥੩੯॥
 ਧਗਾਂ ਸੂਲਿ ਬਜਾਈਆਂ, ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੋ ਲਈਆਂ, ਜੁਆਨੀ ਸੂਰਮੀ ॥
 ਸ੍ਰਣਵਤਬੀਜ ਬਧਾਈਆਂ, ਅਗਣਤ ਸੂਰਤਾਂ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇ ਆਈਆਂ, ਰੋਹ ਬਢਾਇਕੈ ॥
 ਸਭਨੀ ਆਣ ਵਗਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿਕੈ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਬਚਾਈਆਂ, ਢਾਲ ਸੰਭਾਲਕੈ ॥
 ਦੇਵੀ ਆਪ ਚਲਾਈਆਂ, ਤਕਿ ਤਕਿ ਦਾਨਵੀ ॥ ਲੋਹੂ ਨਾਲਿ ਡੁਬਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ॥

ਸਾਰਸੁਤੀ ਜਣ ਨਾਈਆਂ, ਮਿਲਕੈ ਦੇਵੀਆਂ ॥ ਸਭੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਈਆਂ, ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥
 ਤਿਦੂੰ ਫੇਰਿ ਸਵਾਈਆਂ, ਹੋਈਆਂ ਸੂਰਤਾਂ ॥੪੦॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਸੂਰੀ ਸੰਘਰਿ ਰਚਿਆ,
 ਢੋਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਵਾਇਕੈ ॥ ਚੰਡ ਚਿਤਾਰੀ ਕਾਲਕਾ, ਮਨ ਬਹਲਾ ਰੋਸ ਬਢਾਇਕੈ ॥
 ਨਿਕਲੀ ਮੱਥਾ ਫੋੜਿਕੈ, ਜਣ ਫਤੇ ਨੀਸਾਣ ਬਜਾਇਕੈ ॥ ਜਾਗ ਸੁ ਜੰਮੀ ਜੁੱਧ ਨੂੰ,
 ਜਰਵਾਣਾ ਜਣ ਮਰੜਾਇਕੈ ॥ ਦਲ ਵਿਚਿ ਘੇਰਾ ਘੱਤਿਆ, ਜਣ ਸੀਹ ਤੁਰਿਆ
 ਗਣਿਣਾਇਕੈ ॥ ਆਪ ਵਿਸੂਲਾ ਹੋਇਆ, ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਤੇ ਖੁਨਸਾਇਕੈ ॥
 ਰੋਹ ਸਿਧਾਈਆਂ ਚਕ੍ਰਪਾਨ, ਕਰ ਨੰਦਾ ਖੜਗ ਉਠਾਇਕੈ ॥ ਅਗੈ ਰਾਕਸ ਬੈਠੇ ਰੋਹਲੇ,
 ਤੀਰੀ ਤੇਰੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇਕੈ ॥ ਪਕੜ ਪਛਾੜੇ ਰਾਕਸਾਂ, ਦਲ ਦੈਤਾ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇਕੈ ॥
 ਬਹੁ ਕੇਸੀ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨਿ, ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਧੂਮ ਰਚਾਇਕੈ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਚੁਣ ਸੂਰਮੇ,
 ਗਹਿ ਕੋਟੀ ਦਏ ਚਲਾਇਕੈ ॥ ਰਣ, ਕਾਲੀ ਗੁੱਸਾ ਖਾਇਕੈ ॥੪੧॥ **ਪਉੜੀ** ॥
 ਦੁਹਾ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਅਣੀਆਰਾਂ ਚੋਈਆਂ ॥ ਧੂਹਿ ਕਿਰਪਾਣਾਂ ਤਿੱਖੀਆਂ,
 ਨਾਲ ਲੋਹੁ ਧੋਈਆਂ ॥ ਹੂਰਾਂ ਸ੍ਰਣਵਤ ਬੀਜ ਨੂੰ, ਘਤਿ ਘੇਰਿ ਖਲੋਈਆਂ ॥
 ਲਾੜਾ ਦੇਖਨ ਲਾੜੀਆਂ, ਚਉਗਿਰਦੈ ਹੋਈਆਂ ॥੪੨॥ ਚੋਬੀ ਧਉਸਾ ਪਾਈ,

ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦਸਤੀ ਧੂਹ ਨਚਾਈਆਂ, ਤੇਗਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ॥ ਸੂਰਿਆਂ ਦੇ ਤਨ ਲਾਈਆਂ,
 ਗੋਸਤ ਗਿੱਧੀਆਂ ॥ ਬਿੱਧਣਰਾਤੀ ਆਈਆਂ, ਮਰਦਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ॥ ਜੋਗਣੀਆਂ ਮਿਲਿ ਧਾਈਆਂ,
 ਲੋਹੂ ਭੱਖਣਾ ॥ ਫਉਜਾਂ ਮਾਰ ਹਟਾਈਆਂ, ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ ॥ ਭਜਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਆਂ,
 ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਬੈ ॥ ਭੁਈ ਨ ਪਉਣੈ ਪਾਈਆਂ, ਬੁੰਦਾਂ ਰਕਤ ਦੀਆਂ ॥ ਕਾਲੀ ਖੇਤ ਖਪਾਈਆਂ,
 ਸਭੇ ਸੂਰਤਾ ॥ ਬਹੁਤੀਂ ਸਿਰੀਂ ਬਿਹਾਈਆਂ, ਘੜੀਆਂ ਕਾਲ ਕੀਆਂ ॥ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਏ ਮਾਈਆਂ,
 ਝੂਝੇ ਸੂਰਮੇ ॥੪੩॥ ਸੁੰਭ ਸੁਣੀ ਕਰਹਾਲੀ, ਸੁਣਵਤਬੀਜ ਦੀ ॥ ਰਣ ਵਿਚਿ ਕਿਨੈ ਨ ਝਾਲੀ,
 ਦੁਰਗਾ ਆਵਦੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਬੀਰ ਜਟਾਲੀ, ਉਠੇ ਆਖਕੈ ॥ ਚੋਟਾਂ ਪਾਨ ਤਬਾਲੀ,
 ਜਾਸਨ ਜੁੱਧ ਨੂੰ ॥ ਥਰਿ ਥਰਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਚਾਲੀ, ਦਲਾਂ ਚੜੰਦਿਆ ॥ ਨਾਉ ਜਿਵੇ ਹੈ ਹਾਲੀ,
 ਸਹ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚਿ ॥ ਧੂੜਿ ਉਤਾਹਾਂ ਘਾਲੀ, ਛੜੀਂ ਤੁਰੰਗਮਾਂ ॥ ਜਾਣਿ ਪੁਕਾਰੂ ਚਾਲੀ,
 ਧਰਤੀ ਇੰਦ੍ਰ ਬੈ ॥੪੪॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਆਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਹਰੀਆਂ, ਸੈਣ ਸੂਰਿਆਂ ਸਾਜੀ ॥
 ਚੱਲੇ ਸਉਹੇ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਜਣ ਕਾਬੈ ਹਾਜੀ ॥ ਤੀਰੀ ਤੇਗੀ ਜਮਧੜੀਂ, ਰਣ ਵੰਡੀ ਭਾਜੀ ॥
 ਇਕ ਘਾਇਲ ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ, ਜਣ ਮਕਤਬ ਕਾਜੀ ॥ ਇਕ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏ,
 ਜਿਉ ਝੁਕ ਪਉਨ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਇਕ ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇ ਖੁਨਸਕੈ, ਖੁਨਸਾਇਨ ਤਾਜੀ ॥

ਇਕ ਧਾਵਨ ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ, ਜਿਉ ਭੁਖਿਆਏ ਪਾਜੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਰੱਜੇ ਜੁਝ ਤੇ,
ਰਜ ਹੋਏ ਰਾਜੀ ॥੪੫॥ ਬੱਜੇ ਸੰਗਲੀਆਲੇ, ਸੰਘਰ ਡੋਹਰੇ ॥ ਡਹੇ ਜੁ ਖੇਤ ਜਟਾਲੇ,
ਹਾਠਾਂ ਜੋੜਿਕੈ ॥ ਨੇਜੇ ਬੰਬਲੀਆਲੇ, ਦਿੱਸਨ ਓਰੜੇ ॥ ਚੱਲੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ,
ਨਾਵਣ ਗੰਗ ਨੂੰ ॥੪੬॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ, ਸੂਲ ਹੋਈਆਂ ਕੰਗਾਂ ॥
ਵਾਛੜ ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ, ਵਿਚ ਖੇਤ ਖਤੰਗਾਂ ॥ ਧੂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਾ ਤਿੱਖੀਆਂ,
ਬਢ ਲਾਹਨਿ ਅੰਗਾਂ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲਾਂ ਮਿਲੰਦਿਆਂ, ਭੇੜ ਪਇਆ ਨਿਹੰਗਾਂ ॥੪੭॥
ਪਉੜੀ ॥ ਓਰੜ ਫਉਜਾਂ ਆਇਆਂ, ਬੀਰ ਚੜੇ ਕੰਧਾਰੀ ॥ ਸੜਕ ਮਿਆਨੋ ਕਢੀਆਂ,
ਤਿਖੀਆਂ ਤਰਵਾਰੀ ॥ ਕੜਕ ਉਠੇ ਰਣ ਮਚਿਆਂ, ਵਡੇ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਿਰ ਧੜ ਬਾਹਾਂ ਗਨਲੇ,
ਫੁਲ ਜੇਹੈ ਬਾੜੀ ॥ ਜਾਪੇ ਕਟੇ ਬਾਢੀਆਂ, ਰੁਖ ਚੰਦਨਿ ਆਰੀ ॥੪੮॥
ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਵਾਰ ਕੱਉ ॥ ਤਕ ਤਕ ਕੈਬਰਿ ਦੁਰਗਸਾਹ,
ਤਕ ਮਾਰੇ ਭਲੇ ਜੁਝਾਰ ਕੱਉ ॥ ਪੈਦਲ ਮਾਰੇ ਹਾਥੀਆਂ, ਸੰਗ ਰਬ ਗਿਰੇ ਅਸਵਾਰ ਕੱਉ ॥
ਸੋਹਨ ਸੰਜਾਂ ਬਾਗੜਾਂ, ਜਣੁ ਲੱਗੇ ਫੁੱਲ ਅਨਾਰ ਕੱਉ ॥ ਗੁੱਸੇ ਆਈ ਕਾਲਕਾ,
ਹਥਿ ਸੱਜੇ ਲੈ ਤਰਵਾਰ ਕੱਉ ॥ ਏਦੂੰ ਪਾਰਉ ਓਤ ਪਾਰ, ਹਰਿਨਾਕਸਿ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕੱਉ ॥

ਜਿਣ ਇੱਕਾ ਰਹੀ, ਕੰਧਾਰ ਕੱਉ ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ, ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਕੱਉ ॥੪੯॥ ਪਉੜੀ ॥
ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ, ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣ ਕੱਉ ॥ ਤਦ ਖਿੰਗ ਨਿਸੁੰਭ ਨਚਾਇਆ,
ਡਾਲ ਉਪਰਿ ਬਰਗਸਤਾਣ ਕੱਉ ॥ ਫੜੀ ਬਿਲੰਦ ਮੰਗਾਇਉਸ, ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰਿ
ਮੁਲਤਾਨ ਕੱਉ ॥ ਗੁੱਸੇ ਆਈ ਸਾਮੁਣੇ, ਰਣ ਅੰਦਰਿ ਘੱਤਣ ਘਾਣ ਕੱਉ ॥
ਅਗੈ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਬਢ ਸੁੰਭਨ ਬਹੀ ਪਲਾਣ ਕੱਉ ॥ ਰੜਕੀ ਜਾਇ ਕੈ
ਧਰਤ ਕੱਉ, ਬਢ ਪਾਖਰ ਬੱਢ ਕਿਕਾਣ ਕੱਉ ॥ ਬੀਰ ਪਲਾਣੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ
ਸੁੰਭ ਸੁਜਾਣ ਕੱਉ ॥ ਸਾਬਾਸ ਸਲੋਣੇ ਖਾਨ ਕੱਉ ॥ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸ, ਤੇਰੇ ਤਾਣ ਕੱਉ ॥
ਤਾਰੀਫਾਂ, ਪਾਨ ਚਬਾਨ ਕੱਉ ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ, ਕੈਫਾਂ ਖਾਣ ਕੱਉ ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ,
ਤੁਰੇ ਨਚਾਣ ਕੱਉ ॥੫੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਦਾਨਵੀ, ਗਹਸੰਘਰਿ ਕੱਥੇ ॥
ਓਰੜ ਉੱਠੇ ਸੂਰਮੇ, ਆ ਡਾਹੇ ਮੱਥੇ ॥ ਕੱਟ ਤੁਫੰਗੀ ਕੈਬਰੀ, ਦਲ ਗਾਹਿ ਨਿਕੱਥੇ ॥
ਦੇਖਨਿ ਜੰਗ ਫਰੇਸਤੇ, ਅਸਮਾਨੋ ਲੱਥੇ ॥੫੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁੜੇ,
ਦਲ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਓਰੜ ਆਏ ਸੂਰਮੇ, ਸਿਰਦਾਰ ਰਣਿਆਰੇ ॥ ਲੈ ਕੈ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ,
ਹਥਿਆਰ ਉਭਾਰੇ ॥ ਟੋਪ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ, ਗਲਿ ਸੰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਲੈ ਕੈ ਬਰਛੀ ਦੁਰਗਸਾਹ,

ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ॥ ਚੜੇ ਰਬੀਂ ਗਜ ਘੋੜਿਈਂ, ਮਾਰ ਭੁਇ ਤੇ ਡਾਰੇ ॥ ਜਾਣ ਹਲਵਾਈ
 ਸੀਖ ਨਾਲ, ਵਿੰਨ੍ਹ ਵੜੇ ਉਤਾਰੇ ॥੫੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ,
 ਨਾਲ ਧਉਸਾ ਭਾਰੀ ॥ ਲਈ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਵਰ ਜਾਗਨ ਭਾਰੀ ॥
 ਲਾਈ ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਨੇ, ਰਤੁ ਪੀਐ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੁੰਭ ਪਲਾਣੇ ਡਿਗਿਆ, ਉਪਮਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥
 ਭੁਬ ਰਤੁ ਨਾਲਹੁ ਨਿਕਲੀ, ਬਰਛੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥ ਜਾਣ ਰਜਾਦੀ ਉਤਰੀ, ਪੈਨ ਸੂਹੀ ਸਾਰੀ
 ॥੫੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਦਾਨਵੀਂ, ਭੇੜ ਪਇਆ ਸਬਾਰੀ ॥
 ਸਸਤ੍ਰ ਪਜੂਤੇ ਦੁਰਗਸਾਹ, ਗਹ ਸਭਨੀਂ ਬਾਹੀਂ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਿਆ,
 ਵਬ ਜੇਹੇ ਸਾਹੀ ॥ ਫਉਜਾ ਰਾਕਸਿ ਆਰੀਆਂ, ਦੇਖ ਰੋਵਨਿ ਧਾਂਹੀ ॥ ਮੁਹਿ ਕੜੂਚੇ ਘਾਹ ਦੇ,
 ਛਡ ਘੋੜੇ ਰਾਹੀ ॥ ਭਜਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੀਅਨ, ਮੁੜ ਝਾਕਨ ਨਾਹੀਂ ॥੫੪॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪਠਾਇਆ, ਜਮ ਦੇ ਧਾਮ ਨੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ, ਰਾਜ ਅਭਖੇਖ ਨੇ ॥
 ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇਆ, ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੈ ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾ ਛਾਇਆ,
 ਜਸੁ ਜਗਮਾਤ ਦਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ, ਸਭੇ ਪਉੜੀਆਂ ॥
 ਫੇਰ ਨ ਜੂਨੀ ਆਇਆ, ਜਿਨ ਇਹ ਗਾਇਆ ॥੫੫॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕਾ ਛੰਦ ਛੱਕਾ ਪਹਿਲਾ ॥

ਨਮੋ ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ, ਅਨੰਤੀ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੋਸ੍ਰੀ, ਜੋਗ ਮੈਯਾ ॥

ਨਮੋ ਕੇਹਰੀ ਬਾਹਨੀ, ਸੱਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਸਾਰਦਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹੰਤੀ ॥

ਨਮੋ ਰਿੱਧਿ ਦਾ, ਸਿਧਿ ਦਾ, ਬੁਧਿ ਦੈਨੀ ॥ ਨਮੋ ਕਾਲ ਕੇ, ਕਾਲ ਕਉ, ਕਾਲ ਛੈਨੀ ॥

ਨਮੋ ਕਾਲ ਅਜਾਲ ਹੈ ਹੇਰ ਤੇਰੋ ॥ ਨਮੋ ਤੀਨ ਹੂ ਲੋਕ ਕੀਨੋ ਅਹੇਰੋ ॥

ਨਮੋ ਜੋਤਿ ਜ਼ਾਲਾ, ਤੁਮੈ ਬੇਦ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁਰਾਸੁਰ ਰਿਖੀਸੁਰ, ਨਹੀਂ ਭੇਦ ਪਾਵੈ ॥

ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਜੋਗਤਣ, ਤੁਹੀ ਖੜਗ ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜੈ ਕਰੰਤੀ, ਅਸੁਰ ਗਹਿ ਪਛਾਰੇ ॥

ਤੁਹੀ ਜੋਗਣੀ, ਖੱਪਰ ਭਰਣੀ, ਅਦੋਖੰ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ, ਪਕੜ ਸੋਖੰ ॥

ਤੁਹੀ ਜਲ ਥਲੇ, ਪਰਬਤੇ ਗਿਰਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਘਟਨ ਮੋ, ਨਿਰਾਲਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥

ਤੁਹੀ ਦੁਸਟ ਦਾਹਿਨ, ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਪਾਲੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਿਛ ਪੁਹਿਪਾ, ਤੁਹੀ ਆਪ ਮਾਲੀ ॥

(੪੧੩)

ਤੁਹੀ ਵਿਸੁ ਭਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਜਗ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਬਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਭੂ ਅਕਾਸੀ ॥
ਤਿਹੂ ਲੋਕ ਨਵਖੰਡ ਮੇਂ, ਤੁਮ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ॥ ਅਟਲ ਛੱਤ੍ਰ ਧਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਦੇਵੰ ॥
ਸਕਲ ਮੁਨ ਜਨਾਂ ਤੋਹਿ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਰੇਵੰ ॥ ਤੁਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕੀ, ਜੋਤਿ ਛਾਜੈ ॥
ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਯਹੀ ਦਾਸ ਮਾਂਗੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥
ਸ੍ਰੁਜੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਭਗਤ, ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤੁਹੀ ਜਾਗਤੀ ਜੋਤਿ, ਜ਼ਾਲਾ ਸਰੂਪੰ ॥
ਤੁਹੀ ਜਗ ਸਕਲ ਮਹਿ, ਰਮੰਤੀ ਅਨੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜ ਹਉਂ ਦਾਸ, ਦਾਸਨ ਤਿਹਾਰਾ ॥
ਪਕੜ ਬਾਂਹ, ਭਉਜਲ ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਪਾਰਾ ॥ ਫਤਹਿ ਡੰਕ ਬਾਜੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੈ ਕਰੀਜੈ ॥
ਯਹੀ ਬਾਰਤਾ, ਦਾਸ ਕੀ, ਨਿਤ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਕਰਹੁ ਹੁਕਮ ਅਪਨਾ, ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਘਾਉਂ ॥
ਤੁਰਕ ਹਿੰਦ ਕਾ, ਸਕਲ ਝਗਰਾ ਮਿਟਾਉਂ ॥ ਅਗਮ ਸੂਰ ਬੀਰੇ, ਉਠਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧਾ ॥
ਪਕੜ ਤੁਰਕ ਗਨ ਕਉ, ਕਰੈਂ ਵੈ ਨਿਰੋਧਾ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਮੇ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਗਾਜੈ ॥
ਜਗੈ ਧਰਮ ਹਿੰਦੁਕ, ਤੁਰਕ ਦੁੰਦ ਭਾਜੈ ॥ ਜਪਉ ਜਾਪ ਏਕੈ, ਹਰੇ ਹਰਿ ਅਕਾਲੰ ॥
ਹੈ ਤਬ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ, ਛਿਨਿਕ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲੰ ॥ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਭਵਾਨੀ, ਹਮਨ ਕੀ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਪਰ ਮਿਹਰ, ਅਪਰੰ ਅਪਾਰੇ ॥੨੨॥੧॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਦੂਜਾ ॥੨॥

ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ, ਕਾਲ ਰੂਪੀ, ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥ ਨਮੋ, 'ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਨਾਸਨਿ' ਭਵਾਨੀ ॥
 ਨਮੋ ਚੰਡ ਅਰ ਮੁੰਡ, ਸੰਘਾਰ ਕਾਰੀ ॥ ਨਮੋ ਰਕਤ ਬੀਜਾਨ ਕੇ, ਪ੍ਰਾਣ ਹਾਰੀ ॥
 ਨਮੋ ਵੇਦ ਵਿੱਦਯਾ, ਨਮੋ ਜਗਯ ਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ, ਪੂਰਨੀ ਭੂਪ ਭੂਪਾ ॥
 ਨਮੋ ਜੈ ਅਨੰਤੀ, ਭਦ੍ਰਕਾਲੀ ਅਬਾਹੰ ॥ ਨਮੋ ਭਗਵਤੀ, ਤੇਜਵੰਤੀ ਅਢਾਹੰ ॥
 ਨਮੋ ਸਕਤਿ ਰੂਪਣ, ਅਗੰਮਣ ਅਡੋਲਾ ॥ ਨਮੋ ਖੜਗ ਧਾਰਣ, ਅਛੇਦਣ ਅਤੋਲਾ ॥
 ਨਮੋ ਗਰਬ ਗੰਜਨ, ਸਿਰੀ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ॥ ਸਭੈ ਬਕ ਰਹੇ, ਮਰਮ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਜਲ ਅਗਨਿ ਪਵਨ, ਤੂੰ ਹੂਰ ਨੂਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਉਡਗਨ, ਤੁਹੀ ਚੰਦ ਸੂਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਖੇਚਰਾ ਭੂਚਰਾ, ਜੋਧ ਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰੱਛਨੀ, ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਰੂਪਨ ਗਹੀਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਜਨਨੀ, ਅਨੰਤੀ ਅਕਾਲੰ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦੈਨੀ, ਸਭਨ ਕੋ ਸਮਾਲੰ ॥
 ਤੁਹੀ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ, ਭੂਮੰ ਸਰੂਪੀ ॥ ਤੁਹੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ, ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਨੂਪੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਸੀਤਲਾ ਤੋਤਲਾ, ਬਾਕ ਬਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਚੰਡਕਾ ਮੰਗਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥
 ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਇ ਰੱਛਕ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਕੁਆਰ, ਦੇਵੀ ਅਪਾਰਾ ॥

ਤੁਹੀ, ਦੇਵਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਾਤਾ ਕਹਾਯੰ ॥ ਤੁਹੀ, ਨੈਣਾ ਦੇਵੀ, ਅਲਖ ਜਗ ਸਹਾਯੰ ॥
 ਤੁਹੀ, ਬੰਭ ਸਿਉਂ ਨਿਕਸ, ਨਰ ਸਿੰਘ ਹੋਈ ॥ ਉਦਰ ਹਰਨਾਖਸ ਕਾ, ਨਖਹੁ ਕਰ ਪਰੋਈ ॥
 ਤੁਹੀ, ਕੱਛ ਹੁਇ, ਦੈਤ ਮੱਧ ਕੀਟ ਜਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ, ਹੋਇ ਬੈਰਾਹ, ਹਿਰਨਾਛਯ ਮਾਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ, ਹੋਇ ਬਾਵਨ, ਮਹਾਂ ਛਲ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਪਕੜ ਰਾਜੇ ਬਲ ਕੋ, ਪਤਾਲੈ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਤੁਹੀ, ਹੋਇ ਪਰਸ ਰਾਮ, ਜਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਸਕਲ ਛੱਤ੍ਰੀਯਨ ਕਉ, ਕਰੈ ਛੈ ਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਫਿਰ ਭਈ, ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪਕੜ ਲੰਕ ਸਉ, ਦੈਤ ਰਾਵਨ ਪਛਾਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਣ, ਸਦਾ ਸੁਭ ਕਰੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੂਰ ਬਲਬੀਰ, ਦੁਸਟਣ ਦਹੰਤੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਰਾਧਿਕਾ ਰੁਕਮਣੀ, ਤੂ ਕੁਸੱਲਿਆ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਜਨੀ ਰੇਨਕਾ, ਤੂੰ ਅਹਿੱਲਯਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਭਰਣ ਪੋਖਣ, ਸਭਨ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ॥ ਕਰਹੁ ਮੋਹਿ ਮੁਕਤਾ, ਕਟਹੁ ਭਰਮ ਜਾਲੀ ॥
 ਨਮੋ ਦੁਖ ਹਰੰਤੀ, ਅਨੰਦਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਆਪਨ ਦਾਸ ਪਰ, ਮਿਹਰ ਕੀਜੈ ਅਨੂਪਾ ॥੨॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਤੀਜਾ ॥੩॥

ਤੁਹੀ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛਣ, ਤੁਹੀ ਕਾਮ ਧੇਨਾ ॥ ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਸਿੱਧਣ, ਤੁਹੀ ਨੂਰ ਨੈਨਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਸੁਰਗ ਪਾਤਾਲ, ਬੈਕੁੰਠ ਧਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨ, ਉਦਰ ਜਗਤ ਭਰਣੀ ॥

ਤੁਹੀ ਦੈਤ ਕਿਲਕਾਸੁਰੇ, ਕਉ ਸੰਘਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਜੁਗਣ ਬੀਚ, ਅਵਤਾਰ ਧਰਣੀ ॥
 ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਸਕਲ ਖੇਲ, ਤੁਮਹੀ ਰਚਾਯੋ ॥ ਤੁਮਨ ਖੇਲ ਕਾ ਭੇਦ, ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਦੁਰਗੇ, ਭਵਾਨੀ ਅਕਾਲੰ ॥ ਤੁਹੀ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ, ਉਪਰ ਦਯਾਲੰ ॥
 ਤੁਮਨ ਕੁਦਰਤੀ, ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮਨ ਤੇਜ ਸਉ, ਕੋਟ ਰਵਿ ਸਸਿ ਉਜਾਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਨਿਜ ਵਜੀਰਣ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਰ ਸੁਹੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਸ ਦਿਨਾ, ਜਾਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੰਤੀ ॥
 ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ, ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਸਕਤਿ ਹੈ, ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਮੁਰਾਰੇ ॥
 ਸੁਣਹੁ ਦਾਸ ਕੀ ਬੇਨਤੀ, ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰ ਮੁਹਿ, ਲਾਜ ਰਾਖਹੁ ਨਿਦਾਨੀ ॥੩॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਚੌਥਾ ॥੪॥

ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਜੁਲਾਮੁਖੀ, ਹੋਇ ਦਿਖਾਨੀ ॥ ਪਰਬਤ ਫੋੜ, ਲਾਟਾਂ ਅਗਨ ਜਗ ਮਗਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਹਰਣ, ਭਰਣੀ, ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮਾਏ ॥ ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਠੋਰਨ, ਰਹੀ ਆਪ ਛਾਏ ॥
 ਤੁਹੀ ਉਤਭੁਜਾ ਸੇਤਜਾ, ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਡਜਾ ਜੇਰਜਾ, ਚਤੁਰਬਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਤੀਰ ਤਰਵਾਰ, ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੰਖ ਪਦਮਣ, ਗਦਾ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਤੋਪ ਬੰਦੂਕ, ਗੋਲਾ ਚਲੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਕੋਟਗੜ੍ਹ ਕਉ, ਧਮਕ ਸਿਉ ਉਡੰਤੀ ॥

ਤੁਮਨ ਕੁਦਰਤੀ, ਜੋਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਧਰਨ ਪਵਨ ਆਕਾਸ਼, ਕੁਦਰਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੀ, ਅਲਖ ਦੇਵੀ ਅਨੂਪਾ ॥ ਨਹੀ ਭਾਖ ਸਾਕਉ, ਮਹਿਮਾ ਤੁਹਾਰੀ ॥
 ਲਖਯੋ ਨਾਹਿ ਕਿਨਹੂੰ, ਤੁਮਨ ਅੰਤ ਪਾਰੀ ॥ ਯਹੀ ਦਾਸ ਤੁਮਰਾ, ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਪਾਵੈ ॥
 ਤੁਮਨ ਦ੍ਵਾਰ ਠਾਢਾ, ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਲਗਾਵੈ ॥੪॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਪੰਜਵਾਂ ॥੫॥

ਨਮੋ ਦੇਵਿਸਾ ਕੁੰਭਰੀ, ਹਿੰਗੁਲਾਜਾ ॥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕੇ, ਕਰਹਿ ਸਿੱਧ ਕਾਜਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਜ਼ਾਲਾ, ਕਮੱਛਿਆ ਪਰਧਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਜਸ ਸਕਲ ਜਗਤ, ਕਰ ਹੈ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ, ਠਾਕੁਰ ਜਪੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਰਾਛਸਨ ਕਉ, ਪਕੜ ਕਰ ਦਹੰਤੀ ॥
 ਹਮਨ ਬੈਰੀਅਨ ਕਉ, ਪਕੜ ਘਾਤ ਕੀਜੈ ॥ ਤਬੈ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ, ਮਨ ਪਤੀਜੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਆਸ ਪੂਰਨ, ਜਗਤ ਗੁਰ ਭਵਾਨੀ ॥ ਛੱਤ੍ਰ ਛੀਨ ਮੁਗਲਨ, ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਫਾਨੀ ॥
 ਸਕਲ ਹਿੰਦ ਸਿਉ, ਤੁਰਕ ਦੁਸਟਾ ਬਿਦਾਰਹੁ ॥ ਧਰਮ ਕੀ ਧੁਜਾ ਕਉ, ਜਗਤ ਮੈ ਝੁਲਾਰਹੁ ॥
 ਦੁਹੂੰ ਪੰਥ ਮੈਂ, ਕਪਟ ਵਿੱਦਯਾ ਚਲਾਨੀ ॥ ਬਹੁੜ ਤੀਸਰਾ ਪੰਥ, ਕੀਜੈ ਪਰਧਾਨੀ ॥
 ਜੋ ਉਪਜੈ ਮਰੈ, ਤਾਹਿ ਸਿਮਰਨ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਟੱਲ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਕਾ, ਨਾਮ ਲੀਜੈ ॥

(੪੨੦)

ਮੜੀ ਗੋਰ ਦੇਵਲ, ਮਸੀਤਾਂ ਗਿਰਾਯੰ ॥ ਤੁਹੀ ਏਕ ਅਕਾਲ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਾਯੰ ॥
 ਮਿਟਹਿ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ, ਅਠਾਰਹਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਮਿਟੈ ਬਾਂਗ ਸਲਵਾਤ, ਸੁੰਨਤ ਕੁਰਾਨਾ ॥
 ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ, ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਕਰ ਭੁਲਾਨੀ॥ ਧਰਮ ਨੇਮ ਕੀ ਜੁਗਤ, ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਜਾਨੀ॥
 ਕਠਿਨ ਦੁੰਦ ਵਰਤੈ, ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਧਾਰ ਕਰ, ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ ਉਬਾਰਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੇ ਸਕਤਿ, ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਜਗਤ ਮਾਤਾ, ਸਕਲ ਬਿਧ ਨਿਧਾਨੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਬਿਆਸ ਗੋਰਖ, ਅਗਸਤੰ ਕਬੀਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰਿਖ ਮੁਨੀਸਰ, ਤੁਹੀ ਗੋਂਸ ਪੀਰੇ ॥
 ਨਿਰਜੰਨ ਪੁਰਖ ਕਉ, ਸਦਾ ਤੂ ਧਿਆਵੈਂ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦ੍ਵਾਰ ਠਾਢੀ, ਵਜੀਰਨ ਕਹਾਵੈਂ ॥
 ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਦੂਸਰ ਹਜੂਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਅਲਖਣੀ ਹੋਈ ਰਹੀ, ਜਗਤ ਪੂਰੇ ॥
 ਅਪੁਨ ਜਾਨ ਕਰ ਮੋਹਿ, ਲੀਜੈ ਬਚਾਈ ॥ ਅਸੁਰ ਪਾਪੀਅਨ ਮਾਰ, ਦੇਵਹੁ ਉਡਾਈ ॥
 ਸਕਲ ਜਗਤ ਕਉ, ਸੁਖ ਬਸਾਵਹੁ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤੁਹੀ ਦਰਦ ਮੇਟਨ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥
 ਯਹੀ ਦੇਹ ਆਗਿਆ, ਤੁਰਕਨ ਗਹਿ ਖਪਾਊਂ ॥ ਗਊਘਾਤ ਦਾ ਦੋਖ, ਜਗ ਸਿਉਂ ਮਿਟਾਊਂ ॥
 ਛੱਤ੍ਰ ਤਖਤ ਮੁਗਲਨ, ਕਰਹੁੰ ਮਾਰ ਦੂਰੇ ॥ ਘੁਰਹਿ ਤਬ ਜਗਤ ਮਹਿ, ਫਤਹੁ ਧਰਮ ਤੂਰੇ ॥
 ਤੁਮਨ ਦਰ ਖੜਾ, ਦਾਸ ਕਰ ਹੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮੇਟ ਕੀਜੈ, ਜਗਤ ਮਹਿ ਉਜਾਰਾ ॥

ਤਬਹਿ ਗੀਤ ਮੰਗਲ, ਫਤਹਿ ਕੇ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਕਉ ਸਿਮਰ, ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਮਿਟਾਉਂ ॥੫॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਛੀਵਾਂ ॥੬॥

ਨਮੋ ਕਸਟ ਹਰਣੀ, ਦੁਰਗਾ ਸਕਤਿ ਮਾਏ ॥ ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਦਾਨੋ, ਪਕੜ ਤੈ ਖਪਾਏ ॥

ਤੁਮਨ ਭਵਨ, ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਪੁਰਮਹਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਤਹਾਂ ਨੂਰ ਤੁਮਰਾ, ਅਗਮ ਰੂਪ ਛਾਜੈ ॥

ਤੁਹੀ ਧੌਲ ਗਿਰ, ਕੋਟ ਕਾਂਗੜ ਬਸੰਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅਛਲ ਆਨਾਥ, ਦੇਵਨ ਅਨੰਤੀ ॥

ਰਟੋਂ ਨਿਸ ਦਿਨਾ, ਜਾਪ ਤੁਮਰਾ ਭਵਾਨੀ ॥ ਤੁਮਨ ਚਰਨ ਮੋਂ, ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ॥

ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ, ਜਗਤ ਕੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਹਮਨ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀ, ਸਭਨ ਹੋਹਿ ਛਾਰੇ ॥

ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ, ਚਰਣ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਉਂ ॥ ਤੁਮਨ ਮਿਹਰ ਸਿਉਂ, ਦੁਸਟ ਸਗਲੇ ਖਪਾਉਂ ॥

ਯਹੀ ਆਸ ਪੂਰਨ, ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਮਿਟੈ ਕਸਟ ਗਊਅਨ, ਛੁਟੈ ਖੇਦ ਭਾਰੀ ॥

ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ, ਜਗਤ ਸਿਉਂ ਬੁਲਾਉਂ ॥ ਸਭਨ ਕਉ ਸਬਦ, ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਦ੍ਰਿੜਾਉਂ ॥

ਕਰਹੁ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ, ਤੀਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਜਗਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧੇ, ਧਰਹਿ ਨੀਲ ਭੇਸਾ ॥

ਸਕਲ ਰਾਛਸਨ ਕਉ, ਪਕੜ ਵੈ ਖਪਾਵੈ ॥ ਸਭੈ ਜਗਤ ਸਿਉ, ਧੁਨਿ ਫਤਹਿ ਕੀ ਬੁਲਾਵੈ ॥

ਤੁਹੀ ਸਾਰਦਾ, ਬੇਦ ਗਾਯਣ ਸੁਰਸਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਦੇਵ ਦੁਰਗੋ, ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਸਤੀ ॥

ਯਹੀ ਬੇਨਤੀ, ਖਾਸ ਹਮਰੀ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਅਸੁਰ ਮਾਰ ਕਰ, ਰੱਛ ਗਊਅਨ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਤੁਹੀ ਸਿੱਧ, ਨਵ ਨਿਧ, ਕਉ ਭਰਣ ਹਾਰੀ ॥ ਤੁਹੀ ਅੰਨ ਦਾਯਣ, ਸਕਲ ਜਗ ਭਿਖਾਰੀ ॥
 ਤੁਹੀ ਰਿਖਿ ਬਿਸਿਸਟੇ, ਤੁਹੀ ਹੈ ਦੂਬਾਸਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜਮਦਗਨਿ, ਸੰਤ ਗੋਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
 ਤੁਹੀ ਕਾਲਕੇ, ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ ਕਰਣੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸੇਵਕਨ ਪਰ, ਸਦਾ ਮਿਹਰ ਧਰਣੀ ॥
 ਕਹਾਂ ਲੋ ਬਖਾਨੋ, ਤੁਮਨ ਗਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੁਹੀ ਜਾਲਪਾ, ਅਲਖ ਰੂਪਣ ਮੁਰਾਰੇ ॥
 ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ, ਹਰਿ ਹਰੇ, ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਪਰ, ਭਈ ਤੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥
 ਯਹੀ ਦੇਹਿ ਬਰ ਮੋਹਿ, ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਉਂ ॥ ਅਸੁਰ ਜੀਤ ਕਰ, ਧਰਮ ਨਉਬਤ ਬਜਾਉਂ ॥
 ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਜਗ ਸਿਉਂ, ਤੁਰਕਨ ਦੁੰਦ ਸੋਰਾ ॥ ਬਚਹਿ ਸੰਤ ਸੇਵਕ, ਖਪਹਿ ਦੁਸਟ ਚੋਰਾ ॥
 ਸਭੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਜਾ, ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਮਿਟੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ, ਆਨੰਦ ਗਾਜੈ ॥
 ਨ ਛਾਡਉਂ ਕਹੂੰ ਦੁਸਟ, ਅਸੁਰਨ ਨਿਸਾਨੀ ॥ ਚਲੈ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ, ਧਰਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥
 ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀਅਨ ਕਉ, ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਨਾਸਾ ॥ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਾ, ਦੇਖੀਅਹੁ ਤਬ ਤਮਾਸਾ ॥੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਖੜਗ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੀਐ, ਹਰਿ ਦੁਰਗੋ ਅਬਿਨਾਸ ॥
 ਪਕੜ ਤੇਗ ਦੁਸਟਨ ਹਤੂੰ, ਕਰਹੁ ਧਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੧॥

ਹਰਿ ਭਗਤ ਭਗੋਤੀ ਤਿਸੈ ਕੀ, ਜੋ ਰਣਧੀਰ ਧਰੇਇ ॥
 ਤਿਹਿ ਅੰਗ ਸੰਗ ਤੁਮ ਲਾਗ ਰਹੁ, ਜੋ ਪਾਛੈ ਪਗ ਨ ਧਰੇਇ ॥੨॥੬॥
ਚੋਖਈ ॥ ਖਟ ਛੰਦ ਭਗਵਤੀ, ਮਹਾਂ ਪੁਨੀਤੇ ॥ ਤਿਸ ਪਠਵਤ, ਉਪਜਤ ਪਰਤੀਤੇ ॥
 ਇਉਂ ਨਿਸ ਬਾਸਰ, ਦੁਰਗੇ ਗੁਨ ਗਾਯੰ ॥ ਤਹਿ ਸਹਿਜੇ, ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਯੰ ॥
 ਯਹਿ ਖਸਟਕ ਛੰਦ, ਸੰਪੂਰਨ ਭਯੋ ॥ ਤਿਸ ਉਚਰਤ, ਸਗਲਾ ਭ੍ਰਮ ਗਯੋ ॥
 ਹਰਿ ਅਲਖ ਈਸਰੀ, ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸ ਆਪਨਾ, ਕੀਓ ਨਿਹਾਲੰ ॥
 ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭੈ, ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਬਹੁ ਸੁਖ ਉਪਜੇ, ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥
 ਇਤ ਬਿਧ ਦੁਰਗੇ, ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਉ, ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿਰਚਿਤੰ, ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ
ਖਸਟਕੰ ਸਮਾਪਤੰ, ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੬॥

ਭਗਉਤੀ ਅਸਤੋਤ ॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ, ਬਢੈਲੀ ਸਰੋਹੀ ॥ ਕਰੇਂ ਏਕ ਤੇ ਦ੍ਰੈ, ਸੁਭਟ ਹਾਥ ਸੋਹੀ ॥

ਨਮੋ ਲੋਹ ਕੀ ਪੱਤ੍ਰਕਾ, ਝੱਲ ਝਲੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਜੀਭ ਜਾਵਲਾ ਮੁਖੀ, ਜਿਉ ਬਲੰਤੀ ॥

ਮਹਾਂ ਪਾਨ ਕੀ, ਬਾਨ ਗੰਗਾ ਤਰੰਗੀ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ, ਮੋਖ ਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ ॥

ਨਮੋ ਤੇਗ ਤਲਵਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਖੱਗ ਖੰਡਾ ॥ ਮਹਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਾ, ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥

ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਖੰਡਾ, ਦੁਖੰਡਾ ਦੁਧਾਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਸਤ੍ਰ ਬਨ ਕੋ, ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਆਰਾ ॥

ਮਹਾਂ ਕਾਲਕਾ, ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ਹੰਤੀ ॥ ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਹੀ, ਤੂੰ ਹੀ ਸ਼ਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥

ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੀ ਲਾਟ, ਵਿਕਰਾਲ ਭੀਮੰ ॥ ਬਹੀ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ, ਕਰੈ ਸ਼ਤ੍ਰ ਕੀਮੰ ॥

ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਕੀ ਤੇਜਤਾ, ਤੇਜਵੰਤੀ ॥ ਪਰਜਾ ਖੰਡਨੀ ਚੰਡਨੀ, ਸ਼ਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥

ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਿੱਦਯਾ, ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਮੈ ਧੀਰ, ਦਾਤੀ ਸਰੂਪੰ ॥

ਤੂੰ ਹੀ ਸੈਫ ਪੱਟਾ, ਮਹਾਂ ਕਾਟ ਕਾਤੀ ॥ ਅਨੁਗ ਅਪਣੇ ਕੋ, ਮਹਾਂ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ॥

ਜਿਉ ਮਯਾਨ ਤੇ, ਬੀਰ ਤੋਂ ਕੋ ਸੜਕੈ ॥ ਪਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ, ਸਿੰਧ ਬੱਕੇ ਕੜਕੈ ॥

ਧਸੈ ਖੇਤ ਮੇਂ, ਹਾਬ ਲੈ ਤੋਹਿ ਸੂਰੇ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ, ਸਿੱਧ ਸਾਵੰਤ ਪੂਰੇ ॥
 ਸਮਰ ਸਾਮੁਹੇ, ਸੀਸ ਤੇ ਪਾਹਿੰ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਹੈ, ਅਉਤਰੈ, ਰਾਜ ਪਾਵੈ ॥
 ਮਹਾਂ ਭਾਵ ਸੇਂ, ਜੇ ਕਰੈ ਤੋਰ ਪੂਜੰ ॥ ਸਮਰ ਜੀਤ ਕੈ ਸੂਰ ਹੈ ਹੈ ਅਦੂਜੰ ॥
 ਤੁਜੇ ਪੂਜ ਹੈਂ, ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਖੜਗਧਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਅੱਤ੍ਰੀ ॥
 ਪੜੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇਂ, ਪ੍ਰਾਤ ਅਸਤੋਤ ਯਾਂ ਕੇ ॥ ਕਰੈ ਰੁਦ੍ ਕਾਲੀ, ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਂ ਕੇ ॥
 ਰੁਦ੍ ਮੰਜਨੀ ਬਿੰਜਨੀ, ਹੈ ਸਗੋਤੀ ॥ ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਸਦਾ ਜੈ, ਭਗਉਤੀ ॥
 ਸਦਾ ਦਾਹਨੈ, ਦਾਸ ਕੇ, ਦਾਨ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ, ਰੱਖ ਕੀਜੈ ॥
 ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
 ਅਬ ਭਗਉਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਲਿਖਯਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ੧੦॥
 ਖੜਗ ਖੰਡਾ, ਅਸੀ ਅਰਗਰ, ਧਰਮ ਰਛ, ਤੱਗ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਬਿਸੁ ਪਾਲ, ਭੂਪਾਲ ਪੱਛ,
 ਪਲ ਪੱਛ ਰਣ ਕੱਛ ਅਤ੍ਰੀ ॥ ਰਾਜ ਮੰਡਾ, ਅਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡਾ, ਇਸ੍ਰੀ ਕਰਵਾਰ ਹੈ ॥
 ਸ਼ਕਤ, ਬ੍ਰਹਮਨੀ, ਬਿਸ਼ਨਵੀ, ਭਵਾਨੀ, ਤੂੰ ਤਰਵਾਰ ਹੈ ॥ ਨਿਤ ਜਿਯੋਤੀ, ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ,
 ਧਾਰਾਧਰ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੈ ॥ ਚੰਡਕਾ, ਮ੍ਰਿਤ ਜਗਤ ਜਨਨੀ, ਕਾਲਕਾ ਗੁਨ ਖਾਨ ਹੈ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਸੰਸਾਰ ਸੁਖਮਨਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ, ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਪਰਨੰ ॥ ਫੁਨਿ, ਕਿਛੁ ਭਗਤਿ ਰੀਤ ਰਸਿ ਬਰਨੰ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪੂਰਨ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ, ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹੈ, ਦੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹੈ, ਸਰਬ ਮੈ ਸੋਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਅੰਤੁ,
ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ **ਸਲੋਕ** ॥
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹੀਰ ਹੈ, ਅਪਰੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ, ਤਿਨ ਪਾਇਆ,
ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਬਾਚਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ, ਪੰਡਿਤ ਸੇਖ ਬਖਾਨਈ ॥
ਰਾਹੁ ਜੁ ਪਾਵਹਿ ਬੇਗ, ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਧਰਹਿ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮਹਿ,
ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ, ਦੇਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸੀਲ ਸਚੁ, ਸਤਿਜੁਗ ਮਹਿ ਬੋਇਆ ॥
ਦਇਆ ਧਰਮ, ਦੁਆਪੁਰ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥ ਸਤ, ਸੰਤੋਖ, ਸੀਲ, ਸਚ ਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ,
ਦੁਆਪੁਰ, ਤ੍ਰੈਤੈ, ਮਾਨਾ ॥ ਤੀਨ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਦਇਆ, ਸੀਲ, ਸਚੁ,
ਧਰਮੁ, ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ **ਸਲੋਕ** ॥ ਸੰਤੋਖੀ, ਸਦਾ ਸੁਖੀ; ਸੂਰਬੀਰ, ਸਤਿਵੰਤ ॥

ਦਇਆ, ਧਰਮ, ਹਰਿ ਭਜਨ ਤੇ; ਬੇਗ ਮਿਲਹਿ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੀ ਜਾਨੁ, ਨਿਸਦਿਨੁ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ॥ ਚਰਣੀ ਰਾਖਹੁ ਧਿਆਨੁ,
 ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹੀਰ ਹੈ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਰਚਿਓ, ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥
 ਧਰਮ ਛਾਡਿ, ਅਧਰਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਮ ਛਾਡ, ਆਨ ਕਉ ਜਾਪਹਿ ॥ ਧਰਮੁ ਤਿਆਗਿ,
 ਪਾਪ ਮਹਿ ਰਾਚਹਿ ॥ ਸਚ ਕਿੰਚਤਿ, ਝੂਠਿ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪਾਪ, ਕ੍ਰੋਧੁ, ਲੋਭ ਕਾ, ਗਿਆਨੁ ॥
 ਸਚਾ ਡੂਬੈ, ਝੂਠਾ ਤਰੈ ॥ ਨੀਚ ਕੀ, ਸੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਰੈ ॥੩॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਤੀਨ ਜੁਗੁ ਮੁਹਤਾਜ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਸੁਚ ਧਰਮ ਕੇ ॥ ਅਬਿ ਆਇਓ ਕਲਿਜੁਗ ਰਾਜ,
 ਝੂਠ ਲੋਭੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮ ਅਰ ਦਾਨ,
 ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਰਧਾਨ ਹੈ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਭੀ ਹੈਰਾਨੁ, ਮੇਰੇ ਪਹਰੇ ਬੀਤਤੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਪਤਨੀ ਰਾਖੈ, ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਬੇਟੇ ਭੋਗਹਿ, ਬਾਪ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਭਾਈ ਭਾਵ ਲੋਭ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥
 ਰਹਿਤ ਸਦਾ, ਜੈਸੇ ਲੋਕ ਬਿਗਾਨੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭ, ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਨਾਰੀ ਛਾਡਿ,
 ਰਚਿਓ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਇਸ ਜੁਗ ਮਹਿ, ਪਾਖੰਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਪਾਪੁ ॥੪॥
 ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਂਈ, ਸਚ ਮੈ ਬਸੈ, ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ,

ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਕੋਲ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਯਹਿ ਤੋ ਕਲਿਜੁਗ ਨਾਹਿ, ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ॥
 ਏ ਗੁਣ ਕਲਿਜੁਗ ਮਾਹਿ, ਹਾਬੋ ਹਾਬ ਨਬੇੜਸੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਣੋ ਸੰਤਹੁ,
 ਯਹਿ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੈ ਜੁਗ ਮਹਿ ਥਾ ਇਹੁ, ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਕ ਨੇ,
 ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ॥ ਉਚ ਪਦਵੀ, ਤਿਭਵਣ ਦੀਨੀ ॥ ਕਰਿ ਤਪਸਿਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚੈ ਦੀਨੀ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ, ਬਿਸਨ, ਮਹਾਦੇਵ ਕੀਨੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਮਾਤਾ ਭਈ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ਚਉਦਹ ਭਵਣ,
 ਫਿਰੈ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਬਿਸਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉਂ, ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮ ਅਤਿ ਚੀਨ ॥
 ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਮਾਤ ਹੈ, ਮਹਾ ਦੇਵ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਇਹ ਮਹਾ ਤਪਸੀ ਜਨੁ,
 ਰਾਖੇ ਉਚੀ ਠੋਰ ਹੈ ॥ ਕੀਨੀ ਜੁਗ ਪਰਵਾਨ, ਚਾਰ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਨੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦਸ ਅਵਤਾਰ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੀਨੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾਰਨ, ਗਰਭ ਜੂਨ ਲੀਨੇ ॥ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਧਰ,
 ਭਗਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾਰਨ, ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਚਾਰ ਬੇਦ, ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕੀਨੇ ॥
 ਪੰਡਿਤ ਮਹਾਂ ਗਿਆਨ ਕਰ ਚੀਨੇ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ, ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਸਠ ਸਾਖਤਿ,
 ਕਿਛੁ ਗਿਆਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਬੇਦ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰੋ,
 ਬ੍ਰਹਮ ਵਾਕ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਿਨ ਜਨ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ, ਸੋ ਮਹਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨ ॥

ਨਿਹਚੈ ਨਿਧ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ, ਜਨੁ; ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥੮॥ **ਸਲੋਕ** ॥
ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ, ਸਭ ਭਗਤਨ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਪਵਹਿ,
ਪਲਿ ਪਲਿ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ **ਸੌਰਠਾ** ॥ ਜੁਗਤ ਜਗਤ ਕੀ ਦੇਖੁ,
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਲੋਭ ਮੈ ॥ ਟਰੈ ਨ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ, ਆਨ ਧਿਆਨ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ
॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਮੈ ਅਧੀਨ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਮੈ ਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ, ਰਾਖਉ ਆਸਾ ॥
ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਮੁਝ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਹੈ ॥ ਮਹਾਂ ਅਪਰਾਧੀ, ਪਾਪ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਭੂਲੇ ਲੋਕ,
ਮੁਝ ਕਹੈ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਵਾਕੋ ਨਰਕ ਨ ਹੋਇਗਾ ਬਾਮੀ ॥ ਇਤੁ ਉਤ ਵਾਕੋ,
ਧੁਨ ਨਹੀਂ ਧਿਆਨ ॥ ਜੇ ਕੋਉ ਕਹੈ, ਮੁਝੈ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ॥੯॥ **ਸਲੋਕ** ॥
ਜਾਨੀ ਜਾਨ ਕਹਿਤੇ ਫਿਰਹਿ, ਸਮਝਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਵੈ ਨਰਕ ਮੈ,
ਨਿਸਦਿਨ ਬੇਮੁਖ ਪਾਹਿ ॥੧॥ **ਸੌਰਠਾ** ॥ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਲੋਕ, ਕਰਨਹਾਰ ਅਉਰੇ ਕਹਹਿ ॥
ਵਹੁ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗ, ਏ ਲੋਗ ਜੋਗੁ ਸਭਿ ਨਰਕ ਕੇ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਸੁਣ ਲੋਕੋ,
ਤੁਮ ਧਰੋ ਧਿਆਨ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ, ਹਰਿ ਜਨ ਜਾਨ ॥ ਅਹਿ ਕਲਿਜੁਗ ਯਹਿ ਕਾਲ
ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪਾਖੰਡੀ ਰਾਜ, ਭਜਨੀ ਭੋਮਾਨੁ ॥ ਨੀਚ ਸੇ ਉਚ, ਉਚਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਅਤਿ ਲੋਈ ॥ ਸਭ ਸੰਤੋ, ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਜਾਨੋ ॥ ਅਉਰ ਨ ਕੋਈ,
ਦੂਜਾ ਮਾਨੋ ॥੧੦॥ **ਸਲੋਕ** ॥ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਤੁਮ ਫਿਰਹੁ, ਬੇਮੁਖ ਕਾਹੇ ਹੋਗ ॥
ਮੈਂ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਹੋਂ, ਤੁਮ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਲੋਗ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਸਮਝਹੁ ਅਉਰ,
ਬ੍ਰਹਮ ਹੱਤਯਾ ਤੁਮ ਕੋ ਪੜੈ ॥ ਕਹੀਂ ਨਾ ਪਾਵਹੁ ਠੋਰ, ਦਰਸਨ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਭਏ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਇਕ ਸੰਤਨ, ਪਾਖੰਡ ਅਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਧਰਮ ਆਪਨਾ, ਅਉਰ ਕੋ ਦੀਨਾ ॥
ਨਾਮ ਛਾਡਿ, ਆਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਨਮ ਖੋਇ, ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਗਲਿਆ ॥
ਗੁਰ ਰਾਖੈ, ਪਾਖੰਡੀ ਭਾਉ ॥ ਲੋਕ ਪੁਜਾਵੈ, ਦੂਨਾ ਚਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਨਿਆਸੀ,
ਮੁੰਡੀਆ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਉ ਬੂਝੈ, ਕੋਉ ਨ ਬੂਝਾ ॥੧੧॥ **ਸਲੋਕ** ॥ ਛੈ ਦਰਸਨਿ,
ਛਤੀਸ ਪਾਖੰਡ ਹੈ, ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠੋਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਜਪਤ ਹੈ, ਜਪਨੇ ਮੈ ਭੀ ਅਉਰ ॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਿਨ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ,
ਨਿਸ ਦਿਨ ਮਨ ਡੋਲੈ ਨਹੀ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਇਸ ਕਲ ਕਾ ਸੁਨੋ ਪਰਵੇਸ ॥
ਬ੍ਰਹਮਨ ਛਤ੍ਰੀ ਸੂਦ੍ਰ ਬੈਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਛਤ੍ਰੀ ਕੀ ਕਹੀ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਬੈਸ ਸੂਦ੍ਰ ਮੈ ਬਿਸਨ
ਭਗਤਾਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਛਤ੍ਰੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰੂਪ, ਰਹਿਤ ਬੇਸੁਚਾ ॥੧੨॥

ਇਨ ਅਛਰਨ ਕਾ ਸਮਝਨ ਹਾਰ ॥ ਰਾਖੈ ਦੁਬਿਧਾ, ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧੬॥ **ਸਲੋਕੁ** ॥
 ਚਾਰ ਅਖਰ ਤਿਸ ਕਉ ਭਲੇ, ਮਨ ਕੋ ਧਰੈ ਉਠਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ,
 ਸਦਾ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਚਾਰ ਅਛਰ ਪਰਧਾਨ, ਬਿਰਲੇ ਹਰਿ ਜਨ ਚੀਨਈ ॥
 ਇਕ ਰਾਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ, ਇਕਨਾ ਪੜਨ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਤੇ,
 ਹਰਿ ਲੋਗੁ ॥ ਵਾਕੋ ਹਰਖ, ਨ ਕਾਹੂ ਸੋਗ ॥ ਇਕ ਬਾਹਿਰ ਭਜੈ, ਅੰਦਰਿ ਮਨਿ ਧ੍ਰੋਹ ॥
 ਝੁਕ ਝੁਕ ਨਿਵਹਿ, ਕਹਾਵੈ ਨਿਰਮੋਹ ॥ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
 ਅੰਦਰਹੁ ਖੋਟੇ, ਧੁਨ ਨਹੀ ਧਾਮ ॥ ਫਿਰਕੈ ਜੋਰੁ, ਲੋਕ ਭਰਮਾਵੈ ॥ ਭਰਮ ਭਰਮ ਪਵੈ,
 ਜਨਮ ਗਵਾਵੈ ॥੧੭॥ **ਸਲੋਕੁ** ॥ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ, ਅੰਦਰੋ ਫਟਹਿ, ਅਰ ਮਨ ਮੈ,
 ਰਾਖੈ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਹਿ ਜਪਤ ਹੈ, ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥
 ਅਛਰ ਹੈ ਇਹ ਚਾਰ, ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹਤੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ,
 ਜਾਕੈ ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਜਾਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥
 ਚਾਰ ਅਛਰ ਵਾਂਕੋ ਯਹਿ ਕਹੈ ॥ ਵਵਾ, ਵੈਰ, ਧਨ, ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਹਾਹਾ ਹਉਮੈ,
 ਹਰਖ ਮੈ ਪਾਇ ॥ ਗਗਾ ਗੁਨ, ਅਵਗੁਨ ਸਭ ਖੋਵੈ ॥ ਰਾਰਾ, ਰਾਮ ਨਾਮ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ, ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਪੂਜ ਪੰਥ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੈ ਰਹੈ ॥
 ਅਪਨੇ ਕੇਸ ਆਪ ਹੀ ਗਹੈ ॥ ਕੇਸ ਗਹੇ, ਹਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨ,
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਆ, ਕਿਸ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥
 ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ, ਬੇਗ ਹੋਇ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਸੀਲ ਛੋਡਿ ਕਰਿ,
 ਤਾਤਾ ਖਾਹਿ, ਬਾਲ ਉਖਾੜਹਿ ਹਾਥਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਓਇ ਨ ਮਿਲਹਿ,
 ਉਨ ਕਾ ਮਿਲਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਇਕਨਾ ਸਿਖ ਭਇਆ ਬਿਉਹਾਰ ॥
 ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ, ਮਿਲਿ ਅਖਰ ਚਾਰੁ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਹੀ ॥ ਪੜਿ ਬਾਣੀ,
 ਝੁਕਿ ਪੈਰੀ ਪਵਹੀ ॥ ਇਕ ਸਾਚੇ ਸਿਖ, ਸਚੁ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਵੇ ਕਹੈ ॥
 ਇਕ ਮਾਰਿ ਹਾਕ ਉਚੇ ਪੜਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ, ਸਾਚ ਮੁਖਿ ਕੜਿਹੀ ॥੨੩॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥
 ਉਚਾ ਪੜਨਾ ਕਿਛ ਨਹੀ, ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਪੜੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਜਲ ਪੀਵਤੀ,
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜ ਮਨੁ ਰਾਮ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਮਨ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ, ਸਾਚੁ ਭੀ ਮਨ ਮੈ ਰਹੈ ॥
 ਐਸਾ ਜਪੁ ਤੂੰ ਜਾਪੁ, ਮਨ ਮੈ ਸੰਸਾ ਨ ਰਹੈ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਹਰਿ ਜੀ,
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਆਵੈ ॥ ਦਇਆ ਕਰਤ, ਕਿਛ ਬਾਰ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਨੀ,

ਕਰਤੈ ਕਰੀ ॥ ਆਪਨੈ ਹਾਥ ਲਿਖਿ, ਮਸਤਕਿ ਧਰੀ ॥ ਭਾਵਨੀ ਪਾਂਡਵ, ਹਿੰਵਚਲ ਗਲੇ ॥
 ਹਰਿ ਚੰਦ, ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਜਲ ਭਰੇ ॥ ਰਾਵਣ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਕੀ ਹਰੀ ॥ ਕਾਟਤ ਸੀਸ,
 ਨ ਲਾਰੀ ਘਰੀ ॥੨੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਕਉ ਆਰਾਧਿਆ, ਨਾਲੇ ਲੀਨੋ ਬੋਧ ॥
 ਕਿਛੁ ਸਿਮਰਨੁ, ਕਿਛੁ ਅਸਰੁ ਹੋਇ, ਲੀਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਮੋਧ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਆ ਦਿਨ ਪਰੈ ਅਰਬੁ,
 ਧਰਮ ਨ ਆਪਨਾ ਛਾਡੀਐ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਤਬਿ, ਜੋ ਗਤਿ ਹੋਇ ਸਰੀਰ ਮੈ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ, ਹਰਿਨਾਖਸ ਮਾਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਮਾਨੁਖ ਦੇਹਿ ਪਾਈ ॥ ਆਨ ਜਪੇ, ਸਭ ਭਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ,
 ਜਮ ਦੂਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ,
 ਹੋਤ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਘਟਿ, ਹਰਿ ਕਰੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਹੈ, ਅਰ ਉਚ ਨੀਚ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ,
 ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨ ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਪਤਿ ਰਹੋ ਦਿਨ ਰਾਤਿ, ਸਾਚੇ ਮਨ ਮੋ ਰਚਿ ਰਹੈ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਤਿ, ਜਿਸ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖ ਪਾਇਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਭਰਮ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਮੈਲ ਸਭ ਖੋਇ ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਕੋਟ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ, ਦੂਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨ, ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨੬॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਤੇ, ਸਿਮਰਤ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਇਕੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਕੈ,
 ਸਿਮਰਨਾ ਸਾਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਨਿਸੰਗ,
 ਰੰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਦੇਖ ਲੇਹੁ ॥ ਨਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦੁਰੰਗ, ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਖੁ ਨ ਰਾਖਈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਮੁਸਲਮ ਈਮਾਨੁ ॥ ਕਰੈ ਬੰਦਗੀ, ਪੜੈ ਕੁਰਾਨੁ ॥ ਸਿਦਕ ਰਾਖ,
 ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥ ਤੀਹੇ ਰੋਜੇ, ਫਰਜ ਉਤਾਰੈ ॥ ਦੀਨਦਾਰ ਸਿਦਕ ਆਲ ਆਕੀਦੈ ॥
 ਪਲ ਪਲ, ਦਮ ਦਮ, ਨਾਮੁ ਨਿਚੀਦੈ ॥ ਸਿਫਤ ਪੈਕੰਬਰ ਕੀ, ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਚਾਰ ਯਾਰ ਪਰ, ਬਲ ਬਲ ਜਾਹਿ ॥੨੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ,
 ਕਲਮਾਂ ਪੜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਦੀਨ ਮਹੰਮਦ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ, ਹਰਿ ਜਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਹਿ
 ॥੧॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਕਾਫਰ ਬੇਈਮਾਨੁ, ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਮੈ ਜਰਦਰੂ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ,
 ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ ॥੨॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਇਸ ਕਲ ਮਹਿ, ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਜਾਨੁ ॥

ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੩॥ ਜਬ ਕਾਮ ਤੇਜ,
ਜਾਨੇ ਨਹੀਂ ਅੰਧਾ ॥ ਲੋਭ ਤੇਜ, ਸੁਵਾਦ ਕਾ ਬੰਧਾ ॥ ਤੇਜ ਨਿੰਦ੍ਰਾ, ਅਸੁਰ ਕਾ ਜੰਦਾ ॥
ਮੋਹ ਤੇਜ, ਕਾਲ ਕਾ ਫੰਧਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ, ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਵੈ,
ਤਿਸ ਲਏ ਉਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ, ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ
॥੪॥ ਜਬ ਅਗਨ ਤੇਜ, ਆਗੈ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਿਭਿਆ ਤੇਜ, ਸੁਆਦ ਲਪਟਾਏ ॥
ਜਬ ਜਲ ਤੇਜ ਕਾ, ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ, ਉਹਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ,
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੫॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ, ਮਤਾ ਨਹੀ ਕਰ ॥
ਕਹਾ ਭਇਓ, ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਡਰ ॥ ਮਾਰੂ ਖੰਡਾ, ਹੋਇ ਦੋ ਧੜ ॥ ਏਕ ਦੋਇ ਤੀਨ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥
ਤਬ ਇਹ ਮੂੜੁ ਕਹਾ ਜਿ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ, ਜਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ,
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੬॥ ਇਕੈ ਤੁ,
ਕਲਿ ਕੋ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੋ, ਨਾਰਦ ਡੰਕ ਬਜਾਵੈ ॥ ਇਕੈ ਤੋ, ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥
ਇਕੈ ਤੋ, ਜਮੈ ਕਉ ਕਾਟਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵੈ, ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ, ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੭॥ ਇਕੈ ਤੋ, ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੁਲਾਵੈ ॥

ੴ ਵਾਰ ਭਗਉਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥

ਭਗਤ ਭਗੋਤੀ ਸਾਜਿਕੈ, ਪ੍ਰਭ ਜਗ ਅਰੰਭ ਰਚਾਇ ਹੈ ॥ ਰਣ ਰੂਤ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ,
ਡਫ ਡਉਰੂ ਡੰਕ ਬਜਾਇ ਹੈ ॥ ਕਲਿ ਨਾਰਦ ਹੜ ਹੜ ਹੱਸਿਆ, ਰਣ ਸਾਵਤ ਜੁਧ
ਮਚਾਇ ਹੈ ॥ ਦੁਲ ਦੁਲ ਖਿੰਗ ਬਿਗਸਿਆ, ਰਣ ਰੋਹਰ ਕੋਹਰ ਬਰਖਾਇ ਹੈ ॥੧॥
ਘਰੁ ਸੁੱਤਾ ਸਿੰਘ ਜਗਾਇਆ, ਖੜ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਇ ਹੈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਪਕੜਿ ਭਕੋਲਿਆ,
ਕਰ ਜਗੁ ਘੁਮੰਡ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥ ਭਗਤ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਜਨਾ, ਫਟ ਠੁੰਠਰ ਮੰਝ ਕਢਾਇ ਹੈ ॥
ਹਥ ਖੱਪਰ ਫਟਕਣ ਡੰਮਚੂਰੂ, ਕਢ ਕੰਗਲ ਖੋਲ ਬੁਲਾਇ ਹੈ ॥੨॥ ਉਥੱਲ ਪੁਥੱਲ ਘਪਨ ਘੋਰ,
ਭਕਰੂ ਲਹੂ ਧੁੰਧ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥ ਲੁੱਥ ਪਲੁੱਥ ਧਰਤੀ ਨਾਲ, ਧੜ ਪਿੰਜਰੁ ਕੁੰਤ ਕਖਾਇ ਹੈ ॥
ਲਪਟ ਝਪਟ ਲੈ ਤੇਗ ਨਾਲ, ਰਣਸੂਰਾ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ ॥ ਖਚੁਕ ਖਪਨ ਜਹਾਂ ਜਮ ਧੜੇ,
ਰਣ ਰੱਬੁ ਪਲੁੱਥ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥੩॥ ਰਕਤ ਪਲੇਟੀ ਜੋਗਨੀ, ਹੁਣ ਦੁਰਜਨ ਖੇਤ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥
ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਘਮਸਾਣ ਖੇਤ, ਰਣ ਜੰਬੂ ਗਿਰਝ ਅਘਾਇ ਹੈ ॥ ਧਮਕ ਧਮਾਕੇ ਜਬਰ ਜੰਗ,
ਗਰਜੇ ਗੜ ਕੋਟਿਕ ਕੋਟ ਢਹਾਇ ਹੈ ॥ ਕੜ ਧੜ ਦੇ ਪੜਛੀਅਨਿ ਭਿੜੇ,
ਸੈਲ ਹੀ ਸੈਲ ਭਿੜਾਇ ਹੈ ॥੪॥ ਗਗਨ ਕੜੱਕੀ ਬਿੱਜਲੀ, ਪਰਲਉ ਪਰਲੋਕ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥

ਉਡਤੀ ਕਾਗਨ, ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਰੋਂ, ਸਬ ਭੈ ਦੁੰਦ ਮਿਟਾਉਂ ॥੩॥ ਪਹਿਲੀ ਚੋਟ ਬਿਲਈਆ
 ਮਾਰਉਂ ਸਸਾ ਬਾਨ ਘਰ ਘਾਉਂ ॥ ਯਹ ਮਨ ਮਿਰਗ ਕਾਲ ਹਰਿ ਕਾਲਾ, ਜੀਵਤ ਫਾਧ
 ਕਰਿ ਲਿਆਉਂ ॥੪॥ ਅਲੱਖ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕਰਉਂ ਚਾਕਰੀ, ਚਿਹਰਾ ਜਾਇ ਲਿਖਾਉਂ ॥
 ਘੋੜੇ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ, ਭਗਤਿ ਦਾਦਨੀ ਪਾਉਂ ॥੫॥੨॥

ਰਾਗ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਆਜ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਕਾਜ ਹੈ, ਸਸਤ੍ਰੁ ਬਾਂਧ ਦਰਿ ਆਵਹੁ ਰੇ ॥ ਹਮਰੇ ਸੰਗੀ ਪੰਚ ਬੀਰ ਹੈਂ,
 ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੧॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਭਾਈ ਬੀਰ ਹੈ, ਰੋਮ ਰੋਮ
 ਸਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥ ਭੀਰ ਪਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਇਆ, ਆਪਨਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ॥੧॥
 ਸੰਤ ਕਾਜ ਜਗਤ ਹਉ ਆਯੋ, ਨਾਵਾਂ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ॥ ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ,
 ਇਹ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੨॥ ਏਕ ਸੀਸ ਕਾ ਬਦਲਾ ਮਾਗਉ, ਸੀਸ ਚਾਰੋਂ
 ਬਹੁੜਿ ਮਗਾਵਹੁ ਰੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥
 ਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ, ਰਹਿਤ ਬਚਨ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥੪॥ ਅਉਰ ਕੇਤੇ ਦੇਖਹੁ,
 ਬਿਨਾ ਕੇਸ ਕੇ, ਹਮਰੀ ਸੈਨ ਸਬਲ ਤੇਜ ਹੈ, ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ॥

(੪੫੬)

ਸਭ ਸਾਕ ਸੈਨ ਤੋਰ ਜਗਤ ਕੇ, ਇਹੁ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਪੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੫॥
ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਅਬਿਨਾਸਿ ਪੁਰਖ ਨੈ, ਹੁਕਮ ਕੇਸ ਲੈ ਆਇਓ ਰੇ ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਨ ਕੇ ਦਿਨ ਸੁ ਦੂਰ ਬੇ, ਤੁਰਕ ਅਨੀਤ ਚੜ੍ਹਾਇਓ ਰੇ ॥੬॥
ਜੱਹ ਜੱਹ ਦੇਖਉ, ਤੱਹ ਤੱਹ ਸੰਘਾਰਉ, ਬਚਨ ਪਾਇ ਮਜ਼੍ਹਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥੭॥
ਖਬਰਦਾਰ ਹੁਇ ਆਇਓ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ, ਖੜਗ ਰੂਪ ਝਮਕਾਇਓ ਰੇ ॥
ਹਮਰੋ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ, ਹਮ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੮॥
ਆਇਓ ਵਕਤ ਸਿਤਾਬ ਸੈਨ ਕਾ, ਸੰਤਨ ਕਮਰ ਬੰਧਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਧੁਰ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ, ਤੁਰਕਨ ਜੜ ਖਪਾਵਹੁ ਰੇ ॥੯॥
ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ, ਹਮ ਤੀਜਾ ਮਜ਼੍ਹਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥
ਜਾਤ ਪਾਤ ਕਛੁ ਰਹਿਣ ਨ ਦੇਵਉ, ਕਰਿ ਏਕੰਕਾਰ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੧੦॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਰਾਮਚੰਦ ਇਹ ਜਿਨੈ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਹ ਜਾਹਿੰ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥ ਤੇ ਸਭ ਹੀ,
ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰ, ਬਹੁਰ ਸਵਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਮਚੰਦ, ਅਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ॥

ਗਿਰ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਕੇਤੇ, ਸੂਕੇ ਭਏ ਸਿੰਧੁ ਜੇਤੇ, ਹਿਰਣਕਸ਼ਪ ਗਵਣਾਦਿ ਕੇਤੇ, ਠਏ ਹੈਂ ॥
 ਸਾਤੇ ਹੀ ਸਮੁੰਦ ਜਾਕੇ, ਰਬਨ ਕੀ ਗੈਲ ਭਏ, ਆਪ ਹੀ ਬਨਾਏ ਜਗ,
 ਕੀਯੋ ਜਿਨੋਂ ਨਏ ਹੈਂ ॥ ਕੌਨ ਬਿਵਸਥਾ ਸ੍ਰੀਰ ਇਸ ਖਿਨ ਭੰਗਰ ਕੀ,
 ਸਮਝ ਹਰਿ ਗੁਰਦਿਆਲ, ਕੂੜ ਮੋਹ ਹਏ ਹੈਂ ॥ **ਇਤਿ ॥**
ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਮ ਅਗਯਾਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਮੂਰਖ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥
 ਮਿਲੇ ਅਸੰਤ ਮਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੀਏ ਸਾਚੇ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਮਾਨ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਅਥ ਅਸਫੋਟਕ ਕਬਿਤ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਛਬਿ ਉਤਮ ਆਕ੍ਰਿਤਿ ਛਾਜਤਿ ਹੈ, ਲਖ ਲਾਜਤਿ ਕੰਜ ਪ੍ਰਭਾ ਮੁਖ ਕੀ ॥

ਮ੍ਰਿਗ ਬਾਲ ਤੇ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲ ਸੇ ਹੈ, ਸਭ ਜਾਨਿਤ ਰਾਸ ਮਨੋ ਸੁਖ ਕੀ ॥

ਜਿਹ ਹੇਰਿ ਸਭੈ ਜਲ ਜੰਮੁਨ ਮੈ, ਤਿਹ ਹੇਰਿਤ ਪਯਾਸ ਕਹਾਂ ਭੁਖ ਕੀ ॥

ਕਬਹੂੰ ਹਮ ਸੋ ਨਹੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਹਸੇ ਸਖੀ, ਕਾ ਕਹੋ ਅੰਤਰ ਕੇ ਦੁਖ ਕੀ ॥੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਬਿਸਾਰ ਸੰਭਾਰਹ ਕੀ ਮਨ ਮੈ ॥

ਕਹੂੰ ਹਾਰ ਪਰੇ, ਕਹੂੰ ਬਾਰ ਗਿਰੇ, ਕਹੂੰ ਨੈਕ ਨ ਸੁੱਧ ਰਹੀ ਤਨ ਮੈ ॥

ਝਖਕੇਤ ਕੇ ਬਾਨਨ ਪੀੜਤ ਭੀ, ਮਨ ਜਾਇ ਰਹਿਯੋ ਮਨ ਮੋਹਨ ਮੈ ॥

ਮਨੋ ਦੀਪ ਕੇ ਭੇਦ ਸੁਨੇ ਸੁਰ ਨਾਦ ਮ੍ਰਿਗੀ ਗਨ ਜਾਇ ਬਿਧੀ ਬਨ ਮੈ ॥੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੱਲ ਭਿਰੇ, ਕਹੂੰ ਮੱਤ ਮਤੰਗ, ਉਤੰਗ ਕਹੂੰ ਮਿਲ ਉਸ਼ਟ ਲਰਾਵੈ ॥

ਮਹਿਖ ਕਹੂੰ, ਕਹੂੰ ਬਾਂਕੇ ਸੇ ਬੋਕ, ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ ਲੈ, ਮ੍ਰਿਗ ਸੋ ਬਹਿਸਾਵੈ ॥

ਸਾਂਪਨ ਨਿਉਰਨ ਅਉਰ ਚਕੋਰਨ ਹੈ ਨ ਕਹੂੰ ਹੈ ਰਾਜ ਲਰਾਵੈ ॥

ਭੋਰ ਭਿਰੈ ਫੂਲ ਹਾਥਨ ਸੋਂ, ਕਹੂੰ ਦੇਖਨਹਾਰ ਸਭੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਨਾਚਤ ਹੈ ਨਚਵਾਰ ਕਹੂੰ, ਕਹੂੰ ਗਾਵਤ ਹੈ, ਕਹੂੰ ਬੀਨ ਬਜਾਵੈ ॥

ਖੇਲਤ ਹੈ ਕਹੂੰ, ਚੌਪਰ ਚਾਰੁ, ਬਦੈ ਕਛੁ ਹੋਡ, ਹੀਯੋ ਪਰਚਾਵੈ ॥

ਬਾਜਤ ਭੇਰ, ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਕਹੂੰ, ਕਹੂੰ ਭਾਤ ਕਬਿੱਤਨ, ਬਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਪੰਡਤ ਪੁੰਜ ਪੁਰਾਨ ਪੜੈ ਕਹੂੰ, ਜੀਤ ਕੇ ਗੀਤ ਬਨਾਇ ਸੁਨਾਵੈ ॥੪॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕੇ ਸਾਥ ਸਖੀ ਸਭ ਹੀ, ਉਮਗੀ ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਚਿਤ ਚਉਪ ਚਢੈ ॥

ਨ ਹਟੈ ਅਤਿ ਹਾਠੀ ਹਠੀ ਮਨ ਮੈ, ਕੋਊ ਸਾਮੁਹਿ ਆਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਢੈ ॥

ਥਹਰਾਤ ਲਗੇ, ਪਟਮਾਰਤ ਕੇ, ਕਲ ਧੌਂਤ ਕੇ ਭੂਖਨ ਸਾਥ ਮਢੈ ॥

ਮਨੋ ਲੀਲਤ ਲਾਟ ਦਵਾਨਲ ਕਾਨ ਲਸੈ ਲਹਰੈ ਅਤਿ ਤੇਜ ਬਢੈ ॥੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਿਹ ਦੇਖ ਕੇ ਦੇਖਤ ਹੀ ਰਹੀਯੇ, ਕਿਯ ਨਯਾਰੋ, ਨ ਭਾਵਤ ਨੈਕੁ ਕਬੈ ॥

ਮੁਰਝਾਇ ਪਰੀ ਛਿਤ ਮੈ ਤਿਯ ਏਉ, ਸੁ ਲਰਿਯੋ ਮਨੋ ਚੇਟਕ ਬਾਨ ਅਬੈ ॥

ਤੋਊ ਦੌਰ ਚਲੀ, ਲਖ ਪੌਰਨ ਕੋ, ਨਿਜ ਠੌਰ ਤੇ, ਜੇ ਨਿਕਸੀ ਨ ਕਬੈ ॥

ਲਖਿ ਸਯਾਮ ਕੋ ਰੂਪ ਅਨੁਪਮ ਸੁੰਦਰ, ਰੀਝ ਰਹੀ ਰਿਝਵਾਰ ਸਭੈ ॥੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਿਖ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਸਾਬ ਲੀਏ, ਜਮੁਨਾ ਤਟ ਕਾਨ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ॥

ਸਭ ਹੂੰ ਤਨ ਚੰਦਨ ਚਿੱਤ੍ਰ ਕੀਏ, ਛਬਿ ਗੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡਨ ਛਾਜਤ ਹੈ ॥

ਜਿਹ ਹੇਰਤ ਭੂਖ ਭਜੈ ਮਨ ਕੀ, ਲਖਿ ਜਾਹਿ ਤਨੋ ਆਘ ਭਾਜਤ ਹੈ ॥

ਹਰਿ ਰਾਧੇ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਮਨੈ, ਰਤਿ ਅਉ, ਰਤਿ ਨਾਥ ਹੂੰ ਭਾਜਤ ਹੈ ॥੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਿਖ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਸਿਗਾਰ ਸਜੈ, ਅਤਿ ਹੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁ ਹੁਲਾਸ ਹੀਯੋ ॥

ਕਹੂੰ ਕੋਕਿਲ ਕੀਰ ਕਰੀ ਅਹਿ ਕੇਹਰਿ, ਮਾਨ ਮਨੋਜ ਕੋ ਛੀਨ ਲੀਯੋ ॥

ਬਿਜ ਰਾਜ ਕੇ ਭੇਟਨ ਕਾਜ ਚਲੀ, ਸੁਭ ਰੋਰੀ ਕੋ ਭਾਲ ਮੈ ਟੀਕੋ ਦੀਯੋ ॥

ਮਨੋ ਚੰਦ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੈ ਕਵਿ ਸਯਾਮ, ਸੁਹਾਗ ਕੇ ਭਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਯੋ ॥੮॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਖੇਲਤ ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕੇ ਬੀਚ, ਲਖੈ ਹਰਿ ਜਾਇ ਜੂ, ਤੈ ਪਠਈ ਰੀ ॥

ਬਾਂਕੀ ਸੀ ਬਾਨ ਸੋ ਹੇਰਤ ਹੈ, ਹਰਿ ਏਕ ਹੀ ਹੇਰਨ, ਹੋਹੂੰ ਰਹੀ ਰੀ ॥

ਮੋਹੇ ਹੈ ਮੀਨ, ਮ੍ਰਿਗਾ ਗਿਨਤੀ ਕਹਿ, ਕਾਨ ਕੇ ਨੈਨ, ਕਿ ਬਾਨ ਮਖੀ ਰੀ ॥੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਾਨਤ ਗ੍ਰਾਰ ਗਵਾਰ ਕਹਾਂ ਕਜਿ ਤੇ ਸਭ ਗ੍ਰਾਰਨ ਮੈ ਕਹ ਐਹੈਂ ॥

ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਸਿੰਜੇ ਜਿਨਕੇ, ਤੁਮਕੋ ਹਰਿ ਤੋ ਨ ਕਹਾ ਸੁਖ ਪੈਹੈਂ ॥

ਚਿੰਤ ਉਠੀ ਚਿਤ ਯੋ ਕਰਿਏ, ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕੀ ਕੇਲ ਕੇ ਖੇਲ ਸਭੈ ਹੈਂ ॥
ਇਉ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਮੂੜ ਤ੍ਰਿਯਾ, ਘਹਰਾਤ ਘਟਾ ਸੁਨ ਕੈ ਦੁਖ ਪੈਹੈਂ ॥੧੦॥

ਦੂਤੀ ਬਾਚ ਨਾਇਕਾ ਪ੍ਰਤਿ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਤੇਰੀ ਤਰੀਫ ਸਦੀਵ ਕਰੈ ਮੁਖ, ਤੇਰੀ ਕਥਾ ਨਿਤ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਸਿੰਗਾਰ ਸਜੇ ਸਜਨੀ, ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਬੇਨ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਚੰਦਨ ਅਉ ਘਨਸਾਰ, ਦੋਉ ਘਸਿ ਅੰਗ ਲਗਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਮਨ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਹਰਿਯੋ, ਕਹੂੰ ਜਾਨ ਨ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥੧੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਹਉ ਤੁਹਿ ਲਯਾਵਨਿ ਕਾਜ ਪਠਾਈ ਰੀ, ਬੇਗ ਚਲੋ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਚਿਤਾਰੀ ॥
ਤੇਰੋ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਹੈ ਧਰਿ ਕੈ, ਜੁਵਤੀ ਸਭ ਅਉ, ਚਿਤਹੂੰ ਤੇ ਬਿਸਾਰੀ ॥
ਅਉ ਹਠ ਤੇ ਤਨ ਕੋ ਨ ਤਜੈ, ਰਜਨੀ ਬਿਤਈ ਸੁ ਭਈ ਉਜਿਆਰੀ ॥
ਮਾਨ ਮਨਾਵਨ ਹਾਰ ਤਜਿਯੋ, ਤਜੈ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨ, ਮਾਨ ਦਈ ਕੀ ਸਵਾਰੀ ॥੧੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਗੋਪ ਕੋ ਬੇਖ ਕਬੇ ਧਰਿ ਹੈ, ਹਰਿ ਕੁੰਜ ਗਾਰੀ ਕਬਿ ਆਨ ਬਸੈ ਹੈ ॥
ਮੋਰ ਪਖੋ ਅਨ ਕੋ ਧਰਿ ਏ ਕਬ, ਗਵਾਰਨ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ ਗੋਰਸਿ ਖੈ ਹੈ ॥

ਨਾਰਿਨ ਕੇ ਕਜਰਾਰਨ ਕੇ, ਦੁਖ ਟਾਰਨ ਸਯਾਮ ਸੋਂ ਨੀਂਦ ਨਿੰਦਾਰੇ ॥
 ਹੇਰੇ ਤੇ ਲਾਜ, ਸਨੈ ਛਟ ਜਾਤ ਹੈ, ਕਾਂਨ ਕੇ ਨੈਨ ਕਿ ਬਾਂਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥੨੨॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਵਾਰੀ ਹਉਂ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਰੂਪ ਪੈ, ਜਾਂ ਪਰ ਕੋਟ ਮਨੋਜ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਨਾਰਦ ਕੇ ਸੁਕ ਸਾਰਦ ਸੇ, ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ ਕੋ ਕਹਿ ਕੇ ਫੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥
 ਸੇਖ ਸਹੰਸੂ ਧਰੇ ਮੁਖ ਯਾਂਹੀ ਤੇ, ਬੀਤ ਗਏ ਜੁਗ ਪਾਰ ਨ ਪਾਰੇ ॥
 ਸੁਨ ਰੀ ਸਖਿ ਕਾਂਨ ਬਸੇ ਸਭ ਠਾਂ, ਕਜਰਾ ਬਿਨ ਨੈਨ ਭਏ ਕਜਰਾਰੇ ॥੨੩॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਹਮਰੀ ਸੁਧ ਹੂੰ ਲਹਿ ਹੈਂ ਹਰਿ, ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਹਾਬ ਸੰਦੇਸ ਪਠੈਹੈਂ ॥
 ਗੋਕਲ ਯਾਦਿ ਕਬੈ ਕਰਿ ਹੈਂ, ਕਬ ਕਾਤਿਕ ਕੀ ਰੁਤਿ ਰਾਸ ਮਚੈ ਹੈਂ ॥
 ਮੋਹਨ ਫਾਘ ਕਬੈ ਮੰਡ ਹੈ, ਹਮਰੋ ਕਬ ਸੋਕ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੈਹੈਂ ॥
 ਚਿੱਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਬੈ ਸਜਨੀ, ਕਹੁ ਰੀ, ਕਹੁ ਰੀ, ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਕਬੈ ਹੈਂ ॥੨੪॥

ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥

ਦੇਵਕੀ ਤਨੱਯਾ ਕਹੋ, ਮੁਸਲੀ ਕੇ ਭੱਯਾ ਕਹੋ, ਰਾਧਾ ਕੇ ਰਮੱਯਾ ਕਹੋ, ਮੁਰ ਕੇ ਮਰੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਸੰਤਨ ਸਹੱਯਾ ਕਹੋ, ਦੈਂਤਨ ਦਲੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਾਰਨ ਬਚੱਯਾ ਕਹੋ, ਸੰਕਟ ਕਟੱਯਾ ਹੈਂ ॥

ਬਿਖ ਕੇ ਬਟੱਯਾ, ਬਿਜ ਬਨਤਾ ਲਭੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਬਨ ਕੇ ਭੁਮੱਯਾ ਕਹੋ, ਬਛਰਾ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ,
ਜਾਕੀ ਸਭ ਲੇਤ ਕਵਿ, ਕੋਵਿਦ ਬਲੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੮॥

ਅਥ ਬਿਯੋਰਾਨੀ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਬੈਰੀ ਸੀ ਬਯਾਰ, ਬਿਯੋਗ ਸੋਂ ਬੀਚਨ, ਬਾਂਕ ਸੋਂ ਬੋਲ, ਬਜੰਤ੍ਰ ਬਿਥਾਰੇ ॥
ਬਾਦਰ ਬੁੰਦ ਬਿਸਾਰੇ ਸੇ ਬਾਨ, ਸੁ ਬਾਰਨ ਮੱਤ ਬੁਰੇ ਬਿਕਰਾਰੇ ॥
ਬਾਗ ਬਨਿਯੋ ਬਨ ਸੋ ਬਿਸ ਬੈਠਕ, ਜਾਂ ਦਿਨ ਤੇ ਬਿਜ ਨਾਥ ਬਿਸਾਰੇ ॥
ਬਯਾਧਿ ਸੀ ਬੀਨ ਬਿਨਾਂ ਬਿਜਬਾਲਮ, ਬੀਰੀ ਨ ਹੋਹਿ, ਬਿਖਿ ਬਿਖਯਾਰੇ ॥੨੯॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਚਿਤਾ ਜੈਸੋ ਚੰਦਨ, ਚਰਾਗ ਲਾਗੋ ਚਿੰਤਾ ਸਮ, ਚੇਟਕ ਸੋ ਚਿੱਤ੍ਰ ਚਾਯੁ ਚਾਬੁਕ ਕੁਸੈਲਸੀ ॥
ਚਿਤਾ ਜੈਸੋ ਚੀਰ, ਚਪਲਾ ਸੀ ਚਿਤਵਨ ਲਾਗੈ, ਚੀਰਬੇ ਸੀ ਚੋਪਖਾ, ਸੁਹਾਤ ਨ ਰੁਖੈਲ ਸੀ ॥
ਚੰਗਲ ਸੀ ਚੌਪ, ਸਰ ਚਾਂਪ ਜੈਸੋ ਚਾਮੀ ਕਰਿ, ਚੇਟ ਸੀ ਚਿਨੌਤੀ ਲਾਗੈ, ਸੀਰੀ ਲਾਗੈ ਸੈਲ ਸੀ ॥
ਚਟਕ ਚਪੇਟ ਸੀ, ਲਗਤ ਚਿੰਤਾ ਨਾਥ ਬਿਨ, ਚਾਬਕ ਸੋ ਚੇਰ ਲਾਗੈ ਚਾਂਦਨੀ ਚੁਰੈਲ ਸੀ ॥੩੦॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਹਉ ਇਤ ਘੁੰਮਤ ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ, ਅਤਿ ਘੋਰਤ ਹੈ ਉਹਿ ਘਾ ਘਟਕਾਰੋ ॥

ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਾਚ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਮਧੂਕੈਟਭ ਕੇ, ਮਹਿਖਾਸਰ ਕੇ, ਮਨੁ ਕੇ, ਨਲ ਕੇ,
 ਚਲਤੇ ਨ ਚਲਿਯੋ ਗਉਂ ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ, ਰਘੁ ਕੇ, ਅਜੁ ਕੇ, ਨਹੀਂ ਸਾਬ ਦਯੋ,
 ਰਘੁਨਾਥ ਬਲੀ ਕਉਂ ॥ ਸੰਗ ਰਹੀ ਅਬ ਲੋ ਕਹੁ ਕੌਨ ਕੇ, ਸਾਚ ਕਹੋ,
 ਅਘ ਓਘ ਦਲੀ ਸਉਂ ॥ ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ, ਅਜੋ ਚਿਤ ਮੈ ਜੜੁ, ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਸੰਗ ਹਲੀ
 ਨ ਚਲੀ ਹਉਂ ॥੪੮॥ ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਗਜ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਹੋਂ,
 ਅਰੁ ਸਾਤ ਮਹਾਰਣ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਹੋਂ ॥ ਕਾਟ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਿਗਰੀ, ਲਿਖਬੇ ਹੂੰ ਕੇ ਲੇਖਨ,
 ਕਾਜ ਬਨੈ ਹੋਂ ॥ ਸਾਰਸ੍ਰੁਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਕੈ, ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਗਨੇਸ਼ ਕੇ ਹਾਥ ਲਿਖੈ ਹੈਂ ॥
 ਕੋਟ ਕਬਿੱਤਨ ਜੋ ਕਰਿ ਹੋਂ, ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਤਉ, ਪ੍ਰਭ ਨੈਕ ਰਿਝੈਹੋਂ ॥੪੯॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਮਾਝ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ, ਦੀਦਾਰ ਆਇ ਲਗਾ, ਤਬ ਉਚਾਰ ਹੋਇਆ ॥

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ, ਆਇ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤੇ ਨੇ ॥ ਸੁਣ ਕੈ ਸੱਦੁ ਮਾਹੀ ਦਾ ਮੇਹੀ,

ਪਾਣੀ ਘਾਹੁ ਮੁਤੋ ਨੇ ॥ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਰਲੀਆ ਕਾਈ, ਕੋਈ ਸੋਕ ਪਯੋ ਨੇ ॥
ਗਇਆ ਫਿਰਾਕੁ ਮਿਲਿਆ ਮਿਤੁ ਮਾਹੀ, ਤਾਹੀਂ ਸੁਕਰ ਕੀਤੇਨੇ ॥੧॥

ਸਿਖੀ ਰਹਿਤ ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥
ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸਿਖੀ ਈਂ ਹਰੂਫ, ਪੰਜ ਕਾਫ ॥ ਹਰਗਿਜ਼ ਨ ਬਾਸ਼ਦ, ਈਂ ਪੰਜ ਮੁਆਫ ॥੧॥
ਕੜਾ ਕਾਰਦੋ ਕੱਛ, ਕੰਘਾ ਬਿਦਾਂ ॥ ਬਿਲਾ ਕੇਸ ਹੇਚ ਅਸਤ, ਜੁਮਲਹ ਨਿਸ਼ਾਂ ॥੨॥
ਹਰਫ ਹਕਾਇਤ ਅਸਤ ਈਂ ਪੰਜ ਕਾਫ ॥ ਬਿਦਾ ਨੰਦ ਬਾਵਰ, ਨ ਗੋਯਮ ਖਿਲਾਫ ॥੩॥
ਹੁੱਕਾ ਹਜਾਮਤ, ਹਲਾਲੋ ਹਰਾਮ ॥ ਬਾਚੀਸ਼ੇ ਹਿਨਾਂ ਕਰਦ ਰੂ, ਸਯਾਹ ਫਾਮ ॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਫਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ੧੦ ॥

ਬਨਾਮੇ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਤੇਗੋ ਤਬਰ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਤੀਰੋ ਸਨਾਨੋ ਸਪਰ ॥੧॥

ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਲਵਾਰ ਕੁਹਾੜੀ ॥ ਤੀਰ ਭਾਲਾ ਢਾਲ ॥

ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਕੁੜਾਹੀ, ਤੀਰ, ਭਾਲੇ ਤੇ ਢਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਖੁਦਾਵੰਦ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ (ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ) ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ।

ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਮਰਦਾਨੇ ਜੰਗ ਆਜ਼ਮਾਂ ॥ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਅਸਪਾਨੇ ਪਾ ਦਰ ਹਵਾ ॥੨॥

ਦਾ ਮਾਲਕ ਮਰਦ ਦਾ ਬਹੁਬਚਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੰਗ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ॥ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ/ਦੇ ਪੈਰ ਹਵਾ ਵਿਚ ॥

ਲੜਾਈ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਾ ਕਾਰ ਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਤੇ ਤੇਜ਼ ਘੋੜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਹੈ ।

ਹਮਾਂ ਕੋ ਤੁਰਾ ਪਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਦਾਦ ॥ ਬਮਾ ਦੌਲਤੇ ਦੀਂ ਪਨਾਹੀ ਬਦਾਦ ॥੩॥

ਉਹੀ, ਉਹ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਬਖਸ਼ੀ ॥ ਮੈਨੂੰ ਦੀਨ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣਾ, ਦੀਨ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨਾ ॥

ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੀਨ ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌਲਤ (ਤਾਕਤ) ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ ।

ਤੁਰਾ ਤਰਕਤਾਜ਼ੀ ਬ ਮਕਰੋ ਰਿਆ ॥ ਮਰਾ ਚਾਰੁਮਾਜ਼ੀ ਬ ਸਿਦਕੋ ਸਫਾ ॥੪॥

ਤੈਨੂੰ, ਤੂੰ ਲੁੱਟ ਖਸ਼ੋਟ ਨਾਲ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ, ਬਹਾਨੇ ਬਾਜ਼ੀ ॥ ਮੈਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹਲ ਲੱਭਣਾ ਸੱਚਾਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ॥

ਤੂੰ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੁੱਟ ਖਸ਼ੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਹਲ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ ।

ਨ ਜ਼ੇਬਦ ਤੁਰਾ ਨਾਮੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ॥ ਜ਼ੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬਾਂ ਨ ਯਾਬਦ ਫਰੇਬ ॥੫॥

ਨਹੀਂ ਜ਼ੇਬ ਦੇਣਾ, ਸ਼ੋਭਣਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਂ ਤਾਜ ਤੇ ਤਖਤ ਨੂੰ ਰੋਣਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ॥ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਧੋਖਾ ॥

ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ੇਬ (ਸ਼ੋਭਾ) ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, (ਕਿਉਂਕਿ) ਜੋ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ (ਤਾਜ ਤੇ ਤਖਤ ਨੂੰ ਰੋਣਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ) ਲੋਕ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ।

ਕਿ ਤਸਬੀਹਤ ਅਜ਼ ਸੁਜਾਓ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬੇਸ਼ ॥ ਕਜ਼ਾਂ ਦਾਨਾ ਸਾਜ਼ੀ ਵ ਜ਼ਾਂ ਦਾਮ ਖਵੇਸ਼ ॥੬॥

ਮਾਲਾ ਫੇਰਨਾ ਦਾਣੇ, ਮਣਕੇ ਧਾਗਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ॥ ਉਸ ਤੋਂ ਗੱਲ/ਸਾਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਲ ਆਪਣੇ ॥
ਤੇਰੀ ਤਸਬੀ ਧਾਗੇ ਤੇ ਮਣਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈਸੀਅਤ ਨਹੀ ਰਖਦੀ ਤੂੰ ਗਲਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਣ ਲਈ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਣ ਲਈ ਤਬਸੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਖਦਾ ਹੈ ।

ਤੂੰ ਖਾਕੇ ਪਿਦਰ ਰਾ ਬ ਕਰਦਾਰੇ ਜ਼ਿਸ਼ਤ ॥ ਬ ਖੂਨੇ ਬਰਾਦਰ ਬਦਾਦੀ ਸਰਿਸ਼ਤ ॥੭॥

ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਤੋਂ ਚਾਲ ਚਲਨ ਖਰਾਬ ॥ ਭਰਾ, ਵੀਰ ਤੂੰ ਦਿੱਤਾ ਮਿਲਾ ॥
ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੰਦੇ ਚਾਲ ਚਲਨ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਸਦਕੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਦਾਰਾ ਸ਼ਕੋਹ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਵਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ।)

ਵਜ਼ਾ ਖਾਨਾ ਏ ਖਾਮ ਕਰਦੀ ਬਿਨਾ ॥ ਬਰਾਏ ਦਰੇ ਦੌਲਤੇ ਖਵੇਸ਼ ਰਾ ॥੮॥

ਉਸ ਤੋਂ/ਤੇ ਘਰ ਕੱਚਾ ਤੂੰ ਕੀਤਾ ਬਣਾਈ, ਬਣਾਉਣਾ ॥ ਦੇ ਵਾਸਤੇ, ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹਕੂਮਤ ਹੈ ਆਪਣੀ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ॥
ਉਸ ਕੱਚੇ ਘਰ 'ਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਤੇ ਆਪਣੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ।

ਮਨ ਅਕਨੂੰ ਬ ਅਫਜ਼ਾਲ ਪੁਰਸ਼ੇ ਅਕਾਲ ॥ ਕੁਨਮ ਜ਼ਿ ਆਬੇ ਆਹਨ ਚੁਨਾਂ ਬੁਰਸ਼ਗਾਲ ॥੯॥

ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਗੁਣ, ਚੰਗਾਪਣ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਆਂਦਾ, ਅਰਥਾਤ, ਖੁਦਾ ॥ ਮੈਂ ਕਰਾਂ, ਕਰਾਂਗਾ ਤੋਂ ਲੋਹੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਦਾ ਮੌਸਮ ॥
ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਾਣੀ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ) ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਕਰਾਂਗਾ ।

ਕਿ ਹਰਗਿਜ਼ ਅਜ਼ਾਂ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੇ ਸ਼ੂਮ ॥ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਮਾਨਦ ਬਰੀਂ ਪਾਕ ਬੂਮ ॥੧੦॥

ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਵਾਰੀ ਮਨਹੂਸ ॥ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਰਹੇ ਇਸਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਗ੍ਹਾ-ਜ਼ਮੀਨ ॥
ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਮਨਹੂਸ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਨਾ ਰਹੇ ।

ਜੇ ਕੋਹੇ ਦੱਕਨ ਤਸ਼ਨਾਂ ਕਾਮ ਆਮਦੀ ॥ ਜੇ ਮੈਵਾੜ ਹਮ ਤਲਖ ਜਾਮ ਆਮਦੀ ॥੧੧॥

ਤੋਂ ਪਹਾੜ ਦੱਖਣ ਪਿਆਸ ਇੱਛਾ, ਹਵਾਸ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥ ਤੋਂ ਮੈਵਾੜ (ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ) ਵੀ ਕੌੜਾ ਘੁੱਟ ॥
(ਤੂੰ) ਦੱਖਣ ਦੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਇਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ (ਤੇ) ਮੈਵਾੜ ਤੋਂ ਵੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕੌੜਾ ਘੁੱਟ ਭਰ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਬਰੀਂ ਸੂ ਚੂੰ ਅਕਨੂੰ ਨਿਗਾਹਤ ਰਵਦ ॥ ਕਿ ਆਂ ਤਲਖੀ ਓ ਤਿਸ਼ਨਰੀਅਤ ਰਵਦ ॥੧੨॥

ਇਸ ਤੇ ਵਲ ਜਦ ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਨਿਗਾਹ, ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਏ-ਉਠੀ ਹੈ ॥ ਕਿ ਉਹ ਕੜਵਾਹਟ,ਕੜਵਾਪਨ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ॥
ਹੁਣ ਜਦ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵਲ ਉੱਠੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੜਵਾਹਟ ਤੇ ਪਿਆਸ ਇਥੇ ਬੁਝਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਚੁਨਾਂ ਆਤਿਸ਼ੇ ਜ਼ੇਰੇ ਨਾਅਲਤ ਨਿਹਮ ॥ ਜ਼ਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਤ ਨ ਖੁਰਦਨ ਦਿਹਮ ॥੧੩॥

ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੱਗ ਥੱਲੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਨਾਲ ਰੱਖਾਂਗਾ ॥ ਪਾਣੀ ਨਾ ਪੀਣ ਦੇਵਾਂਗਾ ॥
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਨਾਲ ਦੇ ਥੱਲੇ ਐਸੀ ਅੱਗ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੀਣ ਦਿਆਂਗਾ ।

ਚਿਹ ਸੁਦ ਗਰ ਸੁਗਾਲੇ ਬ ਮਕਰੋ ਰਿਯਾ ॥ ਹਮੀਂ ਕੁਸ਼ਤ ਦੋ ਬੱਚਾਏ ਸ਼ੇਰ ਰਾ ॥੧੪॥

ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਭੇੜੀਏ ਨੇ ਤੋਂ ਫਰੇਬ ਤੇ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ॥ ਇਹੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ॥
ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਭੇੜੀਏ ਨੇ ਫਰੇਬ ਤੇ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ (ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ) ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ?

ਚੂੰ ਸ਼ੇਰੇ ਜ਼ਿਆਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਮਾਨਦ ਹਮੀ ॥ ਜ਼ਿ ਤੂ ਇੰਤਕਾਮੇ ਸਤਾਨਦ ਹਮੀ ॥੧੫॥

ਜਦ ਖੁੰਖਾਰ ਸ਼ੇਰ, ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੇਰ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਏਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਖੋਹਣਾ ॥
ਜਦ ਖੁੰਖਾਰ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੇਰ (ਖਾਲਸਾ) ਹਾਲੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ ।

ਨਾਂ ਦੀਗਰ ਗਰਾਇਮ ਬਨਾਮੇਂ ਖੁਦਾਤ ॥ ਕੇ ਦੀਦਮ ਖੁਦਾਓ ਕਲਾਮੇਂ ਖੁਦਾਤ ॥੧੬॥

ਨਹੀਂ ਫਿਰ, ਤਦ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾ ਵਲ ॥ ਵੇਖ ਲਿਆ ਖੁਦਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ॥
ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੇਰੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ (ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਖੁਦਾ ਤੇ ਕਲਾਮੇ ਖੁਦਾਤ ਤੋਂ ਤੇਰੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ਮਤਲਬ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤੀ ਦਿਖਾਵਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਭਗਤੀ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ।)

ਬ ਸੌਗੰਦੇ ਤੂ ਇਅਤਬਾਰੇ ਨਾਂ ਮਾਨਦ ॥ ਮਰਾ ਜੁਜ਼ ਬ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਕਾਰੇ ਨਾਂ ਮਾਨਦ ॥੧੭॥

ਤੇਰੀ ਕਸਮ ਤੋਂ (ਤੇ) ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ॥ ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਏ, ਬਗੈਰ ਤਲਵਾਰ ਬਾਜ਼ੀ,ਲੜਾਈ ॥
ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਕਸਮ ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਹਮਣੇ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ।

ਤੂਈ ਗੁਰਗੇ ਬਾਰਾਂ ਕਸ਼ੀਦਾ ਅਗਰ ॥ ਨਹਮ ਨੀਜ਼ ਸ਼ੇਰੇ ਜੇ ਦਾਮੇ ਬਦਰ ॥੧੮॥

ਤੂੰ ਹੈਂ ਭੇੜੀਆ ਬਾਰਸ਼ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ, ਅਗਰ ॥ ਮੈਂ ਰੱਖਾਂ ਵੀ ਸ਼ੇਰ ਤੋਂ ਜਾਲ ਬਾਹਰ ॥
ਜੇ ਤੂੰ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ ਭੇੜੀਏ ਵਾਂਗ ਹੈਂ, ਅਰਥਾਤ ਜਾਹਰੀ ਤੋਰ ਤੇ ਤੂੰ ਮਾਸੂਮ ਤੇ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਹੈ । ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਖਾਂਗਾ ਅਰਥਾਤ ਤੇਰੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫੱਸਣ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗਾ ।

ਅਗਰ ਬਾਜ਼ ਗੁਫਤੇ ਸ਼ਨੀਦਤਬ ਮਾਸਤ ॥ ਨੁਮਾਇਮ ਤੁਰਾ ਜਾਦੁਏ ਪਾਕ ਓ ਰਾਸਤ ॥੧੯॥

ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਸੁਣਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ॥ ਮੈਂ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਰਸਤਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੱਚਾਈ ॥
ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਸੁਣਨਾ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਰਥਾਤ, ਜੇ ਤੇਰੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਵੇ (ਤਾਂ) ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ।

ਬ ਮੈਦਾਂ ਦੋ ਲਸ਼ਕਰ ਸਫ ਆਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ॥ ਜ਼ ਦੂਰੀ ਬਹਮ ਆਸ਼ਕਾਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ॥੨੦॥

ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਫੌਜ ਲਾਈਨਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਸੱਜ ਗਏ ਹੋਣ ॥ ਤੋਂ ਦੂਰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜਾਹਿਰ, ਪ੍ਰਗਟ, ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ॥
ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਲਾਈਨਾਂ ਲੱਗਾ ਕੇ ਸੱਜੀਆਂ ਹੋਣ ਤੇ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ।

ਮਿਆਨੇ ਦੋ ਮਾਂਨਦ ਦੋ ਫਰਸੰਗੇ ਰਾਹ ॥ ਚੁੰ ਆਰਾਸਤਾ ਗਰਦਦ ਈਂ ਰਜ਼ਮਗਾਹ ॥੨੧॥

ਵਿਚ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਫਰਲਾਂਗ ਰਸਤਾ ॥ ਜਦ ਸੱਜ ਜਾਏ ਇਹ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ॥
ਦੋਹਾਂ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਦੋ ਫਰਸੰਗ (ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਫਰਲਾਂਗ) ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇ (ਤੇ) ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਸੱਜ ਜਾਵੇ ।

ਅਜ਼ਾਂ ਪਸ ਦਰਾਂ ਅਰਸਾ ਏ ਕਾਰਜ਼ਾਰ ॥ ਮਨ ਆਇਮ ਬ ਨਿਜ਼ਦੇ ਤੂ ਬਾ ਦੋ ਸੁਆਰ ॥੨੨॥

ਉਸ ਤੋਂ ਫਿਰ, ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ॥ ਮੈਂ ਆਵਾਂ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ॥
ਉਸ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਮੈਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਵਾਂ ।

ਤੂ ਅਜ਼ ਨਾਜ਼ੋ ਨਿਆਮਤ ਸਮਰ ਖੁਰਦਾਈ ॥ ਜ਼ਿ ਜੰਗੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਂ ਬਰ ਖੁਰਦਾਈ ॥੨੩॥

ਤੂੰ ਤੋਂ ਨਖਰੇ ਨਿਆਮਤ ਫਲ ਖਾਧਾ ਹੋਇਆ ॥ ਤੋਂ ਲੜਾਕੇ ਜਵਾਨ, ਸਿਪਾਹੀ ਨਹੀਂ ਫਲ ॥
ਤੂੰ ਨਖਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਮਤਾਂ ਦੇ ਫਲ ਖਾਧੇ ਹੋਏ ਨੇ, ਲੜਾਕੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖਾਧੇ (ਕਦੀ ਤੇਰਾ ਵਾਸਤਾ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਹੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਿਆ) ।

ਬ ਮੈਦਾਂ ਬਿਆ ਖੂਦ ਬ ਤੋਗੋ ਤਖਰ ॥ ਮੁਕਨ ਖਲਕੇ ਖੱਲਾਕ ਜ਼ੇਰੋ ਜ਼ਬਰ ॥੨੪॥

ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਤੂੰ ਆ ਆਪ ਤਲਵਾਰ ਕੁਹਾੜੀ ॥ ਨਾ ਕਰ ਖਲਕਤ ਖਲਕਤ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੱਲੇ ਉੱਤੇ ॥
ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਕੁਹਾੜੀ (ਅਸਲੇ) ਨਾਲ ਆਪ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਲੜਨ ਵਾਸਤੇ ਆ, ਰੱਬ ਦੀ ਖਲਕਤ ਨੂੰ ਖੱਲੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਕਰ, ਅਰਥਾਤ, ਰੱਬ ਦੀ ਖਲਕਤ ਨੂੰ ਨਾ ਮਰਵਾ ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਅਬ ਗਿਆਨ ਪਰਬੋਧ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋ ਨਾਥ ਪੂਰੇ, ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਕਰਮੰ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ, ਸਦਾ ਏਕ ਧਰਮੰ ॥

ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾ, ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਖੇਦੰ ਅਨੂਪੇ ॥੧॥

ਨਮੋ ਲੋਕ ਲੋਕੇਸ਼੍ਵਰੰ, ਲੋਕ ਨਾਥੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ, ਸਰਬ ਸਾਥੰ ਅਨਾਥੇ ॥

ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੰ, ਅਨੇਕੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਹੰ, ਸਦਾ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥੨॥

ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ, ਸਿੱਧਦਾ ਬੁੱਧਿ ਧਾਮੰ ॥

ਅਜੰਤ੍ਰੰ ਅਮੰਤ੍ਰੰ, ਅਕੰਤ੍ਰੰ ਅਭਰਮੰ ॥ ਅਖੇਦੰ ਅਭੇਦੰ, ਅਛੇਦੰ ਅਕਰਮੰ ॥੩॥

ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ, ਅਗੰਤੰ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ, ਅਭੂਤੰ ਅਗੰਤੰ ॥

ਨ ਰੰਗੰ ਨ ਰੂਪੰ, ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੇ ਨ ਮਿਤ੍ਰੇ, ਨ ਪੁਤ੍ਰੇ ਨ ਮਾਤੰ ॥੪॥
 ਅਭੂਤੰ ਅਭੰਗੰ, ਅਭਿੱਖੰ ਭਵਾਨੰ ॥ ਪਰੇਯੰ ਪੁਨੀਤੰ, ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥
 ਅਗੰਜੇ ਅਭੰਜੇ, ਅਕਾਮੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਨੰਤੇ ਬਿਅੰਤੇ, ਅਭੂਮੇ ਅਭਰਮੰ ॥੫॥
 ਨਹੀ ਜਾਨ ਜਾਈ, ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਸੁ ਤਾਂ ਕੋ, ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥
 ਕਹਾਂ ਨਾਮ ਤਾਂ ਕੋ, ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਬਖਾਨੋ, ਕਹੈ ਮੈ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥
 ਅਜੋਨੀ ਅਜੈ, ਪਰਮ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਧਾਨੈ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ, ਅਰੂਪੀ ਮਹਾਨੈ ॥
 ਅਸਾਧੇ ਅਗਾਧੇ, ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮੇ ॥ ਅਰੰਜੁਲ ਅਗਾਧੇ, ਰਹਾਕੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੭॥
 ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ, ਸਿੱਧ ਦਾ ਬੁੱਧਿ ਦਾਤਾ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਲੋਕੇਸੁਰੰ, ਲੋਕ ਗਿਯਾਤਾ ॥
 ਅਛੇਦੀ ਅਭੈ, ਆਦਿ ਰੂਪੀ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਛੈ ਆਦਿ, ਅਦੈ ਦੁਰੰਤੰ ॥੮॥
ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨੰਤ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈਂ ॥ ਬਿਅੰਤ ਭਰਮ ਭੇਵ ਹੈਂ ॥
 ਅਗਾਧਿ ਬਿਆਧਿ ਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਸ ਹੈਂ ॥੧॥੯॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਚਾਪ ਹੈਂ ॥
 ਅਖੰਡ ਦੁਸਟ ਖਾਪ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦ ਆਦਿ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਲ ਹੈਂ ॥੨॥੧੦॥
 ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਰਬ ਸੂਪ ਹੈਂ ॥ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥

ਛਕੰਤ ਰਾਜ ਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤਿ ਜੈਤਸੀ ॥ ਬਦੰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਈਸੁਰੀ ॥੧੨॥੨੦॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨਕਾਦ ਸਰੂਪੰ, ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੰ, ਅਚਲ ਸਰੂਪੰ, ਬਿਸੁ ਕਰਣੰ ॥

ਜਗ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੰ, ਆਦਿ ਅਨਾਸੰ, ਅਮਿਤ ਅਗਾਸੰ, ਸਰਬ ਭਰਣੰ ॥

ਅਨਗੰਜ ਅਕਾਲੰ, ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ, ਦੀਨ ਦਿਆਲੰ, ਸੁਭ ਕਰਣੰ ॥

ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੰ, ਅਨਹਦਿ ਰੂਪੰ, ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੰ, ਤਵ ਸਰਣੰ ॥੧॥੨੧॥

ਬਿਸੁੰਭਰ ਭਰਣੰ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਰਣੰ, ਅਧਰਣ ਧਰਣੰ, ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰੰ ॥

ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ, ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ, ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੀ, ਤੇਜ ਬਰੰ ॥

ਅਨਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪੰ, ਸਭ ਜਗ ਥਾਪੰ, ਅਲਖ ਅਤਾਪੰ, ਬਿਸੁਕਰੰ ॥

ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਸਰਬ ਉਦਾਸੀ, ਏਕ ਹਰੰ ॥੨॥੨੨॥

ਅਨਖੰਡ ਅਮੰਡੰ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ, ਜੋਤਿ ਉਦੰਡੰ, ਅਮਿਤ ਮਿਤੰ ॥

ਅਨਭੈ ਅਨਗਾਧੰ, ਅਲਖ ਅਬਾਧੰ, ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਧੰ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥

ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ, ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ, ਅਚਲ ਬਿਭੂਤੀ, ਭਵ ਤਰਣੰ ॥

ਅਨਗਾਧਿ ਅਬਾਧੰ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਾਧੰ, ਸਰਬ ਅਰਾਧੰ, ਤਵ ਸਰਣੰ ॥੩॥੨੩॥
 ਅ ਕਲੰਕ ਅਬਾਧੰ, ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਧੰ, ਜਗਤ ਅਰਾਧੰ, ਭਵਨਾਸੰ ॥
 ਬਿਸੁੰਭਰ ਭਰਣੰ, ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣੰ, ਪਤਿਤ ਉਧਰਣੰ, ਸਭ ਸਾਥੰ ॥
 ਅਨਾਬਨ ਨਾਥੇ, ਅਕ੍ਰਿਤ ਅਗਾਥੇ, ਅਮਿਤ ਅਨਾਥੇ, ਦੁਖ ਹਰਣੰ ॥
 ਅਗੰਜ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਤੁਯ ਸਰਣੰ ॥੪॥੨੪॥
ਕਲਸ ॥ ਅਮਿਤ ਤੇਜ, ਜਗ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਅਛੇਦ, ਅਭੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਪਰਮ ਤੱਤ, ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਸਰੂਪ, ਅਖੰਡ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੨੫॥
ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਅਖੰਡ ਉਦਾਸੀ, ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਆਦਿ ਅਨਾਸੀ, ਬਿਸੁਕਰੰ ॥
 ਜਗਤਾਵਲ ਕਰਤਾ, ਜਗਤ ਪ੍ਰਹਰਤਾ, ਸਭ ਜਗ ਭਰਤਾ, ਸਿੱਧ ਭਰੰ ॥
 ਅਛੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਰੂਪ ਸੁਰਾਸੀ, ਸਰਬ ਛਿਤੰ ॥
 ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ, ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ, ਅਲਖ ਬਿਭੂਤੀ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥੬॥੨੬॥
ਕਲਸ ॥ ਆਦਿ ਅਭੈ, ਅਨਗਾਧਿ ਸਰੂਪੰ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ, ਜਿਹ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੰ ॥
 ਰੰਕ ਭਯੋ, ਰਾਵਤ ਕਹੂੰ ਭੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ, ਸਰਤਾ ਕਹੂੰ ਕੂਪੰ ॥੭॥੨੭॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਸਰਤਾ ਕਹੂੰ ਕੂਪੰ, ਸਮੁਦ ਸਰੂਪੰ ਅਲਖ ਬਿਭੂਤੰ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥
 ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ, ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ, ਤੇਜ ਸੁਰਾਸੀ, ਅਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥
 ਜਿੱਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ, ਅਲਖ ਅਭੇਖੰ, ਅਮਿਤ ਅਦੈਖੰ, ਸਰਬ ਮਈ ॥
 ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣੰ, ਪਤਿਤ ਉਧਰਣੰ, ਅਸਰਣਿ ਸਰਣੰ, ਏਕ ਦਈ ॥੮॥੨੮॥
ਕਲਸ ॥ ਆਜਾਨੁ ਬਾਹੁ, ਸਾਰੰਗ ਕਰ ਧਰਣੰ ॥ ਅਮਿਤ ਜੋਤਿ, ਜਗ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਰਣੰ ॥
 ਖੜਗ ਪਾਣ, ਖਲ ਦਲ ਬਲ ਹਰਣੰ ॥ ਮਹਾਂਬਾਹੁ, ਬਿਸੁੰਭਰ ਭਰਣੰ ॥੯॥੨੯॥
ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਖਲ ਦਲ ਬਲ ਹਰਣੰ, ਦੁਸਟ ਬਿਡਰਣੰ, ਅ ਸ਼ਰਣ ਸਰਣੰ, ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥
 ਚੰਚਲ ਚਖ ਚਾਰਣ, ਮੱਛ ਬਿਡਾਰਣ, ਪਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਅਮਿਤ ਮਤੰ ॥ ਆਜਾਨ ਸੁ ਬਾਹੰ,
 ਸਾਹਨ ਸਾਹੰ, ਮਹਿਮਾ ਮਾਹੰ, ਸਰਬ ਮਈ ॥ ਜਲ ਬਲ ਬਨ ਰਰਤਾ, ਬਨ ਤ੍ਰਿਨਿ ਕਹਿਤਾ,
 ਖਲ ਦਲਿ ਦਹਿਤਾ, ਸੁਨ ਰਿਸਹੀ ॥੧੦॥੩੦॥ **ਕਲਸ** ॥ ਅਤਿ ਬਲਿਸਟ,
 ਦਲ ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਸਗਲ ਜਗ ਬੰਦਨ ॥ ਸੋਹਤ,
 ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰ ਕਰ ਚੰਦਨ ॥ ਪਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰਣ, ਦੁਸਟ ਦਲ ਦੰਡਨ ॥੧੧॥੩੧॥ **ਛਪੈ ਛੰਦ** ॥
 ਬੇਦ ਭੇਦ ਨਹੀ ਲਖੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀ ਬੁੱਝੈ ॥ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸੁਰ, ਸੁਕ ਸਨਾਦਿ,

ਸਿਵ ਅੰਤੁ ਨ ਸੁੱਝੈ ॥ ਸਨਤਿ ਕੁਆਰ ਸਨਕਾਦਿ, ਸਰਬ ਜਉ ਸਮਾ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਲਖ ਲਖਮੀ ਲਖ ਬਿਸਨ, ਕਿਸਨ ਕਈ ਨੇਤ ਬਤਾਵਹਿ ॥ ਅਸੰਭ ਰੂਪ ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਭਾ,
 ਅਤਿ ਬਲਿਸਟ, ਜਲਿ ਥਲਿ ਕਰਣ ॥ ਅਚੁੱਤ ਅਨੰਤ ਅਦੈ ਅਮਿਤ,
 ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਤਵ ਸਰਣ ॥੧॥੩੨॥ ਅਚੁੱਤ ਅਭੈ ਅਭੇਦ, ਅਮਿਤ ਅਖੰਡ,
 ਅਤੁਲ ਬਲ ॥ ਅਟਲ ਅਨੰਤ ਅਨਾਦਿ, ਅਖੈ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ॥
 ਅਮਿਤ ਅਮਿਤ ਅਨਤੋਲ, ਅਭੂ ਅਨਭੇਦ ਅਭੰਜਨ ॥ ਅਨਥਿਕਾਰ ਆਤਮ ਸਰੂਪ,
 ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਰੰਜਨ ॥ ਅਥਿਕਾਰ ਰੂਪ ਅਨਭੈ ਸਦਾ, ਮੁਨ ਜਨ ਗਨ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ॥
 ਭਵ ਭਰਨ ਕਰਨ, ਦੁਖ ਦੋਖ ਹਰਨ, ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਹਰਨ ॥੨॥੩੩॥
ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁਖ ਮੰਡਲ ਪਰ ਲਸਤ ਜੋਤਿ, ਉਦੇਤ ਅਮਿਤ ਗਤ ॥
 ਜਟਤ ਜੋਤ ਜਗ ਮਗਤ, ਲੱਜਤ ਲਖ ਕੋਟਿ ਨਿਖਤਿ ਪਤਿ ॥ ਚਕ੍ਰਵਰਤਿ ਚਕ੍ਰਵੈ,
 ਚਕ੍ਰਤ ਚਉਚੱਕ੍ਰ ਕਰਿ ਧਰਿ ॥ ਪਦਮ ਨਾਥ ਪਦਮਾਛ, ਨਵਲ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਿ ਹਰਿ ॥
 ਕਾਲਖ ਬਿਹੰਡਣ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣ, ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ॥ ਖੰਡਣ ਅਖੰਡ,
 ਮੰਡਣ ਅਭੈ, ਨਮੋ ਨਾਥ, ਭਉ ਭੈ ਹਰਣ ॥੩॥੩੪॥ **ਛਪੈ ਛੰਦ ॥** ਨਮੋ ਨਾਥ ਨ੍ਰਿਦਾਇਕ,

ਨਮੋ ਨਿਮ ਰੂਪ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਅਗੰਜਾਣ ਅਗੰਜਣ, ਅਭੰਜ ਅਨਭੇਦ ਅਭੰਜਨ ॥
 ਅਛੈ ਅਖੈ ਅਬਿਕਾਰ, ਅਭੈ ਅਨਭਿਜ ਅਭੇਦਨ ॥ ਅਖੇਦਾਨ ਖੇਦਨ,
 ਅਖਿਜ ਅਨਛਿਦ੍ਰ ਅਛੇਦਨ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹ ਸਾਰੰਗਧਰ ਖੜਗ ਪਾਣ,
 ਦੁਰਜਨ ਦਲਣ ॥ ਨਰ ਵਰ ਨਰੇਸ, ਨਾਇਕ ਨ੍ਰਿਪਣਿ, ਨਮੋ ਨਵਲ,
 ਜਲ ਥਲ ਰਵਣਿ ॥੪॥੩੫॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ, ਦੁਖ ਹਰਣ, ਦੁਰਮਤ ਹੰਤਾ, ਦੁਖ ਖੰਡਣ ॥
 ਮਹਾਂ ਮੋਨ ਮਨ ਹਰਨ, ਮਦਨ ਮੂਰਤ ਮਹ ਮੰਡਨ ॥ ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਅਬਿਕਾਰ,
 ਅਖੈ ਆਭੰਜ ਅਮਿਤ ਬਲ ॥ ਨਿਰਭੰਜ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ, ਨਿਰਜੁਰ ਨ੍ਰਿਪ ਜਲ ਥਲ ॥
 ਅੱਛੈ ਸਰੂਪ ਅੱਛੁ ਅਛਿਤ, ਅਛੈ ਅਛਾਨ ਅਛਰ ॥ ਅਦਵੈ ਸਰੂਪ ਅਦਿਯ ਅਮਰ,
 ਅਭਿਬੰਦਤ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ॥੫॥੩੬॥ ਕੁਲ ਕਲੰਕ ਕਰਿ ਹੀਨ,
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਕਰੁਣਾਕਰ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰੱਥ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਸੂਰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਧਰ ॥
 ਕਾਲ ਕਰਮ ਕਰ ਹੀਨ, ਕ੍ਰਿਆ ਜਿਹ ਕੋਇ ਨ ਬੁੱਝੈ ॥ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਹ ਕਰੈ,
 ਕਹਾ ਕਾਲਨ ਕੈ ਸੁੱਝੈ ॥ ਕੰਜਲਕ ਨੈਨ, ਕੰਬੂ ਰੀਵਹਿ, ਕਟਿ ਕੇਹਰ, ਕੁੰਜਰ ਗਵਨ ॥
 ਕਦਲੀ ਕੁਰੰਕ, ਕਰਪੂਰ ਗਤ, ਬਿਨ ਅਕਾਲ, ਦੁੱਜੋ ਕਵਨ ॥੬॥੩੭॥

ਬਹਿਰ ਤਵੀਲ ਛੰਦ ॥ ਪਸਚਮੀ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿ ਅਗੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਰੂਪਸ ॥ ਕਿ ਅਰੰਜਸ ॥੧॥੪੮॥
 ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਨਾਮਸ ॥ ਕਿ ਅਕਾਮਸ ॥੨॥੪੯॥
 ਕਿ ਅਭੇਖਸ ॥ ਕਿ ਅਲੇਖਸ ॥ ਕਿ ਅਨਾਦਸ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸ ॥੩॥੫੦॥
 ਕਿ ਅਰੂਪਸ ॥ ਕਿ ਅਭੂਤਸ ॥ ਕਿ ਅਦਾਗਸ ॥ ਕਿ ਅਰਾਗਸ ॥੪॥੫੧॥
 ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛਾਦਸ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸ ॥੫॥੫੨॥
 ਕਿ ਅਗੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥੬॥੫੩॥
 ਕਿ ਅਸੇ ਅਸ ॥ ਕਿ ਅਧੇ ਅਸ ॥ ਕਿ ਅਗੰਜਸ ॥ ਕਿ ਇਕੰਜਸ ॥੭॥੫੪॥
 ਕਿ ਉਕਾਰਸ ॥ ਕਿ ਨਿਕਾਰਸ ॥ ਕਿ ਅਖੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥੮॥੫੫॥
 ਕਿ ਅਘਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅਕਿਆ ਤਸ ॥ ਕਿ ਅ ਚਲੱਸ ॥ ਕਿ ਅ ਛਲੱਸ ॥੯॥੫੬॥
 ਕਿ ਅਜਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅਝਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅ ਛਲੱਸ ॥ ਕਿ ਅ ਟਲੱਸ ॥੧੦॥੫੭॥

ਬਹਿਰ ਤਵੀਲ ਪਸਚਮੀ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਟਾ ਟਸਚ ॥ ਅਡਾ ਟਸਚ ॥ ਅਡੰਗਸਚ ॥ ਅਣੰਗਸਚ ॥੧੧॥੫੮॥

ਅਠੱਟ ਬੱਟ ਬੱਟਕੰ ॥ ਅਘਟ ਅਠੱਟ ਸੁੱਖਲੰ ॥੪॥੮੨॥ ਅਖੁੱਟ ਤੁੱਟ ਦ੍ਰਿਬਕੰ ॥
 ਅਜੁੱਟ ਛੁੱਟ ਸੁੱਛਕੰ ॥ ਅਘੁੱਟ ਤੁੱਟ ਆਸਨੰ ॥ ਅਲੇਖ ਅਭੇਖ ਅਨਾਸਨੰ ॥੫॥੮੩॥
 ਸੁਭੰਤ ਦੰਤ ਪਦੁਕੰ ॥ ਜਲੰਤ ਸਾਮ ਸੁ ਘਟੰ ॥ ਸੁਭੰਤ ਛੁਦ੍ਰ ਘੰਟਕਾ ॥
 ਜਲੰਤ ਭਾਰਕ ਛਟਾ ॥੬॥੮੪॥ ਸਿਰੀਸੁ ਸੀਸ ਸੁੱਭੀਯੰ ॥ ਘਟਾਕ ਬਾਨ ਉੱਭੀਯੰ ॥
 ਸੁਭੰਤ ਸੀਸ ਸਿਧਰੰ ॥ ਜਲੰਤ ਸਿੱਧਰੀ ਨਰੰ ॥੭॥੮੫॥ ਚਲੰਤ ਦੰਤ ਪਤਕੰ ॥
 ਭਜੰਤ ਦੇਖਿ ਦੁਦਲੰ ॥ ਤਜੰਤ ਸਸਤ੍ਰੁ ਅਸਤ੍ਰੁਕੰ ॥ ਚਲੰਤ ਚਕ੍ਰ ਚਉਦਿਸੰ ॥੮॥੮੬॥
 ਅਗੰਮ ਤੇਜ ਸੋਭੀਯੰ ॥ ਰਿਖੀਸ ਈਸ ਲੋਭੀਯੰ ॥ ਅਨੇਕ ਬਾਰ ਧਿਆਵਹੀਂ ॥
 ਨ ਤਤ੍ਰੁ ਪਾਰ ਪਾਵਹੀਂ ॥੯॥੮੭॥ ਅਧੋ ਸੁ ਧੂਮ ਧੂਮ ਹੀਂ ॥ ਅਘੂਰ ਨੇਤ੍ਰੁ ਘੂਮ ਹੀਂ ॥
 ਸੁ ਪੰਚ ਅਗਨ ਸਾਧੀਯੰ ॥ ਨ ਤਾਮ ਪਾਰ ਲਾਧੀਯੰ ॥੧੦॥੮੮॥ ਨਿਵਲ ਆਦਿ ਕਰਮਣੰ ॥
 ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਧਰਮਣੰ ॥ ਅਨੰਤ ਤੀਰਥ ਬਾਸਨੰ ॥ ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥੧੧॥੮੯॥
 ਅਨੰਤ ਜੱਗਯ ਕਰਮਣੰ ॥ ਗਜਾਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਦੇਸ ਭਰਮਣੰ ॥
 ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥੧੨॥੯੦॥ ਇਕੰਤ ਕੁੰਟ ਬਾਸਨੰ ॥ ਭ੍ਰਮੰਤ ਕੋਟਕੰ ਬਨੰ ॥
 ਉਚਾਟ ਨਾਦ ਕਰਮਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਉਦਾਸ ਭਰਮਣੰ ॥੧੩॥੯੧॥ ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਆਸਨੰ ॥

ਕਰੋਰ ਕੋਟਕੰ ਬ੍ਰੁਤੰ ॥ ਦਿਸਾ ਦਿਸਾ ਭ੍ਰੁਮੇਸਨੰ ॥ ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਪੇਖਨੰ ॥੧੪॥੯੨॥
 ਕਰੋਰ ਕੋਟ ਦਾਨਕੰ ॥ ਅਨੇਕ ਜਗਾਯ ਕ੍ਰੁਤੱਬਿਯੰ ॥ ਸਨਿਯਾਸ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ॥
 ਉਦਾਸ ਨਾਮ ਕਰਮਣੰ ॥੧੫॥੯੩॥ ਅਨੇਕ ਪਾਠ ਪਾਠਨੰ ॥ ਅਨੰਤ ਠਾਟ ਠਾਟਨੰ ॥
 ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥ ਸਮੱਸਤ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੇ ਭ੍ਰੁਮੰ ॥੧੬॥੯੪॥
 ਜਗਾਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ॥ ਬੈਰਾਗ ਆਦਿ ਕਰਮਣੰ ॥ ਦਯਾਦਿ ਆਦਿ ਕਾਮਣੰ ॥
 ਅਨਾਦਿ ਸੰਜਮੰ ਬ੍ਰਿਦੰ ॥੧੭॥੯੫॥ ਅਨੇਕ ਦੇਸ ਭਰਮਣੰ ॥ ਕਰੋਰ ਦਾਨ ਸੰਜਮੰ ॥
 ਅਨੇਕ ਰੀਤ ਗਿਆਨਨੰ ॥ ਅਨੰਤ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਨੰ ॥੧੮॥੯੬॥
 ਅਨੰਤ ਗਿਆਨ ਸੁੱਤਮੰ ॥ ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁ ਬ੍ਰਿਤੰ ॥ ਬਿਆਸ ਨਾਰਦ ਆਦਕੰ ॥
 ਸੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਰਮ ਨਹਿ ਲਹੰ ॥੧੯॥੯੭॥ ਕਰੋਰ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਣੰ ॥ ਅਨੰਤ ਤੰਤ੍ਰਣੰ ਬਣੰ ॥
 ਬਸੇਖ ਬਿਆਸ ਨਾਸਨੰ ॥ ਅਨੰਤ ਨਿਆਸ ਪ੍ਰਾਸਨੰ ॥੨੦॥੯੮॥ ਜਪੰਤ ਦੇਵ ਦੈਤਨੰ ॥
 ਬਪੰਤ ਜੱਛ ਗੰਧੂਬੰ ॥ ਬਦੰਤ ਬਿੱਦਣੇ ਧਰੰ ॥ ਗਣੰਤ ਸੇਸ ਉਰਗਣੰ ॥੨੧॥੯੯॥
 ਜਪੰਤ ਪਾਰ ਵਾਰਖੰ ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਪਤ ਧਾਰਖੰ ॥ ਜਣੰਤ ਚਾਰ ਚਕ੍ਰਣੰ ॥
 ਧੂਮੰਤ ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰਣੰ ॥੨੨॥੧੦੦॥ ਜਪੰਤ ਪੰਨਗੰ ਨਕੰ ॥ ਬਰੰ ਨਰੰ ਬਨਸਪਤੰ ॥

ਅਵਿਕਿਤੁਆ ਅਭੰਗੰ ॥ ਇ ਕਸਤੁਆ ਅਨੰਗੰ ॥੬॥੧੧੪॥ ਉ ਅਸਤੁਆ ਅਕਾਰੰ ॥
ਕ੍ਰਿ ਪਸਤੁਆ ਕ੍ਰਿਪਾਰੰ ॥ ਖਿ ਤਸਤੁਆ ਅਖੰਡੰ ॥ ਗ ਤਸਤੁਆ ਅਗੰਡੰ ॥੭॥੧੧੫॥
ਘ ਰਸਤੁਆ ਘਰਾਨੰ ॥ ਝਿ ਅਸਤੁਆ ਝਿਹਾਲੰ ॥ ਚਿ ਤਸਤੁਆ ਅਤਾਪੰ ॥
ਛਿ ਤਸਤੁਆ ਅਛਾਪੰ ॥੮॥੧੧੬॥ ਜਿ ਤਸਤੁਆ ਅਜਾਪੰ ॥ ਝਿਕਸਤੁਆ ਅਝਾਪੰ ॥
ਵਿ ਕਸਤੁਆ ਅਨੇਕੰ ॥ ਟੁ ਟਸਤੁਆ ਅਟੇਟੰ ॥੯॥੧੧੭॥ ਠ ਟਸਤੁਆ ਅਠਾਟੰ ॥
ਡ ਟਸਤੁਆ ਅਡਾਟੰ ॥ ਢ ਟਸਤੁਆ ਅਢਾਪੰ ॥ ਠ ਕਸਤੁਆ ਅਠਾਪੰ ॥੧੦॥੧੧੮॥
ਤ ਪਸਤੁਆ ਅਤਾਪੰ ॥ ਥ ਪਸਤੁਆ ਅਥਾਪੰ ॥ ਦ ਲਸਤੁਆ ਦਿਦੋਖੰ ॥
ਨ ਹਿਸਤੁਆ ਅਨੋਖੰ ॥੧੧॥੧੧੯॥ ਅ ਪਕਤੁਆ ਅਪਾਨੰ ॥ ਫ ਲਕਤੁਆ ਫਲਾਨੰ ॥
ਬ ਦਕਤੁਆ ਬਿਸੇਖੰ ॥ ਭ ਜਸਤੁਆ ਅਭੇਖੰ ॥੧੨॥੧੨੦॥ ਮ ਤਸਤੁਆ ਫਲਾਨੰ ॥
ਹ ਰਿਕਤੁਆ ਹਿਰਦਾਨੰ ॥ ਅੜਕਤੁਆ ਅੜੰਗੰ ॥ ਤ੍ਰਿਕਸਤੁਆ ਤ੍ਰਿਭੰਗੰ ॥੧੩॥੧੨੧॥
ਰੰ ਗਸਤੁਆ ਅਰੰਗੰ ॥ ਲ ਵਸਤੁਆ ਅਲੰਗੰ ॥ ਯ ਕਸਤੁਆ ਯਕਾਪੰ ॥
ਇ ਕਸਤੁਆ ਇਕਾਪੰ ॥੧੪॥੧੨੨॥ ਵ ਦਿਸਤੁਆ ਵਰਦਾਨੰ ॥ ਯ ਕਸਤੁਆ ਇਕਾਨੰ ॥
ਲ ਵਸਤੁਆ ਅਲੇਖੰ ॥ ਰ ਰਿਸਤੁਆ ਅਰੇਖੰ ॥੧੫॥੧੨੩॥ ਤ੍ਰਿ ਅਸਤੁਆ ਤ੍ਰਿਭੰਗੇ ॥

ਹਰਿਸਤੁਆ ਹਰੰਗੇ ॥ ਮਹਿਸਤੁਆ ਮਹੇਸੰ ॥ ਭਜਸਤੁਆ ਅਭੇਸੰ ॥੧੬॥੧੨੪॥
 ਬਰਸਤੁਆ ਬਰਾਨੰ ॥ ਪਲਸਤੁਆ ਫਲਾਨੰ ॥ ਨਰਸਤੁਆ ਨਰੇਸੰ ॥
 ਦਲਸਤੁਆ ਦਲੇਸੰ ॥੧੭॥੧੨੫॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਦਿਨ ਅਜਬ, ਏਕ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ॥ ਅਨਭਉ ਸਰੂਪ, ਅਨਹਦ ਅਕਾਮ ॥
 ਅਨਿਛਿਜ ਤੇਜ, ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਰਾਜਾਨ ਰਾਜੁ, ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥੧॥੧੨੬॥
 ਉਚਰਿਓ ਆਤਮਾ, ਪਰਆਤਮਾ ਸੰਗ ॥ ਉਤਭੁਜ ਸਰੂਪ, ਅਬਿਗਤ ਅਭੰਗ ॥
 ਇਹ ਕਉਨ ਆਹਿ, ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ॥ ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜਿ, ਅਤਿਭੂਤਿ ਬਿਭੂਤਿ॥੨॥੧੨੭॥

ਪਰਾਤਮਾ ਬਾਚ ॥

ਯਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਆਹਿ, ਆਤਮਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜਿ, ਅਬਿਗਤ ਅਕਾਮ ॥
 ਜਿਹ ਭੇਦ ਭਰਮ ਨਹੀ, ਕਰਮ ਕਾਲ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ, ਸਰਬਾ ਦਿਆਲ ॥੩॥੧੨੮॥
 ਡੋਬਿਯੋ ਨ ਡੁਬੈ, ਸੋਖਿਯੋ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕੱਟਿਯੋ ਨ ਕੱਟੈ, ਨ ਬਾਰਿਯੋ ਬਰਾਇ ॥
 ਛਿੱਜੈ ਨ ਨੈਕ, ਸਤ ਸਸਤ੍ਰੁ ਪਾਤ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ, ਨਹੀ ਜਾਤ ਪਾਤ ॥੪॥੧੨੯॥
 ਸਤ੍ਰੁ ਸਹੰਸ, ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਘਾਇ ॥ ਛਿੱਜੈ ਨ ਨੈਕ, ਖੰਡਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨਹੀ ਜਰੈ ਨੈਕ, ਪਾਵਕ ਮੰਝਾਰ ॥ ਬੋਰੈ ਨ ਸਿੰਧੁ, ਸੋਖੈ ਨ ਬਖਾਰ ॥੫॥੧੩੦॥
 ਇਕ ਕਰਿਯੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਆਤਮਾ ਦੇਵ ॥ ਅਨਭੰਗ ਰੂਪ, ਅਨਭਉ ਅਭੇਵ ॥
 ਯਹਿ ਚਤੁਰ ਵਰਗ, ਸੰਸਾਰ ਦਾਨ ॥ ਕਿਹੁ ਚਤੁਰ ਵਰਗ, ਕਿਜੈ ਵਖਿਆਨ ॥੬॥੧੩੧॥
 ਇਕ ਰਾਜੁ ਧਰਮ, ਇਕ ਦਾਨ ਧਰਮ ॥ ਇਕ ਭੋਗ ਧਰਮ, ਇਕ ਮੋਛ ਕਰਮ ॥
 ਇਕ ਚਤੁਰ ਵਰਗ, ਸਭ ਜਗ ਭਣੰਤ ॥ ਸੇ ਆਤਮਾਹ, ਪਰਾਤਮਾ ਪੁਛੰਤ ॥੭॥੧੩੨॥
 ਇਕ ਰਾਜ ਧਰਮ, ਇਕ ਧਰਮ ਦਾਨ ॥ ਇਕ ਭੋਗ ਧਰਮ, ਇਕ ਮੋਛ ਵਾਨ ॥
 ਤੁਮ ਕਹੋ ਚਤ੍ਰੁ, ਚਤ੍ਰੇ ਬਿਚਾਰ ॥ ਜੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਭਏ, ਜੁਗ ਅਪਾਰ ॥੮॥੧੩੩॥
 ਬਰਨੰਨ ਕਰੋ ਤੁਮ, ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਾਨ ॥ ਜਿਮ ਦਾਨ ਧਰਮ, ਕਿਨੇ ਨ੍ਰਿਪਾਨ ॥
 ਸਤਿਜੁਗ ਕਰਮ, ਸੁਰਦਾਨ ਦੰਤ ॥ ਭੂਮਾਦਿ ਦਾਨ, ਕੀਨੇ ਅਕੰਥ ॥੯॥੧੩੪॥
 ਤ੍ਰੈ ਜੁਗ ਮਹੀਪ, ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਤ ॥ ਗਾਥਾ ਅਨੰਤ, ਉਪਮਾ ਅਗਾਤ ॥
 ਜੋ ਕੀਏ ਜਗਤ ਮੈ, ਜੱਗ ਧਰਮ ॥ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹਿ, ਤੇ ਅਮਿਤ ਕਰਮ ॥੧੦॥੧੩੫॥
 ਕਲਜੁਗ ਤੇ ਆਦਿ, ਜੋ ਭਏ ਮਹੀਪ ॥ ਇਹਿ ਭਰਥ ਖੰਡਿ ਮਹਿ, ਜੰਬੂ ਦੀਪ ॥
 ਤ੍ਰੁ ਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਬਰਣੈ ਸੁ ਤੈਣ ॥ ਰਾਜਾ ਯੁਪਿਸਟ੍ਰ, ਭੂ ਭਰਥ ਏਣ ॥੧੧॥੧੩੬॥

ਅਥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਕੋ ਰਾਜ ਕਥਨੰ ॥ ਰੁਆਲ ਛੰਦ ॥

ਏਕ ਦਿਵਸ ਪਰੀਛਤਹਿ, ਮਿਲਿ ਕੀਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਨ ॥ ਗਜਾਮੇਧ ਸੁ ਜੱਗ ਕੋ,
ਕਿਉ ਕੀਜੀਐ ਸਵਾਧਾਨ ॥ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਨ, ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਓ ਬਿਚਾਰ ॥
ਸੇਤ ਦੰਤ ਮੰਗਾਇ ਕੈ, ਬਹੁ ਜਗਤ ਸੋ ਅਬਿਚਾਰ ॥੧॥੧੫੭॥
ਜੱਗ ਮੰਡਲ ਕੋ ਰਚਿਯੋ, ਤਹਿ ਕੋਸ ਅਸਟ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਅਸਟ ਸਹੰਸ੍ਰ ਬੁਲਾਇ ਰਿੱਤੁਜੁ,
ਅਸਟ ਲੱਛ ਦਿਜਾਨ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਬਨਾਇਕੈ, ਤਹਾ ਅਸਟ ਸਹੰਸ੍ਰ ਪ੍ਰਨਾਰ ॥
ਹਸਤ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਮਾਨ, ਤਾਂ ਮਹਿ ਹੋਮੀਐ ਘ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥੨॥੧੫੮॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਬੁਲਾਇਕੈ,
ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ ਦੀਏ, ਬਹੁ ਦਾਨ ਮਾਨ ਰਸਾਲ ॥
ਹੀਰ ਚੀਰ ਪਟੰਬਰਾਦਿਕ, ਬਾਜ ਅਉ ਗਜਰਾਜ ॥ ਸਾਜ ਸਾਜ ਸਬੈ ਦੀਏ,
ਬਹੁ ਰਾਜ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜ ॥੩॥੧੫੯॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤ, ਕੀਓ ਤਹਾਂ,
ਬਹੁ ਬਰਖ ਲਉ ਤਿਹ ਰਾਜ ॥ ਕਰਨ ਦੇਵ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ, ਅਰ ਜੀਤ ਕੈ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥
ਏਕ ਦਿਵਸ ਚੜਿਓ ਨ੍ਰਿਪਬਰ, ਸੈਲ ਕਾਜ ਅਖੇਟ ॥ ਦੇਖ ਮ੍ਰਿਗ ਭਇਓ ਤਹਾਂ,
ਮੁਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਭਈ ਭੇਟ ॥੪॥੧੬੦॥ ਪੈਡ ਯਾਹਿ ਗਯੋ ਨਹੀ ਮ੍ਰਿਗ,

ਭਇਓ ਕੋਪ ਰਾਜਾ, ਗਹੇ ਬਿਪ੍ਰ ਸਰਬੰ ॥ ਦਹੇ ਖੀਰ ਖੰਡੰ, ਬਡੇ ਪਰਮ ਗਰਬੰ ॥੩੩॥੨੦੧॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਾਂਧਿ ਕੈ, ਸਰਬ ਮੁੰਡੇ ਮੁੰਡਾਏ ॥ ਪੁਨਰ ਏਡੂਆ, ਸੀਸ ਤਾਕੇ ਟਿਕਾਏ ॥
 ਪੁਨਰ ਤਪਤ ਕੈ, ਖੀਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ਇਮੰ ਸਰਬ ਬਿਪ੍ਰਾਨ ਕਉ,
 ਜਾਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥੩੪॥੨੦੨॥ ਕਿਤੇ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਬਿਪ੍ਰ, ਬਾਚੇ ਦਿਵਾਰੰ ॥
 ਕਿਤੇ ਬਾਂਧ ਫਾਂਸੀ ਦੀਏ, ਬਿਪ੍ਰ ਭਾਰੰ ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਰਿ ਬੋਰੇ, ਕਿਤੇ ਅਗਨਿ ਜਾਰੇ ॥
 ਕਿਤੇ ਅੱਧਿ ਚੀਰੇ, ਕਿਤੇ ਬਾਂਧ ਫਾਰੇ ॥੩੫॥੨੦੩॥ ਲਗਿਯੋ ਦੋਖ ਭੂਪੰ,
 ਬਢਿਓ ਕੁਸਟ ਦੇਹੀ ॥ ਸਬੇ ਬਿਪ੍ਰ ਬੋਲੇ, ਕਰਿਯੋ ਰਾਜ ਨੇਹੀ ॥ ਕਹੋ ਕਉਨ ਸੋ,
 ਬੈਠਿ ਕੀਜੈ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਦਹੇ ਦੇਹ ਦੋਖੰ, ਮਿਟੈ ਪਾਪ ਭਾਰੰ ॥੩੬॥੨੦੪॥
 ਬੋਲੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰੰ, ਸਬੈ ਬਿਪ੍ਰ ਆਏ ॥ ਬਡੇ ਬਿਆਸ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕੈ, ਬੁਲਾਏ ॥
 ਦੇਖੈ ਲਾਗ ਸਾਸਤ੍ਰੰ, ਬੋਲੇ ਬਿਪ੍ਰ ਸਰਬੰ ॥ ਕਰਿਯੋ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਧੰ, ਬਢਿਓ ਭੂਪ ਗਰਬੰ ॥੩੭॥
 ੨੦੫॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਾਰਦੂਲ, ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥ ਕਰਿਯੋ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਧੰ, ਸੁ ਜੱਗੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥
 ਭਇਓ ਅਕਸਮੰਤ੍ਰੰ, ਕਹਿਓ ਨਾਹਿ ਕਉਨੈ ॥ ਕਰੀ ਜਉ ਨ ਹੋਤੀ, ਭਈ ਬਾਤ ਤਉਨੈ
 ॥੩੮॥੨੦੬॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਆਸ ਤੇ, ਪਰਬ ਅਸਟੰ ਦਸਾਨੰ ॥ ਦਹੈ ਦੇਹ ਤੇ ਕੁਸਟ ਸਰਬੰ,

ਹਣਿਓ ਧ੍ਰਿਸਟ ਦੋਨੰ, ਤਜੇ ਦ੍ਰੋਣ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਕਰਿਓ ਜੁੱਧ ਤੇ, ਦੇਵ ਲੋਕੰ ਪਿਆਣੰ ॥੪੫॥੨੧੩॥
 ਭਏ ਕਰਣ ਸੈਨਾਪਤੀ, ਛਤ੍ਰਪਾਲੰ ॥ ਮਚਿਯੇ ਜੁੱਧ ਕ੍ਰੁੱਧੰ, ਮਹਾਂ ਬਿੱਕਰਾਲੰ ॥ ਹਣਿਓ ਤਾਹਿ ਪੰਥੰ,
 ਸਦੰ ਸੀਸੁ ਕੱਪਿਓ ॥ ਗਿਰਿਓ ਤਉਣ ਜੁਧਿਸਟਰੰ, ਰਾਜੁ ਬੱਪਿਓ ॥੪੬॥੨੧੪॥
 ਭਏ ਸੈਣ ਪਾਲੰ, ਬਲੀ ਸੂਲ ਸੱਲਿਅੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਕੁੱਟਿਓ, ਬਲੀ ਪੰਡ ਦਲਜੰ ॥
 ਪੁਨਰ ਹਸਤ ਜੁਧਿਸਟਰੰ, ਸਕਤ ਬੇਦੰ ॥ ਗਿਰਿਓ ਜੁੱਧ ਭੂਪੰ, ਬਲੀ ਭੂਪ ਬੇਦੰ ॥੪੭॥੨੧੫॥
ਚਉਪਈ ॥ ਸਲ ਰਾਜਾ, ਜਉਨੈ ਦਿਨ ਜੂਝਾ ॥ ਕਉਰਉਂ ਹਾਰ, ਤਵਨ ਤੇ ਸੂਝਾ ॥
 ਜੂਝਤ ਸੱਲ, ਭਇਓ ਅਸਤਾਮਾ ॥ ਕੂਟਿਓ ਕੋਟ ਕਟਕੁ, ਇਕ ਜਾਮਾ ॥੧॥੨੧੬॥
 ਧ੍ਰਿਸਟ ਦੋਨੁ, ਮਾਰਿਓ ਅਤਰਥੀ ॥ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨ, ਭਲੇ ਕਰਿ ਮਥੀ ॥
 ਪਾਂਡਵ ਕੇ, ਪਾਂਚੇ ਸੁਤ ਮਾਰੇ ॥ ਦੁਆਪੁਰ ਮੈ, ਬਡ ਕੀਨ ਅਖਾਰੇ ॥੨॥੨੧੭॥
 ਕਉਰਉ ਰਾਜ, ਕੀਓ ਤਬ ਜੁੱਧਾ ॥ ਭੀਮ ਸੰਗਿ, ਹੁਇਕੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੁੱਧਾ ॥
 ਜੁੱਧ ਕਰਤ, ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਬਲੀ, ਤਿਹ ਆਨ ਸੰਘਾਰਾ ॥੩॥੨੧੮॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਤਹਾਂ ਭੀਮ ਕੁਰਰਾਜ ਸਿਉ, ਜੁੱਧ ਮੱਚਿਓ ॥ ਛੁਟੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਰੁੱਦ੍ਰ ਨੱਚਿਓ ॥

ਭੂਪਹਿ ਕੋ ਗੁਰ, ਸਭਹੁ ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਨੁ, ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਨਹਿ ਦੂਜਾ ॥੧੮॥੨੭੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਨੀ, ਕਰਹਿੰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ਕਹੂੰ ਬਿਪ੍ਰ ਬੈਠੇ, ਕਰਹਿੰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰਚਾ ॥

ਤਹਾਂ ਬਿਪ੍ਰ ਸਨਾਢ ਤੇ, ਏਕ ਲੱਛਨ ॥ ਕਰੈ ਬਕਲ ਬਸਤ੍ਰੰ, ਫਿਰੈ ਬਾਇ ਭੱਛਨ ॥੧॥੨੭੨॥

ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਸਯਾਮੰ, ਸੁਰੰ ਸਾਬ ਗਾਵੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਜੁਜਰ ਬੇਦੰ, ਪੜੈ ਮਾਨ ਪਾਵੈਂ ॥

ਕਹੂੰ ਰਿਗ ਬਾਚੈਂ, ਮਹਾਂ ਅਰਥ ਬੇਦੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿੱਛਾ, ਕਹੂੰ ਬਿਸਨ ਭੇਦੰ ॥੨॥੨੭੩॥

ਕਹੂੰ ਅਸਟ ਦ੍ਰੈ ਅਵਤਾਰ, ਕਥੈਂ ਕਥਾਨੰ ॥ ਦਸੰ ਚਾਰ ਚਉਦਾਂਹ, ਬਿੱਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥

ਤਹਾਂ ਪੰਡਤੰ, ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ॥ ਰਹੇ ਏਕ ਆਸੰ, ਨਿਰਾਸੰ ਬਿਹੀਨੰ ॥੩॥੨੭੪॥

ਕਹੂੰ ਕੋਕਸਾਰੰ ਪੜੈਂ, ਨੀਤ ਧਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨਜਾਇ ਸਾਸਤ੍ਰੰ ਪੜੈਂ, ਛਤ੍ਰ ਕਰਮੰ ॥

ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ ਪੜੈਂ, ਬਯੋਮ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ, ਪਾਠਿ ਪਠਿਐ ਪਿੜਾਨੀ ॥੪॥

ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ, ਨਾਗ ਭਾਖਾ ਉਚਾਰਹਿੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤ, ਬਯੋਮ ਬਾਨੀ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥

ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਗੀਤ ਮੈ, ਰੀਤ ਗਾਵੈਂ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਰੰਧੂਬ ਬਿੱਦਿਆ, ਬਤਾਵੈਂ ॥੫॥੨੭੬॥

ਕਹੂੰ ਨਿਆਇ ਮੀਮਾਸਕਾ, ਤਰਕ ਸਾਸਤ੍ਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨਿ ਬਾਣੀ, ਪੜੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਤ੍ਰੰ ॥

ਜਿਨ ਸਾਕ ਦਏ ਨਹਿ, ਰਾਰਿ ਬਢੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਇਨ, ਲੈ, ਜੜ ਮੂਲ ਕਢੀ ॥
 ਦਲ ਤੇ, ਬਲ ਤੇ ਧਨ, ਟੂਟਿ ਗਏ ॥ ਵਹਿ ਲਾਗਤ, ਬਾਨਜ ਕਰਮ ਭਏ ॥੨੦॥੩੧੦॥
 ਜੋਊ ਆਨਿ ਮਿਲੇ ਨਹਿ, ਜੋਰਿ ਲਰੇ ॥ ਵਹਿ ਬਾਂਧ ਮਹਾਂ ਗਨਿ, ਹੋਮ ਕਰੇ ॥
 ਅਨਗੰਧ ਜਰੇ, ਮਹਾਂ ਕੁੰਡ ਅਨਲੰ ॥ ਭਇਓ ਛੜੀਅ ਮੇਧੁ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲੰ ॥੨੧॥੩੧੧॥

ਇਤੀ ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਕਾ ਰਾਜ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥੬॥੪॥੧॥

ਜਗਰਾਜ ॥ ਤੋਮਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਆਸੀ ਬਰਖ ਪਰਮਾਨ ॥
 ਦਿਨ ਦੋਇ ਮਾਸ ਅਸਟਾਨ ॥ ਬਹੁ ਰਾਜੁ ਭਾਗੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਇ
 ॥੧॥੩੧੨॥ ਸੁਨ, ਰਾਜ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ॥ ਦਸ, ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਦਸ ਦੋਇ,
 ਦੁਆਦਸ ਮੰਤ ॥ ਧਰਨੀ ਧਰਾਨ ਮਹੰਤ ॥੨॥੩੧੩॥ ਪੁਨਿ ਭਯੋ, ਉਦੋਤ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ਰਸ ਰੀਤਿ, ਰੂਪ ਰਸਾਲ ॥ ਅਤਿ, ਭਾਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਅਨਖੰਡ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥੩॥੩੧੪॥
 ਤਿਨਿ ਬੋਲਿ ਬਿਪ੍ਰ ਮਹਾਨ ॥ ਪਸੁ ਮੇਧ ਜੱਗ ਰਚਾਨ ॥ ਦਿਜ ਪ੍ਰਾਗ ਜੋਤ ਬੁਲਾਇ ॥
 ਅਪਿ ਕਾਮਰੂਪ ਕਹਾਇ ॥੪॥੩੧੫॥ ਦਿਜ ਕਾਮਰੂਪ ਅਨੇਕ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਬੋਲਿ ਲੀਨ ਬਿਸੇਖ ॥
 ਸਭ ਜੀਅ ਜੱਗ ਅਪਾਰ ॥ ਮਖ ਹੋਮ ਕੀਨ ਅਬਿਚਾਰ ॥੫॥੩੧੬॥

ਨਿਤਨੇਮ, ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ (ਤਤਕਰਾ)

(੫੩੭)

੧) ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ	੧	੧੭) ਟਿੱਕੇ ਕੀ ਵਾਰ	੧੧੯	੩੬) ਸੰਸਾਹਰ ਸੁਖਮਨਾ,	੪੨੭
੨) ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ	੧੯	੧੮) ਬਸੰਤ ਦੀ ਵਾਰ	੧੨੪	੩੭) ਮਾਲਕਉਸ ਕੀ ਵਾਰ	੪੫੦
੩) ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ-੧	੨੫	੧੯) ਲਾਵਾਂ	੧੨੫	੩੮) ਵਾਰ ਭਗਤ ਭਗਉਤੀ	੪੫੩
੪) ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ:੧੦ਵੀਂ	੪੫	੨੦) ਕੁਚਜੀ	੧੨੭	੩੯) ਸੋਰਠ ਰਾਜਪੁਤ ਘੋੜੇ	੪੫੪
ਪੰਜ ਸਵਯੈ		੨੧) ਸੁਚਜੀ	੧੨੮	੪੦) ਆਸਾ ਸੰਤ ਕਾਜ	੪੫੫
੫) ਸ੍ਰਾਵਗ (੧)	੫੧	੨੨) ਗੁਣਵੰਤੀ	੧੨੯	੪੧) ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਰਾਮਚੰਦ	੪੫੬
੬) ਦੀਨਨ (੨)	੫੪	੨੩) ਸੋਦਰ ਰਹਿਰਾਸ	੧੩੦	੪੨) ਸ਼ਸਤ੍ਰਮਾਲਾ ਮੰਤਰ	੪੫੭
੭) ਜੋ ਕਿਛੁ (੩)	੫੮	੨੪) ਅਰਦਾਸਿ	੧੫੩	੪੩) ਅਸਫੋਟਕ	੪੬੧
੮) ਸੱਤ ਸਦੈਵ (੪)	੬੦	੨੫) ਆਰਤੀ	੧੫੭	੪੪) ਸੱਦ ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ	੪੭੬
੯) ਕਲਕੀ (੫)	੭੦	੨੬) ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦ	੧੬੩	੪੫) ਸਿੱਖੀ ਰਹਿਤ	੪੭੭
੧੦) ਸ਼ਸਤ੍ਰਨਾਮ ਮਾਲਾ	੭੫	੨੭) ਸੋਹਿਲਾ	੧੬੬	੪੬)	੦੦੦
੧੧) ਬੇਨਤੀ ਚੋਪਈ	੭੮	੨੮) ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ-੨	੧੭੧	੪੭)	੦੦੦
੧੨) ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ	੮੫	੨੯) ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ-੩	੨੩੧	੪੮)	੦੦੦
ਚਾਰੇ ਬਾਰਹ ਮਾਹ		੩੦) ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ		੪੯) ਫਤੇਹ ਨਾਮਾ	੪੭੮
੧੩) ਮਾਝ (੧)	੯੭	ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ-੪	੩੦੧	੫੦) ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ-੭	੪੮੨
੧੪) ਤੁਖਾਰੀ (੨)	੧੦੪	੩੧) ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੂਜਾ-੫	੩੫੯	੫੧) ਦਸਮੇਸ਼ ਮਹਿਮਾ	੫੩੭
੧੫) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਵਤਾਰ	੧੧੦	੩੨) ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ-੬	੩੯੬		
(ਫਾਗਨ ਮੈ-੮੬੭)(੩)		੩੩) ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ	੪੧੨		
੧੬) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਵਤਾਰ	੧੧੪	੩੪) ਭਗਉਤੀ ਅਸਤ੍ਰੋਤ	੪੨੪		
(ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ-੯੧੧)(੪)		੩੫) ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ	੪੨੫		

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਚਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

ਨਿਤਨੇਸ, ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ

-ਸੋਧਕ-

ਸੱਚਖੰਡ ਵਾਸੀ ਗਿਆਨੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਗਿਆਨੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥੀ-ਤਖਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ

-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ-

ਹਜ਼ੂਰੀ ਟਕਸਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਨਾਂਦੇੜ-੪੩੧੬੦੧ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ) ਭਾਰਤ

ਭਗੌਤੀ ਸਤ੍ਰੋਤ ॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਬਢੇਲੀ ਸਰੋਹੀ ॥ ਕਰੇਂ ਏਕ ਤੇ ਦ੍ਰੈ ਸੁਭਟ ਹਾਥ ਸੋਹੀ ॥

ਨਮੋ ਲੋਹ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਿਕਾ ਝਲ ਝਲੰਤੀ ॥ ਨਮੋ ਜੀਭ ਜ਼ਾਲਾਮੁਖੀ ਜਯੋ ਬਲੰਤੀ ॥

ਮਹਾਂ ਪਾਨ ਕੀ ਬਾਨ ਗੰਗਾ ਤਰੰਗੀ ॥ ਭਿਰੇ ਸਾਮੁਹੇ ਮੋਖ ਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ ॥

ਨਮੋ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੱਗ ਖੰਡਾ ॥ ਮਹਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਾ ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥

ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਖੰਡਾ ਦੁਖੰਡਾ ਦੁਧਾਰਾ ॥ ਸਭੇ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਬਨ ਕੋ ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਆਰਾ ॥

ਮਹਾਂ ਕਾਲਿਕਾ ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ਹੰਤੀ ॥ ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਹੰਤੀ ॥

ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੀ ਲਾਟ ਵਿਕਰਾਲ ਭੀਮੰ ॥ ਬਹੀ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ਕਰੇ ਸਤ੍ਰੁ ਕੀਮੰ ॥

ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਕੀ ਤੇਜਤਾ ਤੇਜ ਵੰਤੀ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਖੰਡਨੀ ਦੰਡਨੀ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਹੰਤੀ ॥

ਮਹਾਂ ਵੀਰ ਵਿਦਯਾ ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਮੈ ਧੀਰ ਦਾਤੀ ਸਰੂਪੰ ॥

ਤੂਹੀ ਸੈਫ ਪੱਟਾ ਮਹਾਂਕਾਟ ਕਾਤੀ ॥ ਅਨੁਗ ਆਪਣੇ ਕੋ ਅਭੈ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ॥

ਜੋਊ ਮਯਾਨ ਤੇ ਵੀਰ ਤੋ ਕੋ ਸੜਕੈ ॥ ਪਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ ਸਿੰਧੁ ਬੱਕੈ ਕੜਕੈ ॥

